

فرانتس كافكا

رەدووف بېگەرد

كردووڤه بە كوردی

قامە یۆمیلینا

238

posts

19.2k

followers

7

following

Promote

Edit Profile

Public Figure

Public Figure

لغة

بالتاريخ و المصنفين و بر خواتم الذين كاتبتهم

به حواشي و به شيوه PDF بافزاره

Ganjyna

لينك كاتبتهم 📁 هم اينكه بافزاره به بافزاره كاتبتهم

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3n5JGJLu36xeLUjwdbjgTSVsfbo_

له زنجیره بلاوکراره‌کانی
ناوهندی غزله‌نووس - بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه
زنجیره‌ی کتیب: (۱۲۳)

نامه بۆ میلینا فرانتس کافکا

په‌ووف بیگه‌رد
کردوویه به کوردی

- تابلوی سه‌به‌رگ: باسم په‌سام
- نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: ئاوات که‌ریم مسته‌فا
- رینووس و هه‌له‌چنی: غزله‌نووس
- چاپ: په‌که‌م
- چاپخانه: تاران - په‌نجه‌ره
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- نرخ: (۸۰۰۰) دینار
- بلاوکار: ناوه‌ندی غزله‌نووس - بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه

له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۱۸۵۹) ی سالی (۲۰۱۵) ی پین دراوه

سلیمانی - مه‌یدانی پاسه‌کانی تووی مه‌لیک - نه‌ومی زه‌مینی بازاری کتیب
ژماره‌ی ته‌له‌فون: ۰۷۷۰۳۵۷۳۷۵۷

سه‌رچاوه:

نامه‌های به میلینا/ فرانتس کافکا، ترجمه: سیاوش جمادی - تهران: نشر شادگان ۱۳۷۸.

نامه بو ميلينا

فرانتس كافكا

په ووف بيگهرد
کردوويه به كوردى

چاپى به كه م

٢٠١٦

پيشه کي وەرگير

نامه نووسين... واتا خور ووتکردنه وه له بهردهم تارمايه كاندا. تارمايه كان چا وچتوكانه له چاوه پرواني ئه م شته دان. ماچه نووسراوه كان به مه بهستي خويان ناگه ن، چونكه پيش گه يشتنيان، هر له ريگه تارمايه كان ده يانخونه وه.

كافكا بو ميلينا

ئهو لانه بچكولانه يه تي اي دا ئارامي گرتبوو، بهرده و اميش له وه ده ترسا نه ك له ژير چا وديرييه كي ته ماكارانه ي نه ياره كاندا بيت، جگه له جينگه يه كي وه همي بيده روديوار و بيتاسمان و بيژه وي چي تر نه بوو. ئهو ده يو يست بزي، ده يشيزاني ره هه ندي دوور و نزيكي ژيان له كو يدايه، به لام له ناو ئهو لانه (پوچه) نا ئارام و شپرز ه يه دا ده توانيت به كو ي بگات؟ ئه ي چي بگات؟ جاريك هول ده دات له قالونچه يه كدا خوي بي نيته وه كه كه س به سيماي ئاشنا نه بيت و خويشي له و پوتينه بدز يته وه كه پوزانه ده بيت به نا چاري له گه لي دا بگونجيت (گريگور سامساي به دگوران). ده ميكي ش ده بيت به و تومه تبار كراوه ي كه نازانيت بو كو ي ده بري و چي به سه ر ديت و تاوانه كه ي شي چييه (جوزيف ك دادگا). له وانه يه هه نديك جاريش له ناو ئه فسانه هه ره

كۆنه كاندا بووبېته زېنده وهرېكى بالدار كه سهر به يه كېك له
 خودا وهنده كان بووبېت و كه چى هيچى پى نه كرابېت. نه وېشى له بېر
 نه كردوه جار جاره نامه يه كى دلدارانه (به لام دلدارييه كى زور سهر)
 بو كچېك بنووسېت كه پربېت له نه شق و تاسه و گله يى و راز و
 دوا جارش بېهووده يى. ئېتر نه م مرقفه جاريك ته واو بېنوومېده له
 ژيان و دنيا له بهر چاويدا جگه له ترس و تاريكى و تارمايى چى تر
 نيه، له پريكيشدا هه واى هاوسه رگيرى و ژياندوستييه كى گرم له
 خه يالى ده دات، به لام نه مه يان زور كاتيه. نه م مرقفه به جهسته
 نه خوش و به دهروون شپرزيه، دوودلييه كى بهرده وام ده پېروكېنېت
 و چند بگه پېت، چند بيه وېت خوى بدات ده ست فه راموشى،
 سه قامگير نابېت: ته نانه ت له نووسينه كانيشيدا (به تاييه تى له م ناماندا)
 هه مان نه و پارايى و تواناي برپارنه دانه به روونى ده رده كه وېت
 (چهندين جار به لېن به ميلينا ده دات كه له و كاته دا سه رقالى
 وهرگېراني چيروكه كانيه تى له نه لماني يه وه بو سهر زمانى چيكي بو
 نه وه ي بروات بو لاي بو قيه نفا، له دو اييدا به بيانووى جورا و جور
 په شيمان ده بېته وه، يان پېشنيارى پرؤسه ي هاوسه رگيرى بو ده كات
 و پاشان وازى لى دېنېت، پاساوه خه يالييه كانيشى ميلينا ده تاسي نېت)
 زور جار سه فه ره كاني هه ر به خه يال ته واو ده بن. ناو نيشانى جېگه و
 ئوتيل و رېستوران ت و ژوانگه و ويستگه ي شه مه نده فه ر و نه وانه ي
 هاتوون به پيريه وه و جورى قسه يان و ته ماشايان له چوار چيوه ي
 سه فه رى خه ياليدان - كه له راستيدا ده بېت سه فه ره كه كرابېت -
 هه نديك جار خوى ددان به م راستييه دا ده نېت، به لام له به رده م
 گرېمانه كانيدا، كه ده شېت چى روو بدات و چى به سه ر بېت،
 بالنده يه كى ترساوى بى ويست و توانايه. نه و به مندالى له زور شت
 ترساوه: له باوكى، له ژنه چيشتلېنه ره كه يان كه به يانيان بردوويه تى
 بو قوتابخانه نه كالاى مامؤستاكه ي سكالاي له ده ست بكات و
 مامؤستايش سزاي بدات كه وهك نه نجام هيچ له مانه رووى نه داوه.

ئەو قوتابخانە بە كابووسىكى گەورە دەزانىت بۇ خۇي. ھاوپىي
 قوتابخانەي نىيە، بەردەوام لە پىگەوباندا لە دۇخىكى سامناكى
 لىكدانەو و پروداوى سەير و ناجۇردا دەژى. لە ھەلويسىتە
 دژوارەكانىدا بەتايىبەتى لە مەسەلەي ژنەينان و پەشىمانبوونەو لىي-
 خۇي ھەست بەو دەكات كە گوناھى كردووە و دلى بەرانبەرەكەي
 رەنجاندووە، بەلام پاكانە بۇ خۇي دەكات كە ئەوان لىي قبول
 دەكەنو چونكە لە سروشتى شارەزان. ئەو نامۆيە بە سىستىمى
 بەرپۆەبەرايەتى و ئوفىسى كار و پۆتىنى دەزگاكان. ئەمە ھەر حالى
 دەرەوھى نىيە، بەلكو لە مالىشدا گۆشەگىرە كە خۇي ھۆكارەكەي
 دەگىرپىتەو بە سەردەمى مندالىي. دايكىكى جوولەكەي لارەمل و
 كۆنەپەرسىت، باوكىكى سىتەمكارى ملھور، كە ئەوھى خۇي
 نەيوستىيىت، نەكراو، بۇ نمونە باوكى ويستوويەتى كافكا وەك
 خۇي بىيىت بە بازىرگانىكى گەورە، كۆلىژىك تەواوبكات كە پەيوەندىي
 بە بازىرگانىيەو ھەبىت، كەچى ئەم كۆلىژى ماف تەواو دەكات و
 دەشىبىت بە نووسەر، بۆيە كافكاي خۇش ناويت. كافكا لە نامەيەكى
 بەناوبانگىدا كە بۇ باوكى نووسىووە و ھەر پىي نەگەيشتووە، باس لە
 كۆمەلىك رەفتارى نادروستى باوكى دەكات كە بەرانبەر بە
 خىزانەكەي كردوويەتى، بەتايىبەتى ئەو جنىوہ قىزەونانەي بە دايكى
 داوہ. ئەم بە درىژايى تەمەنى ترسى باوكى لە دلدا بووہ، جگە لەوھى
 كە باوكىكى بازىرگانى خۆپەرسىت و پارەپەرسىت بووہ و ئەم رقى لە
 ھەردوو ئەو خەسلەتە بووہ. لە نامەيەكدا بۇ باوكى باسى شەويكى
 مندالىي خۇي دەكات كە تىنووي بووہ و گىياوہ و باوكى بىزار بووہ،
 ھەستاوہ و لەناو جىگەكەيەوہ پايكىشاوہتە دەرەوہ، ھەر بە بەرگى
 خەوہو لە بالكۆنەكەدا دايئاوہ، بۇ ماوہيەك دەرگاي لى داخستووە.
 كافكا دەلىت: (سالانىكى زور ئازارم بەو پروداوہو دەچەشت و لە
 بىرم نەدەكرد. نازانم چۆن پىاوئىكى كەتە و زلى وەك باوكم توانىي لە
 چركەساتىكدا فەرمانىكى وام بەسەردا بدات و لە بالكۆنىكدا بە تەنيا

بمهیلیتهوه، بیگومان ئەمه مانای وایه که من له بهرچاوی ئەودا هیچ
نهبووم). له شوینیکی تردا به باوکی دهلیت: (نازانم بۆ بهردهوام له تو
دهترسام، هەر که تووم دهبینی رام دهکرده ژووردهکهی خۆم... هەرگیز
به راشکاوی قسهه له گهلهدا نهکردوویت، بۆ په رستگه دواتنه که وتووم
و نه هاتوومه ته دیده نیت. من به گشتی ههستی ئەوهه نهبووه که له
ماله دام، په یوه ندیم به کار و بازرگانی تووه نهبووه، بۆ ئەوهی تووم
لی رازی بیت، بچووکتترین جوولهه نهکردووه...).

نامویی کافکا ئەوهنده قوول و به بنه مایه، که به رانبه ره کهی ناتوانیت
مامه لهی مروفی ئاسایی له گهلهدا بکات. نامویی به رانبه ر به هه موو ئەو
شخانهی له دهو روه ریدان، به رانبه ر به خودی ژیان و ره گه
نه گونجاوه کانی به رۆحی مروف، بیرکردنه وه له ئە به دیه تیک که
ناتوانیت به ئاسانی بیگاتی و که لکه لهی به دیه اتنیشی تراوی لکهی ناو
بیابانی نا ئومیدییه، ئەو هه میشه بیزاره. بیزاری و پارایی کافکا تا
را دهیه ک بووه که به به ره مه کانی خۆی رازی نهبووه و به (ماکس
برود)ی هاو رپی وتووه دوا ی مردنی هه موو به ره مه ئە ده بییه کانی
بسووتینیت. هه روه ها که میلینا به شیک له به ره مه کانی کافکا
وه رده گێرپه ته سه ر زمانی چیکی، بۆ هه ندیک روونکردنه وه ده رباره ی
کاره که راویژ به کافکا ده کات، ئەو پیی ده لیت: (به ره مه کانی من
شایانی ئەوه نین تو خۆتیان له گه ل ماندوو بکه یت، یان بکرین به
زمانی تر).

له گه ل ئەم هه موو نامه گۆرینه وه له گه ل میلینادا و ئەو سوژ و
خۆشه ویستییه ی گه لیک جار له کافکادا ده بینریت (ئهمه ته نیا له نامه ی
کافکادا ده رده که ویت، چونکه نامه ی میلینا به رده ست نه که وتوون یان
هه ر فه وتا ون) که چی زۆر جار بیزاری یی نامه نووسین و خودی
په یوه ندیه که یش به کافکا وه دیاره، بۆیه میلینا له وه پارا بووه که واز
له می رده که ی به ینیت. له نامه یه کیدا بۆ کافکا له وه ده دویت که
می رده که ی خۆش ده ویت و ناتوانیت وازی لی به ینیت (هه ندیک جار به

بیانوی ئه وه که میرده که ی دوا ی میلینا هیچی بو ناکریت و له وانه یه
بمریت)، به لام میلینا ده رک ی به وه کردو وه که هه لکردن له گه ل روجه
نامز که ی کافکادا، وه ک هه لکردن وایه له ناو دۆزه خدا، چونکه کافکا
ئه و مرقفه ئاساییه نییه بتوانیت وه ک هاوسه ر له گه لیدا بژی. کافکا
ته نانه ت له خویشی بیزاره. له نامه یه کیدا ده لیت: من ناتوانم پالتاوه
زستانییه که ی خوم هه لبرگم، ئیتر چون ده توانم دنیا بدهم به کولمدا.
له گه ل ئه وه دا که میلینا که سایه تیه که ی به توانا و یاخی و
پهروه رده یه که ی بۆرژوازیانه کراوه، له بواری نووسین و
وه رگێرانی شدا زۆر دیار بووه و پینده چیت له سه ره تادا ئاشقی کافکا
بوو بیت، به لام کافکا له هه لویتسه ت دوالیزمه کانیدا، به ته واوی
چه واشه ی ده کات. جاریک له نامه یه کیدا پیی ده لیت: "نا... میلینا، ئه و
ژیانه هاوبه شه ی و امان ده زانی له ئیه ننا بۆمان ده لویت، مه حاله، ئیتر
له ژیر هه ر هه لومه رچیکدا بیت. ته نانه ت بو ئه و کاته ی ش هه ر
نه ده گونجا. من له سه ر که ناری ئه و سیاچه ی له نیوانماندایه ته ماشام
کرد. به هه ردوو ده ستم خوم به لوتکه ی سیاچه که وه گرت، پاشان
به ره ودوا، به دوو ده سستی پیس و خویناوییه وه به پشتدا که وتمه
خواری. له نامه یه که ی تریدا ده لیت: "من و تو هه رگیز بو یه کتر نابین،
ناتوانین پیکه وه بژیین. له ئاپارتمانیکدا، به جووته، له پشت یه ک
میزه وه، هه رگیز، ته نانه ت له هه مان شاریشدا، هه رگیز پیکه وه نابین...
میلینا، بو قسه له سه ر ئاینده ی هاوبه ش ده که ییت که هه رگیز نایه ته
دی؟".

جاری و بووه خویشی له م راستیه گه یشتوو وه که تا چه ند ئازار به م
ژنه ده گه یه نیت، بویه له شوینیکدا به سه رسوورمانه وه ده لیت: (میلینا،
چونه تا ئیستایش له من نه ترساویت، یان ته ره نه بوویت، یان
هه ستنکی له م بابه ته ت لا دروست نه بووه؟ ئه م جیددییه ت و توانایه ی
تو تا کوئ بر ده کات؟) له نامه یه کیدا به میلینا ده لیت خوشم ده ویت،
که چی هه ر زوو په شیمان ده بیته وه و ده لیت: (تو بلیی راست بکه م که

دهلیم خوښم دهوینیت، یان هر...). له نامه یه کی تریدا: (که میک خه و تن به لایه وه پر بایه ختر بووه له نامه به جو شو خرو شه کانی میلینا) له جیگه یه کی تر دا ده لیت: (هموو شتیک نه وه ده سه لمینیت که من و تو هر گیز بو یه کتر نابین و هر گیز ناتوانین پیکه وه بژیین، له هر گیزیش زیاتر جگه له خودی 'هر گیز' شتی تر نییه). په یوه نندی نیوان میلینا و کافکا که می خایاند، هر چه نده له سه ره تادا که رموگور بوو، به لام زوری نه برد و دایه کزی، ماکس برود له و باره یه وه ده لیت: 'له یاداشته روزهانه یه کانی کافکا دا که له مالی باوک و دایکی کافکا ده ستم که و تن، نه وه ی په یوه نندی به میلینا وه هییت له ۱۵ ی توکتوبه ری سالی ۱۹۲۰ تا مانگی مارتی ۱۹۲۱ به رده وام بووه. په یوه نندی پر له جو شو خرو شیه که ی کافکا له گه ل میلینا دا، که له سه ره تا وه لای کافکا نه و په ری به خته وه ری بووه، زورزوو به نه نجامیکی غه مگین کوتایی دیت، هر وه ها برود ده لیت: من نامه یه کی کافکا لایه، لیم ده پارپته وه نه هیلم نه و دوانه (کافکا و میلینا) یه کتر بیین.

میلینا به و راستییه ی زانیوه که جه وه ری بوونی کافکا (ترس) ه، ترس له هموو نه و شتانه ی پیشتر باس مان کردن. نه و ته نانه ت بو ژیان ی هاوسه رگیری سی جار ده زگیرانی گرتووه و په شیمان بووه ته وه. وهک نه نجامیش هر به په به نی ماوه ته وه، به لام میلینا هاو به شیه کی ویزدانیی له گه ل ترس و نه خو ش ی و دوودلی و شپرزهی کافکا کردووه و له نازاره کانی گه یشتووه. ته نانه ت نه و خه سه له تانه هو یه کی ترن بو نزیک بوونه وه ی نه و دوانه.

زور جار نه م نامانه ده بنه پارچه یه کی نه ده بی، یان مشتومریکی فیکری، و اتا له نامه ی ناشقیکی پروت دهرده چن و کافکا ده بیته تیوریستیک باس له سه رجه م پیکهاته کانی ژیان و خه م و خه ونه کانی مرقفایه تی و خوشه ویستی و ناٹومی دی ده کات، دیارده کان هه لده سه نگینیت و پرونیان ده کاته وه، به لام به رده وام بریاری په های

نىيە و لە گوماندا دەپهیلنیتەوه، ھەر ئەمەيش وای کردووه، وەك
 خودى ميلينايىش ئاماژەى پى دەكا كە كافكا رستەى ناتەواو زۆر
 بەكار بەيئيت، يان ھەندىك جار بە گران نامەكانت بە يەكەوہ بۆ گرى
 بدريت. زۆر جار لە ناوجەرگەى باسيكەوہ دەپەرپیتەوہ بۆ كيشەيەكى
 تر و كەوانەيەك قوت دەكاتەوہ كە نازانیت بۆ ناوكيشى کردووه!
 لەبەر ئەمە وەرگىزى كافكا زۆر جار دەيەويت بە پەراويزدانان، يان
 بە ئاماژەکردنى بۆ حالەتىك، يان بە گريمانەيەك مەبەستەكە پوون
 بكاتەوہ. جارى وایش ھەيە ھەر بە ھەلواسراوى بەجىي دەھيلنیت.
 ئەوانەى كەمتر شارەزاي ئەدەبى كافكا، يان نامەكانى ئەم نووسەرە
 گەرەيەن، رەنگە لە خويندەنەوہى نامەكاندا گومان بخەنە سەر جۆرى
 وەرگىزانەكە كە دەشیت لە ھەندىك شویندا مانا بە ئاسانى نەگات، يان
 وەرگىزانەكە زۆر بە پەوانى ئەنجام نەدرابیت، كە لە خۆيدا خەتای
 دەقەكەيە، بۆيە خويندەنەوہى بەرھەمى كافكا پىويستى بە ئاگادارىيەكى
 زياتر و پامانىكى قوولتر ھەيە، وەك خويندەنەوہى ھەندىك نووسەرى
 تر.

من بە ناچارى -لەبەر ئەو ھۆكارانەى سەرەوہ- ھەندىك جار پەنام
 بردووتە بەر وەرگىزى وشە بە وشە (وەرگىزە فارسىيەكەيش ھەر
 ئەم راستىيە دەلنیت) بەو مەرجەى لە چوارچىوہى مانا تىنەپەرم و
 ھەرچۆنىك بووہ خوينەر بگەيەنمە ھەواری مەبەستەكە، ديارە ئەمەم
 بە ئاسانى بۆ نەكراوہ، بەلكو پەنام بردووتە بەر وەرگىزى عەرەبى
 و ئىنگلىزىيەكەى. نايشارمەوہ ئەوئەندەى وەرگىزى ئەم نامانە
 ماندوويان كردم، كۆمەلەچىرۆكەكەى كافكا كە سالى ۲۰۱۱ چاپم
 كردن، ئەوئەندەيان ماندوو نەكردم، بۆيە پام وایە وەرگىزى چىرۆك
 و پۆمانەكانى خۆشتر و بەدەستەوہاتووترن تا نامەكانى. لىرەدا بە
 پىويستى دەزانم سوپاسى زۆرى (پىپوار سەدرەدين)ى خۆشەويست
 بكەم كە بەھوى دەقە ئىنگلىزىيەكەوہ يارمەتى ساغکردنەوہى
 ھەندىك ماناي ئالوز و رستەى ناچۆرى داوم، لەگەل ئەمانىشدا من

هر به گومانم که که موکوورپی تیا نه بیت. ئیتر له دارشتنی رسته یه کدا
بیت که ده شیا ره وانتر بکرایه، یان له ته مومزاویی چه مکیکی فیکریدا
که خودی ده قه که رولی سه ره کی تیا دیوه. با به راشکاوی نه م
قه ناعه ته ی خویشم بلیم که: (من هیچ وه رگپرانیک به پاکیزه ی ته واو
نازانم).

ره ووف بیگره رد

ئابی ۲۰۱۵

پیشہ کی فیلی ہاس

دہربارہی وەرگپرانہ ئینگیزییہ کە ی نامە بۆ میلینا

سەرەتای ناسیاویەتی کافکا لە گەل میلینادا، دەگەریتەووە بۆ ئەو سەر دەمە ی کە میلینا کورته چیرۆکە بەرایبەکانی کافکای لە ئەلمانی یەووە وەر دەگپرانە سەر زمانی چیکی. بەرئەنجامی ئەو نامانە ی سالی ۱۹۲۰ کافکا لە شاری مرانەووە بۆ میلینای دەنووسی لە ئیەننا، سەری کیشایە نیو پە یوهندییەکی پڕ لە سۆز و خۆشەویستی یەووە. لە راستیدا گۆرپرانە کە لە کاتیکدا سەری هەلدا کە چرکە ساتیک زیاتری نەخایاند. ئەو چرکە ساتە ی کە ئیدی کافکا لەووە گەیشت لە بربارداندا ئازاد نییە، چونکە بۆ ئەووە ی لە شاری مرانەووە بگەریتەووە بۆ پراگ، نە دەتوانیت لە رینگە ی میونخ یان هەر رینگە یەکی ترەووە سەفەر بکات، نە دەتوانیت بچیت بۆ گەراووەکانی بوہیمیا، بەلکو لەباتی ئەوانە دەبوو بپروات بۆ ئیەننا، چونکە میلینا، کە لەو کاتەدا لە ئیەننا دەژیا و هاوسەرگیریەتی یە کە ی وەر دەروودە بەرەو دارمان دەچوو، وای گەرد، بوو. لە راستیدا، وەنە بییت ژیانای کافکایش هاوشیۆە ی ژیانای ئەو نە بییت، چونکە ئەویش ئازاد نەبوو. لە پراگ کچیک بوو بوووە دەزگیرانی کە زۆر پەلە ی هاوسەرگیری یەتی لە کافکا دەکرد و چاوەرپی بوو. هەرچەندە کچە کە، زیاد لە دەزگیرانە کۆنە کە ی کافکا کە ئیمە بە ناوی "کچە بەرلینی یە کە" دەیناسین، ئومیدی بەووە نەبوو بییت

به هاوسهري كافكا. له ههردوو چارهكهدا (يان باشتره بليين سى جار، چونكه كافكا دوو جار خوازبينيى يهكينك له كچهكاني كردبوو) كيشهيهكى زورى له ژياني ئه و دوو كچهدا دروست كرد. له لايهكى ترهوه، جيابوونهوهى لهسهر خوى ميلينا له ميژدهكهى، كه له راستيدا دواى چهند سالنك به تهواوى بووى دا، بهسهرهاتيكي تراژيك نهبوو. ئيمه له پيى ئه و نامانهوه كه پوژانه كافكا دهينووسين: (نامهكان سالى ۱۹۵۱ له پيى ماكس برودهوه تومار كراون و بههوى شوكن وهس فيشهروهه بلاوبوونهوه) پهى به و پهيوهندييه قووله دههين. له و نامانهدا كه له نيوان سالانى (۱۹۲۱ - ۱۹۲۲) دا نووسراون، بهردهوام ناوى ميلينا به ئاشكرا، يان به ئاماژه دهينين. يهكه مين نامه كه له و بارهيهوه له لايه ن كافكاوه نووسراييت، نامهيهكى پوژى ۱۵ى ئوكتوبهري سالى ۱۹۲۱ه. له نامهكهدا كافكا باس له وه دهكات كه هه موو ياداشته پوژانهيهيكاني داوه به (م) بو ئه وهى بيانخوينيتهوه. بهراستيش به م كاره، تهواوى دل و ويژداني خوى بو ميلينا يهكالا كردووتهوه. نامهيهكى ديسه مبهه ئه وه دهردهخات كه ميلينا چوار جار (پيده چييت له مالى باوك و داىكى كافكا بووييت) سهردانى كافكاى كردووه. وا ئيستاييش به ته مائى چوونه. كافكا لهسهر قسهكاني بهردهوامه كه: (له نيو ئه و پوژه پر له ئازارانهدا، ته نيا چوار پوژيان ئارام بوون... چ مهودايهكى دوور له نيوان بيخه مئى و پويشتن و جيابوونهوهى ئه ودا ههيه كه خه مه كهى بيكو تايه. من دداني پيا ده نيم خه موخه فته گوره ترين به لاي دنيا نيه). بو پوژى دواى ئه وه ده نووسيت: 'بهردهوام يان (م) به لئى يان (م) نا، بيروباوه ريك، رووناكيهك له تاريكيدا'

له ۱۸ى ژانويهري ۱۹۲۰دا ده نووسيت: 'تو چييت به و ره گه زى به هره مه ندييهى خوت كردووه؟ پاشان هه رچيهك ده بيستيت له وه زياتر نيه كه به هرهيهكى سه رنه كه تووه. له كاتيكددا به ئاساني دهكرا سه ركه وتوو بوايه - (م) راست دهكات، ترس واتا به دبه ختى.'

ئەوھى لە نامەى پۇژى دواى ئەوھدا ھاتووه، بە ئاشكرا رەشنووسى نامەىكە، يان بۇ ميلينا نەنیردراوه، يان ميلينا لای خۆى نەپەشتووتووتووه: 'وا دەزانم دوا دیدارەكانت وەك ھەمیشە خۆشەويستەنە و شكۆمەندانە بوون، لەگەل ئەوھیشدا دیدارەكان بۇ تۆ وەك ئەوھ وا بوو يەكئىك سەردانى نەخۆش بكات، تا رادەىك وەپزكەر و زۆرلەخۆكردنى پتوھ دیاربوو. ئایا بۇچوونەكەم راستە؟ ئایا تۆ لەرپى نامەكانى منەوھ نەگەپشتوویتەتە برپاریكى تەواو پراوپر لە دژى من؟'

لە ۲۳ى ژەنیوهرى كافكا (رەنگە لە نامەىكەدا) باسى شەوى بۇ ميلينا كرىبیت. ئەو كاتەى كە ئىدى كافكا يەكئىك لە قسەكانى ميلينا دەربارەى خۆى (واتا كافكا) شروۆفە دەكات. جارىكى تریش لە كۆتایى ژەنیوهرى لە (شپیندل موھلە) دەنووسیت: 'بۇ نموونە ئەگەر لەپرىكدا (م) بىت بۇ ئىرە، زۆر ترسناك دەبیت'. لە لایەكى ترەوھ لەو گوندى كوستانىيە دلرپینەدا، ھەمان شت (كافكا راستگويانە و بەبى ئەوھى مەبەستىكى گالتەئامىزى ھەبیت) دەبوو بە جۆرىكى دیار شەرفى بۆرژوازیانەى كافكا لە ھەلكشاندا بوایە. كافكا لەسەر قسەكانى دەپوات كە پىشتر لە (مارىنباوند) لە كەنار (م) دا ھەستى بە بەختەوهرى كرددووه و لە ئەنجام دا دەشیت ئەو حالەتە دووبارەبیتەوھ. (ئەگەرچى، بىگومان ئەم ھەستە تەنیا دواى ئەوھ دیتە دى كە ھەموو كۆتوپتوونەندە ناخۆشەكان لەناوبەرىن).

'ئەم مەودایە كە لە تالەموویەك دەچیت، ئیستا بووھ بە دیوارىك، يان كئویك، يان راستگويانەتر بووھ بە گۆرىك، ئەم قسانە ھەر لە سەرەتاوھ چىرۆكى ھەلوھشاندنەوھى پەيوەندى نىوان كافكا و ميلينا دەگىرنەوھ. پاشان تووشى نامەىكەسى سەیر دىین كە لە ۶ى ئەپرەىلى ۱۹۲۰دا نووسراوھ: 'نامەىكەى درىژ بۇ ميلينا، سى ئەرىنى^۱ فرىن

^۱ The Three Erinnyes لە ئەفسانەكانى یوناندا خواكانى تووبەیین.

بەرەو دارستان. میلینا^۱ ھەروەھا لە دەستەواژەیی 'حالتی
رەتکردنەو' (سەرەتای نامەکانی رۆژی ۱۲ی فیبەرۆری ۱۹۲۲)
رەنگە ناماژەپەک بێت بە حالتی میلینا لە لایەن کافکاوە: 'تۆ ناتوانیت
زیاد لە ھەزی خۆت منت خۆش بویت. تۆ بەدەختانە ھەزرت لێتە منت
خۆش بویت، بەلام خۆشەویستیەکی تۆ بە ئەندازەیی خۆشەویستی
من نییە بۆ تۆ.'

ئەگەر لەو نامانەدا کە بۆ میلینا نووسیون، چیرۆکی
خۆشەویستیەکی کاریگەر و لیوانلیو، ناومیدیەکی لە رادەبەدەر،
شادی، خۆشکینی و خۆشەویستی بەدی نەکریت. ئەو نامەکانی
سەرەو جگە لە چەند بڕگەیی کورتکورت و پستەیی تایبەتی -
ھەرچەندە کەم تا زۆر لاوازن - چیی تر نین، چونکە ھەرچەندە کافکا
و میلینا چەند جارێک یەکتەریشیان دیبیت، بەلام گەوھەری
خۆشەویستیەکیان وەک خۆشەویستی فارتەر و کیرکەگۆر تەنیا
(نامەیی خۆشەویستی دووراودوور بوو).

میلینا لە بنەمالەیی کۆنی چیکی یە لە پراگ. دەتوانین پێیان بلین لە
خانەدانە راستەقینەکانی چیکوسلواکیا. ناوی خیزانەکی بە
شیاوی لاتینی، لە یادکردنەو یەکیک لە باپیرانی کە لەدوای شەری
فایس بڕگ وەک نیشتمانپەرۆریکی چیک کە بە دەستی بنەمالەیی
ھایسبورگ لە سیدارە درا، لەسەر بەردیکی مەرەپ، لە دەرەوھە
تەلاری شاری پراگ، ھەلکەنراو. ئەو خۆیشی ھەندیک جار، وەک
ژنیکی خانەدانی سەدەیی شانزە، یان ھەقەدە دەردەکەویت.
کەسایەتیەکی لە کەسایەتی ئەو ژنانە دەچیت کە وەک دی
سانسورینا، یان ماتلید دلامور^۲ وان، کە ستانداڵ لە میژووی کۆنی
ئیتالیا وەری گرتوون و لە پۆمانەکانیدا جارێکی دی دروستی
کردوونەتەو. ئەم کەسایەتیانە لە بڕیارداندا بەسۆز، ئازا، خۆنساڕد

^۲ ژنە کارەکتەرەکانی پۆمانی (سوود و پەش) و (پەستگەیی پارم)ی ستانداڵ.

و هوشيارن، به لام که حز و نارەزويان دیتە گۆرڤ، ئیتەر بو
 گەشتن به مەبەست بيباک و سەرکيشن. له تەمەنی لاویشدا
 بەردەوام لەو کیشمەکیشەدا ژيان. ميلينا وا بوو. ئەو وەک هاوڤڤ
 مەستیکي لیوانلیوی هەبوو. لیوانلیو له خوشەویستی، ئەمەیش له
 چوارچێوهیەکدا که زیاتر سەرچاوهکەي شاراوو و له نهنیدا بوو. له
 هەمان کاتدا ئەو هی له هاوڤڤکانی چاوهڤڤی دەکرد به لای خۆیهوه
 سروشتی و به لای هاوڤڤکانیشییەوه هەر وا بوو.

ميلينا له ساله ئالۆزهکانی دواي ۱۹۱۸دا، زەحمەت بوو بتوانیت خۆی
 له گەل ئەو باره فیکری و ڤووناکییرییهدا بگونجینیت که کهسانیک له
 ناوهنده ئەدەبییهکانی ڤیهننەدا کۆبوونهویان دەربارهی دەکرد،
 خەمیشی ڤڤ دەخوارد. بینگومان جوانترین ڤۆژانی تەمەنی ئەو، هیی
 ڤیش ئەو میژووویه. لەو کاتەدا کیزۆلەیهک بوو له پراگ دەژیا. لەو
 قۆناغەدا سەرکیشانە گوڤی به هیچ نەدەدا: ژیان، پارە، هەست، نەک
 تەنیا هەستەکانی خۆی، بەلکو ئەو هەستانەیش که ڤیی دەدران و ئەو
 تەنیا به مولکی تایبەتی خۆی دەزانین تا ئەو کاتەي تاقتی لییان
 دەچوو. له گەل هەموو ئەمانەیشدا کافکا ئەوی به ناوی 'ميلينای دایک'
 بانگ دەکرد. دیاره ئەمە بیهۆ نەبوو. کافکا لەم نامانەدا باس لەوه
 دەکات که ميلينا توانای ئازاردانی کەسی نییه، ئەمەیش ڤاستییەکی
 گومانه‌لنەگره. جگه له‌مه، لەم نامانەدا کافکا هەندیک جار باس لەو
 هەلچوون و تووڤه‌ییانەي ميلينا دەکات که ئەو به ناچاری لیتی قبول
 کردوو. نامەکانی کافکا ڤڤن له ئاسەوار و ڤه‌نگدانەوهی خەم و
 شادییهکانی ئەو تووڤه‌ییانە.

هەلبەت ميلينا ژنیکي فریودەر نەبوو به مانا بازارڤییهکەي، واتا هەولی
 هەلخەلەتاندنی ڤیاوی دابیت، تەنانەت ئەو ڤیاوه‌یش که وەک شاعیریک
 جینی شانازی ئەو بووبیت، زۆر ڤیش دەوروبەرەکانی خۆی و
 دەوروبەرەکانی کافکا دەرکی به بلیمەتییهکەي کردبیت. ئەو شه‌یدا
 بوو، چونکه ناشق بوو، به ئەگەرێکی نزیک له یه‌قینه‌وه، ئەگەر ئەو هی

خوشی دهویست پیاویکی که ودهن و بینرخیش بوایه، نهو هر بهو
جوره رهفتاری دهکرد.

بینگومان نهو نازاری دهچشت، زوریش نازاری دهچشت، هوی
نازارچهشتنه که یشی پیش هر شتیک له بهر نازاری کافکا بوو.
هویه کی تر پیده چوو نهوه بیت که میلینا هستی دهکرد نازارچهشتن
تاقه ریگی دروستکردنی جوریک له دوا گفتوگو بیت له گهل نهودا،
چونکه هرچهنده گیشتن به رۆحیکی وهک رۆحی کافکا له شهقامه
نارامه کانی دهوری شار و ئوتیله کانی فیهنفا، یان له سهوزه زاره
دلخوشکه ره کانی هاوینه، یان له دارستانه کانی دهوری فیهنفا و
گمون دا دهلوا، به لام مروف نهیده توانی له گهل رۆحی نهودا بگونجیت،
تهنیا له دوزه خدا نه بیت. نهوه یش سهیر نه بوو که نه خوشی میلینا
تهنیا له بهر نهوه بوو که کافکایش گیروده ی نهوه خوشییه بوو، یان
به لایه نی که مه وه رهنگه میلینا هیند له وه هم و بیرکردنه وه ی نهوه
نه خوشییه دا بوو بیت که به راستی خوینی هلهینا بیت وه.

جاریکیان کافکا له یه کیک له م نامانده دا بو میلینا ده نووسیت: تو که
به م سهختییه ده ژیت، ژیانی خوت به ره و سهختییه کی قوولتر
ده بیت... له مه چاکتر چی دهوتریت؟ لی میلینا، وهک نووسه ری نه م
نامانه ی که ئیستا له بهرده ستماندایه بوی چوو، شایانی نه و دهر و
نازارچهشتنه نه بووه. نه گهر له لایه نه وه به راستی نازاری چهشتییت
و به هوی کافکایشه وه هر نازاری چهشتییت، له بهر نهوه یه که نه م
رهنج و نازاره یش به شیکه له په رۆشی و تاسه ی زوری نه و بو ژیان
و ته نانه ت چیژله ژیان بردن. له مه یش گهری، ناکریت ئیمه، به لایه نی
که مه وه، نه و مه یله له بهر چاو نه گرین که سلاقی یه کان له و قوناغه
میژوییه دا بو نازارچهشتن هه یان بووه. بیتهو نییه که دوستویفسکی
خوشه ویستترین نووسه ری میلینا بووه. نه گهر نه انجامگیری ئیمه
هه ندیک جار، ته نانه ت زور جاریش، وا بکه ویته وه که له م نامانده دا
رووی میلینا، روویه کی جوانتر، راشکاوانه تر، ته ندروست تر و

مروغانه تر بیت له کافکا (خودی کافکایش ته گهر زیندوو بوایه بی دودلی و پیش هر که سینی تر نکولیی له مه نه ده کرد) نابیت نه وه له یاد بکین که میلینا، به هموو نه و حزه وه که بو ژیان هه یبوو، نه یده توانی له حال و هوای بیری کافکادا که پرپر بوو له توند ترین گوشاری بروسکه ئاسا، دم بکاته وه، هه روه ها نابیت نه وه له یاد بکین که هر چه نده میلینا قوولاییه کانی بوونی کافکای هه ژاند (له راستیدا ته گهر به چاویکی قایل بوونه وه له نامه کانی خودی کافکا بروانین، ده بینین میلینا ژیانیکی تازه ی به کافکا به خشیوه) له گه له وه میشدا، زور جار به ئاسانی به جوریک توورپی ده کرد، که سه رته انجام که میک خه وتن لای کافکا بایه خی زیاتر بوو له نامه به جوشو خرۆشه کانی میلینا.

کافکا له یه کیک له دوا نامه کانیدا ددان به وه دا ده نیت، که جاریکیان زور زور ئیره یی به یه کیک ده بات، چونکه له سایه ی بایه خپندان و توانا و خوشه ویستی و ئاوه زیه وه، بیباک و ئاسووده خه یال له ناو گولاندا پالکه وتوو. نه و به خته وه ریبه ی که کافکا له و که سه ی دیوه و ئیره یی پی بردوو، له دوا مانگه کانی ته مه نیدا، پیش نه وه ی له ناو گولاندا رابکشیت، خوشترین پوژانی ته مه نی بووه. که پیشتر، له سه رده می سۆز و شه یداییه پر له هه لبه زودا به زه که ی له گه له 'میلینادا نه یدیوو.

(مارگریت بوهر نیومن) له کتیبه به نرخه که یدا 'دوو دیکتاتور' له چاره نووسی میلینا ئاگادارمان ده کات. مارگریت له ئوردوگای مروفقرکردنی (رافینسبروگ) له گه له میلینادا زیندانی بووه. نه م دوو ژنه له وئ، له گه له تاوانباره درنده کانی 'هامبورگ' و سۆزانییه کاندا له به ندیخانه دا بوون. هه ردووکیان له وئ، به ترسوله رزیکی زوره وه، نه و چیژه سادیستیانه ی پزیشکه کانی نازی یان دیوه، کاتیک بو نه انجامدانی تا قیکردنه وه زانستییه کانیان، له سه ر جه سته ی ژنه زیندوو هکان کردوو یانه.

مارگریتیش وهك كه سانی تر، كه وتووه ته ژیر کاریگه ریی نه فسوونه مروفایه تییه که ی میلیناوه. نه فسوونیک که تهنانهت له و دوا سالانه ی ته مه نیدا، که ئیدی گهنجایه تییه نه مابوو، تا راده یه کیش قه له و بووبوو، که چی هیشتا کاریگر بوو. مارگریت دهنوسیت: 'من و میلینا هر له ساته کانی به راییدا بووین به هاوپی، نه م هاوپییه تییه، له ماوه ی نه و چوار ساله ناخوشه دا که له گهل مملانیسی مهرگ و ژیاندا له و ئوردوگایه به سه زمان برد، هر به به هیزی مایه وه و به رده وام بوو، له سه ر قسه کانی ده پروات و ده لیت: 'من له چاره نووسه که ی خوم سوپاسگوزارم، چونکه منی خسته رافینسبروگه وه بو نه وه ی میلینا بناسم. له یه که م روزه وه، هر که ته ماشای ده موچاوه سته مدیده که یم ده کرد، ترسیکی زورم تیده که را. به نه خوشی له به ندیخانه یه کی لیکولینه وه ی شاری درسدن وه هیتا بوویانه ئیره. خوی وای ده زانی تووشی نه خوشی روماتیزم بووه. ده سته کانی ئاوسابوون و به رده وام نازاریان هه بوو. له کاتی سه ر ژمیرییه کاندا، به به رگی کون و دپاوی ئوردوگاوه له سه زماندا ده له رزی. به شه و، په تووه ته نکه کانی ئوردوگا که گه رمیان نه ده کرده وه، به لام نه و مروفینکی به هیز و ئازا بوو که زور جار ترس و دوودلییه کانی منی ده ره وانده وه. سالی ۱۹۴۰ نه و هیشتا تیکنه شکابوو. هیشتا ئازا و پر بوو له داهیتان و هرگیز وهك که سایه تییه کی زه لیلی نیو زیندان بیرى نه ده کرده وه، هرگیز زیندان نه بوو به مالی، هرگیز هه سته کانی نه یاندا یه نه زوکی و خاموشی. نه یه ده توانی وهك که لیک له زیندانییه کانی تر دل رهق و بیده ره به ست بیت...'

له راستیدا میلینا له و مهرگه رزگاری بوو که وهك نه خوشه کانی تر ببریته ژووری گاز و کووره ی سووتاندنی مروفه کانه وه.

مارگریت ده لیت: 'زور له وه توقیبووم له نیو زوروسته مدا بمریت. له بونه یه کی تر دا مارگریت دهنوسیت: 'من گویم له دهنگی قولپه قولپی گریانی ده بوو کاتیک شه وانه له سه ر دوشه کی کا راده کشا: 'ناخ

خۆزگە بمتوانیایە بەبێ گیانەلا بمرم... مەهیلە وەک سەگینکی بیکەس و تەنیا بمرم.

بە درێژایی ئەو ماوەیە لە پالیدا بووم و دلخۆشیم دەدا، بەروام وا بوو چاک دەبیتەوه و جارێکی دی تامی ئازادی دەچیتەوه، بەلام لە پەردا لەنیو تاریکایی زینداندا بە پوونی بۆم دەرکەوت کە ئیدی کار لە کارترازاوه. دیارە هەندیک جار دەیتوانی بۆ ماوەیەکی زۆر کەم خۆی لەو ترسولەرزەیی لە جیاکردنەوه تاییبەتییەکی نەخۆش و ئەو دەرزیبانی بۆ مردن لە نەخۆشی تریان دەدا، پزگار بکات.

میلینا لە حەقدەیی مانگی مەیی ۱۹۴۴دا بەهۆی نەشتەرگەری گورچیلەوه، کە زۆر درەنگ فریای کەوتبوون، گیانی لە دەست دا. مارگریت بوبر نیومەن دەنووسیت: 'لەو چرکەساتەدا ژیان لای من چ مانایەکی نەمابوو.'

لە ۱۰ی ژەنیوهریدا گیراوهکان زانییان ئۆردوگا کەوتوووەتە دەستی هاوپەیمانەکانەوه.

مارگریت بوبر نیومەن، یادهوهریی دوا سالانی ژیاانی میلینا بەم وشانە کوتایی دینیت 'کە میلینا مردبیت، من بۆ دەبیت بژیم؟ کە ئەو زیندوو بوو، ئازادی بەو مانایە بوو کە جارێکی تر لەگەڵیدا چاومان بە یەکەم شار بکەوین و لەگەڵیدا بپۆمە یەکەمین دارستانەوه...'. وەرزی ئازادی بۆ میلینا زۆر درەنگکەوت.

فیلی هاوس

ترویزدروف - مایسی ۱۹۵۲

ئەپرېل ۱۹۲۰
مران، ئونترمايس
پانسىۋنى ئوتتوبورگ

خاتوو مىلىنای ئازىز

نامەيەكم لە پىراگەوہ بۇ ناردىت، دواى ئەوہ نامەيەكى تىرم لە
مرانەوہ بۇ نووسىت. لە راستىدا ئەو نامانە شتىكى وايا تيا نەبوو
پىتويست بە وەلامدانەوہى خىرا بىكات. ئەگەر بىتدەنگىيەكەت تا رادەيەك
نیشانەى چاكى و تەندروسىتتە و ھەر لەبەر ئەمەيشە نانوسىت، من
لەم لايەنەوہ تەواو دلخۆشم، بەلام لەوانەيە شتىكى تىرىش ھەيىت -
ھۆى نامەنووسىنەكەيشم ھەر ئەمەيە- رەنگە من لە نامەكانمدا بە
جۆرىك لە جۆرەكان تۆم رەنجاندىت (ئەگەر بەو جۆرە بوو بىت،
كەواتە من بە پىچەوانەى ھەموو خواست و ئارەزوويەكى خۆمەوہ بە
چ دەستىكى دزىوہوہ نامەم بۇ نووسىويت؟) يان لەوانەيە شتىكى لەوہ
خراپتر بىت، رەنگە نامەكەم ئەو چركەساتەى لى تىكدابىت كە وەك
خۆت نووسىوتە خەيالت ئاسوودەيە و من جارىكى دى كاتم لى تال
كردىتت. دەربارەى يەكەمىان چ قسەيەكەم بۇ وتن پى نىيە، ئەمە لە
من دوورە و ھەرچىيەك بە پىچەوانەى ئەوہوہ بىت، لە منەوہ نزيكە.
دەربارەى دووہمىشيان نامەويت ئامۆزگاريت بىكەم -جا من چۆن
دەتوانم ئامۆزگارىي تۆ بىكەم؟- بەلكو تەنيا بە سادەيى دەمەويت لىت
بىرسم بۆچى بۇ ماوہيەك لە قىيەنفا دوور ناكەويتەوہ؟ ھەرچۆنىك
بىت تۆ وەك كەسانى دى بىمالوھال نىيت. بىرت لەوہ نەكردووەتەوہ،
رەنگە سەفەرىكى بۆھىميا توانايەكى تازەت تىبگەرىننىت؟ ئەگەر لەبەر
ھۆكارى تىر كە من لىي بىئاكام ناتەويت سەفەر بۇ بۆھىميا بىكەيت،
ئەى بۇ نارۆيت بۇ شوينىكى تىر؟ تەنانەت لەوانەيە سەفەرىكى مران
بۇ تۆ سەركەوتنىك بىت. بۆيە من چاوەرىنى يەكىكم لەم دوانە، يان

له سەر بښه ننگيې که ت به ردهوام به که ماناکه ی ته مه یه ننگه ران مه به.
من زور باشم یان نه گهر وا نییه چند دیریکم بو بنووسه.

له گه ل دلوثانترین سوپاسی کافکا

چند زور له خوم ده که م ناتوانم سیمای روخسارت به روونی
بینمه وه بیرم. ته نیا نه وه ندهم له بیره که چون سهر نه انجام له ملا و
نه ولای میزی چایخانه که وه هه نگاوت دهنه و دور ده که وتیته وه، تاقه
شتیک که هینشتا له یادمدا مابیت نه و دو شته یه: نه دامت،
جلوبه رگت.

مران - نه پریل ۱۹۲۰

خاتوو میلینا نازیز، تو خوت له دنیای غه مبار و وه رزکهری هیه ننادا
به کاری ناخوشی وه رگتیرانه وه گیروده کردووه. ته مه له روویه که وه
کارم لی ده کات و خه جالت ده بم^۲ ده بیت پیش ماوه یه که له فولف وه
نامه یه که^۳ هینشتیت. به کورتی فولف ماوه یه که له مه وه بهر خوی
له باره ی نامه یه کی له و جوره وه چند مه به ستیکی بو نووسیم، باسه که
له باره ی کورته چیرۆکینه وه یه به ناو نیشانی "مرفوگور"^۴ که گوایه

^۲ له و کاته دا میلینا سه رقالی وه رگتیرانی کورته چیرۆکی (سوونچی der heizer) بوو. ته م
چیرۆکه له دواییدا بوو به بۆمانی (نه مریکا) که به کتیکه له بۆمانه ناوداره کانی کافکا. له بهر نه وه یه
کافکا به رانبه ر به میلینا هه ست به شه ره زاری ده کات.

^۳ Kurt Wolff بلاوکه ره وه ی به ره مه کانی کافکایه، پښه چېت ته مه نامازه بیت به نامه یه که
له وندا کورت فولف باس له وه رگتیرانی به ره مه کانی کافکا ده کات بو سه ر زمانه ی چیکه
پښه چېت میلینا چیرۆکی (کوشتن Dermord) ی کافکا که له بۆنژمیزی شیعری نویدا سالی
۱۹۱۸ له شاری لایپزیگ له لایه ن فولف وه بلاوکه رابوو وه، له گه ل چیرۆکی (بکوژ) که به ره مه ی
هویه به هه ل لیکه رابنه وه ...

ناوهكهی له كاتولۆگنكدا بلاوبووه تهوه، من ئه و كورته چيروكه م
نه نووسيوه، گوايه به دحاليبوونيك له ئارادا بووه، به لام تيكرا ده شيت
ئهوه راست بيت كه گوايه ئه م چيروكه به چاكترين كورته چيروك
له قه له م دراوه.

به پيني دوا نامه ي خوت و نامه يه كي پيشتريش وا ديتته به رچاو كه
وهك ئه نجام و بو هه ميشه، بزوزي و په شيوي وازي لئ هينا بيت،
ئه مه ميرده كه يشت ده گرته وه. هيوادارم هه ردووكتان وا بن. له بيرمه
چهند ساليك له مه و بهر، دوانيوه پوي يه كشه ممه يه ك ويستم به پال
ديواري مالي فرانتسز كه هي دا تپه پرم، له ويدا به ميرده كه ت¹ كه يشتم،
باري ژياني هيند له من باشتر نه بوو. دوو پسپور هه ريه كه و به
ريگه ي ته واو جياواز و تايه تي به خوي،² ئيتر دواي ئه وه له يادم
نيه پي كه وه كه رابين، يان به لاي يه كدا تپه پي بيتين. ئه م دوو شته
جياوازيه كي وايان له نيواندا نيه، به لام ئه مه باسيكي كو نه و
پنويسته له قوولايي رابوردوودا ژيرگل خريت. ئايا قايليت هه ر له
ماله و به مينيته وه؟

له گه ل دلو فانترين سوپاسي كافكاتان

مران، ئوتتهر ميس، پانسيوني ئوتوبورگ

ئه پريل 1920

بارانيك كه به دريژايي دوو رۆژ و شه ويك دا يكر دبوو، هه ر ئيستا
وهستا. هه رچه ند ده شيت ئه م ري كه وه ته كه مته مه ن بيت، به لام به
هه رحال شاياني ئاهه نگو ساز كردنه. من ئه م ئاهه نكه به نامه نووسين

¹ مه به ستي Ernst Pollak (1886 - 1947) كه سالي 1918 له گه ل ميلينا دا بوونه هاوسه ر،
به لام ژياني ژنوميردايه تيبان خراب بوو.

² ئه رنست پولاك پزيشك نه بووه، وه رگيره كه نازانيت مه به ستي كافكا چيه .

بۆ تۆ دەست پى دەكەم. بەراستى تەنانەت بارانىش قابىلى ئەوھىە بەرگەى بگرىت. ھەرچۇنىك بىت مروف لىرە نامۆىە، لە راستىدا نامۆىەكى بچووك و كەم، ئەمە شتىكە دلت تازە دەكاتەو، ئەگەر بەراستى ھەستم كرىبىت كە تۆىش (دىدارىكى كورت. نىمچەخامۆش، لە حالىكى تەرىكىدا كە بىگومان ھەرگىز لە ياد ناكرىت) لە ڤىەننا ھەزەت لەو نامۆبوونە ھەىە. ھەرچەندە زۆر نابات، رەنگە ئەو ھەستى نامۆبوونە لە ژىر ھەلومەرجى گشتىدا تارومار بىت، وەلى ئايا تۆىش چىژ لەو نامۆبىبوونە وەردەگرىت كە لە ڤىەننادا ھەستى پى دەكرىت؟ (رەنگە لە ھەمان كاتدا نىشانەىەكى باش نەبىت و نەبوونى چاكتر بىت لە بوونى).

من ژيانم لىرە زۆر باشە، ئەم لەشە دالگۆشتە لەمە زىاتر تواناى ئاگادارى و چاودىرىكردنى نىيە. بالكونى ژوورەكەم بەسەر باخىكدا دەروانىت كە گولبۆتەكان ھەموويان داگىر كردوو و لە كاتى پشكوتندان.

(زۆر سەىرە لىرە سەوزە ھەبىت. لە كاتىكدا بەراستى سەرمای پراگ گەرداوەكان دەبەستىت، گولى بەردەم بالكونەكەى من وردەروودە لە پشكوتندان. لە ھەمان كاتدا پروو لە ھەتاو، يان وەك ھەفتەى پىشوو كەشووھەواىەكى تەواو ھەورىيە). مارمىلكە و بالندە. ئەم دووھە ناتەبايە دىدەنىمان دەكەن. زۆرم ھەز دەكرد تۆىش لە مران بوويتايە. بۆ دواجار نووسىوتە ناتوانىت ھەناسە بدەىت. لەم وتەىەدا وىنە و ماناگەلىك لە يەكترەوھە نرىكن و لە مران كەمىك ئەو دوانە ئاسانترن.

لەكەل دلوڤانتىرىن سوپاس

ف. كافكاكەت

كەواتە پەيوەندىيى بە سىپەلكەوۋە ھەيە. بە درىژايى رۇژىكى تەواو
 من ئەمەم لە بىرى خۇمدا ھىنا و برد. نەمتوانى بىر لە شتى تر
 بىكەمەوۋە، نەك لەبەر ئەوۋەى خودى خۇم گويم لە زەنگى ترسناكى
 نەخۇشىيى بوويىت. بەپىيى ئاماژەكانى خۇت لەوۋە دەچىت
 نەخۇشىيەكەت بە سووكى گرتىت، تەنانەت بەپىيى ئەزموونى سى
 سالەى خۇم دەتوانم بلىم بەراستى نەخۇشىيى سىل (كەم تا زۇر
 نىوۋەى دانىشتوانى ئەوروپاي خۇراوا سىپەلاكيان نەخۇشە) ئەم
 نەخۇشىيە بۇ من چاكەى لە خراپەى زياتر بوو، نەخۇشىيەكەى من
 سى سال لەمەوبەر لە نىوۋەشەويكدا بە لووتپژان دەستى پىن كرد. من
 ۋەك بلىى ھەستم بە جوولەى شتىكى ناوخت كرديت، يان گويم لە
 زەنگىكى مەترسیدار بوويىت لەناو جىگەكەم ھەستام (لەباتى ئەوۋەى
 ۋەك پاشتر پزىشك پىيى وتم رابكشامايە) بەرەو لای پەنجەرەكە
 چووم، سەرم لە پەنجەرەكە برده دەرەوۋە، بەرەو لای دەستشۆرەكە
 چووم، سەروخواری ژوورەكەم كرد، لەسەر تەختى نوستنەكە
 دانىشتم و بە درىژايى ئەو ماوۋەيە ھەر خوین لە لووتم دەھات، بەلام
 ھەرگىز لەوۋە بىواز نەبووم، چونكە زۇر باش دەمزانى كاتىك خوینەكە
 دەوۋەستىت دواى سى چوار سال بىخەوى، بۇ يەكەمىن جار دەنووم.
 لووتپژانەكەم ۋەستا (لەوساۋە تا ئىستا ئىدى جارىكى تر
 نەھاتوۋەتەوۋە بە لامدا) و من باقى شەوۋەكە نووستم. بەيانی
 كارەكەرەكە ھاتە ژوورەكەم، من ئەوسا لە (ژون برن پالیس)
 ئاپارتمانىكم ھەبوو، كارەكەرەكە كچىكى باش و تا رادەيەك فیداکار،
 بەلام لە رادەبەدەر پوالەتبىن بوو. كە خوینەكەى دى وتى: دوكتور
 تو تەمەنت زۇرى نەماوۋە، بەلام حالى من لە ھەموو كات چاكر بوو.
 چووم بۇ نووسىنگە و تا دواينىوۋەرۇ بۇ لای پزىشك نەچووم.
 پاشماوۋەى پووداۋەكە ھىند بايەخى نىيە. دەمويست تەنيا ئەوۋەت پى

بلیم که به رای من نه خوشییه که ت زهنگی ترسناک نییه، به تاییه تی له و
 لایه نه وه که هه میسه من واز له بیرکردنه وه دهینم تا یاده وه ریم
 بخمه کار و تا نه و تازهیی و تهروبرییه گوندییانه یه ی له ژیر چریی
 نه زاکه ت و ژیریدا شاراوته وه، ئازادی بکه م. ئه وسا بن سئ و دوو
 بلیم: نا تو نه خوش نییت، ئه مه ئاگادارکردنه وه یه، نه ک نه خوشی،
 به لکو بیرۆکه یه که دوودلیی له و یوه سه رچاوه ده گریت. من له م
 چرکه ساته دا ده مه ویت خۆم له ئاماژه دان به هر شتیک دوور بگرم،
 شتکه لیک له بابته تی: ئاه له یه ک پنی - چاو سیو پوژانه له ۲ تا ۸
 دانه و... من ناتوانم له مانه تی بگم، ئه م جوړه شتانه ده توانریت ته نیا
 به گفتوگۆی رووبه روو ته و او روون بکرینه وه، بۆیه ده مه ویت
 چاوپوشی له م شتانه بکه م و (هرچهند، ئه م چاوپوشییه ته نیا له
 نامه دا ده کریت، ئه گینا مرؤف ناتوانیت له بیر خویانی به رینه وه)
 بیرۆکه کانیشم ته نیا به و ئاراسته یه بیته، روونکردنه وه ی ئه و شتانه
 بیته که له و کاته دا و له باره ی نه خوشی خۆمه وه ئه زمونم کردوون،
 روونکردنه وه یه ک ده شیت بۆ گه لیک مه به ست راست بیته. ئه وه ی
 رووی دا ئه وه بوو که ئیدی له توانای میشکدا نه ما به رگه ی ئه و
 په شیوی و ئازاره بگریت که قورسای له سه ر دانابوو.

میشک وتی: 'من خۆم به دهسته وه ده دم، به لام ئه گه ر که سیک
 په یوه ندیی به مانه وه ی ته واری منه وه هه یه، ده بیته هه ندیک له و باره
 له کولی من بکاته وه، بۆ ئه وه ی ماوه یه کی تر کاروباره که وه ک جارن
 به ره وپیش بچیت، ئه وسا سیپه لک هه رچه نده ره نگه شتیک وای
 له ده ست نه چیت، هاته قسه. ئه م گفتوگۆیه که به بنی ئاگاداریی من به
 نیوان میشک و سیپه لکدا ده روشت، ده بیته چه نده ترسناک بوو بیته.

ئه ی ئیستا تو ده ته ویت چی بکه یته؟ ئه گه ر که میک ئاگاداری بکریت،
 نه خوشییه که ت شتیک بچووک و بیبایه خ ده رده چیت، وه لی ئه وانه ی
 په یوه ندییان به توه هه یه، ده بیته له وه به ئاگا بن که نیازی تو له و
 که مه چاودیریکردنه ی خۆت له به ر چیه. هر شتیک دی که

په یوه نډی به م بابه ته وه هه بیت، ده بیت گرنګیبه که ی بخړیته قوناغی
دووه مه وه. ئایا ناشیت له م رینگه یه وه تو که میک دلنیا بیت؟
وهک پیتم وتیت، من نه مه به ستم گالته یه و نه به نه اندازه ی
ګردیله یه که هست به شادمانی ده که م، هر وایش ده مینمه وه تا نه و
کاته ی نامه م بو ده نووسیت و باس له وه ده که ییت که ده ته ویت
چونچونی بو له مه و دوا ژیانته تازه و ته ندروستتر به پری بکه ییت. پاش
دوا نامه ت ئیتر له و بابه ته وه پرسیار ی نه وه ت لی ناکه م بوچی
ماوه یه که له فیه ننا دوورننا که ویته وه. من هه نووکه ده رکی نه م
مه به سته ده که م، به لام ده ورو به ری فیه ننا ییش شوینی وا جوانی تیندایه
و ده رفه تی نه وه ی هه یه چاودیری تو ی تیا بکریت. نامه ویت نه مړو
ده ربه ره ی شتی تر بنووسم، له م مه سه له یه گرنګتر شتیک نییه من
بتوانم قسه ی تیا بکه م. هر باسینکی تر هه بیت، بو به یانی. له وانه نه و
ده ستووسه ی که کارم تیده کات و خه جالته ده بم و مایه ی خه م و
خوشیمه. من له و بابه ته سوپاسگوزارم، نا، مه سه له یه کی تریش بو
نه مړو له ئارادایه، نه گه ر به هوی وهر گیزرانه وه ته نانه ت تو تاقه
چرکه یه که واز له خه وی خوت به ییت، له دوا ییدا باری نه فره تی
سه رشان ی من قورستر ده بیت. له به ر نه وه ی له پوژی داوه ریکردندا
لینکولینه وه که زور ناخایه نیت، به ساده یی ده توانین بلین پرسیار ی
نه و پوژه، پرسیاره له وه ی که پووی داوه: نه و (کافکا) نه و (میلینا) ی
له خه و کردووه. له داوه ری داها تووی نه م مه سه له یه دا من ده بمه
تاوانبار و هه میسه وا ده بیت، بو یه هر کاتیک داوات لی ده که م که
ئیدی کاری وهر گیزرانه که ییت، مانای وایه به رگری له خوم ده که م.

فرانتس کافکا که ت

خاتوو میلیناى نازیز

حەز دەکەم ئەمڕۆ لەبارەى شتگەلێكى ترهوه بنووسم، بەلام ناتوانم، نەک لەبەر ئەوەى ئەم جۆره مەسەلانه بیزارم دەکەن، چونکە ئەگەر وا بوايه شتیكى ترم دەنووسی، بەلام دەبیت لە شوینیکدا، لە باخیکدا، کورسییهكى سەفەرى که نیوهى لە سیبەردا بیت، بۆت فەراهم بهینریت و دە دانە پەرداخ شیر لە بەردەستتدا بیت. ئەم شتە، بەتایبەتى ئیستا لە هاوینی ڤیەنفايشدا دەشیت بەدەست بهینریت. بى برسێهەتى و نارەحەتى، ئایا ئەمە دەلویت؟ ئایا کەسێک نییه ئەمە برەخسینیت؟ ئەى دوکتۆرەکه چى دەلێت؟

کاتێک وەرگێرانه که تم لە زەرفه پۆستکراوه گەورەکه دەرھینا، تا رادەپهک نائومید بووم. ئەوەى من خوازیاری بیستنى بوومک هەوالی تۆ بوو، نەک ئەو دەنگه لە رادەبەدەر ناسراوهى لە قوولایی ئەو گۆرە کۆنەوه^٨ دەهات. بۆ ئەم وەرگێرانه که وتووہتە بەینمانەوه؟ پاشان وام بەخەيالدا هات که خودى ئەم وەرگێرانه رۆلى ناو بژیکەرى لە نیوان من و تۆدا بینيوه. بێجگە لەمە من بپروام نەدەکرد تۆ زەحمەتێكى وا گەورە بەدەیتە بەرخۆت، من لە هەموو ئەو وەفادارى و دەستپاکییهى تۆ نیشاننداوه بە قوولى شەمزاوم. رسته بەرسته، دەستپاکییه که بەو رادەپهیه که من لە زمانى چیکى دا بە مەحالى دەزانم، وەک خەسلەتى جوانییه سروشتییه کهى تۆ لەگەل کارێكى وا سەختدا. ئایا زمانى چیک و ئەلمان تا ئەم رادەپهیه لە یه که وه نزیکن؟ با بلین وایه، هەرچونیک بیت ئەو دەستنووسه چیرۆکیكى زۆر لاوازه. خاتوو میلیناى نازیز، من دەتوانم دیربەدیر و زۆر بە ئاسانى ئەم راستییهت بۆ بسەلمینم،

^٨ میلینا وەرگێرانی چیرۆکی "تونچی" بە زمانى چیکى بۆ کافکا دەنیریت بۆ ئەوەى لە بارى سەرنجى ناگادار بیت، مەبەستى لە وەرگێرانه و ئەو دەنگه لە رادەبەدەر ئاشنا لە قوولایی ئەو گۆرە کۆنەوه" ئەو مەسەلەپهیه.

ئەگەرچی لەبارەى ئەم کارەووە من ئەوەندەى پىم ناخۆشە بەلگەى بۆ
 بەینمەووە لەووە زیاتر رقیشم لىيەتى. هەلبەتە ئەو راستىيەى كە تۆ
 چىرۆكەكەى منت خۆش دەویت بەهەيەكەى پى دەبەخشىت، بەلام ئەمە
 وىنای دنیا لە بەرچاومدا لىل دەكات، ئىتر لەم بارەىووە ئەمە بەسە. تۆ
 چىرۆكى نەزىشىكى گوند لە فۆلف وەر دەگریت، من نامەم بۆ نووسىووە،
 دنیا بە من زمانى چىكى دەزانم، زۆر جار وىستوومە لىت بىرسم
 بۆچى هىچ كاتىك بە زمانى چىكى نانوسىت، مەبەستم ئەووە نىيە
 نكوولى لەووە بكەم كە تۆ بەسەر زمانى ئەلمانى دا زال نىيت، تۆ زۆر
 كات لە زمانى ئەلمانى دا بالادەستىت، سەرسوورەينەر و بە چاكى
 دەيزانىت و هەندىك جارىش وا نىيە. زمانى ئەلمانى لە بەرانەر تۆدا بە
 وىستى خۆى سەرى كرنووشت بۆ دادەنەوینىت. ئەمە بەتاييەتى مایەى
 دلىيايى، چونكە شتىكە تەنانەت ئەلمانى بەكیش پى ناویرىت و چاوەرپى
 بەدەستەو هاتنىكى وا لە زمانەكەى خۆى ناكات. ئەلمانى زمان ناویرى تا
 ئەو رادەى تاييەتمەندى زمانەكەى خۆى بپارىزىت، بەلام من دەموىست
 تۆ بە زمانى چىكى قسە بكەیت، چونكە زمانى چىكى بەشىكە لە بوونى
 تۆ، لەبەر ئەووەى لەوئى، تۆ، مىلىنای بە هەموو بوونتەووە (وەرگىرانەكەت
 ئەم قسانەم دەسەلمىننىت) لە كاتىكدا كە لىرە، تۆ مىلىنای خەلكى
 ئىهەننايت، يان مىلىنایەكەت كە خۆت بۆ ئىهەننا تەرخان دەكەیت، بۆیە
 تكات لى دەكەم بە زمانى چىكى بنوسىت. ئەو نووسىنە پەراويزانەى
 كە نووسىوتن و ئاماژەت پى داون، بۆم بنىرە. هەرچەندە بىنرخ و
 لەبىر كراویش بن. تۆیش رىنگەى خۆت لە پى چىرۆكە بىنرخەكانى
 منەووە كەردووەتەووە، تاكەى؟ نازانم، رەنگە منىش لای خۆمەووە بتوانم
 ئەم كارە ئەنجام بەدم، ئەگەر وا نەبىت ناچارم بە هەمان دەمارگىرى
 هەمىشەىيەووە باوہش بە شتە كۆنەكانمدا بكەم.

لەبارەى دەزگىراندارىيەووە پرسىارت لى كەردبووم، من تا ئىستا دوو جار
 (دەشى بلىن سى جار، دوو جارىان لەگەل يەك كچدا بوو) بووم بە
 دەزگىران، بۆیە تا ئىستا سى جار كە چەند رۆژىكى ماوہ بۆ

زه ماوه نده کم، خوم له (داوی) هاوسه رگیری بزگار کردووه.^۱ دهر باره ی
 به کم نیستا به ته اووی کوتایی پی هاتووه (بیستوومه ده زگیرانی
 به کم شووی کردووه و کورپکی چکوله یشی هه یه) دووهمیان هینستا
 ماوه و به توانای خوی ماوه ته وه، به لام بن هیچ پروانینیکی ناینده، به و
 مانایه ی له کاردا نه ماوه و تا راده یه ک به پال نینسانه کاندای به رده و امی به
 ژبانی سه ربه خوی خوی ده دات. له م لایه نه و لایه نی دیکه وه من له وه
 که یشتووم به گشتی پی او به رگه ی رهنج و نازاری زیاتر ده گرن، یان
 نه گره بمانه ویت له پروانگه یه کی تره وه ته ماشای مه سه له که بکه ین، نه و
 پی او که متر به رهنکاری بو ده کریت، به لام ژن هه همیشه پاکیزانه
 نازار ده کیشن. نه مه مانای وای نیه که نه وانیش سووچیان نیه، چونکه
 (ناتوانن هیچ له و باره یه وه بکه ن) که نه میش جاریکی تر سه رنه نجام به
 (بیسووچی) نه وان ده شکیته وه. وه لی بیرکردنه وه له م مه سه لانه
 بیسووده. له وه ده چیت که سیک بیه ویت له نیو نه وه هه موو مه نجه له
 به کولانه ی دوزه خدا ته نیا به کینکیان بشکینیت: به کم هه ولی نه وه که سه
 هیچ کاریگه ریه کی نیه. دووهم نه گره کاریگه ریشی هه بیت به و شتانه ی
 له ناو مه نجه له داخه کانه وه دینه ده ری ده سووتیت و ده مریت. نه مه له
 کاتیکایه که دوزه خ به هه موو هه ژموون و هه بیه تیه وه به رده و امی به
 بوونی خوی ده دات، پیویسته مروف کاری تر بکات.

به هه حال وهک ده سته پیک له باخیکدا بجه سیره وه، له ناو دلی
 نه خوشییه وه، به تاییه تی که نه خوشییه کی راسته قینه نه بیت، تا ده توانیت
 خوشی و چیژی زیاتر وه رگره. شادمانییه کی زور له وه دا هه یه.

فرانتس کافکا که

^۱ لیره دا کافکا باس له دوو جار ده زگیرانداری خوی ده کات له گه ل کچکی به رلیندا به ناوی
 فلیس باور felice bauer به کم جار له کوتایی مه یی ۱۹۱۴ دا، دووهم جار له سه رته تای ژونی
 ۱۹۱۷ دا. هه ر دوو جار که په یمانی ده زگیرانییه که به کلایه نه له لایه ن کافکا وه هه لوه شینراوه ته وه،
 به لام ده زگیرانی سته می کافکا له پاییزی ۱۹۱۹ دا له گه ل کچکی پراگی دا بوو به ناوی ژولی لدریک
 Julie wohryzek، کافکا نه وه یشی هه لوه شانده وه.

خاتوو میلیناي ئازیز. پیش ھەر شتیک داوات لئ ناگەم لە تویی دێرەکانی ئەم نامەیەدا بۆ شتیکی قوولتر بگەریت. بەم مەرجهوە ئەم نامەیە بخوینەرەو. نزیکەی چوار دە پۆژە بەردەوام ئازاری بیخەوی دەچێژم.

لە راستیدا من ئەم بیخەوییە زۆر بە جیدی وەرناگرم: ئەم ماوەی بیخەوییە دیت و دەروات و ھەمیشە ھۆکارەکانی زیاد لە ھۆکارە راستەقینەکانن. سەیر ئەوێ (کارل بادکار) ئەم بە ھۆکاری کە شوھەوای مران دادەنیت. ئەم ھۆکارانە کە زەحمەتە دیاری بکری، ھەرچیەکن، با ھەبن، بەلام بەرئەنجامیان وایە کە مەرۆف وەک کۆتەرەداریکی قورس و بیجوولە، لە ھەمان کاتیشدا وەک ئازەلێکی لئ بەسەر دیت کە لەناو لانەکەیدا ئۆقرە نەگریت و ئارامی لئ ھەلگیرایت. وەلئ لە لایەنیکی ترەو من شاد و قایلیم، تۆ بە ئارامی نوستوویت و سەیرە کە دوینی سەرەرای بیزارییەکتە، ھیشتا ئاسوودە خەوتوویت. کە شەوانە خەو بە لامدا تێدەپەڕی و گویم پئ نادات، ئیدی دەزانم بە کویدا دەروات و من ئاشنای ئەو ڕینگەییەم و خۆم بە دەستیەو دەدەم. بە ھەر حال مەلانیکردن لەگەل خەو کاریکی گەوجانەییە. نوستوو پاکژترین بوونەوەرە و مەرۆفی بیخەو گوناھبارترین کەسە. تۆ لە دوا نامەتدا سوپاسی ئەو مەرۆفە بیخەوت کردوو. ئەگەر کەسیکی نەناس و بیئاگا لە مەسەلەکان، بیخوینیتەو، بیگومان وا بیر دەکاتەو کە ئەمە چ جۆرە مەرۆفیکە، بەم حالەو و پێدەچیت کە ژەوانی کردبیت" لە راستیدا ئەو چ کاریکی ئەنجام نەداو، تەنانەت پەنجەییەکی نەجوولاندوو (مەگەر بۆ نووسین) خواردنی شیرە و خۆراکی باشە، بئ ئەوێ ھەمیشە لە بەردەمیدا سیو و چا ببینیت (ئەگەرچی زۆر جار دەیبینیت) بیجگە لەو داویەتە دەست ڕینگەوت، چی دەبئ با ببئ و چیاکان ھەر لەو شوینەدان کە بوون. ئایا چیرۆکی یەکەمین سەرکەوتنی دوستویفسکی دەزانیت؟

پرووداویکه ده توانیت به سهر گه لیک کاری تردا بیگشتیتیت. من ئەم
 ناوه گوره یه هر بۆ خوشی باس ده کم، ئەگینا له مهیدانی کاردا،
 له وانه یه به سهرهاتیک که له دراوسینه تی تو، یان ته نانه ت له وه
 نزیکتر پرووده دات هه مان مانا بگه یه نیت، ههروه ها من پرووداوه که و
 به تایبه تی ناوی کاره کته ره کانی زور به لیلی ده زانم. دوستویفسکی
 کاتیک سه رقالی نووسینی چیرۆکی (خه لکانی هه ژار) بوو، له گه ل
 یه کیک له هاوړی ئە ده بدوسته کانیدا به ناوی گریگوریۆ ده ژیا.
 هه رچه نده چه ند مانگیک بوو گریگوریۆ نووسینی زوری ئەوی له سهر
 میزه که ده بینی، به لام ته نیا ئەو کاته ده ستنووسه که ی وه رگرت که
 چیرۆکه که کوتایی هاتبوو. که چیرۆکه که ی خوینده وه شاگه شکه بوو.
 بئ ئەوه ی به دوستویفسکی بلیت، بردی بۆ لای ره خنه گری به ناوبانگ
 نیکراسۆ. سه عات سینی سه ره له به یانی پوژی دوایی زهنگی ماله که ی
 دوستویفسکی لئ ده دات "گریگوریۆ و نیکراسۆ" هه ردووکیان به پرتاو
 بۆ ناو ژووره که دین، دوستویفسکی له ئامیز ده گرن و ماچی ده که ن.
 نیکراسۆ که یه که مجاریه تی دوستویفسکی ده بینیت، به ئومیدی
 پرووسیای ناوزه ده کات. ئەوان یه ک دوو سه عات زیاتر به باسی
 چیرۆکه که وه به سهر ده به ن و له به ره به یاندا مالتاواپی لئ ده که ن و
 ده پون. هه میشه دوستویفسکی ئەو شه وه ی به به خته وه رترین شه وی
 ژیانی خۆی داناوه که به سهر په نجه ره که دا ده چه میته وه و له دواوه
 ته ماشای ئەو دوانه ده کات، له کاتیکدا که ته واو له خۆی بیئاگایه،
 ده ست به گریان ده کات. ههستی قوولی ئەو له و شه وه دا، وه ک خۆی
 باسی کردوو - نازانم له کویدا - به م شیوه یه یه: "چ مرۆڤگه لیک
 جوامیر، ئەم مرۆڤانه چه نده شه ریف و خانه دان و من چه نده نزم و
 عه وام. گه ر بیانتوانیا یه ناخی من بخویننه وه، ئەگه ر پیم بوتنایه که
 من کیم، ئایا بروایان پی ده کردم؟" ئەوه ی که پاشان دوستویفسکی
 که وته مملانی له گه ل ئەو دوو که سه دا، ته نیا خوینی چیشته و ئیتر
 په یوه ندی به چیرۆکه که ی منه وه نییه که له ته واو بووندا یه.

خاتوو میلینای نازیز، ئایا تو ئهو نهیتییهی له م چیرۆکه دایه و توانای تیکه یشتنی ئیمه ناتوانیت به دهستی بهینیت، ده بینیت؟ به بروای من نهیتییه شاراوکه له م چیرۆکه دا ئه مه یه. ئه گهر مرۆف به دیدیکی گشتی و هه مه لایه نه وه بتوانیت ته ماشای مه سه له که بکات گریگوریق و نیکراسو له دۆستویفسکی به شه ريفتر دانانیت، به لام ئه گهر ئه م پروانین و بۆچوونه (که له و شه وه دا دۆستویفسکی یش هه زی پهن نه بووه و بیجگه له وه یه ک نموونه یه یش به شی سه لماندنێ ناکات) ئه گهر واز له و پروانینه هه مه لایه نه بینیت و ته نیا گوئی له دۆستویفسکی بگریت که چیی وتوو، له م حاله ته دا ناچاریت گریگوریق و نیکراسو به جوامیر دابنیت و دۆستویفسکی به سووک و رسوا له قه له م بدهیت که هه لبه ت هه رگیز به تۆزی پینشیاندا ناکات، چ جای ئه وه ی بتوانیت وه لامی ئه و ریز و میهره بانیه که وره یه بداته وه، که ئه و شه وه ئه وان خه لاتیان کرد و ئه و شیایوی نه بوو. ده توانیت له په نجه ره وه ئه و دوو مرۆقه خانه دانه بینیت که له دووره وه ون ده بن و به م شیوه یه ئه وه ده رده خه ن که مه حاله که س پینان بکات. به داخه وه ناوی که وره ی دۆستویفسکی سیبه ری خستوو ته سه ر مانای ئه م رووداوه. چاوت لیتیه بیخه وی به ره و کوئی بردووم؟ بیگومان به ره و هیچ، یانی بۆ ئه و جیگه یه ی که ئیدی ناتوانیت به چاکی مه به سه ته که ت بگه یه نیت.

فرانتز کافکا که ت

مران مه ی ۱۹۲۰

خاتوو میلینای نازیز: چه ند قسه یه ک به کورتی، له وانیه به یانی دیسانه وه نامه بنووسم. ئه مرۆ ته نیا له به ر خۆم ده ینووسم، ته نیا بۆ ئه وه ی کاریکم بۆ خۆم ئه نجام دابیت. ته نیا بۆ ئه وه ی که مینک له کاریگه ری نامه که ت له سه ر خۆم که م بکه مه وه، ئه گینا ئه و کاریگه رییه

شه وورپوژ له كولم نابيته وه. تو زور شتيكي سهيريت ميلينا خانم. له وي، له فيهننا دهژييت، ناچاريت بهرگه ي ناخوشي بگريت و له هه مان كاتدا نه مهنده كات بو خوت پيدا ده كه يت، تا به كيكي تر، به تاييه تي با بليين من كه حالي چاك نيبه و هه موو شه ويكي له شه وي رابوردوو خراپتر ده نويت، بيته جي سي سه رسوورمانت. من ليتره سي خوشكي هاوړيم هه ن (گه وره كه يان ته مه ني پينچ سالانه) نه مان له م رووه وه بوچووني ماقوولتريان هه يه. نه مان بو بچووكترين ده رفعت ده گه رين له تاوم نين. گرنگ نيبه له و نزيكانه رووبار هه بيت، يان نا. هه لبت نه م كارهي نه وان به هيج جوړيك له بهر نه وه نيبه كه من زيانيكم به وان گه يانديت. نه گه ر گه وره كان به م شيويه هه ره شه له مندال بكن، نه وا كاره كه يان لاي مندالان به گالته و خوشي ده شكينه وه. پوخته ي مه به ستي نه وان نه وه يه كه نه مه ته نيا گالته يه كه، خراپ نيبه هه نديك جار قسه ده رباره ي شتي مه حال بكن، به لام مندال جيددين و تاگاداري مه حال نين. نه گه ر ده جار له خستني شتيك سه ركه وتوو نه بن، گوي به وه نادهن كه جاريكي تريش هه وله كه يان بيته نجام ده بيت. له راستيدا نه وان هه رگيز نه وه به هه ند وه رناگرن كه پيشتر ده جار كاره كه يان بيته نجام بووه. نه گه ر له پروانگه ي زانيني به ته مه نه كانه وه له گوفتار و مه به ستي مندالان بروانين، نه وا مندال بوونه وه ريكي سهير و نااسايي دينه به رچاو. كاتيكي منداليكي چوار سالان (كه وا ده رده كه ويت ته نيا بو نه وه بزي له باوه شي بگرن و ماچي بكن هه رچه نده نه مه بو ورچوكه يه كيش زوره و تا راده يه ك هيشتا ورگه زله كه ي قوناغي زانيني ماوه-) په لاماري كه سينك ده دات و دوو خوشكه كه يشي له چه پ و راست و پيشه وه يارمه تي ده دن و له پشت سهري تويشه وه هيج شتيك نيبه، بيچگه له محاجه ريه ك و باوك و دايكيكي ميهره بان، جوان و گوشتن كه بي مه به ستي كومه ككردن له پال گاليسكه ي چوارساليه ي منداله كه ياندا له دووره وه له م ديمه نه ده روانن و پيده كهنن. تو له كاتي

وادا ئیدی چهک کراویت و زهحهته بتوانیت بلنیت چۆن له دهستیان
پزگارت بووه. منداله ئاقلهکان، یان خه یالاوییهکان بئ هیج پاساویکی
تایبهتی ههولی ئهوهیان دا سه رنگونم بکهن. رهنگه له بهر ئهوه بیت که
من له روانگهی ئهوانهوه بوونه وهریکی زیادم و لهوانهیه ئهوان له
نامهی نیوان من و تۆیش بیناگا بن.

مران - مهی - ۱۹۲۰

نابیت رستهی (ئیدی له توانادا نییه به چاکی مه بهستی خۆت
دهربهریت) که له دوانامه مدا نووسیومه بینزارت بکات. ئهم وتهیه له
کاتیک له کاتهکانی تهواو بیخه ویدا وتراوه. ئهوه کاتانهی زۆریش
دهگهن نین. خه ریکبوو چیرۆکه کهم تهواو دهکرد. له کاتی نووسینی
ئهم چیرۆکه دا زۆر جار بیرکردنه وه له تۆ ئهوکی دهگرتم. که
چیرۆکه کهم به رهو کوتایی دهچوو، لاجانگی چهپ و راستم له
کیشمه کیشیکدا بوون، به راستی چاک له بیرم نییه که بۆچی ئهوه
رستهیه نووسیوه. بئ له وه له سه ر کورسییه سه فه رییه که دا کۆمه لیک
چه مکی فۆرمه له نه کراوم له میشکدا بوو ده موست له ده ره وه، له گهل
تۆدا باسیان بکه م، بۆیه له وئ که نه مده توانی کاره که بکه م، نه یشم
توانی رووبه رووی ئهوه ههسته قوولهی خۆم بیمه وه، ته نانهت
ئێستایش له وه زیاتر ناتوانم بکه م.

تۆ هه موو به ره مه بلاو کراوه کانی منت هه یه، بیجگه له دوا کتیبم
(پزیشکی لادئ) ئهم کتیبه کۆمه له چیرۆکیکی کورته که هۆلف بۆت
ده نیریت، من هه فته یه ک له مه و بهر نامه یه کم له و باره یه وه بۆ نار دووه.
هیج له ژیر چاپدا نییه. چی هه ز لئ ده کهیت به کتیب و وه رگێرانه کانی
بکه. هه ر کاریک له و لایه نه وه بکهیت، په سه نده. جیی داخه له دیدی
منه وه ئهم به ره مه مانه هیند به هادار نین تا ده ستنیشان کردنیان له لایه ن

منه وه به راستی بتوانیت به مانای متمانهی من بیت به تو. له لایه کی تره وه دلخوش دهیم نه گهر بتوانم چند وشه یه کی بچووک له باره ی چیروکی (تونچی) یه وه بلیم که تو چه ز به زانینی ده که بیت. مروژیک بیه ویت به بهرچا وروونییه وه ژیانی به سهر بکاته وه و پیایدا بچیته وه. نه مه خولیا یه که ده بیت سزای دوزه خی بو بچیزیت. خراپترینی نه و پینداچونه وه یه هوشیاری نییه به کاره خراپه کان که به ناشکرا کراون، به لکو هوشیاری به و کرداران هی که له قوناغینکدا به چاکمان زانیون.

هه رچونیک بیت نووسین بو حالی مروژ کاریکی چاکه. من نیستا له دوو ساعات له مه و بهر، نه و کاته ی له بالکونه که دا و له سهر کورسییه سه فرییه که م دانیشتبووم و نامه که ی تو م به دهسته وه بوو، هیورترم. که له وی پالکه و تبووم، له بهرده ممددا و به دورییه ههنگاو یک قالونچه یه که به پشتدا که و تبوو، نائومید بوو. توانای هه ستانه وه ی نه بوو، چه زم کرد کومه کی بکه م، نه مه کاریکی زور ئاسان بوو، به ههنگاو یک و په له پیتکه یه کی سووک کاره که ده کرا، به لام نامه که ی تو نه وه ی له بیر برده مه وه و ئیتر نه متوانی هه ستم. ته نیا مارمیلکه یه که دووباره منی له ژیانی ده و روبه رم به ئاگا هینایه وه. مارمیلکه که ریک به و شوینه دا تیده په ری که پیشتر قالونچه که ی تیا که و تبوو. من به خوم وت نه دیمه نه ریکه وت نییه، به لکو حاله تی گیانه لا و شانوی ته ماشا کردنی مهرگی سروشتی گیانداریکه، به لام که مارمیلکه که به سهر قالونچه که دا خزا، قالونچه که، له سهر نخوونییه وه هه لکه رایه وه و ئاسایی که وته وه سهر ده م. له گه ل نه وه یشدا قالونچه که که ماوه یه که ههروه ک مردوو، بيجووله بوو. له پریکدا به جوریک به دیواره که دا هه لکه را، وه ک هیچ پرووی نه دابیت وا بوو. نه م پرودا وه تا راده یه که دووباره هینزی تینگه راندمه وه. هه ستم. که میک شیرم خوارد و نامه یه کیشم بو تو نووسی.

فرانتز کافکا که ت

له باره‌ی لیكدانه‌وه كه وه^{١٠} نه وه بهیله ره وه بۆ به یانی، پینده چیت كورت و پوخت بیت و هیچی وای نه ویت. وه رگیترانه كه ی تو لای من زور پوون و دروسته (كاتیک سهرچاوه‌ی ئەم دادوهرییه شه‌خسی خۆم بۆم) دروستی و ده‌ستپاکیی وه رگیترانه كه ت مایه‌ی سهرسوورمانه. ئەسته مه به‌دحالیبوونیکی تیا به‌دی بکه‌یت. ئەگەر تا ئەم راده‌یه‌ش نه‌بیت، به‌رده‌وام ده‌رکیکی به‌هیز و لیپراوانه‌یه. تاقه شتیک كه من نه‌یزانم ئەوه‌یه كه ئایا چیک‌یه‌یه‌كان، له‌به‌ر ئەو ده‌ستپاکییه، مه‌به‌ستم ئەو شته‌یه كه من پیش هه‌ر شتیکی دی (له وه رگیتراندا) په‌سه‌ندی ده‌که‌م (نه‌ك ته‌نیا له‌به‌ر خاتری کتیبه‌که‌ی خۆم، به‌لکو ئەوه بپروای شه‌خسی منه) سهرکۆنه‌ت ناکه‌ن. هه‌ستی من به‌رانبه‌ر به‌ زمانی چیک‌یه - له‌م لایه‌نه‌یشه‌وه خاوه‌ن هه‌ستم - زور لیپوردانه‌یه، به‌لام زور زۆریش لایه‌نگرانه‌یه، به‌هه‌رحال ئەگەر له‌م پووه‌وه یه‌کێک سهرزه‌نشتی کردی، هه‌ول بده ره‌نج و ماندوو بوونه‌که‌ت به ئەمه‌کناسی من ئارام بکه‌یته‌وه.

مران، مه‌ی ١٩٢٠

خاتوو میلینا‌ی نازیز

(خه‌ریکه ئەم شیوه قسه‌کردنه‌ی نیوان من و تو ده‌بیزریت، به‌لام بۆ ئەم دنیا نائهمینه بیانوو‌یه‌که نه‌خۆش ده‌ستی بۆ ده‌بات، ئەگه‌رچی بیانوو‌یه‌که هه‌ندیک جار بیزارکه‌ریش بیت، به‌لام شیفا به‌خش نییه) من هیچ کاتیک له‌گه‌ل ئەلمانی دا نه‌ژیاوم، ئەلمانی زمانی دایکه‌مه،^{١١} بۆیه بۆ من کاریکی سروشتییه، به‌لام زمانی چیک له دیدی مندا زمانی

^{١٠} مه‌به‌ست لیكدانه‌وه‌ی چه‌ند مه‌به‌ستیکه كه میلینا له‌سهر پۆمانی (گۆشک) له کافکای کردووه.
^{١١} مه‌به‌ستی کافکا له زمانی دایک نه‌وه‌یه كه دایکی کافکا زیاتر به زمانی ئەلمانی دواوه و باوکی زیاتر به زمانی چیک.

پازەکانی دلە. ھەر لەبەر ئەوەی شەشە کە نامە ی تۆ چەندە لە یەقین
دوورم بخاتەو، بەو پادەییە پروون و ئاشکراتر تۆ دەبینم. جوولە ی
لەشت، دەستت، ھیند گورجوگول، ھیند پاشکاو. ئەم نامە ی، تا
پادەییە ک دیدارینکە. ھەرچەندە کە دەمەوێت بۆ بینینی پرووت چاو
ھەلبەرم، پاشان چاو و دلەم بەدەمە دەست نامە کە پرووداویکی
سەرسامکەرە - ئاگر ھەلدەگیرسی و من جگە لە ئاگر، چیدی نابینم.

ئەم پرووداوە مرووف ھەلدەنیت برۆا بەو یاسایە بکات کە تۆ بۆ ژیان ی
خۆتت داناو، ئەو ی لە بابەت یاساکەو یە خۆت ددانی پیا دەنیت کە
ناتەوێت لە ژیر سایەیدا جینگە ی بەزەییپیاھاتنەو ی بیت، کاریکی زۆر
سروشتیە، چونکە خودی یاسا بیجگە لە لووتبەرز ی و خۆپەسەندی،
چی تر نییە. لە لایەکی دیکەو ی ئەو بەلگانە ی تۆ بۆ یاسات ھیناون،
پتووستی بە چەندوچوونی زیاتر نییە. تاقە کاریک کە بکریت
دەستماچکردنی تویە. تا ئەو جینگە یە ی پەیوہندی بە منەو ی ھەبیت،
من برۆام بە یاساکە ی تۆ ھە یە. ھەرچەندە ناتوانم باوہر بەو ی بکەم
کە ئەم یاسایە، بەم ستەمکاری و تەلبژیرە ئاشکرایە یو ی بۆ ھەمیشە
بیتە بار بەسەر ژیان ی تۆو، با بلین ئەمە مەسەلە ی زانین بیت، تەنیا
زانینی پینگە ی و پینگە کە ییش بیکۆتایە.

بەلام ئەمانە ھەمووی بە لایە ک، بۆ تیگە یشتن لە توانا سنووردارە کە ی
مرووف، بینینی تۆ لە دوخیکی ھیند ناخۆشدا کە ژیان ی تیا بەسەر
دەبەیت، کاریکی سامناک و تۆقینەرە. من لەم چرکە ساتەدا تەنیا قسە
لەسەر خۆم دەکەم، ئەگەر ئیمە تەواوی بەسەرھاتە کە وە ک ئەرکیکی
قوتابخانە تەماشای بکەین، ئەوا تۆ لە بەرانبەر مندا سی ئەگەرت لە
بەردەمدایە. لەم لایەنەو ی کە تۆ دەتوانی ھیچ باسی خۆت بۆ نەکەیت،
بەلام لەم حالەتەدا لە خوشی ناسینی تۆ، تەنانەت لەمە ییش گرنگتر لە
خوشی چیژوہرگرتن لە تاقیکردنەو ی خۆم لە پینگە ی ئەم
ئاشنا یەتیو یو، لەو شادییە بیبەش دەبووم، لەبەر ئەمە ییشە تۆ
نەتوانیو ی من لە ھاو دەمی خۆت بیبەش بکەیت.

ئەگەر ئىكى تەرەپى ئوخشاشسىمۇ، تۆتتۇتۇن شىنگە ئىككى لىن مانا، شىن، مانا، پروالە تېۋىشيان بىكىت، كە تا ئىستىيەش ئەم ئىگەرە لە پرووتاندا كراۋە، بەلام ئىستا بارودۇخەكە بە جۇرىكە كە من ئەم شاردنەۋە، تەنانەت ئەگەر ئامازەيشى پى نەدەم، ھەر ھەستى پى دەكەم، ئەمەيش ئازارەكەى دو ھىندەيە، كەۋاتە ئەمەيشت پى ناكىت. ئەمىنەتتەۋە ئەگەرى سىيەم: واتا كەمىك ھەۋلەدان بۇ پزگاركردنى خۆت. ئاسەۋارى ئەم تۆزە تەقەلایە لە نامەكانتدا دياره. زور جار لە نامەكانتدا ئارامى و ئاسوودەيىم خويندوۋەتەۋە، ئەگەر چى تازە دەربارەى شتى تر دەخوئىنمەۋە و سەرئەنجام تەنانەت دەربارەى 'Reelni hruza'^{۱۲}.

ئەۋەى تۆ لەبارەى تەندروسىتتەۋە باسى دەكەيت (من تەندروسىتتىم باشە، تەنىا لە ھەۋاى كوىستاندا خەوم خراپە) من قايل ناكات. تىگەيشتنەكەى پزىشك بە ناتەۋاۋ دەزانم، مانا باشترى بلىم تىگەيشتنەكەى پزىشك نە بە باش دەزانم، نە بە خراپ. تەنىا كاردانەۋەى تۆ ئەۋە ديارى دەكات كە تىگەيشتنەكەى پزىشك دەبىت چۈن لىك بدرىتەۋە. بى دوو دلى پزىشكەكان گەمژەن، مانا با بلىن لە خەلكى دى گەمژەتر نىن، بەلام خۇنۋاندىن و پروالەتسازىيەكەيان جىي پىكەننە، لەگەل ئەۋەيشدا دەبىت ئەۋە راستىيە بزىنن كاتىك كەسىك بەكەۋىتە ژىر دەستيان پزىشكەكان لە جاران گىلتر دەبن. لەم حالەتەدا ئەۋەى ئەۋان لە تۋىان دەۋىت، نە ئەۋەندە گەمژانە و نە ئەۋەندە مەحالە، مەحال ئەۋەى تۆ بەراستى نەخۇش بەكەۋىت و ئەم مەحالە ھەر بە مەحالى بمىننەتەۋە. بېۋانە، لەۋەتەى قسەت لەگەل پزىشكدا كىردوۋە، ژىانت چ كۆرانىكى بەسەردا ھاتوۋە. پىسى سەرەكى ئەمەيانە.

ئەۋە پىسىارنەى تر كە دەمىننەۋە لە پىسگەلىكى بىبىيەخ زىاتر، ھىچى تر نىن، بىگومان پىگەم دەدەيت ئەۋە پىسىارنەت لى بىكەم. بۇچى و لە كەيەۋە تۆ پارەت نىيە؟ ۋەك خۆت دەلىت بۇ سەردەمىك ئەۋە ھەموو

^{۱۲} بە زىمانى چىكى واتا "تېسى راستەقىنە".

که سانهت له فیهنا دیون و ئیستا کهس نابینیت؟ تو ناتوویت
 ژیرنوسهکانی خۆتم بۆ بنیریت، چونکه لهوه دلنیا نییت بتوانم به
 هویانهوه وینایهکی شایستهی تو له زهینی خۆمدا دروست بکه. زور
 باشه، بهلام لهم لایهناوه من لیت تووره دهبم و نابیت توورهبیهکه
 وهک کارهسات لئ وهربگریت، چونکه بۆ هاوسهنگیکردن خراب نییه
 نهگر له سووچینکی دلمدا کهمیک توورهبی پاشهکهوت بکه.

فرانتس کافکاگت

مران، ٤ی ژونی ١٩٢٠ - هینی

پیش هر شتیک، میلینا، ئه و ئاپارتمانهای پوژی یهکشه ممه ده باره
 نووسیووت، شیوهی چونه؟ گه وره و خالییه؟ ئایا تو ته نیایت؟
 شه و پوژ؟ به راستی ئه مه مایه ی خه م و ناخوشییه که تو له وی له
 یهکشه مموانیکی قه شهنگدا، به ته نیا به رانبه ر "که سیکی نه ناس"
 دابنیشیت که سه روچاوی له لاپه ره ی له سه ر نووسراو ده چیت. من
 زور چاکترم، هر چه نده ژوره که ی من بچووکه، به لام میلینای
 راسته قینه که پوژانی یهکشه مموان به ئاشکرا له ئیوه هه لدیت، لیره
 لای منه. باوه رپم پی بکه زیان له گه لیدا گه لیک خو شه.

سکالات له بیهووده یی کردوه. پوژانی پیشوو جیاواز بوو، پوژانی
 تریش هر جیاوازیان ده بییت، رسته یه ک (نازانم هی کتیه) تو ی
 شله ژاندوه، به لام تیکرا ئه م رسته یه گه لیک پوون و ئاشکرایه،
 پیشتریش زور جار به هه مان مانا رسته ی دی و تراوه و بییری لئ
 کراوه ته وه، که واته راستییه ک له و باره یه وه هیه، کاتیک مرؤف به ده ست
 شه یتانه کانی خویه وه مه ینه تی و ئازار ده چیژیت، بی ئه وه ی بییری لئ
 بکاته وه، کویرانه توله له هاو ره گه زه کانی خوی ده کاته وه.

له هه لویستیکی له م بابته دا تو ده ته ویت به ته وایی فریادرسی نه وانی
 تر بیت، نه گهر ته و او سه رنه که وتیت، نه و خوت به بیکه لک ده زانیت. کئی
 بوی هه یه کفری و بکات؟ تا ئیستا که س به و ئامانجه نه گه یشتووه،
 ته نانه ت مه سیحیش. مه سیح ته نیا نه وهی پی ده کرا که بلیت: (دوام
 بکه ون) پاشان نه م و ته مه زنه ی (که به داخه وه من به هه له
 گواستوو مه ته وه) به دوا دا دیت: 'به قسم بکه ن بو نه وهی بزائن نه مه
 قسه ی مرؤف نییه و هیی خودایه' مه سیح شه ی تانی ته نیا له ده روونی
 نه واندا ده رده کرد که دوا ی ده که وتن، نه مه یش نه ک بو هه میشه، چونکه
 ته نانه ت نه گهر خویشی هه ر وا بمایه، کاریگری و ئامانجه که ی نه ده ما.
 نه مه تاقه خالیکه پیشکه شتی ده که م. مه سیحیش که وته داوی دوولییه وه.

مران، ۴ ژونی ۱۹۲۰ - هه یینی

نه مرؤ سه رله ئیواره، به راستی بو یه که مین جار به ته نیا پیاسه یه کی تا
 راده یه ک دریزم کرد. جار ان یان له که ل خه لکی تر دا ده که رام، یان زور
 جار له مالی ده که سامه وه. ئیره چ گوندیکی قه شه نگه. میلینا، نه گهر توی
 لی بویتایه، نه م گونده ده بووه به هه شت. ئاه، خوزگه تو له پال نه م را
 لاواز و بیرکوله دا بویتایه. له که ل نه وه یشدا نه گهر بلیم بیرم کردوویت،
 درؤم کردوو، چونکه به و نه ندازه یه ی که من لیتره م، تویش لیتره ییت.
 ته نانه ت ئاماده گی تو لیتره، له خودی من زیاتره. نه مه سیحریکی ته و او
 و له هه مان کاتدا زور به ده ر دوژانه. من گالته ناکه م. هه ندیک جار وا بیر
 ده که مه وه که تو له بهر نه وهی لیتره ییت، خه م لی ده خویت. له خوت
 ده پرسیت: 'نه و له کوئییه؟' ئاخه نه ی نه و نه ی نووسیوه که له مران ده زی؟
 -ف-

ئایا نه و دوو نامه یه ی له وه لامی نامه که تدا بؤم نووسیت، پیت
 که یشتون؟

مران، ۲۹ مئی ۱۹۲۰

خاتو میلینای نازین، ئو پوڑھی له گهل تودا بیت و کارگه لیکي
ناجور له نارادا نه بیت، خیرا ده گوزهریت و زور کورته. به زه حمت
چرکه ساتیک ده ستگیر ده بیت بو ئو وهی نامه بو میلینای راسته قینه
بنووسیت، له بهر ئو وهی ئو میلینایه ی زور راسته قینه تره، ته وای
پوڑه که لیره بووه. له م ژوورهدا، له بالکونه که و له نیو هوره کانداندا.
له دوانامه تدا ئم هموو شادی و بیخه می و ئاسووده بیته له کوپوه
هیناوه؟ ئایا هیچ گورپاوه؟ یان من خوم ده خه له تینم، یان له وانیه ئم
هموو پارچه په خشانانه ی تو بیت ئو ویتایه ده سازینن؟ یان رهنگ
جله وی خوت و کاروباره کانی ئو بیت به چاکی گرتبیت، ئه ی چیه؟
نامه که ت له نامه ی دادوهریک ده چیت له کاتی حوکمداندا، من زور به
جیدی ئمه ده لیم. سه رکونه و ره خنه کانت راستو دروستن، تو له و
باره ی وه راست ده که ییت، له سه ره ه قیت، به لام نه ک هقی ته وای،
ئو وهنده له سه ره ه قیت که پیشتر بوم ده برپوییت، ئمه پوونه، ئه گه
من به و راده توند و وابه سته بییه ی له نامه که دا نووسیومه، شپرز
بوویم، نه مده توانی له سه ره کورسییه که م پالکه وم، یان پوڑی دوا یی
سه ره پای هموو ته گه ره یه ک، له ژوورهدا تدا ئاماده ده بووم. ئمه
به لگه ی یه کدلی و ته باییه. بیجگه له وه، ته نانه ت ئم رسته یه ی دوا ییش
هر قسه یه، یان بانگه وازن بو ئو وه هه سته شاراوه و ره گاژوه، به لام
ئم هه سته خاموشه و سه ری داوه ته ده ست ریکه وت.
چونه تو له و جوره که سه پیکه نینه یته ر و هه رزه ویزانه ی که باست
کردوون بیزار نابیت؟ (تو ئه و انت به ئه شقیکی دلفرینیه وه وه سف
کردووه) - له وانه ئو که سه ی که ئو پرسیاره و گه لیک شتی تری
پرسیبوو - له م لایه نه وه دوا بریار لای تو یه، به رده وام ئه وه ژنه که

دوچار بریار ده‌دات. (ئه‌فسانه‌ی پاریس^{۱۲} تا راده‌یه‌ک ئه‌م رایه‌ی به نه‌ینی هیش‌توو‌ه‌ته‌وه. به‌لام ته‌نانه‌ت پاریس‌یش ته‌نیا له‌و باره‌یه‌وه داوه‌ریی ده‌کات که سه‌رئه‌نجام بریاری کام له‌ ژنه‌ خوداکان چاک‌تره‌). ناپیت ئه‌م گالته‌جارییه‌انه کاریگه‌رییان هه‌بیت. گالته‌جارییه‌کی له‌م باب‌ه‌ته‌ که جاریک پینکه‌نینه‌ین و تاویک باش و جیدی دی ده‌بن، زورن. ئایا ئه‌مه‌ ئه‌و ئومیده‌یه‌ که تو‌ به‌و که‌سانه‌وه ده‌به‌ستیه‌وه؟ کی ده‌توانیت بلیت چی له‌ هه‌ستی شاراو‌هی داوه‌ریک ده‌زانیت؟ به‌لام من وای بۆ ده‌چم که تو‌ چاوپۆشی له‌ هه‌له‌ی ئه‌و که‌سانه‌ ده‌که‌یت، ده‌یانقوزیه‌وه، هاو‌ریه‌تیان ده‌که‌یت، له‌ چوارچیه‌وه‌ی ئه‌و ئه‌شقه‌وه خه‌لاتی خانه‌دانی و ره‌سه‌نایه‌تیان پین ده‌به‌خشیت. ئه‌و قه‌شمه‌رانه هه‌چ نین بیجگه‌ له‌ زیگزا‌کرۆیشتنی سه‌گ نه‌بیت، له‌ کاتیکدا که خاوه‌ن سه‌گ راست به‌ره‌و پینشه‌وه ده‌روات، نه‌ک وه‌ک سه‌گ به‌ پینچوپه‌نا، به‌لکو به‌ وردی به‌ره‌و ئامانجیک هه‌نگاو ده‌نیت که له‌ کوتایی شه‌قامه‌که‌دایه، به‌لام مه‌به‌ستیک له‌م خۆشویستنه‌ی تۆدا هه‌یه. من زور بروام پینیه‌تی (هه‌رچه‌نده له‌و باره‌یه‌وه ناتوانم پرسیار نه‌که‌م، یان پیم سه‌یر نه‌بیت) من ته‌نیا له‌سه‌ر لایه‌نیک پینداگری ده‌که‌م، ئه‌م مه‌سه‌له‌یه ده‌مباته‌وه بۆ قسه‌یه‌ک که جاریکیان له‌ یه‌کیک له‌ کارمه‌ندی

^{۱۲} پاریس کوپی شازاده‌کانی ته‌رواده بوو، واتا پیرام (باوک) و هکوب (دایک)ی بوو. پینش له‌دایکبوونی پاریس دایکی خه‌ونی دی که دارنکی ناگرینی بووه. وا خه‌ونه‌که‌یان بۆ لیکدایه‌وه که ئه‌و مندالی ده‌بیت شاری ته‌رواده تووشی گینچه‌لیک ده‌کات، بۆیه پاریسیان له‌ چپای Ida دانا و گورگینک شیریه‌دایه. شوانیک پاریسی دۆزییه‌وه و بردی بۆ ناو خیله‌که‌ی. له‌و کاته‌دا ئه‌و نێوان خواکانی ئه‌لپا، یانی هه‌را، ئافروده‌یت، ئاتنا له‌سه‌ر سیوی ئالترونی ناگۆکیه‌ک دروست بوو، نوسه‌رمانی ده‌رکرد پاریس که پیاو بوو، نه‌رکی داوه‌ری له‌ ئه‌ستۆ بگریت و خۆی کی هه‌لده‌بژێری سیوه‌که‌ی بداتن. کافکا لیره‌دا ئامازه‌ بۆ ئه‌و ده‌وادوه ده‌کات. خواکانی ئه‌لپا بۆ سه‌رنجه‌راکیشانی پاریس هه‌ریه‌که و هینزکیان پین به‌خشی. هه‌را سه‌روه‌توسامانی دایه، ئاتنا ئه‌قل و ئافروده‌یت جوانترین ژنی پین به‌خشی. پاریس سیوی زێڕینی به‌ ئافروده‌یت به‌خشی. له‌ دیدی کافکاوه هه‌رچه‌نده پاریس که پیاو بوو و داوه‌ریه‌که‌ی له‌ ئه‌ستۆدا بوو، به‌لام ئه‌وه ژنان بوون که داوه‌ریی نه‌ویان ده‌ستنیشان کرد.

ئىدارەكەم بېيىست. چەند سالىك لەمەوبەر زۆر جار لە پووبارى مولداو^{۱۱} سواری بەلەم دەبووم، بەرەوژوور سەولم لى دەدا و پاشان لەسەر پشت رادەكشام، خۆم دەدايە دەست تەوژمى پووبارەكە و بەژىر پردەكەدا تىدەپەرىم، لەبەر ئەوەى لە رادەبەدەر لەرولاواز بووم، لەوانەيە ديمەنەكە لەسەر پردەكەو زۆر پىكەنىناوى ديار بووئىت. ئەو كارمەندە كە جاريكيان منى بەو حالەو لەسەر پردەكەو دىبوو، لە كاتىكدا تەواو جەختى لەسەر ئەو دەكرى كە تەنيا بۇ گالتهيە، بەلام لای خۆيەو بەم جۆرە كورت و پوختى كرىبوو. ديمەنەكە لە هاتنى رۆژى حساب (قيامت) دەچىت كە تابووتەكان كرابوونەو، بەلام مردووەكان هيشتا بىجىوولە راکشابوون.

من بۇ گەرانىكى كورت چووم (ئەو گەرانە دوورودرىژە نا كە پىشتەر باسەم بۇ كرىت و ئىدى هەركىز نەهاتە دى) نزيكەى سى رۆژە ئەوئەندە شەكەتم (ئەم شەكەتییە زۆر مەترسىدار نىيە) هیزم نىيە و توانای ئەنجامدانى چ كارىكم نەماو، تەنانەت نووسىنىش. من تەنيا نامە و وتارەكانم^{۱۵} چەند جاريك خويندەو، بە برۆاى من ئەو جۆرە پەخشانە، پەخشانىك نىيە لە خۆيەو بۇ خۆى بيت، بەلكو تا رادەيەك خەسلەتى كەسىكە لە كاتى بەرىگە رۆيشتندا، رىگەيەكە كەسەكە بە شادى و خوشىيەكى زۆرەو دەبىرپىت و بەردەوامە لەسەر رۆيشتن، سەرئەنجام لە چركەساتىكى هوشياريدا دەركى ئەو دەكات كە هىچ پىشكەوتنىكى بەدەست نەهيناو، بىجگە لەوەى ئەو بە سادەيى بە ويلگەيەكدا گوزەرى كرىو، تەنيا لە جاران بەپەرۆشتر، تەنيا لە جاران حەپەساوتر و سەرلىشىواوتر. بە هەرحال، نووسەرى ئەو پەخشانە، نووسەرىكى ئاسايى نىيە، كە خويندەو بەو رادەيە برۆام

^{۱۱} Moldau پووبارىكە ۲۷۰ مەتر پانە لە بوهميا كە چېكوسلواكياى كۆنە.
^{۱۵} مەبەست وتارەكانى مېلېنايە.

به نووسهریت هینا که پروام به شهخسی خوت بوو. من له زمانی
 چیکیدا (هرچهند زانیارییه کی سنووردارم هیه) ته نیا شاره زای
 موسیقای زمانیکی ترم که لهم په خشانه دهچیت، نه ویش زمانی بوژنا
 نیمکوفایه،^{۱۱} وائستا ئەم په خشانه موسیقاییه کی تره که له باری
 مه به ستورووژاندن، شیرینی و له وانیش زیاتر هوشی پرووناکیبینیکی
 دهر به ست و په خشانیکی ناوازه یه. تو بلینی ئەم به ره مه به ره نه جامی
 ئەزموونی سالانی رابوردوو بیت؟ نایا تو به رده وام ده تنووسی؟
 بینگومان تو ده لیت که من به شیوه یه کی گالته نامیز و لایه نگرانه و
 خوشه ویستی زورمه وه قسه ده که م و نه گهر وایش بلیت به راستی
 هه قی خوته. هه لبه ته من تووشی پیشداوهری هاتووم، به لام نه ک
 له بهر نه و شته ی چی له وتاره کانه وه فیر بووم (که هه ندیک جار
 کاریگه ری خراپی زمانی رۆژنامه نووسی تووشی بیثابه نگی و
 نه گونجانی ده کات)، به لکو به هوی نه و شته تازانه وه که له وتاره کاند
 بۆم دهر که وتوو ته وه. تو ده توانیت به ئاسانی حوکم له سهر بابه ته
 سهیره که ی من بدهیت، به لام به و مهرجه ی نه و دوو برگه شیواوه
 میان به هه لدا بردیت و به هی تو یان بزنام.

هز ده که م نووسینه کانی تو که له رۆژنامه کانم کردوونه ته وه، لای
 خۆم بیان هیلمه وه. خۆزگه بمتوانیا یه پیشانی خوشکم بدانایه، به لام
 له بهر نه وه ی پیویستت پیمان هیه، به تایبه تی نه وانیه کی یاداشته
 حیسابیه کانت تیا تۆمار کردوون، له گه ل نامه کانمدا زوو بو تیان
 ره وانه ده که م.

من لای خۆمه وه وینه یه کی ترم بۆ میرده که ت هه بوو، له ناو نه وانهدا
 که له قاوه خانه که دان میرده که ت نه مینتر، تیگه یشتووتر، نارامتر و تا
 راده یه کی زوریش هه ستیکی باوکانه ی هیه. هرچنده وا دیته
 بهرچاو که نهینکار بیت و رهخنه قبول نه کات. هه لبه ته نه ک تا نه و

^{۱۱} خانود (Bozena nemcova) 1820-1862 نووسه ریکی چیکی به .

رادهیهی له گهل نهو ئاکارانهدا ناکوک بن که پیشتر باسم کردن. من
 بهردهوام ریزم لی گرتووه، بهلام هیج کاتیک نه دهرفت و نه توانای
 شهوم نه بووه چاکتر بیناسم و له بارهیهوه قسول بیمهوه. لی
 هاوریکان، بهتاییهتی ماکس برود به ریزهوه له هوسهوه که
 دهروانن، من هر کاتیک بیرم لهو کردیتهوه، له روانگی نهو
 ریزلینانهوه بووه، بهتاییهتی جاریکیان تاییهتمهندییهکی نهو سهرنجی
 منی راکیشا، له قاوهخانهکاندا بهردهوام بو تهلهفون بانگیان دهکرد
 دیاربوو دهستی یهکیک له ناواندا بوو که له باتی نووستن، له پال
 تهلهفوندا دادهنیشی و وهنوز دهوات، سهری دهخاته سهر دهسکی
 کورسییهکه و زوزوو بو تهلهفونبوکردنی له شوینهکی رادهپهپیت
 بویه شه مهسهلهیه باس دهکم تا بزانیته که زور باش لیری
 تیکه یشتووم.

فرانتسهکان

تو دهلنی چی؟ ئایا تا رۆژی یهکشه ممه نامهیهکم پی دهگات؟ دهشیت
 بگات؟ بهلام شه ئاره زووی نامه نووسینه بیجگه له شیتی، چی تر نییه.
 ئایا ته نیا نامهیهک بهس نییه؟ ئایا ته نیا جاریک زانین کافی نییه؟ سه
 جار دهلیم یهک جار بهسه، بهلام مروف پال دهواتهوه و نامهکان
 دهخواتهوه، گوئی به هیج نادات بیجگه له وهی نایهویت دهست لهو
 چیژوهرگرتنه هلبگریته. میلینا! ماموستاکه شه خالهم بو روون
 بکه رهوه.

مران، ۱۰ ژونی ۱۹۲۰ پینجشمه

ئیستا نامهویت بیجگه له شتیک باسی هیچی تر بکه م (هیشتا
 نامهکانتم به وردی نه خویندوه تهوه، ته نیا شه نه بیت وهک

په روانه يهك چؤن به دهوري مؤمدا گر دهخوات، خؤم به دهورياندا
گنپراوه و چند جارنيكيش سهري خؤم سووتاندووه (تا ئه و شوينه ي
من تيني گه يشتووم ناوه روكي ئه م دوو نامه يه دوو شتي جياوازن.
يه كنيكان ئه وه يه تا دوا دلؤپ سه رمه ستي په يمانه كه ي بم و ئه وي
تريش پئويست به وه دهكات كه دووباره هؤشيار بيمه وه). ده بيت
ئهمه ي دووه ميان دواتر نووسرا بيت).

ئه گر به هاوپئيهك بگه ين و به تاسه وه لني بپرسين دوو كه رت دوو
دهكاته چند، پرسيارنيكي بيئه قلانه و شيتانه مان لن كردووه، به لام
همان پرسيار بؤ پؤلى يه كي سه ره تايي ماقوول و دروسته. وا ئيستا،
ميلينا، پرسيارى من له تو ئه وه يه كه ئه و جوره شيتايه تيبه له گه ل
حاله تي قوتابخانه سه ره تاييه كه دا تيكل به يهك بوون. هيچ له م حاله ته
تينه گه يشم كاتيک كه سينك له گه لمدا تيكل ده بيت، (بؤ نمونه قايس^{۱۷})
كه به هؤى پيگهاته ي رؤحيي خؤمه وه تينكم دا، ئه و مه يله م هه يه كه
كه سي دووه م هه له ي كردووه، زور له وه كه متر كه بروام به موعجيزه
بيت، به تايه تي له په يوه ندي له گه ل خؤمدا، من هه ميشه له ده ركردني
چؤنايه تي و چه ندايه تيي ئه م ره وته ده سته وستان وه ستابووم.

نازانم بؤ ده بيت به م شتانه ئاوي ژيان ليل بگه ين كه خؤى ليله. له
به رده ممد، پانتايي ريگه يهك ده بينم و ده زانم چ ريگه يه كي سه خته.
پيش ئه وه ي فريوي چركه ساتي نيگايهك بخؤم (له خؤمه وه بيگره تا
كه ساني دي، چونكه ئه گر باشي لني وردبيته وه ئه م قسه يه ي من له
خاكيه تيبه وه نيبه، به لكو له خؤناسينه وه يه) ده بيت له م باره ي كه ئيستا
مني تيدام بؤ سه فه رکردن به ريگه يه كدا كه نه ده توانم بيبرم و نه
ده ستيگرم بيت، واز بينم. وا ئيستا ميلينا، نامه كاني توم پي گه يشت،
چؤن ده توانم جياوازيه كانيان باس بگه م؟ مروفتيک كه له نيو گه ناو و

^{۱۷} Ernst Weiss (۱۸۸۲ - ۱۹۴۰) شاعير و نووسه ري خه لكي پراگ. كافكا سالي ۱۹۱۲

هاپئى بووه، به لام پيش ئه م نامه يه په يوه نديي خؤى له گه لمدا بريوه.

پوخلی ناو جینگى مردندا پالکە وتوو، فریشتەى مەرگ، که له هەموو فریشتەکانى دى پیرۆزتره دیتە ئیره و دەبیینیت، ئایا که سىکى لەم جۆره دەویرى بمریت؟ که سىکى وا خۆى لوول دەکات، ئەمدیو و ئەودىو دەکات و تەنانەت زیاتر خۆى لە ناو جینگە که دا دەشاریتو، ئەو که سه توانای مردنى نییه. بە کورتى میلینا، من بروام بە وه نییه ک تو دەیلینیت، هیچ که سیش به هیچ رینگه یه ک ناتوانیت بروای ئەوهم پى بهینیت و پیم بسەلمینیت. (که سیش نهیتوانى ئەو شهوه ئەمه بۆ دۆستویفسكى بسەلمینیت، ژيانى منیش بریتیه له یه ک شهو) بۆیه تەنیا خۆم دەتوانم ئەوه بۆ خۆم بسەلمینم، چونکه خۆم له ئاستى ئەو تینگە یشتنە دام (وهک چۆن تو جارێک به خهون مروفتیکت له سەر کورسى سەفەریه که یدا بینى) من لای خۆمه وه ناتوانم بروا به وه بکه، له بهر ئەوه ئەم پرسىاره پیکه نینهین بوو. بىگومان تو زوو ئەوهت زانى - به تهواوى له وه دهچیت که مامۆستایهک له بهر نهخۆشى و ماندوو بوون به مه بهست بیه ویت قوتابیهک بیه له تینیت. واتا باوهر بکات که قوتابیهک به چاکى له مه سه له که تینگه یشتوو، له کاتیکدا قوتابیهک هیچ له مه سه له که نهگه یشتوو، چونکه به ناجۆرى و نادروستى وه ریکرتوو. له بهر ئەوهى به چاکى تینگه یاندنى قوتابى تەنیا له رینگه ی مامۆستاوه ده بیت، نهک له رینگه ی ناله و شیوه نکردن، یان به لاواندن یان پارانه وه، یان خه و و خهون (ئایا دوا پینچ شهش نامه ی منت پى گه یشتوو، هه موو ئەم شتانه یان تیايه). - با ئەم مه سه له یه به کراوه ی به یلینه وه - دیسان نامه که تم به سه رکرده وه، ناماژه یه کت (به و کچه ^{۱۸}) دابوو. بۆ دلنیاى و نه هیشتنى هیچ گومان و دوولیهک (ده بیت بلیم) ئەوهى تو بۆ ئەو کچه ت کردوو، جگه له و

^{۱۸} به پای ماکی برود له نامهکانى میلینادا، له هەر جینگه یه کدا ناماژه به (ئه و کچه کرا بیت)، مه بهست ده زگیرانى دووه مى کافکا - ئه لى وه ریکه، سالى ۱۹۱۸ له تهمنى سیوشهش سالیدا کافکا نه و کچه ی ناسی، چهند سه فەریکی کورتیان پیکه وه کرد. سالى ۱۹۱۹ ده بیتنه ده زگیرانى و سالى ۱۹۲۰ کافکا به شیمان ده بیتنه وه.

زهنج و ئازاره كاتيبه‌ی كه بۆت داوه، گه‌وره‌ترین خزمه‌تت كردووه. بۆ ئه‌وه‌ی له‌ده‌ست من پرزگاری بێت، هه‌یچ رینگه‌یه‌كی دی، بێجگه‌ له‌مه‌ به‌دی ناكهم. له‌ راستیدا ئه‌و كچه‌ هه‌ستێكی تايبه‌تی تینگه‌رابوو، پێشبینی نه‌گه‌تی و ئازاری ده‌كرد، به‌لام به‌ هه‌یچ شێوه‌یه‌ك نه‌یده‌توانی له‌وه‌ بگات كه‌ ئه‌و گه‌رمیه‌ی له‌پال مندا هه‌ستی پێ ده‌كرد (گه‌رمیه‌كی شووم بوو، بێگومان بۆ ئه‌و نه‌بوو) سه‌رچاوه‌كه‌ی له‌ كوێه‌یه‌؟ له‌ بیرمه‌ له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ك و له‌ باله‌خانه‌یه‌كی یه‌ك ژووریدا به‌پال یه‌كه‌وه‌ له‌ فیرشوویس¹⁹ دانیشتبووین. (پێده‌چیت مانگی نۆقه‌مبه‌ر بووبیت، بریار بوو تا هه‌فته‌یه‌كی تر باله‌خانه‌كه‌ ببیت به‌ هه‌ی خۆمان) ئه‌و دلخۆش بوو كه‌ دوا‌ی زه‌حمه‌تی زۆر ئه‌و باله‌خانه‌یه‌مان ده‌ستكه‌وتبوو. می‌ردی ئاینده‌ی له‌پالیا دانیشتبوو (دووباره‌ی ده‌كه‌مه‌وه‌ كه‌ من به‌تایبه‌تی له‌سه‌ر هاوسه‌رگییه‌كه‌ زۆر سوور بووم، ئه‌و ته‌نیا قه‌بوولی كردبوو، بێزار بوو، پاشان به‌رگری ده‌كرد، به‌لام ورده‌ورده‌ خۆی به‌ بیروكه‌كه‌وه‌ راهینابوو) كاتێك ئه‌م دیمه‌نه‌ به‌ هه‌موو ورده‌كاریه‌كانیه‌وه‌، به‌ چه‌ند جارێكی زیاده‌ له‌ ژماره‌ی لێدانی دلی نه‌خۆشێكی تالیهاتوو دینمه‌وه‌ به‌رزه‌ینی خۆم، زیاتر له‌وه‌ ده‌گه‌م كه‌ من له‌ ناسینی هه‌ر جۆره‌ وه‌همێكی مرۆف، هه‌ر جۆره‌ وه‌همێك كه‌ بتوانریت وینای بكریت، به‌هره‌مەندم (له‌م لایه‌نه‌ تايبه‌تیه‌وه‌، منیش به‌ مانگ گیرۆده‌ی ئه‌و وه‌همه‌ بووم. ئه‌گه‌رچی لای منه‌وه‌ ته‌نیا وه‌هم نه‌بوو، به‌لكو وینه‌یه‌كی تری دلنه‌وا‌یی و بایه‌خپێدان بوو. دووریش نییه‌ كه‌ ئه‌م هاوسه‌رگییه‌ به‌ مانای ته‌واوی وشه‌ هاوسه‌رگییه‌كی ئاقلانه‌ ده‌ربچوا‌یه‌) من له‌وه‌ ده‌ترسم كه‌ په‌رداخه‌ شیره‌كه‌ له‌ ده‌م نزیك بخه‌مه‌وه‌، چونكه‌ به‌ دلنیا‌یه‌وه‌ ئه‌م په‌رداخه‌ ده‌توانیت (نه‌ك به‌ رینگه‌وت، به‌لكو هه‌ر به‌ مه‌به‌ست) له‌ به‌رچاومدا به‌ته‌قیته‌وه‌ و پڕیشكه‌كانی به‌ر سه‌ر و چاوم بكه‌ون.

¹⁹ Wrschowiz

پرسیاریک: ئه و تانه و ته شه رانه ی به سه رتدا ده بارین، ده باره ی چین؟
راسته، منیش هه ندیک جار خه لکیم بیزار کردووه، به لام به دنیاییه وه
ئه وان له دواییدا له سه ر ئه و بابته سه رکونه ی من ناکه ن. ته نها ئه وه ی
که ئه وان بیده نگن و روو به ولاره ده که ن و بروایشم وایه له ناوه وه ی
خۆیاندا ته نانه ت سه رزه نشتیشم ناکه ن. من له نیه خه لکیدا له م باره
ئاوارته یه به هره مه ندم.

وه لئ هه موو ئه مانه به به راورد له گه ل ئه و بیروکه یه ی که ئه مرو
به یانی له کاتی له خه وه سه ستاندا به روکی گرتم، بایه خی نییه. ئه و
بیروکه یه سیحریکی وای لئ کردم که ئیدی نه مزانی چۆن حه مام
کرد و چۆن خۆم پۆشته کرده وه، ئه گه ر میوانیک نه هاتایه (میوانه که
ئه و پاریزه ره بوو که گوشت به خۆراکیکی پیویست داده نیت) هه ر
به و نه زانکارییه وه ریشیشم تاشیوو. بیروکه که ی من به کورتی به م
جۆره یه: بۆ ماوه یه ک واز له میرده که ت بهینه، ئه مه شتیکی تازه نییه،
چونکه پیشتیش رووی داوه، له بهر ئه م هۆیانه: نه خۆشییه که ی تو،
توورپیی ئه و (ئه م کاره سوودی ئه ویشی تیایه) پاشانیش ئه و
هه لومه رجه ی ئیستای ئیه ننا. نازانم تو ده ته ویت بۆ کوئی بجیت؟
ده شیت یه کیک له گه ره که کانی بۆهیمیا بۆ تو چاک بیت. وایش چاکتره
من شه خسی نه خۆمی تی هه لبقورتینم و نه ده ربکه وم. پارهی
سه فره که ت (له باره ی دانه وه یه وه ده گه یه نه ئه نجام) له من وه ربگره
(قه سی خۆمان بیت له م لایه نه وه من ئیمتیازیکی تریشم به رده که ویت.
من به هوی ئه وه وه که کارمه ندیکی چالاک و هه لسووراوم، پله که م
به رز ده بیته وه و ئه مه یه مه ستم ده کات، کاری من به
گالته جارپیه که یه وه تا راده یه ک ناسک و ئاسانه. بیری لئ بکه ره وه،
من نازانم بۆ چ کاریک مووچه م ده ده نی) ئه گه ر ریکه وت وای کرد ئه م
پاره یه به شی مانگیکی نه کرد، تا راده یه ک بۆ ئیوه ئاسانه که
جیاوازییه که ی له بهر ئه وه ی زۆر نییه، ده توانن فه راهه می بینن.
به راستی له مه زیاتر له سه ر چاکی و به رزراگرنتی ئه م بیروکه یه

نارۆم. به ههرحال ئه مه دهرفه تیکه بۆ تو تا له باره ی بیرۆکه که ی منه وه بریار بدهیت و به و بریاره ییش بۆ منی ده رده خه ییت که ئایا ده توانم له باره ی شته کانی تری خۆمه وه پشت به بریاره کانت ببه ستم یان نا (چونکه من گه یشتوومه ته ئه وه ی ئه م بیرۆکه یه به نرخه).

کافکاگه ت

مران سییه می ژون ۱۹۲۰

ئێستا که ئه م نامه ترسناکه ی -ئه گه رچی به هیچ جۆریک زۆر ترسناک نییه- تۆم خویندوووه ته وه، هه رگیز ئاسان نییه سوپاسی ئه و شادی و خۆشییه بکه م که له سه ره تادا و له کاتی گه یشتنی نامه که تدا بۆم ره خسا. ئه مرقۆ پشووه، ره نگه پۆستی ئاسایی ئیتر نه گات. له وه ییش دوودلم که به یانی هه یینییه و نازانم نامه ی تۆم پی بگات یان نا. جۆره بیده نگیه کی زالمانه له ئارادایه، هه رچه نده تا ئه و شوینه ی په یوه ندیی به تۆوه هه بیته ئه م بیده نگیه هه رگیز خه مه یین نییه. تو له دوانامه دا هیند به توانا بوویت که من ته ماشام ده کردیت، وه ک چون له سه ر کورسییه سه فه رییه که مه وه ته ماشای شاخه وانه کان ده که م بۆ ئه وه ی بزانه ده توانم له وسه ره وه و له ناو به فردا ده ستنیشانیان بکه م یان نا، وا ئێستایش پیشنیوه رۆ نامه که ت گه یشت. من ده متوانی نامه که له گه ل خۆمدا به رم، له گیرفانم ده ری به یینم، بیخه مه سه ر میزه که م و دیسانه وه بینیمه وه گیرفانم، هه ر به م جۆره یه که ده ست پی خۆشه یاری له گه ل نامه دا بکات. ته ماشایان ده که ییت و خۆشیت له مندالیه تییان دیت، ته واوی ئه و ماوه یه من سه ره له شکر و ئه ندازیارم له به رانبه ری خۆمدا نه ده بیینی (ئه گه رچی ئه وانه خه لکانیکی هیژا و یه کدلن) ته نانه ت به ده گمه ن گویم له قسه یان بوو. ئه و خۆراکه ی

دیسانہ وہ ٹہمرو خواردم، نیگہ رانی نہ کردم (دویننی ہیچم نہ خواردم)
دوای نانخواردن وتوویرژ له سەر فیله ماتماتیکیه کان بوو که مهسه له
کورتەکان بو من پووناکتر بوو له چاره سهره دوورودریژەکان. هر
له و کاته دا و له پهنجهره کراوه که وه دیمه نیک به رانبهرم بوو. دیمه نیک
له دارسنه و بهر، خۆر، چیاکان، گوندهکان و له هه موو ئەمانه ییش
گرنگتر دیمه نی ئیه نفا بوو.

پاشان نامه کهم به وردی خوینده وه، مه به ستم ئه وه یه نامه ی پوژی
یه کشه ممه م به وردی خوینده وه، خویندنه وه ی نامه ی پوژی
دووشه ممه م تا که یشتنی نامه یه کی تری خۆت دواخست. مه سه له که
ئه وه یه که من بهرگه ی به وردی خویندنه وه ی ئه و نامه یه ناگرم. هیشتا
به ته واوی چاک نه بوومه ته وه. بیجگه له وه ئه و نامه یه ئیدی کۆن
بووه. به پپی ئاماری من ده بیت پینج نامه به ریگه وه بیت، لانی کهم
سیان له و نامانه ده بیت ئیستا به ده ست گه یشتبن، ته نانه ت ئه گه ر
نامه یه کی تر ون بوو بیت، یان به هوی پاسپارده وه درهنگ بگات،
ئیدی هیچ بو من نامینیتته وه بیجگه له وه ی داوات لی بکه م هر ئیستا
وه لامم بده یته وه. قسه یه کیش بکه یته هر باشه، به لام ده بیت قسه یه ک
بیت له سه رکونه کانی نامه ی پوژی دووشه ممه کهم بکاته وه و وا بیت
قابیلی خویندنه وه بیت. له راستیدا به دریزایی ئه و دووشه ممه یه من
تووشی کیشه یه کی سهخت (به لام نه ک نا ئومیدانه) له گه ل ئه قلی خۆمدا
بووم.

وا ئیستا نامه یه کی تر سه له درهنگه - چونکه ئه مپرو دوای چه ندجار
به لینی بی هووده، بریارم داوه برۆم بو بینینی ئه ندازیاره که. ته ماشای
نیگاری منداله کانی بکه م که له بهر گه وره یی ناهینرینه ئیره. به
زهحمهت ده زانریت ته مه نی له من گه وره تر بیت. خه لکی باقاریابه.
پیشه گه ر و زوری خویندووه، به لام له هه مان کاتدا پرده ماخ و
ماقوله. له پینج مندال، دوانی بو ماوه ته وه (به هوی نه زوکی
هاوسه ره که یه وه مندالی تری نابیت) کورپه که ی ۱۳ سال و کچه که ی

۱۱ ساله. دنيا يه کي سهيره! نه و له م هاوکيشه کهيدا سه رکه وتووه. نا،
ميلينا، نابيت تو دڙي هاوکيشه قسه بکيت.

کافکا کات

سبه ييش نامه يه ک دهنووسم، به لام نه گهر که و ته دووبه يانی، تکايه
ديسانه وه خوت بيزارمه که، تکايه.
جاري کي تر نامه ي روڙي يه کشه ممه م خوينده وه، نه مجاره يان ته نانه ت
له خويندنه وه ي يه که م جار ترسناکتر بوو. ميلينا، پيوسته ده موچاوت
به هر دوو دست بگيريت و ريک ته ماشاي ناوچاوت بگيريت، بو
نه وه ي خوت له (ئاوينه) ي چاوي کي تره وه بناسيته وه، تا له مه ودوا بير
له و شتانه نه که يته وه که له م نامه يه دا نووسيوتن.

مران، ژون ۱۹۲۰ هيني

ئاخو که ي که سي ديت و نه م دنيا ئاوه ژووه راست ده کاته وه؟ به روڙ
مرؤف به په روښه وه به ملا و نه ولادا ده گه ريت، ليره و له هه موو
جيگه يه کدا ويرانه يه کي جوان به سهر چياکانه وه هه يه و ده توانيت
هه ست به وه بکات که پيوسته نه ميس به هه مان نه اندازه جوان بيت،
به لام له ناو جيگه دا، مرؤف له باتي خه و، بير له زور شتي باش
ده کاته وه، بو نمونه نه مرؤ به دهر له پيشنيازه کاني دويني - نه وه م به
بيردا هات که تو ده توانيت هاوين برؤيت بو لاي ستازا،^{۲۰} وه ک خوت
نووسيوت نه و له گوند ده ڙي. دويني من قسه يه کي که وجانه م کرد.
وتم رهنگه هه نديک مانگ پاره که به ش نه کات، نه م قسه يه بيமானايه،
به رده وام پاره ره ش ده کات. نامه ي به يانی و عه سري سيشه ممه پي

^{۲۰} Stanislava Jilovska ناسراو به Stasa ژني کي هاوپي کافکا به .

سه لماندم که پیشنیاز ه کهم به نرخه، بنگومان زه حمه ته ئه مه رینگوت
 بیت، چونکه هه موو شتیک ئه وه ده سه لمینیت، هه موو شتیک به
 شیوه یه کی ره ها - ئه گه ر فیلبازییه ک له دوای پیشنیاز ه که وه هه بیت، که
 نییه، - ئایا له کاری ئه م جانه وه ره گه وره یه دا که ده توانیت به پنی
 پیویست خوی ته واو بچووک بکاته وه، شوینیک هر ده ست ده که ویت
 که له پیلان به دور بیت. که واته من ده توانم سنووریک بۆ دابنیم،
 ته نانه ت میرده که یشت له م باره یه وه ده توانیت پشت به من بیه ستیت.
 رهنگه به ویت زیده رۆی بکه م، به لام ده شیت پشتم پی بیه ستیت. من
 هرگیز نامه ویت تو ببینم، نه ئیستا و نه له ئاینده دا، هر گوندیکت پی
 خوشه ده توانیت تیای بژیت، (له م پروه وه من و تو هاوراین)
 گوندیکی پر له هه وراز و نشیو، له هه مان کاتدا شاخاوی نه بیت و
 دارستان و ده ریاچه ی تیا بیت. من جینگه یه کی له م جوهره م له هه موو
 شوینیکی دی پی چاکتره.

میلینا: تو له کاریگه ریی نامه کانت که م ده که یته وه، من هیشتا نامه کانی
 دووشه ممه ی تو^{۲۱} (Jen Strachoras) به ته واوی نه خویندوه ته وه
 (ته نیا ترسیکه له تو) (ئه مرۆ من ئه مه م تاقی کرده وه، نامه کان تا
 راده یه ک سه رکه و توو بوون، به هوی پیشنیاز ه کانی منه وه
 نزیک بوونه ته وه له میژوو)، به لام هیشتا نه متوانی تا کوتایی نامه کانت
 بخوینمه وه، له گه ل ئه وه دا به ره مه ی خویندنه وه ی نامه که ی رۆژی
 دووشه ممه ت شه ویک بیخه ویم بوو، نامه ی سیشه ممه ت (هه روه ها
 کارته سهیره که ت - ئایا له کافتریادا نووسیوووت؟ ئایا ده بیت من
 وه لامی فرفل^{۲۲} بده مه وه له باره ی ئه و تو مه تبار کردنه وه که تو
 ده یلیت؟ (ببووره من وه لامی ئه وه ناده مه وه که هی تویه، تو خوت

^{۲۱} به زمانی چیکی واتا (ته نیا نیگه رانی تو م).

^{۲۲} Franz werfel (۱۸۹۰ - ۱۹۴۵) نووسه ری خه لکی پراگ و له هاوړیکانی کافکا و ئه رنست
 پولوگی میردی میلینا.

زۆر باشتەر وەلام دەدەیتەو، ئەمەیش چاکترە) ئەو نامەیه بە تەواوی دنیایی و ئارامیی پێ بەخشیم، بێگومان نامەکەى سێشەممەشت بى سەرزەنشت و درک نییه، بەلام ئیتر ئەو تۆیت کە وا دەکەیت و (هەلبەت ئەمە هەقیقەتە، هەقیقەتی تەزوویەکی پەر لە خوشی و ناخوشی) هەرچیەکیش لە تۆو بیت، زۆر زەحمەتە بتوانیت بەرگەى بگریت.

مران ۱۱ ژون ۱۹۲۰ هەینی

ئەگەر دەرفەتیک پیش هات و بە چاکت زانی، تکایە لەبەر من چەند وشەیهکی خوشەوستانە بە فرفل^{۲۳} بلێ (ئەگەرچی بەداخەو تۆ وەلامی هەندیک پرسیار نادەیتەو، بەتایبەتی ئەو پرسیارانەى پەيوەندیان بە کاری نووسەریتەو هەیه). من دیسانەو بە دواچار خەوم پتووە بینییت، خەویکی دوورودریژ، بەلام بە زەحمەت هەندیکیان وەبیر دینمەو: لە قیەننا بووم، هیچی ئەم بەشەیانم لە بیر نییه، بەلام پاشان هاتم بۆ پراگ و ناوینشانەکەى تۆم لە یاد نەماو، نەک تەنیا ناوی شەقامەکە، بەلکو ناوی شار و هەموو شتیکم لە بیر چووبوو، تاقە ناویک کە بیرم کەوتەو ناوی شراییبەر^{۲۴} بوو، بەلام نەمدەزانی چی لەو بکەم، بۆیە تۆ بە تەواوی لە من ون بووبوویت، لەو ناویدییهو پەنام بۆ چەند هەولیکی فیلبازانە برد، لێ نازانم بۆ هیچیان سەری نەگرت. لە هەموو ئەمانە تەنیا شتیکم لە بیر، لەسەر زەرفی نامەیهک ناوی میلینام نووسی و لەژێردا نووسیم "تکایە ئەم

^{۲۳} - (Franz werfel 1890 - 1945) نووسەریکی بەناویانگی ئەلمانییه و هاوڕینی کافکا و

ئیرنست پولاگی میردی میلینای، بەرھەمەکانی ورفلی لە هەفتەنامەى چیکى Kmen وەردەگێڕایە

سەر زمانى چیکى.

^{۲۴} - (Sreiber) بە مانای نووسەر.

نامه‌یه بگاته شوینی خوی، ئەگینا وەزارەتی دارایی زیانیکی زۆری لێ دەکەوێت، هیوادار بووم بەم هەره‌شەیه هەموو دەستە و دایره‌کانی دەولەت بۆ دۆزینەوێتی تو بخەمە گەر. فیلبازانە؟ با لەسەر وشەیی فیلبازی بریاری پیشینە لە دژی من نەدەیت، من تەنیا لە خەودا هیند دەبمە فیلباز.

جاریکی دی نامەکه لە زەرفەکه دەردینم، لێره‌دایه، تکایه تەنیا جاریکی تر به من بلی "تو" ئەمەم بۆ هەمیشە ناوێت، تەنیا جاریک و هیچی تر.

مران - یەکی ژون ۱۹۲۰ سێشەمە

من پۆژەکان دەژمێرم، پۆژی شەمە نووسراوه، لەبەر ئەوێتی یەکشەمە پشووه، نیوه‌پۆی سێشەمە دەگات، پۆژی سێشەمە دەستی کارەکه‌ریک به‌ دراوی دەری دینیت، چ پەيوه‌ندییەکی جوانی پۆستیمان پیکه‌وه هەیه!

دەبیت پۆژی دووشەمە برۆم و چاو لەوه بپۆشم. تو چ مرۆفینکی چاکیت که لە خەمی مندايت، تو لە نامەناردن بپه‌ش کراوێت، بەلێ، هەفتەیی پێشوو چەند پۆژیک من نامەم نەنووسی، بەلام لە شەمەوه پۆژی نامەیه‌کم نووسیوه بۆ ئەوێتی هاوسەنگ بیت لەگەڵ ئەو پۆژانەدا که نامەم نەنووسیوه. تو ستایشی نامەکان دەکەیت و به‌ یەكجار سێ نامەتان پێ دەگات، تو لەوه تێدەگەیت که هەموو ترسەکانت پاساویان هەیه. که من به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی لە دەست تو قەلسم، به‌تایبەتی حەزم لە هەندێ شتی ناو نامەکانت نییه. که چیرۆکه‌ ره‌شۆکییه‌کانت ئازارم پێ دەگەیه‌نیت و هتد... نا، میلینا لە هیچ یه‌کێک له‌مانه‌ مه‌ترسه، به‌لکو ئەگەر دۆخه‌که به‌ پێچه‌وانه‌ی ئەمانه‌وه بیت، دەبیت له‌ ترساندا به‌رزیت.

گەيشتنى نامەيەك لە تۆو، بە سەريكى بيخەو، ناچارکردنيشم بە
 وەلامدانەو، نامەكانت چەندە پى خوشە! من ناتوانم بىر لە شتيك
 بگەمەو، تا لەسەرى بنووسم، من لىرە تەنيا لەنيو دىر و وشەدا
 پياسە دەكەم، لەژىر چاوه درەوشاوەكانى تۆدا، بەرانبەر بەو
 هەناسەيەى لە دەمتەو، ديت و لەو رۆژە شاد و قەشەنگە دەچيت كە
 تەنانەت كاتيك بە سەرى شەكەت و بيمارەو، لە دووشەممەدا، ئەو
 رۆژەى بەرەو ڤيەننا ديم، هەر بەو شادى و جوانيەو دەمىنيتەو.

كافكاكەت

تۆ لەبەر خاترى من هەناسەبركيتە و بەرەو مالەو، رادەكەيت؟ بەلام
 ئەى تۆ نەخۆش نييت و نابيت من لە بارى تەندروستيت بترسم؟ لە
 راستيدا ئەمە وايە. من ئىدى نىگەرانى حالى تۆ نيم، بەراستيش وايە.
 (نا، من زىدەپۆيى دەكەم، ئىستايش وەك جارەن وايە، بەلام ئەم
 نىگەرانىە جۆريكى ترە، نىگەرانىيەكە ئەو، ئەگەر تۆ لىرە، لەژىر
 چاودىريى مندا بيت و ئەو شىرە بخۆيتەو، كە من دەيخۆمەو، لەو
 هەوايەيش هەلمزيت كە لە باخەكەو، ديت و وەك من توانا بەدەيتە بەر
 خۆت) نەك نىگەرانىيەكە كەم دەبيتەو، بەلكو زۆر لە من خۆت
 بەهيزتر دەكەيت.

پىدەچيت لەبەر چەند ھۆيەك رۆژى دووشەممە لىرە نەپۆم، بەلكو
 كەمىك درەنگتر بچم، بەلام دواى ئەو راست بۆ پراگ دەپۆم، بۆ
 دواجار شەمەندەفەريكى ئىكس پريس يەكسەر بەرەو بولزانو - موينخ
 - پراگ - ھاتوو، ئەگەر تاقەتى نووسينت ھەبىت دەتوانيت چەند
 دىرپىكم بۆ بنووسيت، ئەگەر بە خۆم نەگات دەگاتە ناو نيشانەكەى
 پراگ، لە دلۆقانىي خۆت بىبەشم مەكە.

ف

له راستیدا مرؤف نمونہی گه و جایه تییه، ئیستا کتیبیک دهر بارهی
 تیبت دهخوینمه وه، له خویندنه وهی وه سفی گوندیکی
 دهستبه سهرداگیراوی نزیک به سنووری تیبت له چیاکاندا، له پرده دلم
 کیرا. چۆلی و چه په کیی ئەم گونده نائومی دت دهکات و له فیهنناوه
 زۆر دووره. بیرکردنه وه له دووری نیوان فیهننا و تیبت کاریکی
 گه مژانه یه، به راستی دووره؟

مران، سیی ژون ۱۹۲۰ - پینجشممه

دهبیت میلینا؟ من دواي نزیکه ی شهویک بیخهوی، ئیستا که به یانییه،
 له کاتیکدا نیوهی جهستم له سیبهرو نیوهکه ی تری له بهر هه تاوه، به
 پروتی له سهر کورسییه سه فه رییه که م پراکشام. له و کاته وهی که من
 له گه له هه موو ئەو خه وسووکیه دا به دهوری تۆدا گه پراوم. له و کاته وه
 که به راستی (به ته وای وهک ئەوهی ئەمرو نووسی بووت) له و شته ی
 (که تووشی هاتووم) ترسم لی نیشته، ئیدی چۆن ده متوانی بنووم؟
 ئەو کاته ی باس له ترس و بیم ده که م، ته وای باسی ئەو ترسه ده که م
 که له باره ی په یامبه رانه وه و تراوه، ئەو ساتانه ی په یامبه ران گوئیان له
 دهنگیک ده بوو و ده ترسان، پروویان و هه رده گیرا و قاچیان له زهوی
 گیرده کرد و ترس و هه راستیکی زۆر ده که وته دلپانه وه، ئەوان
 مندالگه لیکي لاواز بوون. (ئیستا و ئەوسا جیاوازی نییه) بیگومان
 ئەوان پیشتریش گوئیان له و جۆره بانگه وازه بووه، به لام ده رکی
 ئەوه یان نه کردووه که هوی چیه ئەم دهنگه به م جۆره ترسناک و
 زاله (ئایا ئەم حاله ته به رنه نجامی لاوازی بیستنی ئەمانه، یان تین و
 توانای خودی دهنگه که یه؟) هه ر به هوی ئەو مندالمه زاجییه ی ئەوانه وه
 بوو که ئەوه یشیان نه ده زانی دهنگه که به هه مان ئاگادار کردنه وه وه،
 پیشتریش ئەوانی شله ژاندووه و جیکه ی خوی له ناخیاندا

کردوو و ته وه، به لام ترسه كه نه وهی نه دهسه لماند كه نه وان بوون به په یامبه ر. له بهر نه وهی كه سانیکي وا زورن كه نه وهنگه ده بیستن، به لام له وه به گومانن كه شایانی نه وه بن بانگیکی وایان لی بکریت، بویه بو پاراستنی به رژه وهندی و خویان هر له سه ره تا وه نه وه بیان به چاک زانیوه كه به توندی نکولی له و بانگه شه یه بکه ن. کاتیک نامه کانت گه یشتن به م حاله وه له وئی پراکشابووم.

میلینا، من وا بیر ده که مه وه که من و تو خه سه ل تیکی هاو به شمان هه بیته، هه ردوو کمان زور شهرمن و شپرزه ین، هر نامه یه که دهینووسین تا راده یه که جیاوازن، هر یه کیک له ئیمه ترسمان له نامه ی پیشوومان هه یه و له وه لامدانه وه زیاتر. تو به سروشت وا نییت، به ئاسانی هه ست به مه ده کریت. تو و ته نانه ت منیش رهنگه به سروشت وا نه بین، به لام ماوه یه کی زوره تا راده یه که نه م حاله ته بووه به سروشتی دووه می من، نه م حاله ته ته نیا له کاتی نا ئومیدی و هه ندیک جار له کاتی تو وره بییدا له ناو ده چیت و پیویست ناکات بلیم: له کاتی ترسا.

هه ندیک جار وا هه ست ده که م من و تو له ژوو ری کداین دوو ده رگای هه یه، ده رگاگان به رامبه ر به یه کترین، هر یه کیک له ئیمه ده سکی یه کیک له ده رگاگانی گرتووه، یه کی کمان چاو داده گری و نه وی دی راست خوی له پشت ده رگاگه وه ده شار یته وه، له م کاته دا یه که مه که ناچاره قسه یه که بکات، دووه م خیرا ده رگاگه له سه رخوی داده خات بو نه وهی ئیتر ده رنه که ویت، به لام له وه ییش دلنیا یه که هه ر ده بیته ده رگاگه بکاته وه، له بهر نه وهی ژوو ره که جیگه یه که له وانیه نه توانریت لی بیچته ده ره وه. خوزگه یه که مه که کتومت وه که دووه مه که نه بوایه، خوزگه هیورتر بوایه، خوزگه نه و ته نیا وای پیشانبدایه که ته ماشای نه و ناکات، خوزگه هیند له سه رخو بکه و تابه ته ریکو پینکر دنی ژوو ره که، وه که نه وهی نه و ژوو ره ییش ژوو ریکه وه که نه وانی دی، که چی له باتی هه موو نه مانه نه ویش کتومت نه و کاره

ئەنجام دەدات كە ئەوى دى لەپشت دەرگاكى خۆيهوه دەيكات،
تەننەت وا رېدەكەويت كە ھەردووكيان لەپشت دەرگاكانى
خۆيانەوھن و ژوورە جوانەكە كەسى تيا نىيە.

لېرەوھ خراپتىگە يىشتى پەر لە ئازار و دلتهزىن دەست پى دەكات.
مىلينا، تۆ گلەيى و گازندەي ئەوھتە كە ھەندىك لە نامەكان چەند
دەيانھىنى و دەيانبەيت ھىچيان تيا نادۆزىتەوھ، ئەگەر ھەلە نەبم ئەم
نامانە ھەر ھەمان ئەو نامانەن كە من تياياندا ئەوھندە ھەستم بە
نزىكى لە تۆوھ كردووه، تا رادەي ئاشنابوونى دل و كيانم بە دل و
كيانت، بە ئەندازەي قوولايى دارستان، يان ئاسوودە لەوپەرى
ئاسوودەبيدا كە ئىتر پىويست بە وتنى ھىچى تر ناكات بىجگە لەوھى
كە لەو بەرزىيەوھ لەنىو گەلای درەختەكانەوھ لە ئاسمانى شىن
بروانىت، ئەمەندە و بەس، تا ساتىكى دى ھەموو شتىك
دووبارەبوونەوھى ئەم راستىيە، ئەمەيش زۆر نابات، ناگاتە ئەو
چركەساتەي شەپوورەكانى شەوى بىخەوى ديسانەوھ دەنگيان لى
بەرز دەبيتەوھ.

مىلينا، دەبيت تۆ ئەوھىشت لە بەرچاو بيت كە لەگەل كيدا
ھەلسوكەوت دەكەيت، من سەفەرى ۲۸ سالىم تىپەراندووه (لەبەر
ئەوھىش كە جوولەكەم، سەفەرەكە زۆر درىژترە) ئەگەر بە رىكەوت
كەسىكى وەك تۆ كە ھەرگىز چاوەرپى بىنينىم نەكردووه، يان لانى
كەم زۆر درەنگتر لەو كاتە ناسيومە كە دەبوو بىناسم، ئەگەر تووشى
يەكىكى وا ھاتىم، ئەوھ نە دەبيتە ھۆي خرۆشاندى من، نە لە
ناوھەي منى (دل برىنداردا) خرۆشيك ھەيە، نە دەبيتە ھۆي ئەوھى
دووسەد قسەي ھىچ و گەوجانە بكەم. ئىتر ھىچ شتىكى لەو بابەتانە
لاي من نىيە (بىگومان من باسى ئەو ھەموو گەوجايەتياھەي تىرى
خۆم ناكەم كە لە ژمارە نايەن) لە راستىدا كاتىك خۆم دەبىنم چۆن لە
بەردەم تودا بە چۆكدا ھاتووم، لەوانەيە تەنيا لەبەر ئەوھ بيت كە من

دووربه دوور پښی تو هر ته و او نزیك به چاوی خوځم ده بینم و
دهستی نازیان به سهردا دینم.

میلینا، تو داوای دلسوزی له من مه که، له خوځم زیاتر که س ناتوانیت
داوای نه و هم لږ بکات، له گهل نه مه یشدا ئای چهند زورن نه و شتانه ی
دهستخه پرؤم ده که ن. بروام به مه هیه و په نگه هه موو شتیک بتوانیت
دهستخه پرؤم بکات. نه گهر بو پراوکردنی نه م نیچیره توانا به دلم
بدهیت، دلم به هیز نابیت، به پیچه وانه وه، له م حاله ته دا ئیتر توانای
هه نگاوانانیکم نامینیت، له پریکدا هه موو شته کان ده بڼه درؤ و پراوچی
ده بیت به نیچیر، من له سهر نه م ریگه پر له مه ترسییه دام.

میلینا، تو راستوره وان به به ژنیکی زرافه وه له پال دره ختیکیدا
وه ستاویت، گهنج و جوانیت، تیشکی چاوه کانت دنیای پر له دهر د و
ئازار دهسته مو ده کات. ئیمه یاریی هه مه گورگه^{۲۰} ده که ین، من له
په ناوه له دره ختیکه وه بو دره ختیکی تر ده چم و ری به رناده م، تو
بانگم ده که یت، مه ترسییه کانم وه بیر دینیته وه، هه ول ده ده یت وره م
به رز بکه یته وه، یاده وه ری مه ترسییه کان و هه ولی دنه دانم ئاهه نگی
سسیتی هه نگاوه کانم له واقورپمان و سه رسامیدا خاموش ده کات. من
خوځم ناگرم، هه رهس دینم و پیشترا پلکاومه ته ناو خاکو خوله وه، من
توانای نه و هم نییه له یه ک کاتدا گوځ له تو و له ده نگی ترسناکی
ده روونی خوځم بگرم، وه لږ ده توانم گوځ له مه ی دووه میان بگرم و به
نه مانه ت رادهستی توی بکه م، ته نیا تو و که سی تر نا له م دنیا یه دا.

ف که ت (lhr f)

---

^{۲۰} یاریی هه مه گورگه یارییه کی مندالانه یه، په کتیک خوځی ده کات به گورگ، هر که سینی گرت نه و
ده بیت به گورگ.

مران ۶ی ژون ۱۹۲۰ په کښه مه

میلینا، په یامی نامه دوولاپه رهیبه که له دلنکی له توپه ته وه رسکاوه
(نه وهی نووسیوته به م مانایه په tomene rozboelo^{۲۶} نه مهیش
تاوانی منه (تاوانی من به رانبر به تو)، قسه که هیند پرون و
سه رکیشانه کراوه، وا ده زانیت نه ک بهر دل ده که ویت، به لکو قامچیبه
و له پولا ده دریت. تو ده ته ویت نه مه زور به پوونی ده ربیریت، له
کاتیکدا نه مه لیکدانه وه په کی خراپی ده ربیرینکی منه، چونکه نه و
که سانه ی به لای منه وه جی پیکه نینن، لای تویش ه روان. بویه: من
بوومه ته دیوار له نیوان تو و (نه و که سانه ی باسیان ده که ییت) نه و
رسته یی نه م مانایه ی له خو گرتبیت، کوا؟ من چون ده متوانی
بوچوونکی وا بیمانا بلیم؟ من کیم تا داوهری به سهر خه لکه وه بکه م؟
منیک له هه موو بواره کانی ژیاندا هاوسه رگیری، کار، بویری،
فیداکاری، بیگه ردی، ئازادی، خو بژیوی، راستودروستی، نه وه نده له
خوار هه ردو وکتانه وه (تو و خه لکی په مه کی) م، ته نانه ت
بیرلینکرنه وهی ئازارم ده دات. نه ی من که ی نه وه نده بویر بووم
پیشنیاری هاوکاریکردنت بو بکه م؟ با بلین پرکیشم کردبیت، به لام
که ی من ده ره قه تی نه و کاره دیم؟ ئیدی پرسیارکردن به سه،
پرسیاره کان له دنیای ژیرزه ویی خویاندا له خه وی خوشدان، بوچی
به نه فسوون بیانخه ینه بهر هه تاو و ئاشکرایان بکه یین؟ پرسیاره کان
خوله میشی و به په ژارهن و پرسیارکه ریش وا لی ده که ن. مه لی دوو
سه عات ژیان له دوو لاپه ره نووسین زیاتره، نووسین لاوازتره، به لام
پووناکتره، هه ر له بهر نه وه یه نه و دل له تله تکراوه ی که من وتوومه
نه و به هه له ده ربیریوه. له گه ل نه وه یشدا نه م دوو په یامه پووی له
منه و منیش بیتاوان نیم، سه یر نه وه یه تاوانی من له و شوینه دایه که
وه لامی پرسیاره کانی پیشوو "نا" یان به رده و امدایه.

^{۲۶} به زمانی چیکی وانا: دلی بریندار کردوم.

پاشان نۆره گەيشته سەر تەلگورافە شیرینەکەت، ئاسوودەییەکی دژی شەو، شەوی دوژمنی دیرین (کە دوژمنەکە وەک پتویست بەهیز نییە، خەتاکە لە تۆوہ نییە، بەلکو لە شەوہوہیە، ئەم شەوانە ی دەگوزەرین دەتوانن تا رادەییەک مرۆف لە شەوی ئەبەدی بترسینن)، ھەرچەندە تەلگورافەکەت ئارامی و دلنیاییەکی زۆری تیاہ، بەلام لە یەکەییەک دەچیت کە ئەو دوو لاپەرە پەيامەیشی لەخۆ گرتبیت. بەم حالەوہ تەلگورافەکە سەر بەخۆیە و ئاگاداری پەيامەکە نییە، وەلئ میلینا، دەتوانم لە بارە ی تەلگورافەکەوہ بلیم، ئەگەر من بە چاوپۆشین لە ھەر شتیکی دی بەھاتماہ بۆ ئیھننا و تۆ ئەو پەيامەت بۆ من بخویندایەتەوہ (کە وەک پیشتر وتم ئەو پەيامە بە تەنیشتمدا تیناپەریت، بەلکو بە ویزدانەوہ دەیلیم راستەوخۆ و بە ھەموو توانایەوہ بە سەر وچاومدا دەکیشیت) تەنانەت ئەگەر بە دەم نەتوتایە و تەنیا بیرت لئ بکردایەتەوہ و بە نیگایەک، یان پیچی ماسوولکەییەک دەپۆشت و ھیچ نەبیت دەبوو بە ھەستیک، ئەو کاتە من لەپەو پرو بەسەرزەویدا دەکەوتم، دوای ئەوہ تۆ چەند ھەولت بدایە دلم بەدیتەوہ، دلدانەوہکەت نەیدەتوانی وەک پیشوو راستم بکاتەوہ و ئەگەر وایش نەبوایە، دۆخیکی خراپتر پیش دەھات، تیدەگەیت میلینا؟

(ف) تۆ

مران ۳۰ مە ی ۱۹۲۰

میلینا تۆ چەند لە سروشتی مرۆف شارەزایت؟ پیشتر من چەند جاریک ھەر گومانم لەو شارەزاییە ی تۆ ھەبوو، بۆ نمونە ئەوہ ی دەربارە ی فرقل نووسی بووت. ئەگەرچی روانینی تۆ تەنیا لە دیدی خۆشەوئستیەکی پروتەوہ بوو، بەلام لە خۆشەوئستیەکەتدا ھەلە

بوويت. ئەگەر يەككىزگە لە ھەموو شتتەكى فرقل بېووريت و تەنيا
 پەخنى ئەوھى لى بگريت كە قەلەو، ديسان ئەو كەسەيش ئاگاي
 لەو نىيە كە تەنيا قەلەوھەكان جىگەي متمانە پىكردنن (راستە من فرقل
 ھەر ئاوا بە رىكەوت دەبينم، بەلام ئەو سالبەسال لە بەرچاومدا
 جواتتر و خوشەويستتر دەييت) تەنيا لەم جورە مەنجەلە
 قەراخئەستوراندەدا شت باش دەكوليت. پەنگە تەنيا ئەو
 سەرمایەدارانە لە شىتى و ئالۆزى بەدوور بن كە خاوەنى دۆخىكى
 لەو بابەتەن و كاريان لەسەرخۆيە. وەك دەلین تەنيا ئەوانەيشن وەك
 ھەر ھاوولاتبىيەكى دنيا بەرھەمھين و سوودبەخشن، چونكە گەرمایى
 بە باكوور دەبەخشن و سىبەريش بە باشوور (دەتوانين پىچەوانەي
 ئەمەيش بلىين، بەلام ئەو بۆ ئيزە راست نىيە).

دەربارەي زايونيزم پرسىوتە كە ئايا من جوولەكەم؟ لەوانەيە ئەم
 پرسىارە تەنيا بۆ گالته بيت. پەنگە مەبەستت ئەو بيت كە ئايا من لە
 جوولەكە ترستۆكەكانم يان نا؟ بە ھەر حال لەبەر ئەوھى تۆ ژنىكى
 دانىشتووي پراگيت ناتوانيت بە ئەندازەي ماتيلد²⁷ ى ھاوسەري
 ھاينە²⁸ بيتاوان بيت، پەنگە تۆ چىرۆكەكە نەزانيت. لەوانەيە من قسەي
 گرنگترم بۆ تۆ پى بيت. بىجگە لەمە، من نەك لەبەر خودى چىرۆكەكە،
 بەلكو بە گىرانەوھەكەي بۆ تۆ زيان بە خۆم دەگەيەنم. ھەرچۆنكە
 ئەگەر بۆ جارنىكيش بوو تۆ شايانى ئەوھيت قسەي خوشم لى
 بىيستيت (....)²⁹ مایسنەر³⁰ شاعىرى ئەلمانى كە خەلكى بوھەيمە و
 جوولەكە نىيە، لە ياداشتەكانيدا نووسىويەتى كە ماتيلد پراھاتبوو بە

²⁷ Mathilde Heine

²⁸ Henrich Heine

²⁹ لە دەقە ئەلمانىيەكەدا چوار وشە لىزەدا ناخويندريئەوھ .
³⁰ Alfred Meisner (1822 - 1885) ئەو چىرۆكەي ئاماژەي پىن داوھ لە كتيبي (بەسەرھاتى

ژيانم) ى ئەلفريد مایسنەردا ھاتوھ . كافكا تۆدى ھەز بە خویندەنەوھى ژياننامە و سەفەرنامە و
 يادوھەرييە تايبەتییەكان كرىوھ .

ھېرش بىردنە سەر ئەلمانى يەكان ئازاريان بدات. ماتيلد دەيگوت ئەلمانەكان مىللەتتىكى بەدپەفتار، خۇبەزلزان، ھەقبەخۇدەر و رەخنەگرن، دېر و خۇسەپپىن و بە كورتى مىللەتتىكن ھەرس ناكرىن. لە ئەنجامدا رۇژىك مايسنەر وتى: 'بەلام تو ھەر ئەلمانى ناناسىت، ئاخىر ھانرى تەنيا لەگەل رۇژنامە نووسىدا سەرھودەرەى ھەيە. ھەموو رۇژنامە نووسانى ئەلمانى كە لە پاريس دەژين، جوولەكەن'. ماتيلد وتى: 'ئا! تو زيادە رۇيى دەكەيت. رەنگە يەككىك لەوانەى رايكردوو، جوولەكە بيت، بۇ نمونە سايفەرت لەنيو ئەوانەدا بيت. مايسنەر وتى: 'نا، ئەو تاقە كەسىكە جوولەكە نەبيت و لەناوياندا بيت. ماتيلد وتى: 'چى؟ تو دەتەويت بۇ نمونە بلىيت جيتل (كە پياويكى بالابەرز و بەتوانا و سىپپىست و موزەردە) جوولەكەيە؟' مايسنەر وتى: 'بىگومان' - 'باشە ئەى بامبەرگەر'³¹ چۆن؟' ئەويش ھەر وا - 'بەلام ئەرنستايىن'³² ئەويش ھەر وا' بەو جۆرە ناوى يەكبەيەكى ھاورپىكانى خۇيانيان ھىنا. لەدوايىدا ماتيلد بە ھەلچوونەوہ وتى: 'تو دەتەويت ئازارم بدەيت، پاشان بانگەشەى ئەويش بکەيت كە تەنانەت كۆھينيش'³³ ناويكى جوولەكانەيە. بەلام خۇ كۆھينيش ئاموزاي ھانرىيە و ھانرىش لۆتەرىكە بۇ خۇي'³⁴ ليرەوہ ئىتر مايسنەر قسەى پىن نەما. بە ھەرحال وا دەردەكەويت تو بەرانبەر جوولەكە چ ترسىكت لە دلدا نەبيت. ئەمەيش بە بەراورد لەگەل جوولەكەى نەوہى نوئ و نەوہى پيش ئەواندا جۆرىك لە ئازايەتى و قارەمانىيە (با واز لە گەمە بىنين) ئەگەر كچىكى سادە بە خزم و كەسوکارى بلىيت: 'لىمگەرپىن

³¹ Herr bambegar

³² Ludwig Aranstein

³³ Herr Kohn

³⁴ بەبەرەويكردنى مارتىن لۇتەر Martin Luther زاراوہيەكى ئايىنى مەسحىيە.

بچمه لای جووله که کان. ^{۳۰} ئه وه شتیکی کردووه له وه مه ترسیدارتر که خانمی ئورلیان ^{۳۰} وازی له که سوکار و ولاته که ی هینابیت.

رهنگه تو له بهر ترسنوکیه تایبه تیبه که یان سه رزه نشتی جووله که بکهیت، به لام ئه م جووره سه رزه نشتکردنه زیاد له وه ی بهرئه نجاسی ناسینیکی کرده یی سروشتی مروّف بیت، بهرئه نجاسی جوړیک له ناسینی تیوری مروّفه (سه رزه نشتی له و بابه ته) زیاتر تیورییه. له بهر ئه وه پیش هر شتیکی له سه ر بنه مای پروونکردنه وه کانی پیشووی خوت دهر باره ی میرده که ت، دووه میش به پیی ئه زموونی خوم دهر باره ی زوربه ی جووله که، ئه وه هرگیز راست نییه. سییه میش ته نیا جووله که په راویز خراوه کانی وه ک خوم، نموونه یه کی دیاری ئه و ترسه یین (ترسیکی زوریش) به و په ری سه رسامیییه وه ده توانین بلینن ئه م سه رزه نشتکردنه هرگیز راست نییه. ئه و هه لومه رجه ترسناکه ی جووله که له ناو خو ی و خه لکی تر دا هه یانه، گومان بو ئه وه ناهیننه وه که هه قی ئه وه یان هه بیت خو یان به خاوه نی هه موو ئه و شتانه بزنانن که له بهر ده م و ده ستیاندا یه، هه روه ها مافی ئه وه یشیان هه بیت خو یان به تاقه خاوه نداری ئه و شتانه بزنانن که ته نیا ئه و خاوه نداریه تیبه ی به ده ستیان هینا وه مافی ژیانیان پی ده به خشیت و ئه وه ی جاریک له ده ستیاندا وه نابنه وه به خاوه نی، به لکو له باتی ئه وه (جاریکی تر به ده سته یان هه وه ی مافه خورا وه کانیان) ورده ورده و بو هه میشه له ده ستیان دهر ده چیت.

جووله که له شوینیکه وه هه ره شه ی لی ده کریت و مه ترسی له سه ره که هرگیز چاوه ری ناکریت. با بیپه روا و پروونتر پیت بلیم، جووله که به هوی هه ره شه وه هه ره شه یان لی ده کریت. نموونه یه کیان ناراسته و خو په یوه ندی به تو وه هه یه. له راستیدا کاتیک من (هینستا

^{۳۰} The maid of Orleans هه مان (جاندارک)ی خانمی فه ره نسبییه که به هوی په خنه گرتن له کلپسا به زیندوویی سووتاندیان، ئیستا له فه ره نسادا وه ک قاره مانیکی میلی له قه له م دهرت.

زور کهم تۆم دهناسی) بریارم دا له و بارهیهوه هیچ نه لیم، به لام ههنووکه بۆ وهبیرهینانه وهیت په شیمان نیم، چونکه ئیتر بۆ تو تازه نییه. وهلی خۆشه ویستی که سوکار، ئه و نامه و ورده کاریبانهی (له بهر ئه وهی ئیتر نایانناسم، نایه نه وه بیرم) ئه وهت بۆ دهردهخن. بریار بوو خوشکی ههره بچووکم^{۳۶} له گهل مه سیحیه کی چیکی دا زهماوه ند بکات. کاتیک ئه و پیاوه قسه ی له گهل خزمیکی تۆدا کردووه که دهیه ویت کچیکی جووله که بخوازیت، وه لامه که ی به م جووره بووه: 'نه که ی، ههرچییه ک ده که ی، ئه مه یان نا'. هه موو کاریکی تر له وه چاکتره که تیکهل به جووله که دا بیت! ئینجا بیرى لى بکه ره وه میلیناکه م...

ده مه ویت به م قسانه به ره و کویت به رم؟ که میک له مه به سته که دوورکه وتمه وه و پینگه که م ون کرد، وه لی کیشه نییه، چونکه له وانیه تۆیش که وتبیته دوام و ئیستا هه ردوو کمان ویل بین.

جوانیی وه رگێرانه که ت له وه فاداریه وه یه بۆی (به هه موو تواناته وه ده توانیت له سه ر وشه ی ((وه فاداری)) ره خنه م لى بگریت. هه رچی ده که ییت بیکه، به لام باشترین کاریک ئه نجامی بدهیت ئه و ره خنه گرته یه. من پیم خۆشه قوتابیت بم و به رده وام هه له بکه م ته نیا بۆ ئه وه ی ره خنه م لى بگریت. مرۆف له سه ر کورسی قوتابخانه داده نیشیت و به زحمه ت ده توانیت بۆ چاوتر و کانیکیش سه ر به رزبکاته وه. تۆ خۆت به سه رمدا چه ماندوو ته وه و به رده وام قامکی نارازی بوونت به سه ر سه رمه وه یه. ئایا وا نییه؟) خاسه، ئه م وه فادارییه ی (تۆ) و سوود وه رگرتنی من لى که تا پاده یه ک به شیوه یه کی ناکو تا (ئه مه به لگه ی رسته ی ناکو تای منه، ئایا تۆ لای

^{۳۶} Otilie یان Ottla خوشکی بچووکى کافکا. تاقه که سیکى ناو خیزانه که هه میشه چاودیری له براکه ی کردووه. له ۱۵ ی ژولای ۱۹۲۰ دا له گهل نه ره بيش که دایک و باوک و که سوکار قایل نه بوون له گهل دکتۆر جوزیف بوید (۱۸۹۱ - ۱۹۴۲) که کاسۆلیک بوو، زهماوه ندى کرد. ته نیا کافکا به رگری لى کرد.

خۆتەوہ تا ئیستا ئەمەت دەستنیشان کردووہ؟) تا رادەیک بە
شیوہیکەکی ناکوتا (تو دەلیت تەنیا دوو مانگ) دەستم گرتوویت و
بەرەو دالانەکانی ژیرزەمینە تاریک و ناخۆشەکەکی چیرۆکت بەکیش
دەکەم. هیوادارم لە کاتی چوونەدەرەوہدا لەبەر خۆریکی پووناکدا
بین.

وہبیرخستنەوہیکە بۆ حەسانەوہی ئەمڕۆ. بۆ ئەوہی ئەمڕۆ ھەر
لیرەوہ، ئەو دەستانەکی ھۆی بەختەوہریمن، بیانکەمەوہ، سبەینی
دیسانەوہ نامە دەنووسم و ئەوہیش پوون دەکەمەوہ کە تا ئەو
شوینەکی خۆم دەتوانم دەستەبەری بکەم، توانای ھاتنە ھیەننام نییە.
لەم لایەنەوہ خۆم پیم خۆش نییە، مەگەر ئەوہ لە خۆت بیستم کە
بلی: ئەو لەسەر ھەقە.

(ف)کەت

تکایە ناوینشانەکە تۆزیک پوونتر بنووسە. ھەر ئەوہندەکی نامەکەت
خستە ناو زەرفەوہ، ئیتر یەکسەر دەبیت بە ھی من، بۆیە پتویستە
لەگەل مالی خەلکانی تردا باشتر پەفتار بکەیت، زیاتر بەرپرسیار بیت.
ھەرەھا ئەو کاریگەرییەم لەسەرە -بێ ئەوہی بتوانم بە چاکی
پوونی بکەمەوہ- وەک ئەوہ وایە یەکیک لە نامەکانم ون بووینت.
ترس و دلەراوکەکی جوولەکە! لەباتی ئەوہی ترسی ئەوہم ھەبیت کە
ئایا نامەکان بە سەلامەتی گەیشتوون!

ھەنووکە پیم خۆشە ھەر لەم بارەییەوہ قسەیکە دەبەنگانە بکەم. لەو
لایەنەوہ دەبەنگانەیکە کە من دەمەوینت شتیک بلیم، ھەرچەند ئەو شتە
بە زیانی من تەواو دەبیت، بەلام بە راستی دەزانم، کەچی ھێشتا
میلینا باس لە دلەراوکەکی دەکات، یەخەم دەگریت و دەپرسیت: ئەو
شتەکی بە زمانی چیکی، کیش و دەنگی ھەر ئەو مانایە دەبەخشیت.

(Jste zid^{٢٧}) ئايا سهرنجت داوه كه له وشه‌ى ste لدا چۆن مسته‌كۆله ده‌چيته داوه بۆ ئه‌وه‌ى هيز وه‌به‌ر خۆى بينيته‌وه؟ ئه‌وسا له وشه‌ى (zid) هوه مشتته كتوپره‌كه بى هه‌له‌كردن ديته خوارى. هه‌موو ئه‌مانه ئاسته‌نگيه لاهه‌كويه‌كانن كه به‌رده‌وام زمانى چيك به‌رانبه‌ر به‌گوئى ئه‌لمانى هه‌يه‌تى، بۆ نموونه تۆ جارتيكيان لیت پرسيم بۆچى له‌به‌ر نامه‌يه‌ك من ليره مابوو مه‌وه، خويشت خيرا وه‌لامت دابوو هوه (nechapu^{٢٨}) ئه‌و وشه‌يه له زمانى چيكى دا وشه‌يه‌كى سه‌يره و كه له ده‌مى تويش ديته ده‌رى، تايبه‌تمه‌ندتر ده‌بيت. وشه‌يه‌كى زۆر تۆكمه و وشك و بينه‌زه‌يه، به‌چاوى سارد و خالييه‌وه، نيتۆكوشك و له هه‌مووى گرنگتر وه‌ك قرچه‌قرچى چه‌ره‌زه له‌ژير دداندا. له‌كاتى وتنى ئه‌م وشه‌يه‌دا سى جار شه‌ويلاگه له‌يه‌كتر ده‌ده‌ن و چاكترى بلينين: به‌شى يه‌كه‌مى وشه‌كه گرنتى چه‌ره‌زه‌كه‌يه، به‌لام نايجرنت، پاشان به‌ته‌واوى به‌شى دووه‌مى زار ده‌كاته‌وه بۆ ئه‌وه‌ى چه‌ره‌زه‌كه‌ى تينچيت، ئينجا به‌شى سئيه‌مى چه‌ره‌زه‌كه ده‌شكيتنت. ئايا گويت له‌ده‌نگى ددانه‌كانه؟ له‌هه‌موو ئه‌مانه‌يش گرنگتر بينكه‌وه‌نووسانى ليه‌وه له‌داوى وشه‌كه‌وه. به‌جۆريك كه به‌رانبه‌ره‌كه‌ت ئه‌گه‌ر ره‌خنه‌يه‌كى راستيشى هه‌بيت، نه‌توانيت هيج بلين. نموونه‌كه‌ى وه‌ك ئه‌م چه‌نه‌بازيه‌يه كه ئيستا من ده‌يكه‌م. بۆيه ئه‌م چه‌نه‌بازه داوى ليه‌بوردين ده‌كات 'به‌ده‌ر له هه‌ر شتيك، كاتيك كه‌سيك بۆ ته‌نيا جارتيكيش بيت بيه‌ويت دلخوش بيت، ده‌كه‌ويتته چه‌نه‌بازى'.

به‌راست ئه‌م‌رۆ نامه‌م له‌تۆوه پى نه‌گه‌يشتوو. له‌راستيدا ئه‌وه‌ى ده‌مويست له‌كوتاييدا بيليم، هيشتا نه‌موتوو، بۆ كاتيكي تر. زۆر زۆر هه‌ر ده‌كه‌م سبه‌ى هه‌والتيك بزانم. دوا وشه‌كه پيش له‌ده‌رگادانه‌كه

^{٢٧} به‌ زمانى چيكى يانى (ئايا تۆ جووله‌كه‌يت؟)
^{٢٨} به‌ زمانى چيكى واتا تيناگه‌م.

له كاتى ده رگادا خرا نه كه له تۆم بيست - هه موو له ده رگادا نيك
ترسناكه - زور ناخوش بوو.

(ف) كهت.

مران ۳۱ مەي ۱۹۲۰، دووشه مە

هه نوو كه باسى ئه و پوو نكر د نه وه يه ت بو ده كه م كه دو ينى به لينم پى
دايت. من نامه و يت (ميلينا، يارمه تيم بده، له وه زياتر تىيگه كه من پىتى
ده ليم) من نامه و يت (ئه مه زمانگرتن نييه) بيم بو فیه ننا، چونكه
به رگه ي كيشمه كيشى رۆحى^{۳۹} ناگرم. نه خو شى به كه ي من رۆحى به.
نه خو شى سى به كانم، بيجگه له نه خو شى رۆحى، هيجى تر نييه. ئه و
چوار پينج سالي دوو جار ده زگيراندار بووم، تووشى ئه و
نه خو شى به رۆحى به كردم (له سه ره تادا تواناي ئه وه م نه بوو پوو نى
بكه مه وه كه نامه كه ت چ خو شى و شادى به كه ي تىدايه. ته نيا له دو اييدا له
مه به سته كه گه يشتم. پاشان به رده وام له بىرى ده كه م. به ده ر له
هه موو شتىك، تۆ زور گه نجيت. په نگه هيشتا ته مه نت نه گه يشتىت
(۲۵) سال. له وان هيه (۲۳) سال بيت. من (۳۷) سالم. (نزى كه ي ۲۸ سال)
به ئه ندازه ي نه وه يه كه ي لاو له تۆ پيرترم. تا راده يه ك سه ر ئيشه و
شه وانى به سه رچوو هه موو قزبان سپى كردووم. نامه و يت
پوودا وى كه دريژ له گه ل. تۆ دا باس بكه م كه له ناو پيشه ي راستى
ورده كارى به كاندا تا ئىستايش وه ك مندالىك ده مترسيتيت. بيجگه له
تاقه جياوازيه ك كه من وه ك مندال تواناي فه رامۆش كردنيم نييه.
نوخته ي هاو به شى هه رسى ده زگيراندارى به كه ي من له وه دايه كه
هه موو شتىك تاوانى من بوو. بى هيج گومان و دوودلى به ك، من له
گشت لاوه تاوانبارم. هه ردوو كچه كه م به دبه خت كرد - ليره دا ته نيا

^{۳۹} ئه مه به كه م په رچه كردارى كافكا به به رانه ر پيشنيزى ميلينا كه له فیه ننا به كتر ببينن.

دەر باره‌ی کچی یه کهم قسه ده کهم و ناتوانم دەر باره‌ی دووهم هیچ
 بلیم، چونکه ئەو گەلیک هەستیاره و هەر قسه یه که، چەندە لە
 خۆشەوێستییەوه بیت، تووشی ترسناکترین دلشکانی دەکات-
 شتیکی که من پینی گەیشتووم و لە راستیدا هەر بە هۆی ئەویشەوه
 زانیومه (ئەگەر فشارم بخستایه‌ته سەری له‌وانه‌بوو خۆی بکات بە
 قوربانی) ئەو‌هی زانیومه ئەو‌یه هەرچەندە من هەمیشە و بە
 پەزماه‌ندییه‌وه له‌وهم دلنیا کردبوو که دەیهینم، ئەگەرچی هەندیک جار
 خۆشەوێستییه‌کی نائومیدانەم بۆی هەبووه. بەگشتییش هیچ شتیکی
 بەقەدەر هاوسەرگیریه‌تی به‌ پێویست نازانم، کهچی له‌گەل ئەمانه‌یشدا
 نەمتوانی بەرده‌وام دلخۆش و شادمان و بریارده‌ر و شیاوی
 هاوسەرگیریه‌تی بم. من نزیکه‌ی پینج سال ئەوم تیکشکاند. (یان
 ئەگەر تو پیت خۆشه‌ با بلیم ئەو منی تیکشکاند) خۆشبه‌ختانه ئەو له‌و
 کچانه‌ بوو که نازانن تیکشکان یانی چی، ئەو پیکهاته‌یه‌ک بوو له
 جووله‌که و پرۆسی. تیکه‌له‌یه‌کی به‌هیزی له‌شکستنه‌هاتوو. من ئەو
 دەسه‌لاته‌م نەبوو نازاری له‌گەلدا بکه‌م به‌ دوو که‌رتەوه، چونکه‌ خۆم
 تیکشکابووم و نازارم دەچه‌شت.

ئیتر به‌سه و ناتوانم بنووسم. توانای پروونکردنه‌وه‌ی زیاترم نییه.
 هەرچەندە تازه دەستم پێ کردووه، ئەگەرچی دەبوو باس له
 نەخۆشییه‌ رو‌حیه‌که‌ی خۆم بکه‌م. دەبوو به‌لگه‌ی تری نەهاتنه‌که‌ی
 هیه‌ننامت بۆ باس بکه‌م. ته‌لگورافیک گەیشتووه: شوینی به‌یه‌کگە‌یشتن
 کارلسباد، هەشتی مانگ ددانی پیندا دەنیم، ئەو کاته‌ی کردمه‌وه
 دەموچاویکی ترسناکی هینایه‌ به‌رچاوم. هەرچەندە له‌پشت ئەو
 دەموچاوه‌وه، خاکیترین و هیورترین و شه‌رمترین بوونه‌وه‌ر خۆی
 هەشاردابوو. ئەگەرچی هەمووی به‌ ویستی دلی خۆم بوو. ئیستا له
 توانامدا نییه ئەمه‌ پروون بکه‌مه‌وه، چونکه‌ ناتوانم بکه‌ریمه‌وه سەر
 باسی نەخۆشییه‌که‌م. له‌م چرکه‌ساته‌دا گومانی تیا نییه که‌ پروژی
 دووشه‌مه ئیره به‌جی ده‌هیلیم. هەندیک جار ته‌ماشای ته‌لگورافه‌که

دهكهم و ناتوانم به ئاسانى بيخوينمه وه. دهلى كودىكى نهينى له ژيردا
 نووسراوه كه نووسينه كهى سه ره وه رهش داده گيريت و بهم جوړه
 ده خوینريته وه: به ريگه ى هيه نفادا سه فەر بکه، فه رمانه که پروون و
 ئاشکرايه، به لام بن ئه وهى ئاسه واريكى ترسناكى فه رمانى تياييت. من
 ئه و کاره ناکه م. ته نانه ت له دیدىكى واقيعيينيه وه، برينى ريگه يه کى
 دوورودريژ به لينتزا⁴⁰ ئينجا ته نانه ت له ویش دوورتر، واتا له
 هيه نناوه کارىكى بي مانايه. له کاتىکدا که ده توانيت سه فه ريکى کورت له
 پى ميونىخ وه بکه يت. من به ته ماى ئه زمونىکم: چوله که به ک له
 بالکونه که دايه، چاوه پى منه له پشت ميژه که وه ورده نانىكى بز
 هه لده مه بالکونه که وه، که چى له باتى ئه وه، نانه که له نزىک خو مه وه،
 واتا له ناوه پراستى ژووره که دا داده نييم، چوله که که له دهر وه
 وه ستاوه، له شوينه نيمچه تاريکه دا ته ماشاى ئه و خوار دنه ده کات که
 ژيانى بن ده به خشيت. به دوودلييه وه خو ى راده وه شينيت. چوله که که
 زياتر له ژووره وه يه، نه ک له دهر ى، به لام ئيره تاريکه و له پال
 نانه که يشدا هيزىكى شاراوه هيه که منم. له گه ل ئه وه يشدا چوله که که
 به ره و به رده م دهرگا که بازبازينيه تى. چه ند جاريكى تر ديت و ده چيت،
 به لام ناويريت له وه زياتر تپه ريت و له پريکدا به ترسيكى زوره وه
 دهر وات. وه لى ئه م بالنده ورديلانه يه چه نده ته ژيبه به هيز و توانا!
 دواى چرکه ساتىک، ديسانه وه ديه ته وه، بو هه لسه نگاندن ئه ملا و
 ئه ولایه ک ده کات. بو ئه وهى کار ئاسانى بو بکه م، ورده نانى زياترى
 بو ده هاويژم، ئه گه ر به ده ستى ئانقه ست يان نانه نقه ست (هيزه
 نهينيه کان وا کار ده که ن) به جووله يه کى کتوپر دوورمنه خستايه ته وه،
 نانه که ى ده سته که وت.

له راستيدا مؤله ته که ى من له کوتايى مانگى ژوندا ته واو ده بيت و له
 به ينده (ليزه خه ريکه هه وا گه ليک گه رم ده بيت، که بينگومان ئه مه زور

⁴⁰ Linz لينز يان لينتزا ريکه له باکوډى ئه لمانيا و له که نارى دانوبدا.

نازارم نادات) حەز دەكەم لە شوینتیکی دەرەووی شاردا کات بەسەر بەرم. ئەویش^{٤١} دەیهوویت برۆات. لە ئیستادا بریارمان وایە لەوێ بەیەك بگەین. من چەند پۆژیک دەمیتەوه و لەوانەیه چەند پۆژیکیش لە کۆنستانتینزباد^{٤٢} لەگەل دایک و باوکم بەسەر بەرم و دوایی بگەریمەوه بۆ پراگ. کە بێر لەم سەفەرەمان دەکەمەوه و لەگەل باری سەرمدا دەکەومە بەراورد، هەستیکی ناپلیونی م تێدەگەریت، ئەو لە کاتی خۆتاما دەکردندا بۆ شەری پووسیا، لە بەراییدا ئەنجامی شەرەکی بە چاکی دەزانی.

ماوێهەك لەمەوبەر کە یەكەم نامە ی تۆم پێ گەشت، وا دەزانم کەمێك پیش زەماوێندە بەرنامە بۆ داپێژراوه کە بوو (لە راستیدا بەرنامەکان تەنیا خۆم جێبەجێم دەکردن) دلم خۆشبوو. نامە کەم پیشانی ئەو دا. دوای ماوێهەك -نا، شتیکی تر نا، بۆ دووهم جار نامە کە نادریتم، لەوه دەچیت کەسایەتی ئێمە لە یەكەوه نزیک بیت- تەنیا لەوهدا نەبیت کە دەستگەر مەوهوێهەك نییه، بۆیه تا رادەیهك بە هەندیک بەلگە ترسی ئەوهم هەیه جارێك لە پشت یەكێك لەو نامە تەواو نەکرانەوه کە بۆتم نەناردوو، نامە یەكەم بۆ ئەو کچە ناردیبت.

بەلام هیچ لەمانە گرنگ نین، تەنانەت ئەگەر تەلگورافیش نەبوا، من هەر توانای هاتنە ئێهنتام نەبوو. بە پێچەوانەوه، خودی تەلگورافیش تا رادەیهك لە قازانجی سەفەرە کەدایه. من هەرگیز نایەم، بەلام لە لایەکی ترهوه (کە شتی وا نابیت) ئەگەر بە جۆریکی زۆر سەیر خۆم لە ئێهنتا بینییەوه. لەو حالدا نە پێویستم بە نانی بەیانیه، نە ئیوارە، بەلکو پێویستم بە تەختیکی نووستنە کە بۆ چرکەساتیک لەسەری رابکیشم. خوات لەگەل. لای من بەسەر بردنی هەفتهیهك لەوێ کاریکی ئاسان نییه.

-ف-

^{٤١} بەنگە مەبەستی دەزگیرانی دووهمی بیت.

^{٤٢} Konstantinsbad

ئەگەر پىت خۇشبوو چەند وشەيەكم بۇ بنووسىت، ناونىشانى من كارلسبادە. ناگاتە دەستم، نا مەينووسە تا نەگەمەوہ پراگ. ئەو قوتابخانەيەى تۆ وانەى تيا دەلئيتەوہ جيگەى چەند قوتايى تيا دەييتەوہ؟ ۲۰۰ قوتايى؟ يان ۵۰ قوتايى؟ منيش حەزم دەکرد لە پىزى دواوہى ژوورەكە بۇ سەعاتىك لە پال پەنجەرەيەكدا بوومايە. لەو حالەتەدا بۇ ھەر بىر يارىكى يەكتربىنين چاوپۆشىم لى دەکردىت (ھەرچەندە ئەو ديدارە بەدى نايەت) ئيتىر بەسە. ئەم كاغەزە سىپىيە بىنكوتايە چاوى مرؤف دەسووتىنيت و ھەر لەبەر ئەوەيشە كە مرؤف دەنووسىت.

پاشنيوہرؤ بوو، وا ئىستا سەعات بەرەو يانزە دەچىت. لەم چرکەساتەدا من ئەوئەندەى كرايىت كارەكانم ئەنجام داوہ. تەلگورافم بۇ پراگ كىردووہ كە ناتوانم بىم بۇ كارلسبادە. من دەمەويت ئەم مەسەلەيە بکەمە ناونىشانى باريكى ناجۆر و پروونى بکەمەوہ، كە ئەمە لە پروويەكەوہ راستە و لە لايەكى ترەوہ گەلىك نەگونجاوہ، چونكە بەراستى ھەر لەبەر ئەو دۆخە نالەبارە بوو كە پيشتر بىر يارم دا سەفەر بۇ كارلسبادە بکەم. بەم جۆرە من لەگەل مرؤفكى زىندوودا يارى دەكەم.^{۴۳} ھىچى ترم لە دەست نايەت، چونكە لە كارلسبادە نە دەمتوانى قسە بکەم و نە بىدەنگ بىم. راستىر بلىم تەنانەت لە كاتى بىدەنگىشدا ھەر قسەم دەکرد. لەبەر ئەوہى لەم چرکەساتەدا من ھىچ نىم بىجگە لە تاقە وشەيەك. لەگەل ئەمانەيشدا من ھەرگىز سەفەرى فيەننا ناکەم، بەلام رۆژى دووشەممە بەرەو ميونيخ دەچم. بۇ كوي؟ نازانم، كارلسبادە، مارين باد، بە ھەر حال بە تەنيا. نامەت بۇ دەنووسم (رەنگە) تا سى ھەفتەى تر تەنيا لە پراگ نامەى تۆم پى بگات.

^{۴۳} مەبەستى ئەلى ئىروىك (يان ئىروىك)، كە دەزگىرانى دووہى كافكا يە.

مران ۵۱ ژون ۱۹۲۰ شەممە

بەردەوام ئەو پرسیارە لە خۆم دەکەم تۆبلی تۆ لەو گەشتیت کە
بە هۆی چوارچینووی بیرکردنەووی منەو دەیت بە ناچاری
و لەلامەکانم ئەو بەن کە ئیستا هەن. بەلێ و لەلامیکە لە رادەبەدەر
لەسەر خۆ، لە رادەبەدەر فریودەرانی، لە رادەبەدەر تەبا و
سەرنجراکیتیش (بە ناچاری و بوو) هەموو کاتیک، شەو و رۆژ لە
و لەلامدانەووی تۆدا لەرزم لێ دیت و ئەم پرسیارە لە خۆم دەکەم.
ناو میدانە ئەم پرسیارە بە جۆریک لە خۆم دەکەم کە وا دەزانیت بۆ
ماووی هەفتە یەکی تەواو، بێ ئەووی هیچ شەوێکی لێ ببویریت،
فەرمانم پێ دەکریت میخیک بە بەردیکدا دابکوتم، کە لە یەک کاتدا
هەم چەکوشووە شینەکەم و هەم خۆدی میخەکە. میلینا! ئەو
پروپاگەندەییە، باوەر ناکەم ئەمشەو بە هۆی مانگرتنەووی پەيوەندی
رێگە ئاسن لەگەڵ تیروول^{۴۴} دا ببیریت.

- ف -

مران ۵۱ ژون ۱۹۲۰

نامەکەت گەشت. بۆنە خوشەکەیم بەسەردا هات. زیاد لە هەر شتیکی
تر، ئەم نامەییە (کە تەنیا مەبەستیکی سەرەکی تیا یە) باسی ئەو یە کە
رەنگە لەمەودوا کاتیک من لە پراگ بوم، تۆ نەتوانیت نامەم بۆ
بنوسیت.

^{۴۴} Tyrol شارێکە دەکەوتێتە خۆرەلاتی ئەلپ و بەشێکە لە ئەلمانیا. لە کاتی نووسینی ئەم
ناماندا رێگە ئاسنی پراگ بە هۆی قەیرانی ئابووری دواي جەنگەووی چەند جارێک مانگرتن تیا
بەووی دا.

پیش هر شتیک دهمه ویت جهخت له وه بکه م بؤ ئه وهی هه موو دنیا، له وانه خویشت میلینا، شته کان له یه کتری جیابکه نه وه، که واته له وه ده چیت یه کیک هه ره شه له یه کیک تر بکات، هه ره شه که ره که هر هیچ نه بیت دوو راو دوو له هؤکاری هه ره شه لیکراوه که ئاگاداره، که چی وایش خوی دهر بخت که به دهر به ستیه وه یه.

رهنگه تو له سهر هه ق بیت که ئیتر نامه م بؤ نه نووسیت. له نامه که تدا چهند شتیک هه یه به لگه ی ئه و راستییهن. من ناتوانم دژی ئه و شتانه هیچ بلیم. به راستییش ئه وانه هه مان ئه و مه سه لانه ن که من به وردی ده یانزانم و زور به جی ددی ده ستنیش انیان ده که م. له و چوار چیوه یه شدا من زور به رزبوومه ته وه. هر له بهر ئه وه یشه هه واهه ئه وهنده که م ده بیتته وه، ناتوانم هه ناسه بده م و ده بیتت به سه سیمه وه. سبه ی نامه ت بؤ ده نووسم.

ف-ی دلسوزت

مران ۱۳ ی ژون ۱۹۲۰ یه کشه ممه

دهمه ویت ئه مرؤ شتیک بلیم که له وانه یه چهند شتیک تر پوون بکاته وه، میلینا (ئای چ ناویکی ده وله مهند و گرانه! ته نانه ت له وه گرانتیره بتوانیت به رزی بکه یته وه. له سه ره تادا زور چه زم به و ناوه نه ده کرد. وهک ناوی پؤمییه ک، یان یونانییه کم ده هاته بهر چاو که له بو هیمیادا گیری خوار دبیست و که وتبیته ژیر زور و سته می چیکه کان وه. هیزی دهنگه که ی فریوده ره. له شیوه و رهنگیشدا ژنیکه. ژنیک که ده توانیت له دنیا، له ئاگر، نازانم له کامیان - سه نیت و له نامیزی بگریت و ئه ویش به ویست و دلنیا ییه وه خوی به نامیزته وه

بقرسینیت. ئەم گوشاره دەنگیە ی (ئای ٤) ه باش نییە، ئاخۆ ئەم ناوہ
لە کولتان نابیتەوہ؟ یان لەوانە یە خۆت بە خوشی و شادییەوہ بارەکە
لەسەر شانت لابدەیت؟

تۆ دوو جوۆرە نامە دەنووسیت، مەبەستم ئەوہ نییە بە قەلەم
دەنووسیت، یان بە مەرەکەب. هەرچەندە بەقەلەمنووسین زۆر شت
دەگە یەنیت و هۆکارە بۆ ئەوہ ی خۆینەر بە پەرۆشەوہ دوا ی بکەویت،
بەلام بەراستی ئەم جیاوازییە یەکلاییکەرەوہ نییە، بۆ نمونە دوا
نامەت بە نەخشە ی ئاپارتمانەکەوہ، ئەگەرچی بە قەلەم نووسیووت،
بەلام دلخۆشی کردم. میلینا ئەوہ ی دلخۆشم دەکات ئەو نامانەن کە
ئارامی و ئاسوودەیییم پێ دەبەخشن. (میلینا، ئەوہ بزانه کە من تەمەنم
چەند سالە، دەرکی بیتواناییم بکە، لە هەمووی گرنکتر ترس و
بیزاریی من و گەنجیی خۆتە. هەست بە تەروپیری و بویری خۆیشت
بکە. دەزانیت بیزاریی من پوو لە زیادییە، لەبەر ئەوہ ی لە دنیا
دواکەوتووم. لە لایەک گوشارم زۆر لەسەرە و لە لایەکی ترەوہ
گەلیک بیزارم. لەملايشەوہ بویری تۆ، واتا پێشپەرەوێکردن، واتا
کەمبوونەوہ ی گوشار و بالگرتنی ئازایەتی).

من لەپال نامەکاندا دادەنیشم و شادمانیم لە رادەبەدەرە. نامەکان
وہک باران وان بەسەر ئاگردا ببارین. لێ، میلینا کاتیک نامەکانی دی
دەگەن، تەنانەت ئەگەر لەوانە ی پێشوو چاکتریش بن (هەرچەندە من
بە هۆی بیتواناییمەوہ دوا ی چەند رۆژیک دەزانم کامەیان چاکە). ئەو
نامانە ی بە هاوار و سەرسووڕمانەوہ دەست پێ دەکەن (ئەگەرچی
من زۆر دوورم) و نازانم بە چ ترسیکەوہ کوتاییان دیت. ئەو کاتە
میلینا، دەلیی لەژێر زەنگیکی سامناکدام و لەرزم لێ دیت، ناتوانم ئەو
نامانە بخوینمەوہ و ناچاریشم بیانخوینمەوہ، تەواو وەک گیانداریکی
زۆر تینوو، هەرۆهەا بە ترسیکی زۆر گەرۆرەوہ بەدوا ی قەنەفە یەکدا

---

^{١٥} لە ناوئێنانی میلینادا فشارەکە زیاتر لەسەر بەشی بەکەمی نارهکە بە.

دهگه ریم خومی له ژیردا بشارمه وه. هه لده له رزم و بی ئه وهی ئاگام له خوم بیت، له و سووچه دا دهستی نزا بهرز دهکه مه وه، نه کا تو، وهک چون به شیوازی نامه کهت هیرشت هیناوه و هاتوویته ژووره وه، هر ئاوايش له په نجه ره که وه بال به یه کدا بدهیت و بفریت. من ئیدی بهرگهی ئه و زریانه ناگرم که هه موو ژووره که می داگیر کردوه. بو ئه م جووره نامانه ده بییت تو سه ریکی شکومه ندانه ی وهک سه ری میدوزات^{۴۶} هه بییت، چونکه ماره ترسناکه کان به دهوری سه رندا فیشکه فیشکیانه، له راستیدا ماره بیزار که ره کانیش ترسناکتر له وانه ی تو به دهوری سه رمدا فیشکه یان دیت.

(له په راویزی لای چه په وه) ئه و نامه یه ی چوارشه مه نووسیووت، رۆژی پینجشه مه پیم گه یشت. هه ی مندال، هه ی منداله گچکه که (ئه وه منم هر به م شیوازه له گه ل میدوزادا ده دویم) پینده چیت تو هه موو که مه گه وجهه کانی من (دهر باره ی Zid^{۴۷} nechapo) به جیدی وه ربگریت. به هه رحال من ده مو یست که میک بتخه مه پیکه نین به دحالیوونی نیوان من و تو له ئه نجامی ترسیکی زوره وه یه. تکات لئ ده که م ناچارم مه که به زمانی چیکی نامه ت بو بنووسم. ئه و نامه یه ی من سه رکونه کردنی تیا نه بوو. ده بوو من سه رزه نشتی ئه وه ت بکه م که دیدیکی گه لیک جوانت به رانه ر به و جووله کانه هه یه که ده یانناسیت (له وانه خویشم) جووله که ی تریش هه ن! هه ندیک جار هه ز ده که م هه موو ئه و جووله کانه، به خویشمه وه، فری بده مه ناو

^{۴۶} Mendosa به کیکه له سن خوشکه خوداوه نده کانی ئه فسانه ی یونانی (میدوزا، ئودیال، ئیستق). جوانی میدوزا له پاده به ده ر بوو، ئاتقنای کچی زیوس که پقی لئی هه ستا، پرچه هه ره جوانه که ی کرد به ماره، هیزکی دایه پوانینه که ی که ته ماشای هر که سیک بگردایه، ده بوو به به رد. پرسه ی کوپی زیوس سه ری به ی، له گه ل خویدا سه ره که ی ده برد بو شه به کان و نوزمه کانی پئ ده کرد به به رد.

^{۴۷} Zid نامازه یه به و "jest Zid" انه ی که له نامه کانی پینشووتردا باسی لئوه کراوه و به زمانی چیکی واته (نایا تو جووله که یه ت؟) و nechapo واتا (من تیناگه م).

که نتوری جله کانه وه، ماوه یهک بوهستم و پاشان دهرگای که نتوره که بکه مه وه، بۆ ئه وهی بزانه هه موویان خنکاون یان نا، ئه گهر خنکابن جاریکی تر دهرگای که نتوره که دابخه مه وه و تا گه یشتن به ئامانج له سه ر ئه م کاره هه ر به رده وام بم.

ئه وهی له باره ی وتاری بیژییه که ته وه وتم زور به راستم بوو. (ئه م جه نابی ئیرنسته^{۴۸} زور خوی هه لده قورتینیتته نامه ی نیوان من و توه) رهنگه منیش نادادپهروه ری له گه لدا بکه م (نازانم له م باره یه وه چی بلیم) نادادپهروه رییه کی ترسناکیش، به لام ئه وه هه سته ی من و تو به وه وه ده به سستیتته وه زوره و تا بیت پته وتریش ده بیت. به کورتی وتم: خۆزگه بمتوانیایه دهر باره ی ژیان و مردن قسه م له گه لدا بگردایه! لی من لئی ده ترسم، ئه وه زور له من چاکتره. ده زانیت میلینا، که تو چوویت بۆ لای ئه وه ههنگاو یکی گهرهت نا که توی له ئاستی خوت هینایه خواری. لی ئه گهر بییت بۆ لای من، ئه وه یه کسه ر ده که ویتته ناو چاله که وه. ئاخۆ ئاگات له مه هه یه؟ نا، له و نامه یه دا من مه زن نه بووم، به لکو تو بوویت) ده موست له باره ی وتاری بیژییه وه بدویم، به لای تویشه وه هه ر جیدی بوو. بروام وایه له و لایه نه وه هه له ناکه م.

دیشان بیستوومه که نه خوشیت، میلینا، کاتیک ئه م نامه یه ده نووسم، رهنگه ناچار بیت برۆیتته ناو جیگه، یان به ته مای چون بیت، یان راکشاییت. ئایا مانگیک له مه وه بهر من پیاو یکی باشتتر نه بووم؟ من دلم لات بوو (ئه گهر چی ئه مه هه ر لای خۆم بوو) ده مزانی تو نه خوشیت. هه نووکه ماوه یه که من ته نیا بیر له نه خوشی و چاکبوونه وه ی خۆم ده که مه وه. ئه گهر چی هیچیان، یه که م و دووه میش هه ر تون.

ئه مـرۆ که میک پیش نه خوش که وتم (ههروه ها که میک دوا ی خه ولینکه وتم) خه ونیکی نه فره تیی — ئه گهر نه لیم زور ترسناک— م بینـی. (باش بوو کاریگه رییه که ی زور نه مایه وه) ئه وه خه ونه قیزه ونه، ده بوو

^{۴۸} Ernest میردی میلینا .

بهراستی له باجی خهونیکى کورتدا بیده، چونکه مرؤف کاتیک له خهونیکى وا ههلهسیت که خهوهکه سوورپى خوی تهواو کردبیت، پیش نهوه ناتوانیت خوی له خهونیکى وا بدزیتهوه. خه و به مهلاشوروى مرؤفهوه دهنوسیت.

له فهینا بووم. تا رادهیهکی زور وهک خوم له کاتى گهیشتمدا بؤ نهوئى وینام کردبوو (بهپى خهيال و ویناکردنهکه م فهینا تهنیا گورهپانیکى بچووک و نارامه، لایهکی مالهکهى تویه و لایهکهى تری نهو ئوتیلهیه که بریاره من تیا دابهزم. لای چهپى ئوتیلهکه ویستگهى شهمندهفهري ویسته⁴⁹ واتا نهو شوینهى لى دادهبهزم. ویستگهى شهمندهفهري فرانتز جوزیفیش⁵⁰ نهو شوینهیه که لهویوه دهپومه دهري. بهلى، لهپال ساختمانهکهمدا رپستورانتيكى تايبهتى هیه بؤ نهو کهسانهى پروهکین و منیش لهوئى نان دهخوم. نهک بؤ خواردن، بهلکو بؤ نهوهى ههندیک له بارقورسییهکه م بؤ پراگ بهینم. بؤ نهوه دهلیم؟ له راستیدا نهوه بهشیک نییه له خهونى من، چونکه من تائىستا شپرزهی نهو خهونه م) دهی. فهینا هه رگیز وا دهرنهچوو که وتم، بهلکو شارینکی گهوره و راستى بوو. سه رله ئیواره بوو، ههوا تاريک و شیدار بوو. ههستم به هاتوچویهکی سهیر دهکرد. باخیکى میلیى چوارگوشه و دريژ که وتبووه نیوان نهو خانووهى من تیا نیشتهجى بووم و خانووهکهى توه.

لهپریکدا و پیش نهوهى نامهکانى منت پى بگات، من گهیشتبوومه فهینا (نهمهیش دوایى زور غه مگینی کردم) لهگهله وهیشدا تو ئاگادارکرا بوویت و وا بریار بوو بتبینم. خوشبهختانه (نهگه رچی لهو ساته دا ههستم به گونا ههکرد) من تهنیا نه بووم. وا بزانه وهوانهى لهوئى بوون میواندارییهکی گچکه یان سازدا بوو، منیش کچیکم لهگه لدا بوو، بهلام لهبارهیانهوه چ وردهکارییهکم له یاد نییه. وا دهزانم به

⁴⁹ West bahnhof

⁵⁰ Frans josefs bahnhof

جۆرىك له جۆرهكان ئهوان شايهتى من بوون. پيم خوشبوو بئدهنگ
بن، بهلام پئدهچوو بهردهوام باس له شتى تايبهتى من بكن. من تهنيا
گويم له ههراوهورىاي تاقهتهپروكئنى ئهوان دهبوو، بهلام هيچى لى
تئنهدهگهيشتم، نهيشمدهويست تئى بگم. من لاي راستى مالهكهمهوه
له كهنا شؤستهكه وهستام و تماشاي خانووهكهى تۆم كرد.
بالهخانهيهكى نزم بوو. ژوورىكى ميوانى جوان و سادهى
له بهردروسىتكرائوى له بهردهمدا بوو كه دهچوووه سهر قاتى
دووهم.

وا ئىستا و له پريكدى كاتى نانخواردنى بهيانىيه. ميژهكه له ژورى
ميوان بوو. له دوورهوه ميژدهكهتم بينى هاته ژورى و له لاي
راستهوه له سهر كورسييهك دانىشت. هيشتا خه والوو بوو، بالى
كردبووهوه و خوى دهكيشايهوه. پاشان تۆ هاتيت و به جۆرىك
له پشت ميژهكهوه دانىشتيت كه ريك بهرانبهر به من بوويت. لى نهك
بهو جۆرهى هه موو لايهكى پروت دياربئيت، زۆر دوور بوويت.
سىماى ميژدهكهت گه لىك باشتر دياربوو. نازانم بۆ، تۆ وهك شتىكى
مهيله و شين كه به سپيدا پروانئيت، وهك رۆحىك مابووئتهوه. تۆيش
بالت كردهوه، بهلام نهك بۆ هسانهوه و خۆكيشانهوه. ئەمهيان بۆ تۆ
زياتر بزاوتئىكى ته شريفاتى بوو.

زۆرى به سهردا تئپه رنه بوو لى هيشتا ههر ئىوارهوه ختهكهى دوئىنى
بوو- من و تۆ له سهر شهقامهكه بهيهكهوه بووين. تۆ له سهر
شؤستهكه وهستابووئيت. له و كاتهدا من پئيهكم له سهر شهقامهكه و
دهستى تۆيشم گرتبوو. به رستهى كورت كورت و خيرا قسه مان
دهكرد، زياتر له راز و گلهيى دهچوو. تا رادهيهك ئەم ديمه نه ههتا
كوئايى خهونهكانم بهردهوام بوو.

من ناتوانم هه موو قسهكان به ياد بئنهوه. تهنيا دوو رستهى سهرهتا
و دوو رستهى كوئاييم له ياد ماوه. ئه وهى لهو بهينهدا وتراوه
ئازارىكى هئند بئوينه بوو كه مهحاله باس بكرئيت.

حاله تینک له پروی تودا وا کاری تیکردبووم، له باتی سلاو، خیرا وتم:
(تو به جورینکی تر وینای منت لای خوت کردبوو؟)) تو وهلامت
دایه وه که: ((راستوپهوان من وینای توم وا کردبوو که مؤدتر بیت))
(نه گهر راستت دهویت فونه تینکی نه و وشهیهی وتت له مه فیهنفا نه تر
بوو، به لام من له بیرم نه ماوه).

نه مه نه و یه کم دوو پرسته یه یه که وتم (من وام بیر لئ کردووه ته وه.
ثایا تو دهتوانیت نه وهم بؤ به رجهسته بکهیت که من له مؤزیکدا ته واو
بیهه ره و توانام، به جوریک که له هیچ شویننکی تر دا نه و بییه هره یه
نه بینیت؟) له راستیدا نه دوو پرسته یه هه موو شتینکی یه کلایه
کرده وه. له مه زیاتر ده بیت چی بیت؟ به لام له م بینه و به رده یه دا
دهمه قالیتهک له باره ی دیدارینکی تره وه دروست بوو. لای تووه
وشه گه لیکه هره نادیار و لای منه وه پرسیاره سه رکونکه ره کان.

له م کاته دا نه وانه ی ده و روبه رمان سه ریان کیشایه ناو باسه که وه.
به پئی بؤ چوونه کان من بؤیه هاتبووم بؤ فیهنفا تا سه ردانی
قوتابخانه یه کی کشتوکالی بکه م که له ده و روبه ری شاردا بوو.
پیده چوو له و کاته دا ده رفه تی نه و کاره م هه بیت. دیاره نه وان له
دلسوزیه وه هه ولیان دا له دهستم پزگاریان بیت. نه گهر چی من ده رکم
به مه کردبوو، به لام هه ر چووم بؤ ویستگه که. بنگومان به و هیوایه ی
نه م بریاره جیددیانه کاریگه ریان له سه ر توانای تو هه بیت. هه موومان
چووین بؤ نه و ویستگه یه ی له و نزیکانه بوو. لئ له وه ی ده کرد ناوی
نه و شویننه م له بیر چوو بیته وه که قوتابخانه که ی تیایه. ئیمه له
به رده م تابلویه کی گه ورده دا وه ستابووین که رینمایه کات و گه یشتن
و پویشتنی شه مه نده فهری له سه ر نووسرابوو. یه کیک که نه مووستی
به سه ر ناوی ویستگه کانه ده گتیرا، لئی پرسیم بؤ کوئ ده چم. لئ من
نیازی هیچ ویستگه یه کم نه بوو. له و ساته دا ده رفه تیک هه لکه وت
توزیک چاودیریت بکه م. له راستیدا تو هه ر چون بویتایه بؤ من
جیاوازی نه بوو. تاقه شتی گرنک لای من قسه ی تو بوو. تو زور له

خۆت نە دەچوویت. بە ھەر حال گەلیک رەش داگە پرابوویت. لاواز، کەس نەیدەتوانی بەو کولمە گۆشتنەنەو ھیند بێبەزەیی بیت (بەراست تا ئەو رادەییە دەموچاوی تۆ بێبەزەییە؟) سەیر ئەو ھەبوو جەکانی بەرت لە ھەمان قوماشی جلوبەرگی من و گەلیک پیاوانە بوو کە بەراستی من پێم خۆش نەبوو، بەلام دوایی کۆپلەیک لە نامەییەکم بێرکەوتەو (کۆپلەیی شیعریک بوو کە دەلیت: dvoje saty manaprece slusne)) (vǝpadam^{۵۱} ئەو ھەندە قسەکانت کاریگەرییان لەسەر دانام کە لەو چرکەساتەو ھەبوو بە ئاشقی جەکانت.

ئێستا گەیشتبوو ھەتتا بۆتایی. ھاورپیکانم ھیشتا بەسەر تابلۆی رینمایییە کە ھەبوو و دەگەرەن. ئێمە لە ھەولەتەرەو ھەستابووین و دوا باسما شتیکی لەم بابەتە بوو: سبەیی یەکشەممەییە. بە بۆچوونی من تۆ لە رۆژی یەکشەممەندا کاتت بۆ من ھەییە. تا رادەیک تۆشتی ناپەسەندت پێ قبوول ناکریت. ئەگەرچی ھەک ئەنجام پێ دەچوو خۆت بە دەستەو ھەتتا، وتت دەبیت ھەول بەدەیت چل دەقیقە بۆ من تەرخان بکەیت. (بێگومان ترسناکترین بەشی ئەم گفتوگۆیە خۆدی وشەکان نەبوون، بەلکو شیوازی وتنەکە و بێھوودەیی شەرە بێدەنگ و بەردەوامە کەت بوو. ((من نامەوێت بێم بۆ ئێمە، کێشەکەم ئەو ھەییە ئەگەر بە ھەموو ئەو شتانەو ھەتتا، بۆ تۆ چ سوودیکی ھەییە؟)) لێ ئەگەر تۆ چل دەقیقە ئازادیت ھەبوا، ئێتر من لە دەستت رزگارم نەدەبوو. تۆ نازانیت. ئەگەرچی تۆ بە رۆکەش ھەموو بیری خۆت لەسەر ئەو مەسەلەییە چر کردوو ھەتتا، بەلام توانای بریاردان نەییە. پاشان من لێم پرسیی: ((دەکریت من ھەموو رۆژەکە لە چاوەروانییدا بۆم؟)) تۆ بە بەلێ وەلامت دایەو ھەتتا و رۆت بە لای ئەو کەسانەدا ھەرگیزا کە چاوەرێت بوون. وەلامەکە بەو مانایە بوو کە ئێتر ھەرگیز

^{۵۱} بە زمانی چیککی یانی (من تەنیا دوو کراسم ھەییە و کەچی جوانیشم)، لە ھەندەچیت لە گۆرانییەکی فۆلکلۆری چیککی ھەو ھەرگیزا بێت (و. ف.).

نايهيت و تهنيا ريگه ي تهوهم پي دهدهيت كه من له چاوه پروانيدا بزييم.
به دهنگيكي لاوازه وه وتم: ((من چاوه پي ناكه م)). كه زانيم گويت له
دهنگم نه بووه، هيچ چاريكم نه ما ته وه نه بيت نائوميدانه له پشتته وه
هاوارم كرد، به لام لاي تووه هيچ نه گورا و چ بايه خيكيشت پي نه دام.
بزيه به لاره لاره كه رامه وه و به ناو شاردا ويل ويل دهستم به
سوورانه وه كرد.

به لام دواي دوو سعات نامه و گول و خوشه ويستي و دلدانه وه كان
گيشتن.

دلسوزت - ف -

ميلينا، ديسان ناونيشانه كان پروون نين، كارمه نداني پوست دووباره
دهياننوسنه وه و چاكيان دهكن. دواي ته وه يه كه مجار داوام لي
كردبوويت ناونيشانه كان زور چاك بووبوون. نموونه يه كي زور له و
دهستخه تانه ي هرچهند هه نديك جار ناخوينته وه، به لام جوان و
جوراوجورن. ته گهر به ريوه به رايه تبي پوست چاوي مني بباويه، تا
راديه ك دهيتواني تهنيا ناونيشانه كان تو بخوينته وه، نهك ناونيشاني
تر. به لام ئيتر ته وه به ريوه به رايه تبي پوسته (....)^{۵۲}

مران ۱۵ ژون ۱۹۲۰ سيشه ممه

ديسانه وه ته م به يانيه زوو خهونم به تووه بينيه وه. به جووته له پال
يه كتردا دانيشتبووين و تو پرووت وه رگيرابوو. پروو وه رگيرانه كه ت
نهك له بهر توورپه يي، به لكو دلوقان بوويت. من گه ليك خهفه تبار بووم.
نهك له بهر پروو وه رگيرانه كه ت، به لكو له دست خوم كه به شيوه يه ك

^{۵۲} رسته كه ناته راره.

رہفتارم له گه لدا کردبوویت، وهک له گه ل هر ژنیکی خاموشی تردا. له بهر نه وهی که گویم له قسه یه کی ناخی تو نه بووبوو، یان راشکاوانه تر نه وه دهنگه ی که له گه ل مندا دهدوا، یان له وانه یه له بهر نه وه نه بیت که گویم له دهنگه که نه بووه، به لکو له بهر نه وهی وه لامیم نه دابوو وه. من له وه نائومیدتر بووم که له خه ونه که ی پیشووتردا به سه رمدا تپه پری، دوور که وتمه وه.

له شوینیکدا شتیکم خوینده وه له گه ل نه م باسه دا ده گونجیت. چهند بتوانم هول ده دم بیرم بکه ویته وه. شتیک بوو له م بابه ته: خوشه ویسته که م نه ستوونیکي ئاگرینه به سه ر هه موو زه ویدا ده گه پیت، وا ئیستا ده وری منی داوه، به لام پینمایي نه وه که سانه ناکات که ده وری داون، به لکو پینمای که سانیکه که ده بینن.

دلسۆزه که ت

(من ته نانه ت ناوی خویشم ون کردوو وه. تا بیت کورت و کورتر ده بیته وه، وا ئیستا نه مه ی لی ماوه ته وه: دلسۆزه که ت).

مران، ۲۱ ی ژون ۱۹۲۰

تو راست ده کهیت، هر ئیستا سه رکۆنه که ت ده رباره ی وشه ی مندالی گچکه ده خوینمه وه، به داخه وه نامه کانت له ئیواره یه کی دره نگدا گه یشتن. من ده مه ویت به یانی زوو له گه ل نه ندازیار بولزانودا^{۵۳} گه رانیکی کورت بکه م. به راستی به خۆم ده لیم: به سه، تو ناتوانیت نه مشه و نه م نامانه بخوینیته وه. نه گه ر به ته مایت به یانی بو گه ران بچیته ده ره وه، ده بیت که میک بخه ویت. من پیش نه وه خه ریکی

⁵³ Bozen Bolzano

خویندنه وه بووم و تیگه یستم و بیزاریم نه ما. ئەگەر لیڤره بوویتیایه
 (مه به ستم ته نیا له نزیکیه کی فیزیکی نییه) ده متوانی هه ناسه یه کی
 ئاسووده بدهم و سه ر بخرمه داوینته وه. دیاره ئەمه نیشانه ی
 نه خوشییه. وا نییه؟ هه رچونیک بیت من تو ده ناسم و ده زانم و ته ی
 'مندالی گچکه' ئەوهنده ترسناک نییه. ده شیت ته نیا گالته یه ک بیت،
 به لام هه موو شتیک بو من ده بیت به هه ره شه. ئەگەر ناچار بوویت
 نامه م بو بنووسیت ((له نامه که ی دوینیتدا پیتی (و) زور بوون. چون
 ویرات ئەو هه موو (و) بو من بنووسیت؟ ئەوسا، ئەگەر تو هه ر وا به
 جیددی بمایتایه ته وه، بپروام به خۆم ده هینا که سووکایه تیم پی
 کردوویت و به وهیش ته واو دلته نگ ده بووم. سه لماندنێ ئەمه کاریکی
 دژواره.))

نابیت ئەوه له بیر بکهیت که هه رچهنده جیا کردنه وه ی تراژیدیا له
 کۆمیدیا له خۆیدا ئاسانه، کاتیکیش په یوه ندیی به که سانیکه وه هه بیت
 ئەوهنده گرنگ بن که ژیا نی ئیمه ی پیوه به سترابیت، ئەوسا به و
 پاده یه ئاسان نابیت. له راستیدا ئەوه مه ترسیه کی هیند گه وره یه که
 چاوی میکرو سکۆبی و وردبینی به مرؤف ده به خشیت. تاقه جاریکیش
 به سه ئەو چاوه ت هه بیت بو ئەوه ی ئیتر هه ر به ته واوی زیانکار بیت.
 له م لایه نه وه من هه رگیز به هیز نه بووم، ته نانه ت له کاتیکدا که
 له و په ری به تواناییدا بوو بیتم، بو نمونه کاتیک له پۆلی یه کی
 سه ره تای بووم، چیشتلینه ری ماله وه مان پیاویکی وشک و باریکه له ی
 لووتدریز و گونا تیکقوپا و بوو. په نگی زهرد، به لام پته و، زوریش
 به توانا و چالاک بوو. ئەو هه موو رۆژیک ئیمه ی ده گه یانده قوتا بخانه.
 ئیمه له مالتیکدا ده ژیا این که وتبووه نیوان کلایه رینگ⁵⁴ و
 گروسه رینگ⁵⁵. له رۆیشتندا یه که مجار به گۆره پانیکدا تی ده په پین تا

⁵⁴ Kleine Ring
⁵⁵ Grose Ring

دهگه‌یشتینه تاین گاسه⁵⁶ ئینجا به‌ناو گوزهرگایه‌کدا دهگه‌یشتینه مارک گاسه⁵⁷ و له‌ویشه‌وه بۆ فلایش مارک⁵⁸. هه‌موو به‌یانیه‌ک ئه‌مه کارمان بوو. که له مال ده‌هاتینه ده‌ره‌وه چیشتلینه‌ره‌که ده‌یوت به مامۆستا که ده‌لیم ئه‌و پۆژه چه‌ند لاسار بوویت. له راستیدا په‌نگه من ئه‌وه‌نده لاسار نه‌بووین، به‌لکو تا پاره‌یه‌ک که‌له‌ره‌ق، بیهیوا، خه‌مبار و به‌دخولک بوویم. ده‌کرا له هه‌موو ئه‌مانه شتیکی جوان بۆ مامۆستا دروست بکرایه. من ئه‌مه‌م ده‌زانای. بۆیه هه‌ره‌شه‌ی چیشتلینه‌ره‌که‌م هیند به‌گالته وه‌رنه‌ده‌گرت. له‌به‌ر ئه‌وه‌یش که په‌نگه‌ی قوتابخانه گه‌لیک دووردریژ بوو، له سه‌ره‌تاوه وام به‌بیردا هات که ده‌شیت له په‌نگه‌دا هه‌موو شتیکی پوو بدات. (ئهم مندا‌لبازاریه وه‌ک په‌نگه‌کان دريژه‌ ناکیشن. ئه‌م په‌شوکان و جیددییه‌ته په‌نگمردوه ورده‌ورده گه‌شه‌ ده‌که‌ن) من هه‌ر زۆر به‌گومان بووم که به مامۆستا که‌م بلیت. به‌تایبه‌تی که هیشتا له گۆره‌پانی ئالتشاترینگ بووین، له‌وه به‌گومان بووم که ئایا چیشتلینه‌ره‌که، ئه‌گه‌رچی ته‌نیا له سنووری ماله‌که‌ی ئیمه‌دا قسه‌ی ده‌یخوارد، به‌لام به مامۆستایه‌کی به‌ریژ که فه‌رمانده‌یه‌که و له هه‌موو دنیا‌دا قسه‌ی ده‌خوات، هه‌چ ده‌لیت یان نا؟ له‌وانه‌یه من شتیکی له‌و باب‌ه‌ته‌م وتییت و چیشتلینه‌ره‌که به لیوه‌باریک و بیبه‌زه‌یه‌کانی زۆر جار وه‌لامی دابینه‌وه. لێ مه‌رج نه‌بوو بپروای پی بکه‌م، به‌لام ئه‌و هه‌ر ده‌یوت و ده‌یوته‌وه. له شوینیکی نزیک به‌ ده‌رگای چوونه‌ژووره‌وه‌ی فلایش مارک گاسه (هیشتا ئه‌م دوانه بایه‌خیکی میژوویی که‌میان لای من هه‌یه، تو که مندا‌ل بوویت له چ کۆلانی‌کدا ده‌ژیاییت؟) ترسی هه‌ره‌شه‌که گه‌یشته ئه‌وپه‌ری. بی له‌م قسانه، قوتابخانه هه‌ر بۆخۆی کابووسیک بوو. چیشتلینه‌ره‌که‌یش ده‌یویست له‌وه خراپتری بکات. من ده‌پارامه‌وه و

⁵⁶ Teingass

⁵⁷ Fleischmartgassa

⁵⁸ Fleischmarki

ئەو سەرى رادەوہ شاند. چەند پارانەوہ کەم زیاتر بوایە، ئەوہى بۆى دەپارامەوہ و بە لای خۆمەوہ بەھادارتەر بوو، کەچى مەترسییە کە زیاتر دەبوو. من بى جۆلە رادەوہ ستام و داواى لىتوردنم دەکرد. بەلام ئەو بەدواى خۆیدا کىشى دەکردم. من ھەر ھەشەم لى دەکرد کە بە باوک و دایک دەلیم. ئەو بە قسەکانم پىدەکەنى. ئەو لەو چرکەساتەدا بەتواناترین کەس بوو. من خۆم بە دوکان و کۆلەکەکانەوہ دەنووساند و ھەنگاوم نەدەنا ئەگەر لىم خۆش نەبیت، یان لەدواوہ داوینیم رادەکىشا (بۆ ئەویش ئەمە ئاسان نەبوو)، بەلام ئەو ھەر منى بەدواى خۆیدا کىش دەکرد و پى دەگوتم کە ئەو ھیش بە مامۆستا دەلیت. تا دەھات درەنگتر دەبوو، سەعاتى کلیسەى یاقوب زەنگى ھەشتى لى دەدا. گویم لە دەنگى سەعاتەکە دەبوو. مندالەکانى دى دەکەوتنە راکردن. من بەردەوام زۆر لە درەنگ کەوتن دەترسام. ئىدى ھەردوو کمان ناچار بووین رابکەین. بەدەم راکردنەوہ ھەر بیرم لەوہ دەکردەوہ کە ئەو قسەکان بە مامۆستا دەلیت یان نا. چاکە، بەلام ئەو ھىچ کاتىک پى نەدەوت، لى من ھەمیشە چاوەرپىم دەکرد بىکات. تەنانەت شىمانەى (وتنەکەى) زیاتر دەبوو، دەیوت (دوینى پىم نەوت، بەلام ئەمە پى دەلیم). ھەرگىز لەمە زیاترى نەدەکرد. ھەندىک جاریش رووى دەدا بىرى لى بکەرەوہ میلینا- لە رىگەى قوتابخانە ئەو ھەندە لە دەستم توورە دەبوو، پى بە زەوپیەکەدا دەکوتا. ھەندىک جار ژنى بازرگانی بەردى خەلووزەکە کە لەوئى وەستابوو، تەماشای دەکردین. میلینا! چ شىتییەکە! من لەگەل ئەم ھەموو چىشتلینەر و ھەر ھەشە و تۆز و خۆلە دىوئاسایەدا کە ۳۸ سال منیان پىشیل کردووە و سىیەکانمیان گەستوو، تا چ رادەیکە من تۆم خۆش دەوینت.

لى بەراستى من نیازى ئەوہم نەبوو ھەموو ئەم شتانەت پى بلیم، یان ھىچ نەبیت بە جۆرىکى تر پیت بلیم. ئىتر کات درەنگە. دەبیت تەواى بکەم و بچمە ناو جىگە. من توانای خەوتنم نییە، چونکە دەستم لە

نوسینیک هه لگرتوووه که بۆ تۆ بوو. به لای ئەگەر ده ته ویت ئاگاداریت
له سەر ژیا نی من هه بیته ئه و نامه ترسناکه ت له پراگه وه بۆ ده نیرم
که شه ش مانگ له مه وه بهر بۆ باو کم نووسیوه و هیشتا نه مداوه تی.
سبه ی، یان ئەگەر که وته شه ویکی درهنگ دووسبه ی وه لامی نامه که ت
ده ده مه وه. من چه ند پوژیک زیاتر لیتره ده مینمه وه، چونکه بریارم
داوه واز له بینینی باو کم و دایکم له فرانتزباد به ینم. هه رچه نه ئه م
که وتنه ی من له بالکوندا زه حمه ته به وازه یتان له قه لم بدریت.
جاریکی تریش سو پاسگوزاری نامه که تم.

-ف-

مران ۲ ژون ۱۹۲۰ چوار شه مه

نیوه پۆ بوو که هه ردوو نامه که ت پیکه وه که یشتن، وا ئیستا لای من،
نه ک بۆ خویندنه وه، به لکو بۆ ئه وه ی له سەر زه وییه که رایان بخه یت و
ده موچاویان بخه یته سه ر و ئەقلت لا نه مینیت. ره نگه هه نووکه
له وه یش بچیت به شیک له ئەقلم له ده ست داییت، بۆیه ده بیته چه ند
بکریت ئه وه ی لینی ماوه ته وه ده ستی پیوه بگرم. هه ر له بهر ئه مه یه که
۲۸ سال جووله کایه تی من و ۲۸ سال کریستیانیی تۆ، به رانه بهر به
یه ک ده وه ستن.

چۆن وا ده بیته؟ ئه ی یاسا کانی سه ر زه وی و هیزه سه ربازییه کانی
ئاسمان له کویندهرن؟ ته مه نی تۆ ۲۸ ساله، ئه مه نه ده ماندوویت ره نگه
که سینکی له تۆ به ته مه نتر پیت نه گات. با چاکتری بلیم: له راستیدا تۆ
ماندوو نیته، به لکو نا ئارامیت و له وه تۆقیوویت هه نگاویک به سه ر ئه م
زه وییه دا بنیته که پره له داوی مرووف و مووی له شی راست
کردوو یته وه، له بهر ئه مه یشه به رده وام هه ردوو قاچت به حه واویه.

تو شهكەت نىيەت، بەلكو لەو دەترسەت كە ئەم جۆرە شەكەتتە زۆرە
بەرئەنجامى نا ئارامىيەكى گەورە بىت (هەرچۆنكى بىت تو جۈولەكەيت
و دەزانىت شېرزەبى و ترس چىيە)، ئەگەر ئەم شەكەتتە بىتكتا بە
چاكى بەرچەستە بىرەيت و زۆرى لى و ردىيەتەو، پەيكەرىكە ل
باخچەى شىتخانەكەى پشت كارز پلاتسەو ەو ە^۹ و ەك شىتەك ل
بۆشايى دەروانىت.

چاكە، ئەمەيان حالى تۆيە. تو چەندىن كىشمەكىشت تىپە پاندووە كە بە
هۆيەو دەست و دوژمنت خەمبار كردووە. (لە راستىدا دوژمىيان تيا
نەبووە... بەلكو ەموو ئەوانە ھاوړى و كەسانىكى چاك و ئازىز
بوون) بەرئەنجامەكەيشى بە بىباو ەربوون بە خۆت شكاو ەتەو. و ايان
لەيت كردووە لەو كەسانە بچىت كە چەكىكى يارىكردنىيان بە دەست
منالەكەو دىيەت و لەرزيان لى ھاىتەت. وائىستە، لەناكاو ىكدا، ەك
بلى تۆيان بۆ شەرىكى گەورە سازدائىت تا دنيا رزگار بكەيت و ايه.
شىتەكى سەيرە، نا؟

با ئەو ەيشت لە بىر نەچىت، رەنگە باشترىن سەردەمى ژيانت كە لە
راستىدا ەيشتا لەو بارەيەو لەگەل كەسدا قسەت نەكردووە، ئەو
ەشت مانگە بىت كە دوو سال لەمەو بەر، لە گوندىكدا بوويت و وات
دەزانى ەموو شىتەك تەواو ە. لەو ى تو خۆت بى ەيچ دوودلەيك
تەنيا لەگەل خۆتدا بوويت. تو لەو ى، دوور لە نامە و پەيوەندىيە
پۆستىيەكان، پىنج سال لە بەرلىن، لە پەناى نەخۆشىيەكەتدا ئازاد
بوويت. ئەو ئەو كاتە بوو كە ناچار نەبوويت بەزۆر خۆت بگۆرەيت.
تەنيا ناچارى ئەو بوويت بە توانايەكى زياترەو ە ەنگاو بەرەو لاي
قەناعەتى سنووردارى تەسكى كۆنى سروسىتى خۆت بنىت. (بە
هەر حال، دەتوانىن بلىن، روت لە ژىر قزە خۆلەمىشىيەكەى شەش
سالەى تەمەنتا بە زەحمەت گۆرانی بەسەردا ھاو ە).

بەداخەوہ لەم ھەژدە مانگی دواییدا لەوہ گەشتیبت کە ئەم حال و بارەى تۆ بە مانای کوتایى نییە. بۆ تۆ زەحمەت بوو بتوانیت لەم لایەنەوہ قوولتر ببیتەوہ. (من کوتایى ئەم پاییزەى لى دەردەکەم کە راستگۆیانە شەرى ھاوسەرگیریم کردبوو)، تۆیش بە زەحمەت توانیبوو ت بەدوای خۆتدا مروفئیکى تر کیش بکەیت. کچیکى چاک و ئازیز، کە ئاگراویبوونى خۆى لە خۆبەختکردندا دەکوژاندەوہ و لەگەل تۆدا بەرەو قوولتر دەکەوتە خواری. نا! بەرەو قوولتر نا، بەلکو بى پىچوپەنا، تەنانەت لەو قوولایبەشدا دەرتەتانیکی دەرچوون نەبوو.

زۆرچاکە، وا ئیستا میلینا^{٦٠} بە دەنگیک کە کاریگەرییەکی زۆرى لەسەر دل و ئەقلى ھەیە، داوات دەکات. بىگومان میلینا تۆ ناناسیت، چەند چىرۆک و نامەىک تووشى پەشوى و سەرسوورمانیان کردوہ. ئەو وەکو دەریا وایە، چونکە دەریا بە ھۆى ئاوى بىکۆتایبەوہ بە گور و توانایە. لەگەل ئەویشدا بە ھەموو ئەو توانا زۆرەوہ کە ھەیەتى، لە تاسەکردنى مانگیکی مردوودا، لەویش گرنکتر مانگیکی دوورەدەستدا، دادەکشیتە خوارەوہ و تووشى ھەلە دیت. ئەو تۆ ناناسیت، بۆیە لەوانەى بە ھۆى ھەستىکی راستگۆیانەى شاراوہبیت کە داواى ھاتنى تۆى کردبیت. دەشیت تۆ بىروای تەواوت بەوہ ھەبیت کە ئیتىر بە ئامادەبوونى راستەقىنەى تۆ ئەو ناساکیت؟ ئەى رۆحى ناسک، ئایا ھەر لەبەر ئەمە نییە کە تۆ ناتەویت بۆ ئەوى بچیت؟

زیاد لەوہ: تۆ بۆ ئەوہى نەچیت بۆ ئیھەننا سەد پاساوى تايبەتیت ھەى (لە راستیدا پاساوت ھەى) بىجگە لەوہ تۆ پاساوىکی دەرەکیشت ھەى کە ناتوانیت قسە لەگەل مێردەکەى میلینادا بکەیت و تەنانەت ناتوانیت بىشيبینیت. ھەر بە ھەمان رادەیش، کاتیک مێردى میلینا لەوى نەبیت، تۆ ناتوانیت نە قسە لەگەل میلینادا بکەیت و نە بىشى ببینیت. جگە لەمانە، دوو بىرۆکەى تریش ھەن کە رینگەى چوونت لى دەگرن.

^{٦٠} کافکا خۆى لەجئى کەسى دوورەم دانائە.

یه کهم کاتیک تو دهلیت دیم، رهنکه میلینا حز به چوونت نهکات.
نهک له بهر بیباری، بهلکو له بهر شه که تیه کی ئاشکرا. نهو حز دهکات
تو به ئاره زوی خوت و به خوشی و دلنیا بیه وه سه فهر بکیت.

بیروکه ی دووم نهو هیه که برؤ بو قیه ننا و چی ده بیت با بیت! میلینا
ته نیا بیر له ده رگا کردنه وه ده کاته وه و له راستیشدا ده رگا که
ده کریته وه. نه ی دوا یی چون؟ دوا ییه که ی نهو هیه که سیکی دریز و
لاواز له ویتدهر وه ستا وه، زه رده خه نه یه کی نه قیندارانه ی به سه ر
لیتوه وه یه (نهو به رده وام زه رده خه نه ی له سه ر لیتوه، نهو ه ی به میراتی
له پووریکی پیرییه وه بو ماوه ته وه که هه میشه زه رده خه نه ی له سه ر
لیتو بو وه. هه رچهنده هیچ یه کیک له وان زه رده خه نه که ی به ده سنی
ئانقه ست نه کردوه، بهلکو ته نیا ده رد و ئازار پیی کردوون)، پاشان
لهو جیگه یه دا داده نیشیت که بویان دیاری کردوه. به م جو ره
پیوره سمه که به راستی کوتایی دیت. له بهر نهو هیش که هیز و توانای
نهو که سه ته واو داویه ته کزی، ناتوانیت زور قسه بکات. دوینی
هاوسی تازه کهم له باره ی پژی می رووه کخو راکیی نهو پیاوه بیده نگه وه
ده یگوت: ((به بروای من پژی می گوشتخواردن بو کاری فیکری زور
زور پیویسته))، ته نانهت نهو که سه شادمانیش نابیت، له بهر نهو ه ی
وزه یه کی زوری بو نهو کارهیش تیا تیه.

میلینا، ده بینیت^{۶۱} من به راشکاو یی قسان ده کهم، به لام تو هوشیاریت،
تو به رده وام نهو ده زانیت که من هه رچهنده هه قیقه ته کان ده لیم
(هه قیقه تیکی راستوره وان، نهک ساخته، بی په رده و به ئاشکرا) له گه ل
نهو هیشدا قسه کانم له راده به ده ر راشکاوانه ده کهم. له مه ییش گه ری،
من ده متوانی بی راگه یاندنی پیشوه خت، بی هه راوهوریای زور بیم و
ته لیسمه کهت بو بشکینم. نهو ه ی که تا ئیستا نه هاتووم، بهلگه یه کی
تری راستگویی و بیتوانایی خومه.

^{۶۱} لیره دا کالکا دیسانه وه به پاناری کر له گه ل میلینادا ده بیت.

به تهمام دوو ههفتهی تریش لیژره بمیئمه وه. به راستی له بهر ئه وهی ئه و
 ده رئه نجامه ی له ده رمانه وه ده ستمکه وتوو، له گه رانه وه بۆ کار و
 ماله وه شه رمه نده و ترسناکم. -ئه وهی به تاییه تی زۆر بیزارم ده کات-
 له ئیداره چاوه رپی ئه وه ن به رئه نجامی مؤله توه رگرته که م شتیک بیت
 نزیک له چاکبوونه وه. داخی پرس و وه لامی له م بابه ته: ئه مجاره
 کیشته چه ند زیادی کردوو؟ گوئی به پاره خه ر جکردن مه ده
 (مه به ستیان رژیی منه)، ئه مانه کیشی مرؤف که م ده که نه وه. من
 پاره ی پانسیونه که ده دم، به لام ناتوانم ئه وهی ده مده نی بیخۆم. ئیتر
 له م جۆره کالتانه.

هیشتا قسه زۆره بۆ وتن، به لام له و حاله ته دا هه رگیز نامه که پۆست
 نا کریت. به لی، شتیکی تریش هه بوو ده مویست بیلیم: ئه گه ر له کوتایی
 ئه م دوو هه فته یه دا، به هه مان پیداگرییه وه، که رۆژی هه ینی بۆ هاتنی
 من ده تکرد، به رده وام بیت، ئه وسا دیم.

دلسۆزت -ف-

مران ۱۲ ی ژون دیسانه وه شه ممه

ئه م نامه یه کتربرانه ده بیت کوتایی بیت میلینا، چونکه خه ریکه شیتمان
 ده کات. مرؤف نازانیت چی نووسیوه و چ وه لامیکیشی داوه ته وه، بۆیه
 به رده وام له رزت لی دینیت. من زۆر باش له زمانه چیکه یه که ت
 تیده گه م، هه روه ها ده توانم گویم له پیکه نینت بیت، به لام من له
 نامه کانت راده میئم و ته نانه ت له نیوان قسه و پیکه نیندا چالیک
 هه لده که نم. ئیتر ئه و کاته ته نیا گویم له وشه کان ده بیت. بیجگه له وه
 من سروشتیکی ترسنۆکانه م هه یه.

لهو بارهيهوه كه دهتهويست دواي نامهكاني چوارشه ممه و پينجشمه مهي من هيشتا بمبينييت، ناتوانم چ برياريك بدهم. پهيوه نديي من له گهل تودا تا ئه و شوينه دهزانم كه سنوره كه ي قوول و ترسناك نيه (تو پهيوه ستي به منه وه، ته نانهت ئه گهر هه رگيز نه تيينمه وه). هيچ لهو پهيوه ندييه نازانم كه له نيوان من و تودا هه يه. ئه مه ته نيا پهيوه نديي به قه له مره وي ترسه وه يه. تويش، ميلينا، من نانسيت! جاريكي تر ئه مه دووباره ده كه مه وه. دهزانيت ئه مه بو من به سه رهاتيكي سه رسوور هينه ره! دنياي من له وي رانبووندايه. دنياي من به ته ماي خو نوژه نكر دنه وه يه. بروانه تو (من وام) چون ده توانيت له م جيهانه دا ژيان به سه ر به ريت. من سكاللا له ده ست وي رانبوونه كه ناكم. ئه م سكاللايه پهيوه نديي به هه مان سه رده مي وي رانبوونه كه وه يه. من سكاللا له بيتوانايي ده كه م. سكاللاي من له له دا يكي بوونه. سكاللاي من له تيشكي خو ره.

ئيمه چون ده توانين به رده وامي به ژيان بده ين؟ ئه گهر تو به ((به لي)) وه لامي نامه كاني من بده يته وه، كه واته نا بيت له قيه ننادا بژييت. ئه مه مه حاله.

ميلينا، تو بو من ژنيك نييت. كچيكيك له وانه كچتريت كه تا ئيستا بينيومن. كچه كه. من له خو م رانا بينم ئه وه نده بو ير بم ده ستي خو مت بده مي. ئه م ده سته پو خلا نه. ئه م ده سته له رزو كانه، ئه م چر نوو كانه، ئه م ده سته بي ئارامانه. رارا و گهر م و ساردانه.

مران ۲۳ ي ژون ۱۹۲۰ چوارشه ممه

قسه كردن له سه ر هه قيقهت كاريكي دژواره، چونكه ئه گهر چي ته نيا يهك هه قيقهت هه يه، به لام له بهر ئه وه ي كه هه يه و زيندو وه، به رده وام

له گۆراندایه (به ههرحال ئه وهه رگیز جوان نییه، به پراستی جوان نییه! پهنگه جارجاره سه رنجراکیش بیته).

ئه گهر له شهوی دوشه ممه تا به یانی سی شه ممه وه لای نامه که تم بدایه ته وه، زور مه ترسیدار بوو. له سه ر ته خته خه وه که م، وهک له سه ر ده زگایه کی ئازاردان پراکشابم، به دریزایی شه وه که ده مویست وه لامت بده موه. سکالام لا ده کردیت. ده مویست تویش بترسینم و له خومت دوور بخره موه و نه فره تم له خوم ده کرد (یه کی که له هویه کانی ئه وه بوو که ئیواره نامه یه کی توم پی که یشته. هویه کی تر ئه وه بوو که شه و دادیت، ئیتر له راده به ده ر ده په شوکیم و بو قسه ی جیدی ناماده گیم تیا دروست ده بیته). به یانی زوو به ره و بولزانو به پیکه وتم و به شه مهنده فیری کاره بایی چووم بو کلونشتاین. له به رزایی ۱۲۰۰ مه تره وه له هه وای پاک و تا راده یه ک سارددا هه ناسه م ده دا. هه رچه نده بیرم به چاکی کاری نه ده کرد. پاشان له پی که پرانه وه دا نامه یه کم بو نووسیته. وا ئیستا خه ریکی پاکنووسکردنیم، ته نانه ت ئه م نامه یه یش، لانی که م ئه مرۆ، له به رچاوما له راده به ده ر تونده. به م جوړه پوژه کان ده گورین.

سه رئه نجام به ته نیا مامه وه. ئه ندازیاره که له بونزانو ده مینیتته وه و من ده گه پیمه وه. له وهی که ئه ندازیاره که و دیمه نه که خویان خستبوه نیوانی من و تووه، ئازارم نه ده چه شته، چونکه من ته نانه ت به ته نیایش له گه ل خومدا نه بووم. دویش هه و، تا سه عات ۵:۱۲ به نامه نووسین و له وه یش زیاتر به بیرکردنه وه له گه ل تودام به سه ربرد. دواپی تا سه عات ۶ له ناو جیگه دا بووم و چه ند چرکه ساتیک خه وم لی که وت. دواپی به جوړیک له جیگه که م هاتمه ده ره وه، وهک ئه وهی بیگانه یه ک بیگانه یه کی تر ده ربکاته ده ره وه. ئه مه کاریکی باشبوو، چونکه ئه گه ر وانه بوایه ئه و پوژه م ناومیدانه به کاتکوشتن و نووسین له مران به سه رده برد. زه حمه تی یادکردنه وهی ئه م سه فه ره، یان یاده وه ریبه که ی که له شیوهی خه ونیکی تا راده یه ک نادیاردا لام

ماییته وه، به لامه وه زور گرنگ نییه. شه وه که ییشی هر وا بوو، له بهر
 ئه وهی تو به نامه کهت (تو پروانینیکی گه لیک کارات هه یه. کاراییه که ی
 هیند گرنگ نییه. چونکه هر چو نیک بیت له شه قام و کولانه کاندای
 سه رنج راده کیشیت، به لام تو له پروانینه که تدا بویریت. له هه موویش
 گرنگتر ئه وه یه توانای ئه وهت تیایه له وه به رزتر پروانیت. ئه م
 به رز پروانینه گرنگترین شته له تودا). ته واوی ئه و دیوه کونانهت له
 خه وه ستاند که به تاقه چاویک دهنوون و به چاوه که ی تریان
 چاوه پئی دهر فه تیکن که هه رچه نده تر سناکه و ئاره قه ی سارد ده خاته
 نیوچه وان (سویند ده خوم: ئه و ئاره قه بیجگه له وان، له و هیزه
 نادیارانه له هیچی تر نایه ته خواری)، که واته باش و ته ندروسته. تو
 له و دیوانه دهر پروانیت و ده زانیت له وین، که چی له رسته که ی من:
 (نابیت له قیه ننا بچیته دهر وه) هر ته واو تینه گه یشتوویت. من دوا ی
 بیر کردنه وه، ئه و رسته یه م نووسیوه و باکیشم به بار گرانییه که ی نییه
 (من دها تم زور نییه، به لام وهک بز انم به شی هه ردوو کمان ده کات،
 بیگومان ئه گه ر نه خوشی به یلایت) هه روه ها من راستگوم به ران بهر به
 توانای بیر کردنه وه و دهر برینی خوم (من هه میشه وا بووم،
 هه رچه نده تو یه که م که سیت له پروانگه یه کی راستو دروسته وه دهرکت
 به مه کردوه. ئه وه ی که من لئی دهر رسم، ئه وه ی به دوو چاوی
 کراوه وه، به بی فریاد پهس نوقمی په شیویم ده کات (ئه گه ر به و
 ئه ندازه یه ی نوقمی په شیویم، نوقمی خه ون بوومایه، ئیستا نه ما بووم)،
 ته نیا پیلانیکی دهر وونیه له دژی خوم (ده توانیت له و نامه یه دا که بو
 باو کم ناردوه، زیاتر له مه تیگه گیت، ئه گه رچی له وه ییش زور ته واوی
 تینا گه گیت، چونکه نامه که زور به وردی ئاراسته ی ئامانجه کوتاییه کانی
 خوی کراوه). په نگه هر له سه ر بنه مای ئه م راستییه بیت که من،
 منیک که له یاری شه تره نجا له سه رباز زور که مترم، وا ئیستا به
 پیچه وانیه هه موو ریسایه کی یارییه که وه، ته نیا بو شیواندن و
 چه واشه کردن ده مه ویت جیگه ی وه زیر بگرمه وه (من له پیاده پیاده تر

و به و ته یه کی دی شتیکم که هر بوونی نییه و هیچ رۆلکی له یارییه که دا نییه)، رهنکه له دواییدا جیگه ی خودی شا و تهنانه تهاوی روباوری شه تره نجه که یش داگیر بکه م. خو ئه گهر له راستیدا من وام ویستبیت، ده بوو ئه م ریکه و ته ریکه یه کی نامرؤفانه ی تری له بهر بگرتایه. هر له بهر ئه وه یه که ئه و پیشنیاره ی من بو تو م کرد گرنگییه که ی بو خو م زیاتره، وه ک له تو، چونکه له م چرکه ساته دا (ئه م پیشنیاره) تاقه شتیکه که جیگه ی دوودلی نییه، دووره له ناخوشی و به تهاوی به خته وهرم ده کات.

دوینی به و جو ره بوو. ئه مرؤ وه ک نمونه پیت ده لیم که هرگیز بو ئیه ننا نایه م، به لام له بهر ئه وه ی ئه مرؤ ئه مرؤیه و سبه ینی سبه ینییه، من خو م به ئازادی ده هیلمه وه. له ژیر هیچ هه لومه رجیکدا غافلگیرت ناکه م و دوا ی پینجشه ممه یش نایه م. ئه گهر هاتم بو ئیه ننا به پۆستی خیرا نامه یه کت بو ده نیرم. (من بیجگه له تو، ناتوانم که سی تر ببینم، ئه مه ده زانم) بی سیو دوو کردن پیش سیشمه مه، له ویزگه که ی باشوور داده به زم. تا ئیستا هیشتا نازانم بو کوی ده چم، بویه هر له و ویزگه یه ده مینمه وه. به داخه وه نازانم وانه کانی ویزگه ی باشوورت له کوی ده لیتته وه. ده توانم سه عات پینج له وی چاوه ریت بم (ره نکه ئه م رسته یه م له جیگه یه کدا، له چیرۆکی فریشته کاندا خویندبیتته وه. له شوینیکی نزیک به م رسته یه: ئه گهر ئه وان نه مردبن، که واته هیشتا زیندوون). ئه مرؤ سه یری نه خشه ی ئیه ننام کرد، شتیکم پی سه یربوو، له کاتیکدا تو پیویستت به تاقه ژووریکه، ئه ی ئه م شاره بو ئه وه نده که وره یه.

-ف-

ئه و چیرۆکه م خوینده وه که له باره ی چۆله که و دانخواردنه وه بوو. به لئ به تهاوی راسته. من که ئه و رۆژه هیند پیاویکی گرنگ بووم. وا ئیستا دوو نامه ی تو هر به و جو ره ده خوینمه وه که چۆله که که له

ژووره که مدا ورده نانه کانی ده خوارد، ده لهرزی، گوئی قولاگی زهنگلیدان بوو. ترسی له ده وروبه ر و په پیشی گف کرد بووه وه.

مران ۲۴ ی ژون ۱۹۲۰ پینجشمه

مرؤف دواى شه و خه ویکى ناخوش له و کاته وریاتره که خوى خوشى لى که وتبیت. دوینى که میک باشتر نوستبووم، بویه نه و هلیتوپلینانه له باره ی سه فهره که ی قیه نناوه نووسی. ئاخر سه فهره که هر وا بابه تیکی بیبایه خ و مایه ی گالته نییه. ده بیت تو له وه دلنیا بیت که به هیچ جوریک من سهرزده نایم بو لات. نه مه شتیکه کاتیک بیرى لى ده که مه وه لهرز دامده گریت. من نیازی هاتنه ئاپارتمان که تم نییه. نه گهر رۆژی پینجشمه له پری پۆستی باوه^{۱۲} نامه ت به ده ست نه گیشت، نه وا من له پراگم. نه وهنده ی من ئاگادار بم له ویستگه ی خوراوا داده به زم. (وا بزنام دوینیش ه و ویستگه ی باشوورم نووسیوو)، به لام نه م مه سه له یه ئیستا گرنگ نییه. من به و مهرجه ی که میک خه وتبیتم، ئیتر نه وه نییه زیاد له ئاسایی خوم له کار بدزمه وه، یان که مته رخه می بکه م. له م پرووه وه ترست نه بیت. هر نه وهنده به سه سواری شه مه نده فهر بم و بگه مه شوینی مه به ست. ته نیا سوار بوونه که بو من سه رئیشه یه، بویه مالئاوا (بیگومان نابیت نه م مالئاوا ایکردنه له قیه ننا بیت. ده شیت له نامه یشدا بکریت).

ف

ده رباره ی ناوی میلینا ده بیت بلیم که هیچ په یوه ندییه کی به جووله کایه تی و جهرمانییه ته وه نییه. نه وانه ی زمانى چیک له هه موو باشتر ده زانن (دیاره بیجگه له جووله که کانی چیک) به پریزان

^{۱۲} جوره سیستمیکى پۆستیه .

^{۱۳} naserec که به رهگهز جهرمه نین و په یوه نندیان به زمانی ئیمه وه نییه. به پلهی دووهم خوینه رانی ئه م بلاڤوکه یه زمانی چیکه باشتیر تیده گهن، به پلهی سییه م به شدار بوه کانی ئه م بلاڤوکهن که من به یه کیک له خویان ده زانن، بویه من پیت ده لیم تاچه شتیک که له زمانی چیکه دا له میلیناوه نزیک بیت بچووکراوه ی میلنکایه ^{۱۴}. ئیتر تولات په سنده، یان نا، ئه مه رای زمانناسانه.

ئه گهر که یشتمه ښه نفا نامه ت بو ده نووسم، یان له پوخته خانه وه ته لگورافت بو ده که م، سیشه ممه یان چوارشه ممه. بیگومان من پوول به هه موو نامه کانه وه ده نیتم. ئایا دیار نییه ئه گهر پووله کانیان له زهر فکه کرد بیته وه؟ ^{۱۵}

مران ۲۵ ی ژون ۱۹۲۰ عه سری ههینی

ئه مړو که وجانه شتیکم نووسی. هه نووکه هه ردوو نامه ئازیز و پر له سوزه که تم پی گه یشت. من وه لای هه ردوو نامه که به ئاماده بوونی خوم ده ده مه وه. ئه گهر شتیکه چاوه پروانته کراو - ناوه کی یان دهره کی - پیش نه یه ت، من رۆژی سیشه ممه له ښه نفا ده بم. ئه گهر پیشتر پیت بلیم له کوئ چاوه ریم بکه یه ت، کاریکه ئاقلانه تره (وا بزانه رۆژی سیشه ممه پشووه، له وانه یه ئه و پوخته خانه یه ی ده مه ویت له ویوه ته لگورافت بو بکه م، یان نامه ت بو بنیرم، ئه و رۆژه داخرابیت)، به لام ئه گهر بریار بیت هه ر ئه مړو، له م چرکه ساته دا، ناوی شوینیک

^{۱۳} "زمانی ئیمه" نامه یه به بلاڤوکیکه کۆری زانیاری و هونه ری چیک که بو پاراستنی زمانی چیک دامه زرابوو چند زانایه ک هه لیان سوپراندووه.

^{۱۴} کافکا رای وایه میلینا ناویکی لاتینییه. بچووکراوه ی میلینکایه که وشه یه کی چیکه یه به مانای (دلدار).

^{۱۵} گوايه میلینا حه زی به پوولکۆر دهنه وه هه بووه و پوخته چبیه که یه هه ر وا.

بهينم و به ناچاری بهردهوام و بۆ ماوهی سئ پوژ و سئ شهو، ئه و
جیگه یه بیینم که چۆلوهوول له چاوه پروانی گه یشتنی مندایه، له
سه عاتیکی دیاریکراوی پوژی سیشهممه دا، ئه وه دهخنکیم. میلینا! ئایا
له دنیا دا جیگه یه کی وا بوونی هه یه ئه وه ندهی من پیوستیم پییه تی
به ئارام بیت؟ پوژی سیشهممه وه لای ئه مه م بده ره وه.

ف

نامهی کارتی پوستی فیه ننا ۱۹۲۰/۶/۲۹

سیشهممه سه عات ۱۰

پیناچیت ئه م نامه یه پیش سه عات ۱۲ بگات، یان له وانیه هه ر نه گات.
ئیسقا سه عات دهیه، که واته ده که ویته سبه ی به یانی. رهنگه
خوشییه که ی له وه دا بیت، چونکه هه رچه نده من له فیه ننام و له
کافه یه کی نزیک به ویستگه ی باشوور دانیشتووم (ئیدی ئه مه چ جو ره
کاکاویکه. ئه مه چ جو ره شیرینییه که؟ ئایا تو به م شتانه ده ژیت؟)
له گه ل هه موو ئه مانه یشدا من به ته واوی لیره نیم. دوو شه وه
نه خه وتووم. هه رچه نده نازانم له ئوتیل ریقای نزیک به ویستگه ی
باشوور، که له پال گه راجیکدام، ده توانم بنووم یان نا. له مه چاکتر بۆ
من ریناکه ویت که بلیم: به یانی چوار شه مه سه عات ۱۰ له به رده م
ئوتیله که دا چاوه ریت ده که م، میلینا، تکات لی ده که م که لیم نزیک
ده بیته وه له پشته وه یان له په ناوه غافلگیرم نه که یته. منیش به لیت پی
ده دم ئه و کاره نه که م. رهنگه ئه مرۆ له دیمه نه کان بروانم: شه قامی
لرشن فلدر، پوسته خانه، گۆره پانی ده ره وه له ویستگه ی باشووره وه
تا شه قامی لرشن فلدر، ژنه خه لووز فروشه که و شتی تریش.
هه رچییه کی تری نه بینراویش.

خوشه ویسته که ت

میلینا، میلینا، میلینا، بیجگه له م وشه یه ناتوانم هیچی تر بنووسم، به لام دهمه ویت بنووسم. میلینا! که ئه مرقو به تهنیا و په له پروزکی، شه که تی و خه یال پرویشتوو دوری دهنووسم، (له راستیدا سبه یینیش هر وا ده بیت) چون ماندوو نابم؟ به لینی سی مانگ پشوو به نه خوش دهن و که چی تهنیا چوار رۆژ مؤله تی دهنی. که میک له سیشه ممه و چوار شه ممه و تهنانهت له به یانی و عه سره کانیشی لی دهرده کرا. ئایا ئیتر ناهه قم نییه بلیم هیشتا به ته واوی چاک نه بوومه ته وه؟ ئایا هه قی خۆم نییه؟ میلینا (کاتیک که تو له وی به هر هویه که وه بیت له ناو پیخه فیککی چۆل و خاکه رادا، له خه ونیکی قولدا ئارام بیت، کاتیکیش ئارام و ناهوشیار له راسته وه بو چه پ سوور بخویت و رووی دهمت له لیوی من بیت، ئه م قسه یه به گوئی چه پتدا ده چرپینم). سه فه ره؟ له سه ره تادا شتیککی زور ساده بوو. مه حالبوو بتوانیت له ریگه رۆژنامه بکریت. به لگه یه ک بوو بو هه لاتن. تو ئیدی له وی نه بوویت. هه موو شته کان باش به ریوه ده چوون. من سوار بوومه وه. شه مه نده فه ره که که وته جووله. من دهستم به رۆژنامه خویندنه وه کرد. هیشتا هر شته کان باش ده پرویشتن. دواي چرکه ساتیک وازم له خویندنه وه هیئا، ئه وه ئه و کاته بوو که تو له پریکدا له وی نه مابوویت، یان باشتری بلیم تو له وی بوویت. به هه موو بوونی خۆمه وه ههستم به بوونت ده کرد، به لام ئه م جووره ئاماده گی له گه ل چوار رۆژه که ی تر دا زور جیاواز بوو. یه که م جارم بوو خووی پیوه بگرم. دیسان که وتمه وه خویندنه وه، به لام یاداشته کانی هیرمان بار له باسی باد کروژندا، نزیک به گراین دهستی پی کرد. له ویدا دهستم له خویندنه وه هه لگرت. لی که ته ماشای دهره وه م کرد، شه مه نده فه ریک تیپه ری وشه ی "گراین" پیوه بوو. ته ماشای ناو واگونه که م ده که م. به ریژیک به رامبه رمه و بلافۆکی "نارودنی لیستی" رۆژی یه کشه ممه

دهخوینیتتهوه. دووربه دوور چاوم به نووسینی پهراویزیکي پوزینا یزنسکا^{۶۶} دهکه ویت. بلاوکراره که ی لئ وهرده گرم و هر ئاوا دهست به خویندنه وهی دهکه م. له و کاته دا به رانبهر به پوخسارت، ته و او وهک نه و کاته ی له ویستگه که مالئاواییت لئ کردم، دانیشتووم. نه وهی ویستگه که هیند سروشتی بوو که هرگیز پیشتر شتی وام نه دیوو. خوړ به ره و تاریکی دهچیت، به لام نهک به هوی هوره وه، به لکو هر خوئی تاریک ده بیت. چیی تر بلیم؟ نه هه ناسه بوار ده دات و نه دهستیش فرمان قبول دهکات.

خوشه ویسته که ت

سبهینی چیرۆکیکی تری ئەم سه فهره سهیره دهست پی دهکاته وه.

پراگ ۴ی ژولای ۱۹۲۰ به کشه ممه، دواي که میک له نامی پیشوو

پۆسته چی ئەم نامه داخراوت بو دینیت (تکایه خیرا بیدرینه، نامه که ی ماکس یش هر والی بکه) نه وه لامیکی خیرای گهره که، من دهنوسم سهعات ۹ له وی ده بم، نه وهی دهمه ویت بلیم زور پوونه، به لام به راستی نازانم چونی بلیم. جا نه گهر ژنم بهینایه^{۶۷} که دهگه ی شتمه ماله وه له باتی پۆسته چی، پیخه فم دهبینی، پیخه فیکی بوار ئاسا که بواری رویشنتت هرگیز پی نه دات، مه گهر له ری خوشاردنه وه له راره ویکی ژیرزه مینی میترودا بو شهینا. ئەمه به خووم ده لیم، تا خووم به وه قایل بکه م که نه و کیشانه ی له پیشمدان چهنده ئاسانن.

خوشه ویسته که ت

^{۶۶} Ruzena Jesenaka ناوی خوانداری میلینا له چیرۆکه خۆمالیبه کانیدا.
^{۶۷} بیدهچیت مه بهستی له هینانی (ئولی وریزکی) دووم دهزگیرانی کافکا بیت.

ئەم نامەيەت بۆ دەنيرم. دەلييت بەم كارە، كاتىك سەر و خواری
شەقامەكە دەكەم بەرامبەر ئەو مالە، دەتوانم تۆ لە خۆم نزىك
بەكەمەوہ.

پراگ ۴ تا ۵ى ژولای ۱۹۲۰ - يەكشەممە سەعات ۱۱:۳۰
(۳)^{۶۸}

من لانی كەم ژمارە لەسەر نامەكان دادەنيم، تا بەو جۆرەى ئەو پۆژە
كە من لە باخچە بچوو كەكەدا تۆم لى ون نەدەبوويت، هيچ يەك كىك لەم
نامانەيش نەتوانن لە تۆ ون بن، دەبييت هەمويان پييت بەگن.
هەرچۆنىك پييت، ئەگەرچى بەگشتى هەموو شتىك ئاشكرايە و ئەوہى
پەيوەندى بە منەوہ پييت، بە پوونى دەرمبەريوہ، نامەوييت بچمە
وردەكارىيەوہ، تەنيا ئەوہ نەبييت كە ئەو^{۶۹} لەبارەى من و تۆوہ،
تەنانەت دووربەدووريش پييت توورەييم لى نەديوہ. ئەمەندە
زىدەپۆييم لە پوونيدا هەبوو كە هەستى هاودەردى و سۆزدارىم
نەمايوو. هەر ئەوہندەم توانى راستگويانە بلييم كە لە نيوان من و تۆدا
هيچ نەگۆراوہ و لەوانەيشە نەگۆرپييت. مەگەر -ئيتەر بەسە-
پووداويكى تەواو بەدەفەرە. ئەمە كارى خوینەرپۆژە، نەك من. تەنيا
شتىك هەيە پييت بلييم ميلينا. ئەگەر بەراستى ئەو نەخۆش پييت
(تەندروستىيە هەرگيز باش نەدەهاتە بەرچاوم و بيئەندازە ناؤميد
بوو. سبەى بەيانى ناچارم بچمەوہ بۆ بينينى) بەلى، ئەگەر ئەو
نەخۆش بەكويت، يان شتىكى ترى لى پوو بەدات، ئيدى من هيچم بۆ
ناكرپييت، چونكە تاقە كارىك كە من دەتوانم بيكەم ئەوہيە،
هەقيقەتەكەى پى بلييم و بەردەواميش بم لەسەرى. هەقيقەت نەك تەنيا

^{۶۸} ژمارەدانان لەسەر نامەكان لە لايەن خودى كافكاوہ كراوہ، لەم دەقاندەدا ژمارە ۱ و ۲ نيبە.

^{۶۹} پيئەچييت نامازە پييت بە ژولى فريزكى دەزگيرانى كافكا.

ههقیقەت، بەلکو شتیک لەو زیاتر (هەقیقەت) ئەوویە ئەو کاتە لەگەڵ ئەودا پیاسە دەکەم، نوقمی تۆم. بۆیە، جارێکی تریش دەیلیمە، ئەگەر شتیک پرووی دا، ئەو کاتە میلینا، پنیویستە بۆ بیت.

ف.

قسە ی بیمانا، بیگومان تو هەر لەبەر ئەو هۆیە یە کە نایەیت. سبە ی (نامە بۆ باوکم) ت بە ناو نیشانی ئاپارتمانە کە ت بۆ دەنیرم. تکایە باش ئاگاداری ی بکە. لەوانە یە پۆژیک بریار بدەم بیدەمە باوکم. ئەگەر کرا مە هیله کە سی تر بیخوینیتە وە. لە کاتی خویندنه وەیدا هەول بدە هەموو فیلبازییەکانی پارێزەریکی بەرگریکەری تیا بدۆزیتە وە. ئەمە نامە ی پارێزەریکی بەرگریکارە. کاتیک ئەو دەکەیت، هەرگیز ئەمە و شتە گەرەکانی تریش ت لە بیر نەچیت.

پراگ ۵ ی ژولای ۱۹۲۰ - بەیانی دووشەممە
(۴)

ئەمڕۆ بەیانی زوو نامە ی پۆژی هەینیتەم بە دەست گەیش ت و پاشان نامە ی شەوی هەینیش. ئای کە دەموچاوت لە ویستگە ی رینگە ی ئاسندا چەند ئازیز و خەمبار بوو. یە کە م نامە ت زۆر خەمگین بوو. خەمگینی یە کە ی لەبەر ئەو نا کە ناوەرۆکە کە ی چی بوو، بەلکو بە هۆی ئەو وە کە کاتە کە ی تیپە ریبوو. نامە کە راستە و خۆ پە یوەندی ی بە رابوردوو وە هەبوو. پیکە وە لە دارستاندا، پیکە وە لە دەرە وە ی شار، پیکە وە سواربوون. چون کۆتایی هەموو ئەمانە وینا دەکریت. بە پال یە کە وە سواربوون لە ناوەرستی شەقامە بەردینه کاندا و گەرانه وە بە

كولانه كاندا كوتاييان نيه. له گهل ئه وهيشدا ئه م قسه يه كه ئه مانه
 بيكوتا بن، گالته يه كي كه وجانه يه. به لگه كاني ئيستا له به رانبهري
 مندان. چند نامه يه ك كه هر ئيستا خويندمنه وه. به خير هاتن و
 سلاو كردن له سه روك (له باتي ئه وه ي فرماني ده ر كردنم بدات) و
 چند نامه يه كي تر كه له ملا و له ولاوه بلاو بووه ته وه. له هه موو ئه م
 ماوه يه دا زهنگيكي بچووك له گويمدا لئ ده دات كه زمان حاله كه ي به م
 جو ره يه: ((ئيدى ميلينا له گهل تودا نيه))، هر چند زهنگيكي به تواناي
 تر له جيگه يه كي ئاسمانه وه به زماني حال ده لئيت: ((ئو واز له تو
 ناهئيت))، به لام زهنگه بچووكه كه به راستي له گويمدا يه و نامه يه كي
 تر يش كه په يوه ندي به شه وه وه هه يه، نازانيت بو ناتوانيت
 بيخوينته وه. نازانم بو ناتوانم سنگم بكه مه وه و به پئي پئويست هه وا
 هه لمزم. نازانم بو ناتوانم ئه وه نده له تو دوور بم.
 له گهل ئه مانه يشدا سكاللا ناكه م. ئه مانه گله يي نين و من به لئني تو م
 لايه.

ف.

دووشه ممه - به ره به يان

من چيروكي (ژهنياره هه ژاره كه^{٧٠}) ت بو ده نيرم. له بهر ئه وه نيه كه
 چيروكه كه م زور لا گرنك بيت (هر چند ده چند سالنك له مه و بهر وا
 بو)، به لكو له بهر ئه وه ي زور فيه نفايي يه. گه لئك ساده يه و مرؤف
 ده خاته گريان. له بهر ئه وه ي ئه و له باخچه ي ميللييه وه به چاوي
 سووكه وه له ئيمه ي ده رواني (من و تو! چونكه تو به پال منه وه
 پياسه ت ده كرد ميلينا. بيري لئ بكه وه. تو به پال منه وه پياسه ت

^{٧٠} چيروكي كورتي فرانتس گريل پارزپرسه. زؤد سه رنجي كافكاي پاكيشاره.

دهکرد) له بهر نه وهيش که نه و زور بپروکراسييه و له بهر نه وهيش
 ناشقی کچیک بوو که له کاره کهيدا سهرکه وتوو بوو.
 ئیستا گوئ له دهنگوباسی سه فهره که م بگره، پاشان پیم بلی که تو
 فریشته نییت. پیشتر دهمزانی فیزه که ی نه مسام له پیش دوو مانگه وه
 به راستی ته او بووه، به لام له مران پتیا و تبووم پیویستم به فیزه
 نییه. له راستیدا بو هاتنه نه مسا من هیچ کیشه یه کم نه هاته ری، بویه
 نه و کاته ی له فیهننا بووم به ته او ی ناگاداری هم هه له یه نه بووم. لی
 له گوند، یه کیک له کارمهنده کانی ئوفیسی فیزه، که لاویکی دلره ق
 بوو زوو، ههستی به هه له که کرد. فیزه که می خسته لاوه. مؤله تی
 پرویشتنی به هه موان دا، من نه بم. بارم له پیشوو خراپتر بوو
 (به رده وام بیزارم دهکن. هه رچونیک بیت دوا ی سه فهره که نه مه
 یه که م پروژه هاتبمه وه بو ئوفیسه که، بویه ناچار نیم گوئ له
 چه نه بازییه که ی بگرم. به رده وامیش یه کیک دیت بو نه وه ی من له تو
 دوور بخاته وه. له راستیدا تو له من دوور بخاته وه، به لام میلینا نه و
 جوړه که سانه سهرکه وتوو نابن، وا نییه؟ هیچ که سینک، هه رگیز) به لی،
 دوخه که به و جوړه بوو، به لام له دوا ییدا کاریگه ری تو هاته ئاراهه.
 یه کیک له پاسه وانه کانی سنوور په یدا ده بیت (که سیکی میهره بان،
 راستگو، نه مساوی، که لیک به به زه یی) به ره و قاتی سه ره وه پینماییم
 دهکات. له وه به دوا وه پاش نه وه ی به راره وه کانداییده په رین، ده گین
 به چاودیریکه ری سه ر سنوور. له وئ ژنیکی جووله که ی پرومانی
 وه ستاوه و فیزه که ی نه ویش وهک نه وه ی من که موکورتیی تیا یه. نه ی
 فریشته ی پاسه وانی جووله که، سه یر نه وه یه یه کیک له وانه ی تو به
 نه ینی له ویت دانا وه، دهرده که ویت، به لام هیزه دزه کان هیشتا
 ده سه لاتیان هه یه و به توانان. چاودیره گه وره که و یارمه تیده ره
 بچو و که که ی (هه ر دووکیان لاواز و په نگزه رد و لانی که م له و ساته دا
 ده موچاوترشاون) گوزه رنامه که وه رده گرنه وه. چاودیره که خیرا
 مه به سته که یان پی ده لیت: (بگه ری نه وه بو فیهننا، برؤن بو

به پړيو به رايه تېي پوښيس فيزه يه كي تازه بو گه رانه وه وهر بگرن). من له وه زياترم پي ناکريټ که چند جاريک بليم: ((نم کاره بو من ترسناکه)). چاوديره که به قين و رقه وه چند جاريک وه لام دداته وه: ((نم به تهنيا لاي تو وايه)). ((نم ناکريټ به هوي ته لگورافه وه فيزه ناماده بکريټ؟))
- نه خير! نابيت.

- نم نه گه هر چيه كي تيده چيت هه مووي بدم؟
- نا، نابيت.

- نم ليره دسه لاتيكي بالاتر نيه؟
- نا، نيه.

ژنه که که من به و نار هه تي و نازاره وه دهبينيت و خويسي شکومندانه بيدهنگ وه ستاوه، داوا له چاوديره که دهکات هيچ نه بيت ريگه ي پويستن به من بدات. هه وليكي بي سووده ميلينا! به م ريگه يه له و شه په رزگارم بيت. دهبيت تا به پيو به رايه تېي گوزه رنامه به پي بگه ريمه وه و شته کانم بينم. بويه نمرو به هيچ جوریک ناتوانم سه فهره کهم بکه م. هه نووکه نمه پيکه وه له ژووري چاوديري که ري سنور دانيشتبووين، تهنانهت پاسه وانه که يش ناتوانيت کاريمان بو بکات. تهنيا نمه وه نه بيت بليت بليته کان له کار ناکه ون و دريژ دهکريته وه و هتد... نيتر له م جوړه قسانه. چاوديره که دوا قسه ي خوي کردووه و چوو ته نووسينگه تايبه تيبه که يه وه. تهنيا هاوکاره بچووک که هيشتا ماوه ته وه. من خه ريكي ليکدانه وه ي خوم: شه مهنده فهره ي دوايي که بو فيهننا ديت، ساعات ده ي پاشنيوه پرو ده جووليت (ساعات دوو و نيوي به ياني دهکات، هيشتا جيگازي چنگنه کاني نوتيل ريفام پيوه يه. باري ژووره کهم له ويستگه ي فرانز جوزف باهنهوف چون دهبيت؟ به لام به هه رحال ژووریکم ده ستناکه ويت. پاشان من (به لي، ساعات ۲:۵) ده پروم بو لرشن فلدر و داواي ژووریک ده کهم (به لي، ساعات پينجي به ياني) چي دهبيت با

بییت. من هر ده بییت بچم، بو ته وهی به یانیی رۆژی دوو شه ممه
 فیزه کهم وهر بگرم (به لام تو بلیی یه کسه ر فیزه کهم بدهنی و نه مخه نه
 رۆژی سیشه ممه؟)، پاشان دیم بو لات، له بهردهم ده رگایه کدا که تو
 ده یکه یته وه، غافلگیر و سه رسامت ده کهم. ئای وای، له و شوینه دا
 هه موو بیرو که کان ده وهستن و پاشان دووباره زیندوو ده بنه وه: دوا ی
 شه ویکی ناو شه مه نده فەر، ده بییت حال م چون بییت؟ دیسانه وه ده بییت
 عه سر به په له سه فهر یکی شانزه سه عاتیی تر بکه مه وه. که ده که مه وه
 پراگ ده بییت چیم به سه ر هاتییت؟ سه روکی ئوفیسه که یش که ده بییت
 ئیستا به هوی ته لگور افه وه داوای در یژ کردنه وهی مؤ له ته کهم بکه م،
 چیم پی ده لییت؟ تو هه رگیز نا ته وییت ئه م پیشهاته روو بدات، به لام
 ئه ی چیت ده وییت؟ هیه چ کار یکی تر نییه. من وای بو ده چم تا قه
 ریگه یه ک که که میک کاره که ئاسانتر بکات ئه وه یه شه و له گموند
 به سه ر به رم و به یانی زوو به ره و **قیه ننا** بیم. به م جو ره یان، له و کاته دا
 که زور شه که تم، ده توانم به هیوری داوای شه مه نده فهری به یانی
 به ره و **قیه ننا** له به رده سه ته که بکه م. تا قه شه مه نده فهر یکه هیه له
 سه عات ۵:۳۰ به یانی ده که ویته ری و سه عات ۱۱ ده گات. زور باشه،
 من و ئه و ژنه رۆمانی یه به و شه مه نده فهره دین، به لام لی ره دا و
 له پریکدا قسه کان به ره و لایه کی تر ده چن. نازانم چون. به هه ر حال
 پی ده چیت به رده سه ته بچوو که که بیه وییت یار مه تیمان بدات. ئه گه ر ئیمه
 شه و له گموند به سه ر به رین، ئه و که به ته نیا له نوو سینگه که
 دانیش تو وه، ده هیلیت ئیمه هه ر ئاوا به بی ده نگی به ره و پراگ سواری
 شه مه نده فهری ئاسایی ببین. ئه و کاته ئیمه سه عات ۴ی دوا ی نیوه رۆ
 ده که یه نه پراگ. زور چاکه، تا راده یه ک زور باشه، چونکه من هه ر
 ده بییت ته لگور افیک بو پراگ بکه م. به هه ر حال چاودیره که ده گات. ئیمه
 له ناو شه مه نده فهره که ی به یانیی **قیه ننادا** کۆمیدیا یه کی چکۆ له ساز
 ده که یه ن. پاشان به رده سه ته که ده رمان ده کات. پیویسته له عه سردا ئیمه
 بو گفتو گو کردنی زیاتر به دزییه وه ئه و ببینین. من کویرانه رام وایه

ھەموو ئەم شتانه كارى تۆن، لە كاتىكدا كە بەپراستى بىجگە لە
 ھىرشى ھىزە نەيارەكان، چىي تر نىيە. بەم جۆرە، من و ژنە
 پۆمانىيە كە ھىدى ھىدى لە ويستگە كە دوور دەكە وينەو. (ئەو
 شەمەندەفەرە ئىكس پرىسەي دەبوا ئىمەي بگە ياندایە تە پراگ ھىشتا
 لىرە و ھستاو، گومرگى شتەكان زۆر دەخايە نىت)، تا شار ماوھە كە
 چەندە؟ سەعاتىك. ئاوا! بەلام دەلین دوو ئوتیل لە نزیكى ويستگە كە يە.
 دەچىنە يە كىكیان. لە نزیك ئوتیلەكانەو ھىلىكى ئاسن تىدە پەرىت. بۆ
 ئەو ھى بگەیتە ئوتیلەكان دەبىت بەسەر ئەو ھىلەدا تىپەرىن، بەلام
 لەوكاتەدا شەمەندەفەرەي كى بارەلگر نزیك دەبىتەو. كە من دەمەو یت
 خىرا بپەرمەو، ژنەكە بۆ دواو ھامدە كىشیت. لەوكاتەدا
 شەمەندەفەرەي بارەكە دەو ھستىت و پىگەكە مان دەگىرىت. ناچارىن
 چاوەرى بگەين. ئىمە بىر لەو دەكەينەو كە ھەر ئەم بەدبەختىيە مان
 كەم بوو، بەلام كارەساتەكە لىرەدايە. ئەگەر ئەم دواكەوتنە پووی
 نەدايە من پوژى يەكشەممە نەدەگەيشتمە پراگ، ئەمە خالی
 وەرچەرخان بوو. تۆ دەزانىت (ھەر بەو جۆرەي كە تۆ لە وىزگەكەي
 خۆراوا لەم ئوتیلەو بە پاكردن دەچوویت بۆ ئوتىلىكى تر)، وا ئىستا
 لەم دەرگای بەھەشتەو بۆ ئەو دەرگای بەھەشت پاكردبوو بۆ
 ئەو ھى كارئاسانىم بۆ بگەیت، چونكە لەو ساتەدا كە فرىشتە
 پاسەوانەكەي تۆ لە كاتىكدا لە ويستگەكەو تا ئىرە بە ھەناسە بركى
 دوامانكەوتوو و ھاوار دەكات: ((زوو بگەرىنەو. چاودىرەكە مۆلەتى
 پەرىنەو تان پى دەدات))، ئایا ئەمە دەكرىت؟ ئایا دەكرىت؟ شتى وا
 گەر وو وشك دەكات. دەبىت دە جار لە پاسەوان بپارىنیتەو بۆ ئەو ھى
 پارەمان لى وەر بگىرىت. ھەنووكە دەبىت بە پاكردن بگەرىنەو.
 شتەكانمان لە نووسىنگەكەي چاودىرەو بىنن بۆ ئەولای ئوفىسى
 كوزەرنامەكە و پاشان بەرەو گومرگ پاكەين، بەلام پىويستە لەدواي
 ئەمەو تۆ ھەموو شتىكت ئەنجام داىت: كاتىك كە ئىتر من ناتوانم
 بگەومە دواي باركردنى شتومەكەكانم، بارەلگرىك لە پەنامدا

دەردەكە ویت. كاتیک له ئۆفیسى گوزەرنامە ئاپوورەى خەلكەكە بەرەو
 دواوهم دەبات، پاسەوانیک رینگەم بۆ دەكاتەو. كاتیک له ئۆفیسى
 گومرگ بى ئەوەى خۆم ئاگام لى بىت، قوتووی دوگمەى سەر
 كراسەكەم كه له زىر دروست كراو، لىم ون دەبىت، كارمەندىك
 دەیدۆزیتەو و بۆم دەهینیتەو. ئیمە سواری شەمەندەفەر دەبین و
 زوو بەرئى دەكەوین. سەرئەنجام ئارەقەى سەرورپووم پاى
 دەكەمەو. تكایە هەمیشە لەگەلمدا بە.

ف.

پراگ ەى ژولای ۱۹۲۰ - دووشەممە

ه) وا بزەنم پىووستە برۆم بخەوم. سەعات یەكى دواى نیوہشەو. دەبوو ئیوارە نامەم بۆ بنووسىتایە، بەلام ماكس لىرە بوو كه زۆر ئارەزووی بینینیم دەکرد. لى نىگەرانییەكانى من بەرانبەر بەو كچە^{۷۱} نەبەشتبوو تا ئیستا ئەو كارە بكەم. تا سەعات ۸،۳۰ لەگەل ئەو كچەدا بووم. ماكس سەعات (۹)ى بۆ بینینەكە دانابوو. پاشان تا سەعات ۱۲،۳۰ پىكەو بووین و لەو ناوہ پياسەمان دەکرد. حەز دەكەم بزانیت چىم لەلدایە بە پروونى لە نامەكانمدا نووسىومە. لەوانەى ئەوەى تۆ تۆ تۆ (دیسانەو توشى تورتەتورتى قەلەمەكەم بووم) تەنیا كەسیت لەو بارەيەو قسەم لەگەلدا كرديت. ئەو ئەمەى نەدەزانى، تازەيش ناوى تۆى زانیوہ (دیارە من ئەوہم نەنووسىبوو، چونكە لەوانەبوو هاوسەرەكەى نامەكان بخوینیتەو)، لەبارەى ئەو كچەيشەو: ئیستا دۆخەكە لەبارترە. لى لەسەر ئەوەى من رینگەم پى دابىت نامە بۆ تۆ بنووسىت و شتى لەو بابەتە، زۆر پەشیمانم. یەككە

^{۷۱} مەبەست لەو كچە ئۇلى فرىزكى دووم دەزگىرانى كافكایە. ماكس برود پای وابە لە مەسود (نامە بۆ مېلینا)دا كە دەلێت (ئەو كچە)، مەبەستى ژولایە.

له نيشانهی د لنيگه رانيم به رانبهه به تو ئه و ته لگورافه يه كه نه مړو ناردم (ئو كچه به ميهره بانى و راستگوييه وه نامت بو دهنووسيت - ليره دا من دهم ويست وشه ي (زور) يشى بو زياد بكم - تويش به جيدى و كوكى وه لامى بدهره وه و لايه نم بگره) نه مړو دوخه كه به گشتى له بارتر بوو. وام دانابوو به شادييه وه دهرباره ي مران بدويم. دوخى نه مړو هه پره شه ي كه متر تيا بوو، به لام هه ر كه هاتنه وه سه ر باسه كه -ئو كچه له پالمد، له كارل زپلاتس ماوه يه ك هه موو گيانى كه وته له رزين - من ته نيا نه وه ندم پى كرا بليم كه به رانبهه به تو^{۷۲} هه موو شتيكى تر - هه رچه نده پينده چيت ئالوگورپان به سه ر نه يه ت - نامينن و ته واوده بن. ئه و له دواييدا دواپرسيارى كرد كه من به رانبهه رى ته واو دهسته وسانم. پرسياره كه ي نه وه بوو كه: ((من ناتوانم واز له تو بينم، لى نه گه ر دهرم بكه يت دهرؤم، ئايا تو دهرمده كه يت؟)) نه م دهربرينه به رانبهه به تو، جگه له خو په رستى، شتيكى زور نه فره ته ينى له خو گرتووه. من بو تى باس ده كه م، چونكه خه مى تومه. له سه ر نه م هه موو پيلانه ي دژى تو ده كريت، ئايا ده توانم كاريك هه بيت، نه يكه م؟ بروانه نه مه چ ترس و ساكانى كى تازه يه!!)) من وه لامم دايه وه: ((به لى)) نه ويش له وه لامدا وتى: ((به لام به هه رحال من ناتوانم وازت لى به ينم)). له و كاته دا نه و مړو چاك و ئازيزه ده ستى به قسه ي زور كرد كه له سه رووى تواناى خو يه وه بوو. له م جوړه قسانه: نه و له و شتانه ناگات كه روويانداوه، وه ك نه وه ي كه تو مي رده كه ت خو ش ده وي ت و به دزييه وه قسه له گه ل مندا ده كه يت و بابته تى تريش. له راستيدا چهنده قسه يه كى ناپه سه نديشى به رانبهه به تو كرد، كه ده بوو له سه ر نه و قسانه لى بده م، به لام له لايه كى تره وه نه ي نه ده بوو دهرفه تى نه وه ي بده مى كه دهرده لى خو يم بو بكات؟

^{۷۲} مه به ست له وشه ي (تو) ميلينا يه . كافكا ده يه وي ت دهرباره ي ميلينا له گه ل ده زگيرانى دووه مي دا
- ئه لى فريزك - قسه بكات و. ف.

ھەر ھېچ نەبىت تاقە دەرفەتتىك؟ وتى دەيەوئىت نامەت بۇ بنووسىت.
 لەبەر ئەو دوودلىيەى بەرانبەر بەو ھەمە و ئەو بېروا بىئەندازەيەيش
 كە بە تۆم ھەيە، رېگەم پى دا. ئەگەرچى باجەكەى چەند شەويك
 نەنووستە. ئەوئەندە بەسە كە ئەو رېگەپىدانه ئاسوودەيىك بەو
 دەبەخشىت و نائارامىيەكەيش بە من. تۆ دلۇقان و خۆگر بە، بەلام با
 خۆگرىيەكەت زىاتر بىت. من دەمەوئىت بلىم چى؟ بۇ نازانم تۆ ئەو
 شتە دەنووسىت كە دەشىت باشتىر بىت. ترسەكەم لەم بارەيەوہ رەنگە
 لەو نائومىدىيەوہ بىت كە شتىكى پىلانگىرانه بۇ تۆ بنووسىت و
 بەرانبەر بە من كارت تىبكات. ئايا بەھاي من لاي تۆ زور ناھىنيتە
 خوارى؟ ترسەكەم بىرپىزم دەكات، بەلام چى بكەم لەباتى دل، ئەم
 ترسە دەرواتە ناو جەستەمەوہ! لە راستىدا ھەق نەبوو رېگەم پى
 بدايە، دەى، من بەيانی دەيىنمەوہ. بەيانی پشوى ھاس^{۷۳} زور
 داواى لى كردم پاشنىوہرۆ پىاسەى لەگەلدا بكەم. دەلئىت لە رۆژانى
 ترى ھەفتەدا ئىدى من ناچار نابم بچم بۇ ئەوہى بىيىنم. ئەگەر ھىشتا
 نامەكەى نەنووسىيىت، بەلكو بتوانم پەشىمانى بكەمەوہ، بەلام لەو
 حالەتەدا بە خۆم دەلئىم: لەوانەيە ئەو تەنيا رۈونكردنەوہيەكى بوئىت.
 لەوانەيە قسەى تۆ كە بە شىوازيكى راست و راسا پىنى بلىئىت، ئارامى
 بكاتەوہ. رەنگە (ئەم رۆژانە من بىرم بەم شتانەوہ ئالاوہ) تەنانەت
 بەرانبەر بە نامەكەت بكەوئىتە سەر چۆك.

فرانتس

ھۆكاريكى تر لەبارەى رېپىندانەكەى منەوہ. ئەو دەيوئىست ئەو نامانە
 بىيىنيت كە تۆ بۆت نووسىوم، لى من ناتوانم نامەكانى پىشان بەم.

^{۷۳} بۇنى جان ھاس Jan hus لە سەردەمى كۆمارى چېكوسلۆفياكىادا پشوى فەرمى بوو.

(له په راویزی لای راسته وه نه مه زیادکراوه): جگه له هه موو نه مانه، هه نډیک جار ده لیم: نه گهر بریار بیت یه کیک له خوشیدا بمریت، بیگومان نه وه منم. نه گهر که سیکیش که قه راره بمریت، بریار بیت له خوشیاند ا بزی، نه وسا من به زیندووی دهمیتمه وه.

پراگ ۶ ژولای ۱۹۲۰ به یانی سیشهمه

(۶ زه بریکی بچووک له من: ته لگورافیکم له پاریس وه بو هاتوه. یه کیک له مامه پیره کانم که زورم خوشده ویت، له مه درید ده ژی و سالانیکه لیره نه ماوه، سبهیشه و ده گاته لمان. نه مه بو من شوکیکه، چونکه به شیکی کاتم داگیر ده کات. منیش دهمه ویت هه موو کاتم، به لکو هزار جار زیاتر له هه موو کاتی خووم و نه گهر بکرایه پیوستیم به هرچی کات هه یه بو تو بیت. بو نه وهی بیر له تو بکه مه وه و هه ناسه له تودا بدهم. لیره ئاپارتمان که نائارام ده بیت و شه وانیش هر وا. بویه هه ز ده کهم له شوینیکی تر بم. پیم خوشه گه لیک له شته کان به جوریکی تر بن. هه ز ده کهم ئوفیس هر به ته واوی نه مینیت، به لام لهم حاله یشدا هر بیر ده که مه وه. له بهر نه وهی ئاره زووی تری دواي نه م چرکه ساته م هه یه، نه م چرکه ساته ی تو. که واته شایانی نه وه م زه بریکم لی بدریت.

له لایه که وه من ئیدی توانای نووسینی هیچم نییه جگه له نووسین له سر نه و ده سیسه و ئازاوه یه له دنیا دا هه یه و ته نیا په یوه ندیی به خو مانه وه یه. هرچی به کی تر هه یه، نه یاره. نه مه تاوانه! تاوانه! به لام چی له لیوم بکه م که به زمانی بیزمانی له بهر خووه ده دویت، چی له م ده موچاوه ی خووم بکه م که له ئامیزی تودا ئارام ده گریت (چی بکه م!). یاده وه ریبه کی تالی مران. ئایا ریگه م ده دهیت بیلیم؟ وا بزانه رژی دووه م بوو له دارستانه که دا شتیکی وات وت: ((شه ری ناو ژووری

چاوه پروانی زور ناخایه نیت))، وا ئیستا له نامهی پیش کوتاییدا له مران، تو له بارهی نه خوشییه که ته وه دنوووسیت، من چون بتوانم له نیوان ئەم دوو شتەدا ریگهی رزگاری بدۆزمه وه؟ من ئەمه له پای ئیره بیبیردنه وه نالیم میلینا. من هه سوود نیم. چ دنیا زور بچووک بییت و چ ئیمه زور گوره بین، هه رچونیک بییت ئیمه هه ر پری ده کهینه وه. ده بییت ئیره یی به کئ بهرم؟

پراگ ٦ ژولای شهوی سیشهممه

(٧ بروانه میلینا، من ئیستا خۆم ئەو نامه یهت بۆ ده نیترم و ته نانهت نایشزانم ناوه رو که که ی چیه. مه سه له که ئەوه یه که من به لیم پی دابوو ئەمرو پاشنیوه رو سه عات ٣/٣٠ له بهردهم ماله کهیدا بم^{٧٤} ده مانویست به که شتییه کی هه لمی پیاسه یه ک بکه ین، به لام من دوینیشه و درهنگ چوومه ناو جیگه و به زهحمهت خه و چووه چاوم. بۆیه ئەمرو به یانی زوو به په له نامه یه کم بۆ نووسی که ده بوو پاشنیوه رو بنووم و ته نیا ده توانم له سه عات شه شدا له وی ئاماده بم. له حاله تیکی نا ئارامیدا که نه نامه و نه ته لگوراف بۆیان چار نه ده کرا من ئەمه م بۆ نووسی: ((تا ئەو کاته ی پیکه وه قسه ده باره ی ئەم نامه یه نه که ین، مه ینیره بۆ فه ننا))، به لام ئەو پیشتر، به یانی زوو له حاله تیکی نیوه هۆشیاریدا: (که ته نانهت خۆیشی نازانیت چیی نووسیوه) نامه که ی نووسیوه و پۆستی کردوو. کچه داماو که که نامه خیرا که ی منی پی ده گات، زور به په له و شپرزه خۆی ده که یه نیته پۆسته خانه. هه رچونیک بووه نامه که ی خۆی ده سته که ویته وه. ئەمه نده یش خۆش حال ده بییت که هه ر پاره یه کی پی بووه داویه تی به و که سه ی به رپرسی کاره که یه. (دوا ی ئەوه ی

^{٧٤} مه به ست له مال و نامه ی ئه لی فریزکه .

پاره‌که‌ی داوه، پاشان گه‌لیک سه‌ری له بره زوره‌که‌ی سوورماوه) عه‌سر نامه‌که‌م بۆ دینیت. هه‌نووکه‌ من چی بکه‌م؟ هه‌موو ئومیدی من بۆ چاره‌سه‌رکردنیکی خیرا و زور باش وابه‌سته‌ی ئه‌و نامه‌یه‌ و کاریگه‌ری وه‌لامی تویه. من ددانی پیا ده‌نیم که ئه‌م ئومیده‌ به‌راستی ئومیدیکی ناهوشیارانه‌یه، به‌لام تاقه‌ ئومیدی منه. ئه‌گه‌ر ئیستا نامه‌که‌ بکه‌مه‌وه و بیخوینمه‌وه، یه‌که‌م ئه‌و زویر ده‌بیت و دووه‌م بیگومانم که ئیتر من نامه‌که‌ نانیتم. بۆیه‌ بی ئه‌وه‌ی ده‌ستکاری بکه‌م، یان بیکه‌مه‌وه، ده‌ینیتم بۆ خۆت. هه‌ر به‌و جوهره‌ی که‌ پیشتر بی ئه‌وه‌ی ده‌ستکاری کرابم، خۆم راده‌ستی تو کردوه.

ئاووه‌ه‌وای پراگ تا راده‌یه‌ک تال و خه‌مگینه، هیشتا نامه‌م پی نه‌گه‌یشتوه. که‌میک دلته‌نگم. به‌راستی مه‌حاله‌ تا ئیستا نامه‌یه‌کی تۆم پی نه‌گه‌یشتیت. هه‌ول بده‌ ئه‌مه‌ بۆ دلم‌ پروون بکه‌یته‌وه.

-ف-

ناونیشانه‌که‌ی: ژولی فریزک

پراگ LL

Smeckach na^{٧٥}

پراگ ٦ ژولای ١٩٢٠ سیشهممه‌ دره‌نگانیکی شه‌و

٨) من چۆن توانیومه‌ چاوه‌رپی شتیکی وا له‌ تو بکه‌م؟ ئه‌گه‌ر بیروکه‌یه‌کی وام تیبگه‌رایه‌ دووربوو نامه‌که‌ت بۆ پۆست بکه‌م. هه‌رچه‌نده‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ بریاری راست و پیویست ته‌نیا له‌ ئه‌ستوی منه، ره‌نگه‌ نووسینی نامه‌ و متمانه‌کردن به‌ وه‌لامیکی له‌و جوهره‌ بۆ

^{٧٥} ئه‌م ناونیشانه‌ ته‌نیا له‌ ده‌قه‌ ئه‌لمانییه‌که‌دایه‌. به‌ هه‌رحال هه‌رچه‌نده‌ ماگس برود له‌باره‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی کافکاوه‌ "ئه‌و کچه‌" پروونکردنه‌وه‌یه‌کی داوه، به‌لام ناونیشانه‌که‌ ناوی ئه‌و کچه‌ ناشکرا ده‌کات.

که سینیکی بیگانه، بۆ تو مه حال بیت. که واته میلینا، داواکارم به چاوی لیبوردنه وه ته ماشای ئەم نامه و ته لگورافانه بکهیت و به که منه قلیبی منیان بزانیته. که منه قلیبه ک هۆکاره که ی جیا بوونه وه یه له تو. ئەگەر وهلامی نامه که ی نه ده یته وه، گرنگ نییه. ناچار پینگه چاره یه که تر په یدا ده بیت. له م لایه نه وه ترست نه بیت. مه سه له که ته نیا ئە وه یه که ئەم پیاسانه (ئەمرۆ له نشیوی فیشرا ده ر) زۆری شه که ت کردووم. سبه ی مامم ده گات. ده رفه تی پینکه وه دانیشتمنمان له گه ل تۆدا دووره. با له سه ر شتیکی باشتر بدوین. ئایا ده زانیته تو له فیه ننا جوانتر به رگت پۆشیبوو؟ هیچ ئە ملاولای ناویت: پۆژی یه کشه ممه بوو.

پراگ ۷ ژولای ۱۹۲۰ شهوی چوارشه ممه

۹) چهند قسه یه که به په له له باره ی ئاپارتمانە تازه که مه وه، ههروهها به په له، چونکه سهعات ده باوکم و دایکم له فرانقزباد و مام سهعات ۱۲ له پاریسه وه ده گهن. بریاریشه ههردوولایان یه کتر ببینن: ده لیم ئاپارتمانە تازه که، چونکه له بهر هاتنی مام گوێزاومه ته وه بۆ ئاپارتمانە چۆله که ی خوشکم له مارین باد. ئاپارتمانە که گوره و چۆله. له راستیدا زۆر جوانه، به لام شه قامیکی پر له ههراوزه نای هه یه. له هه مان کاتدا بۆ دۆخگۆرین زۆر خراپ نییه. ده بیت بۆت بنووسم میلینا، چونکه له نامه پر له سکالاکانی ئەم دواییه م (له هه موویان خراپتر ئەمرۆ به یانی نووسیم و له زۆر خه جاله تیدا دراندم. بیری لی بکه وه: هیشتا چ هه والیکی تو نازانم، به لام سکالاکردن له ده ست پۆست کاریکی گه وجانه یه. ده متوانی چی له گه ل ئیداره ی پۆستا بکه م؟) تو به و به ره نه نجامه گه یشتوویت که من ئیستا له تو دلنیا نیم و ده ترسام له ده ستت بده م. نا، من بیروا نیم، چونکه ئەگەر له تو دلنیا نه بووما یه، ئایا ده تتوانی بۆ من ئە وه بیت که ئیستا

ههیت؟ ئەو هی بوو بە هۆی سەرھەلدانی ئەم ههسته لای من ئەو هیه
که پینگه یشتنی راسته قینهی من و تو کورت و لیکترازانی
راسته قینه یشمان له پریکدا بوو. (بۆ هەر یهکشه ممه؟ بۆ هەر سهعات
؟ ناخر بۆ؟)

هەرچۆنیک بیت رهنگه ئەمه که میک ههستت ئالوز و به راژوو بکات،
بمبووره، هه نووکه له م شهوهدا، شهو باشی من، هه موو بوونم،
هەرچیه کم ههیه، هەرچیه کیش تو به خته وهر دهکات، له منی قبول
بکه.

پراگ ۱۸ ژولای ۱۹۲۰ پینجشهمه، به یانی

۱۰) شه قام جه نجاله، کلێسنه پووسی یه که ی به رانبه رمان نه ماوه،^{۷۶}
بووه به کۆمه لیک ئاپارتمان. ئاپارتمانەکان پڕپڕن له مرۆف. له گهله
ئەو هیشدا رهنگه به ته نیا بوون له ژوو ریگدا جوړیک بیت له مهرجی
ژیان به سه ربردن. ته نیایی له ئاپارتمانیکدا (به مانایه کی وردتر
ته نیاییه کی کاتی من له ئاپارتمانەکه دا) جوړیک بیت له خوشبهختی
(ده لیم جوړیک بیت، چونکه ئەگەر من نه ژیم، ئاپارتمان به که لکی چی
ده خوات. ئەگەر مالیک بۆ ئاسووده یی، وهک نمونه دووچاوی شین
و دره وشاوه و پڕ له خوشه ویستی و میهره بانیه کی زۆرم نه بوايه،
ئاپارتمان چ سوودیکی بۆ من ده بوو؟). ده لیت ئەم ئاپارتمانە بۆ
خوشبهختی من دروست کراوه. هه موو شتیک ئارامه. گه رماو،
چیشته خانه، هۆل، سئ ژوو ری زیاده. نهک وهک ئەو ژوو رانه ی
ئاپارتمانەکه ی تر که سیخناخی خه لکین. پڕن له خزمی زیناکار و
به ره لایی، بیر و هه وه سبازییه سهره پۆکان، له هەر شوینیکدا کاری

^{۷۶} کافکا که له مالی باوکی بوو، کلێسایه کی پووسی به رانبه ر ماله که یان بوو به ناوی (نیکولا)،
نرای ئەو هی سالی ۱۹۱۳ له ماله نه ما، له نامه یه کیدا بۆ فلیس باور یاد له و دیه نه ده کاته وه.

ژیربه ژیر، بیړه وشتی، رووداوی کتوپر ده کریت. له هر سووچیکیدا مندالی زول ده خریته وه. ژیان هر به رده وامه، به لام نهک وهک پوژانی په کشه ممه ی نارام و له سه رخوی ده ورو به ری (شاره که ی تو)، به لکو وهک شوینیکی سه ره تای زور ئاپووره ی بیسه ره و به ره له شه وانی شه ممه دا. وا خوشکم ئه م هموو ریگه یه ی بریوه تا به رچاییم بو بیتیت. (که هر پیویستی نه ده کرد، چونکه ده بوو من بجمه وه بو ماله وه). پیش ئه وه ی من له خه ونی ئه م نامه یه و شه که تیم له م دنیا یه به ئاگابیتیته وه، چند جاریک له زهنگی ده رگاکه ی داوه. بیگومان ئه م ئاپارتمان په یوه ندی به منه وه نییه: له هاویندا میردی خوشکم جار جاره لیره ده ژی.

پراگ هی ژولای ۱۹۲۰ به یانی پینجشمه ممه

(۱۱) سه ره ئه نجام نامه که ت گه یشت. هر چه نده له وانه یه په له کردن قسه ی نادرستی لی بکه ویتته وه که په شیمان بوونه وه ی به دوا دا بیت، به لام ته نیا چند وشه یه کی به په له ده رباره ی ئه سلی مه سه له که. ئه م مه سه له یه له روانگه ی په یوه ندییه تایبه تییه که ی هر سیگمانه وه، کیتشه گه لیکن ناتوانم به راوردیان به مه سه له که ی تره وه بکه م، بو یه نا کریت وهک ئه زمونیتتر ته ماشای بکه ییت. (جهسته کان، ئازاری سی لایه نه، ئازاری دوو لایه نه، ئازار بو له ناوچوون^{۷۷}). من هاوړی ئه ونیم. من ناپاکیم له گه ل هاوړییه کی خومدا نه کردووه. له ئاشناکانی ئه ویش نیم، به لکو له بهر چند هویه ک زیاد له هاوړییه ک په یوه ندییه کی نزیکم له گه لیدا هیه. له لایه کی تره وه تویش ناپاکیت

^{۷۷} نامازه به په پولاکه میردی میلینا. وشه ی ناو دوو که وانه که پیده چیت له نامه ی میلینا وه رگیرایت، چونکه له ده ستنوسه که دا هر ئه م وشانه له ناو که وانه که دا نووسراون.

له گه لیدا نه کردووه، چونکه هرچییه ک بلیت تو هر خوشت دهویت،
 نه گهر من و تو په یوه نندیه کمان هه بییت (سوپاسی تو ده که م
 شاننه کانم!) له سنووری ئه ودا نییه و له زه مینه یه کی تردایه. به کورتی
 ئه م سهرقالییه رهنگه هر به تهنیا سهرقالی نه بییت. به ینی خومان بییت
 ئه م سهرقالییه هر ئه شکه نجه، ئازار و پارای نییه. - (نامه که ت منی
 له و ئارامییه ریژه ییه کرد که هیشتا له یاده وهری پیکه وه بوونمان
 مابوووه و رهنگه ئیستا جاریکی تر بگوریت به وهیشووومه که ی
 مران. ئه گهر چی چند ریگریه کی به هیز هیه بو گورینی ئه و دوخه
 بو هه مان دوخه که ی مران. هرچند تو بو ماوه یه ک بیدهنگی
 هه لبریت. ئه م سهرقالییه به ئاشکرا ترسیک لای هه رسیکمان
 دروست دهکات که ئه مه ییش ته و او ئاشکرا و پروونه. منیش ته و او دژ
 به گریماننه کانم. (له بهر ئه وه دژم، چونکه تو م هیه، ئه گهر تهنیا
 بوومایه نه مده توانی بیر له شتی وا نه که مه وه)، ئه گهر له ئیستا وه
 یه کیک خوی بتهاته ناو شه ری داهاتوووه، له م سهرزه مینه دا که
 ویران و سه روبنه چون ده توانیت مالی ئاینده تی تیا هه لبریت؟).

له ئیستادا من له مه زیاتر هیچ نازانم. سینیهم پوژه ده چمه ئوفیس و
 تا ئیستا دیریکم نه نووسیوه. له وانه یه ئیستا باشتربیت. له راستیدا
 کاتی نووسینی ئه م نامه یه، ماکس سه ری لی دام. ده کربیت له بیدهنگی
 و نه یئ پاریزی ئه و دلنیا بییت. هه موو که سیک ده زانیت بیجگه له
 خوشکه کانم، له دایک و باوکم و ئه و کچه ^{۷۸} و ئه و، ^{۷۹} که من له پری
 لیتزه وه گه راومه ته وه.

-ف-

^{۷۸} مه بهست ئالی فریزکی دووم ده زگیرانی کافکابه
^{۷۹} مه بهست ماکس پرووه .

ئایا دەتوانم ھەندیک پارەت بۆ بنیترم؟ لەوانە یە بتوانم لە ڕیگە ی
 لاورین ھوہ^{۸۰} ئەم کارە بکەم. بە جۆریک کە پیتی بلیم لە ڤیەننا ھەندیک
 پارەم لی قەرز کردوویت، ئەویش لەگەل پاداشتی نووسینە کانتدا بۆت
 بنیتریت.

(لە پەراویزی لای چەپەوہ) منیش دەربارە ی بریارە کەت کە دەتەویت
 لەسەر ترس و دوودلی شتم بۆ بنووسیت، کەمیک بیزار بووم.

پراگ ۹ ژولای ۱۹۲۰ - ھینی

(۱۲) بە پای من نووسین ھەرچۆنیک بیت، ھەر بیھودەییە. بەراستیش
 وایە. لەوانە یە باشترین کار بۆ من ئەو بیت بۆ ڤیەننا و تۆیش
 لەگەل خۆمدا بەرم، ڕەنگە بەم کارە قایل نەبیت، بەلام من دەیکەم. لە
 راستیدا لیرەدا دوو گریمانە ھە یە کە ھەریە کە یان لەوی تریان
 جوانترە. تۆ یان دیت بۆ پراگ یان دەچیت بۆ لیبسیک^{۸۱} لە کاتیکدا کە
 بروام بە ئایینی کۆنی جوولە کە نییە، دوینی بە دزییەوہ چووم بۆ لای
 ژیلوسکی^{۸۲}. کەمیک پیتش ئەوہ ی بروات بۆ لیبسیک بە گیرم ھینا.
 نامە کە ی تۆی لایبوو بۆ ئوستازا. پیاویکی بیوینە یە. چالاک و راستگۆ
 و ھۆشیارە. قسە دەکا و لە ھەموو شتیک دەگات و تەنانەت کەمیک
 زیاتر (تیدەگات). دەیویست لەگەل ھاوسەرە کە یدا بروات بۆ لای
 فلورین^{۸۳} کە لە نزیک ڕنەو دەژی. لەویوہ بیت بۆ ڤیەننا بۆ لای تۆ.
 بریارە پاشنیوہ ڕۆی ئەمرۆ بگەریتەوہ بۆ پراگ و وەلامە کە ی ئوستازا

^{۸۰} نارنە لاورین لە کارمەندانی بلوکرەوی (تربیونا) و سکرتیری (بدریش ھلاواک) بوو.

^{۸۱} Libesic

^{۸۲} یوولفا ژیلوسکی میردی ئوستازای ھاوڕی میلینا.

^{۸۳} Josef Florian (۱۸۷۳ - ۱۹۴۱) نووسەر و خاوەن چاپخانە ی دیاری کاسۆلیک، کە بەکەم
 وەرگێتەر و بلوکرە ی شیعری کاسۆلیک بوو. سالی ۱۹۲۹ یە کەم وەرگێتەری پۆمانی (مەسخە ی
 کافکای بە زمانی چیکی کرد.

له گهل خویدا بینیت. سهعات سینی دواینوه پو من وادهم له گهلیدا ههیه
 و دواى ئه وهیش ته لگورافت بو ده کهم. له و قسه بیسه ره و به رانهی له
 یانزه نامه ی پیشوودا نووسیومن، داواى لیبور دنت لى ده کهم. نامه کان
 فرییده. هه نووکه نوره ی راستییه که گوره تر و چاکتره. له م
 چرکه ساته دا من وای بیر لى ده کهمه وه که خوشه ویستی تو بو
 میرده کهت تاقه شتیکه ده بیت لى بترسیت. تا ئه و شوینه ی باسه که
 په یوه ندیی به شتیکی تازه ی تره وه ههیه و تو له و باره یه وه
 نووسیوته، بیگومان کاریکی دژواره، به لام ئه و هیزه به کهم مه گره که
 من به تووه ده به ستیت. هه رچه نده هه ر خه وم لى ناکه ویت، به لام
 دواى ئه وه ی دوینیشه و دوو نامه ی تو م پی گیشته، ئیستا زور
 له وه ی جارن بیرم لى ده کرده وه، ئارامترم. (به ریکه وت ئه و کاته ی
 نامه کانته گیشتن ماکس لیره بوو. بیگومان دوخه که له بار نه بوو،
 چونکه هه رچونیک بیت، ئه م کاره زیاتر تاییه تییه و په یوه ندیی به
 شه خسی منه وه ههیه. ئاه میلینای داماو، دیسانه وه ئیره یی که سیک
 ده ستی پی کرد که خو ی حه زی به ئیره یی نییه)، هه روه ها
 ته لگورافه که ی ئه مرۆت که میک دلنه وایى و هیوریم پی ده به خشیت.
 هیچ نه بیت له م چرکه ساته دا، به رانه بر به میرده کهت ئه وه نده دوودل
 نیم که نه توانم خو م بگرم. ئه رکی گوره له ئه ستوی ئه ودا بوو،
 رهنگه تا راده یه ک شه رافه تمه ندانه ئه و ئه رکه ی به ئه نجام که یانده بیت.
 له وه دلنیا نیم بتوانیت تا سه ر ئه و ئه رکه له ئه ستو بگریته. نه ک له بهر
 ئه وه ی نه توانیت (توانای من به رانه بر به توانای ئه و چیی پی
 ده کریته؟)، به لکو به پیی ئه وه ی تا ئیستا پرووی داوه بارى
 بهرپرسیاریه تی ئه و له راده به ده ر قورسه و گوشاره که ی سه ری
 گه لیک زوره، هه روه ها له و لایه نه ی شه وه که ئه و حه وسه له یه ی بو ئه م

کاره پئیوسته زور له وهوه دووره. جگه له وه دهکریت ئەم مهسه له یه
کاره که ی ئەو ئاسانتر بکات؟^{۸۴} بۆ نابیت من نامهی بۆ بنووسم؟

-ف-

پراگ ۱ ژولای ۱۹۲۰ - ههینی

(۱۲) تهنیا چەند وشە یەک لەبارە ی نامە که ی ئوستازاوه (مامم
چاوه پریمه، ئەو شتە ی بۆ کاتی تر دلگیر و بۆ ئیستا و لەم
چرکه ساتە دا بەراستی بیزارکەرە) دە ی، نامە که ی ئوستازا گەلیک
هاورپییانە و پر له خۆشە ویستییه، بەلام تاقە که مایه سییه کی تیایه،
له وانە یه که موکورییه کی که م یان رەنگه هەر رواله تی و تە شریفاتی
بیت. (مه به ستم لەم قسه یه ئەوه نییه ئەو نامانە ی ئەم که مایه سییه یان
تیا نییه دلۆقانتەر بن، رەنگه پیچە وانە که ی راست بیت). به هەر حال
شتیک هه یه که ئەم نامە یه که موکورتی تیابیت یان زوری شی تیابیت،
رەنگه ئەو شتە توانای بیرکردنە وه یه ک بیت، رەنگه کاریگه رییه که ی له
میردە که ی ئوستازاوه هاتبیت، چونکه دوینی ئەویش بەراستی هەر
به و جوړه له گەل مندا دەدوا، بەلام بۆ دەبیت من لەبارە ی
مرۆفگه لیکه وه که بەراستی چاکن، به و جوړه بدویم؟ ئیره بیپیردن. له
راستیدا هۆکاره که ی ئیره ییه، بەلام میلینا، بەلین دەدم هەرگیز به
ئیره یی خۆم ئازار به تۆ نه گه یه نم، به لکو خۆم و تهنیا خۆم ئازار
بدم. له گەل ئەوه ی شیدا وا دەر دکه ویت که له نامە که دا به دحالیبوونیک
پیشهاتبیت. ئاختر تۆ نه داوای ئامۆژگاریت له ئوستازا کردووه و نه
داوات لی کردووه بچیته لای میردە که ت و قسه ی له گەلدا بکات.
ئەوه ی له و کاتە دا داوات له و کردووه شتیکه هه ی شتیک ی دی جینگه ی

^{۸۴} له دهقه ئەسلییه که دا پرسته که خه به رییه، بهلام به نیشانه ی پرسیار کوتایی هاتووه.

ناگریته وه: ته نیا ناماده بوونی خودی ئه وه و به س. لانی که م من وای ده بینم. هیوادارم ئه مرۆیش هه والیکى تری تۆم پی بگات. من سه رمایه داریکم بیناگام له هه موو ئه و شتانه ی که هه مه. ئه م دوانیوه رۆیه له ئوفیسه که بیه ووده چاوه رینی هه والیکى تۆ بووم، نامه یه کیان دامی که که میک دوای ده رچوونی من له مران وه که یشتبوو. خویندنه وه ی نامه که شتیکی سه یروسه مه ره بوو.

کافکاکه ت

پراگ ۱۰ ی ژولای ۱۹۲۰ - شه مه

۱۴) ئه مه خراپه. پیری دوو نامه ی ناخۆشتم پیگه یشت و دوینییش تاچه ته لگورافیک (ئه که رچی دلنیاکه ر بوو، به لام له بهر ئه وه ی هه ندیک جار ته لگورافه کان له وه ده چیت که میک پینه و په رۆکرا بیتن وایه) ئه مرۆ هه ر هیچ نامه م پی نه که یشتوو. تیکرا نامه کان له هه موو لایه نیکه وه بو من دلخۆشکه ر نه بوون. له و نامانه دا باست له وه کردبوو که نامه ی تر ده نووسیت و تا ئیستا هیچ. دوو شه و له مه و بهر ته لگورافیکى خیرام بو ناردیت و پیشه کی پاره ی وه لامه که یشم دا. ده بوو وه لامه که ده میکبوایه به من بگه یشتایه. وا جاریکى تر ده قه که یت بو دووباره ده که مه وه: ((ئه وه تاچه کاریک بوو ده بوو بکرایه. له سه رخۆ به. ماله که ی تۆ ئیره یه. له وانیه هه فته یه کی تر ژیلوسکی و هاوسه ره که ی بین بو ئیه ننا. من چۆن بتوانم پاره بنیرم؟)). هیچ وه لامیکى ئه م ته لگورافه م نه دراوه ته وه. به خۆم وت: ((برۆ بو ئیه ننا، به لام میلینا چه زی به م کاره نییه. ته واو دلنیا م که چه زی له م کاره نییه. ده بییت تۆ بریاریک بده یت. ئه و تۆی ناویت. له گومان و دوو دلیدایه. هه ر له بهر ئه وه یشه داوای ئوستازای کردوو)) له گه ل ئه وه یشدا من ده مه ویت

بجوليم، بهلام حاله باش نييه. هرچهنده ئارامم، ئاراميهكي ريزه يي
 كه له سالانه ي دواييدا ئوميدى ئه وه نه بووه وا بم، بهلام به
 دريژايي پوژ و هه نديك جار شه وانيش، بو ماوه ي چاره كه سه عاتيك
 خراب ده كوكم. پهنگه له بهر ئه وه بيت كه تازه له سه ر هه واي پراگ
 راديمه وه، دواي كو تايي ئه و پوژانه ي له مران جله وم له ده ست دابوو،
 هيشتا قوم نه ناسيبوو. چاويشم نه بريبووه قوولايي چاوه شينه كانت.
 فيهننا چهنه تاريك بووه و بهلام بو ماوه ي چوار پوژ چهنه رووناك
 بوو. كاتيك من لي ره دانيشتووم، كاتيك ده ست له نووسين هه لده گرم
 بو ئه وه ي سه ر بخه مه سه ر دهستم. له وي، له فيهننا چون بيرم لي
 ده كه نه وه؟

-ف-

من هر به و جو ره ي له سه ر كورسييه كه م دانيشتووم و له پشت
 په نجه ره كراوه كه وه ته ماشاي باران ده كه م، گرمانه ي جو ربه جو رم به
 بيردا ديت. پهنگه تو نه خو ش يان ماندوو بيت، يان له ناو جيگه دا
 كه وتبيت، يان خاتوو كو هله⁸⁰ ناوه نديگري بكات و ئه وسا، ئاي كه
 سه ير ده بوو، زور ئاسايي و به شيوه يه كي سروشتي، ده رگا بكرينه وه
 و تو له بهر ده رگا وه ستا بيت.

پراگ ۱۲ ي ژولاي ۱۹۲۰ دوشه ممه

(۱۵) به كورتي، دوو پوژي رابوردوو ترسناك بوون. لي ئيستا له وه
 تينه ده گم كه تو به ته واوي بيتاوان بوويت. له پوژي پينج شه ممه وه
 شه يتانيكي به دفره نامه كاني تو ي راگرتوووه. پوژي هه يني
 ته لگورافه كه تم به ده ست گه يشت. شه ممه هيچ، يه كشه ممه هيچ و

⁸⁰ Frau Kohler له هاربي نزيكه كاني ميلينا يه كه له بانسيونيك فيهننا لاي ژنوميزديك ده ژيا.

ئەمىرۇ چوار نامە گەيشت كە مېژووى پىنجشەممە و ھەينى و
شەممەيان پىوھبوو. من لەو شەكەتتەرم بە چاكي بنووسم. لەو
شەكەتتەرم كە ئەم چوار نامەيە، ئەم كىوى نائومىدىيە، ئەم ئازار و
ئەشقە لىك بدەمەو. كاتىك كەسىك شەكەت بىت و دوو شەو و دوو
رۆژ لە ترسناكتەرىن بىر كەردنەو دا بىت، ھىچى بۆ من نامىنىتەو،
كە لىك خۆپەرسەت دەردە چىت، بەلام لەگەل ئەو ھىشدا ئەمە ئەو
شەيە كە پەيوەندىيە بە تواناي ژيانبەخشىنى تۆو ھەيە داكە مېلىنا-
لەگەل ئەو ھىشدا من، لە ماوھى ھەوت سالى رابوردودا، جگە لەو
سالەي لە گوند بووم، كەمتر لە ھەر كاتىكى دى، ھەست بە تىكشكان
دەكەم.

تا ئىستا لەو ناكەم بۆ وەلامى تەلگورافە گەرنگەكەي شەوي
پىنجشەممەي منت نەداو تەو. دواي ئەو تەلگورافىكىشم بۆ خاتوو
كوھلەر نارد و ئەويش وەلامى نەبوو. لەو مەترسە نامە بۆ
ھاوسەرەكەت بنىترم. لە راستىدا من ھەزم لەو كارە نىيە. تا قە
ئارەزووم ئەو ھەيە بىم بۆ ھىەننا. تەنانەت ئەگەر بەر بەستىك بۆ
ئەويش ھەبىت، بۆ نمونە تۆ ھەزت بەو سەفەرە نەبىت، يان كىشەي
گوزەرنامە، ئۆفيسەكە، كۆكىن. شەكەتى و زەماوەندى خوشكەم
(رۆژى پىنجشەممە) ئەمانەيش نەبوايە، ئەو كارەم ھەر نەدەكرد.
لەگەل ھەموو ئەمانەدا، گەشت و گەران لە دوانىو پۆكەنى رۆژانى
شەممە و يەكشەممەي رابردوو چاكتەرە. رۆژى شەممە، ماوھەك
لەگەل مام و ماوھەكەش لەگەل ماكسدا پىاسەمان كرد. ھەر دوو
سەعات جارىك سەرم لە بەرپىو بەرپەتەي پۆست دەدا، بەلكو
نامەيەكم بۆ ھاتىت. عەسرەكەي باشتەر بوو. چووم بۆ لاي لاورىن و
ھەوالى خراپى تۆي لا نەبوو. ئاماژەي بە نامەكەي تۆ كرد و من

پيخوشحال بووم. تهلهفونى بۇ كيش^{۸۶} كرد له بلاوكرارهى (ئازادىي نوئ) ئه وىش هه والى لانه بوو، بهلام نه يده ويست له بارهى تووه هيچ پرسيارىك له هاوسه ره كهت بكات. بريار بوو ئه مشه و تهلهفون بكاته وه، له وئ له پال لاورين دا دانىشتم. چهند جارىك ناوى توئ هينا و منى سوپاسگوزار كرد.

له لايهكى تره وه قسه كردن له گهل ئه ودا نه له بهردلانه و نه ئاسانىشه. ئه و له مندالنىك ده چييت، بهلام نهك مندالنىكى زور وريا. ئه و لاف لى ديدات، درؤ دهكات و وهك مندالگه پچاره. به كورتى كاتىك له پاليدا دانىشتوووت و گوئ له قسه ي دهگريت، له راده به دهر ههست به شتى په نامه كى ده كهيت، به شتياو زىكى قيزه ون ههست به رواله تبازي و ته مسيل ده كهيت. به تاييه تى كه ئه و نهك هه ر مندال نييه، به لكو دهر باره ي هه ر شتىكى باش، بۇ هاوكارى و نيازپاكي، ئاماده يى بۇ هه ر هاوكارىيه كى پئويست، گه وره ييه كى به خشنده و زوريش جيددويه. ئه م دوو ههسته جياوازه هه رگيز پيكه وه ناگونجىن. ئه گه ر له هه موو ئه و ماوه يه دا له دلى خومدا نه موتايه: (جارىكى تر، ته نيا جارىكى تر ده مه ويئت گويم له ناوه كهت^{۸۷} بيت)، ده ميك بوو له وئ نه مابووم. دهر باره ي رؤزى سيشه ممه ي زه ماوه نده كه ي، هه ر به و زمانلووسيه ي خويه وه ده دوا.

به لام رؤزى يه كشه ممه زور خراپتر بوو. له راستيدا من نيازى چوونه سه ر گوپرستانم هه بوو.^{۸۸} ئه مه يش كارىكى باش بوو كه ده بوو بيكه م، به لام هه موو ئه و پيشنيوه رويه م له ناو جيگه دا به سه ربرد و ده بوو پاشنيوه رؤيش بچم بۇ مالى باوكى شووى خوشكه كه م كه پيشتر هه رگيز نه چوو بووم: بوو به سه عات ۶، گه رامه وه بۇ ئؤفيسه كه م تا

^{۸۶} Paul Kisch هاوقوتابيه تى كؤنى كافكا و ئه ندامى ده سته ي نووسينى بلاوكراره ي (ئازادى

نوئ) بوو. Neue Freie Press.

^{۸۷} مه به ست ناوى (ميليئا) به له زمانى لافرين وه .

^{۸۸} ميليئا داواى له كافكا كرديوو بچيته سه ر گوپى براكه ي.

بپرسم ئايا تەلگورافىك ھاتوۋە يان نا؟ ھېچ نەبوو. ئەي ئىستا؟ بە خۇم وت برۆ^{۸۹} و تەماشايەكى شانۇيىيەكان بكە، چونكە ژيلوسكى بە پەلە و زۆر بە رېكەوت ياداشتى ئەوھى كردبوو كە ئوستازا دەيوست رۆژى دووشەممە برۋات بۆ بينىنى ئۆپپرايەكى فاگنەر. من دەزانم ئۆپپراكە سەعات شەش دەست پى دەكات و بريارە سەعات شەشيش من و تۆ يەكتر بينىن. چ بەدبەختىيەكە؟ ئەي ئىستا چى؟ برۆ و تەماشاي خانوۋەكەي ئوبستاگاسە بكە. مالىكى ھيور و بېدەنگ. ھاتوچۆي لەسەر نىيە. كەمىك لە سووچىنكا دەوہستىت، پاشان دەچىتە سووچىكى تر، ھىچ. ئەم جورە مالانە لە و كەسانە ئاقلترن كە تەماشايان دەكەن. ئەي ئىستا؟ سەرىك لە تەلارى لوسرنا بدە كە زۆر بەي كارە ھونەرييەكان لەوئى نمايش دەكرىن. نمايش لە ئارادا نىيە، كەواتە سەرىك لە مالى ئوستازا بدە. ئەمە بريارىكى ئاسان نىيە، چونكە بىگومان ئەو لەوئى نىيە. مالەكەي بېدەنگ و جوان و باخچەيەكى لەپشتەوہيە. قفلېك بە دەرگاكەوہيەتى، بۆيە دەتوانىت بە دۇنيايى و بى ھىچ ترسىك زەنگ لى بدەيت. لە قاتى خوارەوہ كەمىك قسەم لەگەل سەرپەرشتىارى تەلارەكە كرد، تەنيا بۆ دەربرىنى وشەكانى لىبسىك و ژيلوفسكىيە. بەداخەوہ دەرفەتى ئەوہ نىيە ناوى "مىلىنا" بىتە بەر گوئى. ئەي ئىستا؟ ئىستا كارىك دىتەپىش كە لە ھەموو ئەوانى دى گەمژانەترە. دەرپۆم بۆ كافەي (ئاركو) كە سالەھايە پىم تىي نەكەوتوۋە. دەرپۆم، بەلكو يەكېك بدۆزمەوہ تۆ بناسىت. خۇشبەختانە كەسى لى نەبوو، بۆيە خىرا ئەوئىم بەجى ھىشت. لەم جورە يەكشەمموانە زۆر دەستناكەون، مىلىنا؟

(لە پەراۋىزى لاي چەپەوہ) دويئى نەمتوانى بنووسم. لە ھىننا ھەموو شتىك بۆ من تارىكونووتەك بوو.

^{۸۹} لىرەدا كافكا لەگەل خۇيدا دەدوئىت.

پراگ ۱۳ی ژولای ۱۹۲۰ سیتشه مه و توزیک دواى ئه وه

(۱۷) له نامه ی شهوی شه ممه تدا چند ماندوو دیار بوویت. گه لیک
قسم ههیه، ههز ده کهم له وه لامی ئه و نامه یه دا بیان نووسم، به لام
له گه ل کچیکى وا ماندوودا ئه مرۆ ئه و قسه یه ناکه م. خویشم شه که تم،
له راستیدا یه که مین جاره دواى گه رانه وه م له ئیه ننا سه ریکى زور
نا ئارام و به ئازارم هه بیئت. نامه ویت جگه له مه هه چی ترت پی بلیم که
به هیوری له سه ر کورسییه که ت دابنیشه (تۆ ده لیتت وه ک پیویست
له گه لمدا میهره بان نه بوویت، به لام چی له و خوشه ویستی و شانازییه
مه زنتره که تۆ به منت به خشی، تۆ له ویدا دابنیشیت و به یلیت من
به رانه برت دابنیشم و له گه ل تا بم). هه ر له و روانگه یه وه وا ئیستا منیش
تۆ له سه ر کورسییه که ت داده نیشینم، نازانم به چی ئه م خوشه ختییه
ده ربیرم، به وشه، به چاو، به ده ست یان به م دلّه بیتوانایه مه وه؟
خوشه ختییه ئه وه ی تۆ لیره ییت و هی منیت. له وانیه ئه وه هه ر تۆ
نه بیئت که من به راستی خوشم ده ویت، به لکو من ئاشقی ئه و بوونم
که له لایه ن تۆ وه پیم خه لات کراوه.

ده رباره ی لافرین ئه مرۆ هه یچ نالیم، هه روه ها له باره ی ئه و کچه ی شه وه،
هه موو ئه مانه به ریگه ی خویمان، هه موو ئه م شتانه - چند
دووره ده ستن!

ف

له باره ی (ژهنیاره هه ژاره که) وه هه رچییه ک بلیتت راسته. له وئ، که
وتم به لای منه وه بیمانایه، قسه که م هه ر بۆ خو پاریزی کرد. یه که م
له به ر ئه وه ی که نه مده زانی تۆ رات به رانه بری چییه، دووهم له و
لایه نه وه که من هیند له و چیرۆکه شه رمه زار بووم وه ک ئه وه وا بوو
خۆم نووسییتم. له راستیدا چیرۆکه که له بنه ما و ده ستپیکه وه به

هه له هاتوو و بابه ته كه یشی راست نییه. مایه ی پیکه نین و بیزه وقی و ناپوخته بی و ههروه ها خونمایشکردنیکی نادرسته (به تاییه تی نه گهر چیرۆکه که به دهنگی بهرز بخوینیه وه، نه مانه بهرجه سته تر ده بیزرین. من ده توانم له خودی چیرۆکه که دا نه و به شانته نیشان بدهم). سازدانی نه م جوره ئاوازه موزیکیه داهینانیکه به راستی پیکه نینه نه، نه وهنده به سه که که چه که (له وپه ری تووره بوونیدا که هه موو جیهان له هه موویش گرنگر منی خوینه ریش - ده بیت به شداری تیا بکه یین) و بجوولینیت تا هه رچییه که له دوکانه که دایه فری بداته ناو چیرۆکه که وه، بو نه وهی چیرۆکه که که شایانی شتیکی له وه باشتر نییه، به هوی ره که زه کانی خویه وه له ناو بچیت. نه گهرچی ده بیت نه وه قبول بکریت که بو چیرۆک چاره نووسیکی له وه باشتر نییه که هه ر به و شیوه یه نه میتیت و له ناو بچیت. گنره ره وه سایکولوجسته قه شمه ره که یش له دل وه نه مه ی لا په سه نده، چونکه له وه ده چیت ژه نیاره داماره که هه ر خوی بیت که ئاوازی نه م چیرۆکه به ناکوکتین شیواز سازده کات و فرمیسکی چاوه کانت زیده روپانه سوپاسگوزاری لی بکات.

پراگ ۱۴ ی ژولای ۱۹۲۰ - چوار شه ممه

تۆ ده نووسیت ano, mas produ, mam horada. Alef, i tebe mam rada^{۱۰}

من نه م رسته یه به وردی ده خوینمه وه، وشه به وشه، به تاییه تی له سه ر وشه ی "آ" ده وه ستم. به ته واوی راسته، نه گهر راست نه بیت، تۆ میلینا نییت. نه گهر تۆ نه بیت، من چیم؟ نووسینی نه م رسته یه له

^{۱۰} به زمانی چیکی وانا: "به لن، تۆ راست ده که ییت، من نه م خوش ده ویت، به لام فرانتس، ههروه ها تۆیشم خوش ده ویت"، مه به ستی میلینا له "نه و"، میزده که یه تی.
^{۱۱} به زمانی چیکی وانا "ههروه ها".

نامه یه کدا و له فیه نفاوه، له وه چاکتره که له پراگ ئەمه بلیت، له گهل ئەوه یشدا ئەم بیتواناییه زۆره ی من ده بیته هۆی ئەوه ی که رسته کهم پی قبول نه کریت. خویندنه وه ی من بو ئەو رسته یه کوتایی نایه ت، جارێکی تر دهینوو سمه وه بو ئەوه ی تۆیش ته ماشای بکهیت و بتوانین پیکه وه روومه تمان بهر یه کدی بکهویت بیخوینینه وه (قرت بهر روومه تم بکهویت).

دوینی چووم بو لای پزیشک. باری ئیستامی له گهل پیش هاتم بو مران به یه ک چواند. نزیکه ی سی مانگ تپه ریوه و چ کاریگه رییه کی له سه ر سییه کانم نه بووه. تازه به تازه نه خو شیه که له سه ره وه ی سی چه پم سه رییه لداوه. پزیشکه کهم ئەم بهر نه نجامه ی پی ناخوش بوو. ئەگه ر ئەم ماوه یه م له پراگ به سه ر ببردایه، ده زانیت چی ده قه وما! به بروای پزیشکه که کیشی من هیچ زیادی نه کردوو، به لام به حسابی خۆم ۳ کیلۆم زیاد کردوو. ئەو ده یه ویت له پاییزدا ده رزیم پی تا قی بکاته وه، به لام بروا ناکه م بهر گه ی بگرم. کاتیک ئەم نه نجامه له گهل باری ته ندروستی تۆدا به راورد ده که م (هه لبه ته له بهر چه ند هۆکاریک پیویسته من ئەوه یش نه لیم) وام دیته بهر چاو له باتی پیکه وه ژیان، ته نیا ئەوه ده توانین له پال یه کدا رابکشین و به مردن قایل بین. ئیتر چی ده بیت با بیت، من له پال تۆدا ده بم.

له راستیدا به پیچه وانه ی رای پزیشکه وه، من ده زانم بو چاکبوونه وه ته نیا پیویستم به هه سانه وه یه. هه رچه ند هه سانه وه یه ک له جو ریکی تاییه تی. ئەگه ر له روانگه یه کی تره وه له مه سه له که بروانین، من پیویستم به نائارامیه کی تاییه تی هه یه.

ئهمرو جه ژنی میلیی فه ره نسی یه کانه^{۱۲}. سه ربازه کان له خوار په نجه ره که مه وه ده بینم چون نمایش ده که ن و پاشان به ره و مال ده بنه وه. له م پۆزه دا، ئەگه ر شکومه ندی و گه وره ییه ک هه بیت من

^{۱۲} بۆنی چوارده ی ژولای، بۆنی میلیی فه ره نسی یه کانه که له پراگیش نامه نگیان بو ده گنیا.

ئەو كاتە ھەستى پى دەكەم كە نامەى تۆم لا بىت. نە شكۆمەندى و گەرەيى، نە موزىك، نە مارشى سەربازى و مەشقردن، نە ئەو فەرەنسسىيە كۆنەپەرستەى كە دەلىت ھەر ئىستتا لەدەست مۇمياكراوىكى (ئەلمان) ھەلاتوۋە، بە پانتۆلىكى سوور و فراكتىكى شىنەو ھەپشى دەستە سەربازىيەكەى خۆيەو ھەشق دەكات، بەلكو ئەمە توانادەرخستنىكى تايىبەتتە كە خۆى ھاوار دەكات و دەلىت: "ھەرچۇنىكە، ئەى رېپىئو ھەر گەمژە و ھەردراو ھەكان، ئىو ھە تا رادەى كۆيلايەتى جىيى متمانەى ئىمەن. بە ھەرحال تەنانت لەو پەرى كە و جايەتتەنەو، بە تايىبەتى بۇ ئەم ھالەتەى ئىستاتان، پشتتان تىناكەين و دەستبەردارتان نابىن".

وا ئاخىرى كىيۆك دۆسىيەيان بۇ ھىنامەو ھە. ماو ھەكە بۇيان كۆكردو ھەتەو ھە. تۆ بىرى لى بكەرەو ھە: لەوسا ھە كە گەرەو ھەتەو بۇ ئۆفيسەكە، تا ئىستتا بە ھەمووى شەش نامەى كارم نووسىو ھە دۆسىيەكان بى دەستكارىكردن ماونەتەو ھە. من نەمدەتوانى بە بىانووى ئاسانكارىي بەرپو ھەرايەتتە مافەو ھەموو ئەو كارانەى ماونەتەو ھە بە ئارەزووى خۆم كارىيان تيا بكەم و بچمەو ھە سەريان، بەلام وا ئىستتا ئەم ھەموو دۆسىيە لىرەيە. ھەرچەندە ئەگەر ھەك پىويست بنووستمايە ھىچ لەمانە گرنگ نەبوون. ئەمپروئىشم خراپ لى گوزەرا.

-ف-

پراگ ۱۵ى ژولای ۱۹۲۰ پىنجشەممە

پىش ئەو ھەى بچم بۇ ئۆفيسەكە، تەنیا دىرېك دەنووسم. نەمدەويست لەبارەيەو ھە قسەيەك بكەم (سى رۆژە دەيەوئەت بىمخكىتتە) بە تايىبەتى لە كاتىكدا تۆ لەوئە تووشى ئەو شەرە نەگرىسە ھاتوويت و منىش دەمويست لىي بىدەنگ بىم، لى ئەمە مەھالە. ئەمەيش لەخوئىدا بەشىكە

لهو (شهره)، ئەگەر راست دەوێت ئەمە شەری منە. پەنگە ئاگاداری ئەوە بێت کە چەند شەوێ من خەو نەچوووەتە چاوم. زۆر بە سادەیی پیت بلیم ھۆکارە کە ترسە. لە راستیدا ترسە کە ئیرادەیی پێ نەھێشتووم. ئەو چۆنی بویت بە ھەموو لایە کدا تەراتینم پێ دەکات. نە لە راست و چەپ دەگەم و نە لە سەر و خوار. ئەمجارەیان لە ئوستازاوە دەستی پێ کرد. لە راستیدا ھۆکارە کە نامە کە ئێبوو کە ھەموو ئومیدیکی خۆت بەووە ببەستە کە ئەو بێتە ئێرە، جگە لەمە لە دوا نامە کانتدا دوو سێ شتیان تیا بوو بە خویندەنەوێان شادمان بووم. ھەرچەندە شادمانییە کە نا ئومیدییشی لە گەلدا بوو، چونکە ئەوێ تۆ لەو بارەییووە وتووتە ئەقل و دل و جەستە پیکەوہ قایل دەکات. لێ لە گەل ئەویشدا قایل بوونی قوولتریش بوونی ھەبە. من نازانم ئەو جینگە یە کوێیە کە نەتوانیت بە ھیچ شتێوہ یە ک بێ مشتومرکردن خۆی بە دەستەوہ بدات و قایل بێت. وەک ئەنجام ئەوہ زۆر کاریگەری لە سەر بیتوانا کردنی من ھەبە - واتا کاریگەرییە کە سەر سوور ھینەری جەستەیی ئارامبەخش کە ئارامییە کە لە سەر خۆ پەنگی کال دەبیتەوہ - خۆزگە لێرە بوویتایە. بە راستی من لێرە کەسم نییە. ھیچ کەسێک جگە لە ترس و دوودلی. ئێمە پیکەوہ شەتە ک دەدرین و لە شەو دا باوہش بە یە کتردا دەکەین و تل دەخوین.^{۱۳}

لە بارەیی ئەم ترس و شپرزەییووە، لە راستیدا شتیکی زۆر جیددی لە ئارادایە (سەر ئەوہ یە ھەمیشە ئاراستە کە بەرەو ئایندەییە، نا، ئەمە راست نییە) بە مانایە کە تاییبەتی و بۆ روونکردنەوہ دەتوانین بلیین ئەم (شپرزەییە) بەردەوام فشار دەخاتە سەرم تا ددان بەوہا بنیم (ددانپیانانکی زۆر گەورە یە) کە میلینایش مروۆفە. تەنیا مروۆفیکە. لەم لایەنەوہ قسەکانی تۆ بە راستی ھیند باش و جوانن کاتیکی مروۆف

^{۱۳} وەرگێرە فارسی کە ئەم پستەیی و نووسیوہ: (ئێمە پیکەوہ فرێدەدرینە ناو شەوہوہ)، بەلام لە ئینگلیزییە کەیدا بەو جۆرە یە کە ئێمە وەرمانگێراوہ و بە لایمانەوہ راستترە (و).

دهيانبيستی حەز دەکات دواى ئەو گوى لە هيچ شتيكى تر نه گريت، به لام ئەمەيش پرسىار دروست دەکات که گوايه باره که زور شلوق نيه. ئەم ترسه، ترسيكى تايبه تى من نيه، به لکو ترسيکه به هەمان ريزه پهيوەندى به ئيمانەو ههيه له سەرەتاي دروستبوونەو تا ئيستا. به بەردەوام نووسىنى ئەم مەبەستە بو تو سەرم ئاسوودەتر دەييت.

کافکاکەت

پراگ ۱۵ ژولای ۱۹۲۰ - پینجشمە، درەنگتر

ئەو نامەیهی شەو لە وایس هان^{۹۴} نووسیوت و هەرۆهە نامەى رۆژى دووشەممەم پى گەيشت. دياره نامەى دوویمت لە پيش به که مەدا نووسیوه، به لام دلنیايش نیم. تەنیا جاریک به پهله تەماشام کردن و دەييت هەر ئيستا وەلامیان بدەمەو، داواى لیبوردنیش لى بکەم که له بارهى مەو خراب بىر نه که یتهو. ئەو هی (ئوستازا) نووسیوی، بیتاوه رۆک و بیمانا و وەرزه ره. تو چون برۆا ده که ییت من بلیم ئەو له سەر ههقه. بو نیوان فیهننا و پراگ چەند دووره که تو وا بىر بکه یتهو؟ چەندە دانیشتنى ناو دارستانه که نزیکه و له وه یوه تا ئیره چەند دووره؟ مەسه له که ئیره بیبیردن نيه، مەسه له که ئەو هیه که تەواوی بیری من له دەورى تۆدایه و دەمە ویت هەرچونیکه له و ئیره ییهت رزگار بکەم، به لام ئەم (کار) ه گە مژە ییه. خەونیکى نیمچه نه خوشانه یه و سەرچاوه که ی تەنیا ییه. له باره ی ماکس یشه وه تو هه له ییت. دوینی سەرئەنجام به زۆر له خو کردن (پوونکردنه وه که له سەر وه دایه)^{۹۵} سلاوی تۆم پى گە یاند، به لام له بهرئەوه ی که ئەو زور

^{۹۴} Weisse Hann رېستورانتيکه له فیهننا، ميلينا هەندیک جار له وئ شامى دەکرد (ف).

^{۹۵} کەوانه که له کافکاره یه .

جار بۇ ھەر شتىك پروونكردنه وەيەكى دەويت، وتى: كه تو (مىلينا) لەو دەچىت تەنيا لەبەر ئەو بەردەوام سلاوت بۇ ناردو، چونكه من ھەرگىز بە گەرمى سلاوى ئەوم پىن نەگە ياندوو، بۆيە بە ناچارى من ئەم كارەم كرد. كارىك كه تو لەمەودوا واز لە سلاوبۇناردنى دەھىت و منىش نايگەيەنم. بە ھەر حال ئەو تاقى دەكەمەو.

پاشان، بە ھىچ جۆرىك تو لەبەر من خوت دلنىگەران مەكە. ئىتر ئەو بۇ من ئەوپەرى شكستە كه خوت لەبەر من شپرزە بكەيت. ئەگەر ئەم ترسە نەبوايە كه چەند پۆژىكە داوینى گرتووم و ئەم بەيانىيە لەبارەيەو سكالام لا كردىت، تا رادەيەك من تەواو تەندروست بووم. بەراست، مەبەستت چى بوو، ئەوسا كه لە دارستانەكەدا بوو، وتت تۆيش بە جۆرىكى دى بىرت لى كردوو تەو؟ ئەمە پەيوەندى بە دووم پۆژى ناو دارستانەكەمانەو ھەيە. من ئەو پۆژانەم بە پرونى دابەش كردوو. پۆژى يەكەم دلەراوكى، پۆژى دووم لە رادەبەدەر دلنبايى، پۆژى سىيەم پەشىمانى، پۆژى چوارەم پۆژىكى باشبوو.

ئىدى ھەنووكە دەبىت بچم بۇ زەماوەندى خوشكم. بەراست، بۇ دەبىت من كەسىك بىم ھەموو ئازارەكانى ئەم دۆخە پىر لە بەرپىر سيارىتى و گەلىك ناديارە لە ئەستۆ بگرم؟ بۇ نمونە بۇ ناىت من كۆمىدەيەك بىم لە ژوورەكەتدا، كاتىك تو لەسەر موبىل، يان لەپشت مېزەكەو دادەنىشىت، يان رادەكشىت و دەنوسىت (دنيايەك دوعاى خىر بۇ خەو كەت) رىك من چاودىرەت بكەم؟ بۇ من ئەو كۆمىدەيە نەبىم؟ چونكه ئەگەر لە چەند پۆژى رابردوودا ئاگام لە نالە و ھاوارى تو بوايە، يان لەوە زياتر ئەگەر بمىنيايە دەبىت تو لە ھىننا نەمىت، ئەوكاتە لە داخ و خەفتا يەكسەر دەرووخام.

-ف-

زۆر بەو ھە ئاسوودە بووم كه بەم زوانە گوزەرنامە وەردەگرىت.

پراگ ۱۹ ژولای ۱۹۲۰ - دووشه مه

میلینا، چند به دحالیوونیکت هاتووه ته ری.

یه که میان ئه وه یه که من به و راده یه یش نه خوش نیم. ئه وه ندهم به سه که میک خه وتبم تا هه ست به له شساغی بکه م. که له مران بووم به ده گمن ئه م هه سته م ده کرد. نه خوشیی سیل، به تایبه تی له هاوینیکی گهرمدا، میهره بانترین نه خوشییه. له باره ی پاییزی ئاینده وه چون ده بم له گهل نه خوشییه که دا، ئه وه یان مه سه له یه کی تره. له راستیدا چند کیشه یه کی بچوو کم هه یه، له وانه ناتوانم له ئوفیسه که مدا کاریک بکه م. ئه گهر کاتیک پیش بیت خه ریکی نامه نووسین نه بم بۆ تو، له سه ر کورسی داده نیشم و له په نجه ره که وه راده مینمه دهره وه. تا راده یه کی باش دنیا م لی دیاره، چونکه ماله که ی به رامبه رم یه ک قاته. ناتوانم بلیم ته ماشا کردنه که م به تایبه تی خه مۆکیه، هه رگیز وا نییه. مه سه له که ته نیا ئه وه یه که ناتوانم واز له و کاره بیتم.

دووه میان ئه وه یه من هه رگیز پیویستم به پاره نییه. زیاد له پیویست پاره م هه یه، به شیک له و پاره یه - له وانه ئه و به شه ی پیویسته بۆ پشووه کانی تو خه رج بکریت - به ناچاری و بیبه زه بیانه به ملا و ئه ولادا ته خشانوپه خشانانی ده که م.

سئیه میان ئه وه یه که تو وه ک ئه نجام جاریک و بۆ هه همیشه هاوکاریه کی کاریگه رت بۆ چاره سه ره کردنی من کردووه. جگه له وه یش تو منت له یاده وه ریی خۆتدا هیشتوو ته وه و هه موو چرکه ساتیک بیر له وه ده که مه وه.

چواره م هه موو ئه و شتانه ی تا راده یه ک به گومانه وه دهر باره ی سه فه ری پراگ وتت، هه مووی راست دهر چوون. هه روه ها ئه و ته لگورافه ی بۆم کردیت و هه رچه نده په یوه ندیی به قسه ی نیوان تو و میرده که ته وه هه بوو، راست بوو. له راستیدا چاکترین کاریک بوو که ده بوا بمکردایه، بۆ نمونه ئه مرق به یانی زوو له پرا هه راسم لی

هه لگيرا. هه راسه که په یوه نډی به خوښه ویستیه وه هه بوو. هه راسه که وابهسته ی نه وه بوو نه کا تو له پرا بییت بو پراگ، به لام تو به م هه موو دلکاری و وردیښکړدنې ژيانته وه ده شیت بو چه زیکې ساتی نه و برپاره بدهیت؟ ته نانه ت نابیت فریوی نه و روظانه بخویت که له ښه ننه بووین. ښا ته نانه ت له ویش، په نکه زور شت هه بووین ښه قه رزاری نه بوو بییتن که تو هر ښاوا له نه زانینه وه ښو میدی نه و ت بوو بییت دیسان شه و نه و بییت. ^{۹۶} ښدی نه م بابه ته به سه، یان ته نیا نه م: ښاخری من له نامه که تدا دوو راستیم بو ده رکه و تووه. په که م به رنامه ی هایدلیبرگ، دووهم به رنامه ی پاریس و بییری بانگ. ^{۹۷} به رنامه ی په که م نیشانه ی نه وه په منیش له نیو نه لقه په کدام له په یوه نډی نیوان فریادپرس و سته مکاراندایه، به لام له لایه کی تره وه من له و نه لقه په دا نیم. به رنامه ی دووهم نه وه ده رده خات که هه رچونیک بیت ژیان بو ښاینده بوونی هه په. به رنامه کان، توانا، ښامانجه کان، هه روه ها ښامانجه کانی تو.

پینجه م نه وه په به شیک له خو ښازاردانه ترسناکه که ت - نه م تاقه ښازاریکه که تو له سه ر منی بارده که ییت - په یوه نډی به و نامانه وه هه په که هه موو روظیک بو منیان ده نووسیت. به ده گمن نامه بنووسه. نه گه ر پیت خوښ بیت من هه موو روظیک چه ند دیریکت بو ده نووسم. له م حاله ته دا بو کاریکیش که چیژت پی بگه په نیت زیاتر ښارام و هیورتر ده بییت.

بابه ت رومانې دنادیو ^{۹۸} سوپاست ده که م. په نکه له ښستادا توانای خویندنه وه یم نه بییت. نه م دووهم سکالای بچووکې منه. من ناتوانم

^{۹۶} مه بهستی له (نه و)، میړدی میلینا په .

^{۹۷} په نکه ښمازه بیت به به رنامه ی سه فری میلینا له گه ل میړده که یدا. له وه ده چییت سه فر بو هایدلیبرگ بیښناری میلینا و سه فری پاریس بیښناری میړده که ی بیت، چونکه به شیکې له بانکا هه بووه که پی قایل نه بووه .

^{۹۸} Marie doadiu رومانیکې چارلز لويس فیلیپه .

بخوینمه‌وه و ئەمەیش بە شیۆه‌یه‌کی تایبەتی خەمبارم ناکات، بەلام
 بۆ من مەحالە. دەست‌نووسە گەرە‌کە‌ی ماکس (زایونیزم،
 مەسیحییەت، بێ‌پەرستی کتییکی مەزنە^{۱۹}) دە‌بێت بخوینرێتە‌وه. ئەو
 خۆی زۆر بە پێداگرییە‌وه داوای لێ کردووم. بە زەحمەتە‌وه دەستم
 پێ کردووه. ئە‌مرۆ شاعیریکی لاو^{۱۰۰} ۷۵ شیعری بۆ هێنام کە
 هەندیکیان زۆر درێژن. بێگومان وەک پێشتر جاریکی دی بە‌رێکە‌وت
 پرووی دا، نامە‌وێت دیسانە‌وه ئەو بکە‌مه‌وه بە دوژمنی خۆم. من لە
 پاشکۆی نامە‌یه‌کدا وە‌لامی ئەو کچە دە‌نێرم. تۆ لەو رێگە‌یه‌وه
 دە‌توانیت بە نامە‌کە‌مدا بچیتە‌وه. ئە‌وسا تێدە‌گە‌یت من چە‌ندە لە لای
 خە‌لکە‌وه پە‌راویز خراوم، ئە‌مەیش نە‌ک لە ناتێگە‌یشتنە‌وه بێت.

پاشنیۆه‌رۆی دوینی هێند چاکتر نە‌بوو لە دوانیۆه‌رۆی یە‌کشە‌ممە‌ی
 پێشتر. لە راستیدا دە‌ستپێکە‌کە‌ی باش بوو. ماله‌وهم بە‌ره‌و گۆرستان^{۱۰۱}
 بە‌جی هێشت. پله‌ی گەرما ۳۶ بوو لە سیبە‌ردا. کارمە‌ندانی میترو
 مانیان گرتبوو، بەلام من بە‌تایبەتی خوشم پێ هات، چونکە تا
 ئە‌ندازە‌یه‌ک بە هە‌مان ئەو رادە‌یه‌ی کە لەو شە‌ممە‌یه‌دا حە‌زم دە‌کرد تا
 باخچە‌کە‌ی نزیک بە بازار پیا‌سه‌ بکە‌م، ئێستایش حە‌زم لێ‌یه، بەلام کە
 گە‌یشتە‌م گۆرستانە‌کە، گۆرە‌کە‌م نە‌دۆزییە‌وه. نووسینگە‌ی زانیارییە‌کان
 پشووی هە‌بوو. هیچ کارمە‌ند و هیچ ژنیک لێی نە‌دە‌زانی، تە‌نانە‌ت بە
 دە‌فته‌ریکی رێنما‌یدا گەرما، بەلام دە‌فته‌ره‌کە هە‌له‌ بوو. چە‌ند سە‌عاتیک
 هەر لەو ناوه پیا‌سه‌م کرد. لە خویندنه‌وه‌ی نووسینی سەر گۆرە‌کان
 تە‌واو گێژ و وێر بووم. بە‌و حالە‌وه گۆرستانە‌کە‌م بە‌جی هێشت.

-ف-

^{۱۹} کتییکی ماکس بروده که بۆ یە‌کە‌جار لە لایەن کورت و لفی بلۆکە‌ری بە‌رە‌مه‌کانی کافکاره
 سالی ۱۹۲۲ لە دوو بە‌رگدا لە میونخ بلۆکرایه‌وه.
^{۱۰۰} بلۆکەرە ئە‌لمانی‌یه‌کە پێی وایه که رە‌نگه ئەو شاعیره هانس کلاوس بێت.
^{۱۰۱} پێشتر میلینا داوای لە کافکا کردبوو بچیتە سەر گۆری تیپسکی برای لە گۆرستانی ئولشانیر.

پراگ ۱۳ ژولای ۱۹۲۰ - سیشهممه.

هردوو ته لگورافه که تم له بهردهستایه، به لام گرنگ ئه وهیه، من دواى شهویک که تا رادهیهک بى ئه وهى بخهوم، له بهردهم ئهم نامهیهی تودا که بۆ من زور گرنکه، دانیشتووم، وا ئیستا گه یشتوومه ته دوا دیرى. ئه و نامانهی من له پراگه وه بۆم ناردوویت، به تایبه تی نامه کانی دواىی هیچ پیوستیان نه ده کرد. ته نیا ئهم نامهیه پیویسته، یان ئه و نامانه هر له شوینی خویندا که له که بکرین، به لام ده بیست ئهم نامهیه له سه روو هموو ئه وانه وه بیست. به داخه وه ئه وهی دوینی دواى ئه وهی له ئوستازا جیابوومه وه، یان له شه ودا یان ئه مرۆ به یانی به تۆم وت، ناتوانم جاریکی تر به هیچ جوریک به توی بلیمه وه. له گه ل هه موو ئه مانه دا، مه سه له سه ره کییه که ئه مه یه: ئه وانه ی له ئه لقه یه کی فراواندا گه ماروی تویان داوه، رهنگه بتوانن به داناییه کی شکومه ندانه، یان نه زانینیکی درندانه وه (له گه ل ئه و جیاوازییه دا که درنده ئه وه نه کات) به سوژیکی دیوناسا، یان ئه شقیکی مرۆکوژ شتگه لیک له باره ی توه بلین. لیگه ری چ ده لین با بیلین. میلینا من، من به ته واوی تانویوی بوونمه وه ده زانم هر کاریک تو ده یکه یه، راسته. ئیتر له فیه ننا بمینیته وه، یان بیست بۆ ئیره، یان له نیوان پراگ و فیه ننادا به گیر هاتبیست، یان ئیستا کاریک و سبه ی کاریکی تر بکه یه. جگه له وه ئه گه ر من ئه مه م نه زانیا یه ده متوانی چی له گه ل تودا بکه م؟ له ده ریای هه ره قوولدا بچووکتین نوخته نییه که به رده وام له ژیر گوشاردا نه بیست. حالوبالی تویشت ئیستا وایه، به لام هر جوره ژیانیکی دی پوخلیه و بیرکردنه وه لینی تووشی دهرد و ئازارمان ده کات. تا ئهم دوا ییه من وام بیر ده کرده وه که ناتوانم بژیم. به رگه ی خه لکی ناگرم. له م لایه نه وه شه رمم له خووم ده کرد، لی هه نووکه تو دنیام ده که یه که ئه وه ی وام ده زانی ناتوانم خوومی له به ردا بگرم، هه رگیز ژیان نه بووه.

-ف-

پاشنیوه پو (۲۰ی ژولای ۱۹۲۰)

تا ئه و کاته ی له ئوفیسه که بووم توانیم دهست له م نامه یه وه نه ده م، به لام زهحمه تی ئه م کاره بو من هیند ئاسان نه بوو. تا راده یه ک به م کاره هه موو توانای خو م به کار هینا که ئیدی هیزی ئه وه م تیا نه ما کاری ئوفیسه که بکه م.

نامه که ت بو ئوستازا: دوینی به یانی ژیلوسکی بو دیدهنیم هاته ماله وه و وتی نامه یه ک له تووه گه یشتوو. له کاتی چوونه دهره وه ی به یانیدا نامه که ی له سه ر میزه که دیبوو، به لام هیشتا نه یده زانی چیی تیا یه. بریار بوو عه سر ئوستازا له و باره یه وه ئاگادارم بکاته وه. له کاتیکدا بیرم له وه ده کرده وه که نامه که ی تو چیی تیا بیت و پهنگه په یوه ندیی به منه وه هه بیت، به رانه بر به هاوړییه تیه که ی، هه ستم به نا ئارامی ده کرد، به لام ئه و ئیواره یه زوو دهرکه وت که نامه که ی تو به جی بووه، لانی که م به لای هه ردووکیانه وه وا بوو که شیوازی نامه که خو شه ویستانه بووه (من نامه که م نه خوینده وه) له هه مووی گرنگتر ئه وه یه که سوپاسگوزارییه کی کورت بوو بو میرده که ت، که په یوه ندیی به روونکردنه وه کانی منه وه هه بیت. له م لایه نه وه به راستی ئوستازا شادمان و چاویشی زیاد له ئاسایی دهره وشایه وه. تیکرا ده بیت بلیم که ئه مانه که سانیکی شه ریفن. ئوستازایش که تا راده یه ک بو ماوه یه کی دریژ زور به وردی و بیدهنگی و جیددییه وه ته ماشای وینه که ی توی ده کرد، بو چرکه ساتیک له راده به دهر ئه زموونی جوانیی ده کرد. پهنگه له باره ی ئه و عه سره وه کاتیکی تر قسه ی زیاترت بو بکه م. من شه که ت، خالی، مه لوول، شکسته خواردوو، له هه ر شه وقوزه و قیک خالی بووم. هه ر له به راییه وه ته نیا هه زم له وه بوو بچه ناو جیگه وه (ئه وان داوایان لی کردم پاشکوی نامه که ت بو بنیرم. له م نامه یه دا وینه یه کی تیا یه ئوستازا کیشاویه تی، له گه ل روونکردنه وه یه کی ریلومسکی. باسی ژووری ئاپارتمان که تمان کرد.

دوینئی داوام لئی کردیت هه موو پوژیک نامه م بو نه نووسیت،
 ئەمپرویش هەر هه مان رام هه یه. ئەوه له قازانجی ههردوو کماندایه، من
 ئەمپرویش جاریکی دی ئەو پیشنیاره دووباره دهکه مه وه، ته نانهت
 زیاتر پیی له سه ر داده گرم. میلینا! داوات لئی دهکه م به قسه م مه که،
 به لکو هه رچونیک بووه هه موو پوژیک نامه م بو بنووسه. ده توانیت
 زور به کورتی بنووسیت، کورتتر له نامه کانی ئەمپرویت. ئەگه ر
 ده کریت دوو دیر، ئەگه ر ده کریت دیریک، ئەگه ر ده کریت ته نیا
 وشه یه که، به لام بیبه شکردنم له و ته نیا وشه یه بو من واتای مردنه.

-ف-

پراگ ۲۱ ژولای ۱۹۲۰ چوارشه ممه

بویرانه ده توانریت ئەنجامگیری ئەوه بکریت که:
 یه که م: تا ئەو شوینه ی من ده رکی تیزه کانی گروس ده که م^{۱۰۲} و په نگه
 راستیش بکات. هه رچه نده به پیی دابه شکردنی تایبه تی توانای
 راسته قینه ی دهروونیم، ده بیته ده می کبوایه من مردیم. که تا ئیستا هه ر
 ماوم، لانی که م به لگه ی ئەوه یه که گروس راست ده کات.
 دووه م: ئەوه ی ده شیت له مه ودوا روو بدات مایه ی پرسیار نییه.
 ئەوه ی لئی بیگومانم ئەوه یه که دوور بم له تو، ناتوانم بی هیچ
 پاساویک خۆم رادهستی ترس و ناخوشیی ژیان نه که م. ئەم
 خۆبه دهسته وه دان و سه رسپاردنه له وه زیاتره که ترس داوام لئی
 ده کات و من بی زور لئی کردن به تاسه وه به ره و پرووی ده چم. من له و
 ترسه دا خۆم ده توینمه وه.

^{۱۰۲} Otto gross ژنیکی سایکولوژیست و فه یله سوونی خه لکی فه ننايه.

تۆ پراست دهكهيت كه دهبرارهي ههلسوكه وتم له فيهننا به هۆي
ترسه وه سه رزه نشتم بكهيت، به لام له و لايه نه وه ترس به پراستی
غريب و سه رسوورمینه. من شاره زای ياسا نهينيه كانی ترس نیم.
تهنيا نه وه نده ده زانم كه نه وه دهستی له بينه قاقامدايه. له پراستیدا
ئه مهيش ترسناكترین نه زمونه كه تا ئیستا پیایدا تیپه پریوم و ده توانم
پیایدا تیپه پرم.

رهنگه ئه مه به ره نه نجامی نه وه بیست كه ئیستا ئیمه هه ردوو كمان
هاوسه رمان هه یه. تۆ له فيهننا و من له گه ل ترسه كه مدا له پراگ.
له بهر نه وه هیشه كه نه ك ته نیا تۆ، به لكو منیش، بیهوودانه له
كیشمه كیشی ئه م هاوسه ریه تیبه دا خه ریکم لیک ده بمه وه، كه واته میلینا
نه وه بزانه، نه گه ر قسه كانی فيهننای من به ته واوی تۆی قایل کرد بیست
(ته نانه ت نه گه ر به گومانیشه وه قایل بوو بیست)، له گه ل هه موو شتیكدا،
تۆ ئیدی له فيهننا نه ده بوو بیست، یان ئیتر ئه م وشه ی له گه ل هه موو
شتیكدا" هه رگیز رووی نه ده دا، به لكو زۆر به ساده یی تۆ له پراگ
بوو بیست، به هه رحال هه موو نه و شتانه ی له دوا نامه تدا دلای خۆتی پی
خۆیش ده كه یست، ته نیا دلدا نه وه یه. ئاخه هیچ ماوه ته وه بیجگه له
دلدا نه وه ی خود؟ ئایا تۆیش وا بیر ناكه یته وه؟

نه گه ر خیرا به اتیتایه بو پراگ یان هیچ نه بیست زوو رات له سه ر
برپاره كه بدایه (له و حاله ته دا) به پراستی هیچ شایه ت و به لگه یه ك له
سوودی تۆ نه ده بوو. من پیویستم به هیچ به لگه یه کی تۆ نییه، تۆ به
لای منه وه له سه رووی هه ر به لگه یه کی راستو دروسته وه یست، به لام
(نه گه ر تۆ نه وه ت بکردایه) بو من ده بوو به به لگه یه کی گه و ره كه
ئیستا نه وه م له ده ستدا نییه، هه ندیک جار ترسیش له و یوه خۆراک
به ده ست دینیت. له پراستیدا، رهنگه ته نانه ت له وهیش خراپتر بیست و
ته نیا من (منی فریاد په رس) تۆی به و جو ره له فيهننا گیردا وه كه
هه رگیز كه سی تر وای له گه لتدا نه کردو وه.

که واته ئەمه ئەو زریانە بوو که ئەو پوژە، له دارستانە که دا بەردەوام
هەرەشە لێ دەکردین، بەلام ئیتمە هەر شاد بووین، که واتە لینگەرێ
با ژیان لەژێر ئەو هەرەشە و گوشارەدا بەردەوام بیت، چونکه پێی
هەلاتنی دی نییه.

نازانم بەرانبەر بە نامە ی ئەو کچه تو دەلێی چی. ئامانجە که ی
بزواندنی که میک ئیره یی تو بوو، هەرچونیک بیت سەری گرت. چاکە.
من هەندیک جار نامە ی لەو جۆرە، یان رەنگە لەو بەشتیش (بەبی
ئەویش وهک ئەنجام مەبەستە که رەت بکەمەوه) له خۆمەوه
دادهینم. تکات لێ دەکەم چەند وشە یهک دەر بارە ی کارە که ت بلی:
سستا؟ لپیا؟ کیمن؟ پولیتیکا؟^{۱۰۳}

دەموست شتیکی تریش بلیم، بەلام دیسان شاعیریکی لاو^{۱۰۴} لیره
بوو. نازانم بو، بەلام هەر که یهکیک دیتە ئیره من دەکەومە بییری
دۆسیه کانمەوه. بە درێژایی مانەوه ی ئەو کەسە، ناتوانم بیر له هیچی
تر بکەمەوه. من شه که تم، ناتوانم بیر له هیچ شتیکی بکەمەوه، تەنیا
ئەوهم لا خۆشه سەر بنیمە داوینت، هەست بکەم دەستت بەسەر
تەویلمەوه یه و تاهەتایه هەر وا بمینمەوه.

کافکاکات

بەلێ، ئەوه ی دەموست بیلیم ئەمه بوو که: له نامە که تدا هەقیقەتیکی
گەرە هەیه (لەنیو هەقیقەتەکانی تردا).

"Ze vastne ty si colveknema tusenio tom"^{۱۰۵}

^{۱۰۳} پوژنامە و گوشارەکانی ئەوسای چیک cests, lipa, kmen, politika.

^{۱۰۴} بلۆکەر ئەلمانی یه که ئەو شاعیره بە گۆستاف یانوش دەزانیت که له کاتەدا تەمەنی ۱۷ سال
و باوکی له هەمان ئۆفیس کافکادا کاری کردوه.

^{۱۰۵} پستە یه که بە زمانی چیکی، کافکا له نامە یهکی میلیناره وهری گرتوه، بە مانای: "تو بە پاستی
کەستیکی پابوچوونت لەبارە ی ئەم شتانەوه نییه".

وشه به وشه ی ئەم رسته یه راسته. هه موو شته کان ههچ نه بوون جگه له چه په لی، جگه له داخ و بیزاری و جگه له که وتنه ناو دۆزه خه وه و شتی تریش. من وهک مندالیک کاریکی زۆر خراپی کردییت به رامبهرت ده وه ستم، وا ئیستا ئەو منداله به رامبهر به دایکی خوی وه ستاوه، دهگری و دهگری و به لین ده دات که ئیتر هه رگیز ئەو کاره نه کات، به لام راستیه که ئەوه یه که ترس لیره وه هیز په یدا ده کات. ترس ده لیت: "بیگومان، بیگومان." ^{۱۰۶} Tuseni nema. هه شتا ههچ رووی نه داوه! که واته -ئو- هه شتا ده توانریت رزگار بکریت.

پاده په پرم، ته له فۆنه، سه رهۆک داوای کردووم. له وساووه که گه راومه ته وه بو پراگ، ئەمه یه که م جاره بو کاریکی ئیداری بانگم ده کات. وا ئاخری فرتوفیله کانم ئاشکرا ده بییت. هه ژده رۆژه ههچ کاریکم نه کردووه، جگه له نامه نووسین و نامه خویندنه وه. له هه مووی گرنگتر له په نجه ره وه ته ماشا کردنی ده ره وه، به ده سته وه گرتنی نامه کان، دانانیان له سه ر میز، دیسانه وه هه لگرتنه وه یان، هه روه ها پیشوازی کردنی میوان و هه چی تر. له گه ل ئەمانه یشدا کاتیک بو بینینی سه رهۆک ده رۆمه خواره وه، ره فتاری دۆستانه یه و پیکه نینی له سه ر لیوه. له گه لمد باسی فه رمانیکی ئیداری ده کات که سه ری لی ده رناکه م، پاشان خوا حافیزیم لی ده کات، چونکه مۆله تی وه رگرتووه. باوه ر ناکه یت چه ند پیاویکی شه ریفه (له راستیدا من له ژیر لیوه وه وتم هه موو کاره کانم ته واو کردووه و به یانی ده ست به جیه جیکردنیان ده که م) وا ئیستا خه ریکم به په له هه موو ئەوانه به پاسه وانه فریشته که م ده سپیرم.

^{۱۰۶} ئەو ههستی پین ناکات.

میلینا، که میک خراپ له قسه که م تیگه یشتوویت: من تا رادهیه که ته و او له گهل تودا کوکم، ناچمه ناو ورده کاریه کانه وه. ناتوانم بلیم دیم بو شهینا، یان نا، به لام له وه ناچیت بیم. جاران به لگه ی زورم بو نه هاتن هه بوو، لی ئیستا تاقه به لگه یه کم هه یه، ئه ویش ئه وه یه که ئه و کاره له دهره وه ی توانای رۆحیی مندایه، رهنگه بو به لگه که باشتر بیت بلیم ئه مه یان بو هه ردوولامان چاکتره. لی ده بیت ئه وه ییش بلیم ئه گه ر تو به پنی ئه وه لومه رجانه ی خوت باست کردوون، بیت بو پراگ باشتر و ته نانه ت شتیک له سه رووی توانای منه وه یه ^{۱۰۷} (hechal cloveka) (cekat) ئه و شته ی تو ده ته ویت له باره ی ئه و شه ش مانگه وه بو منی پروون بکه یته وه، پیویست به زانینی من ناکات. من له و لایه نه وه گه یشتوومه ته ئه و قه ناعه ته که کاریکی ترسناکه. ده زانم تو شتی سه یرت به خه یالدا هاتووه و ته نانه ت کاری ترسناکت کردووه. به و ئه نجامه گه یشتووم که وه ک هاوبه شیکت له داهاتوودا به رگه ی ئه وه م نه ده گرت (هه رچه نه ده حه وت سال له مه و به ر تا راده یه ک توانای به رگه گرتنی هه موو شتیکم هه بوو)، به لام به و ئه نجامه گه یشتووم که ته نانه ت له ئاینده یشدا وه ک شه ریکیک توانای ئه و کاره م نه بیت. چاکه، ئه م شتانه مانای چیه؟ ئایا کار و ئه زموونی تو زیاد له خوت بایه خی بو من هه یه؟ به لام من ته نانه ت بی باسکردنیش تو له خوم باشتر ده ناسم. بیگومان ئه مه به و مانایه نییه که ئاگام له ده ستی خوم نه بیت. نامه ی تو له گهل پیشنیاری مندا دژواز نییه. به پیچه وانه وه کاتیک ده لیت: "ئه وه ی من پیم خوشه ریگه چاره ی سییه مه که نه به تو و نه به و کوتایی بیت، به لکو سه ر له ته نیاییه که وه دهر بیتیت، رهنگه به جوړیکی تر هر دووباره کردنه وه ی پیشنیاره که ی من بیت"

^{۱۰۷} به زمانی چیکی واتا (هیشتنه وه ی که سیک له چاوه پروانیدا).

بئى دوودلى ئەگەر نەخۇشسىيەكە بەو قۇناغە گەيشتىت، تەنانەت تۆ ناتوانىت بە شىۋەيەكى كاتىيش واز لە مىردەكەت بەيىت، بەلام بەو جۆرەي كە تۆ نووسىوتە ئەو نەخۇشسىيەكى ھەمىشەيى نىيە. تۆ چەند مانگىك لەمەوبەر باست لەو كە نەخۇشسىيەكە مانگىك، يان زىاترە سەرى ھەلداوہ. مانگىكى تر چاك دەيىتەوہ. تا ئەو كاتەيش مانگى ئۆگەست دىت و زۆر بربكات تا سىپتەمبەرہ.

لە راستىدا دەمەويىت ددان بەوہدا بنىم، كە نامەكەت لەو نامانەيە ناتوانم بە يەكجارى بخويىنمەوہ. ئەگەر بە پىچەوانەوہ، چوار جارىش لەسەر يەك بمخويىندايەتەوہ، ھەر نەمدەتوانى ئىستا راي خۆمى لەسەر بدەم. بە ھەر حال من بروام وايە ئەو مەبەستەي ئىستا بۆم باس كردىت، بە ھەند وەرى بگريت.

كافكاكەت

پراگ ۱۸ى ژولای ۱۹۲۰ يەكشەممە

ھەر بە بۆنەي نامەكەي دويىنيتەوہ، من ھول ئەدەم لە روانگەيەكى ترەوہ لە ھەموو شتەكان بروانم كە تا ئىستا خۆم لە زۆربەيان دوورەپەريز گرتووہ. ئەمە لەم روانگەيەوہ سەير دىتە بەرچاۋ: مەسەلەكە ئەو نەبوو كە من لەسەر تۆ شەرم لەگەل مىردەكەتدا كردووہ. ئەم شەپە تەنيا لە دەروونى تۆدا بوو. ئەگەر شەپەكە تەنيا لە نيوان من و مىردەكەتدا بوايە، دەمىك بوو ھەموو شتىك بەلادا كەوتبوو. من ھەرگىز مىردەكەت بە بالادەست نازانم، تەنانەت پەنگە بە دەستىزمىشى بزانم. بەلام شتىك دەزانم: ئەگەر ئەو ئىمەي خۆش بوىستايە، ئەو خۆشەويستىي كابرايەكى دەولەمەند بوو بۆ كەسىكى ھەزار (كە شتىك لەو خۆشەويستىيە لە پەيوەندىي نيوان من و تۆدا ھەيە) لەنيو ژيانى ھاوبەشى تۆ و ئەودا، لە راستىدا من تەنيا مشكىكم

له مالتىكى گورهدا كه ئوپپى دەتوانىت سالى جارىك ئازادانە
بەسەر فەرشەكاندا بىروات.

ئەمە راستىيە و شتىكى سەيرىش نىيە. من بە لامەو سەير نىيە.
ئەوئى من پىنى سەرسامم و لەوانەيە ھەرگىز دەركى پىنە كرىت
ئەوئى، تۇ (كە لەو مالا گورەيەدا دەژىي و بە تەواوى بوونتەو
پىوئى بەستراوئىت و سەرچاوى ژيانە جوامىرانەكەتە و تىايدا
شاژنىت). بەلى، تۇ دەتوانىت (من لەم لايەنەو تەواو دلىنام) كە نەك
تەنیا منت خۇش بوئىت، بەلكو ببىت بە ھى خۇم و لە ھەمان كاتدا
بەسەر فەرشى مالاكەتدا رابكەيت.

بەلام ھىشتا نەگەيشتوومەتە لوتكەي سەرسوورمانەكە. ئەو لوتكەيە
لەوئىدەيە كە ئەگەر تۇ بتەوئىت بەرەو لاي من ببىت و ئەگەر لە
ئەنجامدا لەژىر كارىگەرىي داوئىيەكى مۇسىقايدا تۇ بگەيتە ئەوئى
كە بۇ ھەنگاونان بەرەو لاي من چاوا لە ھەموو دنىا بپۇشىت، تا ئەو
شوىنە قوولە رۇيشتووىت كە لە شوىنە دەگمەنەكەي خۇتدا، نەك
تەنیا كەم ببىت، بەلكو ھەر ھىچ ناببىت (خالەكە) لەوئىدەيە كە تۇ بۇ
بەدەستەينانى ئەو مەبەستە (سەير، سەير) تەنیا لە بەرزايىيەو
نايەيتە خوارى، بەلكو ناچارىت بە شىوازىكى سۇپەرمانىانە لە خۇت
زىاتر برۇئىت. دەكرىت بەو ھىز و توانايەتەو لەم كارەدا تىكبشكىت.
بكەوئىت و لەناوبچىت (بىگومان منىش وەك تۇم) ئەم ھەمووئىش
تەنیا بۇ ھاتنە جىگەيەك كە ھىچ شتىكى دلرفىنى تىا نىيە. ئەو
جىگەيەي من تىا دانىشتووم، بى خۇشى و بى ناخۇشى، بى
شاىستەكى يان گوناھبارى، لەوئىدا دانىشتووم تەنیا لەبەر ئەوئى كە
لەوئىدا دانراوم. جىي من لە پلە پىشكەوتووەكانى مرۇقاىەتيدا كەم تا
زۇر لە پىگەي ئەو بەقالە وردەفرۇشەي پىش جەنگ دەچىت كە لە
دەوروبەرى شارەكەتدا دەمايەو. (تەنانەت نەك قلىون ژنەكەيش،
تەنانەت ئەوئىش نا) تەنانەت ئەگەر من پىش جەنگەكەيش ئەو جىگەيەم

بە دەست ھېتايىت - بەلام من شەرم بۇ ئەو نە کردووە - ھېشتايش
ھەر ناتوانيت ئەو بە شانازی بزانيت.

ئەو ھى لە بارەى رەگورپىشەكانەو نووسىووتە زۆر روونە. بەراستى
وايە. بىگومان لە تورنا^{۱۰۸} و گرنگترين كار لەپيش شتى تردا
دۆزىنەو ھى لقوپۆپى تر و ھەلکەندىيان بوو. بە دۆزىنەو ھى ريشەى
سەرەكى ئىتر بەو ھى کارە سەرەككەيەكە تەواو دەبوو، چونكە تاقە كارىك
كە دەبوو بىكارايە، بىلكارى دەورى ريشەكە و دەرھىتايى بوو بەتەواوى
و بى زيانپىگەياندن. ھەنووكەيش دەنگى شكانى ئەو رەگورپىشانەم لە
گويدا دەرنگىتەو ھى. ديارە بۇ ئەو كاتە ھەلکەندى رەگورپىشە كارىكى
ئاسان بوو، چونكە پەيوەندى بە درەختىكەو ھەبوو كە دەتزانى
دەتوانيت لە ھەر زەوويەكى تردا بژى و پى بگات. ھەرچۆن بىت ئەو
ھىشتا نەبوو بوو بە درەخت، بەلكو ھەر خەلفىك بوو.

ديسانەو ھى دويىنى لەگەل لاورىندا قسەم كرد. تا ئەو شوينەى پەيوەندى
بەو ھى ھەيە، ھاورامە. چەند بەلگەيەك لە سوودى ئەون. لەوانە كاتىك
باسەكانمان دىتە سەر تۆ، ئەو خۆى ئامادە دەكات. تىكرا كەسىكى
چاكە. چى بە من وت؟ زۆر باشە، ئەو دوو جار منى بىنى. لە ھەردوو
جارەكەدا بە دوورودرىژى چىرۆكىكى بۇ باس كردم. كچىك بۇ
دەدەنىكردن دىت بۇ لای كە دەزگىراني يەكىكى ترە، لەگەل ئەو ھىشدا كە
لاورىن بەرانبەر بەو زۆر زۆر بىزار و بىزراو ھى. ئەو كچە ۸ تا ۱۰
سەعات لای دەمىنيتەو ھى. (كچىك بەياني لە ئاپارتمانە تايبەتتەكە ئەو و
كچىكى تر شەو لە ئوفىسى رۆژنامەكە بەم جۆرە ئەو كاتانەى دابەش
دەكات كە بەئاگايە - كچە باسى ئەو دەكات تەنيا ئەو ھى گەرەكە و

---

^{۱۰۸} Turaau نامازىە بۇ سەردەمانىك كە كافكا بۇ ھەسانەو و چارەسەرکردنى نەخۆشپىكەى
لەو شوينە بوو (نېو ھى سىپتامبەرى ۱۹۱۸) لەوئى خۆى بە باخەوانىيەو سەرقال کردووە. ھەر
لەو ماو ھىدا چوو ھى ناو دىناى مېتافىزىكى ئايىنى و پووى لە بەرھەمەكانى تۆلستوى و كىرەكەگور و
ئەفسانە و تەفسىرەكانى عەھدى كۆن كرد. لەو دەچىت كىتبى (پامانەكان) كارىگەرى ئەو ھىيان
لەسەر بىت. و. ف.

ئەگەر لاورین ئەوی نەوئیت، خۆی لە پەنجەرەكەوہ فری دەداتە خوارەوہ: بیگومان ئەو كچەكەى ناوئیت و ریگەى پەنجەرەكەى پیشان دەدات. ھەرچەندە كچان خۆیان لە پەنجەرەوہ فری نادەنە خوارى).

بەلام شتیكى ترسناك پوو دەدات، كچەكە تووشى دەمارگرژی دەبیت و دەكەوئیتە قیژە و ھاواركردن. ئەى كچەكەى تر چى دەكات؟ نازانم. ئیستا من نكوولى لەوہ ناكەم كە رەنگە ھەموو ئەو كارەساتە و لەویش خراپتر بەراستى پووى داویت. تا قە شتیك كە تىى ناگەم ئەوہیە كە بۆ ئەم چیرۆكە ھیندە وەرزكەرە.

ھەر لەو بارەىوہ، لەو چیرۆكانەى كە ئەو دەربارەى دەزگیرانەكەى دەیگىزایەوہ شتیكى سەرنجراكیشى تیا ھەبوو. باوكى دەزگیرانەكەى دوو سال نەخۆشى مالخولیای ھەبوو، ھەموو ئەو ماوہیە دەزگیرانەكەى پەرستىارى كردوو. پەنجەرەى ژوورى نەخۆشەكە دەبوو ھەمیشە كراوہ بیت، بەلام لەبەر ئەوہى نەخۆشەكە توانای ئەوہى نەبوو گوىى لە دەنگ و ژاوەژاو بیت، ھەر كە ماشینیك بەویدا تىپەرپوہ، دەزگیرانەكەى لاورین ناچاربوو بۆ چركەساتىك پەنجەرەكە داخات و پاشان بىكاتەوہ.

لاورین لە كاتى گىرانەوہى ئەم رووداوەدا زیاتر لەسەرى پویشت و وتى: "بىرى لى بكەرەوہ، نووسەرىكى میژووى ھونەر!" (لە راستیدا دەزگیرانەكەى میژووى ھونەر دەنووسیت).

لاورا وینەى دەزگیرانەكەى پیشان دام، دەموچاویكى جوولەكانە، خەماوییەكى تا رادەىك جوان، لووتى پان و نیگایەكى ھیور، دەستیكى ناسك و زراف و بەرگى گرانبەھا.

لەبارەى ئەو كچەوہ^{١٠٩} پرسىبووت. ھەوالى تازەىم لا نییە. لەو كاتەوہ كە نامەكەى بۆ توى نووسىبوو، بە منى دا، ئیتر نەمدیوہتەوہ. لە راستیدا بەلئىنكى یەكترىننمان لە نىواندا ھەبوو، بەلام بىرپارەكە لە

^{١٠٩} مەبەست ژولى فرىزكى دووہم دەزگیرانى كافكایە.

کاتیکدا بوو که تو یه کهم نامت دهرباره ی قسه کردنت له گهل
 میرده که تدا بو نووسیووم، بویه ههستم ده کرد چهزم به وه نییه
 قسه ی له گهلدا بکه م، بویه به هه ندیک پاساو و تا راده یه کیش وه ک
 هاورییه ک بریاره کهم دواخست. پاشان نامه یه کی ترم بو نووسی،
 به لام نه و خراب تیی گه یشتبوو، چونکه کاردانه وه که ی یاداشتنامه یه کی
 شیواز دایکانه و په ندنامیز بوو که بوی نووسیووم (له و نامه یه دا له
 ناواخنی شتگه لیکدا ناو نیشانی میرده که تی لی داوا کردبووم). منیش
 هر به و ناراسته یه وه لامیم دایه وه و به پوستی خیرا بوم نارد. ئیدی
 ههفته یه ک زیاتره ئاگام له هیچ نییه. بویه نه ئاگام له ناوه روکی
 نامه که ی تو یه که بوت نووسیوه، نه نه وه ی نامه که چ کاریگه رییه کی
 له سهر داناوه.

نووسیوته رهنگه مانگی داهاتوو بییت بو پراگ، کهم تا زور چهز
 ده کهم پیته بلیم مه یه. ئەم ئومیده بو من به جی مه هیله که نه گهر
 کاتیک من به پیوستم زانی داوات لی بکه م خیرا وهره، به لام له
 ئیستادا وا چاکتره نه یه یته. ئەگهر بییت، ناچار ده بییت دووباره
 بگه ریته وه.

(له په راویزی لای چه پدا) ده زانم وه لامه کهت چییه، به لام پیتم خوشه
 به نووسین وه لامم بده یته وه.

ئه وهش که په یوه ندیی به و ژنه ده روزه که ره وه^{۱۱} بیته، بیگومان نه و
 کاره نه شتیکی خراپی تیابوو، نه چاک. ته نیا بیرم په رت و یان به
 زمانیکی دی گه لیک سه رقال بووم. سه رقالبوون به بیره وه رییه کی
 ئالوز و ناروونی رووداویکی کونه وه که ده مو یست دووباره ی

^{۱۱} تاماژه به بو رووداویک که له سه فهری کافکا و میلینا له هیه ننا پوی داوه. میلینا له سن
 نامه یدا که بو (ماکس برودی) نارووه و ده گتیرپته وه: کافکا له نزیک هۆلی ئوپتیرا پاره یه کی دوو
 کرۆنی ده دات به ده روزه که ریک، به لام داوا ی لی ده کات کرۆنیکسی بو بگتیرپته وه. ده روزه که ره که
 ده لیت پاره ی هیچ پئ نییه و ناتوانیت کرۆنه که ی بداته وه. رهنگه میلینا له نامه که یدا ئەم
 رووداوه ی به حسابی پژیی کافکا نووسی بیته. و. ف

نەكەمەو و پەندىكى دابوومى و پوختهكەى ئەمەيه كە ھەرگىز پارەى زۆر بە سۈالگەر مەدەن، چونكە پەشىمانىي لەدوايه، كە منال بووم پوژىك پارەيان دامى و زۆرم پى خوشبوو بىدەم بە ژنىكى سۈالگەر كە لە بەينى گروسە و كلاينەر رىنگ دادەنىشت، بەلام پىم وا بوو پارەكە بۆ سۈالگەرىك گەلىك زۆرە. پىشېبىنى ئەوهم كەرد كە ھەرگىز كەسىك پارەيهكى واى بە بەلاش نەداو بە دەروژەكەر، بۆيه شەرمم پى ھات لە بەردەم دەروژەكەرەكەدا كارىك بكەم كە ھەرگىز كەس نەيكدووه، لە ھەمان كاتىشدا سوور بووم لەسەر ئەوھى پارەكەى بدەمى. لەبەر ئەوھ پارەكەم وردكردەوھ بە دە كرۈپتەر^{۱۱۱} و يەككىيانم دايه دەروژەكەرەكە. پاشان گەرانىكم بە دەورى تەلارى ئەنجوومەن و قەيسەرىيەكەى نزيك بە كلاين رىنگدا كەرد.

لە لاي چەپەوھ گەرامەوھ لاي ژنە دەروژەكەرەكە، وايش گەرامەوھ كە وا بزانىت خىرەومەندىكى تازە دىت بۆ لاي. پاشان كرۈپتەرىكى ترم دايه و ديسان رۈيشتمەوھ و كەوتەمەوھ گەران. ئەم كارەم دە جار دووبارەكردەوھ (رەنگە بە تەواوى دە جار نەبىت، چونكە وا دەزانم دوايى دەروژەكەرەكە خۆى پى نەگىرا و رۈيشت) بە ھەرھال لەدوايىدا من لە لايەنى جەستەيى و ئاكارەوھ ئەوھندە شەكەت بووم كە راست چوومەوھ بۆ مالەوھ و لەوى ئەمەندە گرىام تا داىكم سكرلىكى^{۱۱۲} دامى.

دەزانىت مىلىنا، دەربارەى دەروژەكەران من كەسىكى بەدبەختم، بەلام ھەر لىزەوھ بە راشكاوانە دەلىم ئامادەم تەواوى ئەو سامانەى ئىستا ھەمە و لە ئايندەدا دەمبىت، بدەم بە سۈالگەرىكى بەردەم ھۆلى ئۆپىرا، بە مەرجىك تۆ لە نزيكەوھ بىت.

فرانتس

^{۱۱۱} پارەيهكى ھەنگارىيە.

^{۱۱۲} Sechserl پارەيهكە بەرانبەر بە ۱۰ كورىستەرە.

لہ نیو ٺو رھشنووسانہوہ کہ ٺمرؤ لہ دەستیان رزگار بووم، چہند نامہیہ کی وہک ٺم دوو نامہیہی ٺمرؤ کہ کورتن، بہ شادی و بہ پیی ٺارہزوو نووسراون، (دہگات) ٺمہ تا رادہیہک (تا رادہیہک، تا رادہیہک، تا رادہیہک، تا رادہیہک) ہمان ٺو دارستانہیہ. ٺو شہمالہیہ کہ پیش ٺمہ لہ قولہ کانی تووہ ہلیان دہکرد و لہ چاوتروکانیکدا نیگاہیہ کہ بہ ٺیہننا. میلینا ژیان لہ گہل توذا چہند خوۓ. ٺمرؤ ٺو کچہ نامہ کہی توئی بو ناردووم بہ بی ٺوہی خوئی وشہیہ کی نووسیبت. تہنیا لہ چہند شوینیکدا ہیلی بہ ژیر ہندیک وشہدا ہیناوہ. دیارہ لہ نامہ کہ رازی نیہ. باشہ، وہک ہموو ٺو نامانہی لہو ہیلانہی بہ ژیر رستہکاندا ہاتوون. ٺم نامہیہیش کہ موکورتیی خوئی ہیہ. کاتیک چاوم پیاخشاندا، ٺوہم بہ بیردا ہات کہ من توہم ہلپیچا بو نووسینی نامہ کہ و نہ دەبوو ٺو کارہ مہ حالہ یشت پی بکہم، بوہ سہد جار داوای لیبورڈنت لی دہکہم. لہ راستیدا دہبیت من داوای لیبورڈن لہویش بکہم، چونکہ نامہ کہ ہەرچونیک بنووسرایہ، ٺوہی ٺازار دہدا، بو نموونہ کاتیک تو بہ دووربینی خوٹ و بو دلدانہوہی تہواوی حالی ٺو دہنووسیت، کہ: "چونکہ ٺو ہەرگیز نہ لہ بارہی تووہ شتی نووسیوہ و نہ لہ بارہ تہوہ دواوہ"، ٺمہ ہەر ٺوہندہ ٺازاری پی دہگہیہ نیت کہ پیچہوانہی ٺوہیش بنووسیت. جاریکی دی داوای لیبورڈنت لی دہکہم. ہەر لہم بارہیہوہ تو بہ نووسینی نامہیہ کی تر، واتا نامہیہک بو ٺوستازا ہاوکاریہ کی باشم دہکہیت.

نامه‌که‌ی ئوستازا زور جوان بوو. له‌م نامه‌یه‌ی ئه‌وه‌وه تیده‌گه‌یت که ئه‌و وهک پابردوو ماوه‌ته‌وه و فهرقی نه‌کردوو. له‌نامه‌که‌دا ئه‌و هیچ ئاماده‌گییه‌کی نییه، له‌زمانی تۆوه قسه‌ده‌کات. له‌نیوان تۆ و ئه‌ودا هاوپراییه‌ک هه‌یه که مرؤف برؤوا ناکات وایت. حاله‌تیکی تا راده‌یه‌ک پۆحی، وهک یه‌کیک خۆی له‌کاریگه‌رییه‌که‌ی بپاریزیت (چونکه ناویزیت جگه له‌ناوه‌ندگییه‌ک، شتی تر بییت) بو ئه‌وه‌ی چیی بیستوو، ئه‌وه بلت. که بیگومان (ئهم زانینه‌گرنکه، چونکه به‌گشتی له‌ده‌رکه‌وتنی جه‌لال و جه‌مال گرنگ و کاریگه‌رتره) هیچ که‌س جگه له‌ئو، ناتوانیت بییستیت و تیی بگات، به‌لام من وایر ناکه‌مه‌وه که ئه‌و له‌گه‌ل جاراندایه‌رقی کردییت. له‌هه‌لومه‌رجیکی وادا ئه‌و ده‌توانیت نامه‌یه‌کی وای بنوسییت.

ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌چیرۆکه‌کانه‌وه هه‌بییت، کاریگه‌رییان له‌سه‌ر من له‌و پوووه‌وه نییه که په‌یوه‌ندیان به‌چیرۆکه‌کانی قه‌ومی جووه‌وه هه‌یه و له‌وه‌یشه‌وه نییه که وهک ده‌فری خۆراک ده‌خرینه‌سه‌ر سفره و له‌سه‌ر هه‌ر جووله‌یه‌ک پیویسته به‌شه‌که‌ی خۆی له‌و خواردنه‌نه‌فره‌تی و ژه‌ه‌راوی و له‌هه‌مان کاتدا کۆنه هه‌لبگریت، بۆیه ئه‌و چیرۆکه‌کانه‌کار له‌من ناکه‌ن. ئایا تۆ ده‌ستی خۆت، له‌سه‌روو هه‌موو ئه‌مانه‌وه تۆ ده‌ستی خۆت بو ماوه‌یه‌کی زور بو من دریز ده‌که‌یت. ماوه‌یه‌کی زور دریز؟

دوینی گۆره‌که‌م دۆزییه‌وه. ئه‌گه‌ر بو دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و گۆره له‌خۆتدا پئی به‌ترس و شه‌رم بده‌یت، مه‌حاله بیدۆزیته‌وه به‌پاستی تا راده‌یه‌ک مه‌حاله. من نه‌متوانی بزانه‌م ئه‌وه گۆری یه‌کیک له‌خزمه‌کانی دایکته، ئه‌وه‌یش که له‌سه‌ری نووسرابوو نه‌ده‌خوینرایه‌وه. (تا راده‌یه‌ک په‌نگی زه‌ردی گۆره‌که کالبووبوووه) مه‌گه‌ر یه‌کیک دانه‌ویته‌وه و به‌وردی ته‌ماشای بکات. زور له‌وی مامه‌وه. گۆریکی

جوانه. بهردهکانی پتهون و هه لئاکه نرین. له لایه کی ترهوه هیچ گولی لهسه ر نییه. مهگه ر بلینی جا بوونی ئه و هه موو گوله بهسه ر گۆره وه چ که لکیکی هه یه؟ من هه رگیز هۆکاری ئه مه نازانم.

چه ند میخه کیکی رهنگاله ییم له ملا و ئه ولای گۆره که دانا. حاله له گۆرستانه که باشتر بوو وهک له شار! ئه مه تا ماوه یه که بهردهوام بوو. که به ناو شاردا دهگه پام تا ماوه یه کی زۆر وام هه ست ده کرد به ناو گۆرستاندا دهگه پریم.

ینی سک، ئه مه ناوی برا بچوو که که ت بوو؟ ئایا تو سه لامه تیت؟ له و وینه یه دا که له Neu-waldegg گرتووته، به راستی له نهخۆش دهچیت. رهنگه من زیده رۆ بوم و شت گه وره بکه م، به لام به هه رحال، شتی چکوله یش هه ن به گه وره یان ببینم. من تا ئیستایش وینه یه کی باشی تۆم لا نییه. له یه کیکی له وینه کانتدا کچیکی گهنج و جوان و ریکپۆشیت، به م زووانه، واتا یه که دوو سالی تر له دیر وهدهری ده نین (له راستیدا ئه ملا و ئه ولای ده می تا راده یه که هاتووته خواره وه، به لام ته نیا نیشانه ی جیاوازی و خه لوه تگیری ئایینییه) وینه ی دووه مت وینه یه کی پروپاگهنده یی پر له زیده رۆیییه (له هیه نفا ئیمه وا ده ژیین) له م وینه یه ی دووه میشتدا هه روه کو وینه ی یه که م به رازونیا زه که ی یه که م هاوړی دیته وه به رچاو. رۆژیک له رۆژان ئه وه ت بۆ باس ده که م.

نا، من بۆ هیه نفا نایه م. ده بیت درۆی بۆ بکه م. له ئوفیس خۆم بکه م به نهخۆش، یان به سه ریه که وه سوود له دوو رۆژی پشوو وه ربگرم، به لام کورژیلکه ی داماو ئه مانه هه موو هۆکاره ده ره کیانن (ئه مه مه نه لۆژیکه له په راویندا).

من هه موو رۆژیک نامه ده نووسم، رهنگه چه ند نامه یه کی تریشت پی بگات.

ده رباره ی ئه م ته لگورافه، سوپاسگوزارم، سوپاسگوزارم، سوپاسگوزارم. له هه موو سه رکۆنه کانم په شیمانم، هه روه ها ئه وانه

سەرکۆنە نەبوون. تەنیا پلتۆکیک بوون لە ئیرەییەکی کۆنەوه سەریان
 ھەلدابوو. ھەنووکە شاعیر و گرافیسیت^{۱۱۳} (لە راستیدا ئەو
 ئاوازدانەرە) لای من بوو. ئەو وەخت و ناوەختی نییە و ھەر کاتیک
 بیهویت، دیتە لام. ئەمڕۆ نمونە ی دوو پەیکەری سەر داری بۆ ھێنام
 (تروتسکی^{۱۱۴} و راگەیاندرائیک). دەبینیت کە دنیای ئەو گچکە نییە.
 ھەر لەبەر ئەوەیش ھەولم دا خۆم وا دەربخەم کە پەیوەندیم بە کاری
 ئەوەوە ھەیە، کارەکەیش لە پێی پەیوەندییەکی کتووپرەووە لەگەڵ تۆدا
 سازم دا. بەم جۆرە کە پێم وت کارەکە ی بۆ ھاوڕێیەکم دەنێرم کە لە
 ھیەننایە، نیتر ئەو نەیزانیووە بووم بە ھۆی ئەو ھەبەتی یەکیک، دوو
 دانە لەو کارەم بەرێکەویت.

(ئایا ئەو ھەبەتی تۆ ھەر لێرە دا بنێم، یان خیرا بۆت بنێرم؟) پاشان
 تەلوگرافەکە ی تۆ گەیشت. لەو کاتەدا تەلوگرافەکە ی تۆم دەخویندەووە
 و خوشی و سوپاسم بێکۆتا بوو، ئەو ھەر قسە ی دەکرد (لە ھەمان
 کاتدا ئەو مەبەستی بێزارکردن نییە). نا، ھەرگیز مەبەستیکی وای نییە.
 ھەر کە پێی دەلیم کارم ھەیە و بەتایبەتییش قسە کە ھێندە بە دەنگی
 بەرز دەلیم، تا ئاگاداری بکەمەووە. ئەو قسەکانی بە نیوھەناچلی
 دەردەبڕیت و بێ ئەو ھەبەتی ناخۆش بیت، ھەلدەستی و ھەلدیت) ئەو
 ھەوالانە ی گەیانەبووتن، ھەموویان گرننگن، لەگەڵ ئەویشدا
 باسکردنیان گرننگترە، بەلام لە ھەمووی گرننگتر: کە ی دەکریت بۆ
 وزەبەخۆبەخشین بەسێتەووە؟ بێگومان مەحالە، لانی کەم لەبارە ی
 منەووە پزیشک ناتوانیت قسە یەکی لەووە بێماناتر بکات. ئاھ... بێگومان
 خراپە، بەلام ھەرچۆنیک بیت سوپاسگوزارم، سوپاسگوزارم.

^{۱۱۳} مەبەستی گۆستا و یانوشە

^{۱۱۴} Leo trotski

نزیکه‌ی نیو سه‌عاته سه‌رقالی خویندنه‌وه‌ی دوو نامه و کارتیک‌ی توم (واز له باسکردنی زه‌رفه‌ک‌یش ناهیتیم، چونکه بۆ هه‌موو کارم‌ند و ئەندامانی به‌شی به‌پ‌یوه‌به‌رایه‌تیی پۆست بۆ داوای لیپوردنکردن نایه‌نه لات؟ پیم سه‌یره!) وا ئیستا له‌وه تیده‌گه‌م هه‌موو ئەم نیو سه‌عاته هه‌ر پیکه‌نیوم. ئایا تا ئیستا له هه‌موو میژووی جیهاندا شایه‌کی له من چاکتر هه‌بووه؟ شایه‌ک ده‌چیته ژووره‌که‌یه‌وه، له‌وی سێ نامه له‌سه‌ر میزه‌که‌ی دانراوه، هه‌موو ئەو کاره‌ی پ‌یویسته بیکات ئەوه‌یه نامه‌کان بکاته‌وه.

(په‌نجه‌کان له‌سه‌رخۆتر) پشت به کورسییه‌که‌وه بدات - ئەوه‌ی به‌سه‌ریدا دیت - ئەو شادمانییه - ناتوانیت ب‌پروا به خۆی بکات. نا! من هه‌موو ئەو ماوه‌یه پینه‌ده‌که‌نیم، من قسه له‌سه‌ر باری سه‌فه‌رکه‌ران ناکه‌م، چونکه باوه‌ر ناکه‌م، ئەگه‌ریش باوه‌ر بکه‌م، ناتوانم ویتای بکه‌م، ئەگه‌ر ویتاشی بکه‌م، ئەوسا تۆ ئەوه‌نده جوانیت که پ‌وژی یه‌کشه‌مه‌مه وا بوویت، نا، ئەوه هه‌ر ته‌نیا جوانی نه‌بوو. خه‌تای به‌هه‌شت بوو. ئەو به‌پ‌یزه، من ده‌رکی ژیان‌ی ئەو (به‌پ‌یزه) ده‌که‌م که (پ‌یده‌چیت بیست کرۆنی به تۆ دابیت و سێ کرۆنی وه‌رگر تیبته‌وه).^{۱۱۰}

له‌گه‌ل ئەمانه‌یشدا دیسان هه‌ر ناتوانم ب‌پروا بکه‌م، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر پ‌ویشی دابیت. له‌و ب‌پروایه‌دام ئەم پ‌ووداوه ده‌بیت زۆر سامناک بووبیت که ئەم هه‌راسانییه‌ی لێ که‌وتوو ته‌وه. ده‌رباره‌ی ئەوه که

---

^{۱۱۰} له کاتی هه‌لئاوسانی ئابووری دوا‌ی جه‌نگدا، له ویستگه‌کانی فیه‌نفا‌دا نۆد له ژنان بۆ ب‌ژوویی پ‌ژژانه باره‌لگرییان ده‌کرد. دیاره میلینا له ب‌پ‌پاره‌یی و برس‌یه‌تی و باره‌لگرتن سکالای کر‌بووه. کاریگه‌ری ئەم هه‌واله به‌گیانه هه‌ستیاره‌که‌ی کافکاوه له نامه‌که‌یدا ده‌رده‌که‌وت. ده‌لێن شانسی هه‌بوو که زوو مرد و تووشی ژووری گازه‌کانی نازییه‌کان نه‌بوو، له‌وه‌یش گرنگتر ئەوه بوو نه‌ما تا ده‌ستگیرکردن و په‌نج و نازاری میلینا له تۆردوگا هه‌ره ناخۆشه‌کاندا ببینیت. مه‌به‌ستی کافکا له (به‌پ‌یزه) که‌سێکه میلینای بۆ باره‌لگری به‌کرێ گرتوووه.

برسيته و هيچ ناخويت (له كاتينكا كه من لي ره بي ئه وهى ئيشتيهام
هه بيت، ته واو تير ده خوم) له و باره يه يشه وه كه به رچاوت چرچي
تيكه وتوه، لاي منه وه قابيلي به خشين نييه.

من ناتوانم له وه ببورم و هه رگيزيش ليني نابورم، ته نانه ت دواي
سه د ساليش كاتييك له بهر كوخته كه مان داده نيشين، ئه م
سه رزه نشتانه ت به گويدا ده چرپينم، نا، من گالته ناكه م. ئه مه چ
دژواريه كه، تو به من ده ليني خوشم ده وييت و به تو وه به سترام،
كه چي به رانه رم برسويه تي ده چيژييت و لي ره يش من پاره بو هيچ
خه رج ناكه م، له وييش (رستوراني و ايزه ره ان هه يه).

ئه وهى له باره ي ئه و كچه وه ده لييت به ئاوارته ده تبه خشم، چونكه تو
(وهك ئه نجام) منت به سكرتير داناوه (به من ده لين Tajemnik¹¹¹)
چونكه سي هه فته يه هه رچيه كه كه لي ره كردوومه Tajemne بووه)
جگه له مەيش هر تو راست ده كه يت، له هه موويشي گرنگتر: من
له سه ر هه ق نيم، بو يه ده كر يت به چاوپوشين له نامه بينايه خه كه ي
ئه و كچه و به له به رچاوگر تني ئه و هه له يه يش كه من له و نامه يه دا
كردوومه و به گر و كه فه وه نووسراوه، به قه ده ر گه رديله يه كي ناچيز
له گونا هه ببوريت؟ من ده زانم ده كر يت. مه سه له كه ته نيا داواكاري و
توانينه. جگه له م داوايه، من ته نيا پيداگري له سه ر ئه وه ده كه م كه
ئيدي له باره ي ئه و نامه نووسينانه ي خوم كه له نه زانينه وه كردوومن،
هيچ نه بيستم. من نامه كه ي قوم به زيادكرني چه ند وشه يه كي دوستانه
بو نارد. له و كاته يشه وه كه هه والي نازانم بو بينيني هيچ هه نكاويكم
نه ناوه، هيوادارم هه موو شته كان به بيده نكي و ئاشتيانه كو تايي بيت.
تو به رگري له نامه كه ي ئوستازا ده كه يت و منيش لاي خومه وه بو
ئه وه سوپاست ده كه م. ئايا تو چوويت بو neu- Waldegg؟ من زور
جار بو ئه وي ده چم. سه يره هه رگيز من و تو له وي يه كترمان نه ديوه.

¹¹¹ هه رسى وشه ي Sekreter، Tajmnik، Tajemne به ماناي رازگر و رازدار و نه نيبا رينه .

بهلام تو ئه وهنده خيرا ده پويت و هينده توند سهرده كه ويت، رهنگه
 وهك ئه وهى له **قيه ننا** پوى دا، به بهرده ممدا تپه ريبيت و نه م ديبيت،
 ده بيت ئه م چوار پوژه چ پوژانكي سهر بوويتن! خودايهك له
 ده رگاي سينه ماوه ديته دهروه و ژنيكي بچووكي باره لگر له
 بهرده رگا ده وه ستيت. ده بيت ئه و چوار پوژه به و جوړه بوويت!
 ئه مړو نامه كهت ده گاته ده ستى **كاكس**. ئه وهنده ي بكريت به دزى
 بخوينرته وه، خويندمه وه.

به لئ، به راستى تو له باره ي لاندوره وه،^{۱۱۷} بيهخت بوويت. بو تو تا
 ئيستايش هر به زمانى ئه لمانى ئه وهت لا په سنده؟ هه ي زاروكه
 داماره كه (نا، خوا نه كات) به م شيوه يه كه نامه كانى من تويان تووشى
 سه رئيشه و ناخوشى كردوه، چى ده كه يت؟ ئايا من هه قى ئه وه م
 نيه بير له وه بكه مه وه كه نامه كانم ده بنه هوى ده رديسه رى و بيزارى
 بو تو؟ ئه گه ر نامه يه كم پى بگات، من له سه ر هه قم و شتيكى تريشم،
 خو ئه گه ر نامه م پى نه گات، نه له سه ر هه قم و نه زيندووم و نه شتى
 تريش. به لئ، هاتن بو **قيه ننا**.
 تكيه وه رگيرانه كه م بو بنيره. ته نيا ئه وه ي تو م به سه، له وه زياتر
 ناتوانم لاي خو م بيهيلمه وه.

پراگ ۳۰ ژولای ۱۹۲۰ - هه ينى

ميلينا تو هه ميشه ده ته ويت بزانيت ئايا من تو م خوش ده ويت يان نا،
 بهلام ئه م پرسياره هينده دژواره ناتوانيت له نامه يه كدا وهلامى

^{۱۱۷} Gostav landauer وتارنوسىكى به ناويانگ و ئه ندامى په رله مانى كومارى ميونخ كه سالى
 ۱۹۱۹ كوژرا. پنده چيت نامازه بيت به وه رگيرانى وتارىكى ميلينا له هه فته نامه يه كدا كه نووسه ره كه
 لاندور و بابته كه ي (شيعرى فرديك هولدرن بيت) و. ف.

بدەيتەو (تەنانەت لەم دوا نامەيەي پوژى يەکشەممەدا) كە جاريكى
دى يەكترمان بينى حەتمەن پيى دەلئيم (بە مەرجيىك دەنگم هاوكارم
بيت).

بەلام ناييت تو له نامەدا قسە دەربارەي هاتنى من بو ئيهننا بكهيت.
من نايەم، بەلام هەموو جاريك ئەو يادەوهرىيە وەك بليسى ئاگريىك
وايە له جەستە پرووتەكەي منى نزيك دەخەيتەو. له سەرەتادا كەميىك
چلوچيوى بيخۆلەميشە، بەلام يەكسەر و له پاستيدا بە هيزيىكى
زۆرەو- دەست بە سووتان و دووكەلكردن دەكات. تو ناتوانيت
داواي ئەو شتەم لى بكهيت.

دەربارەي ئەو گولانەي بە دەستت گەيشتوون زۆر بەداخەوهم. ئەم
داخواردەنە، تەنانەت ريگريى ئەوهم لى دەكات كە سەر له جوورى
گولەكان دەرنەكەم. وا ئيستتا گولەكان له ژوورەكەتدان. ئەگەر
بەپاستى من ئەو كۆمەدييە بوومايە كە له ژوورەكەتدايە خۆم له
ديوارەكە هەلدەكەند بو ئەو هەي خۆرەتاو له گولەكان بدات، هيچ نەبيت
تا ئەو كاتەي گولەكان نەدەژاكان له ژوورىكى تردا دەمامەو. نا
ئەمەيان جيى سەرنج نيى، ئەمە بەدەست نايەت. بە هەرحال
دەستگريى دەرگاي ژوورەكەت وەك ئەم شووشەي مەرەكەبە نزيك
و لەپيش چاوى مندايە.

زۆر چاكە. تەلگورافەكەي دوينيت -نەك ئەو هەي پيريت- له لامە. لى
تەنانەت بەو حالەيشەو گولەكان نەژاكاوون. ئەو گولانە بو ئەوئەندە
لاي تو پەسەندن؟ ئەگەر ئەو گولانە بەو رادەيە تو وابەستەيانيت،
كەواتە پيوستە تو هەموو ئەو گولانەي دنياى خوش بوين كە لەو
گولانە دەچن، بو هەر ئەمانە؟

رەنگە ئەم پرسيارە زۆر دژوار بيت و تەنيا ليوەكان بتوانن وەلامى
بدەنەو، بەلام تو له كوئيت؟ له ئيهننا؟ ئەي ئيهننا له كوئيه؟

نا، ئەم گولانە دەستبەردارم نابن، شەقامی کارنتنە رستراز چاکە، ئەمەیان چیرۆکی پۆحەکانە، یان خەونی پۆژیکى لەشە و چوو. ^{۱۱۸} لى گولەکان راستن. گولدانەکان پەر دەکن. بەرانبەر بە خۆت دایاندەنیت و تەنانت کەس ناتوانیت بۆ دیاری بیانبات.

ئاخر بۆ ئەوانە گولە خۆشەویستەکانی تۆ نین؟ تەنیا ئارام بگرە تا میلینا ژوورەکەى بەجى دىلێت... هەمووتان هەلەدەکیشم و فریتان دەدەمە حەوشەکە.

بۆ ئەوەندە خەمباریت؟ هیچ پرووی داوہ تا لە منى بشاریتەوہ؟ نا، ئەوہ مەحالە.

(لە پەراویزی لای چەپەوہ) ئەى بۆ ئەوەندە خەمباریت؟

هەوالى ماگست لى پرسىبووم، بەلام دەمیکە ئەو وەلامى نامەکەى تۆى داوہتەوہ. هەرچەندە نازانم وەلامەکەى چى تیا بوو، لى ئەو پۆژى يەکشەممە لە بەردەمى خۆمدا نامەکەى پۆست کرد. بە راست ئایا نامەى پۆژى يەکشەممەى منت پى گەشتووہ؟

دوینى نائارامترین پۆژ بوو، هەلبەت نائارامییەکی بەئازار نەبوو، تەنیا نائارام بوو. پەنگە بە کورتى لەو بارەيەوہ پوونکردنەوہ يەکت بۆ بەدەم. لە هەمووى گرنگتر ئەوہ بوو کە تەلگورافەکەى تۆم لە گىرفاندا بوو. بەدەم پياسەوہ هەستىکی تايبەتى پى بەخشىبووم. جۆرە خۆشەويستییەکی تايبەتى ئىنسانى هەيە کە زۆر جار مرقوف لى بىئاگايیە، بۆ نمونە تۆ پياسە بەرەو پردى چىک دەکەیت، تەلگورافەکە لە گىرفانت دەردىنیت و دەيخوینیتەوہ، (هەمیشە تازەيە، مەبەستەکانى ناو تەلگورافەکە هیندە بە تاسەوہ دەيخوینیتەوہ، وەک ئەوہ وایە هەلېبمژیت و کاغەزەکە بە سپیەتى بەيلىتەوہ و هیچى تیا نەمايیت. بەلام بە دەگمەن دەتوانیت دووبارە بيخەیتەوہ گىرفانت، چونکە هەر کە بتەويیت بيخەیتەوہ گىرفانت، دووبارە و خیرا

^{۱۱۸} لێرەدا چەند وشەيەک لە دەقە ئەلمانىيەکە نەخویندراوہتەوہ.

تەلگورافەكە دەنوو سىرىتتەو (وەك ئەو ە وايە تۆ لە دەوروبەرى خۆت
 بىروانىت و چاوەرپى كۆمەلىك دەموچاوى توورە بيت، نا ە رگىز،
 نەك لە ئىرەبىبىردنەو، بەلكو زمانحالى پروانىنەكان دەلین: چۆن؟
 لەناو ئەم ەموو خەلكەدا تۆ ئەم تەلگورافەت دەستكەوتووە؟! ئىمە
 ە ر ئىستا ئەمە رادەگەيەنن! لانى كەم گولەكان (باوەشك لەو
 گولانە) خىرا بۆ ەننا دەنئىردرئىت. كەسئىش نيازى ئەو ەى نىيە شتىك
 لەسەر تەلگورافەكە زىاد بكات، لئى لەباتى ئەو، تا چاوەبىنئىت
 ەموو شتىك ەتورە. ئەو ەندەى چاوە بر بكات ماسىگرەكان سەرقالى
 ماسىگرئى خۆيانن، تەماشاكەران خەرىكى تەماشا و مندالان يارىي
 فوتبۆل دەكەن، ئەو پىاوەئىش كە لەسەر پردەكە وەستاو، خەرىكى
 كۆكردنەو ەى پارەيە. كە وردتر بىروانىت دەركى توورەبىيەكى تايبەتى
 دەكەيت. خەلكەكە بەزۆر بە كارەكانيانەو نووساون، نەكا ناپاكى
 لەگەل ەزرى خۆياندا بكن. ^{۱۱۹} لئى خۆناچاركردنى ئەوانە لەسەر (ئەو
 كارە) شايانى خۆشەوئىستىيە. بەرئەنجامى داواى ئەوان ئەو ەيە كە:
 "راستە، تەلگورافەكە ەى تۆيە، ئىمە لارىمان لەو ە نىيە، كئشەى
 ئەو ەمان نىيە كە ئايا تۆ مافى وەرگرتئىت ەيە. بەرانبەر بەم
 مەسەلەيە ئىمە چاوە دادەخەين، تۆ دەتوانئىت ئەو تەلگورافە لای خۆت
 بەئىتتەو" كاتئىك كە من جارئىكى دى تەلگورافەكە دەردئىنم، رەنگە وا
 وئىنا بكرئىت ئەوان لەو ە زووئىر بن كە من بئىدەنگ نابم و خۆم
 ناشارمەو. نا، ئەوان زووئىر نابن، ئەوان ە ر ئەو ەن كە پئىشتر بوون.
 (لە پەراوئىزى لای چەپەو) ئەى تۆ بۆ خەمبارئىت؟

ئەم ەسەرە ديسان لەگەل جوولەكەيەكى فەلەستئىنئىدا قسەم كرد.
 وا ئەزانم مەحالە بتوانم لە نامەيەكدا لە تۆي بگەيەنم كە ئەو كەسە بۆ
 من چ بايەخئىكى ەيە. پىاوئىكى يەكچاوە، رئىشن، چكۆلە، لاواز و ورد،

^{۱۱۹} Verraten بە ماناى ناپاكى و بە ماناى نۆزئىنەو و دەركبئىكردئىش دئىت، ەروەما دەتوانئىت
 بئىتت: "ئەو ەك ەئىچ بەكئىك لە ەزەكانيان ناشكرا بئىت". و. ف

به لآم به های ئه و به نيوه شه ويكى من ته واو بوو. دوايى زياتر له باره ي
ئه مه وه قسه ت بو ده كه م.
تو گوزه رنامه ت نيه و نايسته وينت هه تبيت؟

پراگ ۲۲ى ژولای ۱۹۲۰ - پينجشه ممه

ميلينا، ميليناي زحمه تكتيش، وينه ي ژووره كه ت له خه يالمداسه روبن
ده بيت. پيشتر وا ده رده كه وت كه مي زي نووسين و هه موو شته كاني
تري ژووره كه ت كاركردي زوريان پيوه ديار نيه، به لآم دياره گه ليك
كاري تيا كراوه. من ناتوانم هه ست به هه موو ئه و كارانه بكه م و
به لگه يشم بو ئه مه هه يه. ده بيت ژووره كه ت شكومه ندانه، گهرم و
فيتك و شادي هين بيت. ته نيا كوميده ي جله كانت وهك جاران
نه زانكارانه ماوه ته وه. ده شيت هه نديچار قفله كه ي كار نه كات و شتيك
به ده سته وه نه دات. به هه وليكي زور هه ر به داخراوي خوي
ده هيلتته وه و به تايبه تي سه ركيشي له وه ده كات كه ئه و جله ي روي
يه كشه ممه له به رت كردبوو، بيدات به ده سته وه. ئيدي ئه و كوميده ي
جلوبه رگ نيه. ئه گه ر رويك له رويان بيرت له وه كرده وه جاريكي
دي ماليك دروست بكه يت. من ئه وه فرى ده دم. من له زورنووسيني
ئه م دواييه ي خوم په شيمانم، ليم مه گره، داوات لي ده كه م خوت به و
جوړه بيركردنه وه يه ئازار نه ده يت.

هه موو كه موكوپيه كاني من، چ تايبه ت و چ گشتي به هي خوت
مه زانه. خوت به وه وه ئازار مه ده كه ناتوانيت هيج بكه يت. به به راورد
خه مي من له تو زياتر بووه. رويك باسي ئه م كيشه يه ت بو ئه كه م.

پراگ ۲۹ى ژولای ۱۹۲۰ پينجشه ممه، نامه ي دوايى

میلینا بۆ ئەو هیج دوودلییهک نه مینیتته وه: رهنگه ئەمه شیاوترینی ئەو دۆخه نه بیته که دهکرا بیته. رهنگه من توانای خوشبهختی و دنیایی و پرپوونی له مه زیاتریشم هه بیته (هه رچه نه به تایبهتی له م لایه نه وه له پراگ ناتوانیت دلیا بیته) به هه حال به گشتی من باشم، بی ئەو هی شایانی بم، شادمان و ئازادم، ئەگەر هه لومه رجه هه نوو که ییه کان هه ورازونشیوی کتوپری تینه که ویت و ماوه یه که بهردهوام بیت و هه موو رۆژیک وشه یه کم له تۆوه پی بگات، به و مهرجه ی له ریگه ی ئەو وشه یه وه هه ست به وه نه که م که ئازاریکی زۆرت پی دهگات، له و حاله ته دا رهنگه ئەوه ندهم به س بیت بۆ ئەو هی ته ندروستیم باش بیته وه، ئیستایش داوات لی ده که م له وه زیاتر خۆت ئازار مه ده میلینا و من هیج له فیزیک سه رم ده رنا چیت. (ئەو هی به زۆری من له فیزیک فیربووم، ستوونه ئاگرینه که یه، هه رچییه ک بیت ئەویش فیزیکه، وا نییه؟^{۱۲}) هه روه ها من شتیک له م "sveta vaha" تیناگه م و "vahs sveta" یه شتیک له من تیناگات (ئه م ته رازوو ده ئیوئاسایه له گه ل مرویه کی پووتی ۵۵ کیلوی ده توانیت چی بگات. ئەسه لهن هه ر به هیچی نازانیت و خوی له وه که متر ده خاته زهحمهت و هه وله وه. من لی ره م وه ک چۆن له فیه ننا بووم، دهستم له ناو دهستی تۆدایه، ئەگەر تۆ ده ستت بخه یته دهستمه وه.

^{۱۲} ناماژه به و خه ونه ی له نامه کانی پیشووتردا باسکراون، به لام له بهر ئەو هی ئیمه هیج له نامه کانی میلینا نازانین، (نامه کانی هه ر بلآونه بوونه ته وه)، بۆیه مه به ست له گه لیک وشه و پسته له وانه وشه ی "فیزیک" له م نامه ده دا بۆ ئیمه ناشکرا نییه irdischer schmuiziphsical dirt وه رگیرانه ئینگلیزییه که ی به مهرجیک راسته له مانای Physical به له بهر چا وگرتنی پشه یۆنانی به که ی وشه که، واتا (فوزیس) به مانای سروشت و به دیهتنان وه ریگیریت، چونکه irdischer له ئەلمانی دا irden وه رگیراوه و له گه ل earth (خاک، زهوی) ئینگلیزی هاوانان.

فرانتس ههلهیه ف ههلهیه، ههله له ناو ههلهدا و ئیدی هیچ، بیدهنگی دارستانیکی قوول.

شیعری فرقل وهک پورتریت وایه که له هه موو که سیک ورد ده بیته وه. له منیش ورد ده بیته وه و له وهیش گرنکتر له و شهیتانهیش ورد ده بیته وه که نووسیویه تی.

من له قسه کانت ده باره ی پشووه کان سه ر ده رناکه م، بو کوئی ده چیت؟

پراگ ۲۳ ی ژولای ۱۹۲۰ هینی

نا، له راستیدا ئه وه ندهیش خراب نه بوو، جگه له وهیش، ئایا رۆحی مروف بو رزگار بوونی له باری قورس، هیچ ریگه یه کی تری هه یه، جگه له که میک خودزینه وه؟ بیجگه له وه ته نانه ت تا ئه مپرویش هه رچییه کم نووسیوه به راستی ده زانم. له هه ندیک مه سه له دا و بو تو چند به دحالیبوونیک پیش هاتوه، یه کیک له وانه په یوه ندی به دهسته واژه ی (ته نیا شه که تی^{۱۲۱}) یه وه هه یه، چونکه ئه مه ته نیا ئازاردانی شه خسی خوته که (ته نیا شه که تی) ه، نه ک نامه کانت که هه موو به یانییه ک هیزیکم وه به ردینیت تا به رگه ی ئه و رۆژه بگرم، ئه وه ندهیش به چاکی به رگه ی ئه و رۆژانه بگرم که ته نانه ت نه توانم چاوپوشی تاکه رۆژیکت لی بکه م (پییوست به وتن ناکات که ته نانه ت یه ک دانهیش له نامه کانت) من هه رگیز ئیره ییم نییه، بروام پی بکه، به لام بیرکردنه وه له وه ی که ئیره یی پیردن بیمانا و زیاده، شتیکه زه حمه ته به من قبول بکریت. من هه میشه له وه دا سه رکه وتوو بووم که

^{۱۲۱} ته نیا شه که تی ئامازه یه به پسته یه کی کافکا که له کۆتایی نامه ی ۱۹ ی ژولای ۱۹۲۰ (دووشه ممه ی پراگ) دا باسی کردوه.

ئيرهی نه بهم، به لام ته نیا هه ندیک جار نه متوانیوه ده رکی ئه وه بکه م
که ئیره یی بیمانا و نه زوکه .
سه رئه نجام هه نووکه ده مه ویت قسه یه ک ده رباره ی ماکس بکه م،
ده رباره ی 'زه خنه کورته که ی تو له کتیبه گه وره که ی ئه و' ئه و
به رده وام هه و آلت ده پرسیت، چۆنیت و چی ده که ییت و ئه وه ی تو
نیگه ران ده کات، ئه ویش خه مبار ده کات. به لام من تا راده یه ک هیچم لا
نییه به وی بلیم. خو شبه ختانه ته نیا زمانه که ریگره. من ناتوانم
له باره ی هه ر میلینایه که وه قسه بکه م که له قیه نفا ده ژی، پاشان بلیم
که 'ئه و' وا و وا ده کات، یان فلان شت و فیسار شت ده لیت.
هه رچۆنیکه تو نه 'میلینا' ییت نه 'ئه و'، ئه مه قسه یه کی ته واو بیمانایه.
وه ک ئه نجام من ناتوانم هیچ بلیم. ئه مه گه لیک سروشتیه که ته نانه ت
ناتوانم له م باره یه وه داخی لی بخۆم. به لی، قسه کردن له گه ل نه یاردا
له باره ی تووه (که بیگومان من ناتوانم ئه و کاره بکه م) ته نانه ت
چیژیکی خو ش و بیوینه ی هه یه، ئه گه ر ریگه به خو م بده م که مینک
حاله تیکی کۆمیدیشی پی ببه خشم (که زۆریش هانده ره) ته نانه ت
چیژه که گه وره تریش ده بییت. ماوه یه ک له مه و به ر پودلف فوخس^{۱۲۲}
بینی، من ئه وم خو ش ده ویت، به لام ئاساییبینه که ی چیژیکی وای به
من نه به خشیوه و ئه وه نده ییش توند ده ستیم نه گوشیه وه. ده یشمزانی
به رئه نجامی دیداره که هیند گه وره نابیت (لای خو مه وه بیرم کرده وه
که رهنگه به رئه نجامه که ساده بییت). له پرا قسه هاته سه ر قیه نفا و
ئه نجوومه نیک که ئه و زۆر جار هاتوچۆی بو ده کات. پیش هه ر شتیک
ئه مویست له زمانی ئه وه وه گویم له 'ناوه کان' بییت و ئه و ده ستی به
ژماردنیا ن کرد. ئاها! مه به ستی من ئه و ناوانه نه بوو. ده مویست

^{۱۲۲} Rudolf Fuchs (۱۸۹۰ - ۱۹۴۲) به په یوه ندیی کاری نیاوان ئه ده بیاتی ئه لمان و چیک
داده نریت. یه کیکه له ئه ندامانی ئه نجوومه نی ئه ده بیی به ناویانگ که له ACRO کۆده بوونه وه. ویلی
هاس، فرانتس ورفل، هانس یانوفیتس، پاول کرنفلد له ئه ندامانی ئه و ئه نجوومه ن.
۱۶۶

له باره ی ژنه وه گوئ له قسه یه ک بگرم "به لئ، له وانه میلینا پولاکیشیی تیابوو که وا بزانه دهیناسیت! من دووباره م کرده وه "به لئ میلینا" چاویشم له شه قامی فردیناند بری تا بزانه ئه و چی ده لیت. قسه هاته سه ر ناوی تر و کوکینه کونه که ی منیش دووباره دهستی پی کرده وه و گفتوگو که یه براه. چون بتوانم قسه کانی بگیرمه وه سه ر ره وتی خویان؟ "ئایا ده توانیت پیم بلیت سالی چه نده می جهنگ بوو که من له "هیننا بووم؟" - "۱۹۱۷" "ئه و کاته E.P.^{۱۲۳} له "هیننا نه بوو؟" - "من له و کاته دا ئه وم نه دی" - "ئایا ئه وسا هیشتا ژنی نه هینابوو؟" - "نا، کوتایی قسه یه یه. من ده متوانی ئه و کاته ره وتی قسه کانی ئه و به ره و لایه ک به رم که زیاتر له سه ر تو بیت، به لام ئیدی توانای زیاترم نه بوو. ئه م رۆژانه له گه ل حه به کاندای چی ده که یه ت؟ یه که مجارته که دیسانه وه ده ته ویت له باره ی سه ر ئیشه وه بنووسیت.

ئایا له باره ی به رنامه ی سه فهره که ی پاریس ته وه ده توانیت چه ند وشه یه ک بنووسیت؟ ئیستا ده ته ویت به ره و کوئ بچیت؟ (جیگه یه ک هه یه ده زگایه کی باشی پۆستی هه بیت؟ که ی؟ چه ند، شه ش مانگ؟ تکات لئ ده که م هه میشه و خیرا ئاگاداری ئه و گوئارانم بکه یه ت که تو شتیان تیا بلاوده که یه ته وه.

به راست چون بریارت دا سه فهریکی دوو رۆژه بو پراگ بکه یه ت؟ (ئه مه ته نیا له کونپشکنیه وه ده پرسم).

سو پاسگوزاری "له گه ل ئه وه یه شدا" که تم. ئه م وشه یه، وشه یه کی ئه فسوناوییه که راسته وخو کار له هاتوچوی خوین ده کات.

پراگ ۲۳ ژولای ۱۹۲۰ - دوانیوه رۆی هینی

^{۱۲۳} مه به ست له E.P. ئیرنست پولاککی میردی میلینابه.

ئەم نامەيەم لە مالهەو دەوزییهو. ماوهیهکی زۆره ئەو کچه دەناسم،
 رهنگە خزمایهتییهکی دوورمان هەبیت، یان لانی کەم بنه مالهیهکی
 هاوبه شمان هەبیت. ئامۆزایهکی ئەو کە باست کردوو ماوهیهکی زۆر
 لە پراگ نەخۆشییهکی سهختی هەبوو. ئەو کچه و خوشکەکی
 پەرستارییان دەکرد. لەو دەچیت "تا رادهیهک لە بەرچاوی من
 نامەقبوولە" زۆر زله. لیوی سوور و دەموچاویکی خر، کەمیک خرپه
 و قسهکانیشتی بە ئەسپایی و بیزارکەرە. جگە لەمانە من لەبارەیهو
 قسهی باشیشم بیستوو، لەوانە کە خزمەکانی لە پاشمله قسهی پی
 دەلین.

ئەگەر دوو مانگ لەمەوبەر بوایه من ریک بە "نا" وەلامی ئەم نامەيەم
 دەدایه، بەلام هەنووکە هەست دەکەم هەقی ئەوهم نییه. نا، بیگومان
 من دەتوانم وەک ئەو هی بیری لی دەکەمەو بە هەر رینگهیهک بیت
 یارمەتی بدەم. بیسمارک پیشتر ئەرکی خۆی لەگەل ئەم جۆره نامانە
 پروون کردوو هتەو. لەو شوینەدا کە دەلیت: ژیان میواندارییهکە خراپ
 ئامادەکراو. میواندارییهک کە مرقف بیسه برانە لە چاوه پیری hors
 d'oeuvre^{۱۲۴} دادەنیشیت. ئاگای لەو نییه ئەو بەرخه ی بریانییه
 سەرەکیهکە، پیشتر بە بیدهنگی بەپال ئەودا براو، مرقفیش ناچارە
 خۆی لەگەلدا بگونجینیت. ئاها! ئەمە چ زیرهکییهکی گەوجانەیه!
 گەوجایهتییهکی سەرسوور هین! ئەو کچهی دەمەویت نامە ی بو
 بنووسم و ئامادەگی خۆم پیشان بدەم بو بینینی، لەبەر خاتری
 خۆدی خۆمە، نەک ئەو. میلینا، تو شتیکت خستوو هتە ناو دەستی
 منەو و من ناتوانم هەر وا بە نووقاوی بیهیلەمەو.
 سبهی مام دەروات، من جاریکی دی دەتوانم بگەریمەو ناو هەوا و
 ئاو و دەرەو هی شار. من گەلیک پیویستم بەوانهیه.

^{۱۲۴} بە فەرهنسی وانا چیژ، زهوق، مهزه، چهشه، تام، تامی خواردن.

ئەو كچە دەنوسىت كە تەنيا من دەتوانم نامەكەى بخوینمەوہ. بە
مەرچىك ئەو داوايەم قبوولە كە نامەكە بۆ تۆيش بنىرم. داواكارم
بىدپىتت. ھەر بەم بۆنەيەوہ ئەم رستە جوانە zeny nepotre boji
mnoho^{۱۲۰}

پراگ ۳۱ ژولای ۱۹۲۰ - شەممە

نامەكەى ئەمرو، ئەو نامە پەر لە خۆشەويستى و وەفادارىيە، شادمان
و پىرۆزە، ھەرچۆنىك لىكى بدەيتەوہ زياد لە ھەموو ئەمانە، نامەيەكى
فريادپەسە، ميلينا لە گرووپى فريادپەسەكانە! (ئەگەر منىش لە
گرووپى فريادپەسەكان بىم، ئايا لە حالەتلىكى وادا ئەويشم لەگەلدا
دەبىت؟ نا، بىگومان لەگەلم نايىت). ميلينا خۆى وابەستەى گرووپى
فريادپەسەكان كردووە! ئەو لە ھەموو كاتىكدا، وەك خۆى ئەزموونى
ئەو دەكات كە مرۆف، تەنيا بە بەھاي بوونى خۆى و ھىچى تر
دەتوانىت كەسانى دى رزگار بكات. لەمەوبەرىش ئەو ھەر بە بەھاي
بوونى خۆيەوہ فرياي من كەوت، وا ئىستا سەرەپاي ئەوھىش، ھەولى
ئەوھىتەى بە يارمەتى دەرمانگەلىكى دى كە لە پادەبەدەر بچووكن،
ئەو كارە بكات. ئەگەر كەسىك يەككى تر لە خنكان رزگار بكات،
بىگومان كارىكى زۆر گەورەى كردووە، بەلام ئەگەر لەدوايىدا ئەو
فريادپەسە وانەى مەلەكردن فىرى ئەو كەسە بكات كە رزگارى
كردووە، ئەمە چى دەگەيەنىت؟ بۆ فريادپەسەكە دەيەويت تا ئەو
پادەيە كارەكەى خۆى ئاسان بكات؟ بۆ نايەويت تاھەتايە بۆ
رزگارکردنى كەسانى دى، لە بوونى خۆى، لە بوونە ھەمىشەيەكەى
خۆى سوود وەربگرىت؟ بۆ دەيەويت ئەركەكەى خۆى بە فىرکردنى
مەلە، يان بە خاوەنى ئوتىلەكەى (دافوس) بگورىت؟ جگە لەمە، كىشى

^{۱۲۰} بە زمانى چىكى وانا: "زان پىويستيان بە شتى تر نىيە".

من ۴۰ - ۵۵ کیلوگرامه! کاتیک من و ئەو دەستمان له دەستی یه کدا بیت، من چۆن دهتوانم بفرم؟ خو ئەگەر به یه که وه به ره و شوینیکی دوور بفرین، ئەوسا چی روو ده دات؟ به هه رحال له و دیرانهی پیشه وه دا ئەم بیره په نهانه ئیدی هه رگیز له تو دوور ناکه ومه وه - جگه له وه یش من تازه له کانه کانی قورقوشمی شاری مران وه گه یشتو ومه ته وه ئیره.

عەسری شەممە

دهمویست ئەمرۆ دواي ئەو نووسینانهی سه ره وه، ده رباره ی شتی تریش بۆت بنووسم، به لام ئیدی گرنگ نییه. گه یشتمه ماله وه. به تاریکی له سه ر میزه که م نامه یه کم بینی که چاوه پروانه کراو بوو. له کاتیکدا په یتا په یتا بۆ نانی شیو بانگیان ده کردم، چاویکی خیرام پیدا گیرا. پاشان چووم و شتیکم خوارد که بۆ نه گبه تی به قووتدان نه یت، له سه ر ده فره که ون نه ده بوو. پاشان نامه که م به ته واوی خوینده وه، له سه رخۆ، خیرا، شیتگیرانه، به خووشی و له پریکدا به سه رسامییه وه. برۆا ناکه یت. لئ وایه و دیسانه وه برۆا ناکه یت، به لام مرۆ به سه ریه وه له هۆش خو ی ده چیت و ئەمه یش جوړیکه له باوه پرکردن، سه ره نه انجامیش دلساردانه، دلساردانه، دلساردییه کی به دله کوتیوه ناتوانم بیم هر له سه ره تای نامه که وه ئەمه م ده زانی و دوا دیره که یش هر وا ده رچوو، به لام له نیوان دیری یه که م و دوا دیردا، وهک ئەوهی یه کیک له شه ویکی بیخه ویدا که به رده وام به ئاگابیت و له ماوهی نیوچرکه دا ده خون ببینیت، به رده وام له قیه نفا بووم. ئیتر چووم بۆ پۆسته خانه، ته لگورافیکم بۆ ناردیت و که میک هتور بوومه وه و وا ئیستا لیره دانیشتووم. به باریکی قورسه وه لیره دانیشتووم که جیی به زه بیپاها تته وه یه، بۆ ئەوهی بۆتی بسه لمیتم که ناتوانم بیم بۆ

ئەوئى. باشە، تۇ پىم دەلىت من بىتوانا نىم و رەنگە سەرکە وتوو بىم. لەو ەيش زياتر رەنگە بتوانم چەند ەفتە يەكى ئايندە بەردەوام بىم. چەند ەفتە يەك كە ەەر لە ئىستاو ە تەوسەو ە لىم دەپرسىت: "كەواتە تۇ نەچوويت بۇ ەيننا؟ ئەم نامە يەشت خويندەو ە و كەچى ەەر نەچوويت؟ نەروىشتىت بۇ ەيننا؟ نەروىشتىت بۇ ەيننا؟" من ەيچ لە موزىك نازانم، بەلام بۇ نەگبەتى لە ەموو موزىكزانەكان باشتەر لەم موزىكە تىدەگەم.

من ناتوانم بىم بۇ ەيننا، چونكە ناتوانم درۆ لەگەل ئوفيسە كەمدا بگەم. تەنيا دوو پاساوم ە يە بۇ درۆ كردن، يان لە ترسا (كە بەراستى ئەمە يان پەيوەندىي بە تايبە تەندىيەتى نووسىنگە كەو ە ە يە، لىرەدا من بەبى ئامادەگىيەكى پىشىنە، تەنھا بە ئىلھامى دلم درۆكە دەكەم) يان لە ناچارىدا (بۇ نمونە "واى دابنىين ئەلزا"^{۱۲۶} نەخۆشە ئەلزا، ئەلزا، نەك تۇ مىلىنا! تۇ نەخۆش ناكەوويت. ئەگەر روو بەدات، ئەوسا بىچارەترىن چارە، ناچارىيە، من لەم بارە يەو ە قسە ناكەم) بەم جۆرە ئەگەر پىويستىەك ەاتە بەرەو ە، دەتوانم بى سى و دوو لى كردن درۆ بگەم. لەو ەالە تەدا ئىدى پىويست بە تەلگوراف ناكات. پىويستى مافى ئەو ەى داو ە نووسىنگە بەجى بەئىلىت. لەم ەالە تەدا من بە مۆلە توەرگرتن بىت، يان بى مۆلەت، نووسىنگە كە بەجى دىلم، بەلام لەنىو ەموو ئەو پاساوانەدا كە دەتوانىت بۇ درۆ كردن بىكە يتە بىانوو. بەختەو ەرىيە، پىويستى بە بەختەو ەرىيە گەورەترىن بەلگە يە كە ناتوانم بىانوى درۆى بۇ بەخىنمەو ە. لىرەدا ەئىند بىتوانام بە ئەندازەى بەرزكردنەو ەى شتىكى بىست كىلوىى. ئەگەر بە تەلگورافى ئەلزاو ە برۆمە لای بەرپۆە بەرەكەمان، بىگومان تەلگورافەكەم لە دەست

^{۱۲۶} "ئەلزاى نەخۆش" لەو دەچىت رەمزىكى تەلگورافى بىت بە ماناى "و ەر"، مەبەستى ئەو ە يە كە ئەگەر تەلگورافىك بەو مانا يە بگات ئەوسا دەتوانىت ئوفيسەكە بەجى بەئىلىت. ئەلزا ناوئىكى گرىمانە يىيە.

دهکه ویتته خواره وه. که ته لگورافه که یش که وت، بیگومان پی به دروکه دا ده نیم، کاتیکیش کاریکی وا له من پروو بدات، بیگومان پیش نه وهی هیچ به به ریوبه ره که بلیم، هه لدیم. میلینا، ده بیت تو نه وه بزانت که نووسینگه ناوه ندیکی هیند گه وچ نییه که تو به ئاره زوری خو ت ره فتار بکه یت (ئه گه رچی گه و جایه تیی تیایه و سه د جاریش تیایه تی، به لام مه سه له که نه مه یان نییه، له راستیدا ئه م ناوه نده زیاد له گه و جایه تی، ده زگایه کی خه یال کرده)، به لام تا هه نووکه نووسینگه ژیانی من بووه. من ناتوانم لئی داببریم، ئه گه رچی رهنگه ئه و داببران زور خراپیش نه بیت، به لام تا ئیستا نووسینگه ژیانی من بووه. ده توانم فیلی لی بکه م، له هه موان کارم که متر بیت (هه ر وایشه). ده توانم تیکرا هه موو کاره کان به سه ر یه که وه ئه نجام بده م (ئه مه یش هه روایه) ده توانم له گه ل هه موو ئه مانه دا خو م به گرنگ بده مه قه له م، (ئه مه یش هه ر وایه). ده توانم به هیوری و به میهره بانترین کردار که له سنووری نووسینگه یه کدا فه راهم بیت، سه رنج به لای خو مدا رابکیشم، به لام دروکردن بو مه به ستی سه فه ریکی کتوپر، وه ک مرویه کی ئازاد که هه رچونیک بیت من تا هه نووکه کارمه ندی نووسینگه یه کم. له بهر نه وه یش که هیچ شتیک، جگه له ده ته په من به ره و نه وی نابات، به لئی، درویه کی له و جو ره له توانای مندا نییه. لی ته نانه ت پیش نه وهی نامه که تم پی بگات ده مویست مه به ستیکت لا بدرکینم، نه وه یش نه وه یه که له م هه فته یه دا به په له، بو تازه کردنه وه یان دروکردنه وهی گوزه رنامه که م ده سته کار ده بم، بو نه وهی نه گه ر پیویستی کرد، خیرا بیم بو نه وی.

من ئه م نامه یه به سه رده که مه وه و ده یش زانم به راستی مه به ستی سه ره کییه که ی خو م نه گه یاندووه، له بهر نه وهی به چاکی مه به ستی که م نه گه یاندووه، هه ست به لاوازی ده که م: (شتیکی تریش! رهنگه دروکردن له نووسینگه که مدا لای من دژوارتر بیت له دروکردنی که سیک تر (زوربه ی کارمه نده کانیش هه ر وان) که سیک که شانی داوته بهر ناعه داله تی،

كه سينك زياد له تواناي خوي كار دهكات. نهگه ر منيش وهك كه سينكي وا
 بيرم بگردايه ته وه تا راده يهك ماناي نه وه بوو شه منده فهرينكي ئيكس پريس
 بهر وه شيه ننا بكه و يته ري. (مه به ستم كه سينكه كه وا ده زانيت نووسينگه
 ماشينينكي چاوبه ستراره و كه مژانه به ريوه ده بریت، ماشينيك له بهر نه وه ي
 به ريوه به رايه تيبه كي كه مژه ي هه يه، نه وي له شويني خويدا دانه ناوه، ده بيت
 نه وه له سه ري هه ره سه ره وه بيت، له كاتينكا كه ده بيت له خوار تريني
 خوار ترينه كاندا كار بكات، ئيتر له م جوړه قسانه)، به لام به لاي منه وه
 نووسينگه مروفيكي زيندووه و له هه ر جيگه يهك بم، به چاوه
 پاكيزه كانيبه وه ليم ده روانيت. مروفيكي زيندوو كه هه ر چنده به ر خوردم
 له كه ليدا ته ماوييه و باش ناياسم، به لام وابه سته يم. نهگه ر چي بو من له وه
 كه سانه نه ناستره كه گويم له دهنگي تيبه ريني ماشينه كانيانه. له ديدى
 منه وه قوتابخانه ي سه ره تاي و زانكو و خيزان و هه موو شتيك (وهك
 مروفيكي زيندوو) وا بوون، بو من تا راده يه كي زور نامو و بي مانان، به لام
 پتويسته لني رابمينيت. من به دژواري هه ولي نه وه مه نامويي خوم
 بشارمه وه - تا نه وه كاته ي بيگونا هيبه كه م ديته دي - به كورتي: من ناتوانم
 درو بكه م) نا، من هه ست به بيتوانايي ده كه م و ناتوانم بنووسم، ناتوانم
 هيج بكه م، ته نانه ت ئيستا تويش رووم لي و هه ر ده گيريت ميلينا. ده زانم نه م
 رولو يو هه ر گيرانه زور ناخايه نيت، به لام نه وه ت له بير نه چيت نهگه ر مروفيك
 دلي لي نه دات، زور ناژي، تا نه وه كاته ي تو له من دووريت، چون نه م دله
 تواناي ليداني ده بيت؟

دواي نه م نامه يه خوزگه بتوانايه ته لگور افيكم بو بنيريت! نه م
 ئاره زوويه كه، نهك داواكارى. نهگه ر بتوانيت ئازادانه نه م كار ه نه نجام
 به ديت، نه وسا ده بينيت من ته نانه خه ت به ژير نه م وشانه دا ناهينم.
 له بيرم چوو بليم، بونه ي ستيه ميش هه يه كه ده شيت من دروي تيا
 بكه م: نهگه ر تو له پالمدا بيت، له و كاته دا دروكه ي من پاكيزه ترين
 دروي دنيا ده بيت، چونكه نه وسا جگه له تو، كه سي تر له
 نووسينگه كه دا ناييت.

لە ۋەلامى نامەكەى شەۋى شەممەدا دەتەۋىت چى بلىت؟ نايزانم و تا
ماۋەيەكى زورىش ھەر نايزانم. ھەرچۈنئىكە لەم چركەساتەدا بۇ
ئىشكرتنى پۇژى يەكشەممە لە نووسىنگە دانىشتووم (ئۇفيسىكى
سەيرە، بۇ پاژەى پۇژى يەكشەممە، من و ژمارەيەكى زور لەر
كارمەندانەى لە ھەموو كات زياتر بىكارن، دانىشتووم و ۋەك
ھەمىشە بىكارم). پۇژىكى تەماۋى و ناخۇشە، ھەندىك جار دەيەۋىت
ببارىت. ھەندىك جارىش بروسكەى ھەورەكان لە نووسىنم دەكات.
باشە، دۇخەكە ئەۋەيە كە ھەيە. خەمگىن و قورس، ھەرچەندە تۇ پىم
دەلىت لە مندا ئارەزوۋىەك بۇ ژيان ھەيە، بەلام ئەمپۇ ئەۋەندەم لەر
ئارەزوۋى ژيانە تيا نەماۋە. ئەمشەو و ئەمپۇ بۇ من چىن؟ لە بنەمادا
من ئەۋەم ھەيە^{۱۲۷} لەگەل ئەو ھەموۋەشدا (ھەمىشە دەگەپىتەۋە، ئەو
ۋشە ئازىزە) ھەرچەندە بە دەگمەن (لە قولايىيەۋە) دەگاتە سەرەۋە،
لەگەل ئەۋەيشدا من زور كەم خۇم خۇش دەۋىت. لىرە بەرانبەر بە
ژوورى بەپىۋەبەر دانىشتووم. بەپىۋەبەرەكە لىرە نىيە. بەلام من پىم
سەير نىيە، ئەگەر لە ژوورەكەى بىتە دەرەۋە و بلىت: "منىش حەزم بە
تۇ نىيە، بۇيە پوۋى دەمەم لە تۇ دەكەم". من دەلىم: "سوپاست دەكەم،
منىش بۇ ئەۋەى سەفەرى قىيەننا بكام پىۋىستەم بەم قسەيە بوو". ئەو
پىم دەلىت: "ئاۋا؟ كەۋاتە من دىسانەۋە تۇم خۇش دەۋىت و پەشىمانم
لەۋەى كە وتم". من پىي دەلىم: "ئاف ئىستا من ناتوانم سەفەرەكە
بكام". ئەو دەلىت: "ئاف بەلى چونكە من دىسانەۋە تۇم خۇش ناۋىت،
بۇيە دووبارە سەرنجت بۇ ئەۋە پادەكىشەم". ئىتر بەم جۇرە ئەم
چىرۇكە ھەر كۇتايى نايەت.

دوئىنئىشەو، ۋا بزائىم بۇ يەكەمىن جار لەدۋاى گەپانەۋەمەۋە بۇ پراگ،
خەونم پىتەۋە بىنى، خەونىكى كورت و ئالوز لە بەرەبەياندا. دۋاى

^{۱۲۷} مەبەست ھەول و چىزلىۋەرگرتنى ژيانە.

شه‌ویکی ناخۆش که تازه خه و چووبووه چاوم. شتیکی وام له و
خه‌ونه له یاده‌ماوه. تو له پراگ بوویت. پیکه‌وه به شه‌قامی
فردینان‌دا، به‌ره و فیلیمیک پیاسه‌مان ده‌کرد. کومه‌لیک له
که‌سوکاره‌کانت به ئاراسته‌یه‌کی تردا ده‌پویشتن. ئیمه ته‌ماشامان
کردن. تو له باره‌یان‌ه‌وه قسه‌ت کرد. قسه‌یه‌کیش ده‌باره‌ی کراسا^{۱۲۸}
کرا (ئه‌و له پراگ نییه، من ئه‌مه ده‌زانم و به‌دوایدا ده‌گه‌ریم). جۆری
قسه‌کردنه‌که‌ت ئاسایی بوو، به‌لام له شیوه‌ی قسه‌کردنه‌که‌تدا به
ته‌واوی هه‌ستت به‌په‌تکرده‌وه و به‌په‌رچدانه‌وه‌یه‌کی شاراوه
ده‌کرد. من ئه‌مه نالیم، به‌لام نه‌فره‌تم له خۆم ده‌کرد، ته‌نیا ئه‌و نه‌فره‌ت
و ناسزایانه‌ی خۆمیان ده‌گه‌رت‌ه‌وه. پاشان له قاوه‌خانه‌یه‌که‌دا
دانیشتبووین. گوایه‌ کافه‌یه‌ک بوو (له‌سه‌ر رینگه‌که‌ماندا) له‌پشت
میزه‌که‌مانه‌وه پیاویک و کچیک دانیشتبوون، من که هه‌رگیز ئه‌و کچه‌م
بیر ناکه‌ویته‌وه. جگه‌ له‌وان، پیاویکی تریش هه‌ر له‌وی دانیشتبوو که
ته‌واو له دۆستویفسکی ده‌چوو. به‌تایبه‌تی برۆ و ئیسکه‌کانی سه‌ر
چاوی زۆر به‌رجه‌سته بوون. من و تویش هه‌ر له‌وی بووین، دیسان
جۆری قسه‌کردنه‌که‌ت هه‌یج شتیکی له‌و به‌په‌رچدانه‌وه نه‌ینییه‌ی تیا
نه‌بوو، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا هه‌ر ئه‌و حاله‌ته‌ی تیا هه‌ست پی ده‌کرا.
تو پۆدره‌ت له ده‌موچاوت دابوو (من نه‌مده‌توانی چاو له‌و کونپشکنیه
ئازارده‌ره‌ بپۆشم)، ته‌نانه‌ت پۆدره‌که‌ تا راده‌یه‌کی زۆر قه‌لب و
ناشیرین و سوتینه‌ریش بوو. شیوازی ئارایشترکردنه‌که‌ت به‌ زۆری
به‌سه‌ر کولمه‌کانت‌ه‌وه ده‌رده‌که‌وت. ئیستایش ده‌توانم شیوه‌ی
کولمه‌کانت له به‌رچاومدا به‌رجه‌سته بکه‌م. چهند جاریک دانه‌ویمه‌وه تا
لینت بپرسم بۆ به‌و جۆره‌ پۆدره‌ت له سه‌روچاوت داوه. کاتیک زانیت
من به‌ته‌مای پرسیاریکی وام، وه‌ک فریاکه‌وتنیک ناچار ی (وه‌ک وتم
که‌س به‌ په‌تکرده‌وه و به‌په‌رچه‌که‌ی تۆی نه‌زان ی)، ده‌تپرسی: 'تو

^{۱۲۸} هانس کراسا Hans Krassa موسیقاریکه، پاشان له تۆردوگای فیکرینه‌کاندا مرد.

چیت دهوئیت؟^{۱۲۹} بهلام من نه‌مده‌توانی پرسیار بکه‌م. نه‌مده‌وئیرا و له هه‌مان کاتدا ختووره‌ی ئه‌وه‌م ده‌کرد که تو به‌و شیوه پۆدره‌لیدانه ده‌تویست من تا‌قی بکه‌یت‌ه‌وه. تا‌قی‌کردنه‌وه‌یه‌کی زۆر قورس، به‌و مه‌به‌سته‌ی من پرسیار بکه‌م یان ته‌نانه‌ت نیازم بیت پرسیار بکه‌م، به‌لام نه‌وئیرم. به‌و جۆره‌ خه‌ونه‌ خه‌مناکه‌که‌م تیا‌چوو. هه‌ر له‌و کاته‌یشدا ئه‌و پیا‌وه‌ی له‌ دۆستۆی‌فسکی ده‌چوو، ئازاری دام. وه‌ک تو په‌فتاری له‌گه‌لدا کردم، به‌لام هه‌ندیک جیا‌وازی هه‌بوو. که پرسیاریکم لئ ده‌کرد، زۆر میهره‌بان بوو، فریاد‌په‌س و بی‌په‌چوپه‌نا داده‌نه‌وییه‌وه، به‌لام که هه‌چم بۆ وتن و پرسیار‌کردن پی نه‌ده‌ما (بیگومان ئه‌مه‌ بۆ من زوو پروی ده‌دا) ئه‌و به‌ ئاماژه‌یه‌کی کتوپر خۆی ده‌کیشایه‌وه، نوقمی خویندنه‌وه‌ی کتیییک ده‌بوو. ئیدی ئاگای له‌ دنیا نه‌ده‌ما، له‌ هه‌موان زیاتر له‌ من. له‌نیو ریش و قژه‌ په‌که‌یدا دیار نه‌ده‌ما. نازانم بۆ خۆم پی نه‌ده‌گیرا، نه‌مده‌توانی به‌ جۆریکی تر بم. به‌ ناچار ی ده‌مویست به‌ پرسیاریک سه‌رنجی بۆ لای خۆم رابکیشم، به‌لام به‌رده‌وام به‌ هۆی بیتوانایی خۆمه‌وه‌ ده‌رفه‌تی قسه‌کردنم له‌ده‌ست ده‌دا.

شتیک هه‌یه‌ که‌میک ئارامیم ده‌داتی. نابیت تو ئه‌م‌رۆ پیم په‌وا نه‌بینیت. گۆفاری تریبون^{۱۲۹} ئیستا له‌ به‌رده‌ستمایه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌ت کردبوو بیکرم، ده‌بوو هه‌ر وا بکه‌م. له‌ میزدی خوشکه‌که‌م خواست. نا، میزدی خوشکه‌که‌م به‌ قه‌رز دایمی. تکات لئ ده‌که‌م ئه‌م چیژهم پی په‌وا ببینیت. له‌و چرکه‌ساته‌دا من ته‌نانه‌ت به‌ لامه‌وه‌ گرنگ نه‌بوو چیی تیا‌یه‌، به‌لام من ده‌نگیک، گویم له‌ ده‌نگی خۆم ده‌بیت تیا‌یدا له‌نیو هه‌راوزه‌نای دنیا‌دا، له‌و چیژهم بیبه‌ش مه‌که‌، هه‌روه‌ها وتاره‌که‌ زۆر جوانه‌. من نازانم ئه‌وه‌ چۆن بوو، من ته‌نیا به‌ چاوم ده‌مخوینده‌وه‌، چۆن هه‌ر له‌و ساته‌دا خوینم شتیکی لیوه‌ فیر ده‌بیت و له‌وه‌یش زیاتر به‌ ئاگره‌ هه‌لگیرساوه‌که‌ی ده‌روونییه‌وه‌ هه‌لی ده‌گریت؟ هه‌روه‌ها

^{۱۲۹} هه‌فتانه‌یه‌کی گرنگی چیکیه‌ که‌ میلینا تیا‌ی ده‌نوسی.

وتاریکی خوش بوو. بیگومان من له گرووپی دووهمم. کهم و زور قورسایي سهرپیم هی خومه. من هرگیز بهوه دلخوش نیم که کاروباره هره تایبتهیه کانم بلاوده بیته وه. جاریک یه کیک پی و تم که من وهک قوو مهله دهکهم، بهلام ئه م قسه یه پیا هلدان نه بوو، بهلکو ههستزویته. من خوم به دیویک دهزانم که به دهسته ههراوهکانی دهیهویت خه لکیت لی دووربخاته وه، زه مان ناحه زیی له گه لدا دهکات. ئه وه دهیهویت هه موان له تو دووربخاته وه، هاوکات نایه ویت ته نانه ت وشه یهک، یان ته نانه ت چرکه یهک بوونی تو له دهست بدات. له وانه یه ئه مه شیتیه تی بیت، یان گه و جایه تیه کی پروت. جگه له وانه ده شی چیتر بیت، ئه وه جه ماوهری ژنانه که بی دوودلی هاوار دهکات: 'کوا مود؟ مود له کوئییه؟ ئه وه ی تا ئیستا ئیمه دیومانه ته نیا میلینا بووه' ته نیا و ته نیا به پشتیوانی ئه م 'ته نیا' یه که من ده ژیم، باقییه که ی تری ئه م جیهانه وهک مونکاوزن^{۱۳۰} ده بینم که ئه ره بانه تو په اویره کانی جه بل تاریقی به دهست ده هیتا و فرییده دانه نیو ده ریاوه. چی؟ چی ده میتته وه؟ دیسانه وه درو؟ تو ناتوانیت له ئوفیسه که ت درو بکه ییت؟ چاکه، من لی ره دانیش تووم، دوخه که وهک جارن خه مگینه، سبه ی نامه ناییت، خه ون دوا هه واله که له تو وه پیم دهکات.

پراگ ای ئوگه ست ۱۹۲۰ شهوی یه کشه ممه

باشه، په له بکه، ئه مه ییش ئه گه ریکه، هه موو هه فته یهک ئه مه ری دهکه ویت. بزانه که پیشتر من بیرم لی نه کردووه ته وه! بیگومان پیویسته من له پیش هه ر شتینکدا گوزه رنامه م هه بیت. ئه مه به و

^{۱۳۰} Munchhausen له ئه سلدا ناوی بارون کارل فردریک هیروتیموسه، سه ریاز و پلوجییه کی ئه لمانی بووه (۱۷۲۰ - ۱۷۹۷) له په ندا بۆ ئه و که سانه به کار دیت که چیرۆکی به فروفیشال ده گنهنه که جینی بره واپنکردن نییه.

ئەندازەيە ئاسان نىيە كە تۆ بىرى لى دەكەيتەو. تا رادەيەكيش بەبى
(ئوتىلا^{۱۳۱}) مەحاله.

من دوانىوهرۆى رۆژى شەممە بە شەمەندەفەرى خىرا لىرە دەرەچم،
نزيك سەعات دووى بەياني دەگەمە شەننا (سبەينى لەبارەى كاتەكەو
بە وردى دەپرسم) لە حالىكى وادا تۆ بلىتى شەمەندەفەرى خىراى
يەكشەممە بۆ پراگ لە رۆژى هەينى دەپریت و بە تەلگوراف
هەوالەكەم لى دەگىرپىتەو. بەبى ئەو تەلگورافە من ناتوانم لە پراگ
بجوليم. من و تۆ لە ويستگە يەكتر دەبينىن، لە چوار سەعات زياتر
دەتوانين پىكەو بەين، لە سەعات ۷ بەياني رۆژى يەكشەممەدا من
دووبارە دەكەومەو پى.

بەم جۆرە، هەرچەندە زۆر شەكەتەين و تەنيا چوار سەعاتى شەو
پىكەو بەين (لە كوئىشدا؟ لە ئوتىلىكى نزيك بە ويستگەى فرانتس
جوزيف)، ئىتر ئەمەيش ئەگەرىكە، هەرچەندە كەمىك خەمەينە، بەلام
بە هەرحال، بە هاتنى تۆ (ئايا ئەم ئەگەرە بوونى هەيە؟) بۆ لای من و
بينىنى يەكترى لە گموند دەكرىت زۆر زۆر دلوقان بىت. شەو لە
گموند دەمىتەينەو. گموند بەشيكە لە نەمسا. وا نىيە؟ بۆيە تۆ پىويست
بە گوزەرنامە نىيە. من نزيك سەعات دەى شەو، يان رەنگە زووتر
بگەمە ئەو، رۆژى يەكشەممە نزيك بە سەعات ۱۱ى بەياني بە
شەمەندەفەرى خىرا بگەرىمەو. (وا بزەنم بە دەستەينانى بلىتى
يەكشەممەوان ئاسان بىت)، رەنگىشە ئەگەر شەمەندەفەرى نەفەربەرى
دوايى رەحەتنشەين هەبىت، تەنانەت لەو دەرنەنگتر بگەرىمەو. لە
لايەكى ترەو نازەنم تۆ چۆن دەگەيتە ئەو و چۆن دەگەرىتەو.
باشە، باشە، ئىستا چ دەلئيت؟ سەيرە من بە درىزايى رۆژ قسەت
لەگەلدا دەكەم و كەچى تازەبەتازە ئەم پرسىيارە دەكەم.

ناونيشانى كراسا: مارين باد، ئوتىلى ستيرن.

^{۱۳۱} Otila خوشكى كافكا، پۆلىكى گرنكى لە ژيانى كافكادا ديە.

دهیسا، ئەم تەلگورافە وەلام نەبوو، بەلکو نامە ی شەوی پینجشە‌مه وەلام بوو، کەواتە بینخەوییه‌کەم شایستە و خەمە‌هەراسانە‌کە ی ئەم بەیانیه‌یشم شایستە‌تر بوو. ئایا میردە‌کەت هیچ لە‌بارە ی خوینە‌وہ دەزانیت؟ پیوست ناکات ئەوہ زۆر گەرە بکریت. رەنگە هەر هیچیش نەبیت. خوینبەر‌بوون چەند هۆکاریکی هەیه، لێ بە هەر‌حال خوین خوینە و ناکریت گویی پی نەدریت.^{۱۳۲} هەلبەت تۆ چە‌لە‌نگانە بە‌بی ئەوہ ی ترست لە خوین هەبیت، بە‌ردەوامی بە خۆشی ژیا نی خۆت دە‌دەیت. تۆ وا دە‌ژیت وەک ئەوہ ی خۆت و رە بە‌دەیتە بەر خوین بۆ ئەوہ ی بیت "زۆر چاکە! وەرە! ئاخ وەرە!" ئەوسا ئەویش دیت. وایش دە‌ردە‌کە‌ویت کە تۆ هەر‌گیز نیگەرانی ئەوہ نەبیت کە من لێرە دە‌بیت چی بکەم، هەلبەت تۆ "من‌دال" نیت و دە‌زانیت چی دە‌کەیت، بە‌لام داوا لە من دە‌کەیت کە لێرە، لە‌سەر کە‌نارای پراگ بوەستم و بە ئانقەست تە‌ماشای نقوم‌بوونی تۆ بکەم لە دە‌ریای ڤیە‌ن‌نادا. ئە‌گەر شتیک نەبیت بیخۆیت، ئایا ئە‌مە لە خۆیدا پیوستیه‌ک نییه؟ یان تۆ وا دە‌زانیت کە (ئەم برسیه‌تیه ی تۆ) پیش ئەوہ ی نیازی تۆ بیت، نیازی منە؟ چاکە، دیسانە‌وہ تۆ لە‌سەر هە‌قیت. منیش بۆ بە‌دەختی، ئیتر ناتوانم پارەت بۆ بنێرم، چونکە لە نیو‌ه‌رۆدا دە‌چمە‌وہ ماله‌وہ و پارە بیسوودە‌کەم لە چیش‌خانە‌کەدا بە‌هە‌دەر دە‌دم.

لە‌بەر ئە‌مە، میلینا، وا دە‌ردە‌کە‌ویت کە من و تۆ تە‌واو لە یە‌ک‌تر دوورکە‌وتبینه‌وہ. تاقە شتیک کە لە نیوان من و تۆدا مابیتە‌وہ، سۆزی یە‌ک‌تری‌بینە‌وہ. سۆزی ئەوہ ی کە تۆ لێرە بیت و پرووت لە شوینیکی زۆر نزیک لە پرووی منە‌وہ بیت، بە‌لام بیگومان من و تۆ لە ئارە‌زوو‌کردنی مەرگدا (ئارە‌زووی مەرگیکی ئاسان)یشدا هاوبە‌شین. لێ ئە‌مە ئارە‌زوویەکی من‌دالانە‌یشه، وەک خۆم کە لە من‌دالیدا وا بووم، بۆ نمونە کاتیک لە‌وانە ی ماتماتیکدا مامۆستا‌کەم لە‌ولاوہ دە‌بینی گوایه

^{۱۳۲} کالکا باس لە نە‌خۆشی سیل ی میلینا دە‌کات، نەک می‌خۆی.

بۆ دۆزینەوێ ناوی من دەفتەرەکی پەڕپەر دەکرد و بەراوردی
 نەزانیی خۆم کە ئەقل وینای بۆ ناكریت، لەگەڵ ئەو شكۆ و توانا و
 دەسەلات و ترسەدا بەراورد دەکرد، لە حالەتیکی نیمچەخەون و ترسدا
 حەزم دەکرد خۆزگە بمتوانیایە وەك تارماییەك لە جینگەكەم هەستم،
 وەك تارماییەك بەناو كورسییەكاندا بێم و بچم. بە ئەندازەیی
 سووكەلەیی زانستە ماتماتیکییەكەم لە پال مامۆستاكەدا بفرم. بە هەر
 شتێوەیەك بێت لە دەرویدیوارەكە بچمە دەرەو، لە دەرەو خۆم
 كۆبەكەمەو و لەنیو هەوا قەشەنگەكەدا ئازاد بم. ئەو هەواوەی هەموو
 دنیا دەناسیت و دوورە لە كیشمەكیشی قوتابخانە. بەلێ، ئەو حەزە
 چەند ئاسوودەبوو! بەلام شتیکی وا پرووی نەدەدا. بانگیان دەکردم،
 ئەركینیان بەسەرمدا دەدا كە پتووستیم بە كتیپی لوگاریتمات بوو. من
 كتیبهكەم لە بیر چوووبوو، بەلام بە درۆ دەموت كتیبهكە لە میزەكەمدایە
 (چونكە بەهیوا بووم مامۆستا كتیبهكەیی خۆیم بە قەرز بداتن)،
 مامۆستاكە دەیناردم كتیبهكە بێنم، تەنانەت بەبێ ئەوێ خۆم وا
 دەربخەم كە دەترسم، تەماشای میزە خالییەكەم دەکرد (من هیچ كاتێك
 لە قوتابخانە وەك ترسنۆك دەر نەكەوتووم)، مامۆستاكەیشم (بە
 پێكەوت پێرێ بێنیم) پێی وتم "ئەیی بزمنژە" زۆر زوو ئەو وتەبەم
 وەرگرت و لە راستیدا زۆرم پێ خوشبوو، چونكە وتەكە یەكەم
 تەشریفاتێ و دووهم نارەوا بوو (ئەگەرچی درۆم كردبوو، بەلام كەس
 نەیدەتوانی ئەو بەسەلمینیت. ئایا ئەمە نارەواوە؟" بەلام لەوانە زیاتر من
 نەدەبوو نەزانیی خەجالەتەینەكەیی خۆم دەربخەم، بۆیە تێكرا ئەمەیش
 ئاسان بوو، ئەوێ دەر دەخست كە تۆ لە هەلومەرجی شیاویدا تەنانەت
 دەتوانیت لە خودی ژوورەكەدا ون بیت، ئەگەری (ئەم كارە) لە ژماردن
 نایەت و تۆ دەتوانیت لە كاتێكدا زیندوویت، بمریت.

(لە پەراویزی ئەم نامەیدا بە قەلەمی شین نووسراوە): من كە ئەم
 زۆربلییە دەكەم، تەنیا لەبەر ئەوێە لەگەڵ هەموو شتیكدا، تەنیا كە لە
 تۆو نزیك هەست بە چاکی دەكەم.

تاقه ئەگەر ئىك كە بوونى نىيە (لەدواى ھەموو زۆربلىيەو، ئەمە تەواو
پراستە) تۆ لەم چرکەساتەدا خۆت بکەيت بە ژووردا و لىترە بيت و
پىكەو بە درىژى قسە لەسەر دەرمانەکانت بکەين، تاقە ئەگەر ئىك كە
بەدپهينانى لە ھەموو ئەگەرەکانى دى پىويستترە.

ئەمرو پيش ئەوھى نامەکانت بخوینمەو، زۆر قسەم لەگەلتدا ھەبوو،
بەلام كە يەكئىك پرووبەرووى خوین دەبىتتەو، دەتوانىت چى بلىت؟
تکات لى دەكەم زۆر زوو ئاگادارم بکەرەو كە پزىشك چى دەلىت...
چ جۆرە كەسايەتییەكيشە؟

تۆ بە باشى باسى دىمەنى وىستگەى رىگەى ئاسن ناکەيت. من بۆ
چرکەساتىكىش لەو دەوول نەبووم. ھەموو شتەکان بە شىوہىەكى
سروشتى و خەمگىن و جوان بوون. من و تۆيش تەواو تەنيا (دوور
لەوانى دى) بووين. كاتىك خەلكەكە (كە بە ھەر حال كەس لەوى
نەبوو) پىكەو ھەستان و داواى لابرەنى تەختەبەندى بەرانبەر
سەكۆكەيان كرد، ھەستانەكەيان ناماقوول و پىكەننەين بوو.

بەلام بەرانبەر ئوتىلەكە، بەپراستى وەك ئەو بوو كە تۆ دەبلىتت. تۆ
لەویدا چەندە جوان بوويت! لەوانەيە ھەر تۆ نەبوويت؟ ئەگەر زوو
ھەستايە، بەپراستى زۆر سەير و نااسايى دەكەوتەو. لى ئەگەر
ئەو تۆ نەبوويت، ئەى چۆن ھەموو ئەو شتەنە لەبارەى ئەو
(دىمەنەو) دەزانىت؟

پراگ ۲۶ى ژولای ۱۹۲۰ - دووشەممە، كەمىك دواتر

ئاف رىك ھەر ئىستا دۆسيەيەكى زۆر گەشت، پاشان من بۆچى بەم
سەرە بىخەوہو كە دەكەم؟ لەپای چى؟ بۆ چراى چىشتلىننى ناو
چىشتخانە.

وا ئىستايىش دىسانەۋە ئەۋ گەنجە شاعىرە لەپىش ھەموانەۋە
گەشتوۋەتە سەرم! ئەۋ جگە لە شاعىرى گرافىك و پەيكەرتاشىشە و
بە ئاسانىيىش لىرە نارۋات، ئەمەندەيش لىۋانلىۋە لە ژيان كە
ھەرچىەكى لە دلدايە، بۇ منى ھەلدەپىژىت. دەشمىبىنىت چۈن لە
بىئارامىدا دەلەرزىم. دەبىنىت چۈن دەستم بەسەر ئەم نامەيەۋە
دەلەرزىت. دەبىنىت چۈن سەرم خستوۋەتە سەر سنگم و بە ئاسانى
ئىرە بەجى ناھىلىت. ئەم كورە بەختەۋەر و بەدبەختە نااسايىە لەم
چركەساتەدا بەلايەكە و توۋشى من ھاتوۋە و... تۋىش خۋىن
ھەلدىنىتەۋە.

لە راستىيىشدا ئىمە بەردەۋام يەك شت دەنوۋسىن. ھەنوۋكە من لە تۋ
دەپرسىم، ئايا نەخۋشيت؟ دۋايى تۋ ئەمەم بۇ روۋن دەكەيتەۋە. پاشان
بۆت دەنوۋسىم من ھەز دەكەم بىرم و پاشان تۋ. ئىستا من ھەز
دەكەم ۋەك مندالىك لە بەردەمى تۋدا بگىرىم، پاشان تۋ دەتەۋىت ۋەك
كچۆلەيەك لە بەردەمى مندا بگىرىت. جارىك و دۋان و ھەزار جار و
من بەردەۋام دەمەۋىت لەگەل تۋدا بىم و تۋىش ھەر وا دەلىت. ئىدى
بەسە... بەسە.

تا ئىستا بۆت نەنوۋسىوم پىزىشك چىي پى و توۋىت. ئەى
بەدنامەنوۋس، ھەى تەمەل، ھەى شەيتان، ئەى ئازىزم، ئەى - ئىدى
چىي تر؟ ھىچى تر نا، جگە لە ئاسوۋدەيى لە ئامىزتا.

پراگ ۱۹ ئۆگەست ۱۹۲۰ - پاشنىۋەپۇي دوۋشەمە، يان شەمە
(ۋەك لە بىرم مابىت شەمە)

ئەگەر لە نامەى بەيانىي ئەمپۇدا شتىكى كەمترم لەۋە نوۋسىبىت كە
نوۋسىومە، درۋ دەكەم. بەتايىبەتى بۇ تۋ، واتا بۇ كەسىك كە من
دەتۋانم لەگەل ئەۋدا ئازادانەتر لە ھەر كەسىكى دى قسە بگەم، چۈنكە

ھەرگىز كەس بە ئەندازەى تۆ، سەررەپاي ھەموو شىتىك،
ئارەزوومەندانە و زىرەكانە لايەنى منى نەگرتوۋە (ئايا جىياۋازى
دەكەيت لە نىۋان ئەو دوو وشە گەرەيەدا، واتا 'سەررەپاي ھەموو
شىتىك' و 'لەگەل ئەۋەيشدا؟').

جوانترىن نامەى تۆ (يانى زۆربەيان و بەگشتى ھەر دىپرىك لە
نامەكانت جوانترىن شتىن كە من لە ژيانمدا پىكەۋتم كرىپىت)، ئەو
نامانەن كە تىاياندا تۆ ھاۋدەنگىت لەگەل (ترس)ى مندا. ھەول دەدەيت
قەناعەتم پى بگەيت كە من نابىت بترسم. لەبەر ئەۋەى كە من
ھەرچەندە ھەندىك جار ۋەك بەرگرىكارىكى بەرتىلخۆرى ترساۋ دىمە
بەرچاۋ، بەلام لە ناخەۋە پاكەتم قىۋولە. لە راستىدا ترس بەشىكە لە
من و لەۋانەيە باشتىرىن بەشى بوۋنى من بىت، لەبەر ئەۋەيش كە
چاكتىرىن بەشە لە بوۋنى مندا، كەۋاتە پەنگە ئەۋەى تۆ خۆشت
دەۋىت تەنيا ئەو (ترس)ە بىت، چونكە چ شىتىكى تر لە مندا ھەيە
شايسىتەى خۆشۋىستىن بىت؟ بەلام ئەم ترسە شايانى خۆشۋىستىنە.

كە جارىكىيان لىت پرسىم لەگەل ئەم ترسەى كە لە دىلمايە چۆن
توانىومە ئەو پۇژى شەممەيە بە چاك ناۋبەرم، پوۋنكردەنەۋەى لە
لاى مەۋە گران نەبوۋ، چونكە تۆم خۆش دەۋىت (لاساۋ خۆشم
دەۋىت، ۋەك چۆن دەريا ۋردەبەردى ناۋ قوۋلايىەكانى خۆى خۆش
دەۋىت، ھەر بەۋ جۆرەيش خۆشەۋىستىيەكەى من دەۋرت دەگرىت.
خۆ ئەگەر فرىشتەكانى ئاسمان لىبگەرپىن، ئايا منىش دەتوانم ۋەك
خۆم ۋردەبەردىكى تۆ بىم؟) ھەموو دىنيام خۆش دەۋىت... ئەمە شانى
چەپىشت دەگرىتەۋە. نا، لەبەر ايدىدا ئەۋە شانى راستت بوۋ. كە
ئارەزووم ھەبىت ماچى دەكەم (باشتر ئەگەر دىلت نەرم بىت و
بلووزەكەت لادەيت) ئەمە پىشتىشت دەگرىتەۋە و دەموچاۋىشت بە
سەرمەۋە لە دارستانەكەدا، كاتىكىش سەرم نابوۋ بە سىنگە
نىمچە پوۋتەكەتەۋە. ھەر ئەمەيش ھۆكارە بۆ ئەۋەى تۆ لەسەر ھەقىت
كاتىك دەلىتت بەراستى بوۋبوۋىن بە يەك كەس. من لەۋە ناترسم كە

یهک کهس بین، بهلکو ئه وه تاقه بهخته وه ریمه، تاقه گه شان وه مه، له سنووری ئه و دارستانه دا هه رگیز کهسی تر وهک من نه بووه.^{۱۳۳}

بهلام به لای منه وه له نیوان ئه و (دنیای پۆژه) و ئه و نیو سه عاتهی ناو جینگه که تو جارینکیان به سووکایه تییه وه به (کاروباری پیاوانت) ناوزه د کرد، دۆلیاننیک ده می کردووه ته وه که من ناتوانم پردی له سه ر هه لبه ستم، رهنگه له بهر ئه وه هیش بیت که ئاره زووی ئه و کاره م نییه. له وئ په شیویه کی شه و هه یه، په شیویه ک به ته واوی مانای وشه. لیره دنیایه ک هه یه که هه ی خۆمه و بریاره بچمه داوینی شه وه وه بۆ ئه وه ی جارینکی دی به دهستی بهینمه وه. ئایا له توانای مرۆقدایه دوو جار خاوه نداریه تی شتیک بکات؟ ئایا ئه مه به و مانایه نییه که له دهستی ده دات؟ ئیره دنیایه که که هه ی خۆمه، منیش ده توانم به هۆی ئه فسوونیکه رهش و شوومه وه، به هۆی فیلوفه رهج و کیمیاگه ری و ئه نگوستیله که ی سلیمان وه، له ناو پێخه فی پۆژه وه بکه ومه داوینی شه و و ئیتر قیر به قه رهس، من زۆر زۆر له وه ده ترسم.

شه ویک به په له و به هه ناسه برکپوه، بی یاوه ر، ده سته سه ر و به ئه فسوونیکه ره شه وه بۆ ده سته سه رییه که، به ئه فسوونیکه ره شه وه بۆ ده سته سه رداگرتنی ئه وه ی له پۆژدا بۆ چاوه کراوه کان ده یخه نه پوو، هه ول درا! (رهنگه نه توانریت به شیوازیکی دی مندا ل له دایک ببیت، رهنگه خودی مندا لان ئه و ئه فسوونه ره شه بن، لیره دا له م پرسیارانه گه ری) هه ر له بهر ئه مه هیشه که من ئه وه نده (له تو و له هه موو شتیک سو پاسگوزارم) سه روشتییه که من له په نای تو دا زۆر ئاسووده زۆر نا ئاسووده، زۆر ناچار و زۆریش ئازاد بم. هه ر له بهر ئه وه هیشه که دوا ی ده رککردنی ئه م (مانا) یه چاوم له هه ر ژیانینکی دی پۆشیوه. له چاوم بروانه.

^{۱۳۳} به شتیک له م په ره گرافه له ده قه فارسییه که دا نییه، دیاره سانسۆر لایبردیوه، چونکه دیسه نه که تا راده یه کی که م سیکسییه (وک).

دهبوو خاتوو گوهلەر پینی بوتمایه که کتیبی سەر میزی که نار تهخته
خهوه که گويزراونه تهوه بو سەر میزی نووسینه که. دهبوو یه که م جار
ئو پرسیاره له من بکات که ئایا من بهوه قایلم یان نا؟ منیش
دهمگوت: نه خیر!

هه نوو که سوپاسگوزاریم لی بکه، چونکه توانیم سەرکه وتوو بم
به سەر ئاره زووی نووسینی چهند شتیکی که دهچوووه سەر
سهرشیتییه که مژهبیه که م (چهند شتیکی شهیدایانه ی ئیره یینامیز).
له م باره یه وه ئیتر به سه. ئیستا له باره ی ئه میلی یه وه شتیکم پی بلی.

پراگ ۲ تا ۳ ئۆگه ست ۱۹۲۰ شهوی دوشه ممه

ئیستا درهنگه، دوا ی پوژیک که سهرباری هه موو شتیکی، پوژیکی تا
پاده یه که به په ژاره بوو. پیده چیت سبه ی له توره نامه م پی نه گات.
نامه که ی پوژی شه ممه ت گه یشت. ئه گهر پوژی یه که شه ممه نامه
بنووسیت تا دووسبه ی به دهستم ناگات. له بهر ئه وه ئه م ماوه یه له
کاریگه ری راسته وخوی نامه ت بیبه ش ده بم. میلینا، سیحری نامه ی
تو ته واو ده مه ژینیت. ماوه ی هه فته یه که یان زیاتر وا هه ست ده که م
شتیکت به سه ره اتوووه. شتیکی کتوپر یان به ره به ره. شتیکی به بهرنامه
یان هه ره له خووه. شتیکی پروون یان نادیار. ئه وه ی گومانم لی نییه، تو
شتیکت به سه ره اتوووه. من ناتوانم ورده کارییه کانی ئه و شته له
نامه کانتدا بدۆزمه وه. هه رچه نده له و ورده کارییه هه ن، له وانه ییش
نامه کانت پرن له یاده وه ری (پرن له یاده وه رییه زور تاییه تییه کانت)
له وانه، هه رچه نده ئاسایی، هیچ شتیکی بیوه لام ناهیلیته وه، له هه مان
کانتا به ته واوی وه لامی هه موو شتیکی ناده یته وه. تو بی هیچ

هۆکاریک خه مباریت. دهتهوئیت بمنیریت بو لای (دافوس^{۱۳۴}) و دهیشتهوئیت دیداره که زور زوو سه ر بگریت (تو زور زوو راسپیرییه که ی منت قبول کرد که نه یه ییت بو ئیره، هر خویشت دیداری فیه نفات به شیاو نه زانی، تو نووسیووت پیش سه فهره که ت ناکریت یه کتر ببینین، که چی وا ئیستا له دوو سی نامه تدا ئه م هموو په له کردنه) ده بییت من له م په له کردنه ت زور خوشحال بم، به لام ناتوانم، چونکه له گوشه یه کی نامه کانتدا ترسوله رزیکه نهینی هیه. نازانم له قازانجه یان زهره ر، ئه م ئیسته ره م و په له په لیه بو ئه و دیداره، خالی نییه له ترس و شپزه یی. به هر حال من یه کجار خوشحالم ئه گه ریکم دهستکه وتوو که له راستیدا ئه گه ریکه. ئه گه ر تو نه توانیت شه ویک له دهره وه ی فیه نفا به سه ره به ریت، ده توانیت به کوشتنی چند سه عاتیک پیکه وه دیداره که ئه نجام بدهین. تو نزیکه ی سه عات حه وتی به یانی به شه مه نده فهری خیرا ده چیت بو گموند. سه عات ده ی به یانی ده گه ییت. من تو ده بینم، چونکه تا پیش سه عات ۴،۳۰ دواینیوه رۆ ناگه ریمه وه، بویه ده توانین ۶ سه عات پیکه وه بین. پاشان تو به شه مه نده فهری عه سر ده گه رپیته وه بو فیه نفا و سه عات ۱۱،۳۰ ده گه یته ئه وئ. کورته گه شتیکی رۆژی یه کشه مموانه.

که واته له بهر ئه مه یه من ئاسووده نیم، یان باشتری بلیم ئه وه من نیم که ئاسووده نیم، به لکو توانا گه وره که ی تویه. له بهر ئه وه که تو بیده نگیت و شتیک له من ده شاریته وه، یان بیده نگیه که ت له نه زانینه وه یه، بویه من له باتی ئه وه ی له بهر ئه م هویانه هه میشه نا ئاسووده تر بم، ئارام و بیده نگم. له گه ل هه موو ئه و پروانینه ی تودا، ده بینیت من چ برویه کی گه وره م به تو هیه. ئه گه ر له باره ی شتیکه وه بیده نگ بیت، من وا ده زانم که بیده نگیه که ت راستودروسته. له گه ل

^{۱۳۴} کافکا نامه به بهرنامه یه ک ده کات که ماکس برود و میلینا دایانرپشتوره بو ئه وه ی کافکا

بنیرین بو نه خوشخانه ی سیلگرتووانی دوکتور دافوس.

هه موو ئەمانەيشدا، لەبەر ھۆيەکی راست و نااسایی تر من بەرانبەر بەو پیندەنگییە بێ سێودووکردن پیندەنگ دەبم. لەبەر ئەوەی تۆ خواوەنی خەسلەتیکت (بە رای من ئەو خەسلەتیکت پێشەییە لە تۆدا و ئەگەر جارێک لە جاران بە پێچەوانەی ئەو خەسلەتەو کارت کرد، ئەو تەوانی تۆی تیا نییە و سووچی خەلکانی ترە). من تا هەنووکە ئەو خەسلەتەم لە کەسی تردا نەدیووە، بەراستییش ئەگەرچی من ئەوهم لە تۆدا دیووە، بەلام ناتوانم بە چاکی وینای بکەم. خەسلەتەکە ئەو یە تۆ ناتوانیت ئازاری کەس بدەیت، ئەمەیش بە هیچ جورێک لە بەزەییەو نییە کە ناتوانیت ئازاری کەس بدەیت، بەلکو تەنیا لەبەر ئەو یە کە ناتوانیت بیکەیت. نا، ئەمە خەیاڵە: تا رادەیک تەواوی پاشنیوەرۆ بیرم لەمە کردووە، بەلام هەنووکە ناتوانم ئەو بنووسم، رەنگە هەموو ئەمانە کەم تا زۆر پاساوی بن بۆ شکستی ئارەزووکردنی لە ئامیژگرتنت.

ئێستایش بەرەو نووستن. نازانم هەنووکە، واتا سەعات ۱۱ شەوی دووشەممە تۆ چی دەکەیت؟

سێشەممە ۱۳^و

تینگەیشتنت لە سروشتی مەرۆف چەند لاوازه میلینا. زۆر جار ئەمەم وتوووە. زۆر باشە، ئەلزانەخۆشە. ئەگەری ئەو هەیه و رەنگە مەرۆ توانای هاتنە قیەتتای هەبیت، بەلام مێمکە کلارای پیر گەلیک نەخۆشە؟ ئایا سەرەرای هەموو شتیک تۆ لەو باوەرەدایت من بتوانم بپرۆم بۆ ژووری بەرپۆهەبەر و بێ ئەوەی پێکەنین بمرگیت لەبارەي نەخۆشیی پوورە کلاراوە قسەي لەگەڵدا بکەم؟ (دیاره لەم لایەنەو تۆ شتیک لە

^{۱۳} لە هیچ بەک لە دەقە ئەلمانی و ئینگلیزییە کەدا پۆژ و سالی ئەم نامە یە نەنووسراوە. لێ

پیندەچیت لە پراگەرە بیت. و.

سروشتی مرؤف دهزانیت. جووله که کان هر که سه و بق خوی پووره کلارایه کی هیه، به لام پووره کلاراکه ی من زور ده میکه مردووه) له بهر نه وه ئه م (درؤیه) ته واو مه حاله. به خسته وهرین که ئیدی پیویستمان به م پووره کلارایه نییه. ویلیکه با بمریت. وهک نه انجامیش نه و به تنیا نییه. ئوسکاری لایه. له لایه کی دییه وه ئه م ئوسکاره کتیه؟ نه وه وتمان پووره کلارا، پووره کلارایه، نه ی ئه م ئوسکاره کتیه؟ به هر حال نه و لای پووره کلارایه*. خوا بکا ئه م میراتگرهیش نه خۆش نه که ویت.

وا ئاخری نامه یه کت گیشت و چ نامه یه کیش! نه وه ی له سه ره تادا له باره ی نامه کانته وه وتم بق نامه کانی شهوت راست نین، به لام ئه م نائارامیه (وهک وتم بیدهنگی) هر که جاریک ده رکه وت، ئیتر ناتوانیت ته نانه ت به م (نامانه ییش) دابمرکیت. چهند خۆشه که بریاره یه کتری ببینین! رهنگه سبه ی یان دووسبه ی بروسکه یه کت بق ره وانه بکه م (ئه م به یانییه ئاتیلا چوو به لای گوزه رنامه که وه) هه والت لی بگیرمه وه که ئاخو ده توانم ئه م شه ممه یه بیم بق گموند (ئیتر ئه م هه فته یه بق هاتنی قیه ننا دیره، چونکه ده بوا رۆژی یه کشه ممه بلیتی شه منده فه ری ئیکس پریس مان ببریایه، به بروسکه ئاگادارم بکه ره وه که ئایا تۆیش ده توانیت بییت)، تکایه عه سر برۆ بق پۆسته خانه بق نه وه ی تا زوو ته لگورافه که ت به ده ست بگات. ره وتی کاره که به م جووره ده بییت: من ته لگورافیکت بق ده نیرم و ده لیم: 'مه حاله' مانای وایه که من ئه م هه فته یه ناتوانم بیم. له م حاله ته دا من چاوه رپی نه وه نابم تو به ته لگوراف وه لامم بده یته وه. له باره ی شتگه لی تره وه به نامه له گه ل یه ک ده دویین (له چوار هه فته ی داها توودا بیگومان دیداره که مان وابه سته ی نه وه یه که تو بق کوئی ده ره وه ی شار

* له وه ده چیت میلینا بروسکه یه کی بق کافکا کربیت که گوایه پووره کلارا نه خۆشه و نود وهه ئوسکار. ناوه کان دروستکراون و تنیا بق نه وه یه مؤلت بدریت به کافکا.

دەچیت، لەوانە یە بۆ جینگە یە ک بچیت لە من دوورتر بکە ویتە وە. لەم
 حالەتە دا من تەلگورافیک: 'بەم دەقە' دەنووسم: 'دەتوانیت شەممە لە
 گموند بیت' من لە چاوەروانی کردنی وەلامدا چاوەرپێ ئەو م که
 بنووسیت 'مە حالە' یان 'شەممە لە گموند' یان 'یەکشەممە لە گموند'.
 ئەگەر وەلامە که دوانە که ی دوا یی بیت، ئەو ئەسانە و ئیتر پێویست بە
 ناردنی تەلگوراف ناکات. هەردوو کمان بەرەو گموند بەرپێ دەکەوین،
 شەممە یان یەکشەممە پێک دەگەین. هەموو ئەم شتانه زۆر ئەسان
 دیتە بەرچاو.

نا، بۆ ئەو ی دلیا بیت که تەلگورافە که ت گەیشتوو، من ئاگادارت
 دەکەمە وە. نزیکە ی دوو سەعات بە فیرۆ چوو، ناچار بووم نامە که بخەمە
 لاو. چۆن دەبیت سەعات و نیویک بە سەربچیت و سێ جار ناوی تو
 نەکە ویتە سەر زمان؟ تو لە کویت؟ ئایا لەرپێ ئەو گوندەیت که
 کوختیکی تیایە؟ منیش هەر بۆ ئەو ی دەچم. سەفەر یکی دوورودریژە،
 بەلام تکات لێ دەکەم خۆتی بۆ ماندوو نەکەیت. چی دەبیت با ببیت. ئیمە
 بەرەو ئەو ی دەچین. جگە لەم کارە هیچی تر ناکریت.

پراگ ۲۷ ی ژولای ۱۹۲۰ - سێشەممە

پزیشک لە کویتە؟ بەبێ ئەو ی نامە که بخوینمە وە بەدوای وشە ی
 (پزیشک) دا دەگەرپیم. لە کویتە؟ خەوم زراو. ئەوانە ی زەوقی
 موسیقایان نییە بە دلەراو کتیه کی راستە قینە که متر خەویان دەزپیت تا
 شتەکانی تر. لەگەل ئەو هیشدا من خەوم لێ ناکە ویت. ئایا ماوہ یە کی
 زۆر بە سەر سەفەرە که ی قیەننادا تپەرپوہ؟ ئایا من لە ستایش کردنی
 خوشبەختی خۆمدا زۆر دەستم داگرتووہ؟ ئایا شیر و کەرە و زەلاتە
 ئیدی بیتسوودن و من پێویستم بە خۆراکیکە که بوونی تو یە؟ پەنگە
 هیچ یە کیک لەمانە پاساو نەبیت، بەلام پۆژەکان خوش نایەنە بەرچاو.

جگه له وەيش، بۆ بەدبەختی، سێ پوژە ئاپارتمانە که چۆل نییه. له مالهوه دهژیم (هر له بهر ئەمەيشه که زور زوو ته لگورافه کهم پێ گهيشت)، پهنگه چۆلی ئاپارتمانە که تاقه هۆکار نه بێت بۆ ئەم ئاسوودەبیهی من، یان به لایهنی کهمهوه یه کهم هۆکار نه بێت، به لکو هۆی ئاسوودەبیهی که له وه دایه که دوو ئاپارتمانم ههیه. یه کیکیان بۆ پوژ و ئەویدیان که له یه که میان دوورتره، بۆ عهسر و شهوانه. ئایا له مه دهگهیت؟ من تێی ناگه، به لام وایشه.

به لێ، دۆلابی جل، پهنگه ئەم مهسهلهیه شه پری یه کهم و کوتاییمان بێت. من ده لیم: 'وه ره با ئەم دۆلابه لابه رین، تو ده لیت: 'ده بێت هر هه بێت' من ده لیم: 'له بهینی من و ئەودا یه کیکمان هه لبریره'. تو یه کسه ر ده لیت: هر ئیستا 'فرانک و شرانک'^{۱۳۶} چونکه هاوقافیهن، من دۆلاب هه لده بژیرم. من ده لیم: 'زور باشه' و له سه رخۆ به پلیکانه کاندای (کام پلیکانه؟) دیمه خواری. ئەگه ر ئەمرۆ به زیندووی بمینمه وه، ته نیا له بهر ئەوه یه که پرووباری دانوبم پهیدا نه کردوه. له راستیدا من خۆیشم به ته وای له گه ل بوونی دۆلابه که دام، به لام نابیت تو ئەو بهرگه له بهر بکهیت. ئەگه ر ئەوهنده ی له بهر بکهیت که بدریت، ئیتر چی بۆ من ده مینیته وه؟

سهیره. ئەو گوپه. به راستی من له وێ به وای ئەو گوپه دا که رام، به لام به ترسوله رزه وه. له باتی ئەوه به دلنیا ییه کی زوره وه چهند جارێک سوورپانه وه یه کی فراوان و فراوانترم به ده وریدا کرد، تا له واییدا له باتی ئەو نوێژخانه یه مه به ست بوو، تووشی نوێژخانه یه ک هاتم که ته وای جیاواز بوو.

^{۱۳۶} ناماژه به نامی پوژی پینجشمه می ۲۲ی ژولای ۱۹۲۰ که پرستی Frank and Shrank تیا هاتوه به مانای (فرانک - یان دۆلابی جل)، پهنگه مه به ستی کافکا له فرانک خۆی بێت، واتا فرانتس که کردوویه تی به فرانک تا له گه ل شرانک (دۆلابی جل) دا هاوقافیه بێت. و.ف.

که واته تۆ ده ته ویت برۆیت و فیزه یشت وهر نه گرتوو، به مه یش من
ته و او دلنیا ده بم که له کاتی پنیوستدا زوو ده گه یته. هه نوو که یش
چاوه پنی ئه وه له من ده که یته بخه وم؟
ئه ی پزیشک؟ له کوینه؟ له وینیش نییه؟

پوولی تایبهت به کۆنگره نه بوو. منیش وام بیر لی ده کرده وه که
ده بوو بیته. ئه مرۆ له کاتی کدا که به ته و او ی نا ئومید بوو بووم، له و
پوولانه یان بۆ هینام. پوولی پۆسته ی ئاساییه و ئارمی کۆنگره ی
پنوهیه. هه رچه نده ئارمه که تا راده یه که به هایه کی به پووله کان داوه،
به لام پیده چیت پۆسته چی له مه نه گات. من له گه ل هه ر نامه یه کدا
پوولیک پۆست ده کم. یه که م له بهر نر خه که ی، دووم له بهر ئه وه ی
هه موو رۆژیک سوپاسنامه یه کم بۆ بیته.

ده زانیت تۆ پنیوستت به سه ر هه یه. بۆ که له فیه ننا بووین زیاتر
سوودمان له کات وهر نه گرت؟ بۆ نموونه بۆ هه موو کاته که مان له
پیشانگه ی ناو ویستگه که به سه ر نه برد؟ شوینیکی زۆر جوان و
ده مانتوانی له وئ گه لیک له یه کتر نزیک بین؟ هیوادارم قسه قۆره کانی
منت به دهنگی بهرز بۆ دۆلابه که نه خویندیته وه. به هه ر حال من
هه موو شته کانی ژووره که تم خوش ده وین، خوشه ویستییه کی شیتانه.
ئه ی پزیشک که؟

که واته تۆ زیاتر ئه و که سه ده بینیت که پوولی پۆسته کۆده کاته وه؟
ئه م پرسیاره بۆنی پیلانی لی نایهت، هه رچه نده له وانه یه وا
ده ربکه ویت. ئه و که سه ی خراپ نووستیته پرسیار ده کات به بی
ئه وه ی بزانیته چی ده پرسیت. ئه و گه ره که یه بۆ هه میشه پرسیار بکات.
ئه سله ن مانای بیخه وئ، بیجگه له پرسیار کردن، هیچی تر نییه. ئه و
کاته ی وه لام په یدا ده بیته، مرۆفیش خه وئ لی ده که ویت.
ئه م راگه یانده نه نابه ر پرسیاریه ئه خلاقیه به راستی گه لیک خراپه.
هیوادارم گوزه رنامه که ت وهر گرتیته؟

نامەي رۇژي ھەينى، ئەگەر پىنجشەممە ھېچ نەنوسرايىت، تا ئەو جىگەيەي ھېچ لەدەست نەچوۋە، باشە. ئەۋەي لەبارەي مەنەۋە نوسىۋتە، ئەۋپەرى زىرەكىيە، نامەۋىت ھېچى لى زىاد بگەم. لىگەرى با ۋەك خۇي بىت و دەستكارىي نەكرىت. تەنيا يەك شت ماۋە (ئەۋەيش لە نوسىنەكەتدا ھەيە و ھېچى ناخاتە سەر) دەمەۋىت بى پەناۋپەسىۋ دەرى بېرەم. نەگبەتییەكەي من لەۋەدايە كە ھەموۋ مرۇف (بىگومان لە ھەموان زىادتر ئەۋانەن كە بە لاي مەنەۋە زور شكۇدارترن) بە چاك دەزانم. بە ئاۋەز و بە دلم ھەموۋيان بە چاك دەزانم (ۋا ھەر ئىستا پياۋىك ھاتە ژوورەۋە، ترسا، چونكە من بىھوۋدە لە ھەۋلى ئەۋەدا بووم لە دەموچاۋىدا ئەۋ ھالەتە بەدى بگەم)، تەنيا جەستەم تا رادەيەك ناتوانىت بىتە سەر ئەۋ قەناعەتەي كە لە كاتى پىۋىستدا بەراستى ھەموۋ ئەۋانە چاك بن. جەستەي من بىزارە، لەباتى ئەۋەي چاۋەرىي بىت و ببىنىت كە دنيا بۇ گەيشتن بەۋ ھەقە چ تاقىكردنەۋەيەكى بۇ ئامادە كردوۋە، ئەۋەي پى باشترە بە ھىۋرى بە ديۋارەكەدا ھەلگەرىت.

ۋا من جارىكى تر كەۋتمەۋە دېراندنى نامەكان. تۇ لەبەر من گەلىك بەدبەخت و ناشادىت (لەۋانەيە شتى ترىش ھەبن بەشدار بن لەم بەدبەختىيەدا، ھەموۋ شتەكان كارىگەرىيان لەسەر يەكتر ھەيە)، وردەۋردە ئەم شتەنە راشكاۋانەتر بلى، بىگومان ھەموۋى پىكەۋە ناوترىت.

دوینى چووم بۇ لاي پزىشك، بە پىچەۋانەي چاۋەروانىيەكانى مەۋە، نە خۇي و نە تەرازوۋەكانى ئەۋەيان دەرنەخست كە تەندروسىتى من باشتر بىت. لە لايەكى ترەۋە ئەۋەيشيان پىشان نەدا كە خراپتر بووم، بەلام ئەۋ پىي وايە من پىۋىستم بە سەفەر ھەيە. پزىشكەكە دۋاي ئەۋەي پىشنىازى سويسراي بۇ كردم، پاش روونكردنەۋەكانى من كە

ئەوھم بە مەھال زانى، زۆر زوو، بەبى ئەوھى من ھىچ بلىم،
 پىشنىيازى دوو ئاسايشگەي^{۱۳۷} باشوورى ئەمساي بۆ كردم كە
 چاكتىن ئاسايشگەن. ئاسايشگەي گرېمنشتاين (دكتور فرانكفورتەر)
 و ئاسايشگەي (فاينەر فالد) ھەرچەندە لە ئىستادا ناونىشانى پۆستى
 جىھانى لا نىيە. رەنگە ئەگەر دەرفەتت ھەيىت تۆ بتوانىت لە
 دەرمانخانەيەك، پزىشكىك، پىنمايى تەلەفون يان تەلگورافىكەوھ
 سووسەيەكم بۆ بگەيت. پەلەت نەيىت. ئەمە بەو مانايە نىيە كە من
 بچم بۆ ئەو ئاسايشگەيانە. ئەوانە بەتايىبەتى شوپنى ھەسانەوھى
 نەخۆشە سىلاويىەكانن. تەواوى رۆژ و شەو جىگەي كۆكىن و
 لەرزوتايە. لەویدا ناچارىت گوشت بخۆيت. ئەگەر بەرەنگارى
 دەرزىلېدان بگەيت، پياو كۆژىك دەستت لە لەشت دەكاتەوھ. شوپنىكە
 پزىشكە جووھەكان چەند بەرانبەر بە جوولەكەكان دلرەقن، ئەوھندەيش
 بەرانبەر بە مەسىحىيەكان وان، دەست بە پىشياندا دەھيىنن و
 تەماشات دەكەن. دە فەرموو!

لە نامەيەكى ئەم دوايىيەتدا شتىكت نووسىوھ (من ناوېرم شتىك لەو
 نامانە وەر بگرم، لەوانەيە لە دووبارە خويندەنەوھياندا بەدھالىبوونىكم
 بۆ دروست بىت. زۆر ئەگەرى ئەمە ھەيە) مەبەست لەو شتەي
 نووسىوتە ئەوھيە كە ھەلوپىستى تۆ لەوئى خەرىكە بە كۆتايى دەگات.
 ئەمە چەندى (خەمىكى كاتى) يە و چەندى راستە؟

چارىكى دى نامەكەتم خويندەوھ و وشەي (ترسناك) وەردەگرم،
 چارىكى تر بىرم كردهوھ كە (لە نامەكەتدا ھەندىك شت نەوتراون و
 ھەندىكى ترىش زىدەپۆيى تيا كراوھ، بۆيە نامەكەت زىرەكانەيە.
 بەپاستى گەلىك سەختە مرؤف لەگەل تارمايىەكاندا يارىي ھەمە
 گورگى بكات.

^{۱۳۷} شوپنى ھەسانەوھ، ئەو جىگەيەي كە نەخۆش تياياندا دەھەسىنەرە و چارەسەر دەكرىن،
 بەتايىبەتى ئەو نەخۆشانەي سىليانە (ساناتورىوم) فەرھەنگى ەمىد.

تو له گهل (بلای) ^{۱۳۸} دا بوویت؟ ئه و چی دهکات؟ برّوای ته واوم هه یه کی مهسه له یه کی زور گه و جانیه، هه روه ها له و باوه په دام مرؤف به ران بهر به حاله تیکی وا دوودل ده بیت. گومانی تیا نیسه شتیکی جوانی تیدایه. جگه له وهی که نزیکه ی په نجا هه زار میل دووره و نایه ویت نزیکتر بیته وه. ئه گهر ته واوی زهنگه کانی سالزبورگ دهست به لیدان بکه ن، هه ر بو ئیحتیات چهند هه زار میلینکی تریش ده چیته دواوه.

پراگ ۲۸ ی ژولای ۱۹۲۰ - چوارشه ممه

ثایا له چیرۆکی هه لاتنه که ی کازانوفا ^{۱۳۹} له زیندانه سهیره که ی ئاگاداریت هه یه؟ به لئ، ئاگاداریت. له و چیرۆکه دا ترسناکترین شیوه ی زیندان به کورتی باس کراوه - ژیرزه مینکی تاریک و شیدار و له ئاستی زونگاوه کاندایه - زیندانیک له ترس که زیندانییه که له سه ر ته خته یه کی باریکی دووقه دکراو داده نریت. ئاو تا راده یه ک له کاتی ئاساییدا ده یگریته وه، به لام له کاتی هه لکشان و داکشاندایه ته واوی ئاو ده گاته ته خته که. له هه موویشی خراپتر ئه وه یه که مشکه ئاوییه وه حشیه کان به شه و زریکو هوپریانه. ته خته که به کیش ده کن، لیده که نه وه و ده یجوون (من برّوام وایه که زیندانی ناچاره بو بزویوی خوی شه ریان له گه لدا بکات) له هه موویشی خراوتر ئه وه یه که بیسه برانه چاوه رپی ئه و چرکه ساته ن زیندانییه که ته واو توانای نه مینیت و له سه ر ته خته بچووکه که ی بکه ویته خواره وه. ده زانیت، ئه مه به ته واوی له و چیرۆکانه ده چیت که تو له نامه که تدا باست

^{۱۳۸} فرانتس بلای نووسه ری هاوسه رده می کافکا.

^{۱۳۹} Giovanni Jacopo Casanova (1725 - 1798) نازاره گنیزکی نه شه یبشیه به ناویانگه، ناره که ی نامازه یه به ناشقه پیشه ییه فیلبازنه کان. و.ف.

کردووه. ترسناکیکه ناتوانیت بیرى لى بکەیتەوہ. لە ھەموویشى گرنکتر نزیک و دوورییەکەى لە رابوردووی مرقوڤەوہ. لیڤرەدا بە جۆریک لە ترسا دەچەمییتەوہ کە بۆ ھەمیشە پشتت ناجۆر و ناقولا دەبییت و قاقیشت رەق و گرز، دووچارى ترسولەرز دبییت و نایشتوانیت ھیچ بکەیت. جگە لەوہى تەماشای ئەو مشکە رەش و زلانیە بکەیت کە لە قوولایى تاریکی شەودا چاویان تینیریوییت. لە ئەنجامیشدا دەگەیتە ئەوہى کە ئیدی نازانیت ئایا ھیشتا لەسەر تەختەکە بەسەریانەوہ دانیشتوویت یان لە خوارەوہ لەناو مشکەکاندایت. ئەوانیش بە لمۆزە داچەقاو و ددانە دەرپوقیوہکانیانەوہ بەرانبەر بە تۆ دەقیژینن، دەى ئیتر لەو چیرۆکانە مەلى. ئاخەر ئەوانە چ سوودیکیان ھەیە؟ دەست ھەلبگرە. من ئەو گیاندارە چکۆلانە بە تۆ دەبەخشم، بەو مەرجهى لە مالەکەتیاں بکەیتە دەرەوہ.

ھیشتا ھیچ لەبارەى پزیشکەوہ نەوتراوہ؟ تۆ بەلینى تەواوت دابوو بچیت بۆ لای پزیشک، ھەرچەندە ھەمیشە سووریت لەسەر بەلینى خۆت. ئایا تەنیا لەبەر ئەوہى کە ئیتر خوین نابینیت نەچوویت بۆ لای پزیشک؟ من نامەویت نەخۆشییەکەى خۆم بە نەخۆشییەکەى تۆ بەراورد بکەم. تۆ زۆر لە من باشتریت. من ھەمیشە ئاڤایەکم جانتاکەى رادەستى کەسانى تر دەکات تا بۆى ھەلبگرن. (لەگەل ئەویشدا ئەمە ھیچ گۆران و تاییبەتەندییەک بە بارى چینیایەتیی ئەو نادات، چونکە یەکەم ئەو ئاڤایەتییە کە خۆشەاتن لە بارەلگرەکە دەکات و پاشان بارەکە دەخاتە بەردەمى، ئیتر ئەوہ ئەو کاتەى کە ئاڤا تکا لە بارەلگرەکە دەکات جانتاکەى بۆ ھەلبگریت، چونکە ئەگەر ھەلى نەگریت، ئاڤا ھەرەس دەھینیت. تەنانەت بەم دوايیە - بەم دوايیە، رۆژیک لە ویستگەوہ دەگەرەمەوہ بۆ مالەوہ. ئەو بارەلگرەى جانتاکەى ھەلگرتبووم، بە ویستى خۆى و بەبى ئەوہى لەو بارەییەوہ ھیچى پى و تراپیت، کەوتە دلدانەوہى من. وتى ئەو دلنایە من دەتوانم ئەو کارانە بکەم کە ئەو ناتوانیت بیانکات. ھەرۆھا وتى ھەر کەسە و

بوخوی کاریکی ههیه و ئه ویش هه رگیز گوی به وه نادات که کاره که ی
 هه لگرتنی جانتای خه لکییه و له م قسانه. پراسته ئه وه ی له و
 چرکه ساته دا به بییری مندا ده هات، له گه ل ئه و قسانه که ئه و ده یکردن،
 په یوه نندیان پیکه وه نه بوو، به لام من چیرۆکه کانی خۆم لا ئاشکرا
 نه کرد. هه ر له بهر ئه وه ی شه من له و لایه نه وه به راوردی خۆم له گه ل
 تۆدا ناکه م، به لام ناتوانم بییر له وه نه که مه وه که به سه ر تۆ هاتوه.
 ئه م بییرکردنه وه یه ی شه تووشی دله راوکییم ده کات. پیویسته خۆت
 پیشانی پزیشک به دیت. وا سئ سالی به سه ردا تیپه ریوه. پیشتر من به
 هیچ جۆریک تووشی سیل نه بووم. هیچ کاریک منی ماندوو نه ده کرد.
 ده متوانی تا هه تایه به پی برۆم. ئه وسا به پیرویشتن هه رگیز شه که تی
 نه ده کردم (له کاتی کدا که به رده وام بییرم ده کرده وه) تا له پریکدا و له
 مانگی ئۆگه ستدا، دنیا گه رم، پۆژیکی خۆش و هه موو شتیکی له دنیای
 ده ره وه ی زه ینمدا ریکو پیک بوو، کاتیکی له مه له وانگه یه کدا بووم،
 شتیکی سوورم تف کرده وه. شتیکی سه یر و سه رنجراکیش بوو. وا
 نییه؟ ماوه یه ک ته ماشام کرد و پاشان خیرا له بییر خۆم برده وه. ئیتر
 دوا ی ئه وه چه ند جاریکی تر دووباره بووه وه. هه ر کاتیکی بمویستایه
 تف بکه مه وه، ته واو وه ک خۆم بمویستایه، ئه و شته سووره
 ده رده که وته وه. دوا ی ماوه یه ک ئیدی گویم پی نه ده دا، به لام بیزارکه ر
 بوو، پاشان دیسان له بییری خۆم برده وه. ئه گه ر له و کاته دا زوو
 بچوومه یه ته لای پزیشک، باشه، له وانه بوو هه موو شتیکی پوو له
 چاکی بوایه، وه ک ئه و بیپزیشکییه ی تا ئیستا هه یه. جگه له وه ی که
 ئه وسا که س هیچی له باره ی خوینه که وه نه ده زانی، ته نانه ت به پراستی
 خۆیشم هیچم لی نه ده زانی و که سیش له و لایه نه وه تووشی دوولی
 نه ده هات. لی هه نووکه یه کینک هه یه که له و لایه نه وه دلنیگه رانه. بۆیه
 تکت لی ده که م بچیه لای پزیشک.

بۆ میرده که ت سه یره بلیت ئه وه و ئه وه بۆ من بنووسیت. ئایا
 نایه ویت لیم بدات، یان بمخنکینیت؟ ها؟ به پراستی من له مه تیناگه م. من

تهواو بروام به قسهی تو ههیه، بهلام هه رچه ندم ده کرد ئه وه یانم لا مه حال بوو. وهک ئه نجام به ران بهر به وه ههست به هیچ ناکه م. وهک ئه وهی ئه وهی ئه و قسانه بو من چیرۆکیکی سه یروسه مه ره بیت، وهک ئه وهی تو ئیستا لیره بیت و بلایت هه نووکه من له هیه ننام و گویم له ههراوزه نایه و شتی له و بابه ته. ئیمه ییش هه ردوو کمان له په نجه ره وه سه یری لای هیه ننا بکه ین و هه لبهت که مترین به لگه ییش بو بوونی ههراوزه نا نه بیت.

شتیکی تریش ههیه: تو که له باره ی ئاینده وه ده دویت، ئایا ئه وه له یاد ناکه یت که من جووله که م؟ پروون و ئاشکرا، ته نانهت له بهر پیتدا، جووله کایه تی جیی مه ترسییه.

پراگ ٤ی ئوگهست ١٩٢٠

ئه وهی پوژی چوار شه ممه له باره ی سه فهره که ی منه وه نووسیوته و ده لایت (تو چاوه پیی ئه و پوژه یت که هاتنه کهت بو خوت پیویست بیت)، من گوئی پی نادم. یه که م له بهر ئه وهی کاته که ی به سه رچوو و دووهمیش له بهر ئه وهی مه سه له یه کی ناخوشه. له گه ل ئه مانه ی شدا به راستی ده توانریت پاساو بدریت. بو نامه کانی شه وی شه ممه و به یانی یه که شه ممه تا ئه و راده یه نا ئومید که ر بوون؟ سییه م له وانیه بتوانین پوژی شه ممه یه کتر ببینین (له وه ناچیت یه که م ته لگوراف له سی ته لگورافه که ی به یانی پوژی دوو شه ممه ت به ده ست گه یشتیت. هیوادارم له کاتی خویدا سییه مت پی بگات).

له باره ی نامه که ی باو کته وه که نا ئومیدی و دله راو که ی تیا دروست کردوویت، من ده توانم ئه وه نده تی بگه م که پیتا گرتنیکی تره له سه ر ئه و نا ئومیدییه ی ماوه یه کی زوره به رده وامه. ده بیت له باره ی خوینه که وه ئه و نا ئومیدییه له نوی زیندوو بکریته وه. تو له نامه که ی باو کتا هیچ

شتیکی تازه بهدی ناکهیت، تهنانهت منیش که هرگیز نامه‌ی باوکت
نه‌خویندووته‌وه، هیچ شتیکی تازه له‌م نامه‌یه‌دا نابینم. ئەم (نامه‌یه) له
دله‌وه هاتوو و سته‌مکارانه‌یه. ئەو راستیه‌یه دهرده‌خات که بو
داسه‌کان و دلدانه‌وه پیویسته دلره‌ق بیت. له راستیدا ته‌نیا واژوکردن
بایه‌خی نییه. ئەم واژوکردنه ته‌نیا جیگری وشه‌ی (سته‌مکاره)، به‌لام
هرچییه‌ک بیت له‌سه‌ر واژوکردنه‌که‌وه وشه‌ی Lito (به‌داخه‌وه) و
Stransne (خه‌میکی زور) هه‌موو شته‌کانی تر ده‌سپریته‌وه.

له لایه‌کی تره‌وه، په‌نگه ئەو جیاوازییه‌ی له نیوان نامه‌که‌ی تو و
نامه‌که‌ی باوکتدا هه‌یه، تو‌ی تو‌قاندبیت. باشه، من نامه‌که‌ی تو‌م
نه‌دیوه، به‌لام تکات لی ده‌که‌م بی‌ر له‌وه بکه‌ره‌وه که شه‌وق و
ئاماده‌گییه راسته‌قینه‌که‌ی ئەو له‌گه‌ل سه‌رپیچی و رفته‌ستوورییه
بیمانا‌که‌ی تو چند له‌گه‌ل یه‌کترا نه‌گونجاو و جیاوازن.

ئهی ئیستا چ دو‌دلییه‌کت له وه‌لامدانه‌وه هه‌یه؟ یان باشتره بلیم
دو‌دل بو‌ویت، چونکه وه‌ک خو‌ت نو‌وسیوته ئیستا ده‌زانیت چ
وه‌لامیکی بده‌یته‌وه. شتیکی سه‌یره! ئەگه‌ر پیشت‌ر که وه‌لامت دابوو‌وه
پرسیارت له من بکه‌ردایه که "من چی بنو‌وسم!" بی‌ی سی‌ودوو‌کردن
وه‌لامم ده‌دایته‌وه که منیش له‌گه‌ل ئەو وه‌لامه‌دام که خو‌ت
ده‌یده‌یته‌وه.

بیگومان په‌یوه‌ندی من له‌گه‌ل می‌رده‌که‌تدا هه‌رچونیک بیت به‌لای
باوکت‌وه گرنگ نییه، چونکه له دیدی ئەورووپاییه‌کانه‌وه ئیمه
هه‌ردوو‌کمان ده‌مو‌چاویکی زنجی و به‌ربه‌ریمان هه‌یه،^{۱۴۰} به‌لام به
چاوپوشین له‌وه‌ی که له ئیستادا له‌و باره‌یه‌وه هیچ شتیکی بنه‌بر
ناوتریت، بو‌ ده‌بیت ئەم مه‌سه‌له‌یه به‌شیک بیت له وه‌لام؟ (وه‌لامی تو
بو‌ باوکت) پاشان بو‌ ده‌بیت درو‌ بکه‌یت؟

^{۱۴۰} مه‌به‌ستی کافکا نه‌وه‌یه که ئه‌رنست پۆلاکی می‌ردی میلینا، وه‌ک کافکا جووله‌که‌یه و وه‌ک
باوکی میلینا ناسیونالیستیکی ده‌مارگیری چیک بو‌وه.

به برّوای من وه لامه کهت ده کریت وه لامی ئه و کهسه بیت (ئو) کهسهی سه رسه ختانه و به دله ته پیوه، قیروسیا له هر شتیکی تر، چاودیری ژیانی تو دهکات) که نه گهر بکریت له باره ی تووه له گهل باوکتدا قسه بکات و بلیت: 'هه موو بریار و پیشنیاره کان پووچ و بیمانان. میلینا وهک خوی دهژی و ناتوانیت به جوریکی تر بژی. نه گهرچی ژیانی میلینا پر په ژاره یه، به لام وهک نه وهی ژیان له ئاسایشگه یه کدا به سه ر به ریت ئاسووده و تهنروسه. تاقه شتیکی که میلینا له توی داوا دهکات نه وهیه ئه م داواکارییه ی قبول بکهیت. نه گهر وا نه بیت هیچ ته گبیریکی ترت لی قبول ناکات. تاقه شتیکی که له توی دهویت نه وه نییه به ئانقه ست ده رگای دلی خوتی لی دابخهیت، به لکو نه وهیه که گوئی له ناله ی دلی خوت بکریت، وهک چون مرؤفیک له گهل مرؤفیکی تردا و له دوختیکی یه کساندا قسه دهکن، تویش ئاوا له گهلیدا بدویتی. یه کجار به سه کاریکی وا بکهیت بو نه وهی به شدارییه کی گوره له سه ر لابرندی. نه و خه مه زوره بکهیت که به سه ر ژیانی میلینادا هاتوو، بو نه وهی دوایی داخی بو نه خوت. ^{۱۴۱}

مه به ستت له و قسه یه ت چیه که ده لیتت وه لامی نامه که ی باوکت ریکه وتی رۆژی له دایکبوونت دهکات؟ ^{۱۴۲} راستت پی بلیم من له رۆژی له دایکبوون دهترسم، نه گهر رۆژی شه ممه یه کتر بیینن یان نا، به هه ر حال تکایه عه سر ده ی ئوگه ست ته لگورافیکم بو بکه.

خوزگه بتوانیایه ده رفه تیکی وا بره خسینیت که رۆژی شه ممه یان هیچ نه بیت رۆژی یه کشه ممه له گموند بیت، به راستی گه لیک پیویسته.

^{۱۴۱} ئه م نامه یی کافکا زۆر له و نامه یه ده چیت که کافکا بو باوکی خوی ناروووه و داویه تی به دایکی بیداتن و هر به دهستی نه گه یشتوووه.

^{۱۴۲} میژوو ی وه لامه که ی میلینا بو باوکی ریکه وتی ۱۰ ی ئوگه سته. میلینا له ۱۰ ی ئوگه ستی ۱۸۹۶ دا له دایک بووه. هوی ناکرکی نیوان میلینا و باوکی له وه وه به که میلینا هاتوچوی ئه لقی نه دببانی جووله کی کردوووه و شووی به ئه رنست بولاک کردوووه که جووله که بووه.

له م حاله تەدا، ئەمە دوا نامەى منە که پیش ئەوهى له نزیکه وه په کتر ببینن بگاته دەستت. چاویشم، که یهک مانگه هیچ ناکهن (بیگومان جگه له خویندنه وهى نامەکان و له په نـجـهـرـهـکهـوه تەماشای دەرە وه کردن) تۆ دەبینن.

وتاره که^{١٤٢} ئەلمانی یه کهى زۆر چاکتره. هه رچه نده هه ر بـى نییه، یان به وته یه کهى چاکتر وهک ئەوه وایه ههنگاو به ناو زونگاویکدا بنییت که هاتنه دەر وه لى زۆر دژوار بییت. یه کیک له خوینه رهکانى 'تربیونا' به م دوا یه پى وتم ئەو وا ده زانییت پیویسته من له شیتخانه یه کدا خه ریکى لیکۆلینه وه یه کهى به رفراوان بم. وه لامم دایه وه: 'به لى، له شیتخانه کهى خۆمدا' له دوا ییدا ویستی مه دحى 'شیتخانه کهم' بکات. (دوو یان سى جار به دحالیبوونیکى بچووک له وه رگێرانه که دا بوونى هه یه).

پراگ ٤ تا ٥ ی ئۆگه ست ١٩٢٠ شهوى چوار شه ممه

هه ر ئیستا له ده ور وه به رى سه عات ده ی شه ودا له ئۆفیس بووم. ته لگورافه که ت له وى بوو. هیند خیرا گه یشتبوو، من تا راده یه ک گومانم کرد که وه لامى نامه کهى دوینیى من بییت. له گه ل ئەوه دا ئەم پرستیه ی تیا بوو: 'ناردن، چوارهم، هه شت، ١١ ی به یانى' له راستیدا ته لگورافه که له سه عات ٧ دوانیوه پرۆوه له ئۆفیس بووه، که واته ٨ سه عاته گه یشتوووه. یه کیک له و دلدا نه وانیه ی خودى ئەم ته لگورافه پیم ده به خشیت ئەوه یه که لانی که م من و تۆ له پرۆوی جوگرافیه وه زۆر له یه کتره وه نزیکین. له ماوه ی که متر له ٢٤ سه عات من ده توانم

^{١٤٢} مه به ست وه رگێرانی وتاریکی گۆستاف لندلوره ده رباره ی هولده رلین که میلینا له سه ر دلاوی کافکا بزى ناریدوه .

وهلامى تۆم پى بىكات. به دلنيايييه وه هميشه وهلامه كه ئه وه نيه كه:
'نه جووليتت'.

هه نووكه يش ئه گهرىكى زور كه م له ئارادايه. نامه يه كم بۆ نار دوويت،
تيايدا پروم كردووه ته وه كه تو ناچار نييت شه ويك دور له ئه ننا
به سه به ريت، له گه ل ئه وه يشدا ده بيت بيت بۆ گموند. رهنگه هيشتا
ئه م نامه يه ت به ده ست نه گه يشتبيت، به لام پيوسته خوت به م
به رئه نجامه گه يشتبيت. له گه ل ئه وه يشدا من هيشتا نازانم كه ئايا به م
ئه گه ره لاوازه وه ده توانم ده سته به رى بليتى شه مه نده فه رىكى ئيكس
پريس و فيزه ي ۳۰ رۆژ بكم (سه فه رى پشووه كه ت) يان نا.

هه رچه نده له وه ناچيت من ئه و كاره بكم. بروسكه كه ي تو ته واو
بنه بر و ئاشكرايه. وا ده رده كه ويت تو نه توانيت له باره ي سه فه ره كه وه
به سه ر ديد و دووليه كه ي خوتدا زال بيت. برپوانه ميلينا، ئه م
مه سه له يه زور گرنگ نيه. من پيشتريش له لاي خومه وه ته نانه ت
خونيشم پيوه نه ديوه (به راستى ته نيا له به ر ئه وه ي كه من له لاي
خومه وه هه رگيز هه ستم به وه نه ده كرد كه سازداني ديدارىكى وا چه ند
ده بيت ئاسان بيت) كه من بتوانم دواي چوار هه فته دووباره تو
بيينه وه.^{۱۴۴} سازداني ديدارىكى وا به برپواي من به ته واوي قه رزاري
كه وره يى تويه، بويه (به نادیده گرتنى ئه وه ي كاتيك ده ليني نايه م،
بيگومان جگه له وه چ چاره يه كي ترت نيه، منيش ئه وه ده زانم) هه ر
به و هويه يشه وه تو هه قى ئه وه ت هه يه ئه و ئه گه ره ي خوت دروستت
كردووه، هه لى بوه شينيته وه، بويه مه سه له كه زور پيوسته به
نوسين ناكات. مه سه له كه ته نيا ئه وه يه كه وه ك مروفينكى په روش
به و جوړه له رۆچنه يه كي تاريكه وه لوغميكي لى دا بيت كه يه كسه ر له
لاي تو كوتايى بيت، له به ر ئه وه يش هه موو بوونى خوى، هه موو

^{۱۴۴} تا ئه و كاته ميلينا و كافكا دوو جار به كتر يان ديوو. جارى يه كم له ئه ننا و دارستانه كاني
ده ويه رى له ۲۹ ژونه وه تا چوارى ژولاي. جارى دووم ۱۴، ۱۵ ئۆگه ست له گموند.

گەردىلەكانى لەشى لەو لوغمەدا كە بە لايەوہ (بىنگومان شىتانه دەيليت: بىنگومان! بىنگومان! بىنگومان!) لە تۇدا كۆتايى دىت، بەرەو لاي تۇى كردووہ تەوہ. لە پرىكدە دەبىنيت ئەو لوغمەى لەباتى ئەوہى لە تۇدا كۆتايى بيت، بەر بەردىك دەكەويت كە تواناي برىنى نىيە. تكات لى دەكەم مەيە. بۇ ئەوہى مرقۇقەكە جارىكى دى چەند بتوانيت لەو لوغمە (كە زۆر خىرا ھەلكەنراوہ) وردەوردە بگەرىتەوہ و دووبارە پرى بكاتەوہ. باشە، ئەمە كەمىك ئازاراوييە، بەلام ئەگەر مرقۇنىك تواناي ئەوہى ھەبيت بە دوورودرىژى لەبارەيەوہ بنووسىت، رەنگە ئەوہندەيش زەحمەت نەبيت. سەرئەنجام مرقۇ تونىلى تازە لى دەدات. مشكەكوپرەيەكى سەيرە ئەم مرقۇيە.

لە ھەموو خراپتر ئەوہ بوو لەبەر چەند ھۆيەك كە وا بزنام دويني ئامازەم پى دا، دىدارەكە زۆر گرنگ دەبيت، بۆيە لەو لايەنەوہ ھىچ شتىك جىي ناگرىتەوہ. لە راستىدا ھەر لەبەر ئەمەيشە كە من لەبارەى تەلگورافەكەوہ خەمگىنم، بەلكو لە نامەى دووبەيانىتدا كەمىك ئاسوودەيى ھەبيت.

تاقە داواكارىيەكم ھەيە: لە نامەكەى ئەمىرتدا دوو رستە ھەن كەلىك توند و سەختن، رستەى يەكەم: (تۆ نايەيت، چونكە چاوەرپى ئەو پۆژەيت كە ھاتنەكەت بۇ خۆت پىويست بيت). ئەم رستەيە پاساويكى خۆى ھەيە، بەلام رستەى دووہم، واتا: (مالئاوا فرانتس) ئاراستەكەى سەختە. لەدواى ئەو رستەوہيە كە دەنگدانەوہيەك دەبىستىت، (لەبەرئەوہى بروسكەى ساختە بىسوودە، بۆيە من بروسكە ناننرم). ئەى كەواتە بۇ ناردت؟ ئەمەيان بە ھىچ جۆرىك پاساوا نادرىت. رستەگەلى ترىشى تيا ھەيە. مېلىنا، ئايا دەتوانىت ھەرچۆنىك بووہ لىيان پەشىمان بىتەوہ؟ دەتوانىت بە ھەرمى لىيان پەشىمان بىتەوہ؟ لە بەرايىدا ئەگەر پىت خۆشبوو ھەندىك لەو رستانە، بەلام دەتوانىت لەدوايىدا لە ھەموويان پاشگەز بىتەوہ؟

ئەم بەيانىيە لە بىرم چوو نامەكەى باوكتى پىوھ پەيوەست بگەم. لىم بىوورە. لەو بارەيەوھ ئەوھ سەرنجى پاكىشام كە دواى سى سال ئەمە يەكەم نامەى باوكتە بۆى ناردوووت. ئىستا تىدەگەم چ كاريگەرييەكى لەسەر تۆ ھەبووھ. ھەلبەت ئەم مەسەلەيە نامەكەى تۆى لە دیدى باوكتەوھ گرنگتر كردووھ. دەبىت لە بنەمادا شتىكى تازەى لەخۆ گرتىت.

بەلى، لە نامەكەتدا رستەى سىيەمىش ھەيە كە بە دەرگای دەلىت و مەبەستت دىوارە. رستەكەت لە دژى منە، نەك ئەوانەى ناوت بردوون. مەبەستم لەو رستەيە باسكردنى ئەو شىرىنيانەيە كە زيان بە گەدە دەگەيەنن.

پىنجشەممە

كەواتە ديارە ئەمرو، جگە لەوھى بە پىچەوانەى چاوھ پوانىشەوھەيە، لەو پۆژە درىژ و بىزراوانەيە كە نامەيان تيا نيە. بەم جۆرە، بەراستى مەبەست لە ناردنى نامەى پۆژى دووشەممەت ئەوھ بووھ كە پۆژى سىشەممە نامە نەنووسىت. خاسە، تەلگورافەكەت ئومىدم بىن دەبەخشىت.

(لە پەراويزى لای چەپەوھ) من ھەرگىز دژى سەفەرکەت نىم لە مۆلەتەكەتدا. چۆن دەتوانم دژى بىم و چ ھۆكاريك ھەيە كە تۆ وا بىر بگەيتەوھ؟

دەموست لە بەرچاوی تۆدا بەھای خۆم زیاتر بکەم، ویستی خۆم
پیشان بدەم. بۆ گەیشتنی نامە چاوەروانیت پێ بکەم، یەكەم دۆسیە
گەیشتوویش تەواو بکەم، بەلام ژوورەكە چۆلە، كەس گویم پێ نادات.
وەك ئەوە وایە یەكێك وتییتی: وازی لێ بینن با تەنیا بیت، نابینن چۆن
نوقمی ناو کاروبارەکانی خۆی بوو. لەو دەچیت گۆچانی قووتداییت.
وەك ئەنجام من تەنیا نیو لاپەرە نامەم نووسیوە و وا دیسانەوە لەگەل
تۆدام. ھەنووکە بەسەر ئەم نامە یەو ھەلکورماوم، ھەر بەو جۆرە
ئەوسا، کاتیک لە دارستانەكەدا لەپال تۆدا ھەلکورمابووم.

ئەمڕۆ نامەم نەبوو، بەلام ترس و دوودلێشم نییە. میلینا، تكات لێ
دەكەم قسەکانم بە چاکی وەر بگرە. من ھەرگیز شپرزە و دلپەشیو
نیم، ئەگەر ھەندیک جار وا ھاتیتمە بەرچاو، كە زۆر جار ھەر وایش
دیمە بەرچاو، ھۆکارەكە تەنیا لاوازی و ئەلھای دلێكە كە لەگەل
ھەموو ئەمانەیشدا بە چاکی دەزانیت بۆ لێدەدات. دیوھەکانیش
لاوازییان تێدایە. من وا دەزانم كە سەردەمانیک تەنانەت ھیرقەل
لاواز بوویت، بەلام من بە ددانە قفلکراوھەکانمەو، بەرانبەر
چاوەکانت، كە تەنانەت بە روونی دەیانبینم، دەتوانم بەرگە ی ھەموو
شتیک بگرم. دووری، پەشیوی، دوودلی و بینامەبیش.

چەند شادمانم، چەندە شادمانم دەكەیت! بریگرتە یەك (موكل) ھاتە لام.
بیری لێ بکەرەو، من بریگرتە یەكیشم ھە یە، بوو بە ھۆی ئەو ھێ وازی
لە نووسینی نامەكە بەینم. کاتم لێ تال بوو، بەلام ئەم پیاوھ
دەموچاویکی دلگیر و كۆك و گۆشتنی ھەبوو. لە ھەمان كاتدا ئەمەندە
پیاویکی چاك بوو، كە گالتە و قسە ی خۆش تێكەل بە ئیدارە بكات،
لەگەل ئەمانەیشدا لە كاتی گرتم. من نەمدەتوانی لەسەر ئەمە
بیبەخشم، پاشان ناچار بووم لە شویتەكەم ھەستم و لەگەلیدا برۆم
بۆ دايرە یەكی تر، بەلام ئازیزەكەم. ئەو ریزیسی لای تۆ زۆر بوو -

چونکه پړیک له و کاته دا که دهمویست له جینگه که م هه ستم، کارگوزاریک دیته ژووری و نامه یه کی تو ده هیئتیت، من له پړی پلکانه کاندنا نامه که ده که مه وه. خوا گیان! وینه یه ک له زه رفه که دایه. شتیکی ته واو مه حال. نامه یه کی سالانه. نامه یه کی هه تاهه تایی و هیند دلوفان که هیچ له وه چاکتر نییه. وینه یه کی بیته وا و خه مبار. ته نیا له گهل فرمیسک و ترپه ی دلدا ده توانیت ته ماشای بکیت و هیچی دی. وا دیسان غه ریبه یه کی تر له پشت میزه که م دانیشتووه.

شتیکی تریش: کاتیک تو له دلمدایت من ده توانم بهرگی هه موو شتیک بگرم. نه وه ی که جاریک بوم نووسیوویت، نه و پوژانه ی نامه ی تو یان تیا نییه، پوژانیک هه راسانکه رن، راست نه بوو. نه و پوژانه ته نیا به شیوه یه کی ترسناک قورس بوون. که شتییه کی قورس که ئاوگیره که ی زور له قولیدا بوو، له گهل نه وه یشدا شه مالی یادی تو به ره و پیشه وه ی ده برد. میلینا، تاقه شتیک هه یه به بی هاوکاری تو ناتوانم بهرگی بگرم "ترس و شپزه یی". به رانبه ر به مه گه لیک بیتوانام، ته نانه ت ناتوانم تاقه جاریک له سه رتاپای نه م هه یولایه بروانم، ده مخاته ده ریایه کی بیتپایانه وه.

نه وه ی ده رباره ی یارمیلا ده یلیتیت ته نیا لاوازییه که له لاوازییه کانی دل، تو دلت بو چرکه ساتیک بروا به من ناکات، تو بیریک و ات به سه ردا دیت. ئایا به م مانایه من و تو هر دوو که سین؟ ئایا ترسه که ی من له گهل ترسی خو په رستیدا جیاوازی هه یه؟

وا جاریکی دی وه ستانیک، من ئیدی ناتوانم له ئوفیسه که دا نامه بو تر بنووسم.

نه گه ر نه م نامه یه زور دلنیا که ر نه بوو، نه و نامه دریزه ی که منت لی ئاگادار کردووه و تا راده یه ک هه راسانی کردووم، چیی تیا باس ده که یه؟

خیرا ئاگادارم بکه ره وه که ئایا پاره که ت به ده ست گه یشتووه. نه گه ر ون بوو بیت، جاریکی تریش بو ت ده نیترم، نه گه ر نه ویش ون بوو بیت،

ديسان دهينيرم و هر بهو شيويه تا کوتايي. تا ئه و کاتهی
هر دوو کمان دهستان له هه مانه که دیته دهره وه. ته نیا ئه و کاته یسه
که هه موو شتيک ریکوره وان ده بیته.

-ف-

گوله که م به ده ست نه گه یشت. پنده چیت له دوا چرکه دا ئه وه ت زانییته
که گوله که له وه جوانتره به من بدریت.

پراگ ۶ی ئوگست ۱۹۲۰ ههینی

که واته تو نه خوشیت و له و کاته وهی ده تناسم به م رادهیه نه خوش
نه بویت؟ که واته مه و دایه ک له نیوان من و تو و ئه م نه خوشییه دا
ههیه که برینی زهحه ته. دهر دیکه ده بیته به هوی ئه وهی هه ست بکه م
له ژووره که تدام و تو به زهحه ته ده مناسیته وه. من بی یارویاوه ر،
له نیو ته ختی نووستن و په نجه ره دا سه رگه ردان بیم و بچم و بر و
به که س نه که م. نه به پزشکی و نه به دهرمان، نایشزانم چی بکه م چاو
له ئاسمانه تاروماره که ده برم که دوا ی ئه م هه موو ساله خوشه
به سه رچوانه، یه که مین جاره پرووه راسته قینه که ی ده بینم، که له
راستیدا نا ئومیده، په رده ی فریوی لاداوه و وه ک خودی من بی
فریاد په سه. تو له ناو پیخه فی نه خوشیدایت؟ کی خوار دنت بو دینیت؟
چ جوره خوراکیک ده خویت؟ ئه م سه رنیشیه چییه؟ ئه گه ر دهر فته ت
ده سته که وت شتیکم له و باره یه وه بو بنووسه. جار یکیان ها ور پیه کم
هه بوو، جووله که یه کی خوره لاتی و ئه کته ری شانق بوو. هه ر سی
مانگ جار یک بو ما وهی چه ند رۆژیک تووشی سه رنیشیه یه کی سه یر
ده هات، که چی له کاتی تر دا ته ندروستی باش و هیچی نه بوو.
له ور ژانه دا که تووشی سه رنیشیه که ده هات، ناچار بوو له ناوه راستی

شەقامدا بوەستیت و پال بە دیواری مالەکانەوہ بدات. لەو کاتەدا
کەس نەیدەتوانی هیچی بۆ بکات، جگە لەوہی بۆ ماوہی نیو سەعات
سەرخواری شەقامەکە بکات و چاوہرپی بیت.

کەسی نەخۆش کەسی تەندروست بەجی دیلیت، بەلام کەسی
تەندروستیش کەسی نەخۆش ھەر بەجی دیلیت. ئایا ئەم ئازارانە
بەردەوام دووبارە دەبنەوہ؟ ئەی پزیشک؟ ئەی تو لە کەیەوہ تووشی
ئەو ئازارانە بوویت؟ پیدەچیت ئیستایش حەب بخویت؟ خراپە! خراپ؟
من تەنانەت رینگە بە خۆم نادەم بە 'مندال' ناوت بەرم.

بەداخەوہ سەفەرەکەت جاریکی تر دواکەوت. ھەنووکە تەنیا رۆژی
سێشەممەیی ھەفتەئیندە سەفەر دەکەیت. پیم خۆشە لەنیو دەریاچە
و دارستان و چیاکاندا تەندروست بتبینم. من ئەو شانسەم نییە، بەلام
لەمە زیاتر چەند خۆشەختیم بویت؟ من چاوچنۆکم، چاوچنۆک!
بەداخەوہ تو ناچاریت ھەموو ئەم ماوہیە بەدەم ئازاردانی خۆتەوہ لە
قەینا بەسەر بەریت.

قەسەکردن لەسەر دافوس ئەخەینە کاتیکێ تر. من ناچم بۆ ئەوئ،
چونکہ تا بلتی دوور، گران و پێویستیش ناکات. ئەگەر بریار بیت لە
پراگ دەربچم - ئەگەری ئەوہیش ھەیە - باشترین کار ئەوہیە بچم بۆ
کوند، لە لایەکی تریشەوہ کێ لەوئ پێشوازیم لێ دەکات؟ دەبیت بیر
لەوہیش بکەمەوہ. لێ بە ھەر حال لەپیش ئۆکتۆبەردا لە پراگ
دەرنایم.

دوینیشەو (شتاین)^{۱۴۵} ناویکم بینی، رەنگە تو ئەوت لە چایخانە
و بیناسیت. ھەمیشە بە شا ئەلفونس^{۱۴۶} بەراورد کراوہ. ئەو لە ئیستادا
بریکاری داواکاری گشتییە. پێی وتم زۆر خۆشحالە بە دیدارەکەم و
دەیەوئ پرسیاریکم لێ بکات کە پەیوەندیی بە کاری پارێزەرییەوہ

^{۱۴۵} لە سەردەمی کافکاندا دۆکتۆر پاول شتاین پارێزەریکی بەناویانگ بوو لە پراگ.

^{۱۴۶} مەبەست ئەلفونس دوونزەھەمی شای ئیسپانیایە (۱۸۸۶ - ۱۹۳۱).

ههيه كه پيشه‌ي ههردوو كمانه، پيشتريش ويستويه‌تي ته‌له‌فونم بۆ بكات. 'چاكه! پرسياره‌كه‌ي له‌باره‌ي چيه‌وه بيت باشه؟' له‌باره‌ي ته‌لاقه‌وه كه په‌يوه‌ندييه‌كي به‌تويشه‌وه ههيه. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌يه كه داواي لى كردم منيش ده‌ست له‌كاره‌كه وه‌ربدهم، به‌راستي له‌تاوا په‌شوگام و ده‌ستم خسته‌سه‌ر دلم، پاشان ده‌ركه‌وت كه په‌يوه‌ندي به‌ته‌لاقى يه‌كيك له‌باوك و دايكى شاعيره‌وه ههيه.^{١٤٧} واتا دايكى شاعيره‌كه كه من نايناسم داواي له‌دوكتور شتايين كردووه كه ئه‌ويش داوا له‌من بكات، بۆ ئه‌وه‌ي تواناي خوُم به‌سه‌ر شاعيره‌كه‌وه به‌كار به‌ينم تا مامه‌له‌ي باشتر له‌گه‌ل دايكيدا بكات و به‌قسه‌ي ناخوش و دل‌ره‌قانه له‌گه‌لدا نه‌جوولتته‌وه.

به‌م بۆنه‌يه‌وه با بيت بليم كه چ‌هاوسه‌رگيرييه‌كي سه‌يروسه‌مه‌ره‌يه. بيري لى بكه‌ره‌وه: ژنيك^{١٤٨} پيشتر هاوسه‌رگيري كردووه. له‌هاوسه‌رگيري پيشووي مندالينكي ههيه (ئه‌و شاعيره‌يه كه باسمان كرد)، به‌لام ئه‌م منداله له‌ميردي دووه‌ميه‌تي كه ئيستاييش هه‌ر ميرديه‌تي، بۆيه شاعيره‌كه ناوي ميرده‌كه‌ي پيشووي دايكى هه‌لگرتووه، نه‌ك باوكه راسته‌قينه‌كه‌ي كه ئه‌مه‌ي ئيستايه، پاشان ئه‌م دوانه ده‌بنه ژنوميرد، وا ئيستاييش داواي چه‌ندين سال ژنوميردي له‌سه‌ر داواي پياوه‌كه كه باوكى شاعيره‌كه‌يه، جيا‌ده‌بنه‌وه، (ته‌لاقه‌كه پيشتر ريگه‌ي پى دراوه)، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ي ژنه‌كه كيشه‌ي نيسته‌جيبووني هه‌يه و ناتوانيت ئاپارتمانينك په‌يدا بكات، هيشتا وه‌ك ژنوميرد پيگه‌وه ده‌ژين، به‌لام پياوه‌كه، له‌گه‌ل ئه‌و ژيانى ژنوميردايه‌تبييه‌يشدا (كه هۆيه‌كه‌ي نه‌بووني ئاپارتمان) له‌گه‌ل ژنه‌كه‌دا ناشت نابيتته‌وه، ته‌نانه‌ت ئاماده‌ نيه‌ واز له‌كاروبارى ته‌لاقه‌كه به‌ينيت.

^{١٤٧} له‌وه ده‌چيت نامازه‌بيت بۆ شاعيريكي لاو كه له‌نامه‌كاني پيشتردا باسي كراوه و هه‌مان گروستاف يانوشه.

^{١٤٨} مه‌به‌ستم دايكى شاعيره‌كه‌يه.

ئايا سۆزى ئىمەى مرؤف نەبوو بە گالتە چارى؟ من ئەو پياوھ دەناسم. پياوئىكى چاك و شەرىف، ژىر، زور لايەق و بەتوانا و دلسۆزە.

زور بەتاسەوھ چاوەرپى لىستى ئەو شتانەم كە دەتەوئت. ھەرچۇنئىكە بىئىرە. چەند زياتر بىت، باشتر، بەناو ھەر كئىب و ھەر شتىكدا كە لەو لىستەدا بىت دەگەرئىم تا لە رىگەيانەوھ سەفەر بۇ ئىھەننا بكام. (بەرئىوھەر ھىچ رىگرىيەك بۇ سەفەرەكە ناكات)، چەند دەكرىت بۇ ئەو سەفەرە دەرفەتى زياترم بدەرى. دەئىشتوانىت ئەو وتارانەى پىشتر لە قرىبونادا بلاوت كردوونەتەوھ بە ئەمانەت بمدەئىتى، ھەرۇھەا من تا رادەيەك ھەز دەكەم سەفەرەكەت بكامەت. بىگومان دەبىت خۆت لەو جىگەيانە ببوئىرئىت كە پەئىوھەندىيە پۇستىيەكانىان خراپە. بە كورتى نامەم بۇ بنووسە و پىم بلى دنىاي تۆ لە چ داہە. باشە؟ ژىانت، ئاپارتمانەكەت، پىاسەكانت، ئەو دىمەنەى لە پەنجەرەوھ دەبىئىت، خواردنىش (ھەمووئىم بۇ بنووسە) بۇ ئەوھى منىش كەمەكىك بەشدارىي ژىانەكەت بكام.

پراگ ۳۱ ژولای ۱۹۲۰ شەممە

من لەم چركەساتەدا شپرزە و خەمگىنم. بروسكەكەتم ون كردووه. لە راستىدا نابىت بروسكە ون بىت، بەلام ھەر بەدوادا گەرانەكەى تا رادەيەكى زور خراپە. لە راستىدا خەتاي تۆيە. ئەگەر بروسكەكەت ھىند جوان نەبوایە كە ئەو ھەموو ماوھىە بە دەستىەوھ بگرم (ئىستا ئاوا ون نەدەبوو).

تاقە شتىك ئاسوودەئى تىنگەراندەم ئەوھبوو كە دەربارەى پزىشك نووسىبووت، كەواتە خوئىنەكە شتىكى گرنگ نەبوو. باشە. من خۆئىشم ھەر وام ھەست پى دەكرد. وەك ئەوھى منىش لای خۆمەوھ

پزیشکیکی ته و او بم. ئەو ئیستا له باره‌ی نه‌خۆشیی سیه‌لکه‌وه چی ده‌لێت؟ دنیام ده‌ر باره‌ی شته‌لگرتن یان برسیه‌تیکیشان هه‌چی پێ نه‌وتوویت. ئایا له‌و باره‌یه‌وه که ده‌بیت له‌گه‌ل مندا میهره‌بان بیت، هه‌چی پێ نه‌وتوویت؟ ئایا به‌وه قایلیت؟ یان هه‌ر ناوم نه‌هاتوه؟ به‌لێ! به‌لام ئەگه‌ر پزیشک له‌ منوه هه‌چی له‌ به‌رده‌ستدا نه‌بیت، من به‌ چی دلخۆش بم؟

به‌راست نه‌خۆشییه‌که‌ت هه‌ند ترسناک نییه؟ ئایا له‌وه زیاتر که چوار هه‌فته بتنیریت بۆ گوند، قسه‌ی تری نییه؟ به‌راستی ئەمه زۆر که‌مه. نا، من به‌ سه‌فه‌ره‌که‌ت نارازی نیم، زیاتر نارازیبوو نه‌که‌م له‌سه‌ر ژیا‌نی تویه له‌ هه‌ننا. برۆ! تکات لێ ده‌که‌م برۆ. له‌ نووسینیکتدا بۆ من باست له‌ ئومیدی‌ک کردبوو که له‌و سه‌فه‌ره‌دا ده‌بیینیت. ئەوه به‌سه‌ بۆ من که پێم خۆش بیت سه‌فه‌ره‌که‌ بکه‌یت.

دیسانه‌وه له‌ باره‌ی سه‌فه‌ره‌که‌ی هه‌نناوه، له‌وسا خراپتره. که تۆ به‌ جیدی له‌ باره‌ی ئەو سه‌فه‌ره‌وه قسه‌ ده‌که‌یت، ئەوسا لێره به‌راستی زه‌وی ده‌که‌وێته له‌رزین، من له‌ چاوه‌روانیی ئەوه‌دام فریم بداته‌ ده‌ره‌وه. لێ هه‌چ روو نادات، به‌لام ئەوه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ رینگیه‌کانی ده‌ره‌وه هه‌بیت (من له‌ باره‌ی رینگیه‌ ناوه‌کییه‌کانه‌وه هه‌چ نالیم، چونکه هه‌رچه‌نده ئەو رینگیه‌یانه به‌هه‌زترن، به‌لام ناتوانن به‌رم لێ بگرن. نه‌ک له‌به‌ر ئەوه‌ی که من به‌هه‌زیم، به‌لکه‌ له‌به‌ر ئەوه‌ی که له‌وه بیتواناتم به‌هه‌م به‌ره‌و دواوه‌م به‌رن) من پێشتر نووسیومه. ده‌شیت ئەم سه‌فه‌ره له‌ تاقه‌ رینگیه‌که‌وه ئەه‌نجام بدریت که ئەویش درۆکردنه. به‌داخه‌وه من ده‌ترسم درۆ بکه‌م. نه‌ک ترسی پیاویکی شه‌ریف، به‌لکه‌ ترسی قوتابییه‌ک. با له‌مه‌یان گه‌رین. من وا هه‌ست ده‌که‌م، یان به‌ لایه‌نی که‌مه‌وه وای داده‌نیم که ئەگه‌ریک بۆ سه‌فه‌ره‌که‌ هه‌بیت. ئەویش ئەو کاته‌ی که من بێ هه‌چ هه‌لومه‌رجیک و به‌ ناچاری و له‌سه‌ر ئاره‌زووی تۆ، یان خۆم بێم بۆ هه‌ننا. له‌م حااله‌دا، بۆ جاری دووه‌م، ته‌نانه‌ت وه‌ک قوتابییه‌کی سه‌ره‌ڕویش ناتوانم درۆ بکه‌م، بۆیه ئەم ئەگه‌ری درۆکردنه

بۆ خۆم دابین دەکەم. من لەو ئەگەرەدا دەژیم، وەک تۆ چۆن لەسەر قسەى خۆت ژیايت که زۆر زوو دىيت! ھەر لەبەر ئەمەيە که من ئىستا نايەم. لەباتى ئەو بېريارە بنەبرەى ئەم دوو پوژە (تکات لى دەکەم لەبارەى ئەم دوو پوژەو بەم مەنوسە، بەم کارە ئازارم دەدەيت. لەگەل ئەو ھيشدا ئەم کارە پيويست نىيە، بەلکو نيازىکى بىسنوورە) من ھەميشە تواناي ئەگەرى ئەو دوو پوژەم ھەيە.

ئەو ھى پەيوەندىي بە گولەکانەو ھەييت بىنگومان ئىستا پەژمور دە بوون. ئايا تا ئىستا وەک ئەو ھى بە منت پەوا ديو، پەوتى راستەقینەى گولەکانىشت ھەر بەو دەردە بردوو؟ دەييت پىت بلىم که ئەم کارە گەلىک ناخۆشە.

من خۆم ناخەمە ناو شەرى تۆ و ماكسەو. من لە دەردەو ھى چالەکە دەو ھستم، داو ھرى لەسەر بۆچوونەکانتان دەکەم و خۆم دەپارىزم. بىنگومان تۆ ھەرچىيەک دەلئيت راست دەکەيت، لى ئىستا ئىمە دەمانەو پىت جىگەکانمان ئالوگور بەکەين. تۆ زىدى خۆتت ھەيە و دەيشتوانىت گوئى پى نەدەيت و پەنگە ئەمە باشترىن کات پىت کەسىک بتوانىت لەگەل زىدى خۆيدا بىکات، بەتايبەتى لەو لايەنەو کە ئەو ھى لە زىدەکەتدا ھەيە، نەتوانىت گوئى پى نەدەيت، بەلام ئەو زىدى نىيە تا گوئى پى نەدات، بۆيە ناچارە بەردەوام بەدوايدا بەگەرپىت، يان دروستى بکات. ئىتر ئەو کاتە پىت کە کللەو کەى بە گولمىخەکەدا ھەلدەواسىت، يان ئەو کاتەى دواى مەلە لەبەر خۆر پاكشاو، يان ئەو کاتەى دەيەو پىت کتیبىک بنووسىت و دەييت تۆيش و ھرى بگىرپىت (پەنگە تا ئىتر بەشە بىزارىيەکەى ئەو کەمتر پىت، بەلام ئەى تۆى ئازىز و نەگەت. لەبەر ھەستەگوناهکردن چەند بارى گران لە ئەستو دەگرپىت. دەتبیىم بەسەر کارەکەتدا چەماو پتەو، گەردنت پووتە، من لە پشتتەو دەو ھستم، تۆ ئاگات لى نىيە. تکايە ئەگەر لەدواو ھەستت بە لىنوم کرد بەسەر گەردنتەو، بىزار مەبە. مەبەستم ماچ نەبوو.

ته نيا نه شقيني بي فريادرهسه). به لي، ماكس ناچاره هميشه بير له مه بکاته وه، ته نانه ت نه و کاته يش که نامه بو تو دهنووسيت. سهيره که تو به شيويهه کی گشتی به رانبر به و زور چاک بهرگريت له خوت کرد، به لام له ورده کاريبه کانداه سهرنه که وتيت.^{۱۴۹} دياره له باره ی ژيانی من له گهل باوک و دايکمداه و ههروهه ها دهر باره ی دافوس يش شتی بو نووسيويت. له ههردوو کياندا هه له بووه. بيگومان ژيانی من له گهل باوک و دايکمداه زور خراپه، به لام نه که ته نيا ژيانی روظانه م، به لکو ههروهه ها ژيان له و نه لقه ی سوز و خوشه ويستيبه دا. (به لي، تو هيچ له و نامه يه نازانيت که بو باوکم ناردووه) گيزه گيزی ميشيک به سهر لقی دره ختيکی چه سپناکه وه. هه رچه نده نه م ژيانه يش به شی خوی لايه نی چاکه ی هه يه، به لام ريک له وه ده چيت يه کيک له ماراسوندا شه ر ده کات و يه کيکی تر له ژووری نانخواردندا. خواي شه ر و سه رکه وتن له هه موو جيگه يه کدا هه ن، به لام جيگورکنيه کی ميکانیکی چ سوو ديکی هه يه؟ به تايبه تی که من له ماله وه نان ده خوم که له ئيستادا بو من له هه موو جيگه يه ک باشتره. قسه کردن له سهر دافوس با بمينيت بو روظيکی تر. تاقه شتيک که په يوه نديی به دافوس وه هه بيت و من پشتگيريی لي بکه م، ماچی کاتی سه فهره که مه.

پراگ ۷ ئوگست ۱۹۲۰ شه مه

دلوقان و هيور. ئايا من وام؟ به راستی نايزانم. شتيک ده يزانم نه وه يه تاقه ته لگورافينيکی وا ده توانيت سوود به هه موو نه ندامه کانی له ش بگه يه نيت، هه رچونتيک بيت نه مه ته نيا ته لگورافينکه، نه که ده ستيک بو که سيک دريژ کرابيت.

^{۱۴۹} له وه ده چيت ماكس برود زايونيسيکی چالاک بوويت که کافکا نه وه ی به لاره گرنگ نه بووه. رهنگ چه ندوچورنه که ی نيوان ميلينا و ماكس برود له و باره يه وه بوويت.

لئ ئەم تەلگورافە زەنگىكى خەمناكىشە، لەدوايەو ە گویت لە دەنگى نەخۆشىگە لەناو پىخەفى نەخۆشىدا ەلەستىت. ئەمرۆيش پۆژىكى ناخۆشە و نامەت نەگەيشتووە. ديسانەو ە پۆژىكى بىنامە. چۆن دەتوانم دلىيا بىم كە تۆ خۆت تەلگورافەكەت ناردووە و لەو ژوورەى سەرەو ەدا كە من زياتر لە ژوورەكەى خۆم لەوئ دەژىم. ەموو پۆژەكە لە جىگەدا نەكەوتوويت؟

ئەمشەو لەبەر لايەنگىرىي تۆ تووشى كوشتنىك ەاتم. خەونىكى ترسناك و شەوىكى خراو. وردەكارىيەكانىم بىر ناكەويتەو ە. وا ئاخىرى نامەيەكت گەيشت. بەراستى زۆر پوونە. نامەكانى تر كەم تا زۆرىك بە ەمان پادە پوون بوون، بەلام مرۆ پركىشى ئەو ەى نەدەكرد بىرواتە نىو پوونىي نامەكانەو ە. بەراست تۆ چۆن دەتوانىت درۆ بكەيت؟ بە ناوچاوتا ديارە ناتوانىت درۆ بكەيت.

من لۆمەى ماكس ناكەم. من بىروام وايە ەەرچىيەكى نووسىو ە راست نىيە. ەيچ شتىك، ەيچ كەسىك، تەنانەت ئەگەر چاكترىن كەسىش بىت نابىت دەست بخاتە كارمانەو ە. ەەر لەبەر ئەمەيش بوو كە دوئىنشەو تاوانى كوشتنىكم ئەنجام دا. لە كاتى قسەكردن لەگەل يەكىندا كە گوايە خزمە، شتىكى وت كە بە تەواوى لە بىرم نىيە، بەلام كەم تا زۆر بەو مانايە بوو كە فلان كەس يان فىسار كەس بەكەلكى كار نايەن. لەدوايىدا خزمەكەم بە لاقرتئو ە وتى: 'چاكە، پەنگە مىلينا بتوانىت بىكات'. منىش ەەر لەبەر ئەو ە بە شئو ەيەك لە شئو ەكان كوشتم و بە شپىزەيى گەرامەو ە مالهو ە. لە مالهو ە يەكسەر داىكم كەوتە دوام. لەوئيش ديسانەو ە قسەيەكى لەو بابەتە ەاتەو ە گۆرئ، لەدوايىدا زۆر بە توورەيىو ە ەاوالم كرد: 'ەەر كەسىك شتىكى خراپ دەربارەى مىلينا بلىت، ئەگەر باوكىشم بىت، يان ئەو دەكوژم، يان خۆم'. پاشان لە خەو ەكەم ەستام، بەلام نە خەو بوو نە بىدارى. ديسانەو ە دەگەرئىمەو ە بۆ نامەكانى پئشوو. لە راستىدا ئەم نامەيە زۆر لەو نامانە دەچىت كە بۆ ئەو كچە نووسراو ە. نامەكانى شەو

جگه له خه موخه فه تی نامه کانی به یانی، چیی تر نه بوون (شه ویک نووسیوته که هه موو شتیک ده شیت جگه له له ده ستدانی تو) له راستیدا ته نیا په له پیتکه یه کی ده ویست تا ئه وهی مه حاله بیته دی. له وانه یه په له پیتکه که ئاماده بو بیت و رهنگه پرویشی دابیت. به هه حال: ئه م نامه یه دلدانه وهیه. نامه کانی پیشتر له شتیک ده چیت که مروف له ناویاندا زینده به گور ده بیت، له هه مان کاتیشدا بیرده کاته وه که ده بیت جووله نه کات، چونکه له وانه یه به راستی مردبیت.

که واته به راستی هه موو ئه مانه بو من مایه ی سه رسوورمان نه بوو. من چاوه پری بووم. تا ئه و شوینه ی ده متوانی خو م بو پرو به پرو بوونه وهی ئاماده کردبوو. بو ئه وهی کاتیک که پروی دا خو م بگرم. که ئیستا گه یشتووه بیگومان من ناتوانم به رهنگاری ببه وه، له گه ل ئه وه یشتدا که ئه و نامدات به زه ویدا. له لایه کی تره وه، ئه وهی له باره ی ته ندروستی خو ت و هه لو یستت به رانه ر به شته کانی تر نووسیوه، زور بیزراو و له من خراپتره. چاکه، که له سه فه ره که ت گه رایت ه وه، له و باره یه وه ده دوین، به لکو هیچ نه بیت ئه و موجیزه یه ی باست کردووه پرو بدات، ئه وهی که په یوه ندیی به جه سته ته وه هه یه. جگه له مه، له و لایه نه وه من ئه وه نده له تو دلنیام که چاوه پری موجیزه نه کم. ئه وه نده ی که تو وه ک سروشتیکی موجیزاوی، ئازار کیش، بیوهی، به ئاسووده یی به ره و دارستان و ده ریچه و نانخواردنت ده سپیرم. خو زگه ریگرییه ک بو ئه و شتانه نه بوایه.

کاتیک به نامه که تدا ده چمه وه: (تا ئیستا جاریکم خویندووه ته وه) ئه وهی ده رباره ی ئیستا و ئاینده ت دهینووسیت، ده رباره ی باوکت و منیش نووسیوته، بیر ده که مه وه. ته نیا به و ئه نجامه ده گم (جاریکی تر ئه مه م به ته واوی بو پروون کردوو یته ته وه) که به راستی جگه له من، که س هوکاری به دب ختییه که ی تو نییه، له م لایه نه وه کاتیک زور به وردی ته ماشای حاله ته که ت ده کم، به تاییه تی من پی له سه ر به دب ختییه

دەرەكییهكهی تۆ دادەگرم، چونكه ئەگەر من نەبوومایە تۆ لەپیش سێ مانگەو، یان لانی كەم ئیستا لە ڤیەننا نەما بوویت. تۆ ناتەوێت ڤیەننا بەجی بهیلت، دەزانم ئەگەر من نەبوومایە، تۆیش نەتەدەویست ڤیەننا بەجی بهیلت، بەلام رێك هەر لەبەر ئەم ھۆکارەیه كە دەشیت بوتریت ھەلبەتە لە نیوان ھەموو شتەكاندا، مانا و بایەخی ھەستی من بۆ تۆ لەمەدایە كە من مانەوہی تۆ لە ڤیەننادا مومكین بكم.

بەلام پیویست بەم ھەموو دورودریژی و جوانە ڤیلانە ناكات. ئەو ھەندە بەسە ئەو راستیە لە بەرچاوی بگرین كە تۆ پشتر جارێك لە میددەكەت جیا بوویتەتەوہ. تۆ پشتر دەتوانی لەژیر گوشاریكی لەئیستازیاتردا بە ئاسانی لێی جیا بییتەوہ، بەلام لە ئیستادا تۆ تەنیا لەبەر خاتری جیا بوونەوہی رووت، جیا دەبییتەوہ، نەك لەبەر كەسێكی تر.

لێ ھەموو ئەم سەرنجانە جگە لە راشكاوی، چیی تر نین. بیگومان ئەو شتانە بەو پەری خوشییەوہ دەكړم، بەلام وا بزانیم بلوزكړین لە ڤیەننا چاكترە، چونكه پێدەچیت بۆ ناردنی مۆلەتی بویت (لەدوا بییشدا، لە یەكێك لە ھۆبەكانی پۆست، تەنانت بەبێ مۆلەتی ناردن كتیبیش نانێرن، كەچی لە ھۆبەیهكی تردا بێ هیچ كیشەیهك قبوولی دەكەن) باشە! بەلكو لە پیشانگەكە رینماییم بكن (من ھەمیشە ھەندیک پاره دەخەمە زەرفی نامەوہ، ھەر كاتێك تۆ بلیتی -بەسە- ئیتر من خیرا وازی لێ دینم).

سوپاسگوزارم كە رینگەت دام (تربیونا) بخوینمەوہ. بەم دوا ییە لە ڤینستل پلانس كچیکم بینی تربیونای دەكړی. دیار بوو لەبەر وتاری (مۆد) دەیکریت. ریکپۆشی پیوہ دیار نەبوو. بەداخەوہ زۆر لێی رانەمام، بۆیە نەتوانی بە چاکی ئەوہ ببینم كە وتارەكە چەند کاریگەری لەسەر رینماییکردنی ئەو ھەبوو. نەخیر، تۆ ھەلەیت كە وتارە خەلكپەسەندەكانت بە سووك تەماشای دەكەیت. من بەراستی قەرزاری چاكەیی تۆم كە دەتوانم بە ئاشكرا وتارەكان بخوینمەوہ (شەرم لێ دیت بلیت زۆر جار بە دزییەوہ دەمخویندەوہ).

نەگونجانەيە كە لە مندا ھەيە، بەلام لەگەل ئەو ھيشدا ئەم توانايە ھيئەند
گەرە نيبە كە ھيچ نەبيت لەم چركەساتەدا وا لە من بكات بەردەوام
بم لەسەر نووسين. لافاويك لە خوشەويستی و ئازار من لە نووسين
دەكات. من لەگەل خۆيدا بەرەو جيگەيەك توور دەدا كە دوور بيت لە
قەلەم و كاغەز.

پراگ ۸ تا ۹ ئۆگەست ۱۹۲۰ - شەوی بەكشەمە

شتيک لە ئەنجامگيريەکانی تۆدا ھەيە ماوہيەکی زۆرە بيەری منی
سەرقال و شپرزە کردووە، بەتايبەتی لە دوا نامەتدا ئەو شتە بە
ئاشکرا دياریە. ئەو ھەلەيەکی گەرەيە كە ناتوانيت نكوليی لى
بکەيت، کاتيک دەلييت ھيئەند ميژدەكەتت خوش دەويت (بەراستيش
وايە) كە ناتوانيت دەستبەرداری بيت. (مەبەستم ئەو ھەيە كە تەنيا لەبەر
خاتری من بيت، ئەگەر بەو خوشەويستیو ھەو ئەو كارە بکەيت بۆ من
گەليک ناخوش و مەترسيدا رە) منيش ھەر لەسەر ئەو پرايەم. كە
دەلييت ئەگەر بشتوانيت وازی لى بينيت، ئەو لەبەر ئەو ھەيە لە ناخو ھە
پيويستی بە تۆيە، ناتوانيت بەبى تۆ بژى، بۆيە ناتوانيت وازی لى
بھينيت، ئەمەيش جيی بپرواپتکردنە. بەلام كە دەلييت ئەو لەبەر
ھۆكاری دەرەکی و ناوہکی بەبى تۆ دەرەقەتی ژيان نايەت و تويش
لەبەر ئەمە (واتا ئەمە بە ھۆكاری سەرەکی دادەنيت) ناتوانيت لى
جياييتەو، ئەوسا من بەو ئەنجامە دەگەم كە تۆ ئەم قسەيە يان بۆ
تەواوکردنى بەلگەکانى سەرەو ھەكەيت (بۆ تەواوکردن، نەك بۆ
پالپشتى، چونكە بەلگەكان پيويستيان بە پالپشت نيبە) يان ئەم
قسەيەيشت يەكيتكە لە گەمە ئاوہزيبەكان (كە لە دوا نامەتدا ئاماژەت
پى کردووە) ئەو گەمانەي جەستە لەژييدا پيچ دەخوات، تەنيا ھەر
جەستەيش نا.

هەر ئیستا دەمویست شتی زیاتر لەبارەیی هەمان بیروپراکاتی پیشەوێ
بنووسم کە چوار نامەم لە تۆوێ پێ گەیشت. دیارە پێکەوێ نەگەیشتن.
یەکەم نامەیان ئەوێ دەربارەیی حالەتی بێهۆشکەوتنت نووسیوتە و
داخی پێ دەخۆیت. دواي کەمیک نامەیکە یەکسەر دواي
بێهۆشکەوتنەکەت نووسیوتە و لەگەل نامەیکە تێدا کە بێگومان زۆر
جوانە. دواي ئەو نامەیکە پەيوەندی بە ئەمیلی یەوێ هەبە. من
ناتوانم بە وردی ریزبەندی نامەکان بکەم، تۆیش رۆژی نووسینیان
دیاری ناکەیت.

باشە، هەول ئەدەم وەلامی پرسیاری (ترس و ئارەزوو) بەدەمەوێ.
سەختە لە سەرەتادا بتوانم هەموو شتەکان پوون بکەمەوێ. لێ
لەوانەبە بە دووبارەکردنەوێ لە چەند نامەیکەدا بتوانم ئەو کارە
بکەم. ئەگەر (نامەیکە بۆ باوکم) ی منت بخویندایەتەوێ (کە نامەیکە
خراپ و بێبایەخە) بۆ تێگەیشتنی ئەم مەسەلەبە زۆر یارمەتی
دەدایت. رەنگە نامەیکە لەگەل خۆمدا بێنم بۆ گموند.

ئەگەر کەسێک بێهویت (ترس) و (ئارەزوو) (وەک تۆ لە دوانامەکەتدا
باست کردووە) لە یەکتەر جیا بکاتەوێ، ئەوسا نەک خودی پرسیارەکە
ئاسان دەبیت، بەلکو وەلامدانەوێشی زۆر ئاسان دەبیت. لەم پووەوێ
من تەنیا (ترس)م هەبە و باسەکە ی بەم جۆرەبە:

یەکەم شەو وەبیردینمەوێ. ئەوسا ئیمە لە "تسلتنرگاسە" دەژیاین کە
بەرانبەر بە فرۆشکەبەکی پۆشاکفرۆشی بوو. کچە فرۆشیارەکە
خووی پێوێ گرتبوو لە بەردەم دەرگای فرۆشکەکەدا بوەستیت. من کە
تازە تەمەنم بووبوو بە بیست سال، لە قاتی سەرەوێدا، بەدەست
ئامادەکردنی وانەکانەوێ بۆ یەکەم تاقیکردنەوێ گشتی، کە بە لامەوێ
پوچ و بێمانا بوون، لەسەر ئەعساب دەژیام. هاوین بوو، هەوا گەرم
و تاقەتپروکین بوو. هەر بەو جۆرەبە کە یاسا قیزەوێکە ی پۆمانبم

له ژیر دداند بو، جار جاره له بهر په نجره که دهو ستم تا له دواییدا به زمانی ناماژه له یه کتر گیشتین. وا بریار بوو سهعات ۸ ای دواینیوه پړو برؤم به دواییدا، به لام که له عسردا چوومه خواره وه یه کیکی ترم له گه لیدا بینی. باشه! نه مه هیچی له من نه گورپی، چونکه من له هموو دنیا دهترسام و دیاره له و پیاویش ترسام. تهنانهت نه گهر نه ویش له وئ نه بوايه، دیسانه وه من هر لئی دهترسام. کچه که له گهل نه ویشدا که دهستی پیاوکه کی گرتبوو، به لام به ناماژه تینگه یاندم بکه ومه دوایان. به و جوره گیشتینه (شوتسن ئیلیند) و له وئ بیرهمان خوارده وه. من له سهر میزیکي نزیک به وانه وه دانیشتبووم. پاشان دیسانه وه که وتینه وه پئ. من هیدی هیدی له دوایانه وه ده پویشتم، تا گیشتینه ئاپارتمانی کچه که نزیک به بازارپی گوشت بوو. له وئ پیاوکه که مالئاوایی کرد و پویشتم، کچه که خیرا چووه ژوورئ. من ماوه یه که هر له ویدا چاوه پیم کرد تا کچه که دیسان گه رایه وه. ئینجا هر دوو کمان چووین بو ئوتیلنیک که ده که ویته (کلاین سایته) هموو نه م به سهرهاته تهنانهت پیش نه وه ی بگه ینه ئوتیله که، نه فسووناوی، ورووژینه ر و ترسناک بوو. له ئوتیله که یشدا هر وا بوو. کاتیک له به ره به یاندا (هیشتا هوا گهرم و خوش بوو) به سهر پردی کارلزبروک هدا به ره و ماله وه ده گه راینه وه، به راستی من دلخوش بووم. لی دلخوشییه که م له وه وه سه رچاوه ی گرتبوو که سه رنه نجام جهسته همیشه ماندووه که م ئاسووده ییه کی تیکه وتبوو. له وه یش گرنکتر، دلخوشییه که له وه وه هاتبوو که پروداوه که نه وه نده ترسناک و دزیو نه بوو. جاریکي تریش (وا بزانه دوو شه و دواي نه وه) من له گهل کچه که دا پویشتم، هموو شتیک وه ک جاری پیشوو به چاکی به ریوه چوو، به لام دواي نه وه که یه کسه ر له پشووی هاویندا سه فهرم کرد و کچیکي ترم ناسی و ماوه یه که رامبوارد، ئیدی نه مده توانی له پراگ ته ماشای کچه فروشیاره که بکه م و تهنانهت تاقه قسه یه کیشم له گهلدا نه کرد. نه و (له دیدی منه وه) بووبوو به هره

دوژمنم. له گهل ئه وهيشدا كه كچينكي دلپاك و ميهره بان بوو. ئه و
 به رده وام به نيگاكاني هستي ئه وهيان دهمان كه نازانيت بو ناچمه وه
 به لايدا. من نامه ویت بلیم تاقه بيانوی دوژمنایه تی من بو ئه و
 (بروایشم وایه كه وا نه بوو) له بهر ئه وه بوویت كه كچه كه له
 ئوتيله كه دا، به وپه ری به رانه ته وه شتیكي كرده ییت كه میک ناخوش
 بوویت (كه شیاوی وتن نییه) یان وشه یه کی كه میک ناخوشی به
 زماندا هاتیت (كه شیاوی وتن نییه)، به لام ئاسه واری ئه و شتم لا
 مایه وه. له و چركه ساته دا ده مزانی كه هه رگیز ئه وه م له بیر ناچیته وه،
 هه روه ها ده مزانی یان وام ده زانی كه ده یزانم، كه ئه و په فتاره
 ناشیرین و قسه ناخوشه، هه رچه نده له پروكه شدا پیوست نه بوون،
 به لام له گهل ئه وهيشدا له ناوه وده دا، به پیی ئه و هه لومه رجه ی
 په یوه ندیی به پروداوه كه وه هه یه، پیوستیه کی دروست كرده بوو.
 به راستییش ئه و په فتاره ناشیرین و قسه ناخوشه (كه له جووله یه کی
 بچووك و وشه یه کی بیبایه خی كچه كه وه ده ركه وت) هه ر ئه وه يش به
 توانایه کی شیتانه وه به ره و ناو ئوتيله كه ی برده بووم. ئه گه ر وا نه بوایه
 من به هه موو ئه و توانایه مه وه كه هه مبوو خۆم ده گرت و نه ده چوومه
 ناو ئوتيله كه وه.

ئه و هه سته ی ئه وسا بو هه میشه لای من مایه وه، هه ندیک جار
 ریده كه ویت، جه ستم كه بو سالانیکی دریژ هیور و ئارامه، جارینکی
 دی ئه و ئاره زووه وای ده خاته وه له رزین كه توانای به رگه گرتیم نییه.
 ئاره زووی شتیکی دزیوی زۆر تایبه ت. ئاره زووی شتیکی هه ندیک
 ناشیرین. به ئازار و قیزه ون. ته نانه ت له قوولایی ئه و كه مه يشدا كه له
 مندا ماوه ته وه، پاشماوه ی بو نیکی ناخوشه، له گوگرد، له دۆزه خ، له و
 پاشماوه زایونیه شاراو هیه ی كه به بی ویست چووه ته ناو پیسییه کی
 بیمانای دنیا یه کی دزیوی نه سته وه، به لام دوا ی چهنده سه عاتیک،
 دیسانه وه جه سته له سه ر هیورییه كه ی نامیتیت. ئه و ساتانه ی كه هه چ
 شتیك هیوری و ئارامی نامیتیت، لی له گهل ئه وه يشدا، من له و

ساتانهدا له ژير هيچ فشاريکدا نه بووم. ژياننکي خوش و نارام که تهنيا تاسه و ناره زووه کان نائاراميان ده کرد (ثايا نائارامييه کي له مه چاکترت بؤ سوراخ ده کريت؟) من له هموو نه و کاتانهدا که باره که بهم جوړه بوو، هميشه تهنيا بووم. ئيستايش بؤ يه که مين جاره له ژيانمدا که نه و جوړه کاتانه به سرده بهم، به لام به تهنيا نيم. هر له بهر نه وه يه که نه ک تهنيا ئاماده گييه کي جهسته يي تو، به لکو هر تهنيا بوونت مايه ي نارامی و بيئارامييه. له بهر نه وه يشه که من حزم به دزيوی نييه (له نيوه ي يه که می نه و ماوه يه دا که له مران به سره مر برد، به پيچه وانهي ويسته ئازاده که ي خو مه وه، شه و و پژ نه خشم بؤ فريوداني کچه کاره که ره ده کيشا. له وه گرنگتر، له دوا ماوه ي گوزه رانمدا له مران، کچيک به ويست و ناره زووی خوی پي پي گرتم. من وهک بلتي ناچار بووم پيش نه وه ي هر بتوانم له قسه کاني بگم، وشه کاني وه ربگيرمه سر زمانه که ي خو م). به پوالت من له مه دا هيچ کاري کي ناشيرين نابينم. له قسه کانيدا هيچ شتي کم نه بيني مايه ي وروژاندي دهره وه بيت، به لکو نه وه ي هه يه شتي که له ناوه وه ي خويدا ژيان دروست ده کات. به کورتي شتي کي تازه ي تيا بوو له بابته ي نه وه هه وايه ي که مرؤف پيش نه وه ي له به هشت بکه ويته خواره وه، بؤني ده کات، چونکه تهنيا شتي ک له وه وايه دا که بووني هه يه بؤت دهره خات ناره زو وابه سته ي که مايه سييه. له بهر نه وه يش که هه وا به ته واوي بووني نييه، که واته ترسيش بووني هه يه. له بهر نه وه ئيستايش تو ده زانيت، له گهل نه وه يشدا که من شه ويک له گموند دوو چاري ترس هاتم، به لام نه وه تهنيا ترسي کي ئاسايي بوو. (ناه... نه و ترسه ئاساييه شم به سه) که له پراگيش تووشي هاتووم. نه ک نه و ترس و شپرزهييه ي که له گموند دوو چاري بوو بووم. ئيستايش دهر باره ي ئه ميلي بؤم بدوي. من هه نوو که يش ده توانم له پراگ نامه به ده ست بيتم.

ئەمىرۇ ھېچ ناخەمە ناو زەرفى نامەكەو. سەبى لە يەكەمىن دەرفەتا،
ئاخر ئەم نامەيە زۆر گىرنگە و دەمەوئىت بە سەلامەتى بەدەستت
بگات.

بوورانەوہ يەكئىكە لە نىشانەكانى ئەو نەخۆشئىيە. تكتات لى دەكەم
سووربىت لەسەر ھاتن بۆ گەموند. ئەگەر پۆزى يەكشەممە باران
بىبارئىت، ناتوانئىت بئىت؟ ^{۱۰۱} چاكە. بە ھەر حال من بەيانئى پۆزى
يەكشەممە لە وئىستگەي گەموند دەبم. ئايا دئىئائىت كە پئوىستت بە
گوزەرنامە نئىيە؟ ئايا پئىشتەر لەم بارەيەوہ پرسىارت كردووہ؟ ئايا
پئوىستت بە شتىك ھەيە بتوانم لەگەل خۆمدا بئىھئىنم؟ ئايا مەبەستت لە
ناوھئىنانى ئوستازا ئەوہيە بچم بئىبئىنم؟ لى ئەو كەم دئىت بۆ پراگ (ك)
لە پراگئىش بئىت دۆزئىنەوہي بەرپاستى زەحمەتە) لەم بارەيەوہ ھېچ
ناكەم، مەگەر خۆت دووبارە قسە بكەيتەوہ، يان با بئىئئىت بۆ گەموند.
لەبارەي ئەو مەسەلەيەوہ كە پەيوەندئى بە ل ^{۱۰۲} وە ھەيە،
بەدھالىبوونئىك ھاتووہتە گۆرئى (چ يادەوہرئىيەكە! ئەمە كئىنايە نئىيە،
ئىرەئىيە، ئىرەئىش نئىيە، بەلكو گەمەيەكى گەلۆرانەيە) ئەوہي سەرنجى
منى راکئىشا تەنئا ئەوہبوو كە ئەو ناوى ھەر كەسئىكى دەھئىنا يان
گەمژە بوو يان فئىلباز، يان ئەو كچانەن كە ھەمئىشە دەيانەوئىت خۆيان
لە پەنجەرەوہ فرى بدەنە دەرەوہ. لە كاتئىكدا كە تۆ تەنئا مئىلئىئائىت و
لەوہئىش زىاتر مئىلئىئائىەكئىت گەلئىك شائىانى رئىزئىت. ئەمە منى خۆشحال
كرد، ھەر لەبەر ئەوہئىش لەو بارەيەوہ لەگەل تۆدا قسەم كرد. بە ھېچ
جۆرئىك بەرگريكردن نەبوو لە ئابرووى تۆ، بەلكو بەرگريكردن بوو لە
ئابرووى ئەو. وردتر بئىلئىم ھەلاوئىردكردنئىش لەئارادايە. خەزوورى

^{۱۰۱} لە دەستئووسەكەدا چەند وشەيەك لەم بەشەدا ھەيە ناخوئىندرتئىنەوہ، (بەرگن بوون و مئىشئىل
مولى) وئىراستارى دەقە ئەلمانئىيەكە.

^{۱۰۲} وای بۆ دەچن رەنگە مەبەستى (ئارتەلاورئىن يان ئارنوست لەسئىنگ) بئىت.

ٲايندهى، خوشكى ٲنهكهى، برائى ٲنهكهى و زاواى ٲيشووى،
 هه موويان كه سانىكى به ٲراستى ٲاىه به رزبوون.
 نامه كهى ٲه مرٲوت كه لىك خه مناك بوو، له مه يش گرنگتر ٲه وه يه كه له م
 نامه يه دا نه خوشىيه كه ت هيند به داخراوى نيشان دهده يت، كه منيش
 به ته واوى هه ست به داماوى ده كه م. جار جاره كه ناچار ده بم له
 ٲووره كه م بچه ده ره وه، ته نىا به ٲومىدى ٲه وهى كه كه ٲامه وه
 ته لگورافىكى ٲو له سه ر مىزه كه م ببينم، به ٲلىكانه كاندا سه رده كه وم و
 دىمه خوارى. ته لگورافىك به م جوړه نوو سرايىت: من ٲوژى شه ممه
 له گموند ده بم، به لام هيشتا ٲه و ته لگورافه نه كه يشتووه.
 (له ٲه راوىزىكى ٲه م نامه يه دا) ٲو كه مىك دواى سه عات ٩ ده كه يته
 گموند، له به ر ٲه وهى نه مساوى يت مه هيله له گومرگ ٲاىبگرن. من
 ناتوانم له سه ر ٲه و ٲسته يه به رده وام بم كه ده مه ويىت له گموند له
 كاتى يه كترى ببينىدا ٲيشكه شى بكه م.

ٲراگ ٲه ٲوگه ست ١٩٢٠ - يه كشه ممه

ته لگورافه كه كه يشت. به لى، ٲه نكه چاكترىن كار يه كترى ببينى من و ٲو
 بيت، ٲه گىنا كى حه زى ده كرد ٲه م كيشه يه چار نه كرىت! هه موو ٲه م
 گرفتانهى به زور خراونه ته به رده م من و ٲو له كوئوه هاتوون؟
 ناتوانىت هه نكاوىك بو ٲيشه وه بنىيت، ٲو چوون توانىوته له نىو
 كيشه كانى تردا به ركهى ٲه مه يش بگريىت. من زور ده مىك بوو
 ده متوانى كو تايىان ٲى به يىنم. چاو ٲه وه ندهى ٲىويست بيت، ده ببينى،
 به لام دل له وه ترسنو كتر بوو. ٲاىا من به وه لامدانه وه (وهك ٲه وهى
 ٲه و نامانه تاييه ت بن به منه وه) به و نامانهى كه به ٲاشكرا ده مزانى
 ٲه يوه نديىان به منه وه نىيه، دروم نه ده كرد؟ هىوادارم ٲه و ته لگورافهى

هه والى گەيشتنى تۆى تىايە بۆ گموند (بەم مانايە) بە شىك نەبن لەو
 ۱۵۲ وەلامە درۆيانە كە بە ناوى تۆوە دروست دەكرين.

من بە هيچ شىوہيەك ئەوہندە خەمگين نيم وەك لەم نامەيەدا
 دەردەكەويت. مەسەلەكە تەنيا ئەوہيە كە ئيتەر لەم چركەساتەدا شتىك
 نيبە بۆ وتن. هيورى ئەوہندە زالە، ناتوانيت لەم بىدەنگييەدا وشەيەك
 بليت. بە ھەرحال شەممە پىكەوہ دەبين. ۵ تا ۶ سەعات. ئەو ماوہيە
 بۆ قسەكردن كەم و بۆ بىدەنگى بەسە. بەسە بۆ دەستگرتنى يەكتر و
 چاوبرينە چاوى يەكدى.

پراگ دووى ئۆگەست ۱۹۲۰ - دووشەممە

باشە، بەپىيى خشتەي ئەو سەعاتانەي شەمەندەفەرى تيا بەرئى
 دەكەويت، وا ديارە وەزەكە لەوہ چاكتەرە كە من بيرم لى دەكردەوہ.
 هيوادارم خشتەكە راست بيت. بەم جۆرەي خوارەوہ:

۱ - پەخساندنيكى تا رادەيەك شياو.

من سەعات ۴ و ۱۲ دەقيقەي پاشنيوہەرۆ ليرەوہ بەرئيدەكەوم. سەعات
 ۱۱ و ۱۰ دەقيقەي دوآينيوہەرۆ دەگەمە ئيەنفا. ۷ سەعاتيک پىكەوہ
 دەبين، پاشان، واتا سەعات ۷ي بەيانيى يەكشەممە دەگەرئيمەوہ.
 ھەلبەت دەبيت ئەو ھوت سەعاتە بە جۆريک بيت كە من شەوي
 پيشووتر كەميك نووستيم (داوايەكى زۆر ئاسان نيبە)، ئەگەر وا
 نەبيت ماناي وايە تۆ تەنيا بەرانبەر بە ئازەلئىكى نەخۆش و داماو
 دانىشتوويت.

^{۱۵۲} ئەم نامەيە نامازەيە بە دياردەيەكى سەير كە لە پراگ دروست بووہ. چەند كەسيك نامەي بن
 وانوويان پىن گەيشتوو، ئەگەرچى بە دەستخەتى ميلينا نووسرابوون، بەلام ميلينا نەينووسيبوون.
 (پوونكرىنەوہي وەرگرتەر ئينگليزەكان).

۲ - رهخساندنيك كه به پيى بهرنامهى بهرپيگهوتنى شه مه نده فهره كه زور ناوازهيه.

من سهعات ۴ و ۱۲ دهقيقه ليتره بهريدهكهوم، بهلام لهپيش (لهپيش! لهپيش!) سهعات حوت و بيستوههشت دهقيقه دهگمه گموند. تهنانهت نهگهه بهمهويت به شه مه نده فهرى نيكسپريسى بهيانيى بگهريمهوه، ناتوانم پيش سهعات ۱۰ و ۴۶ دهقيقه نهوه بكم، بويه دهتوانين زياد له ۱۵ سهعات لهگهل يهكتردا بين، تهنانهت ريگهه لهمه چاكتريش ههيه. من ناچار نيم سواري نهه شه مه نده فهره بيم. شه مه نده فهرى سهرنشينيى له سهعات ۴ و ۲۸ دهقيقه دا دهچيت بو پراگ و من دهتوانم بهوه بيم. بهه جوهره دهتوانين ۲۱ سهعات لهگهل يهكتربين. نهگهه به قسههش بيت دهتوانين هه موو ههفتهيهك نهه بكهين (بيري لى بكهروهه).

لهه رووهوه تهنيا كيشهيهك ههيه كه وا بزانه كيشهيهكى جيددپيش نييه، به ههرحال دهبيت تو لى بكوليتتهوه... ويستگهه گموند سهر به چيكوسلوفاكيايه، بهلام شارهكهه سهر به نه مسايه. نايه دهكرت فلته فلت له سهر گوزهرنامه بهه نه ندهزهيه بيت كه دانيشتوويهكى هيه ننا، بو تپهه پوون له ويستگهيهكى چيكويهوه پيوستى بهه گوزهرنامه بيت؟ لهه حالته دا نهوانهه دانيشتووى گموندن، بو نهوهه بچن بو هيه ننا، پيوستيان بهه فيزهه چيكويهه. من بپروا ناكهه وا بيت، چونكه نهه زهرهه له ههر دوو كمان. له خويدا نهوه بو من كاره ساته كه دهبيت سهعاتيك له گومرگه گموند بمينمهوه، پيش نهوهه مؤلهتى رويشتم بدن، لهه حالته دا ۲۱ سهعاته كه متر دهبيتتهوه.

دواى نهه شته گرنگانهه باسم كردن، له راستيدا هيجى زياترم پى نييه بيليم. به ههرحال زور سوپاسگوزارى تووم كه تهنانهت پوزنيك ناهيليت بيتنامه بيم، نهه بهياني؟ من تهلهفونت بو ناكهه، چونكه يهكهه زورم شپزه دهكات، دووهه ميس له بهر نهوهه مهاله (پيشتر جاريكى دى سووسهه نهوهه كردوهه)، ستيه ميس له بهر نهوهه بهه زوانه

يەكتر دەيىنن. بەداخەوہ ئەمپرو ئوتتالا^{۱۰۴} كاتى نەبوو بۇ گوزەرنامەكى سەر لە بارەگای پۆليس بدات. سبەينى، بەلى، كارى كۆكردنەوہى پوولەكانت ناوازه بوو (بەداخەوہ من پوولەكانى ئىكسپرىسم لى بەجى ماوہ، كە بۇ پياوہكەم باس كرد خەرىكبوو دەست بكات بە گريان). تۇ بەو ھەموو سوپاسانەى لەبارەى پوولەكانەوہ لە منى دەكەيت كارى خۆتت ئاسان كردووہ، منيش بەو سوپاسانە قايلم. بەراستى چەند بتوانم پوولت بۇ دەنيرم. پوولەكانى لژيون،^{۱۰۵} بىرى لى بكەرەوہ! ئەمپرو ميزاجم بۇ گىرپانەوہى چىرۆكى پەرييان باش نييە. سەرم لە ويستگەى رېگەى ئاسن دەچيت. شەمەندەفەرەكان پيايدا دىن و دەچن. پشكەرى گومرگ و پشكەرى سنووريش لە چاوەروانىي فيزەكەمدا خۇيان مات داوہ، بەلام ئەمجارەيان فيزەكە راستە. فەرموو: 'بەلى، كيشەى نييە، رېگەى دەرچوون لە ويستگە، ليرەوہيە' - 'جەنايى گەرەپشكەينەرانى سنوور، دەرگريت بە يارمەتى دەرگاگەم بۇ بكەيتەوہ. من خۆم ناتوانم بيكەمەوہ. تواناي تەواوم بۇ ئەم كارە نييە، چونكە ميلينا لە دەرەوہ چاوەروانە. تەكايە دەرگريت؟ ئەو دەليت: 'ئا... بيگومان، من ئەمەم نەدەزانى، دەرگاگە دەكەويتە سەر پشت.

پراگ، ئۆگەست ۱۹۲۰ - سيشەمە

من بە چاكي خۆم بۇ رۆژى لەدايكبوونت ئامادە نەكردووہ، تەنانەت خەويشم لە حالەتى ئاسايى خراپترە، سەرم داخە، چاوم دەسووتيتەوہ، لاجانگم ديشيتين و دەيشكۆكم. ئەگەر بمەويت پيرۆزباييەكى دوورودريژت لى بكەم، كۆكين ناھيلىت. خۆشبەختانە پيوست بە پيرۆزباييى ناكات. تەنيا سوپاسگوزارى تۆم كە لەم

^{۱۰۴} خوشكە بچكولەى كافكا.

^{۱۰۵} لژيون (فەرەنسى) پەل، ھەنگ، فەيلەق. يەكەيەكى مېزى سوپاييە.

دنيايه دايت. ئەو دنيايهى بۆ يه كه مجار چاوم تيا هه لهينا، نه ده بوو
گومان له وه بکه که ده شیت بوونی تویشی تیا بیت (ده بینیت که منیش
ئه وهنده له دنيا نازانم، به لام من به پیچه وانهی تووه ددانی پیندا
ده نینم)، من له م باره یه وه سوپاسگوزاریی خۆم (تایا ئەمه به
سوپاسگوزاری داده نریت؟) به ماچیک پیشکەش ده که م ریک وهک ئەو
ماچهی له ویستگهی شه مه نده فەرکه پیشکەشم کردیت، هه رچه نده تو
پیت خۆش نه بوو (من ئەمڕۆ تا راده یه ک لاسارم).

هیچ کاتیک به ئەندازهی ئەم دوا یه حاله خراو نه بووه، ته نانه ت
هه ندیک جاریش وام هه ست ده کرد حاله زۆر باشه، به لام شانازیتترین
پوژی من نزیکه ی هه فته یه ک له مه و بهر بوو. له گه ل ئەوه یشدا که
هه ناسه م لئ برابوو، به ده وری هه وزیکی مه له فیرکردندا، به بی ئەوه ی
بوه ستم، ده سوورامه وه. نزیکه ئیواره بوو، ئیدی خه لکی زۆری تیا
نه مابوو وه، به لام هیشتا چهند که سیکی لئ بوو. له و کاته دا
یاریده ده ری مامۆستای مه له (منی نه ده ناسی) هاته لامه وه. وهک
به دوا یه یه کیندا بگه ریت، هه ر چاوه چاوی بوو، پاشان زانیی من
له ویم، له وه ده چوو منی هه لبژارد بیت. لئ پرسیم: 'پیت خۆشه که میک
به له مئاژوو بکه یته؟'، له وه ده چوو پیاویک له وئ بیت سزا بزانه م
قوئته راتچییه کی گرنگ بیت- که له دوورگه ی سوفیاوه هات بیت و
بیه ویت بیبه ن بۆ دوورگه ی یودن. گوا یه له و دوورگه یه دا ساختمانیک
زۆر گه وره دروست ده کریت. چاکه، با شته که زۆر گه وره نه که ین:
مامۆستای مه له منی بینییوو، بریاری دابوو ئەم کورپه نه گبه ته (که
منم) ده رفه تیکم بۆ فه راهه م بینیت که به خۆرای چیژ له گه رانیکی نیو
به له مه که ببینم. له هه مان کاتدا بۆ ریزگرتن له و قوئته راتچییه گرنکه،
ده بوو کورپیک ده ستنیشان بکریت که نهک ته نیا له رووی توانا و
لیزانیه وه پشتی پی بیه ستریت، به لکو ئه رکه که ی به چاکی ئەنجام
بدات، که لیبوو وه زوو بگه ریته وه و به دزییه وه ده ست نه کات به
به له مئاژووتن. ئەو وای ده زانی من ئەم مه رجانه م تیا یه. له و کاته دا

ترنکای گوره (خاوهن فیرگه مهله وانیهه که که ده بیست پوژیک
 له باره یه وه زیاتر باسیت بۆ بکه م) به ئیمه گه یشت و پرسیی ئایا ئه م
 کورپه توانای مهله وانیهه هه یه؟ مامۆستای مهله وانیهه که که دیار بوو
 ته نیا به نیگایه ک دهیتوانی هه موو شتیک له پوومدا بخوینیتیه وه،
 خاوهنی فیرگه که ی دلنیا کرد. من تا ئه و کاته هه چم نه وتبوو، ئیتر
 موسافیره که سوار بوو، که وتینه پئی. من وه ک کورپیکی به نه ده ب
 که متر قسم ده کرد. ئه و وتی ئیواره یه کی خۆشه، من وه لامیم دایه وه
 (به لئی)، پاشان له سه ری پویشته که له گه ل ئه وه یشتا خه ریکه هه و
 سارد ده کات، من وه لامیم دایه وه (به لئی). دوایی وتی من زور خیرا
 سه ول لئ ده دم. بۆ پیزلینگرتنی نه متوانی وه لامی بده مه وه. دیاره من
 به باشترین شیوه به له مه که م گه یانده دوورگه که. ئه و دابه زی و
 سوپاسی کردم، به لام من تووشی نائومیدی بووم که ئه و له بیر
 چوو پادا شتم بکات (به لئی، له بهر ئه وه ی کچ نه بووم و کور بووم). من
 وه ک تیر که وتمه سه ولیندان و زوو گه رامه وه. ترنکای گوره له
 زووگه رانه وه که م سه ری سوور ما. باشه، ماوه یه کی زوره وه ک ئه و
 پوژه خۆم به و شانازی کردنه ناوازه یه وه نه دیوه. زیاتر خۆم به
 شایسته ی تو زانی، ته نیا که میک زیاتر. که میکیش زیاد له ئاسایی
 خۆم به شایسته ی ئه و شانازییه وه بینی. له و پوژه وه تا ئیستا،
 هه موو ئیواره یه ک له فیرگه ی مهله وانیهه که چاوه رپیم، بۆ ئه وه ی
 گه شتیاریک بیت، به لام تا ئیستا هه چ که سیک نه هاتوه.

دوینیشه و، له خه وه نوچه که یه کدا، وام به بیردا هات له رینگه ی
 به سه رکردنه وه ی ئه و شوینانه ی له ژیا نی تو دا گرنگن، ئاههنگی
 جه ژنی له دایکبوونت بگیرم. پاشان یه کسه ر و بی هه چ هه ولینک له
 به رده م ویستگه ی خورا وادا بووم. بینایه کی زور بچووکه، له ناوه وه
 ته نگه به ره. شه مه نده فه ریکی خیرا و واگۆنیک تازه هاتوو له ناوه وه
 جیگه یان نه بوو. له ده ره وه وه ستابوون و نووسابوون به یه که وه.
 سئ کچی زور شیکپۆش، به لام زور لاواز (یه کینکیان پرچه درنزه که ی

به پشتی سهریدا هاتبووه خواری) له بهردهم ویستگه که وهستابوون و به بینینیان شاد بووم. سنی ئافرهتی باره لگربوون، ئهوسا زانیم ئه و کارهی تو کردبووت بهراستی هیند نائاسایی نهبووه، لهگهله وهیشدا زورم پی خوشبوو که تووم له ناویاندا نه دی. هه رچهنده خه م خوارد که تو له وی نه بوویت، لی بۆ دلدانه وهی خۆم، بی گویدانه ئه و ریپوارانهی به سهرسامییه وه به دهورمدا هاتوچۆیان بوو، له جانتایه کی بچووکدا که یه کیک له ریپواره کان له بییری چووبوو، هه ندیک بهرگی گه وره م ده رهینا.

به تاییه تی نیوهی دووه می تیپوس¹⁰⁶ ناوازهیه. توند، توورپه، دژی سامی و شکومهنده. تا ئه م دواییه من هیشتا له وه نه گه یشتبووم که بلاوکردنه وهی ئه وهی دهینووسین چهند بایه خداره. تو هیند ئارام، هیند پرپرپروا، هیند دلکارانه له گه له خوینه ردا ده دویت، له هه موو شتیکی تری دنیا داده برییت و ته نیا بایه خ به خوینه ر ده دهیت، به لام له کوتاییدا له پرا ده پرسیت: "ئایا ئه وهی نووسیومه جوانه؟ به لی، جوانه؟ باشه، من رازیم و دلخۆشم، لی له لایه کی دیکه وه من له تو دوورم و وهک پاداشتکردن ماچی تووم پی ناگات، ئه مه یش بهراستی کوتایی کاره و تو ئیدی له من دووریت. به راست ئایا ده زانیت که تو بۆ من وهک دیارییه کی ئایینی کونفه ر ماتسیون وایت (ئاخر جووله که کانیش جووره ئایینیکی کونفه ر ماتسون یان ههیه)؟ من سالی ۸۳ له دایک بووم، بۆیه له کاتی له دایکبوونی تو دا ته مهنی من سیانزه سالان بووه. سیانزه هه مین سالی له دایکبوون بۆنه یه کی تاییه تییه. ده بوو من له میحرابی کلیسه دا ئه و برگه یه ی زور به زه حمهت له بهرم کردبوو، بخوینمه وه. ده بوو پاشانیش له ماله وه و ته یه کی کورت (که ئه ویشم له بهر کردبوو) پیشکesh بکه م. دیارییه کی زورم درایه، به لام وا

¹⁰⁶ Typus هه مان Type. که به مانای جۆر و وینه و نمونه یه، له وه ده چیت لیره دا به مانای

نووسینیکی میلینا بیت - 3.

دەزانم ئەو رۆژە زۆر دلخۆش نەبووم. دياربېيەكى تايبەتيم پىن
نەدراپوو. داواى ئەو دياربېيەم لە ئاسمان كرد، بەلام دواخرا تا ۱۰ى
ئۆگەست.

هەرچەندە بە چاكىي ئاگام لە دە نامەكەى دوايى هەيه، بەلام جارنىكى
دى بە حەزىكى زۆرەو دەيانخوینمەو، لى دەبىت تۆيش نامەكانى
من بخوینتەو. تۆ لەويدا بە ئەندازەى پرسىارى قوتابخانەيهكى
كچانە پرسىار دەدۆزیتەو.

قسەكردن لەبارەى باوكەو دەهیلینەو بۆ گموند.

"گریتەم بىنى، كە رووبەرووى كچان دەبمەو ئەسايى ئەژنوم
دەشكى. ئايا بىرم لە تۆيش دەكردەو؟ بىرم نایەت. حەز دەكەم
دەستت بخەمە ناو دەستمەو. پىم خۆشە چاو لە چاوت بىرم.
ئەوئەندە و بەس. گریتە بخە لاو. تا ئەو جىگەيهى پەيوەندى بە لى
نەوئەشانەو^{۱۵۷} هەبىت. 'nechpu jak takoy clovek' من خۆشم
لەگەل ئەم مەتەلەدا تىگىراوم! بپروا ناكەم تەنانەت پىكىشەو بپوانىن
ئەم مەتەلە هەلبىنن، جگە لەو، ئەم مەتەلە كفرئامیزە. بە هەر حال،
نامەوئەت لە گموند يەك دەقیقەى خۆم لەوبارەيهو بەهەدەر بدەم.
ئىستا لەو دەگەم دەبىت تۆ زیاد لە درۆكانى من درۆ بكەيت،
ئەمەيش بە ستەمكارى لەسەر من دەشكىتەو. ئەگەر بەراستى
پىگىبەك لەئارادا هەيه، هەر لە قىتەئادا بپىنەرەو، تەنانەت بى
ئەوئەى من ئاگادار بكەيتەو. هىچ نەبىت من سەفەرئىكى گموند
كردوو و سى سەعاتىك لە تۆو نزیكترم. قىزەكەم ئامادەيه.
بەداخەوئەم كە ئەمرو بەهۆى مانگرتنەو ناتوانىت تەلگورافم بۆ
بكەيت.

^{۱۵۷} بە زمانى چىكى واتا "من تىناگەم چۆن كەسىكى وا..." رىستەكە ناتەواو و پەنگە بۆ تەولو
تىگەيشنى پىوئىست بە ناوئەركى نامەكەى مېلینا بىت، هەروەها نەشیاوئى وەرگىترانى
nicht verdinen كە دەتوانریت بە مانای بەدەستنەهێنانى پۆژانە بىت.

تىناگەم بۇ داۋاي لىيوردن دەكەيت. ئەگەر مەسەلەكە تەۋاۋ بوۋىت، ئىدى پىۋىست بە لىيوردنى من ناكات. تەنيا تا ئەۋ كاتەي مەسەلەكە كۆتايى نەھاتبوۋ من نەرم نەبوۋم و تۆيش لەۋ كاتەدا لەۋ لايەنەۋە دلت نەپرەنجابوو. من چۆن دەتوانم لەبەر شتىك كە كۆتايى پى ھاتووە لىت نەبورم؟ چ بىرۆكەيەكى شپرزە و ئالۆز لەسەرتدايە كە دەتوانىت باۋەر بەم جۆرە شتانه بكەيت!

لانى كەم لەم چركەساتەدا ناتوانم بەراوردى خۆم بە باوكت بكەم. ئايا منىش تۆ لەدەست دەدەم؟ (بەبى دوۋدىلى من لەمەياندا ۋەك باوكت خۆگرى و تواناي تەۋاۋم نىيە)، بەلام ئەگەر سوورى لەسەر ئەم بەراوردە، كەۋاتە ۋا چاكتەرە كراسە خورىيەكەم بۇ بنىرىتەۋە.

بە رىكەوت كرىن و ناردنى ئەم كراسە چىرۆكىكە سى سەعاتى خاياند (من لەۋيدا زۆرم پىۋىست بەۋ سى سەعاتە بوۋ) منى ھىنايەۋە سەرخۆ و لەم لايەنەۋە سوپاسگوزارى تۆم. ئەمپرو زۆر شەكەتم و ناتوانم بۆتى بگىرپمەۋە. دوۋەم شەۋە كە زۆر كەم نوستووم. بۇ ئەۋەي لە گموند كەمىك جىي پەزامەندىي تۆ بىم. ئايا دەتوانم ھەندىك خۆم كۆۋەكەم؟

سەيرە! چۆن ئىرەيى بەۋ خانمە دەبەيت كە ھاتووە بۇ ئەمستردام؟ بىنگومان ھەر كارىك كە ئەۋ دەيكات، راستە، بەۋ مەرجهى قەناعەتى پىي ھەبىت، بەلام تۆ توۋشى ھەلەيەكى لۆژىكى دىت. بۇ ئەۋ كەسانەي بەم جۆرە دەژىن، ژيان زۆرلەخۆكرىنە. بۇ ئەۋانەيش كە ناتوانن بەۋ جۆرە بژىن، ژيان ئازادىيە. لە ھەموو جىگەيەكدا ھەر ۋايە. لە دوا لىكدانەۋەيشدا ئىرەيى بەۋ جۆرە، جگە لە داخۋازىي مەرگ، چىي تر نىيە.

جگه له وه ¹⁰⁸Tiha, nevolnost, hnos. له کویوه هاتووه؟ چوڼ بووته
وابهستهی ئیرهیی؟ ئه وهندهیش وابهستهی نییه. تهنیا مهری
وابهستهیه به ئاره زوی ژبانوه.

له باره ی مانه وه له هیهننادا من قسه ی فیلبازانه م کردووه، وهک ئه و
قسانه ی تو دهکردن، به جیاوازیی ئه وه ی که تو ههقی خوت بوو.
تاقه شتیکی سهیر ئه وه یه من وا ههست دهکهم به پیچه وانه ی سالانی
پیشتره وه باوکت توانای زیاتر بووه (بویه واز له کراسه که بهینه).

ئه وه ی په یوه ندیی به ماگسه وه هه یه چونت گهره که وا بکه، به لام
له بهر ئه وه ی که ئیستا من له و پاسپیریانه ناگادارم که بوت ناردووه،
هه رچونیک بیت له دوا چرکه ساتدا دهگمه لای، له که رانیکی
چهنرپوژدها قسه ی له گهل دهکهم (له بهر ئه وه ی به جوریکی تایبته ی
ههست به بهیزی دهکهم)، پاشانیش خوم به ره و ماله وه به کیش
دهکهم بو ئه وه ی بو دوا جار رابکشیم.

بیگومان هه ر له بهر ئه مه یه من زور ده لیم و کوتایی نایهت. لی هه ر
ئه وه ندیه ی پله ی گهرمای له شم بگاته ۳۷،۵ پله (۳۸ پله له باراندا)
پوسته چیه کان یه ک به سه ر یه کدا ده که ون و به سه ر پینلیکه
دریژه کانی ماله که تدا سه رده که ون. هیوادارم له و کاته دا ئه وانیش له
مانگرته که به شدار بن، نهک له کاتیکی نه گونجاوی وهک ئیستا که
رؤژی له دایکبووته.

پوسته چیه که، هه ره شه که ی منی زور به هه ند گرتووه که پوله کان
به کهس نه دات. پوولی نامه ئیکسپریسه که پیش ئه وه ی بگاته دهستم،
لیکرا بووه وه. تو ده بیت له و لایه نه وه تینگه یهت که ئه و پیاوه دوا ی چی
که وتووه؟ وا مه زانه که ئه و له و زنجیره پوولانه ی له یه کتر ده چن
ته نیا یه کیکیان ده خاته ناو کومه له که یه وه. ئه و بو هه ر زنجیره یه ک
پوول لاپه ره ی گهره ی ته رخان کردووه، بو لاپه ره کانیش کتییی

¹⁰⁸ به زمانی چیکی واتا "باره لگری، به دره وشتی، ناخوشی" له وه ده چیت په ندیک بیت.

گوره، هر کاتیک یه کیک له و لاپه رانه له پووله هاوشیوه کان پر ده بن، لاپه ریه کی تری ده خاته سه ر... هتد... ئه و هه موو دوانیوه پروانیک به رانه ر لاپه ره کان داده نیشیت، چاخ و خوشحال و به خته وهره. له گه ل کۆکردنه وهی هر زنجیره یه کدا، بۆ نمونه ئه مرۆ به کۆکردنه وهی زنجیره یه ک له پوولی ۵۰ دیناری، به لگه ی شادمانیه کی تازه ی تیده گه ریت. وا بریاره نرخه ی پوول زیاده بکات (میلینای نه گبه ت) پووله ۵۰ دیناریه کانیه نرخیه زیاده ده بیت و که متر ده سته که ون.

ئه وهی له باره ی کروی زنه وه^{۱۵۹} ده یلیت، من ئه وم له ئه فلیور پی چاکتره (ئه فلیور سیلخانه یه کی راسته قینه یه، ئاخ، له وئ ده رزی له نه خوش ده دن! یه کیک له کارمه نده کانیه ئیمه ئه وئ بوو به دوا ویستگه ی و به نه خوشیه سیل مرد) من شوینی وام پی چاکه. له وئ بینای میژینه یه هیه، به لام ئاخو له کوتایه پاییزدا ئه وئ هر کراوه یه، ئایا بیانیه کان قبول ده که ن و بۆ ئه وان گرانتیه نیه. ئایا جگه له من که س ده زانیت لۆ ده بیت بۆ گوشتگرته بۆ شوینی بچم که خۆی خه ریکه له برسانا ده مریت؟ لی من نامه یان بۆ ده نیرم.

دوینی دیسان له گه ل هه مان (شتاین) ناودا قسه م کرد. له و که سانه یه تووشی نادا دپه روه ریه گشتی بووه. من نازانم بۆ خه لکی پی پییده که نن. ئه و هه موان ده ناسیت. ورده کاری هه موو که سایه تییه ک ده زانیت، له هه مان کاتدا خاکی و شه رمنه. داوه ریه کانیه زۆر وردن. هه لسه نگاندنیکه زیره کانه یان بۆ کراوه و گه لیک به ریزن. له و لایه نه وه که داوه ریه کانیه له راده به ده ر پوون و له پاکیه تی خۆیه وه نارپه وان، ئه وه نده ی تر به هایان زیاده کات. به و مه رجه ی که مرۆف هه قیه تی ئه و که سه به نه یی و شه هوانی و تاوانبارانه بناسیت که داوه ریه کانیه له باره وه دراوه. سه ره تای قسه کانم له هه سه وه ده ست

^{۱۵۹} Kreuzen, Aflour ناوی دوو ناسایشگه ی نه خوشیه کانیه سیلن.

پى كرد. دهوروخولى يارمىلام دا و بۇ چركه ساتىكىش قسه هاته سەر
مىردهكەت (وهك ئەنجام ئەوه راست نىيە من چىژ لە و قسانە
وهردهگرم كه دهربارهى تو دهكرين. من تهنيا دهمهويت جار له دواى
جار و بهردهوام گويم له ناوى تو بيت. ئەگەر دهربارهى تو لىم
بپرسايه، گەلێك شتى پى دهوتم، بهلام كه من پرسىارى هيچم لى
نه كرد، ئەويش هەر ئەوهندهى وت كه تو ئىدى بهزۆر دهژييت (له
دهوه ئەمەى پى ناخۆشبوو) كوكاينيش ^{١٦٠} توى وردوخاش كردوه
(له و كاته دا چەند سوپاسگوزار بووم كه زىندوویت) ئەو به هەمان
خۆپارىزى و شەرم و خاكىيه كه يهوه له سەر قسهكانى رۆيشت كه
هەلبەتە ئەو شتىكى واى به چاوى خۆى نهديوه و تهنيا ههوالهكەى له
خەلكى ترهوه بيستوه. له بارهى مىردهكه تهوه به جۆرىك دەدوا وهك
باسى جادووكارىكى به توانا بكات وا بوو. ناوىكى ترى هینا، بۇ من
تازهبوو، پهيوه ندىي بهو رۆژانهوه ههبوو كه تو له پراگ بوويت. وا
بزانم (كرايدلوقا) ^{١٦١} بوو. ئەگەر خواحافيزيم نه كردايه هەر دهمايهوه و
قسهى ده كرد. كه ميك پشانه وهم دههات، زياد له هەر كهس له خۆم
كه تا دههات، خراپتر دهبووم، چونكه ئەوه من بووم كه به بيندهنگى
له گەلیدا ده رۆيشتم و بهبى ئەوهى حەز به قسهكانى بكەم، يان
پهيوه ندىي به منهوه هەبيت، گويم لى گرتبوو.

ديسان دووبارهى دهكه مهوه: ئەگەر هاتنت بۇ گموند كيشه يهكت بۇ
دروست دهكات كه مايهى سه رنئيشه بيت له هيننا بمينه رهوه (ئەگەر
چاره يهك نه بوو، تهنانهت پئويست به ئاگادار كردنه وهى منيش ناكات)،
بهلام ئەگەر هاتيت خيرا هيله سنووريبه كه بپره. ئەگەر رېكه وتىكى
ناجۆر رووى دا - له م ساته دا ئەوه گریمانە يهكى مه حاله - و من

^{١٦٠} له وه دهچيت ميلينا له تار سه رنئيشه زۆره كەى په ناى بۇ كوكاين برديت.
^{١٦١} هاوپتى كرنى قوتابيه تىي ميلينا بوو.

نەمتوانى بىم و لە ئىھننا بىبىنم (لەم حالەدا تەلگوراف بۆ خانم كۆھلەر دەكەم)، بۆيە لە گموند، لە ئوتىلى وىستگەكە تەلگورافىكت پى دەگات. ئايا ھەر شەش كىتەبەكەت پى گەيشت؟

كاتى خويندەنەھى "كافارنا"^{۱۱۲} ھەمان ھەستم تىگەرا كە لە كاتى گويگرتن لە شتايىن ھەمبوو. لەگەل ئەو جياوازيبەدا كە تۆ زۆر لەو باشتر چىرۆك دەگىرپىتەو. كى دەتوانىت بەو جوانىبە چىرۆك بگىرپىتەو؟ بەلام بۆ ئەم چىرۆكە تەنيا بۆ ئەوانە دەگىرپىتەو كە تريبونا دەكەرن؟ لە كاتى خويندەنەھىدا ھەستم دەكرد سالانىكە شەو و پۆژ بە بەردەم ئەو قاوہخانەيەدا پياسە دەكەم، كاتىك لە ھاتنەژوورەوہ يان چوونەدەرەوہى مشتەريبەكدا دەرگاكە دەكرىتەو، چاوہرپىم تۆ لە دەرگاكەوہ وەدەرگەويت. دەرگاكە دادەخرىت و ديسانەوہ من بەردەوامى بە چاوہرپوانى و سەرگەردانى خۆم دەدەم. ئەم چاوہرپوانىبە نە خەفەتەين و نە شەكەتكەرە. چ دەلیم! چۆن دەكرىت چاوہرپوانىكردن لەپشت دەرگای قاوہخانەيەكەوہ كە تۆى تىايت، خەمەين، يان شەكەتكەر بىت؟

پراگ ۱۲ى ئۆگەست ۱۹۲۰ - پىنجشەممە

خۆشحالم بەوہى مونكاوزن كارەكەى زۆر بە چاكى كردووە. لە راستىدا ئەو تا ھەنووكەيش كارگەلىكى زۆر لەمانە گرانترى ئەنجام داوہ. ئايا ئەم گولەباخانەيش وەك گولەكانى تر پىويستيان بە چاودىرى ھەيە؟ چ جۆرە گولىكن؟ ھى كىن؟ لەبارەى گموندەوہ پرسىارت كردبوو، من پىشتر وەلامم دابووئىتەوہ. تا دەتوانىت ھول بەدە لە ئازارەكانت كەم بكەيتەوہ، چونكە ئەوہ لە

^{۱۱۲} كافارنا مانای قاوہخانەيە. ناوى چىرۆكىكى ميليناىە كە لە كوفارى (تريبونا)دا بلاوى كردووەتەرە (ژمارە ۱۸۷ سالى ۱۹۲۰).

ئازارى منيش كەم دەكاته وە. نەمدەزانی دەبیت تو ئاوا درو بکەیت،
بەلام چۆن دەبیت مێردەكەت نەزانیت كە من نامەت بو دەنوسم.
نامەویت بتبینمە وە وەك ئەو جارەى بۆم لوا بتبینم.

نوسسینەكەت دەربارەى ئەوەى كە حەز دەكەیت بمخەیتە بۆتەى
تاقیکردنە وە وە، بینگومان بە گالتهت بوو. وا نییە؟ تكایە ئەم كارە
مەكە. بو ناسین توانایەكى زۆر پێویستە. بیری لئ بکەرە وە دەبیت بو
نەناسین چەند زیاتر توانا بەكار بەئیریت؟

پینم خۆشە كە ریکلامەكانت^{۱۱۳} لا پەسەندە. بیر لە خواردن بکەرە وە،
هەرچۆنیکە بخۆ. ئەگەر من لەم روه وە خەریكى پاشەكە و تکرەن بم،
تۆیش تا بیست سالی تر ددان بە خۆتدا بگريت، ئەوسا بەرگی خوری
هەرزانتەر بیت (چونكە رەنگە ئەوسا ئەورووپا وێران بوو بیت و ئازەلە
كەولگرانه كان بە كووچە و كۆلانەكاندا بسوورپینە وە) لەوانەى ئەو
كاتە پارەى تەواوی ئەو هەبیت بەرگی خوری پین بکريت.

ئایا هەر بەم بۆنەى وە، دەزانیت كەى بریک خەوم دەستگیر دەبیت؟
شەوى شەممە یان شەوى یەكشەممە، رەنگە؟

بو ئاگاداریی خۆت، ئەم پوولە گراناڤە لە حەزە تاییه تییەکانى ئەو
(ئەو جگە لە حەزە تاییه تییەکان، هیچى تری نییە) ئەو دەلیت: زۆر
جوانە، زۆر جوانە بەراست چ جوانییەك لەم پوولانەدا دەبینیت!

من ئیستا شتیک دەخۆم و پاشان دەچم بو ئوفیسی پارەگۆرپینە وە،
بەیانیان كار دەكات.

پراگ ۱۳ى ئۆگەست ۱۹۲۰ - هەینی

بەراستی من نازانم بو دەنوسم. رەنگە بەهۆى توورەبوونە وە بیت.
وەك ئەو تەلگورافە ناشیانیەى ئەم بەیانییە لە وەلامى نامە ئیکس

^{۱۱۳} دیارە مەبەست ئەو ریکلامانەن كە پەيوەندیان بە بەرگی خورییە وە هەبە.

پریس دهکەى دوینیشەوى تۆدا بە توورەى نووسیم. ئەم دوانیوهرۆیه پاش ئەوهى له (شینگەر)^{۱۶۴} پرسوجویەک دهکەم، خیرا وهلامت دهدهمهوه.

نامەى بەردهوامى نىوان من و تو له م بارهیهوه مرؤف به و ئەنجامه دهگهیه نیت که تو له گهل میرده که تدا به هاوسەرگیریهى پیرۆز و توندوتۆله وه به ستر اویته وه. (چهنده توورهم، دهشیت له م چهند پۆژهى پیشوودا تا رادهیهک جلهوى خۆم له دهست داينت) منیش له پى هاوسەرگیریهى هاوشیوه وه به - نازانم له گهل کى، به لام زۆر جار ههست دهکەم له ژیر چاودیرى ئەو هاوسهره ههراسانکاره دام. سهیریش له وه دایه هه چهنده هه ریه کیک له و هاوسەرگیریهى به بى هیچ بینه وه به ردهیهک له لایه نى خۆیه وه توندوتۆله، که چى له گهل هه موو توندوتۆلییه که یدا، توندوتۆلییه که په یوه ندى به یه کیک له دوانه که وه هیه و به پێچه وانه یشه وه، به لام له دوایدا هیچ شتیک بۆ وتن نامینیته وه جگه له داوه ریهک که له دهستى تۆدایه. هه رگیز ئەوه یش پروو نادات. که واته با ئیتر له باره ی ئاینده وه هیچ نه لئین، ته نیا باسى ئیسته بکه ین.

ئەمه هه قیقه تیکى ره هایه، توندوتۆله، ستوونیکه دنیای له سه ر وه ستاوه. له گهل هه موو ئەمانه یشدا من ددانى پندا ده نیم که ئەوه ی هه ستى پى دهکەم (ته نیا له پى هه ستى خۆمه وه، ئەگینا هه قیقه ت وهک خۆى وایه و ره هایه. ده زانیت، کاتیک ده مه ویت شتیکى وهک ئەمه ی خواره وه بنووسم، شمشیره نووکتیره کان که ده وریان داوم به هیورى له جه سته م نزیک ده بنه وه، ئەمه ئەوپه پى جۆرى ئازاردانه کاتیک شمشیره کان ده ست به رووشاندنى جه سته م دهکەن. مه به ستم کونکردن نییه، به لکو ئەو کاته ی شمشیره کان ته نیا ده که ونه رووشاندنى له شم. ئەو ئازاره له خۆیدا ئەوه نده ترسناکه که له گهل

^{۱۶۴} Schenker ناری کۆمپانیایه کى پۆستیه له پراگ.

یەكەم ھاوارمدا ناپاکی لەگەل تۆ و لەگەل خۆم و لەگەل ھەموو شتێکدا دەکەم) بەم جۆرە و تەنیا بەم گریمانە، ددانی پێدا دەنێم کە نامەگۆرپینەو دەربارەى ئەم بابەتانە، بەپێى ئەوێى ھەستى پێ دەکەم (بەسەرى خۆم، وەك وتم تەنیا بەپێى ھەستى خۆم) وام بۆ دەردەكەویت دەلىى ھەموو تەمەنم لە شوینىكى وەك ناوجەرگەى ئەفریقادا ژیا بم، ھەولیش بدم بىروباوەرە تەواو جیگیرەكەم دەربارەى گۆرانی سیاسییەكانى ئاینده بە تۆ بلىم كە لە ئەوروپا دەژىیت، لە ناوجەرگەى ئەوروپادا، بەلام ئەمە تەنیا لىكچواندینكە، لىكچواندینكى گەمژانە، نادروست، ساختە، سۆزدارانە، دلتهزىن، بەئانقەست كوێرانە. باوەر بە شمشیرەكانم بكە! جگە لەو چىتر نىیە.

تۆ لەسەر ھەقىت كاتىك شتى ناو نامەى مىردەكەتم بۆ دەنیریت، ھەرچەندە من سەر لە ھەمووشتەكان دەرناكەم (نامەم بۆ مەنیرە) من بەو جۆرە تەماشای مەسەلەكە دەكەم كە ئەمە نامەى كابرایەكى زگورتىیە و لە سەرۆبەندى ژنھێنانداىە. ھەندىك بىئۆفایى ئەو كە بىئۆفایىش نىیە چ بایەخىكى ھەىە، چونكە ئىئۆ ھەردووكتان لەسەر یەك رىگەن و تەنیا ئەو ھەىە كە ئەو ھەندىك جار كەمىك بە لای چەپى رىگەكەدا لادەدات. ئەم بىئۆفایىە چ بایەخىكى ھەىە، جگە لە رشتنى ھەستى قوولترین بەختەوہرى، تەنانەت بۆ ناو قوولایىترین خەمەكانى تۆ؟ بىئۆفایى ئەو بە بەراورد لەگەل پابەندبوونە ھەمىشەبىەكەى مندا چ گرنگىیەكى ھەىە؟

دەربارەى مىردەكەت لای منەو ھە چ بەدھالىبوونىك پروى نەداوہ. نىگەرانىى تۆ لە پۆتىنەكانى مىردەكەت، بىانووہىەكە كە تۆ، (تۆ و مىردەكەت) تەواوى رازى شاراوہى ھاوبەشىیە توندوتۆلەكەتان، ئەو رازە دەولەمەندەى قابىلى ھەلوەشان نىیە، بەردەوام لە سەرى ئەودا خالىى بكەیت. ئەمە شتىكە ئازارم دەدات. شتىكە نازانم بە تەواوى چىیە. ھەرچىیەك بىت مەسەلەكە زۆر سادەىە. ئەگەر دەستى لى ھەلبگرىت دەروات و لەگەل ژنىكى تردا دەژى، یان دەروات بۆ

پانسیونیکی تر. ئەوسا لە ئیستا باشتەر پۆتینهکانی پاک دەکاتەو،
ئەمەیش هەم گەوجایهتییه و هەم نا. نازانم چی لەم قسانەدایە که
ئەوهندە نازاری من دەدات؟ رەنگە تو بیزانیت.

ئەگەر پیشتر لەبارەى پارەووە شتیکت بو بنوسیمایه، پۆژی
لەدایکبوونەکەت وا خراپ دەرنەدەچوو. پارەکه لەگەل خۆمدا دینم،
بەلام لەگەل ئەو نالەبارییەى که دەشیت پیش بیت، بە هەر حال رەنگە
یەکتر نەبینن.

لێ شتیکی دی. لەبارەى ئەو کەسانەو نووسیوتە که شەو و پۆژ
بەیهکەوێن و ئەوانەیش که وا نین. من دوو هەمەکهیانم لا پەسەندترە.
ئەوانە^{١٦٥} بە تەواوی یان لەوانەیه کاریکی خراپیان کردبیت، وەک
تۆیش بەراستی دەلییت، قیزەو نیی دیمەنەکه لە بنەرەتدا لە نامۆی
ئەوانەو سەرچاوەى گرتوو (نامۆی بەرانبەر بە یەکتر) ئەم
قیزەو نییه، قیزەو نییهکی ماتەریالییه. لە قیزەو نیی ئاپارتمانیک دەچیت
هەرگیز کەسى تیا نەژیا بیت، که چی لە پریکدا و خیرا دەرگاکی
بکەوێتە سەر پشت. بەراستی ئەمە خراپە، بەلام هیچ شتیکی پووی
نەداوێ که تەواو بنەر بیت و کوتایی هاتبیت. نە لەسەر زەوی و نە لە
ئاسمان شتیکی بنەر نییه. لە راستیدا وەک تو دەلییت هەموو شتیکی
'یاریکردنە بە تۆپ' دەلیی بەراستی حەوا سیوی لە داری مەعرفەت
کردوو تەو (هەندیک جار بیر دەکەمەو که هیچ کەسیک وەک من لە
داکەوتنی مرووف تینهگەیشتوو) لەگەل ئەمەیشدا، حەوا ئەم کارەى
تەنیا لەبەر ئەو ئەنجام داو که سیوێکه پیشانی ئادەم بدات، چونک
ئادەم ئەوێ خستبوو خوارەو، بەلام تا قە شتیکی براو که سێ و
دووی لەسەر نەکریت، گازی سەر سیوێکه بوو. بۆیه نەدەبوو یاری
بە سیوێکه بکریت، ئەگەر چی قەدەغەیش نەبوو.

^{١٦٥} رەنگە مەبەستی ئەوانەى دوویم بیت.

پراگ حەفدە يان ھەژدەى ئۆگەست ۱۹۲۰ - سېتىشمە

كەواتە تا دە يان چواردە پۆژى تر وەلامى ئەم نامەيەم پى ناگات. ئەگەر باس لە چەند پۆژى پېشووتريش بکەين، وەك ئەو وایە لە ياد کرايیت. وا نيبه؟^{۱۶۱} بۆیه ئیستا ھەست دەكەم پېويست بەو بکات ھەندیک شتت بۆ باس بکەم كە نە بۆ دەربرين دەشین نە بۆ نووسين. نەك بۆ راستکردنەوہى ئەو شتەى لە گموند خراپم کردبوو، يان بە مەبەستى رزگارکردنى شتیکى لە ئاودا نوقمبوو، بەلكو مەسەلەك ئەوہیە يارمەتیت بدەم تا بە قولى لە دلمژوولیبەکانى من تیبگەيت بۆ ئەوہى ئیدی بە ترسەوہ خۆتم لى دوور نەخەیتەوہ - ئەمە شتیکە ھەر چۆن بیت لەنیو مرۆفەکاندا پوو دەدات. ھەندیک جار وا ھەست دەكەم وەك ئەوہى ھیند بارى گرانى قورقوشم ھەلگرتیبیت كە لەوہدا بیت ھەموو ساتیک بەرەو قوولایبترين شوینی دەریا بېریم. ئەو كەسەيش كە دەیەویت بمرگیت، يان تەنانەت رزگارم بکات، دەستبەردارم بیت. دەست بەرداربوونەكەيشى لەبەر ئەوہ نيبە كە لاوازە يان نائومیدە، بەلكو تەنیا لەبەر ئەوہیە كە بەتەنگھاتووہ و ناتوانیت ئەو كارە بکات. دیارە من ئەم قسەيەم لەگەل تۆ نيبە، بەلكو تەنیا لەو تیشكە لاوازەدایە كە لە تۆدا ھەيە و سەریكى شەكەت و خالى دەیتوانى بەدیى بەیتیت. (نالیم سەریكى داما و يان دنەدراو، چونكە ئەگەر وا بوایە ھیشتا دەشیا جى دنایى بیت).

چاكە. دوینی چووم بۆ بینینی یارمیلا. لەبەر ئەوہى دیدەنییەكە بە لای تۆوہ گرنك بوو، نەمويست تەنانەت بۆ پۆژیکیش دواى بخەم. ئەگەر راستت دەویت بیروكەى زووبینینی یارمیلا تووشى دلەپراوكەى کردبووم. بۆیە ویستم، ھەرچەندە ھیشتا ریشیشم نەتاشیبوو، ھەرچۆنیکە زوو كۆتایی بەو دیدارە بەینم و رزگارم بیت. سەعات ۶.۵ لەوئى بووم. زەنگى دەرگاكە خراپ بوو، لەدەرگادان بیسوود بوو.

^{۱۶۱} لەو كاتەدا میلینا لە st. Gilgen بوو. (وەرگێزە ئینگلیزەكان).

چەند دانەيەك لە پوژنامەي (ناردوني لىستى)^{١٦٧} لە سەندووقى نامەكاندا بوو. دياربوو كەس لە مالهو نىيە. ماوهيەك لە ناوه وەستام، پاشان دوو ژن لە حەوشەكەوه لىم نزيكەوتنەوه. يەككيان يارميلا و رەنگە ئەوى تريان داىكى بووبىت. هەرچەندە يارميلا نە لە ويئە فوتوگرافەكەي و نە هەرگيز لە تويشى نەدەكرد، بەلام زوو ناسيمەوه. خيرا ئەويمان بەجى هيشت، نزيكەي ١٠ دەقيقه لە پشت ئاكاديميای سەربازي كۆنەوه كەوتينە پياسەكردن. تەواو بە پيچەوانەي پيشگوييەكاني تۆوه، ئەوه گەليك سەرسامى كردم كە زۆرى دەوت. رەنگە هەر لەو دە دەقيقهيدا ئەمەندە زۆربلى بووبىت. ئەو تا رادەيەك بەردەوام قسەي دەكرد. ئەو نامەيەيم بىركەوتەوه كە تۆ جاريكيان بۆت ناردم و زۆربلى تيا كردبوو. جۆره زۆربليەك كە تا رادەيەك جياواز بوو لە خودى قسەكەرەكە. لەوه سەيرتر ئەوهبوو كە زۆروتنەكەي هيچ پەيوەنديەكي بەو وردەكاريە ديار و واقيعيانەوه نەبوو كە لە نامەكەيدا نووسيبووي. دەتوانم تا رادەيەك توورەي و شپرزەيەكەي وا ليك بدەمەوه كە وەك خۆي دەيگوت پوژانە بەدواي مەسەلەكەي تۆوه بووه^{١٦٨} لەبارەي فيرفلەوه تەلگورافي بۆ هاس كردوو (بى ئەوهي تا ئىستا وەلامى درايئەوه) تەلگوراف و نامەي خيراى بۆ تۆ ناردوو. بە پيشنيارى تۆ يەكسەر نامەكاني سووتاندوو. ئيدي نەيتوانيوە جگە لە رينگەيەك بۆ خيرا دلنياكردنەوهي تۆ، بىر لە هيچ شتيكى تر بكاتەوه. بە كورتى و بە هەموو ئەم بەلگانەوه ويستووئەتي ئەم دوانيوەرۆيه بيت بۆ لاي من بۆ ئەوهي هەر هيچ نەبيت لەگەل يەكيكدا قسە بكات كە ئاگادارى هەموو رووداوهكانە (ئەو لەوه دلنيايه كە دەزانيت من نيشتەجىي

^{١٦٧} پوژنامەي بەياننيانى پراگ كە ماناي (پوژنامەي مىللى) يە و ميلينا وتارى تيا دەنووسى،

هەرەها نەو چيرۆكانەيشى كە بە لاي خەلكى ناساييەوه پەسەند بوون.

^{١٦٨} لەو دەچيت مەبەستى ئەو نامانەبيت كە واژويان لەسەر نەبووه.

کویم. هۆکاره که ییشی ئەمەیه: جارێکیان - وا بزانی پاییز یان لەوانە یە بە هار بووبیت، بە چاکی لە بیرم نەماوه. من لە گەل ئوتیلا و روزینکای چکۆلەدا، ئەو کچەی لە شونبرن پالاس پیشیینی کردبوو که من خەریکە کۆتاییم دیت، چووین بۆ بە لە مسواری. بە رانبەر بە - پودولفینوم - هاس مان بینی، هاس ژنیکی لە گەلدا بوو که لەو کاتدا من هیچ سەرنجیم نەدا: ئەو ژنە یارمیلا بوو. هاس بە ناو منی پنی ناساند، یارمیلا بییری که وتەووە که چەند سالیکی لەووە بەر لە مەلەوانگە یەکی شاریدا قسە ی لە گەل خوشکەدا کردووە، ئەوسا لە بەر ئەو ی دەور و بەری مەلەوانگە شارییە که گەلیک لە مەسیحییەکانی لئ بوو، ماتیلایش جوولە که بوو، یارمیلا لە یادەووە ریبیدا ماوە تەو. ئەو کاتە مالی ئیمە بە رانبەر بەو مەلەوانگە یە بوو. ئوتیلا ئاپارتمانە که مالی پیشانی یارمیلا دابوو، ئەمە تەواوی چیرۆکە که ی لای من بوو) هەر لە بەر ئەمە ییش لە دلەووە چوونە که ی منی زۆر پنی خۆش و بە لەز بوو. لە هەمان کاتدا، لە بارە ی کیشەکانی ئەم دواییەووە که سەد جار بە دلنیا ییەووە، سەد جار بە دلنیا ییەووە گە یشتبوووە کۆتایی، بیتاقەت بوو. ئەو کیشانە ی ئەو بە جو شوخرۆشەووە منی لئ دلنیا دە کردەووە که سەد جار بە دلنیا ییەووە، سەد جار بە دلنیا ییەووە بۆ ئاینده هیچی تریان لئ ناکە ویتەووە.^{۱۶۹} لە گەل ئەمانە یشدا من شتی زیاترم دەویست. من دەمویست (لە راستیدا من بە چاکی لە گرنگی مەسەلە که تینە گە یشتبووم، بە لام بناغە ی ژیانم لە سەر تەواوی ئەو ئەرکە بنیاد نابوو که پیم سپێردرابوو) خۆم نامەکان بسووتینم و خۆلە میشە که ی لە کلاورپۆژنەووە بە دەم بە دەم باو.

لە بارە ی خۆیەووە زۆری نەوت. ئەو بە درێژایی کات لە مالهووە یە - دەموچاوی ئەو شایەتییە دەدات - لە گەل که سەدا قسە ناکات، چوونە دەرهووە ی تەنیا بۆ ئەووە یە که جار جار سەر لە کتیبخانەکان

^{۱۶۹} دیارە هەر کیشە ی نامە ساختەکانە .

بدات، هه ندىك جارىش بۇ نامە ناردين بچىت بۇ پۇستە خانە، جگە لەمانە
 ئەو تەنيا لەبارەى تۆۋە قسەى دەکرد (يا من بووم لەبارەى تۆۋە
 قسەم دەکرد، ديارىكردنى ئەمەيان زەحمەتە) من پىم وت كە تۇ دواى
 ئەۋەى لە بەرلىن ەۋە نامە يەكت پى گەيشت كە رەنگە يارمىلا ببىنىت
 زۆر خوشحال بوويت، ئەو وتى ئىتر زەحمەتە بتوانىت لە شتىكى
 ەك خوشحال بوون تىگات، لەۋەيش زەحمەتتر ئەۋەى كە بتوانىت
 خەلكى تر خوشحال بكات. قسەكانى سادە و قەناعەتپىكەر دەھاتنە
 بەرچاۋ. من وتم سەردەمانى كۆن ەرچۆنىك بوويت زەحمەتە بە
 ئاسانى لە بىر بكرىت، ئەمەيش بەردەوام بەرەۋرۋى ئەوانە دەبىتەۋە
 كە دەيانەۋىت بژىن. ئەو وتى واىە، دەشىت، بەو مەرجهى مرقۇقەكان
 بەيەكەۋە بن، ەروەھا وتى كە لەم دوايىەدا لە رادەبەدەر تاسەى
 دىدارى كردوويت. زۆرىشى بە لاۋە ئاسايى و پىۋىست بوو كە تۇ
 لەۋى بىت (چەند جارىك سەيرى زەۋىيەكەى بەردەمى خۆى كرد و
 ئاماژەى بۇ كرد، دەستىشى بە گوروتىن بوو) لىرە، لىرە، لىرە.

لە بەردەم مالەكەدا مالئواۋىيەكى كورتمان لە يەكدى كرد. پىش ئەۋە
 بە گىرآنەۋەى چىرۆكىكى ئالۆز دەربارەى وىنەيەكى تۇ كە بە لايەۋە
 جوانىيەكى تايبەتى ەبوو، دەۋىست پىشانم بدات، بەتەنگى ەنىام.
 پاشان دەركەوت كە ەر دواى سەفەرەكەى بۇ بەرلىن، كاتىك ەموو
 كاغەز و نامەكانى خۆى سووتاندوۋە، ئەو وىنەيەى بە دىۋارەۋە
 ەلۋاسىۋە، وا ئەم دوانىۋەرۋىە ەر لەخۆيەۋە ئەو ەموو كاتەى بۇ
 دۆزىنەۋەى بەھەدەر دا.

دواى تەلگورافىكم بۇ ناردىت زىدەرۋى تىابوو، لەبارەى ئەۋەۋە بوو
 كە چۆن پىشنىارەكانتم ئەنجامداۋە. بەلام ئايا دەمتوانى كارىكى تر
 بكەم؟ ئايا تۇ لە من رازىبىت؟

لەبەر ئەۋەى نامەكە دوو ەفتەى تر دەگاتە دەستت، تكالىكردنت
 بىمانايە. لى رەنگە تىكرا ئەم داوايەم شتىك بخاتە سەر ئەو بىمانايە:
 ئەگەر لەم دنيا نائەمىنەدا ەرچۆنىك بىت (لەم دنيايەدا كە كاتىك

منیش هه‌میشه ده‌مه‌وئیت گویم له پرسته‌یه‌کی جیاوازی وه‌ک ئەم پرسته‌یه بیت: (تۆ هی منیت) بۆ هەر ئەم پرسته‌یه؟ ئەم وتیه زیاده‌وه‌ی مانای خوشه‌ویستی بگه‌یه‌نیت، به مانای شه‌و و نزیکیه.

به‌لێ ئەوه درۆیه‌کی گه‌وره بوو که من به‌شداریم تیا کرد، به‌لام له‌وه گرنکتر ئەوه‌یه که من له گوشه‌ی ته‌نیایی خۆمدا پرۆلی پاکیزه‌یی ده‌بینم.

بۆ نه‌گه‌تیی تۆ به‌رده‌وام به‌ره‌وروی داخوازیگه‌لێکم ده‌که‌یت‌وه که ده‌گه‌مه ئه‌وئێ پیشتر نه‌نجام دراون. ئایا تا ئەم راده‌یه بروات به من نییه، یان ره‌نگه به‌توئیت که‌میک برۆا به خۆم په‌یدا بکه‌م؟ ئەگه‌ر ئەمه‌یانت ده‌وئیت، ئەم برۆابه‌خۆکردنه زۆر سه‌رپێیه.

من تیناگه‌م ته‌لگورافه‌که‌ی یارمیلا (که به هه‌رحال پیش دیداره‌که‌م له‌که‌لیدا نارده‌بووی) چ په‌یوه‌ندییه‌کی به من، یان ته‌نانه‌ت به ئیره‌یه‌وه هه‌یه؟ له پراستیدا وا ده‌رده‌که‌وت که ئەو له بینینی من (له‌به‌ر خاتری تۆ) به‌خته‌وه‌ر بوو. له مائاوازی لێ کردن و پرۆیشتنی من (له‌به‌ر من یان تا راده‌یه‌ک له‌به‌ر خۆیشی) به‌خته‌وه‌رت‌ر بوو.

به‌پراستی ده‌توانی له‌باره‌ی سه‌رمابوونه‌که‌ته‌وه چه‌ند وشه‌یه‌کی زیاتر بنوسیت. ئایا له گموند تووشبووئیت یان که له قاوه‌خانه‌که‌وه گه‌پایته‌وه بۆ ماله‌وه؟ هه‌ر به‌و بۆنه‌یه‌وه، لیره هیشتا ئاووه‌هه‌واکه‌ی هاوینه‌یه‌کی خوشه. ته‌نانه‌ت پرۆزی په‌کشه‌مه‌مه ته‌نیا له باشووری بوهمیا باران باری. من شانازیم به خۆمه‌وه ده‌کرد. به جله خیس و ته‌ره‌کانمه‌وه هه‌موو خه‌لکه‌که ده‌یانته‌وانی له‌وه تیبگه‌ن که من له گمونده‌وه گه‌راومه‌ته‌وه.

هه‌ینی

ئه‌گه‌ر له نزیکه‌وه له مه‌سه‌له‌که برۆانین، ئەم ده‌رد و ئازاره‌ی که تۆ له‌که‌لیدا ده‌ژیییت، هه‌رگیز لێی تیناگه‌یت. پێویسته که‌میک له دووره‌وه له مه‌سه‌له‌که برۆانیت، به‌لام له‌و کاته‌یشدا به زه‌حمه‌ت له کێشه‌که تیده‌گه‌یت.

ئەوئەى لەبارەى چرئووکەوئە نووسىبووم تۆ تووشى بەدحالىبوون
هاتوويت. لە راستىدا خودى مەسەلەکە نادىار بوو. ئەوئەى لەبارەى
گموندەوئە دەلىتتە هەمووى راستە. ئەمە بە تەواوى ماناى وشە، بۆ
نموونە لە بىرمە لە پراگ کە لىت پرسىم ئاىا من بەرانبەر بە تۆ بىوئەفا
نەبووم؟ ئەم پرسىارە نىوئەى گالتە، نىوئەى جىددى و نىوئەى تىرى
بىدەر بەستى بوو (سى نىوئەى کە لە راستىدا بە هەمان بەلگە مەحال
بوو) تۆ نامەکانى منت لا بوو، کەچى ئەو پرسىارانەىشت لى دەکردم.
ئاىا ئەم پرسە، پرسىکى مومکىن بوو؟ بەلام وەک خۆت دەلىتتە، تەنىا
ئەمە بەس نىيە. من تەنانت ئەمە بە مەحالتەر دەزانم. من وتم، بەلى،
بەرانبەر بە تۆ وەفادار بووم. چۆن کەسىک دەتوانىت بەم جۆرە قسە
بکات؟ ئەو پۆژە من و تۆ ماوئەىهەىکى زۆر وەک بىنگانە قسەمان لەگەل
يەکتر کرد و گويمان بۆ يەکدى رادىرا.

دوئىنى نرىک ئىوارە يارمىلا هات بۆ لام (نازانم چۆن ناوئىشانى تازەى
منى دەزانى) من لە مالەوئە نەبووم، نامەىهەىکى بۆ تۆ بەجى هىشتبوو،
بە قەلەمى رەسائىش نووسىبووى، داواى لە من کردبوو کە نامەکەى
بە تۆ بگەىنم، چونکە هەرچەندە ئەو ناوئىشانى ئىستائى تۆ دەزانىت،
بەلام بە تەواوى دلىنا نىيە.

دووشەمە

چاکە، هەرچۆنىک بىت کاتى زۆرى نەبردووه. من دوو نامەم لە
سالزبۆرگەوئە پى گەىشتووه. لە گىلگن گەلىک شت بەرەو باشى
دەچن. پابىز لىرە تەواو گەىشتووه، نکوولى لەمە ناکرىت. حالى من
هەم باش و هەم خراپە. ئەمە پەىوئەندى بەوئەوئە هەىهە کە لە چ
پوانگەىهەکەوئە تۆ سەىرى شتەکان دەکەىت. هىوادارم لە پابىزدا بۆ
ماوئەىهەک تەندروسىتيم بەردەوام بىت. دەبىت دىسانەوئە لەبارەى

گموندهوه قسه بکهین و بنووسین. له م لایه نه وه تهنروستی من باش نییه. نامه که ی یارمیلات له گهل ئەمه ی خۆمدا بۆ دەنیرم. بۆ ئەوه ی دهرباره ی سهردانی بۆ مالی ئیوه وه لامیکی بدهمه وه، نامه یه کی خیرام بۆ پۆست کرد، له نامه که دا ئەوه م پوون کردووه ته وه که هه لبه ته به خۆشییه وه من نامه که ی دەنیرم به و مه رجه ی داواکاری به په له و گرنگی تیا نه بیت، چونکه منیش وای بۆ ناچم که پیش یه ک هه فته بتوانم ناو نیشانی تۆم دهست بکه ویت. ئەویش هیشتا وه لامی نه داوه ته وه.

(له په راویزی لای راسته وه): تکایه ئەگه ر ده کریت وینه ی پووکاری دهره وه ی ئاپارتمان که تم بۆ بنیره.

پراگ ۲۶ ی ئۆگه ست ۱۹۲۰ - پینجشمه

ئەو نامه یه ی به قه له مه رساس نووسرابوو، خویندمه وه، له نامه ی رۆژی دووشه ممه دا، چاوم به و به شه دا گه ر که خه تی به ژیردا هاتبوو. پاشان پیم باشبوو که میک وازی لی بهینم، چه نده دلنیگه ران و چه ندیش مایه ی داخه که ناتوانم خۆم و ته وای و جوو دم بخرمه ناو هه ر وشه یه که وه. بۆ ئەوه ی ئەگه ر وشه که تووشی په لاماردان هات، به هه موو و جوو دمه وه به رگری لی بکه م، یان ته وای تیا بچم. ته نانه ت پیش ئەوه ی له خویندنه وه ی نامه که ببمه وه (له کوتایی نامه که دا تۆ ئاماژه ت به شتیکی له م بابه ته داوه) وام به بیردا هات که ئایا نا کریت تا ئەو شوینه ی هه وای پاییز ریگه ده دات ماوه یه کی تر له وئ بمینیته وه. ئایا ده کریت؟

ئەو نامانه ی له سالزبۆرگه وه ناردبووتن زوو به دهستم گه یشت. نامه کانی گیلگن درهنگ گه یشتن، به لام من لیره وه ویش هه والی ترم

پئی دهگات. له رۆژنامه دا هیلکارییه کی پولگارم^{۱۷۰} بیسی. باسی
 ده ریاچه که بیته ندازه خه مگین و له هه مان کاتدا سه رسوورهینه ره،
 چونکه له گهل ئه وهیشدا شادیهینه (چاکه، ئه مه زور شایانی باس نییه،
 جگه له وه له سالزبورگه وه چند هه والیکم پئی دهگات، له باره ی
 ئاههنگ، ئاووهه وایه کی ناجیگیر) خه مگینیشه. تو له دواییدا زور درهنگ
 سه فهرت کرد، به لام پاشان من هانی ماکس دهدهم تا ده رباره ی
 ولفگانگ و گیلگن هه ندیک شتم بۆ باس بکات. ئه و له وی سه رده می
 مندالیه تی خوی زور به شادی تیپه راندوه. ده بییت کۆن له ئیستا
 باشتر بو بییت، به لام ئه گهر بلاو کراوه ی تریبونا نه بوایه، هه موو ئه م
 شتانه هیه نه بوون. هه موو رۆژیک ئه گهری ئه وه هیه شتیک له
 نووسینه کانتیم له (تریبونا) بهرچاو بکه ویت، پاشان لیره وله وی
 به دوایدا بگه ریم، ئایا هه ز ناکه ییت له باره ی رۆژنامه که وه قسه بکه م؟
 به لام من زور به تاسوقه وه دهیخوینمه وه. جا ئه گهر من که چاکترین
 خوینهری تو م له و باره یه وه قسه نه که م، ئه ی ده بییت کی قسه بکات؟
 ته نانه ت پیش ئه وه ی خۆت بیلیی که هه ندیک جار له کاتی نووسیندا
 بیر له من ده که یته وه، من له نووسینه کانتدا هه ست به ئاماده گی خۆم
 ده که م. به و مانایه ی که به خۆمی وه ده قرسیتم. لی ئیستا، که به
 راشکاوی ئه م قسه یه ت کرد، له وانیه له و لایه نه وه زیاتر بترسم، بۆ
 نمونه کاتیک له باره ی که رویشکیکی ناو به فره وه ده خوینمه وه، تا
 راده یه ک وا هه ست ده که م که ده مه ویت به ناو به فردا رابکه م.
 (له په راویزی نامه که دا) به لی، ده مزانی شتیکم له نامه که تدا په راندوه،
 به بی ئه وه ی بتوانم له بیر خۆمی به رمه وه، بیرم ناکه ویتته وه. پله ی
 گهرمی؟ پله ی گهرمی راسته قینه؟ ئایا لیم تیده گه ییت؟
 له دواییدا نامه یه کی ترم خوینده وه، به لام به راستی هه ر له رسته ی
 یه که مه وه که ده لییت: "نامه ویت وه لامی بده یته وه" نازانم له پشت ئه م

^{۱۷۰} Alfred Polgar نووسهریکی به ناویانگی خه لکی ئیه نناپه .

رسته یوه چی هیه، بهلام ئەمرو دواى ئەوهى به نامه کانتدا
چوومهوه (ئو نامانهى بى چەندوچوون نامادهگى تو دەسهلمینن، له
کاتیکدا که من به خومهوه بهستوون و ئەملا و ئەولایان پى دەکه م)
وا ئیستا نامادەم به چاوى بهستراوهوه و بهبى ئەوهى نامه که م
خویندبیتهوه، واژۆ لهسەر راستى نامه که ت بکه م، تەنانەت ئەگەر ئەو
نامه یه له بهردەم دادگای بالادا شایه تی له دژى من بدات. میلینا، من
رسوام، تا ئەوپه پى رسواى، هەر له بهر ئەوهیشه که ئەوهنده لهسەر
پاکى که وتوومه ته هاتوهاوار. هیچ که سیک ناتوانیت وهک ئەوانه ی له
بنى بنى دۆزه خدا دهژین، ئاوا به دهنگى پاک گۆرانى بلیت. ئیمه له
خویندنى فریشته کاندانیا گۆرانیه کانمان بهسه.

چەند پۆژیک له مه و بهر گه ی شتمه ئەوهى که ژيانى سەربازى -يان
باشترى بلیم نمایشى سەربازى- که سالانىکه دەستم پى کردووه، له
هەندیک بواردان باشترین ژيانه که بو خۆم ره خساندیت.
دوانیوه پروان تا ئەگه رى دریزترین ماوه، نووستن، پاشان بو ماوهى
دوو سهعات به پى پۆیشتن، دواى ئەوه چەند بکریت به ناگابوون.
بهلام لهم چەند بکریت هدا ته له یهک شاراوته وه. ئەم چەند بکریت ه
زۆر ناخایه نیت. نه له دوانیوه پرو و نه له شه ودا، له گه ل ئەمانه ی شدا
به یانیا ن به پوو کاوه یی ده چم بو ئوفیسه که م. خه لاتی راسته قینه ی من
له قوولایى شه ودا شاراوته وه. له سهعات دوو، سى و چواری دواى
نیوه شه و، بهلام ئەم پۆژانه ئەگەر درهنگتر له نیوهى شه و بچمه ناو
جیگه وه، شه و و پۆژ و خۆیشم هه موو سه رگه ردان ده بین. له گه ل
هه موو ئەمانه ی شدا هیچیان گرنگ نین. ئەم خزمه ته سه ربازییه
تەنانەت ئەگەر بیته نجامیش بیت، هەر خۆشه، بهلام بیته نجام ده بیت.
من نیازمه نیوسال به م جۆره بژیم، تاوه کو پیش هەر شتیک زمانم
بکریته وه، پاشان دلیا بم کاره که ته واو بووه و که ریگه ی خزمه تی
سه ربازم پى درا، بهلام وهک وتم ئەم جۆره ژيانه خۆى له خۆیدا
چاکه، تەنانەت ئەگەر دواى ماوه یه کی که م یان زۆریش کوکه

سته مكاره كان به سه ريشماندا بكيشن. بيگومان نامه كان تا راده يه ك
خراپ نه بوون، به لام شاياني ئه و نامه يه نيم كه به قه له مي ره ساس
نووسرابوو. ئايا له ئاسمان و سه رزه ويدا يه كييك ده سته كه ویت
شاياني ئه وه بيت.

پراگ ۲۶ تا ۲۷ ی ئوگست ۱۹۲۰ - شهوی پینجشمه

ئه مرقوچ كاريكي وام ئه نجام نه داوه جگه له وهی پياسهي ئه ملاولام
كردوو و ليره وهوی شتيكم خویندوو ته وه، به لام له راستیدا جگه
له وهی گوئی بو لیدانی ئازاریکی زور كه می لاجانگم رادیرم، هیچی
ترم نه كردوو. به دريژایی پروژه كه نامه كانت بییری منیان به
خویانه وه مژوول كردبوو، ئازار، ئه شق، دله پراوكی، به ترسیکی
نه ناسراوه وه له شتيکی نه ناسراو كه نه ناسینه كه ی تا راده يه کی زور
به راستی له وه دا شاراو ته وه كه له سنووری وزه و توانای من
زیاتره. له هه مان كاتدا نه مویرا بو جاری دووهم نامه كان بخوینمه وه.
ئاسانه، جاری یه كه میش نه متوانی له نیو لاپه ره زیاتر ته واو بكه م. بو
مروف ناتوانیت خوی راده ستی ئه و راستییه بكات كه ژیان له م
گوشاره پوحي و كيشمه كيشه زور تايبه تی و له م دله پراوكه
كوشنده يه دا، ره وا و دروسته (هه ندیک جار تویش بیروپای له م
بابه ته ت ده خسته روو كه گویم لی ده بوو پینكه نینم پی ده هات)، بو
له باتی ئه مه، بویرانه، نه توانین ده سته برداری ژیان بین و سه رله نوئ
وهك ئاژه لیکي له ئاوه ز خالی (ته نانه ت وهك ئاژه ل ئه شقی ئه و
بیئاوه زییه ی خوی بیت)، ده ست پی نه كه ینه وه، هه ر به و جو ره یش بو
هه موو كاره با پچراو و سه ر كيشه كان به جو ریک نه خه ینه
جه سته مانه وه كه تا راده يه ك یه كسه ر بیسووتینیت.

به پراستی خویشم نازانم مه به ستم له م دهر برینه چیه؟ ته نیا دهمه ویت به هر ریگه یهک بیت خوم به گله یه کانتدا هه لبواسم. نه و گله بیانه نا که به زمان وتروان، به لکو نه و گازنده خاموشانه ی له نامه کانتده و دینه دهر وه. من له م لایه نه وه نه و گازنده به ده ست دینم که له پراستیدا به هیی خومیان دوزانم، نه وه که ته نانهت لیزه ییش، له م تاریکیه دا ده توانین به یه که وه بین، له هه مووی سه یتره. به پراستی من، ده شیت بو چرکه ساتیک باوه پرم پیی هه بیت، دوا ی نه و چرکه ساته باوه پرم پیی نامینیت.

هه یینی

له باتی خه وتن، شهوم به نامه کانتده وه به سه ربرد (هه رچه نده تا راده یهک به نابه دلایش) له گهل نه وه ییشدا کاروباره کان له م چرکه ساته دا زور خراپ نین. له پراستیدا نامه یهک نه گه یشتووه، به لام نه مه له خویدا بایه خیکی نییه. له ئیستادا رهنگه زور چاکتر بیت پوژانه شت نه نووسم. تو به نهیننی نه مهت له پیش مندا زانیوه. نامه ی پوژانه له باتی توانابه خشین لاوازت دهکات. جاران تا دوا دلوی نامه کهت ده نوشی و له هه مان کاتدا ده نه وه نده به هیزتر و تینووتر ده بوویت. (من باسی پراگ ده کهم نهک مران) لی هه نووکه مه سه له که گه لیک جیددییه. ئیستا له خویندنه وه ی نامه یه کدا مروف لیوی ده گه زیت و هیچ شتیک ته واو براوه نییه، جگه له ئازاره سووکه که ی لاجانگ، به لام ته نانهت نه وه ییش گرنگ نییه. ته نیا شتیک گرنگه. میلینا نه خوش مه به! نه خوش مه به. نه نووسین کاریکی باشه (چه ند پوژی گه ره که بو نه وه ی من خوم له ژیر کاریگه ریی نه و دوو نامه یه رزگار بکه م که دویننی نووسیبووتن؟ چ پرسیاریکی گه و جانیه؟ نایا ده کریت به تیپه پینی کات به سه ر نه و کاریگه رییه دا زال بیت؟)، به لام مه رج نییه نه خوشی هوکاری نه وه بیت. بیگومان من ته نیا بیر له خوم

دهکه مه وه. ده توانم چی بکه م؟ به ئەگەریکی نزیک له یه قینه وه ئەو کاره ده که م که ئیستا خەریکی کردنیم، به لام چۆن؟ نا، من نامەوینت بێر له وه بکه مه وه. له هه مان کاتدا هەر کاتیک بێر له تو ده که مه وه، به پروناکترین شیوه تو ده بینم که هه میسه له ناو جینگه دا که وتووینت، وه ک ئەو ئیواره یه ی له گموند له ناو چیمه نه که دا راکشابووینت (ئەو شوینە ی له باره ی هاوڕیکه مه وه قسه م بو ده کردیت و تۆیش زور گویت لای من نه بوو) هەرگیز ئەم بینینه به ژان نییه، به لکو به راستی چاکترین بینینه که له ئیستادا ده توانم له خزمه تیدا بم: ئەوه ی که تو له ناو جینگه دا که وتووینت و منیش په رستاریت ده که م. جار جاره سهرت لی ده ده م، ده ستم ده خمه سه ر ته ویلت. که له سه ره وه ته ماشات ده که م، نو قمی ناو چاوه کانت ده بم. که به ژوره که دا دیم و ده چم، هه ست ده که م لیم ورد ده بیته وه، بۆیه له هەر چرکه ساتیکدا غروریکم تیده گه ریت که ناتوانم جله وی بگرم. ده زانم ده مه ویت بو تو بژیم، ده زانم مۆله تی ئەم کارانه م پێ دراوه، ده یه شزانم ده بیته سوپاسگوزار بم که دیسان له پالمدا وه ستایت و ده ستت خسته ناو ده ستم. ته نیا نه خۆشییه که زوو تیده په ریت و ته ندروستیت له جارن چاکتر ده بیت. له کاتیکدا من ده بیت خیرا و له پرا (هیوادارم بی ئازار و ناله بیت) برۆمه ژیر زه وییه وه. باشه، ئەمانه زور به ئازار نین، به لام داخ له و کاته ی که تو له جینگه یه کی وا دووردا نه خۆش بیت.

که واته تۆیش لکوموتیوره کانت^{۱۷۱} خۆش ده ویت، وا نییه! به لی! ئەو لکوموتیوره پروخۆش و له هه مان کاتدا لاواز و برسییه ی له لکوموتیوره کانی ئیه ننا ده چیت! به لام لکوموتیوره کانی ئیره یه ش که سانیکی چاکن. مندالان هه ز ده که ن ئەوانیش ببن به لکوموتیور بو ئەوه ی به هیز و له هه مان کاتدا خه لکی ریزیان لی بگریت، سواری شه مه نده فه ر بن و له سه ر پارکه کانه وه خۆیان به سه ر منداله کانی تردا

^{۱۷۱} لکوموتیور: شۆفیری ترام.

شور بـڪه نه وه. منڊالھ کان بليٽڪونڪر و گھليڪ بليٽي
 شہ مہ نده فہ ريشيان پنيہ، بہ لام من (لہ کاتيڪدا کہ کہم تا زور ٺہم
 ٺہ گہرہ دہ متر سينيت) حہ ز دہ کہم بيم بہ لڪوموتيور تا ٺہ و ہندہ بہ ہيز
 و توانا بم، بتوانم بہ شداري ہہ موو کاريڪ بکہم. جاريڪيان بہ دواي
 تراموايہ کدا دہ چووم کہ بہ خاوي دہرؤيشت. لڪوموتيورہ کہ (شاعيرہ
 لاوہ کہ گہيشت بؤ ٺہ و ہي لہ گھل خويدا لہ ٺؤفيسہ کہ بمباتہ دہرہ و ہ.
 جاري لہ و ہ گہرئ تا چيروڪي لڪوموتيورہ کہ کوتايي ديت)، لہ کاتيڪدا
 کہ لہ سہ کوي پشتہ و ہ بؤ دہرہ و ہ چہ ما بوو و ہ، لہ سہر شتيڪ
 هاواري بہ سہردا دہ کردم (لہ بہر ہہ راوزہ ناي زوري ژوزن پلانسہ کہ
 نہ متواني بزنام چي دہ ليت)، ہہ ردو دہستي بہ شپرزہيي دہ جوولاند
 کہ ديار بوو دہيوست شتيڪ بہ من بليٽ، بہ لام من تني نہ دہ گہيشتم
 و ترامواکہ يش تا دہہات زياتر دوور دہ کہ و تہ و ہ و ہولي
 لڪوموتيورہ کہ يش بيٺہ نجام بوو. سہر ٺہ نجام تيگہ يشتم: دوگمہ
 زيڙينہ کہ ي کراسہ کہم کرابوو و ہ و ہولي دہدا ٺہ و ہم پئ بليٽ. ٺہم
 بہ يانيہ ٺہ و رووداوہم بيرکہ و تہ و ہ، ٺہ و کاتہ بوو کہ شہوي پيشو
 بہ شہ کہ تي و و ہک تارمايي نہ خوشيڪ سواري تراموا بووم،
 شؤفيزہ کہ لہ کاتيڪدا (۵) کرون باقبي پارہ کہ ي دہ دامہ و ہ، بؤ
 شادکردني من (لہ راستيدا ناتوانين بليين بؤ شادکردني من، چونکہ
 ٺہ و تہ نانہت تہ ماشاي مني نہ کردبوو، بہ لڪو بؤ شادکردني بارودوخہ
 گشتيہ کہ) لہ بارہي ٺہ و پارہ وردانہ و ہ کہ پئي دہدام بہ شيوازيڪي
 خؤمانہ شتيڪي پئ وتم (کہ بيرم چووہ تہ و ہ) ٺہ و بہر يزه ي لہ پشت
 سہري منہ و ہ و ہ ستابوو، لہ بہر ٺہ و ہي جياوازي لہ گھل مندا ہہ بوو،
 بہ قسہ ي شؤفيزہ کہ زہر دہ خہ نہ يہ کي کہ و تہ سہر ليو، کہ منيش ہر
 ٺہ و ہندہم دہتواني بہ زہر دہ خہ نہ يہ ک و ہ لام ي بدہمہ و ہ، بہم جؤرہ
 دؤخہ کہ کہ ميڪ چاکتر بوو، ٺايا ٺوميدنيڪ ہيہ ٺاسمانہ باراناويہ کہ ي
 سانت گيلگن يش دلخوش بيت؟

چ جوانییەك، چ جوانییەك، میلینا؟ جوانتر لەم بێدەنگییە، لەم متمانە و ئەم پاکی و بێگەردییە کە نامەكەت (مەبەستم نامەكە ی سێشەممەیه) دروستی کردوو، هیچی تر نییە.

بەیانییەكە ی نامە نەبوو، ئەمە راستییەكە کە ئیتر من خۆم بە ئاسانی لەگەڵیدا گونجاندوو. ئیستا من سەبارەت بە گەیشتنی نامەكان بە تەواوی فەرەم کردوو، بەلام دەربارە ی نووسینی نامە كەم تا زۆر نەگۆڕام. ئەو خۆشی و چێژە ی مەرۆف هەلدەنیت بۆ نامەنووسین بە تواناكە ی خۆیەو ماوەتەو، بۆیە لەگەڵ ئەم راستییەدا خۆم دەگونجینم. من چ پێویستیەك بە نامە هەیه لە كاتیكدا بۆ نمونە، دوینی هەموو بەیانی و عەسر و تا نیوێ شەوم بە قسەکردن لەگەڵ تۆدا بەسەربردوو. لەو قسانەدا كە من وەك مندالێك دلسۆز و تامەزرۆ بووم و تۆیش وەك دایك بە تاسە و حەوسەلە بوویت (لە دنیای راستەقینەدا هەرگیز نە دایكێکی وا و نە مندالێکی لەو جۆرەم نەدیو)، بۆیە هەموو شتەكان وەك پێویست بەرپۆهچوون. تەنیا دەبیت پاساوی نامەنەنووسینت بزانم! نابیت تۆ هەمیشە هەر نەخۆش بیت و لەناو جێگەدا كەوتبیت، لەو ژوورە بچووكەدا، پایزەبارانیش لە دەروە، تۆیش تاق و تەنیا و تالی هاتوو (خۆت لەم بارەیهو نووسیوتە) هەلامەتیش (خۆت لەم بارەیهو نووسیوتە) شەكەتی و ئارەقە و شەوانی سارد. (تۆ خۆت هەموو ئەمانەت نووسیو، ئەگەر ئیتر ئەمانە نەماون، باشە و منیش لە ئیستادا هیچ لەو چاكرتم ناویت).

من وەلامی بڕگە ی سەرەتای نامەكەت نادەمەو، تەنانەت هەنووكەیش سەرەتای نامەكە ی پێشووترم لە بیر نییە. ئەوانە شتەگەلێكن هیند سەختن و بە قوولی تێكئالاون، دەشیت تەنیا لە گفتوگۆی نینوان دایك و مندالدا لێك بکرینەو. ڕەنگە هەر بۆ بیستن باش بن، چونکە زەحمەتە ئەو گریوگۆلانە ڕوو بدەن. من باسی ئەو بڕگە یە ناکەم.

چونکه نازاری لاجانگه كانم له پاريزدايه. ئايا تيري ئه شق له باتي دل نيشانهي له لاجانگم گرتووه؟ بۆ له مه و دوایش ده ربارهي گموند هيچ - به مه بهسته وه - نانوسم. قسهي زور له م بارهيه وه بۆ وتن ههيه، به لام هه موو ئه م قسانه سه ر ئه نجام بۆ ئه وه ده گه رينه وه ئه گه ر يه كه م رۆژ دۆخه كه له ئيه ننا كه مينك له وه باشتر بوايه، من ئيواره سه فه ره كه م ده كرد. هه رچه نده ئيه ننام پين له گموند باشتره كه من به ترس و شه كه تي و نيوه گيانه وه بۆي هاتم، به لام من به دلنيايييه كي گه وره وه هاتم بۆ گموند (به بين ئه وه ي ئاگاداري هيچ بم، چهنده گه وچ بووم) وهك ئه وه ي هه رگيز هيچم به سه ر نه يه ت. من وهك خاوه ن مال گه يشتمه ئه وي. سه يره كه له وه دايه له گه ل ئه وه موو دوو دلييه دا كه به رده وام بيحه وسه له و نائارامم ده كات، توانيم وهك خاوه نماليكي ته واو بگه مه ئه وي، رهنگه ئه مه هه له راسته قينه كه ي من بوو بيت. له م دۆخه و هه موو دۆخه كانى تريشدا سه عات له دوو و چلوپينج ده قيقه تنيه رپوه. نامه كه ي تۆم له پيش سه عات دوو دا به ده ست گه يشت. وا چاكه ئيستا ده ست هه لگرم و برۆم شتيك بخۆم.

وه رگيتراني دوا رسته زور چاكه، له م چيروكه دا هه ر رسته يه ك، له هه ر وشه يه كدا، له هه ر يه كيكياندا (ئه گه ر بتوانم بيليم) موسيقيه ك هه يه وابه سته ي ترسه. له م چركه ساته دا، بۆ يه كه مين جار و له شه ويكي دريژدا، زامه كه خۆي ده كاته وه، به برۆي من وه رگيتران به و ده سته سيحراوييانه وه كه هي تون ئه م په يوه ندييه ته واو ده كات.

ده بينيت چ شتيك ئه وه نده ي نامه به ده سته گه يشتن ده بينته مايه ي ئه شكه نجه و نازار. هه نوو كه تۆ خۆت ده يزانيت و پيوست ناكات پيت بليم. ئه گه ر به پني توانا ئه م نادلنيايي و بييه قينييه گه وره يه له به رچاو بگرين، ئه وسا له نيوان نامه كانى من و تۆدا هه ست به نزكييه كي دلگير و هه ناسه ي قوول و خوش ده كه يت. ئيستا ده بيت چاوه رپي وه لامى نامه كانى پيشووم بم، ئه مه يش ئه و شته يه كه لني ده ترسم.

بەراست چۆن چاۋەپىي ئەۋەيت رۆژى سىنشەممە نامەى منت پىي
بگات، لە كاتىكدا رۆژى دووشەممە ناو نىشانە كەتم پەيدا كرىدوۋە؟

پراگ ۲۹ تا ۳۰ ئاب ۱۹۲۰ - يەكشەممە

دوئىنى ھەلە يەكى سەير روى دا. نامەكەت (نامەى سىنشەممەت) زۆر
خۆشحالى كردم. كە ئىۋارە جارىكى تر خويندەمەۋە بىنىم نامەكە لە
ئەسلدا چ جىاۋازىيەكى ۋاى لەگەل نامەكانى ئەم دوایىيەتدا نىيە. ئەم
نامەيە زۆر زىاتر لەۋەى ناۋەرۆكەكەى بىلىت، ناشادە. ئەم ھەلە يە
ئەۋە دەسەلمىنىت كە من تا چ رادەيەك تەنيا بىر لە خۆم دەكەمەۋە.
تا چەند چوومەتە ناۋ خۆمەۋە، تا چەند تەنيا بەۋ بەشەتەۋە نووسارم
كە دەتوانم بۆ خۆمى بەيلىمەۋە، تا چ ئەندازە يەكش تاسەى ئەۋەمە
بەۋ بەشەى و جۈۋدى تۆۋە رىي بىابان بگرمە بەر بۆ ئەۋەى كەس
نەتوانىت لىم بىنىت. لەبەر ئەۋەى لەژىر كارىگەرىي وتەتدا بە پەلە
گەرابوومەۋە ژوورەكەم. لەبەر ئەۋەى بەۋپەرى سەرسامىيەۋە
نامەيەكى تۆى لى بوو، لەبەر ئەۋەى بەۋپەرى چلىسى و شادمانىيەۋە
خىرا چاۋىكم پىا گىرا، لەبەر ئەۋەى لە نامەكەتدا شتىك بە پىتى
گەرە لە دژى من نەنووسرابوو. لەبەر ئەۋەى كە بە رىكەوت لىدانى
لاجانگم ھىورتر بووبوو، لەبەر ئەۋەى دلم زۆر ناسكە تۆم لە
بەرچاۋى خۆم ۋا بەرجەستە كرىدبوو كە ھىور و ئاسوودە لەناۋ
دارستانىكدا، لە كەنار دەرياچە و چىاكاندا شوئىنىكت بۆ خۆت
ھەلبژاردوۋە و تىي خزاۋىت. لەبەر ھەموو ئەم ھۆيانە و تەنانەت
ھۆكارى ترىش كە بە ھەر حال پەيوەندىيان بە نامە و ۋەزەى تۆۋە
نىيە، نامەكەت لە چاۋى مندا شادمانىيەكى دەنۋاند، بۆيە منىش
ۋەلامىكى گەۋجانەم داىەۋە.

پيويسته ريشوئينىكى تازە بۇ ژيانى خۇي فەراھەم بىكات. بەم
جۆرەيان ھەموو شتىك سادەتر و لانى كەم ئاسانتر دەيىت. ئەگەر
ئەمە نەكرىت، ھەموو شتىك مايەي خەفەتە.

بەلام لەم دنيا پانوبەرىنەدا، يەككىك لە بىبايەختىن و بىماناتىن
شتەكان، كىرەو و مامەلەي جىددىي مرۇفە لەگەل گوناھدا، لانى كەم
من وای دەيىنم. ئەوہى بە لای منەوہ بىمانايە و تنى سەرزەنشتىيەكان
نىيە، بىگومان ھەر كاتىك مرۇف دەكەويىتە تەنگانەوہ، ئىتر بە ھەموو
لايەكدا دەكەويىتە لۆمە و سەرزەنشتكردن (ھەلبەتە نەك لەوپەرى
تەنگانەدا، چونكە لەم حالەتەياندا زمان لە سەرزەنشتكردن
دەوہستىت)، ھەروہا ئەمەيان قابىلى تىگەيشتنە كە مرۇف لە كاتى
ناخۇشى و شىپزەيىدا دەكەويىتە لۆمە و سەرزەنشت، بەلام من بە
ھىچ جۆرىك لەوہ تىناگەم كە مرۇ قسەكردن لەسەر ئەم مەسەلەيە بە
ھەمان ئەندازەي قسەكردن لەسەر مەسەلەيەكى ماتماتىكى بە ئاسايى
بزانىت كە زۆر پوون و ئاشكرايە و دەتوانىت لە ھەلسوكوتى
پۇژانەيدا دەرئەنجامى لى بگرىت. بىگومان تۆ، شايانى
سەرزەنشتكردن، دواي تۆيش مىردەكەت، دواي ئەو ديسانەوہ تۆ
پاشان جارىكى دى مىردەكەت و ھەر بەو جۆرە سەرزەنشتەكان
ئەمەندە بەردەوام دەبن كە ئىتر لە ژيانى ھاوبەشى مرۇفەكاندا شتىك
نامىنىتەوہ، جگە لە كىويك لە سەرزەنشتى كەلەكەبوو، كە بىكوتايى
يەك بەدواي يەكدا دىن تا لە ئەنجامدا دەگەنە گوناھە خۆلەمىشىيە
ئەسلىيەكە، بەلام بىكولىكردن لە گوناھى نەمرى بۇ ئەمروى من، يانى
بۇ بەلىنىك كە لە (ئىشىل) لەگەل پزىشكدا ھەمە، چ كەلكىكى بۇ من
ھەيە؟

لە دەرەوہ باران بە لىزمە دەبارى و پىناچىت خۇش بىكاتەوہ، بەلام
ھىچ لە من ناگورپىت، لەژىر بىمىچىكدا دانىشتووم، ئەوہى ئازارم
دەداتى و شەرمەندەم دەكات، تەنيا ئەوہيە كە لەبەردەم مشتومرى

میلینای ئازیز، مرو تا چەند دەتوانیت جلەوی خوی لە دەست نەدات. تا چەند لە دەریایە کدا، کە تەنیا لە بەر رِق مروف قووت نادات و بە ئەملا و ئەولادا دەیکیشیت، پاشانیش من داوام لێ کردیت هەموو پوژیک نامەم بۆ نەنووسیت. ئەمە داوایەکی دلسۆزانه بوو. من لە نامەکان دەترسام. کە هەندیک جار نامەم پێ نەدەگەشت ئارامتر بووم. کاتیک نامەیه کم لە سەر میزە کم دەبینی، ناچار دەبووم هەرچی هیزم هەیه بیدەمە خۆم، بەلام هیچ هەوالیک لە هیزیکێ تەواو نەبوو. وا ئەمرویش ئەگەر ئەو کارته پۆستیانه (هەردووکیان پەسەندبوون) نەگەشتنایە، پەژمورده و داماو دەبووم، سوپاسگوزارم.

پراگ ۲ سیپتامبەر ۱۹۲۰ - پینجشەممە

نامەکانی یەکشەممە و دوشەممە و هەروەها کارته کەت گەشت. میلینا، تکایە لە بارە ی چۆنیەتی منەو داوهریه کی راستودروست بکە. من لێرە کە نارەگیر و دوور و لە هەمان کاتدا تا پادەیه ک ئارام دانیشتووم و گەلیک شت بە سەرما دیت - شپرزەیی، ناآرامی، منیش هەمووی دەنووسم، تەنانەت ئەگەر بێمانایش بن، کاتیکیش قسە لە گەل تۆدا دەکم، هەموو شتیک، تەنانەت تۆیش لە بیر دەکم، تەنیا ئەو کاتە ی نامەیه کی وەک ئەم دوو نامەیه م پێ دەگات، دیمەو و سەرخۆم، ئاگاداری هەموو شتیک دەبمەو.

لە بارە ی واهیمە کانتەو و دەربارە ی زستان تیکرا لە هیچی تینە گەیشتم، ئەگەر میردە کەت ئەو نەندە نەخۆشە، ئەگەر تەنانەت بە دەست دوو نەخۆشییەو دەنالینیت، ئەگەر ئەمە راستە، کەواتە گومان لەو دا نییە کە ناتوانیت بچیت بۆ شوینی کارەکی، لە بەر ئەویش کە کارمەندی رەسمیە، ناتوانیت وازی لێ بێنیت. جگە لەمە، لە بەر ئەو ی نەخۆشە،

ماله و هدا قاوه لتي دووهم^{۱۷۲} ده کم. ئه و له بهردهم په نجره ی ژووره که مدا له سهر داریک وه ستاوه، له کاتیکدا له شلوکو تکر دنه که ی باران و ههروه ها له و که ره یه ی که من به نانه که میدا ده ساوم، زور توور په یه، بهرده و ام رهنګ به سهر په نجره که دا ده پریژیت (رهنگه ئه مه یس ته نیا له خه یالی مندا وا بیت، چونکه سه د جار له و زیاتر من به ده ربهستی ئه وه وه م) نا، ئه و به راستی له ژیر شهسته و په هیله ی باراندا سه ر قالی کاره که یه تی.

به م دوا یی هه والی تازه م له باره ی (فایس)^{۱۷۳} ه وه بیست. له وانه رهنگه نه خوش نه بیت به لکو بیپاره بیت. هه رچونیکه ئه و له هاویندا پاره ی پی نه بووه، گوا یه له فرانترن باد پاره یان بو کو کردو وه ته وه. سی هه فته له مه و بهر به ناو نیشانی (دارستانی رهش) ه وه نامه ی تایبه تیم بو نارد و وه لامی نه بوو. ئیستا ئه و له نزیک ده ری اچه ی (شتارن بیرگه ر) له گه ل کچیک ی هاو پییدا به سه ر ده بات. کچه که کارت ی پوس تی بو باوم^{۱۷۴} ده نیریت ئه و شتانه ی له کارته که دا ده یان نو سی ت زور خه منا کن (ئه مه سروشتی ئه وه)، به لام له راستیدا ناشاد نییه. (ئه مه یس هه ر به شیکه له سروشتی ئه و)، نزیکه ی مانگیک له مه و بهر، پیس ئه وه ی له پراگ بروات (که سه رکه و تنیک ی زور باشی له نمایش کردنی سه ر شانوکه ی به ده ست هی نا)، که میک قسم له گه لدا

^{۱۷۲} Gadfruh Stuck له نه مسای کوندا ئه وه بار بووه دوا ی قاوه لتي په کم، که ژه میکی ته و او

نه بووه قاوه لتي دووهم خوراوه.

^{۱۷۳} ئه رنست فایس (۱۸۸۴ - ۱۹۴۰) پښماننووس و درامانووس و شاعیری جووله که ی ئه لمان.

^{۱۷۴} Oskar Baum (۱۸۸۳ - ۱۹۴۱) نووسه ریک ی خه لکی پراگه و له هاو پی کونه کانی کافکا به.

هه ر به مندالی کویر بووه. به فیکر کردنی موسیقا ژیا نی به سه ر ده برد، به ره مه کانی به شیکن له ژیا نه تاییه تیبیه که ی: "ژیا ن له په راوړندا" له باره ی ژیا نی نابینا کانی دنیا وه یه، "ژیا ن له تاریکیدا، نمرگاپه ک به ره و مهال" نمایشنامه ی "موجیزه" له به ره مه کانی ئه ون، جووله که بوو، به زما نی ئه لمانی ده ی نووسی. به مندالی که شه ری له گه ل قوتابیه کاندا کردووه، قه لم چووه به چا ویدا و کویری کردووه.

کرد. داماو و بهدبهخت دههاته بهرچاو. دهیگوت له نواندنی سهر شانق شهکهت بووه و تیکرا لاواز و ناسک بوو. وایش نهدههاته بهرچاو کهوتبیت. قسهکردن لهبارهی هایسهوه کهم و زور بهم جوړه بوو: "له ئیستادا له دارستانی رهشه، لهوئی زور خوشی لسی ناگوزه ریت، بهلام بریاره ههنووکه له شتارن بهرگهر پیکهوه بین، کاروبار چاکتر دهیت."

پراگ، پینجی سیپتامبر ۱۹۲۰ - یهکشه مه

میلینا، نهوهی دهتویست پیم بلتیت بابهتی سهرهکیی ئەم نامهیهیه، یان تیکرا شتیکه له دلنیاپی؟ پیشتریش له دوا نامه کانتدا که له مران بۆت ناردم، لهم بارهیهوه شتت نووسیوو، من ئیدی نه متوانی وهلامیان بدهمهوه. دهزانیت که پوینسن^{۱۷۰} ناچار بوو بیته ژیر بار، ریگهی سهفه ریکی پر له مهترسیی له بهر بگریت، گوئی به شکانی که شتی و گه لیک شتی تر نه دات. نه گهر من ته نیا تووم له دهست بجیت ده بم به پوینسن، ته نانهت له پوینسن پوینس تر ده بم. هرچونیک بیت ئەو هیشتا شتی بۆ ماوه ته وه: دوور گه کهی، ههینی^{۱۷۱} و گه لیک شتی تریش. له داویشدا ئەو که شتییهی دوزیه وه و تا رادهیه که هه موو رووداوه که بوو به خهون. من هیچ شتیکم نابیت، ته نانهت ناوه که یشم، چونکه ناوه کهی خویشم هر به تو داوه، ئەمه یش به مانایه که به لگهی نه وهیه که من سهربه خوم له تو، ته نیا له و لایه نه وه که سهربه خوئی هیچ سنووریک ناناسیت - ئەم یان ئەو - ئەم هه لیزاردنه له راده به دهر گه ورهیه، یان

^{۱۷۰} نامهیه به پوینسن کورنوی کاره کتری پومانیک به هه مان ناوه وه که دانیال بیلی نووسیویه تی.

^{۱۷۱} ههینی ناوی توکه ره کهی پوینسن کورنویه. ره شپسته و پوینسن له دهست مرۆفخوره کان پزگاری کردوه، بۆیه بوو به توکه ریکی دلسۆز بۆی.

تو هی منیت، که نه‌گەر وا بیت زۆر چاکه، یان تۆم له‌دهست ده‌چیت، که نه‌مه‌یان نه‌ک هر خراب نییه، به‌لکو به‌زمانی ساده بریتیه له هیج. له‌م حاله‌ته‌دا ئیتر ئیره‌یی له‌ئارادا نییه. نه‌ئازار هه‌یه و نه‌ دل‌ه‌پاوه‌که. هیج نییه. بینگومان له‌ دروستکردنی ئەم هه‌مووه‌دا له‌ لایه‌ن یه‌ک که‌سه‌وه‌ شتیکی نه‌فره‌تی خۆی مات داوه، له‌به‌ر ئەوه‌یشه‌ که‌ ترس له‌ ده‌وروبه‌ری بناغه‌کانی ئەم ساختمانه‌دایه، به‌لام ترسه‌که‌ زیاد له‌وه‌ی ترس بیت له‌ تۆ، به‌پراستی ترسه‌ له‌ مه‌ترسی دروستکردنی ساختمانه‌که‌. هر له‌به‌ر ئەوه‌یشه‌ له‌ کاتی به‌رگریکردندا، له‌ ده‌موچاوه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی تۆدا، ئەم هه‌موو خه‌سه‌له‌ته‌ یه‌زدانی و حاله‌ته‌ ئینسانییانه‌ تیکه‌ل به‌ یه‌کتر ده‌بن.

که‌واته‌ که‌ سامسون نه‌ینیه‌که‌ی بۆ ده‌لیله‌ ده‌رخستوه، ده‌لیله‌ ده‌توانیت قژی سامسون که‌ هه‌میشه‌ له‌ دواوه‌ گریی ده‌دا، بپریت، لیگه‌پری با‌ئوه‌ بکات! له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ ئه‌ویش وه‌ک سامسون نه‌ینیه‌کی نییه، ئیتر هیج شتیک گرنگ نییه.

به‌بێ هیج به‌لگه‌یه‌کی دیار سی شه‌وه‌ زۆر خراب ده‌خه‌وم، هیوادارم تو له‌ من باشتربیت.

ئه‌گەر ئەمه‌ وه‌لام بیت وه‌لامیکی خیرایه. هر ئیستا بروسکه‌که‌ گه‌یشت. گه‌یشتن و کردنه‌وه‌ی هیند چاوه‌پواننه‌کراو بوو، کاتی خۆئاماده‌کردنم بۆ نه‌مابوه‌وه. به‌پراستی ئەمه‌ تا‌قه‌ شتیک بوو که‌ من ئەمرۆ پێویستیم پێی هه‌بوو. تو ئەمه‌ت له‌ کوێ ده‌زانی؟ چون‌به‌و شیوه‌ سروشتیه‌ هه‌میشه‌ ده‌رک به‌ پێویستی ده‌که‌یت؟

پراگ ۷ سیپتامبه‌ر ۱۹۲۰ - سێشه‌مه‌

به‌دحالیبون، نا، شتیکی خراپتر له‌ ته‌نیا به‌دحالیبون. به‌ ته‌واوی مانا، میلینا - هه‌رچه‌نده‌ بینگومان پرووی ده‌ره‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که‌ باش

تیگه یشتوویت - به لام چی هه یه بو ئه وهی تیی بگه یت، یان تیی نه گه یت؟ ئه مه به دحالیبوونیکه که دیسانه وه دووباره ده بیته وه، پیشتیش جاریک دووباره بووه وه، دوو جار له مران. ئاخو من داوای ئاموژگاری له تو ناکه م. ده موست له گه ل ئه و پیاوه دا که له پشت میزه که وه دانیشتووه راویژ بکه م. من له گه ل خو مده ده دوام. خه والوو بووم و له گه ل خو مده ده دوام و تو به ئاگات هینامه وه.

نازانم له و وتاره دا که ده رباره ی به لشفه ی یه کانه به چاکی له باری سه رنجه کانم تیگه یشتوویت یان نا؟ به پای من ئه و شته ی نووسه ر جیا ده کاته وه مه زنترین ده ستخوشییه له دنیا دا. ئه گه ر دوینیشه و سه رپشک بکرامایه که (سه عات هه شتی دواینیوه رۆ بوو که من له شه قامه که وه ته ماشای ژووری میوانداری ته لاری شارم ده کرد که تایبه ته به جووله که کانه وه. له ژووره که دا زیاد له سه د جووله که ی کوچکردوی پووسی که چاوه پی فیزه ی ئه مریکا ده کن، نیشته جی کراون. ژووره که، وه ک ئه وه ی کو بوونه وه یه کی گشتی تیا بکریت، ده رزیت هه لدایه نه ده که وته سه ر زه وی. دوای ماوه یه ک له سه عات دوانزه و نیودا جووله که کانم بینی هه موو له پال یه کدا خه وتبوون. ته نانه ت هه ندیکیان هه ر به و جووره ی له سه ر کورسییه کانیان نیمچه راکشانیک راکشابوون خه ویان لی که وتبوو. هه ندیک جار لیره وله وی یه کیک ده کوکی، یان تلی ده خوارد، یان به پاریزه وه به به ینی ریزه کاندایه به په له کوتی ریگه ی بو خو ی ده کرده وه. به دریزایی شه وه که گلویی کاره با داگیرسابوو)، ئه گه ر منیان سه رپشک بکرده یه که خو م چیم ده ویت ئه وه بم، ئه وه م هه لده بژارد ئه و منداله جووله که بچکوله یه بم، که له سووچیکی ژووره که دایه و هیچ ئاسه وارینی دله راوکه ی پیوه دیار نییه. له ناوه راستدا باوکی له گه ل ئه وانی ترده سه رگه رمی قسه کردن بوو، دایکیشی زور سه رقالی هاتوچۆ و سه رو بنکردنی که ره سه کانی سه فه ر بوو. خوشکه که یشی له کاتیکدا په نجه کانی کردبوو به ناو قزه پر و جوانه که یدا، له گه ل کچانی ترده

که وتبووه چهنه بازی و چهنده هفتیه کی دی دهگه یشته نه مریکا. بینگومان کاره که نه وهنده ییش ئاسان نییه. ههندیک جار تووشی سکچوون ده بیت. له سه ره شه قامه که ییش خهلکانیک وه ستابوون، هاوار و هه ره شه یان له جووله که کان ده کرد. ته نانهت له نیوان خودی جووله که کانیشدا شه و ئاژاوه دروست بووبوو. دوانیان به چه قو په لاماری یه کیان دابوو، به لام چی ده بیت نه گهر مرو بچووک بیت و خیرا هه موو شتیک ببینیت و داوهری بکات؟ لهو جووره مندالانه کهم نه بوون که به ملا و نه ولادا رایان ده کرد. به دوشه که کاندا سه رده که وتن، به ژیر کورسییه کاندا ده هاتن و ده چوون و چاوه پری تیکه نانیک یان هه شتیک بوون بخوریت و یه کیک به سه ریاندا دابه شی بکات - ئه وان له یه که نه ته وه بوون -.

پراگ ۱۴ ای سپتامبر ۱۹۲۰ - سیشمه مه

نه مرو دوو نامه و کارتیکت گه یشت. به دوو دلییه وه کردمنه وه، یان تو نه وهنده چاکیت که وینا ناکریت، یان ده توانیت هیند به چاکی خوت کوئترول بکهیت که ده رکی پی ناکریت. هه موو شته کان شایه تی له سه ره نه گهری یه کهم ده دن، به لام شتگه لیکیش هه یه دووه م به راست ده زانیت.

من دوو باره ی ده که مه وه: تو زور له سه ره هق بوویت. خو نه گهر تو به گریمانه یه کی مه حال - نه وهنده بی بهرچاوپروونی، نه وهنده به پینداگرییه کی ئازار به خشه وه، نه وهنده به خو په سه ندییه کی مندالانه ی که و جانه وه، ته نانهت نه وهنده بی بیرکردنه وه که من به قسه کردن له کهل فلاستادا^{۱۷۷} له کهل تودا ره فتارم کردووه و تویش هه ر وا

^{۱۷۷} فلاستا پروفیسوری یاریده در و هاوپی باوکی میلینا.

مامه‌لەت لەگەڵ مندا کردبوو. ئەوا من هەستی خۆم لە دەست داوه،
نەک تەنیا لە چرکەساتی ناردنی بروسکە که دا.^{۱۷۸}

من دوو جار بروسکە کهم خویندەوه، یە کهم جار لە کاتی گەشتینیدا
چاویکم پیا خشاندا، دووهم جار چەند پۆژیک پیش دراندنی.

ناتوانم بە پروونی دەرباره‌ی یە کهم خویندەوه‌ی بروسکە که قسه
بکه‌م. لە یەک کاتدا بیرۆکه‌یەکی زۆر بەسەرماندا هاتن. لە هەموویان
کاریگەرتر و ئاشکراتر ئەوه بوو که تۆ دەتویست لێم بدەیت. وا بزانی
دەستپێکردنە که‌ی لەگەڵ وشە‌ی 'خیرادا' بوو. ئەمه لێدانیک بوو.

نا، ناتوانم ئەمڕۆ بە وردی باس لەوه بکه‌م، نەک لەبەر ئەوه‌ی که
بەتایبەتی شە کهتم، بە لکو لەبەر ئەوه‌ی لە شەم قورسه. ئەم 'هیچە' که
جاریکیان لە باره‌یهوه بۆم نووسییت لە ناوه‌وه‌ماندا هەناسه‌ دەدا.

ئەگەر من وام بیربکرایه‌تهوه که من ئەو مه‌سه‌له‌یه‌م بێ دەربه‌ستانه
و بە دەستی ئانقه‌ست کردوو، بێگومان هەموو شتە که لە نه‌ینیدا
دەمایه‌وه. لەم حاله‌ته‌دا دەبوو من بەراستی لێدان بخۆم. نا، من و تۆ
هەردوو کمان تاوانبارین، هیچیشمان تاوانبار نیین.

په‌نگه، دوا‌ی زالبوون بەسەر ئەو بەرگریکردنەدا که پاساوی خۆی
هه‌یه، تۆ بتوانیت لەگەڵ ئەو نامه‌یه‌ی فلاستا‌دا که لە ئه‌ینا به‌ده‌ست
گه‌یشت ئاشته‌وایی بکه‌یت. دوانیوه‌پۆی ئەو پۆژه‌ی بروسکە که
گه‌یشت هه‌والیم لە مالی باوکت پرسی. لە خواره‌وه‌ی نووسرا‌بوو
ئەشکوبا. من هه‌میشه‌ ئەوه‌م بە قاتی یە کهم دەزانی و وا ئیستا
لەسەری سەر‌وهه‌ بینیم. کچۆله‌یه‌کی کاره‌که‌ری جوان و پوو‌خۆش
دەرگا‌که‌ی کرده‌وه. هەر وه‌ک چاوه‌پوان دەرگا‌ فلاستا له‌وئێ‌هه‌بوو،
بەلام من لەبەر ئەوه‌ چوو‌بووم بۆ ئەوئێ‌هه‌ تا کاریک بۆ خۆم ئەنجام

---

^{۱۷۸} کافکا له‌بری میلینا و به‌دزییه‌وه مامه‌له‌یه‌کی چاکی پاره‌ی ئەنجام دا‌بوو که زۆر زیره‌کانه‌ بوو،
بەلام میلینا پتی ناخۆش بوو. په‌شیمانی و مه‌ستبه‌گونا‌هه‌کردنە که‌ی تەنیا لەسەر خۆی مامه‌له‌ که
نه‌بووه.

بدهم و ههروههها بزانه ئه و بهيانى له كهيدا دهگات. بهيانى پوژى
دوايى له بهردهم ماله كه ياندا چاوه پريم كرد. كه بينيم له دوايداريم
باشتر هاته پيش چاو: زيرهك، واقيعيين و راشكاو. من له وه زياتر كه
له نامه كه دا بو تووم نووسيبوو، هيچم نهوت.

(له پهراويزى لاي چه په وه) تا رادهيهك من دهتوانم ئه و دوودليسيه
به رانبهر به باوكت ههيه، بيره و ينمه وه. با بميني بو دوايى.

چه ند پوژيك له مه و بهر يارميلا بو ديدهنيم هاته ئوفيسه كه م. ده يوت
ماوهيهكى زوره هه والم لى نيه. له باره ي لافاوه وه هيچ نازانيت و
هاتوو بو هه والپرسيني تو. خو شبه ختانه زور نه مايه وه. له بيرم چوو
داواكه ي تو ي له باره ي نووسينه كانيه وه پى بگه يه نم، پاشان له و
باره يه وه چه ند ديپريكم بو نووسى.

من هيشتا به وردى نامه كانم نه خو يندوو ته وه. كه خو يندمنه وه
دووباره نامه ده نووسمه وه.

بروسكه كيش ئيستا گه يشت، راسته؟ راسته؟ تو ئيدى خه نجه ره كه ت
له كيتلان ناوه؟

نا، تو ناتوانيت به مه به خته وهر بيت. مه حاله. ئه م بروسكه يه وهك
بروسكه يه كى پيشوو شتيكى راگوزه ر و ساته وه ختيه، هه قيه ت نه
ليزه يه و نه له وي. هه نديك جار كه به يانيان له خه و راده بين باوه رمان
وايه هه قيه ت له پال ته ختى نووستنه كه مانه - ورده كارانه ترى بليم
گوپيك له گه ل چه ند گولتيكى په ژمورده دا ده مى كردوو ته وه و
ئاماده يه له خويمان بگريت.

من به سه ختى دهتوانم نامه كان بخو ينمه وه. ته نيا دهتوانم كوته كوته
بيانخو ينمه وه. من به رگه ي نازاريك ناگرم كه له ئه نجامى خو يندنه وه ي
نامه كانه وه پيم دهگات.

ميلينا - جاريكى تر من قژى تو بلاوده كه مه وه و به لايه كيا ده خه م.
ئايا من ئه وه نده بوونه وه ريكي شه رئه نگيزم، شه رئه نگيزم به رانبهر به
خوم به هه مان راده ي شه رئه نگيزيمه به رانبهر به تو، يان ناخو باشتر

نىيە بلىم ئەھرىمەنىكى نەگىرىس لە دوامەۋەيە و بەرەو پىش
 رامدەدات؟ لى تەنات ئەۋەندە بوۋىر نىم بلىم كە ئەم ئەھرىمەنە كاتىك
 وا خۆيم بۇ دەردەخات كە نامە بۇ تۇ دەنوسم. من ئەمە بە تۇ
 دەلىم، ئەگىنا بەراستىي ئەو بەو جۆرەيە كە من بۇم نووسىويت.
 كاتىك نامە بۇ تۇ دەنوسم، نە لەپىش نووسىن و نە لەدوايەۋە چ
 ھەۋالىك لە خەو نىيە. كە نامە نانوسم بە زۆرى ھەندىك جار يەك
 دوو سەعات ھەر ئاۋا بە رۋالەت چاوم دەچىتە خەو. كە نانوسم
 تەنيا شەكەت، خەمگىن و قورسەم. كە دەيشنوسم ترس و بىئارامى
 پرزۇل پرزۇلم دەكات. ۋەك ئەۋە وايە داۋاي ھاودەردى و بەزەيى لە
 يەكتر بەكىن. من لە تۇ - بۇ ئەۋەي بتوانم خۇم بشارمەۋە، تۇيش لە
 من، بەلام ئەگەرى بەدىھاتنى شتىكى وا ترسناكترىن پارادۇكسە.
 بەلام چۇن بەدى دىت؟ تۇ دەپرسىت. من چىم دەۋىت؟ من چى
 دەكەم؟

كەم و زۆر مەسەلەكە بەم جۆرەيە. من، يانى ئازەلىكى دارستان،
 ئەۋسا لە دارستانىشدا نەبووم، بەلكو لە شوئىنىكدا بووم، لە چالىكى
 پىسدا كەوتبووم (پىسىيەتى چالەكە، بىگومان لەبەر ئەۋە بوو كە منى
 تىدا بووم) ۋەك ئەۋە وا بوو تۇم لە دەرەۋەي چالەكە دىيىت.
 سەرسامترىن شتىك كە لە تەۋاۋى تەمەندا دىيىتم. بە تەۋاۋى
 ھەموو شتىكم لە بىر چوو. خۆيشم لە بىر چوو. ھەستام و نرىكتر
 بوومەۋە. ھەرچەندە لەم رىگە تازە و لە ھەمان كاتدا ئاشنايە
 ھەراسان بووم، نرىكتر بوومەۋە و پىت گەيشتم. تۇ ئەۋەندە دلۇقان
 بوۋىت كە من بە ترسولەرزەۋە لەپالتدا چۆكم دادا و سەرم خستە
 بان دەستت. ۋەك ھەقى خۇم بىت وا بوو. زۆر شادمان، زۆر بە
 دەماخ، زۆر ئازاد، زۆر بەتوانا، زۆر ھۆگر و دلنيا لە ژوورەكەمدا،
 بەلام لە راستىدا ھىشتا ھەر ھەمان ئازەل بووم. ھىستا پابەندى
 دارستان بووم، تەنيا بە ھۆى بەھرە و مېھرەبانىي تۆۋە بوو كە من
 لەم كەشە كراۋەيەدا دەژيام. لە چاۋەكانتدا چارەنوسى خۇم

دهخویندهوه، بی ئهوهی ده رکی بکهم. (مهگەر من هه موو شتیکم له
 بیر نه کردبوو) هه رچهنده تو به دهستیکی گه لیک میهره بانه وه له منت
 دا، به لام ده بوو ئه وه ت بزانیایه که چ نامۆییه که له دارستانه وه
 هه لدهستیت. بتزانیایه من له کوئی له دایک بووم و له کوئی گه شه م
 کردوو و به کوئوه وابه سته م. دوا ی ئه وه بوو که گفتوگۆیه کی
 ناچار ی له باره ی ترس (له نیوان من و تو دا) دهستی پی کرد،
 دووباره کردنه وه ناچار یه که یشی بووه هوی ئه وه که من (ههروه ها
 تو یش، به لام تو به به رانه ته وه) تا ئه وه پری ئه شکه نجه و ئازار
 بچیژین. پۆژبه پۆژ بو من زیاتر پوون ده بووه وه که چ ئازه لیک ی
 ناپاکم. چهند ریگریت لی ده که م. ئه وه یش که تا چهند له هه موو
 جینگه یه کدا، پیت پی ده گرم. له وانه ئه وه به دحالیبوونه ی له نیوان تو و
 ماکس دا پووی دا که پیشتر له گموند دیار بوو. پاشان نۆره هاته
 سه ر حالیبوون و ناحالیبوونی یارمیلا و سه رنه انجام ئه وه مامه له گه وچ
 و گه مژانه یه، ههروه ها ئه وه بارگرژییه له گه ل فلاستادا و گه لیک له
 به دحالیبوونی تری بیبایه خ که له وه نیوه نده دا پوویان دا. من بیرم
 که وه ته وه کیم، ئیدی چ فیلیکم له چاوتدا نه بیینی. من ئه زموونی ترسینکی
 خه یالاویم کرد (ترس له وه رهفتاره ی که ئه وه جینگه یه ی هی ئیمه نییه وا
 بزانیی هی ئیمه یه). من ئه م ترسه م له دنیای واقیعدا ئه زموون کرد.
 ناچار بووم بگه ریتمه وه بو تاریکی. به رگه ی خۆرم نه ده گرت. نا ئومید
 بووم. له راستیدا له ئازه لیک ی سه رلیشیواو ده چووم. ئه وه نده ی له
 توانامدا بوو به په له که وتمه را کردن. هه میشه هه مان بیر کردنه وه:
 "خۆزگه بمتوانیایه ئه وم له گه ل خۆمدا بیردایه" دژی ئه وه
 بیر کردنه وه یه ش: "ئایا له وه شوینه یشدا که ئه وی لی ده ژی، تاریکی
 هه یه؟".

پرسیبووت چون ده ژیم: ئه مه ژیانی منه.

پراگ ۱۴ سیپتامبر ۱۹۲۰

کاتیک نامه که گیشته که نامه ی به که مت نار دبوو. گوزه شت له هر شتیک که له پشت شتیکه لیکي وهک ترسه وه شاراوه ته وه، گوزه شت له هر شتیک که نهک له بهر هوکاري پشانه وه، به لکو له بهر که ده لاوازه که م تووشی پشانه وه م دهکات، گوزه شت له هموو شتیک، پهنگه کیشه که له وه ناسانتر بیت که تو باسی ده که یت. له وانه بو نمونه: له کاتی ته نیاییدا پیویسته له هموو چرکه ساتیکدا بهرگی که موکورتی بگریت، به لام که موکورتیه که که دوو که س تیایدا به شدارن ناچاری بهر که گرتنی نین. ئایا مروف چاوی بو دهره یتان و دلشی بو هه مان مه به ست نییه؟ له گهل ئه وه دا مه سه له که ئه وه نده یش خراب نییه. ته نیا درو و زیده پوییه. هموو شتیک زیده پوییه. ته نیا تاسه و ئاره زوو و هه قیقه ته. ته نیا له مه یاندا ناتوانیت زیده پوی بکه یت. لی ته نانه ت هه قیقه تی تاسه یش له هه قیقه تبوونی خویدا نییه، به لکو له وه دایه که شته دروینه کانی تر دهرده خات.

پهنگه ئه م قسه یه شیتانه بیته بهر چاو، به لام راستییشی تیایه. پهنگه ئه مه یش به راستی خوشه ویستی نه بیت کاتیک من بلیم تو لای من له هموو شتیک خوشه ویسترتیت. خوشه ویستی لای من ئه وه یه که تو چه قویه کیت و من له ناو دهروونی خویدا دهیچه رختیم. جگه له مه تو خوت ده لیت ئه وانه ی توانای خوشویستنیان نییه، ئایا ئه م مانایه به س نییه بو جیاکاری له نیوان مروف و ئاژهلدا؟

پراگ، ۱۸ سیپتامبر ۱۹۲۰

میلینا، تو ناتوانیت به چاکی له مه تییکه یت، ناتوانیت له وه بکه یت که هه قیقه تی ته واوی شته که چیه یان تییکه یت که هه ندیکي چون بووه؟ تنانه ت خویشم تیی ناگه م. من ته نیا له کیشمه کیشی په لاماردانی

شتنکدا له رزم لئ دیت، تا سنووری شیتبون خوم نازار ددهم، به لام
ئمه چیه و له دوا پیدا چیی له من دهویت، نه وه له سنووری تیگه یشتنی
من ده پواته ده ری. تاقه شتیک که له م چرکه ساته دا له منی داوا ده کات
ئمه یه: بینهنگی، تاریکی، خوشاردنه وه له په نایه کدا. من ته نیا ئمه

ده زانم و پتویسته گوپرایه لی بم. جگه له مه توانای کاری ترم نییه.
ئمه جوړه هه لچوونیکه تینه په پیت و تا راده یه کیش تپه ریوه، به لام
ئو وزه یه ی دهینیریت له پیش و دوا ی هه لچوونه که وه، به رده وام له
ناوه وه ی مندا له ترپه و له رزیندایه.. له راستیدا، ژیان ی من، بوونی من،
پیک هه موو ئو هه ره شه ژیرزه مینییه یه. نه گهر بیت و بوه ستیت،
منیش ده وه ستم (ئم هه ره شه یه) شیوازی هاو به شیکردنی منه له
گوپه پانی ژیاندا. نه گهر ئو بوه ستیت، منیش واز له ژیان دینم.
ئمه نده یش به ئاسانی و سروشتی وهک چاولیکنانی که سیک. ئایا له و
کاته وه که من و تو یه کترمان ناسیوه (ئم هه ره شه یه) بوونی نه بووه،
ته نانه ت نه گهر تو به دزییه وه سهیریکی منت بکردایه، دیسان ئم
هه ره شه یه ت نه ده بیینی؟

بیگومان ناکریت به م جوړه ئمه ده ربیریت و بلیت: له ئیستادا
هه ره شه که نه ماوه و من ئیدی هیچ نیم جگه له ئاسووده یی، به خته وه ری
و سوپاس له م کومونه تازه یه تان. هه رچه نده ئمه تا راده یه ک راستیی
تیایه (سوپاس به ته واوی راسته، به خته وه ری ته نیا له مانایه کدا راستیی
تیایه، ئاسووده یی هه ر راستیی تیا نییه)، به لام له خوت رانابینیت ئمه
بلیت، چونکه من هه میشه و زیاد له هه ر شتیک له خوم ده ترسم.

تو باس له خوازینی و شتی تر ده که یه ت. دیاره نه وه یه کجار ئاسانه،
نازارچه شتن ئاسان نییه، به لام کاریگه رییه که ی ئاسانه. وهک نه وه
وایه که سیک هه موو ته منی له بیته ویدایا به هه ده ر دابیت و هه نووکه
ده ستگیر کرابیت، وهک توله کردنه وه له هه موو هه رزه بییه کانی،
سهریان خستبیته ناو جه پ و مه نگه نه یه که وه که له هه ردوو لای
لاجانگی چاپ و راستییه وه فشاری بچیته سه ر، ورده ورده جه پ و

مهنگه نه که زیاتر بجه پینن و ئه ویش یان ناچار ده بیت بلیت: 'به لئ، من
به ردهوام ده بم له سهر ژیا نه هه رزه بیه که ی خۆم' یان: 'نا، ده ست له و
ژیا نه هه لده گرم. هه لبه ته که سیک ی وا ئه وهنده هاوار ده کات و ده لیت
'نا' تا سییه کانی ده ته قن.

تویش هه قی خۆته که ئه م داواکار بیه ی من له گه ل هه موو کاره کانی
را بوردوودا له ریزیکدا دا بنییت. جا ئیتر هه رچۆنیک بیت من هه میسه
چۆن بووم هه ر وا ده بم و ئه زموونه کان ده که م. تا قه جیاوازییه ک
هه بیت ئه وه یه پیشتر هه ندیک ئه زموونم کردووه که له ئیستادا
چاوه پنی ئه وه نا که م گیره کانی ددان پیانان بکه ونه کار و منیش
بکه ومه هاوارکردن، به لکو پیش ئه وه ی گیره کان بینن، من ده ست به
هاواری خۆم ده که م. له راستیدا که شتیک له دووره وه ده ست به
جووله ده کات، من ده که ومه هاوارکردن. ویزدانی من تا ئه و پاده یه
به ئاگا و گو یقولاغه. نا، به ئاگا نا، به راستی ئه وهنده به ئاگا نا... به لام
هیشتا جیاوازییه کی تریش هه یه، ته نیا تو، نه ک هه یچ که سیک ی تر،
ده توانیت هه قیقه تی خۆت و که سیک ی تر بلیت. به راستی مرۆف
ده توانیت هه قیقه تی خۆی له تو و له ناو تو دا بدۆزیته وه.

به لام، میلینا، کاتیک به په ژاره یه کی زۆره وه قسه له سهر پیداگری من
ده که یت که تو ده ستبه ردارم نه بیت، راست نا که یت. من له م لایه نه وه
نه ئه وسا و نه ئیستایش فهرقم نه کردووه. من به نیگای تو ده ژیا م
(له گه ل هه موو ئه مانه یشدا ئه مه مانای وا نییه که که سایه تی تو م
که یان دبیته پله ی خودایی، به دیدیکی وا هه رکه سه و بو خۆی خوایه کی
لئ دهرده چیت)، من پیم له سهر زه مینه یه کی راسته قینه نه بوو. ئه مه
ئه و شته بوو که من به بی ئه وه ی به پروونی لئی تیگه یشتیم لئی
ده ترسام. ته نانه ت له وه یش بیئاگا بووم که مه ودای به رزبوونه وه م له
ئاستی سهر زه مینه که چه ند بوو، ئه مه یش نه به باوه ری من و نه به
بوچوونی تو شتیک ی باش نه بوو. وته یه ک که راستی تیابیت، وته یه ک
به ناچار ی هه قیقه ت بلیت، به س بوو بو خۆ ئه وه ی پله یه ک بمبانه

خواره وه. وته يه كي دي پله يه كي ترم بياته خواره وه. تا له دو اييدا ئيتير وه ستانينك له ئارادا نامينيت و مرو بگويته ژيره وه. له هه مان كاتدا هه ست به وه بكات كه كه وتنه كه وهك پئويست خيرا نيه. من به ئانقه ست نامه ويت چهند نمونه يه ك له م 'راستيو تنانه' بليمه وه. ئه م كاره ده بيت به هوي پهريشاني و ئه م هيش راست نيه.

ميلينا، تكايه بو نامه نووسيني من بو تو ئه گه ريكي دي دابهينه. ناردي كارتي پر له درو له راده به در كار يكي گه لوران هيه، هه روه ها من هه ميه نازانم چ جوره كتينيك بو بنيرم، پاشانيش بيروكه ي ئوه كه تو بيه و ده جاريك برؤيته پؤسته خانه، بيروكه يه كي تاقه تپروكينه. تكايه ئه گه ريكي دي دابهينه.

پراگ ۲۰ سيپتامبه ر ۱۹۲۰ - شهوي دوشه ممه

كه واته تو پوژي چوار شه ممه ده چيت بو پؤسته خانه و چ نامه يه كيش له ئارادا نيه. ئاه به لي، نامه ي پوژي شه ممه، من نه مده ويست له شويئي كاره كه م نامه بنووسم، چونكه نيازي كارم هه بوو، نه يشم تواني بيكه م، چونكه بيرم له خو مان ده كرده وه. دو اينيوه رو نه متواني له ناو پيخه فه كه م بييمه ده ره وه. نهك له بهر ئه وه ي ماندوو بووم، به لكو له بهر ئه وه ي قورس بووم - ديسانه وه هه مان وشه، ئه م تاقه وشه يه كه له گه ل حالي مندا ده گونجيت. به راست تو له م ده گه يت؟ ئه م قورسيه له قورسيه كه شتيه كي بيسوكان ده چيت كه روو به رووي شه پوله كان ده ليت: 'بو خو م له راده به در قورس و بو ئيوه زور سووكه له م، لي ئه م هيش ليكچوونيك تهاو گونجاو نيه. به راورد ده ره قه تي ده ربرينيك و نايه ت.

به لام هوي سه ره كي نامه نه نووسينه كه م ئه وه هه سته نادياره يه كه من قسه ي زور و گه ليك گرنگم له گه ل تودا هه يه، ئه وه نده يش كاتي نازانم

نییه بتوانم هه موو توانای خۆم کۆبکه مه وه بۆ ده ربړینی ئه و قسانه ی که
پنویستن له و سنووره نازاده دا بیانلیم. ئه مه یش هۆی نامه نه نووسینمه.
له و لایه نه پشه وه که له ئیستا دا ناتوانم هیچ بلیم، چ جای ئاینده!
راستییه که ی ئه وه یه که هر ئیستا له ناو پینخه فی نه خوشی هه ستاوم
(پینخه فی نه خوشی له دیدی ئه وانه ی ده ره وه) من هیشتا به و پینخه فه وه
نووساوم و زیاده له هر شتیکی دی چه ز ده که م بگه ریمه وه لای.

هر چه نده ده زانم که ئه م پینخه فی نه خوشییه یانی چی.
میلینا، ئه وه ی له باره ی خه لکه وه نووسیوته 'ئه وانه ی توانای
خۆشه ویستیان نییه' هر چه نده له کاتی نووسینیدا پیت راست
نه بووه، راستو دروسته. ره نگه لیها تووی خوشو یستیان ته نیا له بهر
ئه وه پیت که توانای خوشو یستیان هه یه، ته نانه ت ئه مه یش جیاوازییه
ناشایسته ییه که ی نیوان ئه وان ده رده خات. ئه گه ر یه کیک له و که سانه
به دل به ره که ی بلیت: 'من وا ئه زانم تو منت خوش ده ویت'، ئه مه ته واو
جیاواز و له وه یش که م بایه ختره که بلیت: 'من به هۆی تووه
خۆشه ویستم'، دیاره ئه مانه ئاشق نین، به لکو مامۆستای ریزمانن.

به داخه وه ده رباره ی 'ناته واوی هه ردوو لا' که من وتبووم تو باش
تی نه گه یشتوویت. به و قسه یه ته نیا ویستوومه ئه وه بلیم که من له
پۆخلی خۆمدا ده ژیم. ئه مه پیشه ی منه. به لام تویش رابکیشمه ناو
ئه و پۆخلییه وه ته واو شتیکی تره. نه ک وه ک ده ستدریژی بۆ سه ر تو
که ئه مه یان شتیکی لاهه کییه (من بر وا ناکه م ده ستدریژی و
ره نجاندن یه کیکی تر تا ئه و شوینه ی که ته نیا په یوه ندی به و
که سه وه هه بیته، بتوانیت خه وم لی بشیوینیت)، که واته مه سه له که
ئه مه یان نییه. ئه و مه سه له یه ی له م قسانه ترسناکترن ئه وه یه که من به
هۆی تووه زیاتر له پۆخلی خۆم گه یشتم، له مه یش گرنگتر ئه وه یه که
تینگه یشتنه که م رینگه ی رزگار کردنی منی دژوارتر، نا، زۆر مه حالتر
کردووه. (به هر حال مه حاله، به لام له م دۆخه تاییه تییه دا مه حالیه که
زیاده دکات) ئه م مه سه له یه ئاره قه ی ساردی ترس و شپه رزه یی

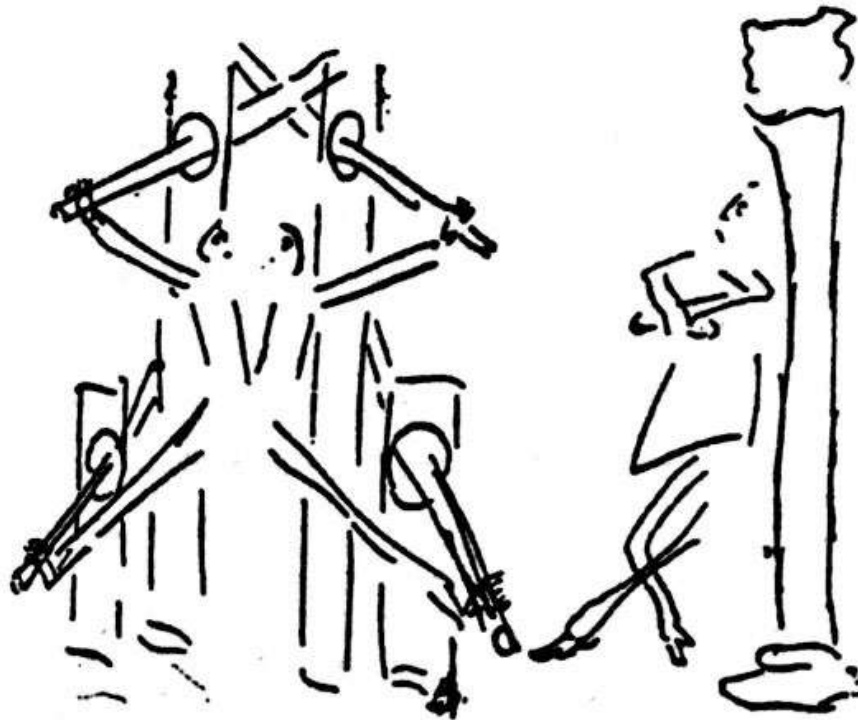
لهسەر تهوئیل دانا. میلینا! هرگیز قسه که لهسەر شهوه نییه که تو لهم
پروهوه که موکورتیت هه بیت.

لی ئه مه راست نه بوو، من زور په شیمانم که له دوا نامه مدا چند
بهراوردینکم له گهل چند شتیکی رابوردوودا کردبوو. وهره با پیکه وه
له یادیان بکهین.

بهراست تو نه خوش نییت؟

به دلیاییه وه تو لیره، له پراگ، خانوویه کت هیه و که سیش نییه
چهندوچوونی لهسەر بکات. مه گهر شهو شهری لهسەر بکات. جا
شتیک هیه شهو شهری لهسەر نه کات؟ به لام ئه مه چ خانوویه که!
هرچییه ک بیت من لیتی کهم ناکه مه وه. له راستیدا ئه م خانووه هیند
گهره هیه ده توانییت مانگه شهوی چوارده که لهو بانه وه له
ژووره که تدایه، تاریک بکات. ئه ی ئه م هه موو تاریکیه تو ناترسی نییت؟
تاریکی به بی گهرمای تاریکی؟

ته نیا تو ئاگاداریت له هه ندیک لهو شتانه ی که سه ری خۆم پیوه
خهریک کردوون. وینه هیه ک که کیشاومه له گهل نامه که دا بو ت ده نیترم.

له وینه که دا چوار دارتهل ده بینیت که کۆله که یان پیا تیپه ریوه. دهستی تاوانباره که به کۆله که ی دارتهله کانی ناوه راست و قاچیشی به کۆله که ی دارتهله کانی دهره وه وه به ستراره ته وه. دوا ی ئه وه ی به م جۆره تاوانباره که توند ده به ستنه وه، ورده ورده کۆله که کان له دهره وه راده کیشن تا کابرا ده بییت به دوو که رته وه. ئه و پیا وه ی به رانه بری وه ستاره و دهستی له سهر سنگی و قاچی خستو وه ته سهر قاچ و پالی به دارته لیکه وه داوه، داهینه ری ئه م ده زگایه یه. ئه و به فیز و خۆبه زلزانینیکی ده ستکردی واوه وه ستاره، وه ک بلییت داهینه ری راسته قینه ی ده زگا که بییت. له کاتی که دا ئه و لاسایی قه سایینی کردو وه ته وه که ورگ و ریخۆله ی به رازیکی له توپه تکرای له پیشی دوکانه که یدا پان کرد بیته وه.

بۆیه ئه م پرسیاره ده که م که ئایا تو ناترسیت ئه و که سه ی تو له باره یه وه دهنووسیت نه بوو بییت و بو له مه ودوا ییش ههر بوونی نه بییت. ئه و نه له قیه ننا بوو بییت و نه له گموند. ههر چه نده ئه وه ی گموند بوونی که متر و نه فره تلیکراو ده بییت، بۆیه زانینی ئه م شته گرنگه، چونکه ئه گه ر من و تو به یه کتر بگه ین هه مان ئه و که سه ی قیه ننا یان ته نانه ت ئه وه ی له گموند بوو، دووباره به هه مان پاکژی و بیگونا هیه وه خۆی دهرده خاته وه، وه ک ئه وه ی هیچ پرووی نه دا بییت. له کاتی که دا له پشت رواله ته که یه وه، که سه راسته قینه که ی - که لای هه موان و لای خۆیشی نه ناسراوه و که متر له که سانی تر بوونی هیه، به لام له توانا نواندندا واقیعی تره له که سه کانی دی (بۆچی له دوا ییدا دهرنه که ویت و خۆی پیشان نه دات؟)، دهستی هه ره شه کردنی بهرز ده کاته وه و جارینی دی هه موو شته کان ده شکینیت.

به لئى (میزی ك) لیره بوو. به خیر و خوشی ته واو بوو، به لام نه گەر
بكریت من له باره ی كهسانی تره وه هیچ نانووسم. گوناھى هموو
دهر ده سه رییه كان ده گه پیته وه بو نه و كهسانی خویان
هه لقورتان دو وه ته وه ناو نامه كانی من و تو وه، به لام نه مه هوی
راسته قینه ی نه وه نییه كه من ئیتر نه مه ویت له باره یانه وه بنووسم
(ئاخر زیانی نه وان له وه زیاتر نه بو وه كه پینگه یان بو هه قیقه ت و
پاشكه وته كه ی خوش كردو وه) مه به ستی نه وه م نییه سزایان بده م
(نه گەر نه گه ری سزادانیان هه بیته) ته نیا وا دیته به رچاو كه ئیدی
نه وان لیره جینگه یان نییه. ئیره تاریكه، ئاپارتمانیکى تاریك كه ته نیا
دانیشتوانه كه ی ده توانن پینگه ی خویان به ملا و نه ولایدا بدوزنه وه،
نه وه یش به سه ختی.

ئايا من دهمزانی كه نه وه یش تیده په پیت؟ نه وه ی من دهمزانی نه وه بوو
كه تینا په پیت.

له سه رده می مندالیمدا کاریكى گه لیک خراپم كرد بوو. نهك له دیدی
هه موانه وه زور خراپ بیت، به لكو کاریك بوو كه له دیدی تاییه تی
خومه وه زور خراو بوو (نه و كاره كه له دیدی گشتیه وه خراپ
نه بوو، گه وره یی نه بوو بو من، به لكو نیشانه ی كویری و خه
لیكه و تووی دنیا بوو) نه و كات به لای منه وه زور سه یر بوو كه
هه موو شتیک وهك پیشتر بی هیچ گورانیک رووله پیش بوو.
گه وره كان هه رچه ند كه میك دردوونگ بوون، به لام له بهر نه وه ی
به رده وام به ده ورمدا ده هاتن و ده چوون و زمانیان، كه من هه ر له
مندالییه وه بیده نگ و رازداریانم له شوینی بالاده ستییانه وه ستایش
ده كرد، هه ر ئاوا بیده نگ و داخراو بوون. دواى نه وه ی بو ماوه یهك
كه و تمه سه رنجدان، گه یشتمه نه و نه جامه ی كه تیکرا كاره كانی من به

هیچ جۆریک ناکریت خراب بوو بیتن، ترسیشم له وه جگه له ههله یهکی
مندالانه، چیی تر نه بووه. بۆیه دهمتوانی له و شوینه وه که بهر یه کهم
شۆک که وتبووم و کاره کهم وه ستاند بوو، دهست پی بکه مه وه.

له دوا ییدا بیر کردنه وهم له دنیا که ی ده و رو به رم ورده روده گۆرانی
به سه ردا هات. پیش هر شتیک گه ی شتمه نه و با وه ره که نه وانی تر
زۆر چاک ناگایان له هه موو شته کان بووه، له راستییدا پوون و
ناشکرا پای خویان ده ربړیوه. ته نیا من بووم که وهک پیویست تا
ئیسنا چاویکی تیژم نه بووه بۆ بینینی نه و شتانه ی که ئیسنا وا خیرا
دهستمکه توون. به لام هه له قبوولنه کردنی نه وانی تر، ته نانه ت نه گهر
پیویستی به وه یش بگردایه که ده بوو وا بیت، به لای منه وه، هه رچهنده
جینی سه رسوورمان بوو، به لام به هیچ جۆریک نه ده بووه به لگی
بینگونا هیی من. باشه، که واته نه وان گوئیان به هیچ نه ده دا، شتیک له
بوونی مندا نه ده چوو ده نیای نه وانه وه. له دیدی نه وانه وه من پاک و
بیخه وش بووم. به م جۆره رپیازی ژیانم، رینگه م، به دهره وه ی
دنیا که ی نه واندا تینه پری ده کرد. نه گهر نه م ژیا نه پووباریک بوایه،
نه وسا هه ر هیچ نه بیت لقیکی به هیزی نه م پووباره به دهره وه ی
دنیا که ی نه واندا تیده په پری.

نا، میلینا، جاریکی تر تکات لی ده که م نه گهریکی تر بۆ نامه نووسی
من بۆ تو دابهینیت. ناکریت تو بیهووده برۆیت بۆ پۆسته خانه،
ته نانه ت پۆسته چییبه چکۆله که ت (کییه؟) نابیت نه وه بکات. ته نانه ت
پرس و جواو له گهل به رپرسی پۆستدا مه که. نه گهر ناتوانیت
نه گهریکی تر په یدا بکه یت، که واته پیویسته شانی بده یت بهر و له سه ر
نه مه برۆیت، به لام هیچ نه بیت بۆ په یدا کردنی نه گهریکی تریش هه ر
هه ول بده.

دوینیشه و خه ونم پیوه دییت. زه حمه ته بتوانم به وردی پووداوی
خه ونه که م بیئمه دی. نه وه ی له بیرم ماوه نه وه یه که ئیئمه
هه ردوو کمان له یه کدا تو ابوینه وه. من تو بووم و تو من بوویت.

سەرئەنجام تۆ - نازانم چۆن - ئاگرت گرت. من يەككىم
 بىرکە وتوووتەووە کە جارێکیان بە جل ئاگرى دەکوژاندهووە، منیش
 چاکەتیکى كۆنەم هەلگرت و دەستم بە لیدانی سەر و پۆتە لاکی تۆ کرد،
 بەلام دیسانەووە بەدگۆران^{۱۷۹} دەستی پەن کردەووە، تا وای لى هات کە
 ئیدی تۆ لەوێ نەبوویت، لەبرى تۆ من بووم کە لە ئاگردا دەسووتام
 و لە هەمان کاتیشدا من بووم کە بە چاکەتى كۆن بە ئاگرە کەمدا
 دەکیشا، بەلام پیاکیشانە کە کاریگەری نەبوو. تەنیا ترس و شپرزەییە
 دیرینە کەى منى دەسەلماند کە ئەم شتانه ئاگر ناکوژنیتەووە. لەو
 کاتەدا کارمەندانی ئاگرکوژاندهووە گەیشتن و نازانم تۆ چۆن پزگارت
 بوو، بەلام تۆ لەگەل پیتشوووتدا جیاوازیت هەبوو، وەک وینە یەک بە
 تەباشیر لە تاریکیدا دروست کرابیت، تۆیش تارمايیناسا بوویت. بى
 گیان و پەنگە لە بەر ئەو شادمانییە زۆرەى لە ئەنجامى
 پزگار بوونتەووە بوو، بە بیهۆشى کەوتیتە ئامیزمەووە، بەلام لێرەیشدا
 گومان و دوودلییەک دەربارەى بەدگۆران دروست بوو، لەوانە یە ئەو
 من بووبم کەوتیتمە ئامیزی یەككى ترەووە.

هەرئیستا پول ئەدلەر^{۱۸۰} لێرە بوو. دەیناسیت؟ خۆزیا ئەم دیدارانە
 نەدەمان. هەموو کەسێک نەمر و بەتینە، لە راستیدا نەمرە لە واقعیدا،
 پەنگە نەک لە پەوتى نەمریدا، بەلکو بەرەو قوولایی ژيانیکى
 راستەوخۆى هەریەكێکیان. من زۆر زۆریان لى دەترسم، بە هۆى ئەو
 ترسەووە پیم خۆشە پیشەکیى ئەووە بزانم کە ئەو چى دەویت، ئەگەر
 بى ئەوێ داوای تازەکردنەوێ دیدار بکات، بپروات، من بۆ ددانان
 بەو چاکە یەدا پى ماچ دەکەم. من تەنیا لەنیو تەنیایی خۆمدا دەژیم،
 بەلام هەر ئەوئەندەى میوانیک بیت تا ئەندازە یەک دەمکوژیت. بۆ

^{۱۷۹} بەدگۆران (مەسخ) چیرۆکیى درێژى کافکایە. بە مانای گۆرانی شیوێ شتیک، یان یەكکە بۆ
 شیوێ یەکی تر، بۆ نمونە گریگۆر سامسای کارەکتەری چیرۆکە کە لە مۆفەرە دەبیت بە قالدۆنچە.
^{۱۸۰} Paul Adler (۱۸۷۸ - ۱۹۴۶) چیرۆکنووسیکى چیکى یە.

من و تو. تویش، میلینا، کاتیک بیر له خۆت و من و ئەو دەریایەیی
لەنیو ڤیه‌ننا و پراگ‌دایه و ئەو شه‌پۆله هه‌لچوانه‌یی هه‌رگیز به‌ریان لی
ناگیریت ده‌که‌یته‌وه، ناتوانیت پیچه‌وانه‌یی ئەمه بلیت. له‌باره‌ی
پسییه‌که‌یشه‌وه، ئەو پسییه‌یی که تاقه‌ دارایی منه (تاقه‌ دارایی هه‌موو
که‌سیکه، به‌لام من به‌وه جیاوازم که زۆر لیلی نازانم) بۆ نابیت
په‌رده‌ی له‌سه‌ر لاده‌م؟ په‌نگه‌ له‌به‌ر خاکه‌پایی بیت؟ باشه، ئەمه‌ ته‌نیا
په‌خنه‌یه‌که که پاساوی ناویت.

که‌واته‌ بیروکه‌ی مه‌رگ ده‌تترسینیت؟ من به‌ شیوه‌یه‌کی ترسناک له
نازار توقیوم، ئەمه‌ ئاماژه‌یه‌کی خراپه. خۆزگه‌ به‌ مه‌رگخواستن به‌بی
قبوولکردنی نازاره‌کانی ئاماژه‌یه‌کی خراپه. ئەگه‌ر وا نه‌بوايه مرۆف
زاتی مردنی ده‌کرد. مرۆف ده‌بیت به‌ کوتره‌که‌ی کتیبی پیروز که له
که‌شتیه‌که‌ی نوحه‌وه بۆ ده‌روه‌یان په‌وانه‌ کرد. که هیچ ئاسه‌وارینکی
ئاوه‌دانی نه‌بینی، گه‌پایه‌وه ناو تاریکایی که‌شتیه‌که.

تازه‌ چهند ده‌فته‌روکه‌یه‌کی رینمایی دوو ئاسایشگه‌م پی گه‌یشت.
ده‌مزانى ئەم ده‌فته‌روکه‌یه‌که هه‌چی تازه‌م پی نالین جگه‌ له‌ نرخ و
دووری جیگه‌که له‌ ڤیه‌نناوه. تا پاده‌یه‌ک هه‌ردوو ئاسایشگه‌که وه‌ک
یه‌ک وان، نرخیان سه‌رسامکه‌ره. پوژی ٤٠٠ یان ٥٠٠ تابه، ته‌نانه‌ت
ئەو نرخه‌یش قابیلی گۆرانه. به‌ شه‌مه‌نده‌فه‌ر نزیکه‌ی سی س‌ه‌عات له
ڤیه‌نناوه‌ دووره، نیو سه‌عاتیش دواى ئەوه به‌ گالیسکه، بۆیه
پینگه‌یه‌کی درێژه به‌ ئەندازه‌ی دووری گموند (هه‌رچه‌نده به
شه‌مه‌نده‌فه‌ری خاو) وایه. له‌گه‌ل ئەمانه‌یشدا ئاسایشگه‌ی گریم
شتاین نرخه‌که‌ی که‌میک که‌متره. ئەگه‌ر هه‌ر ناچار بم، په‌نگه‌ ئەمه‌یان
هه‌لبژیرم، به‌لام له‌ حاله‌تی ناچاریدا.

ده‌بینیت، میلینا، من چون هه‌موو کاتیک ته‌نیا بیر له‌ خۆم ده‌که‌مه‌وه
(یان باشتري بلیم به‌و باریکه‌ پینگه‌ هاوبه‌شه‌ماندا که له‌ دیدی هه‌ست
و ویستی منه‌وه بۆ هه‌ردووکه‌مان پینگه‌یه‌کی کوتاییه) ده‌یشینیت چون
جگه‌ له‌ شته‌کانی ده‌وروبه‌رم له‌ شته‌کانی دی بیئاگام، ته‌نانه‌ت هه‌شتا

له باره ی 'گمن' و 'تریبونا' وه جاریکیش سوپاسم نه کردوویت. هرچنده تو چند جاریک نه و کارهت به جوانی نه انجام داوه. من نوسخه که ی خوم که لیره له چه که جهی میزه که مدایه بوت دهنیرم. لی له وانه یه تو بیت خوش بیت که میک راقه یان بکه م، نه گهر وا بیت ناچارم دووباره بیخوینمه وه، نه مه ییش کاریکی ئاسان نییه. چند چیز له خویندنه وه ی نووسینه وه رگیتر اوه کانی بیانیت ده که م! ئایا گفتوگوی توستوی له زمانی پرووسییه وه وه رگیتر اوه؟

پراگ سپتامبر ۱۹۲۰

که واته تووشی نه نفلونزا بوویت؟ باشه، لانی که م من ناتوانم سه رکونه ی خوم له سهر نه وه بکه م که لیره چند چرکه ساتیکم به شادمانی گوزهراندووه (من زور جار ناتوانم له وه تی بگم که مروقه کان بیروکه ی شادمانییان له کوئوه هیناوه. له وانه یه هر شتیک دزه خه م بیت، نه وان به شادمانی بزائن).

من بروام به وه هینابوو که ئیتر تو نامه بو من نانوسیت، به لام وا ئیستا له و باره یه وه نه سه یرم پی دیت و نه خه میشی پی ده خوم. خه می پی ناخوم، چونکه به چاوپوشیکردن له هه موو خه مه کانی دنیا من به پیوستی ده زانم، هه روه ها له بهر نه وه ییش که پی ده چیت له هه موو دنیا دا نه وه نده توانا نه بیت بتوانیت به رگه ی کیشه لاواز و ناچیزه که ی من بگریت. سه یریشم پی نایهت، چونکه ته نانهت له رابوردو ویشدا که ده توت: 'تا ئیستا له که لتدا میهره بان بووم و هه نووکه ده مه ویت واز به ینم و ریگه ی خوم له به ر بگرم' نه ده بوو پی م سه یر بیت. له دنیا دا جگه له شته سه رسام که ره کان، هیچ شتیکی تر نییه، به لام نه م مه سه له یه له و شتانه بوو که که متر جیگه ی سه رسامی بوو. بو نموونه له خه وه ستانی هه موو به یانیانکی مروف چند

سهرسامکه رتره، به لام سهرسامییه که، سهرسامییه کی دلنیاکه ر نییه، به لکو زیاتر جوړه کونپشکنییه که که هه ندیک جار مایه ی پرشانه وهیه. نایا تو شایانی وشه یه کی جوان نییت، میلینا؟ دیاره من شایسته ی وتی ئه و وشه یه نیم که به توی بلیم، ئه گینا ده متوانی پیتی بلیم. یه کتریبینی من و تو له وه زووتر ده بیت که بیرم لی ده کرده وه (من باسی بینین ده که م و تویش باسی ژیانی هاوبه ش)، به لام من بروام وایه (هه موو شتیک و له هه موو جینگه یه کدا، ته نانه ت ئه و شتانه ییش که هیند په یوه ندییان به م مه سه له یه وه نییه، پشتگیری له م بوچوونه ی من ده که ن و هه موو شتیک ده یسه لمینیت) که من و تو هه رگیز بو یه کتر نابین و هه رگیز ناتوانین پیکه وه بژیین. له 'هه رگیز'یش زیاتر جگه له خودی 'هه رگیز' شتی تر نییه.

تیکرا (گریمن شتاین) چاکتره. جیاوازیی نرخیان په نکه هه ر له سنووری ۵۰ تادا بیت. جگه له وه، له ئاسایشگه کانی تر ده بیت نه خوش بو چاره سهری حه سانه وه که ی هه موو شتیک له گه ل خویدا به ریت (سهرین، که ول بو داپوشینی قاچ، په تو و شتی تریش، من هیچیانم نییه)، له کاتیکدا له گریمن شتاین ده توانیت هه موو ئه و شتانه به قهرز وه ربگریت. له ئاسایشگه ی (فینرفالد) ده بیت نه خوش پاره یه ک وه ک بارمته دابنیت، به لام له گریمن شتاین پتویست ناکات. جگه له مه گریمن شتاین شوینه که ی به رزتره. به هه ر حال له ئیستادا نیازی چوونم نییه. هه رچه نده هه فته یه که حال هیند باش نییه (که میک تا و کیشی هه ناسه دان، ته نانه ت ده ترسام له پشت میزه که م راست بیمه وه. هه روه ها کوکه ی زور)، به لام وا ده رده که ویت که ئه مه تاقه به رنه نجامی ئه و پتپوانه دوورودریژه بیت که تا راده یه ک زورم قسه تیا کردووه (ئه گه ر وا بیت) زور چاکتره، چونکه دیسانه وه له پیوستییه ناچار بییه که ی ئاسایشگه که م ده کاته وه.

هه نووکه ده فته روکه که ی پینمایی له به رده ممایه، له فینرفالد نرخی ژووریکي روو له باشووری هه یواندار ۲۸۰ تایه. له گریمن شتاین

گرانترین ژور ۳۶۰ تايه. جياوازييه که زۆره. له هه مان کاتدا نرخى ههردووکیان بهرز و سه رسامکه ره. ده بیته حساب بو ده رزیلیدانیس بکهیت. خه رجیی لیدانی ده رزی به جیایه. من هه ده که م بچم بو گموند. ته نانه ت پیم چاکتره له پراگ بمینمه وه و کارییکی دهستی فیر بم. به لام هه رگیز هه ز به چوونی ئاسایشگه ناکه م. له وی چی بکه م؟ ئایا گه وره ترین پزیشک ده مخاته نیوان ئه ژنوکانیه وه، پارچه گوشتیک بهو ده ستانه ی که بو نی کاربولیکی لی دیت، ده خاته ناو گه روومه وه؟

پراگ، سپتامبه ر ۱۹۲۰

ئێستا دوو سه عاتی ته واوه له سه ر قه نه فه پالکه وتووم و ناتوانم جگه له تو، بیر له هیچی تر بکه مه وه. میلینا، له وه ناچیت به چاکی ده رکی ئه وه ت کردییت که هه ردووکیان له پال یه کدا وه ستاییتین و ته ماشای ئه و بوونه وه ره بکه ین که له سه ر زه وی که وتوووه و ئه ویش منم، به لام من وه ک بینه ریک، ئیدی له بوونی ئه و بوونه وه ره دا که که وتوووه، بوونم نییه. سه ره پای ئه وه پاییزیش کردوومی به گالته جار، هه ندیک جار به شیوه یه کی گومانای سه رمامه، جاری تریش به شیوه یه کی گومانای گه رمامه. به لام زۆر گوئی پی ناده م، ئه وه نده ییش گه رم نییه. راستییه که ی ته نانه ت وام دانابوو گه شتیک به فیه ننادا بکه م، به لام ناتوانم، چونکه به راستی سییه کانم له وه ی هاوین خراپترن (هه رچونیک بیته دوخه که ته واو سروشتییه) قسه کردنیس له شه قامدا بو من زه حمه ته و به ره ئه نجامه که ی ناخۆشه. ئه گه ر ناچار بم له م ژوو ره بچمه ده ره وه، وه ک ئه وه وایه به دهستی خۆم، هه رچی زووتره خۆم فریداییته سه ر ته خته خه ویکی گریمن شتاینه وه. له لایه کی تره وه، په نگه سه فه رکردن هه ر له خۆیدا بو من سوو دبه خش

بیت. وهک ئەو تاقەجارەى که هەواى ڤهیننا وهک هەوايهکى
پاستهقینهى ژيان کارى تیکردم.

پهنگه 'ڤینرفالد' نزکیتىر بیت، بهلام دوورى و نزیکى ئەوهنده تەوفیر
ناکات. ئاسایشگه له (لبزردورف) نیسه، بهلکو دوورتیره، له
ئاسایشگه وه تا ئەوى هیشتا به سواری گالیسکه نیوسهعاته، بۆیه
ئەگەر من بتوانم بهبى کیشه لهم ئاسایشگه یه وه تا بادن سهفه بکهم
(که ئەمه پینچهوانهى رینماییهکانه) کهواته دهتوانم له گریمن شتاینه وه
یا ڤینر - نویشتایش سهفه بکهم. ئەمه نه بو تو و نه بو من
جیاوازییهکى زور ناکات.

میلینا، چۆنه تو تا ئیستا له من نهترساویت، یان تهره نهبوویت، یان
ههستیکی لهم بابەتانهت لا دروست نهبووه؟ ئەم قوولایى جیددییهت
و توانایهت تا کوئى بر دهکات؟

من کتیبیکى چینی دهخوینمه وه به ناوى (چیرۆکى تارماییهکان)، بۆیه
باسى ئەم کتیبه دهکهم، چونکه بابەتەکهى زور تاییهته به مردنه وه.
پیاویک له سههر جینگهى مه رگه کهى راکشاهه، له حاله تیکى
سه ربه خویدا که له نزیکبوونه وهى مه رگه وه سه رچاوهى گرتوه،
دهلایت: 'من هه موو ته مه نم له پیناوى شه رکردن له گه ل شه هوهت و
کوئایى پى هینانیدا به خت کردوه، پاشان قوتاییهکى گالته به
مامۆستاکهى دهکات که به ردهوام جگه له مه رگ، قسه ده ربارهى
هیچى تر ناکات و پى دهلایت: 'تو هه میشه قسه ده ربارهى مه رگ
دهکیت، که چى له گه ل ئە وه یشدا نامریت'. مامۆستاکه دهلایت: 'بینگومان
من ده مر... به لام من ته نیا دوا گورانیى خۆم ده لیم، گورانیى یه کیک
دریژه و هی یه کیکى تر کورتتره له و، به لام جیاوازییه که یان هه رگیز
له چهند وشه یه ک زیاتر تینا په ریت'.

ئەمه قسه یهکى راسته، ناره وایه به پاله وانیک پینکه نیت که زامى
مه رگى به جهسته وهیه و له سه ر شانق که وتوه، له هه مان کاتدا
گورانییهکانى خۆى دهلایت. ئیمه سالانىکه که وتووین و گورانی دهلین.

نمایشنامه‌ی 'پیاوی ئاویته‌یی'^{۱۸۱۰} یشم خوینده‌وه. چند لیوانلیوه به وزه‌ی ژیان! تهنیا له شویتیکدا کهمیک نه‌خوشتاسایه، به‌لام له‌وه بترازیت سهرشاره له وزه‌ی ژیان. تهنات نه‌خوشتایه کهیشی پر له توانایه. له دوانیوه‌رۆیه‌کدا ژهمبردانه کوتاییم به خوینده‌وه‌ی هینا. ئیستا له‌وی چ شتیک ئازارت ده‌دات؟ هه‌میشه وا بیر ده‌که‌مه‌وه‌ی من له‌م لایه‌نه‌وه له رابوردوودا بیتوانا بووم، لی له راستیدا تهنیا له ئیستادا بیتوانام. سهره‌پای ئه‌وه‌یش تۆ به‌رده‌وام نه‌خوش بویت. هه‌ر ئیستا لای به‌رپۆه‌به‌ر بووم. به‌رپۆه‌به‌ر خوی داوای کردبووم. به‌ پیچه‌وانه‌ی ئاره‌زووی خۆمه‌وه هه‌فته‌ی رابوردوو ئه‌تلا به‌رپۆه‌به‌ری دیبوو، به‌ پیچه‌وانه‌ی ئاره‌زووی خۆمه‌وه، پزیشکی ئوفیس تیروانینی بۆ کردم، به‌ پیچه‌وانه‌ی ئاره‌زووی خۆمه‌وه بریاره مؤله‌تم پی بدن.

پراگ ناوه‌راستی نۆقه‌مبه‌ر ۱۹۲۰

بمبووره میلینا، ره‌نگه له‌م ماوه‌یه‌ی دواییدا زۆر به‌ کورتی شتم بۆ نووسیبت. هۆیه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو که دابینکردنی ژوور له ئاسایشگه‌دا (که تا ئیستایش دابین نه‌کراوه) منی جازز کردوو، له‌گه‌ل ئه‌مانه‌یشدا بریارم داوه بچم بۆ گریمن شتاین. لی هیشتا چند گرفتیکی بچووک هه‌یه کاره‌که دواده‌خات، ده‌کرا یه‌کیک به‌ هیزیکی ئاساییه‌وه (هه‌لبه‌ته که‌سیکی وا ناروات بۆ گریمن شتاین) تا ئیستا ده‌میک بوایه ئه‌و گرفتانه‌ی چاره‌سه‌ر بکردایه، به‌لام من هیشتا نه‌متوانیوه، هه‌روه‌ها به‌م دواییه زانیومه که به‌ پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی ئاسایشگه‌کان وتوویانه، من پیویستم به‌ مؤله‌تیک نیشته‌جی هه‌یه که له لایه‌ن ده‌سه‌لاتدارانه‌وه پشتگیری کرابیت، به‌لام نه‌ک پیش ناردنی داواکارییه‌که‌م.

^{۱۸۱} پیاوی ئاویته‌یی شاترگه‌رییه‌کی فرانتس فیررله .

ھەموو پاشنىۋە پۇم بە پىياسە كىردى كۆلانەكان بەسەربىرد. لەداۋى شەرى جوولەكەدا گىنگلم دەدا. چەند پۇژىك لەمەوبەر بىستىم بەكىك نازناۋى (نەژادى سووك و پىسوا)ى بە جوولەكە داۋە. ئايا كارىكى سىروشتى نىيە شوئىنىك كە تا ئەم رادەيە تۇ قىزەون بىت تىايدا، بەجىنى بەئىلىت؟ (بۆيە ئىدى پىۋىستىمان بە زايۋنىزم و ھەستى نەتەوايەتى نىيە) لەگەل ئەم ھەموو بەقىزەونكىردەدا، ئەۋەى وات لى دەكات لە جىتى خۇتدا بەمىنىتەۋە و نەجوولنىت، پالەۋانىيەتتەكە ۋەك پالەۋانىيەتى ئەو سىسرىكانەى لە ھەمامدان و پىشەكىش ناكىرن.

ھەر ئىستا لە پەنجەرەۋە تەماشايەكى دەرەۋەم كىرد. پۇلىس بە سەرى نىزەۋە ئامادەى پەلاماردانە، كۆمەلىك بەدەم ھاۋاركىردەۋە خەرىكى بىلۋە لى كىردن، لىزەش، لەم سەرەۋە، سووكايەتتەكىردىكى نەفرەتبارى ژيان كە دەبىت ھەمىشە پارىزگارى لى بكن.^{۱۸۲}

ماۋەيەكە ئەم نامەيە لىزە كەۋتوۋە، بەلام من دەستىم بۇ نەبىردوۋە تا ھەلى بگرم و بىنىترم. من تا ئەم رادەيە لەناۋەۋەى خۇمدا داخراوم، ھەرۋەھا ھەمىشە بىر دەكەمەۋە كە نامەنەنۋوسىنى تۇ بۇ من تەنیا بەك ھۆكارى ھەيە.

من داۋاكارىيەكەم بۇ كار بەدەستان ناردوۋە. ئەگەر پەزمامەندى لەسەر بەدرىت، كارەكانى دى (گرتنى ژوور و پاسپۇرت) بە زوۋىى ئەنجام دەدرىت و داۋى ئەۋە من دىم. خوشكىم دەيەۋىت بەروات بۇ ئىيەننا، لەۋانەيە لەگەل مندا بىت. دەيەۋىت بەك دوو پۇژىك لە ئىيەننا بەمىنىتەۋە، بۇ ئەۋەى سەفەرىكى كورت بە كۆرەكەى بكات كە تەمەنى چوار مانگە.

^{۱۸۲} پەنگە ئامازە بىت بە شۇپشى دى پەگەزى سامى لە دى سەرمایەدارە جوولەكە شارىيەكانى پراگ كە لە ۱۶ تا ۱۹ى تۇقەمبەرى ۱۹۲۰ لە پراگ بەردەۋام بود.

له باره ی ئیرنشتاین هوه^{۱۸۳}، باشه، له وه دا که بۆ تۆی نووسیوه
دهرده که ویت دیدیکی له وه چاکتری ههیه که من بیرم لی ده کرده وه،
بۆیه ههز ده که م جاریکی دی ئه و کاریگه ریه ی له سه ر منی داناو،
تا قی بکه مه وه. به لام له بهر ئه وه ی ئیتیر ئه و نایینم، ئه م
تا قی کردنه وه یه یش سه ر ناگریت. ئه گه رچی دیداره که مان زیاده
چاره کیکی نه خایاند، که چی زۆر له گه لیدا ئاسووده بووم. ئه سلان
هه ستت به نامۆی نه ده کرد. هه رچه نده جیاوازییه کی رواله تیشمان له
نیواندا نه بوو، له گه لیدا ئه وه نده ئاسووده بووم و هه ستم به نامۆی
نه ده کرد که له سه رده می قوتابخانه دا، کاتیک که ئه و قوتایه ک بوو
له پالمدا داده نیشت ئه و مندالهم خووش ده ویست و نه مده توانی
ده سته ردار ی بم، هاوکار بووین له برینی هه موو مه ترسییه کانی
قوتابخانه دا. زیاد له هه ر که سیکی تر له گه ل ئه و دا یه که رنگ بووم و
ده متوانی بی رواله تبازی له گه لیدا هه لسوکه وت بکه م. بنه مای
په یوه ندیمان چه نده دلگیر بوو! هه نوو که یش له گه ل ئیرنشتاین دا به
ته واری وا بووم. له نیوان من و خویدا هه ستم به هه یچ
گیرمه و کیشه یه ک نه ده کرد که په یوه ندیی به توانا ده روونییه کانه وه
هه بیت. ئه و به چاکی مه به سستی خو ی ده گه یاند. باش قسه ی ده کرد و
هه ولی زۆری ده دا، به لام ئه گه ر بریار بیت له سه ری هه ر کۆلانی کدا
قسه که ریکی وا بوه سستیت، رۆژی حساب نزیکتر ناکه نه وه، به لکه
رۆژه کانی ئه مپرویش وا لی ده که ن که نه توانریت به رگه یان بگیریت.
ئایا "تانی" ^{۱۸۴} ت خویندوو هه ته وه. گفتوگۆی نیوان که شیشی رووسی و
تانیا ت له بیر ماوه؟ هه رچه نده تیکرا ئه م گفتوگۆیه مه به سستیکی
تایبه تی ناگه یه نیت، به لام نموونه یه که له جۆره فریاد په سستیکی

^{۱۸۳} ئه لیبیرت ئیرنشتاین شاعیری لیریکی و چیرۆکنووسی خه لکی شه ننا (۱۸۸۶ - ۱۹۰۰)
هاو قوتایی کافکا بووه .

^{۱۸۴} نمایشنامه یه کی شاعیری پراگی (ئیرنست فایس) .

بېرفيادېرس. بە ئاشكرا تانیا لەژىر فشارى ئەو بارە قورسەى
دلخۇشىدا دەمرىت.

بېگومان ئىرنىشتاين لە خۆيدا زۆر بەھىزە. ئەوھى دوئىنىشەو
خوئىندىيەو زۆر زۆر جوان بوو (ئەگەرچى دەبىت ھەندىك لەو
بېرگانەى لە كىتەبەكەى كراوسەو^{۱۸۵} ھىناوئەتى، لىى دەراوئىزىت)
وھك پىشتىرىش وتوومە، ئىرنىشتاين خاوەنى پوانىنىكى باشە.

تا رادەيەك ئىرنىشتاين قەلەو بوو. بە ھەرحال لەشىكى جوان و پېرى
ھەيە (ھەروھەا بە گىشتى جوانە، چۆن ئەمەت نەزانىو!) لەبارەى
كەسانى لەر و لاوازەو كەمىك لەو زىاتر كە ئەوانە ناوى لاوازيان
لى بنرىت، ئەو دەزانىت بۆ ئەو كەسانەى لاوازن شوناسىكى وا بەسە،
بۆ نموونە بەنىسبەت منىشەو ھەر واىە. گۇقارەكان دواكەوتوون،
كاتىكى تر ھۆكارەكەيت پى دەلیم، بەلام بەرپىگەوھن.

نا، ملىنا، ئەگەرى ئەو ژيانە ھاوبەشەى لە ھەننا بىرمان لى
دەكردەو بە ھىچ جۆرىك ناكرىت، تەنانت ئەوسايش ھەر نەدەكرا.
من لەسەر دىوارەكەمەو تەماشای ئەولام دەكرد. دەستم بۆ سەرەو
راكىشابوو، پاشان بە دەستى برىندارەو كەوتبووم. بېگومان
ئەگەرىكى تر بۆ پىكەوھژيان ھەيە، دنيا پېرە لەو ئەگەرانە، بەلام من
ھىشتا نەمدۆزىوھتەو.

پراگ ۲۷ ئۆكتۆبەرى ۱۹۲۰

بە خىشتەى ھاتوچۆى شەمەندەفەرەكان دلخۇشت كردم، ھىچ نەبىت
شتىك ھەيە كە تەواو براوھتەو، بەلام دلنيا نىم تا دوو ھەفتەى تر
بتوانم بىم. رەنگە لەدوايىدا، لەبەر چەند ھۆكارىك ھەر لە ئۇفیس
ماومەتەو. ئاسايشگەيەك كە زۆر خىرا وەلامى دەدايەو، وا ئىستا

^{۱۸۵} مەبەست وتارىكى ئىرنىشتاينە دەريارەى گالتهجاننوسى ھىنناى (كارل كراوس).
۲۸۷

به رانبر به پرسيارىك ده باره ي خواردنى پروهكى بيوه لاهه. جكه له وه، سه فه رى من تا راده يه ك وهك راپه رينى نه ته وه وايه. به رده وام ليتره وله وي به لگه يه ك هه يه بو سستكردنى ئيراده، له گه ل نه وه يشدا ده بيت وره بده يته بهر نه موئه و، له دو اييدا هه موان ئاماده ده بن، به لام ناتوانن بجوولين، چونكه منداليك ده گرى. منيش تا راده يه ك له سه فه ر بينزارم، چونكه بو نمونه كى ده توانيت له ئوتيليكدا به رگه ي نه وه بگريت كو كه ي من، كه هه نديك جار، وهك دو ينيشه و، له سه عات نو و چلو پينج ده قيقه وه (سالانيكه من له و سه عاتدا ده چمه ناو جيگه) تا نزيكه ي سه عات ۱۱ به بن وه ستان به رده وام بو وه؟ دوا ي نه وه خوم لى ده كه ويت. له سه عات ۱۲ كه له لاي راستمه وه ده كه ومه سه ر لاي چه پ، ديسانه وه تا سه عات يه كى دوا ي نيوه شه و كو كين بيو چان به رده وامه. به م حاله وه كى ده توانيت له گه ل مندا هه ليكات؟ پار له واكونيكدا كه ته ختى نووستنى تيا بو و، بن كيشه سه فه رم كرد، به لام ئيدى هه رگيز ناويرم سه فه ريكي وا بكه م.

ميلينا، هه رگيز نه مه وا نيه. تو نه و كه سه ي كه ئيستا له مران ه وه نامت بو دهنووسيت، ده يناسيت. نه وسا من و تو يه كيك بو وين. ئيدى يه كترناسين كيشه يه ك نه بو و. دوا ي نه وه ديسانه وه له يه كتر جيا بو وينه وه. له م لايه نه وه قسه ي زورم بو وتن پيه، به لام به هوى هه ناسه ته نگيمه وه هيجم بو ناوتريت.

پراگ ناوه راستى نوڤه مبه ر ۱۹۲۰

منيش هه ر وام، زور جار بير ده كه مه وه كه ده بيت نه مه ت پى بليم، لى دوا يى ناتوانم هه رگيز پيتى بليم. رهنگه پر كينزى^{۱۸۶} بارچاوه ش

^{۱۸۶} يه كيكه له كاره كته ره كانى رومانى (جيى هيجين)، نووسينى ئوپتون سينگلهر، ميلينا هه نديك له رومانى له ژونى ۱۹۲۰ له هه فته نامه ي كمندا وه رگيپاره .

دهستی منی گرتبیت، تهنیا ئه و کاته ده توانم به دزییه وه و به په له
بۆتی بنووسم که ئه و ده پواته ده ره وه.

وه رگیزانی تهنیا ئه و برکه یه ت نیشانه ی جوریکه له هاومیزاجی، به لی،
نازار و ئه شکه نجه به لای منه وه گه لیک گرنکه. ئه وه ی بیرى ئیمه ی به
خۆیه وه سه رقالم کردوه، جگه له نازارچه شتن و نازاردانی خه لکی
تر، هیچی تر نییه، بۆ؟ راست له بهر هه مان هۆ که پرکینزی وا بوو
بارچاوه ش. به هه مان ئه ندازه نه گونجاو و بیبیر، به هه مان ئه ندازه
هه ره خۆوه و به هه مان ئه ندازه پۆیشتن له گه له په وتی دابونه ریتدا.
مه به ستم له هه موو ئه مانه، فیزبوونی وته یه کی نه فره تیه له زاریکی
نه فره تلێکراوه وه. جاریکیان من ئه و گه وجایه تیه زاتییه ی له مانا
شاراوه یه دایه (به رجه سته کردن و زانینی ئه و گه وجایه تیه کومه کمان
په ناکات) به م شیوازه ی خواره وه ده رمبیریوو:

'نازهل، قامچی له دهستی سه رهۆکه که ی ده ستینیت و خۆی بهر قامچی
ده دات بۆ ئه وه ی خۆیشی ببیت به سه رهۆکه که ی. ئه و له وه بیتاگایه که
ئه مه هیچ نییه، جگه له وه همیک که دروستبوونی گرتیه کی تازه یه له
په یج و خه می قامچی سه رهۆکه که یدا.'

هه له به ته، نازاردانیش سۆزجوولینه. ئه گه ر گرتی گوردویس^{۱۸۷} خۆی
نه کریته وه، ئه سکه نده ر لێ نادات.

جگه له مه، له وه ده چیت لیره دا نه ریتیکى جووله که هه بیت. 'فنگوف'^{۱۸۸}
که له م پۆژانه دا زۆر له سه ره جووله که ده نووسیت. به م دوایه له
یه کیک له سه روتاره کانیدا ئه وه ی پوون کردوه ته وه که جووله که
هه موو شتیک گه نده له ده کات و له ناوی ده بات. به برپوای ئه و، ئه وه

---

^{۱۸۷} گرتی گوردویس یان گرتی گوردین، نامازه یه بۆ گرتیه که گوردویس شای فیرجیا ده ییات و
مه رج ده کات که تهنیا حوکمرانی ناینده ی ناسیا نه و گرتیه ده کاته وه. ئه سکه نده ری گوره ییش
گرتیکه به لیدانی شمشیر ده کاته وه.

^{۱۸۸} فنگوف بلاوکراوه یه که، سالی ۱۹۲۰ وتاریکی له دزی جووله که بلاوکردوه ته وه.

جووله که بوو که تهنانهت بزووتنه وهی فلاجلانتزمی^{۱۸۹} سدهدکانی ناوه راستی گهندهل کرد و له ناوی برد. به داخه وه ورده کاری زیاتری - جگه له چهنده قسهی ناو کتیبیکی ئینگیزی - باس نه کردوه. من له وه قورسترم بتوانم بچم بو کتیبخانهی زانکو، به لام زورم پی خوشه بزانه جووله که کان چون توانیویانه په یوه نندیان بهم بزووتنه وه یوه هه بیت که له سدهدکانی ناوه راستدا سهری هه لداوه و نه وان زور لینه وه دور بوون. رهنگه له ناو هاوړیکانی تودا تویره ریک هه بیت له و باره یوه شتیک بزانیته.

کتیبه کانم ناردوه، به راستی دهیلیم نه و مه سه له یه من نارپه حهت ناکات، به پیچه وانوه نه مه تا راده یه ک تاقه کاریکی ماقوله که ماوه یه کی زوره نه جامی ده دم. کتیبی "ته لیس"^{۱۹۰} له بازاردا ته واو بووه. ته نیا له کریسمسدا جاریکی تر بلاوده بیته وه. له باتی نه وه کتیبیکی چیخوفم کریوه. به داخه وه رومانی (بابیکا) چاپه که ی خراپه و به که لکی خویندنه وه نایهت. نه گهر ته ماشات بکردایه له وانه بوو نه تکرپایه. لی باشه، من خوم داوام کردبوو. جاری نامیلکه یه کی تاییهت به رینووست هه ر ناوا بو ده نیرم. هه ر نه وه نده ی کتیبیکی چاکم له باره ی رینووسه وه ده سته کوهت، بو تی ده نیرم. نایا نه و نامه یه ی له باره ی دواکه وتنی راگه یانده وه بو م ناردوویت، گه یشته ده ست؟

نایا ورده کارییه کانی ناگرکه وتنه وه له ناسایشگه یه کت خویندوه ته وه؟ به هه رحال له ئیستادا گریمن شتاین جه نجالتر ده بیت و بهر من ناکه ویت. له وی^{۱۹۱} H چون ده توانیت بمبیینیت؟ وا بزانه توات

^{۱۸۹} فلاجلانتزم به مانای قامچی و ههروه ها چه که ره دیت، دیدیکه بو خو نازاردانی نایینی یان سیکسی. که سیک بیه ویت بو خو پاک کردنه وه له گوناوه، یان له باری سیکسیه وه دابین بیت، خوی بخانه به رده م لیدانی قامچی و نازار کیشانه وه.

^{۱۹۰} شتیه کار و گرافیکی چپکی. لیره دا مه به ست کتیبی نه وه.

^{۱۹۱} وه رگیره نه لمانییه که هیچ پوونکرینه وه یه کی ده سته که وتوه تا بزانیته مه به ست له H کتیه.

نووسیووو که ئیستا ئوو له مران، پهنکه ئارهزووی من بو نه بینینی
میرده کهت له ئارهزووی تو که متر نه بیست، به لام به راستی ئه گهر ئوو
نه یهت بو بینیم (بروایش ناکه م ئوو کاره بکات)، که واته تا راده یه ک
دیداری من و ئوو مه حاله.

به هوی هندیگ کاروباری ئیدارییه وه، دیسانه وه سه فه ره که م
دواکه وت. ده بینیت؟ من شهرم له وه ناکه م که بو ت بنووسم کارم
هه یه و ده بیست ئه نجامی بدهم. بیگومان ئه مه یهش کاریکه وه ک
کاره کانی تر، به لای منه وه ئه م کاره نیوه خه ویکه که زیاتر له
مردنه وه نزیکه تا خه و. فنکو ف راست ده کات که ده لیست. کوچ بکه
میلینا، کوچ بکه...

پراگ، توفه مبه ری ۱۹۲۰

میلینا، تو ده لیست له شتی وا تینا گه یهت. ناوی نه خو شیی لی بنی و
هه ول بده له ویوه تی یی بگه یهت. ئه مه یه کیکه له نیشه انه
له ئه ژمارنه هاتوو ه کانی نه خو شیی که شیکاره دهروونییه کان
دۆزیویانه ته وه و پروونیان کردوو ته وه. من ناوی نانیم نه خو شیی و
له گه ل ئه وه دام لایه نی چاره سه رکردنی شیکاریی دهروونی هه له یه که،
ئومیدی چاکه ی لی ناکریت. هه موو ئوو حاله تانه ی شیکاره
دهروونییه کان به نه خو شیی ناویان بردوو وه هیند نا ئومیدانه دینه
به رچاو، هه موویان په یوه ندییان به بیروبا وه په وه هه یه. هه ولی پوچه
مرؤفایه تییه کانه که به ناچاری له خاکی سه رزه مینی دایکایه تیدا
به دوای به نده ریکدا ده گه ری ن. هه ر له بهر ئه مه یه که دهروونشیکاران،
سه رچاوه ی ئایینه کان (به رای ئه وان) به تاقه هوی نه خو شیییه کانی
تاک داده نین، بیگومان ئه مپو ئیمه هه رگیز هه ست به کومه لگه ی
ئایینی ناکه ی ن. دهسته و مه زه به کان له ژماره نایه ن و به ئه ندازه ی

یه که یه که ی تاکه کانن، هر چه نده رهنه که نه مه له دیدی نه و که سانه وه
وا بیت که چاویان رهنه که نه مه سه رده مه ی گرتو وه.

به لام نه مه جو ره به نده رانه که به راستی چنگیان له زهوییه ره قه نه که
گیر کردو وه، وهک مولکی تایبه تی مرؤفه کان نین که قابیلی دانوستان
بیت، به لکو به پیچه وانه وه، پیشتر له سروشتی مرؤفدا هن و به
ناراسته یه دا وهک به خشینیک به سروشتی مرؤف (هروه ها به
جهسته یشی) به رده وامیی هیه. ئایا نه مه نه وه یه که دهرووشیکاران
دلایان به چاره سه ره که ی به ستو وه؟

نه گهر راستینه ی نه مه مانایه ت له من دهویت، پیویسته وینای سی
بازنه ی ناوه کی بکه یته. یه که م بازنه ی A که ناوه کیتترین بازنه یه،
پاشان بازنه ی B و داوی نه ویش بازنه ی C. بازنه ی ناوه ندی A
پروونکرده وه به بازنه ی B ده دات که بوچی ده بیت مرؤف برؤای به
خوی نه بیت؟ بو ده بیت مرؤف نازاری خوی بدات و بو ده بیت
جوړیک له چاوپووشی نه کات به پیشه (چاوپووشی وشه یه کی راست
نییه، کاریکی وا گه لیک دژواره، چاکتره بلیم ناچارکردن به چاوپووشی)
بو نابیت بژی؟ (بو نمونه ئایا به م مانایه دیوژین^{۱۹۲} نه خوش نه بوو؟
کام له ئیمه شادمان نابیت نه گهر تیشکی چاوی میهره بانانه ی
نه سه که نده ری لی هه لیت؟ به لام دیوژین ناو میدانه داوی له
نه سه که نده ر کرد برؤات، بوئه وه ی خوړ، خوړی یونانی، نه و خوړه ی
سووتاننده که ی تا سنووری شیتبوونه، جاریکی تر به سه ری وه
هه لیت. کوپه که ی دیوژین پر بوو له تارمایی، به لام بو بازنه ی C که
که سیکی پرکار و پیشه بیت، تا ئیستا چ پروونکرده وه یه کی بو
نادریته. نه و هر له بازنه ی B فرمان وه رده گریته. C له ژیر

^{۱۹۲} دیوژین فه یله سووفیکی یونانی دیرینه، به خته وه ریسی خوی له نه بوونی و نه داراییدا ده بیسی
بوژیک نه سه که نده ری مه ککونی چوو بو لای و پیسی وت چیی پیویسته بو ی بکات؟ نه ویش وتی
دهمه ویت برؤیت بو نه وه ی خوړ لیم بدات.

ئەوپەرى تەنگۈزە و فشاردا، لە كاتىكدا ئارەقەى ساردى ترسى لى دەچۆرپىت، كار دەكات (ئايا ئەو ئارەقەى لە ناوچەوان، پوومەت، لاجانگ، پىست و سەر، بە كورتى لە ھەموو شوپىنىكى كاژەلاكى سەرىەو دەتە خواری، ئارەقەى ساردى ترسە؟ ئەمەىە ھالى C. بۆىە كارى C زیاد لەوھى لە تىگەىشتەوھە بىت، بەرئەنجامى ترسە. ئەو بىرواى ھەىە و دلنیاىشە كە A ھەموو شتىكى بۆ B پوون كىرەوھەتەو، B یش لە ھەموو پوونكىرەنەوھەكان گەىشتووھە و بە چاكى بە C گەىاندووھە.

پراگ تۆفەمبەر ۱۹۲۰

مىلىنا، من فىل و دوو پووى نازانم (ھەرچەندە ئەو كارىگەرىبەم لەسەر تۆ ھەبووھە كە بىر بەكەىتەوھە دەستخەتى من پىشتەر پووتتەر و خویندەنەوھى چاكتر بووھە. ئايا ئەمە وایە؟) تا ئەو شوپىنەى (پىنماىبەكانى زىندان) پىگە بدات يەكپەنگ و دلسۆزم، ئەمەىش بۆخۆى زۆرە. جگە لەمە پەىتاپەىتا لە سەختى و توندى (پىنماىبەكانى زىندان) كەم دەبىتەوھە، بەلام من ناتوانم لەگەل ئەو پىنماىبانەدا ھاوپرا بىم، "ھاوپراى" مەھالە. خەسلەتىك لە مندا ھەىە كە زۆر لە كەسوكارەكەم جياناكاكاتەوھە، بەلام خەسلەتەكە لە مندا زۆر زىاترە. ھەرچۆنىك بىت ھەردووكمان شارەزايى زۆرمان لەسەر نموونەترىن جوولەكەكانى خۆراوا ھەىە. ئەوھى بىزانم، من لەناوایاندا نموونەترىن جوولەكەى خۆراوام. ئەمە بە شتىك لە زىدەپۆىبەوھە، ماناى وایە من تەنانەت بۆ چركەساتىكىش ئاسوودەبىم پى نەبەخشاوھە. ھىچ شتىك بە من نەدراوھە. دەبىت خۆم ھەموو شتىك بەدەست بىنم. نەك تەنیا ئىستا و ئاىندە، بەلكو پابوردووىش سەرئەنجام تەنانەت ھەر شتىك كە مروف بە مىراتى دەستى دەكەوئىت، پىوئىستە من بە دەستى خۆم

فراهمی بینم. رهنه نه ناخوشتترین کار بیت. کاتیک زهوی به ره
 لای راست ده سوپریت - من بروام وانیه به لای راستا بسووریت -
 ده بیت من بو قهره بوو کردنه وهی نه وهی پیشتر له دستم داوه به لای
 چه پدا بسووریم. لی راستییه که نه وهی که من له خویدا به نه اندازهی
 گهر دیله یه کی ناچیز که پیویست بیت بو نه مه توانا له خویدا به دی
 ناکم. من که به زحمهت ده توانم باری پالتاوه زستانییه که له کول
 بگرم، نیتر چون ده توانم دنیا بخمه سهر شانم؟ نه بیبه هره یه له
 توانا شتیک نییه خه موخه فته پی بخوم. کام توانا به سه بو
 به دیهینانی نه نه که؟ هر هه ولیک بو هه لگرتنی نه باره، ته نیا
 له پنی توانای خو ته وه، شیتییه و ناینده یشی هر شیتبوونه. له
 لایه نه وه که ده لیت (هاورا) به، مه حاله. من ناتوانم نه و ریگه یه
 له بهرم گرتووه بیبیم. له راستیدا ته نانهت ناتوانم ویستی نه وه
 هه بیت که ریگه که بیبیم. من هر نه وه نده ده توانم که بیدهنگ بم.
 ناتوانم جگه له مه شتیک داوا بکه، جگه له مه یش شتی ترم ناویت.

که تا زور له وه ده چیت که سیک، هر جاریک پیش نه وهی بچیت بو
 گهران، نه که ته نیا خویشوات و قرژی دابهینیت (که نه مه خویش
 له خویدا به راستی ماندوو که ره)، به لکو (له و پرووه که هه موو جاریک
 پیویست بهم کاره ناکات) ناچاره جله کانی خویشی بدرویت. پیللو و
 کللو و داردهست و شتی تریش بو خویشی دروست بکات. بیگومان نه
 دهره فته هه موو نه کارانه به چاکی نایهت. رهنه هه موو نه
 پیویستیانه نه وه نده به رده وام نه بن تا بتوانیت چه ند شه قامیک بروات،
 بو نمونه تا ده گاته بلواری گراین^{۱۹۲} هه موو نه و شتانه له یه کدی
 جیابنه وه و نه ویش پروتوقوت له ناوه راستی نه و په پروو پیتاله دا
 وه ستابیت، هر له و کاته یشدا خه و راگردن به ره و گوپه پانی
 (ئالشتاتر) دهست پی بکات و له وانیه له گهره کی (ئایزن گاسه) وه،

^{۱۹۲} شه قامیکی گشتییه له پراگ.

دییه وه له وانیه ئه م ترسه ته نیا ترس نه بیته، به لکو هر له همان کاتدا تاسه ی شتیک بیته، گوره تر له هه موو ئه و شتانه ی هۆکاری ترسن.

O Mne Rozbil^{۱۹۴} ئه م قسه یه به ته واوی بیمانایه. تاوانه که که ته نیا له ئه ستوی مندایه، بو من زور که م راستی تیا یه. ئه سلن هر راستی تیا نییه. ئه سلن هه مووی درۆیه. ئه و درۆیانه ی سه رچاوه که یان ترسه له خۆم و له خه لکی تر. ده میکه ئه م گۆزه یه پیش ئه وه ی بگاته کانی، شکاوه.^{۱۹۵}

وا ئیستا من زمانی خۆم ده گرم بو ئه وه ی که میکه لایه نی راستی بگرم. درۆ ترسناکه، ئازاردانیکی پۆحیی بیوتنه یه. هر له بهر ئه وه یه تکات لئ ده که م وازم لئ بیته با بیده نگ بم. بیده نگ له نامه کانی ئیره و له قسه کانی شیهننا.

تو نووسیوته 'O Mne Rozbil'، به لام من ده زانم تو به ته نیا خۆت ئازار ده ده یته. تو، وه ک خۆت ده یلیت، ته نیا له شه قامه کاندایا سووده ده بیته. له کاتیکدا که من لیره، له ژووریکی گه رما، به پاپوچ و بیجامه وه، تا ئه وه نده ی فه نه ری سه عاته که م پینگه م پئ بدات (چونکه به داخوه ده بیته ئاگام له کات بیته) دانیشتووم.

تا مۆله تی نیشته جیبوونه که م ده ستنه که ویت ناتوانم پیت بلیم که ی ده که ومه پئ. بو نیشیه جیبوون مۆله تیکی فه رمی، سی پۆژی ده ویت. له هه فته یه که له مه و به ره وه داوام کردووه.

O Mne Rozbil' دیسان ده مه ویت بیر له م رسته یه بکه مه وه، بو نمونه، ئه م قسه یه ئه وه نده هه له یه که بیر له پیچه وانه که ی بکه یته وه.

^{۱۹۴} به زمانی چیکی واتا "تو دژی منیت".

^{۱۹۵} په ندیکی ئه لمانییه: "گۆزه ئه وه نده ده چیت بو سه ر کانی، تا له دواییدا به شکاری ده گه پتته وه"، شه نهد نزیکه له و په نده کوردییه وه که ده لیت: "گۆزه هه موو کاتیک به سه لامه تی له کانی ناگه پتته وه".

له نيو ئاپورهيہ کی خه لکدا که سه رقالي ږاوکردنی جووله کهن،
سه ربيښته دهري.

ميلينا، به هه له ليم تيمه که. من ناليم نه و که سه ويل و له دهستچووه،
نا، هرگيز، به لام نه کهر بچيت بو گرابن، نه وا ويل بووه و
بيحورمه تبي به رانبر به خوي و دنيا کردووه.

ږوږي دووشه ممه دوا نامه تم پي گه شت، هر هه مان ږوږ خيرا
وه لامم دايتوه. گوايه ميرده کهت وتوويه تي دهيه ویت بږوات بو
پاريس. نایا نه مه ههنگاو يکی تازه يه له چوارچيوه ي بهرنامه يه کی
کوندا؟

پراگ، نؤقه مبر ۱۹۲۰

نه مږو دوو نامه پي گه شت. بيگومان تو راست ده که يت، ميلينا، من
تواناي کردنه وه ي وه لامه کاني تو م نييه، چونکه له نامه کاني خوم
شهرمه زارم. له راستيدا نامه کاني من راستييه کان ده لينه وه، يان هيچ
نه بيت ږيگه يه که به ره و راستي ده که نه وه. وينا ي بکه من چي ده که م
نه کهر نامه کاني من به رانبر به وه لامه کانت درو بوونايه! وه لامه که ي
ناسانه، شيت ده بووم، بو يه وتني راستي نه وهنده شتيکی گوره و
شايسته نييه، ناسانه، يه کجار بييه هائشه. به رده وام ده مه ویت هه لگري
په ياميک بم، هه لگرتني مه حال بيت، شتيک ږوون بکه مه وه،
ږوونکردنه وه ي مه حال بيت. باسي شتيکت بو بکه م تا سه ر ئيسک
هه ستي پي ده که م و ته نيا ده توانم له ئيسکه کاندا نه زمووني بکه م -
ږهنگه له بنه ږه تدا نه م شتانه جگه له ترس، چي تر نه بن. نه و ترسه ي
چهندين جار قسه مان له سه ر کردووه، به لام ترس دريږي و فراواني
به هه موو شتيک ده به خشيت. ترس له گوره ترين و هه روه ها ترس له
بچووکتري - ترس - ترسيک له وتني وشه يه که بتشله ژينيت. له لايه کی

ئەمە نە ھەلەى منە و نە ھى كەسى تر. مەسەلەكە تەنیا ئەوھىە كە
مالەكەى من تەواو ئاسوودەھىە، ئەمەيش لای منەوہ راستىيەكە.
ئەم بېرگە پۇژنامەيىەم بۇ ھەلگرتووئىت. ھەوالەكە بەم جۇرەھىە:
لە ميونيخ تەقەى لى كرا و كوژرا، وا نىيە؟

پراگ نۆفەمبەر ۱۹۲۰

ئەمپۇ پىنجشەممەيە. من تا پۇژى سىشەممە بەراستى دەمويست بچم
بۇ گريمن شتايىن. ھەرچەندە كە بىر لەوہ دەكەمەوہ، ھەندىك جار
ھەست بە ھەرەشەيەك لە ناوہوہى خۇمدا دەكەم. تا رادەيەك
دواخستنى پۇيشتنەكەم بۇ ئەم ھۆكارە دەگەراندەوہ، لەگەل ئەوہيشدا
بېروام وا بوو ئەگەرى سەرکەوتن بەسەر ھەموو ئەماندا ئاسانە.
دوانىوہپۇي سىشەممە لە يەككىم بىست بۇ بەدەستەيتانى مۇلەتى
نىشتەجىبوون پىويست ناكات لە پراگ چاوەرپى بكام، زۇر رپى
تيدەچىت بتوانم لە ھىننا مۇلەتەكە وەرېگرم، بۇيە دۇخەكە لەبارە.
پاشنىوہپۇم بەدەم ئازاردانى خۇمەوہ لەسەر قەنەفەيەك بەرپى كرد.
عەسرنامەيەكم بۇ نووسىت، بەلام بۇم نەناردىت، ھەرۋەھا وام
دەزانى دەتوانم بەسەر دۇخەكەدا زال ىم، بەلام تەواوى شەوہكەم بە
خەوزپاوى و ئازار و ئەشكەنجە و بە نووسىنەوہ بەسەربرد. دوو
كەس لە ناوہوہى مندان. يەككىيان دەيەويت بېروات و ئەويتر لە
پۇيشتن دەترسىت. ئەم دوانە، كە ھەردووكيان بەشىكن لە من و
بەبى دوودلپيش ھەردووكيان كەلەكبازن، لەناوہوہى مندا لە
مىلانئىدان. بەيانى وەك خراپترىن كاتەكانى ژيانم لە خەو ھەستام.

^{۱۱} ئوگن لىين Eugen Levine (۱۸۸۲ - ۱۹۱۹). مارتى ۱۹۱۹ "ئالاي سوورى ميونيخ" ي
دەردەكرد. لە يەكى ژونى ۱۹۱۹دا فەرمانى مردنى بەسەردا درا، لە ھى ژوندا كوژرا. لە كاتى
كۆمارى ميونيخى پايۇزكارىدا نوپنەرى گەل بوو.

من توانای ته‌واوی پویشتنی ئه‌ویم نییه. من پوو به‌پوو به‌رگی ته‌ماشاگردنی تو ناگرم. توانای ئه‌وهم نییه فشار بخه‌مه سهر میشکم. نامه‌کته ئه‌وه دهرده‌خات که تو به‌رانبه‌ر به من تووشی نا‌ئومیدیه‌کی هیند سه‌خت بوویت که توانای به‌رگه‌گرتنیت نییه و ئیستایش هر وایه. نووسیوته هیچ ئومیدیکت نییه، به‌لام ئومیدی ئه‌وت هیه بتوانیت به‌یه‌کجاری ده‌ستبه‌رداری من بیت.

من بۆ تو یان بۆ هر که‌سیکی دی توانای پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌وهم نییه که چی له‌ناوه‌وه‌ی مندایه. چۆن ده‌توانم ئه‌مه بۆ که‌سیکی تر پوون بکه‌مه‌وه، له‌کاتیکدا ناتوانم ته‌نانه‌ت بۆ خۆمی پوون بکه‌مه‌وه؟ به‌لام ئه‌مه شتی سه‌ره‌کی نییه. شتی سه‌ره‌کی پوون و ئاشکرایه: له‌م دۆخه‌ی که منی تیدام، مه‌حاله‌ که‌س بتوانیت ژیانیکی مروییانه‌ بژی، تو ئه‌مه ده‌زانیت، به‌لام ناته‌ویت پڕوا به‌خۆت بکه‌یت.

پراگ، نوڤه‌مبه‌ر ۱۹۲۰ شه‌وی شه‌مه

هیشتا نامه زهرده‌که‌م پی نه‌گه‌یشتوو، بی ئه‌وه‌ی بیکه‌مه‌وه، بۆن ده‌نی‌رمه‌وه. من خۆم ته‌واو به‌هه‌له‌ ده‌زانم ئه‌گه‌ر بیروکی کوتاییه‌ینان به‌نامه‌ی نیوان من و تو له‌ئیستادا باش نه‌بیت، به‌لام من هه‌له‌ نیم میلینا.

من نامه‌ویت له‌بارهی تووه‌ قسه‌ بکه‌م، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌بیرمدا نییت، له‌بیرمدا، به‌لام نامه‌ویت له‌باره‌ته‌وه‌ قسه‌ بکه‌م. بۆیه‌ ته‌نیا له‌بارهی خۆمه‌وه‌ ده‌دویم. تو بۆ من چیت میلینا، تو بۆ من له‌دهره‌وه‌ی ئه‌و دنیا‌یه‌یت که ئیمه‌ی تیا ده‌ژین، تو له‌نیو ئه‌و تیکه‌تیکه‌ کاغه‌زانه‌دانیت که من تا ئیستا بۆم ده‌نووسیت. له‌راستیدا ئه‌و نامانه‌ به‌که‌لکی هیچ نایه‌ن، جگه‌ له‌ئازار، کاتیکیش که ئازاریان نامینیت، ئیتر ئه‌وه‌ خراپتر. هیچیان پی نا‌کریت جگه‌ له‌ره‌خساندن

پوژیک له گموند، جگه له بهرهمهیتانی بهدحالیبوون، جگه له سووکایه تی و تا رادهیهک سووکایه تییه کی بهردهوامیش. من دهمهویت تو بهو پرونییه بیینم که یه که مجار له شه قامدا بینیمیت، بهلام وردهورده ئەم نامانه زیاد له شه قامی لرشن فلدر - بهو ههموو جهنجالییه وه - ریگه مان لی دهگرن.

لی ته نانهت ئەمهش (کاریگه ری نامه کان له سهر دهستلیکبهردانی من و تو C هۆکاری سه ره کی ئەم بریاره نییه. هۆکاری سه ره کی بیتوانایی منه که نامه کان ئەوهندهی تر له بیتواناییم زیاددهکن. تا ئەو شوینهی که بیتواناییه که له سنووری نامه کانیش تیده په پیت - بیتوانایی نیسبته به تو و خویشم - هزار نامه له لایه ن تووه و هزار ئاره زوو له لایه ن منه وه ناتوانن من ناچاری پاشکه زبوونه وه له هه قیقه ته بکن. ئەو هۆکاره ی له مهیش بنه برتره (پهنگه بهرئه نجامی هه مان ئەو بیتواناییه بیت، بهلام لیره دا ههموو هۆکاره کان له تاریکی و لییدا شاراونه ته وه)، دهنگی که به هیزه که بهرهنگاری ناگریت - له دهنگی تو دهچیت - که داوای بیده نگیم لی دهکات.

هیشتا ئەوهی په یوهندی به تووه هه بیت، نه و تراوه، هه رچهنده له زۆربهی نامه کانتدا (پهنگه له نامه زهرده که یشتدا، له ویش باشتر له و بروسکه یه تدا که هه قی خو ته و تیایدا داوات کردووه نامه کهت بو بنیرمه وه) باس له وه دهگریت، هه روه ها له و برگانه یشتدا که من دهترسینن و خۆمیان لی دوورده خه مه وه، وهک چون شهیتان خوی له شوینی پیروز دوورده خاته وه.

سهیره، منیش ده مویست بروسکه یه کهت بو بنیرم، ماوه یه که ئەم بیروکه یه م هینا و برد. دواینیوه رو له ناو جیگه دا، عه سر له بالکونه که وه، بهلام هیچ نه بوو جگه له تاقه دپریک داوای وه لامیکی پوون و دلنیا کهر بهو برگانه دا که له کوتایی نامه که دا هیلیان به ژیردا

کیشراوه، به لام له دواییدا و له پریکدا گه یستمه ئه وه که ئه م کاره به دگومانیه کی ناشیرین و بیینه مای تیایه، بویه نه منارد.

من ماوه یه که به دیار ئه م نامه یه وه دانیش تووم (تا سهعات یه ک و نیوی شه و چ کاریکی ترم نه کردووه)، لئی پامووم و له ویشه وه له تو دهر وانم. ئه مه خه ونیکه هه ندیک جار له دنیای بیداریدا ده بیینم: قزت ده موچاوتی داپوشیوه، من ده توانم لایان بدهم و پروت دهر بکه ویت، دهستم به ره و ته ویل و لاجانگتدا راده ده م، وا ئیستا رو خسارت له نیوان هه ردوو ده ستمدایه.

(له په راویزی لای راستی نامه که وه): ئه گه ر بچم بو ئاسایشگه، بیگومان ئاگادارت ده که مه وه.

ویستم ئه م نامه یه بدرینم، ویستم نه ینیترم و وه لامی بروسکه که یشت نه ده مه وه. بروسکه کان له راده به دهر لیلوپیلن، به لام وا ئیستا نامه و کارته که ت گه یشت. ئه م کارته، ئه م نامه یه، به لام میلینا ته نانه ت ئه گه ر له باره ی ئه م دوانه وه زمان له تاسه ی قسه کردندا بسووتیت، ده بییت ئه و زمانه گازی لئ بگیرییت و پارچه پارچه بکرییت. کاتییک که تو چه ندین جار به دهستی ئانقه ست بووییت، یان نا وتووته جگه له ئاسووده یی پیویستت به هیچی تر نییه، ئیتر من چون بتوانم بزانه تو پیویستت به م نامانه یه، نامه کانیش وه ک ئه نجام هیچ نین جگه له دهر و ئازار، به ره می دهر و ئازارن، دهر دیکه بیده ره مان. ئه م نامانه ته نیا له دایکبوی ئازارن، ئازاریکی بیته توان. له م زستانه دا جگه له مانه، چیترا؟ (ته نانه ت له مه یش خراپتر ده بییت) لیره وه لوی و له هه موو جیکه یه ک تاچه ریگه ی ژیان بیده نگیه، له خه م و خه فه تدا، باشه، جا چی پرو ده دات؟ خه وه کان قوولتر و مندالانه تر ده کات، به لام ئازار و اتا هه و جارپیک که به شه و و به روژ پالی پیوه ده نییت - ئه مه یش تاچه تپروکینه.

هيچ ياسايهک ناتوانيت ريگه ي نهوه م لي بگريت که من دووباره نامت بو بنووسم، سوپاسي نهوهيشت بکه م که نه ناميهت بو نارووم، چونکه رسته يه کی تيايه له وانه يه جوانترين رسته بيت که تو تا ئيستا نووسيوته: 'من دهزانم که تو...'

له لايه کی تره وه تویش ماويه کی زوره له گه ل مندا هاوپايت که ئيتر نابيت نامه بو يه کتر بنووسين. ته نيا ريگه و ته که پشکی نه و بيروکه يه بهر من که وتووه. نه گينا تویش نه و پايت دهربريوه. له بهر نه وه ي که ئيمه هاوپاين له سهري، ئيتر پيوست به روونکردنه وه ناکات که بوچی کوتاييه تان به م نامانه کاریکی باشه.

نه وه ي خراپه نه وه يه (له مه ودوا تو ئیدی ناچار نيت بجيته پوسته خانه و پيايدا بگه ريت)، که من تا راده يه کی زور يان ناتوانم نامه بو تو بنووسم، يان رهنگه کارتت بو بنيرم بي نه وه ي هيچی تيا نووسراييت، که نه مانای وايه نامه يه کی من له پوسته خانه چاوه ريته. تو له کاتي هره پيوستدا ده بيت نامه م بو نووسيت، ئيتر نه مه زور روونه و پيوست به وتن ناکات.

له گه ل فلاستادا مامه له يه کی باشم نه کرد، گومان له مه دا نييه. له گه ل نه وه يشدا تا نه و راده يه خراپ نه بوو که له بهراييدا تو وات ده بينی. پيش هر شتيک با نه وه بليم که من بو پارانه وه نه چوممه ته لای نه و چ جای نه وه ي به ناوی تووه چوو بم. من وهک غه وار يه ک چوممه ته لای که تو باش ده ناسيت و هه نديک ناگاداری دوخی قيه ننايه، ئيستايش دوو نامه ي خه مگيني له تووه پي گه يشتووه.

من مالئاواييت لي ناکه م، مالئاوايیکردن ته نيا له و کاته دايه که نه و گوره ي سهنگه ري لي گرتووم، رامبکيشيته ناو خو يه وه. به لام تا تو له ژياندا ماويت، چون ده توانيت نه وه بکات؟

میلینا خانمی نازین، من وا دهزانم له باره‌ی پالپشتی خو ته‌وه و هرچیبهک که په یوه‌ندی به‌وه‌وه هه‌یه، زوری له‌سه‌ر نه‌پوین چاکتره، له‌م باره‌یه‌وه وا باشتره که‌م قسه بکریت، هر به نه‌ندازه‌ی قسه‌کردن ده‌باره‌ی ناپاکیکردن له‌گه‌ل نیشتمان له کاتی جه‌نگدا. ناخر نه‌مانه شتگه‌لیکن ناتوانیت به ته‌واوی لییان تیگه‌یت. نه‌وپه‌ری هر ده‌توانریت شتگه‌لیک ته‌خمین بکریت که ته‌نیا په‌یوه‌ندی به (نه‌ته‌وه) هه‌یه. مرو کاریه‌ری له‌سه‌ر پروداو هه‌یه، چونکه بی بوونی نه‌ته‌وه، هیچ جه‌نگیک ناتوانیت بی رابه‌ر و سه‌رکرده بیت. لیروه‌یه که مرو به مافی خوی ده‌زانیت برواته ناو گفتوگووه، به‌لام له پراکتیزه‌کردندا، نه‌وه پله‌وپایه‌داره له‌ژماره‌نه‌هاتووه‌کان و ده‌سه‌لاتداره‌کانن واقیعه‌که هه‌لده‌سه‌نگینن و بریاری له‌سه‌ر ده‌ده‌ن. خو نه‌گه‌ر به ریکه‌وت که‌سینک به‌راستی و هر به قسه کاریه‌ری له‌سه‌ر واقیعه‌که دابنیت، له‌و حاله‌ته‌دا به‌رئه‌نجامه‌که‌ی جگه له زیان هیچی تر نابیت، چونکه قسه‌کان هرچیبهک بن له نه‌زموون کردن و پسپوریبه‌وه نه‌هاتوون، وهک له خه‌ودا وترابن وایه، دنیايش پره له‌و سیخورانه‌ی گوئیان ته‌کاندووه. له‌م روانگه‌یه‌وه چاکترین ره‌وش نه‌وه‌یه و یقار و خو‌پراگریبه‌کی هیورمان هه‌بیت که شپرزهی و دنده‌ان کاریان تینه‌کردبیت. له راستیدا، لیروه هه‌موو شتیک دنده‌ان و شپرزهیبه، ته‌نانه‌ت نه‌و چیمه‌نه‌ی تو له‌سه‌ری دانیش‌توویت و له‌پال ناو‌پریژگه‌که‌دایه (له کاتیکدا من به ته‌واوی دوور له به‌رپرسیاریه‌تی له‌پال زوپا و له‌ژیر به‌تانی گهرم و له‌سه‌ر دوشه‌کی په‌ری قوو، ده‌ترسم سه‌رمام نه‌بیت) له‌دواییشدا مرو ده‌توانیت له‌وه بگات که دیمه‌نی ده‌روه چه‌ند کاریه‌ری به‌سه‌ر جیهانه‌وه هه‌یه. له دیدگایه‌وه من به نه‌خوشیبه‌که‌مه‌وه به‌رانبه‌ر ریپیانانه ترسناکه‌کانی تو دؤخیکی چاکترم هه‌یه. له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر به‌م مانایه قسه له‌سه‌ر

نه خوشبیه که م بکه م، به راستی هیچ که س برپوا به قسه کانم ناکات. له راستییشدا قسه کانم هر بۆ گالتهن.

ئه گهرچی ده بوو تا ئیستا (دنادیو)م بۆ بناردیتایه، به لام زور زوو دهست به خویندنه وهی ده که م. ده زانم ئه و ئاره زوو زوره بۆ خویندنه وهی چ مانایه کی هه یه و رقهه ستانیش به رانبهر به که سیک که دهستی به سه ر کتیبه که دا گرتییت چ مانایه کی هه یه، بۆ نمونه من له دژی چهند که سیک تووشی پیشینه بریار بوو بووم، چونکه به بی ئه وهی به لگه یه کم به دهسته وه بیته، گومانم له هه موویان ده کرد که یه کی دانه یه ک له "هاوینی هیند"^{۱۷} یان هه بیته. کوری ئوسکار باوم^{۱۸} به په له له قوتابخانه که یه وه که نزیک به فرانکفورت ه گه رابوو وه بۆ ماله وه، چونکه کتیبه کانی له گه ل خویدا نه بردبوو، به تاییه تی کتیبی (ستووکلی و هاوبه شه کانی) ی کیلینگی له بیر چوو بوو که وا بزانه م ۷۵ جار ئه و کتیبه ی خویندوو ته وه، بۆیه ئه گه ر مه سه له که ی (دنادیو) یش وا بکه ویتته وه، ئه وا بۆت ده نیرم، به لام هه ز ده که م بیخوینمه وه.

ئه گه ر لاپه ره کانی خه لکه په سه ندی^{۱۹} گوڤاره که م هه بوایه، له وانه بوو وتاره کانی (مۆده) م نه خویندایه ته وه. (بۆ یه کشه ممه ی زابوردوو ئه و وتارانه ی تیا نه بوو؟) گه لیکم پی خوشه ئه گه ر هه میشه میژوو وه که یان له سه ر بنووسیت. هه ر کاتییک تووانیم برۆمه ده ره وه، به دوای "شه یتان"^{۲۰} دا ده گه ریم. له ئیستادا هه ندیک ئازارم هه یه.

^{۱۷} رۆمانیکی ئادالبرت ستیفته ره .

^{۱۸} نووسه ر و شاعیری نابینای پراگ، یه کیکه له هاوینی کۆنه کانی کافکا.

^{۱۹} ئه و لاپه رانه ی لای هه موان په سه نده و ده خویندنیته وه، بۆ کاتبه سه ریردنیس ده شیت.

^{۲۰} پێده چیت نامه بیته به چیرۆکی خه لکه په سه نده وه به ناوی "شه یتان" که میلینا له ژماره

۱۶ ی سالی ۱۹۲۳ دا په خشنامه ی (ناروین لیستی) وه ریگنپراوه .

به لام له باره‌ی جورج کایسیر هوه^{۲۰۱} شتیکی و له باره‌ی به ره مه کانیه وه نازانم. هه رچه ند تا ئیستا کاریکی ئه وم له سه ر شانق نه دیوه، به لام هه ستیش ناکه م چه ز بکه م له وه زیاتر بزانم. دوو سال له مه و بهر بهرگرییه کانی دادگای زورزور کاریان تیکردم (چه ند گوزارشتیکم له رۆژنامه‌ی (قاترا) دا له و باره‌یه وه خوینده وه، به تاییه تی ئه و بهرگرییه ناوازه‌یه‌ی که تیایدا رایگه یان دبوو که وهرگرتنی سه ره پهرشتکردنی مۆلکایه تی بیگانه مافی خویه تی و قاییلی ره خنه لیگرتن نییه. ئه م حاله ته‌ی خو‌ی له میژووی ئه لمانیا دا به راورد کرد به حاله ته‌که‌ی لۆته‌ر. داوایشی کرد ئه‌گه‌ر بریار له سه ر تاوانبارکردنی بدریت، ده‌بیت ئالای ئه لمانیا تا نیوه به‌یتریته خواره وه. ئه و له پال ته‌خته‌خه وه که مدا قسه‌ی له سه ر کوره گه‌وره‌که‌ی کرد (سی کوری هیه) ته‌مه‌نی ده سال ده‌بیت، تا ئیستا نه وانه‌یه‌کی پی و تووه، نه نار دوویه تییه قوتابخانه، وه‌ک ئه‌نجامیش، نه ده‌توانیت بنووسیت و نه بخوینیته وه، به لام وینه‌کیشتیکی زور چاکه، رۆژانه به گه‌شتوگوزاری ناو دارستان و که‌ناری ده‌ریاچه به سه‌رده‌بات (ئه‌وان له مالیکی ته‌ریکی گوندا له گرونه‌ایدی نزیک به به‌رلین ده‌ژین). له کاتی مالئاواییکردندا که به کایسه‌رم وت (به‌هه‌رحال ئه‌مه هه‌لوئستیکی گه‌وره‌یه) وتی (له‌راستیدا تاقه کاریکی گرنگه، شته‌کانی دی تا راده‌یه‌ک شتیکی بیبایه‌خن. بینینی ئه‌و له و بارو دوخه‌دا سه‌یره‌دا و به‌گشتی خوش نییه. بازرگانیکی نیوه به‌رلینی، دلخو‌شی بیخه‌م، نیوه‌شیت، له‌گه‌ل ئه‌و به‌رده‌ل به‌رده‌ی به‌سه‌ری هاتووه، که‌چی هیچی پیوه دیار نییه. ده‌لین ته‌نیا ئاووه‌ه‌وای ئیستوایی وای لی کردووه، نه‌ک شتی تر (له ته‌مه‌نی لاویدا له ئه‌مریکای باشوور کاری

^{۲۰۱} George Kaiser (۱۸۷۸ - ۱۹۴۵) درامانوسیکه، میلینا له په‌خشنامه‌ی تریبونا له باره‌ی ئه‌و حوکمه‌ی به‌سه‌ریدا دراوه، وتاریکی به‌ناوی (که‌وتنی قه‌یسه‌ره‌وه نووسیه‌وه. هابنسی کالکا بووه و له کاتی نه‌خوشییه‌که‌یدا له ماله‌وه سه‌ری لی داوه.

کردوو، که گه پراوه ته وه نه خووشکه وتوو، ۸ سال به له شهبه باری له ناو
 جینگه دا که وتوو. ئیستایش له ئاسایشگه دا ژیان به سه رده بات) ئەم
 حاله ته وهک بانیک و دوو ههوا به دهموچاوییه وه دیاره. پروویه کی
 پان، چاوی خالی و نااسایی و شین که له هه مان کاتدا وهک چهند
 ئەندامیکی تری دهموچاوی، له کاتیگدا هه موو به شهکانی تری
 بیجووله ن و وهک ئیفلیج بن، وان، خیراخیرا داده خرین و ده کرینه وه.
 له راستیدا کایسه ر کاریگه ریه کی ته واو جیاواز له مه ی له سه ر ماگس
 داناوه. ئەو کایسه ر به که سیکی رهق و هه ساس ده زانیت، په نگه ئەمه
 هۆکار بیت که ماگس له پئی سۆز و میهره بانیی خۆیه وه هانی دابیت
 بیت بۆ لام و بمینیت. وا ئیستایش کایسه ر زۆربه ی ئەم نامه یه ی بۆ
 خۆی داگیر کرد. مه به ستم ئەوه یه چهند شتیکی تر هه بوو دهمویست
 بۆت بنووسم، با بمینیت بۆ دوایی.

پراگ، سێپتامبه ر ۱۹۲۲

میلینا خانمی ئازیز، ده بیت ددان به وه دا بنیم که من جارێکیان
 ئیره یه کی زۆرزۆرم به که سیک برد، چونکه خووشه ویست بوو، به
 چاکی چاره سه ر ده کرا و ئاوه ز و توانا پاریزگارییان لی ده کرد. ئەو
 له ناو گوله کاندا به ئاسووده یی ئارامی گرتبوو. من هه میشه زۆر خیرا
 تووشی ئیره یی دیم.

ئهنجامگیریی من له گوڤاری "تریبونا" وه ئەوه یه که وا ده زانم
 هاوینیکی خوشت به سه ربردیت (دیاره من به رده وام تریبونا
 ناخوینمه وه، به لکو جارنا جاریک) جارێکیان له ویستگه ی پلانا
 ژماره یه کی تریبونام ده سته کوه ت. خانمیک که له سه فه رکه ری هاوینه
 ده چوو، له گه ل خانمیکی تر دا قسه یان ده کرد، گوڤاره که ی له پشت
 سه ریه وه به رانه رم راگرتبوو، پاشان خوشکم گوڤاره که ی لی

خواست. ئەگەر بە ھەلەدا نەچووبم لەو ژمارەییەدا تۆ وتاریکی زۆر دلخۆشکەرت لەبارەى ئاوە کانزاییەکانی ئەلمانیایە نووسیویو. جاریکی تریش لەبارەى خۆشیی ژیاىی ھاوینە لەو ناوچە دووراندەدا کە بە شەمەندەفەر بۆی دەچیت، نووسیویو. ئەو وتارەیش جوان بوو. ئایا ھەر ھەمان وتار بوو؟ وا نازانم. ئاساییە کە لە پەخشنامەى 'Narodilisty' شتیک بلأو دەکەیتەو و پشت لە ئایین و دابونەرتی جوولەکە دەکەیت. وتارەکەت دەربارەى جامی پیشەوەى پیشانگەکان زۆر سەرکەوتوو بوو. دواى ئەو، تۆ وتاریکت لەبارەى چیشتلینانەو وەرگێرا، بۆ؟ 'میمکە' ^{۲۰۲} مرقۆئیکی سەیرە، جاریک دەنووسیت دەبیت و دەکارى بکریت لە پیدانیی خەرجی پۆستکردنی نامەدا. پاشان دەلیت نابیت کەس لە پەنجەرەو شت فرییداتە دەرەو. ئەمانە راسستیەکی نکوولیلینەکراون و لە ھەمان کاتدا ھەولێکی ناو میدانەیشن. بەلام جار جارەیش ئەگەر شایستەنە لە بابەتەکانی بېروانیت، شتیکی چاک، شیرین، کاریگەر و ناسکیان تیا ھەست پى دەکەیت، بەلام نابیت ئەو تا ئەو رادەییە لە ئەلمانییەکان بێزار بیت، ئەلمانییەکان سەرسامکەرن و ھەر وایش دەمیتنەو. ئایا شیعەرەکی (ئایفەن دۆرف)ت خویندوو تەو؟ ئەى دەربەندە بەرفراوانەکان، ئەى بەرزاییەکان! یان شیعی (بوستینوس کیرنەر) دەربارەى 'شارى داربېرین'. ئەگەر نەخویندوو تەو رۆژیک بۆت دەنێرم.

چەند شتیکی ترم لەبارەى پلاناو ھەییە، بەلام با بمیتیت بۆ دواى. ئەتیلە زۆر دلۆقان بوو لەگەلمدا. ھەرچەندە جگە لە من، کوپێکی تری بوو. لانی کەم سییەکانم لەوئى چاکترە. لێرەیش دوو ھەفتەییە سەرم

^{۲۰۲} مەبەست Rozena Jesenka میمکی میلینایە کە دژی ئەلمانییەکان نۆد شتی نووسیویو، لەوانە لە گۆفاریکی سالی ۱۹۲۱دا لیستیک وتاری لەسەر پق و کینەى ئەلمانەکان دژی فەرەنسى و سلالییەکان نووسیویو، ئەو وای دادەنیت کە ئەمە ئیرەییبێردن و تەماعی ئەلمانییەکانە بۆ سەرورەى و خۆبەگەرەزانى. پەخسە لەو دەگرت کە ئەلمانییەکان شەرھەلگیرستینەرن و مندالەکانیان بە گیانی خویندوشتن بە ناوی نیشتمانەو پەرورە دەکەن.

له پزیشک نه داوه، به لام له و پروانگه يه وه که بؤ نموونه، بؤ ماوهی سه عاتیک و تو بلی زیاتریش، به بی هه ستردن به ماندوو بوون (له شته سهیره کانی رۆژگار!) توانیم دار ورد بکه م و تهنانهت بؤ چهند چرکه ساتیک هه ستم به خوشی کرد، ده بیت حالم خراب نه بیت. شتی تری له بابته خو و بیداری له گه لیدا هه ندیک جار حالیان خراب ده کردم، به لام ئه ی سییه کانی تو له چیدان؟ ئه و بوونه وهره مه غرور و به هیزه، نازار چیژ و له سه رخویه؟

پراگ، کوتایى مارسى ۱۹۲۲

میلینا خانم، ماوه يه کی زور به سهر دوا نامه مدا تیده په ریت که بؤم نووسبوویت. تهنانهت ئه مرۆیش ته نیا له ئه نجامی پروداویکه وه نامه ده نووسم. له راستیدا، من ناچار نیم پوزش بؤ نامه نووسینی خؤم بهینمه وه. هه رچۆنیک بیت تو خوت دهیزانیت من چهند له نامه بیزارم، نامه ویت بلالیمه وه، به لام وهک بنه ماى فیزکردنیکى گشتی ده توانیت بلیت که ته واوی به دبەختییه کانی ژيانى من یان له نامه یان له ئه گهری نامه نووسینه وه سه رچاوه ی گرتووه. خه لکی مه گهر به ده گمه ن، ئه گینا فیلیان لی نه کردووم، به لام نامه کان هه میشه کردوو یانه - له راستیدا نهک ته نیا نامه ی خه لکی تر، به لکو نامه کانی خویشم ئه وه یان له گه لدا کردووم - له باره ی شه خسی خؤمه وه بهرته نجامی نامه نووسین به دبەختییه کی تایبه تی بؤ دروست کردووم، به لام له هه مان کاتدا به دبەختییه کی گشتییه شه. ئه گهر ته نیا له دیدیکی تیورییه وه له م مه سه له یه بروانین، ئه گهری ئاسانی نامه نووسین له هه موو دنیا دا له یه کتر تر ازان و جیاوازییه کی ترسناکی له گیانی مرؤفه کاندای دروست کردووه. له راستیدا نامه گورپینه وه قسه کردنه له گه ل تارما ییدا. نهک ته نیا له گه ل ئه و تارما ییه دا که نامه که ی

وەرگرتووه، به لکو له گهل تارماييه کدا که نووسەر له پشت دیر و
 وشه کانه وه بو خوی دروستی کردووه. له وهیش زیاتر له و زنجیره
 نامانه وه که به رده وام به دواي یه کدا دین، پالپشتی یه کتر ده کن و
 وهک شایه تیک یه کدی بو شایه تیدان بانگ ده کن. ئاخر چ جوړه
 که سیک بر وا به وه ده کات که مروقه کان ده توانن به هوی نامه وه
 په یوهندی و دوستایه تی په یدا بکن! ده توانیت بیر له و که سه بکه یته وه
 که دووره و نه و که سه ییش که نزیکه به ده ست بیگریت. جگه له مه
 هر چیه که هیه له سه رووی توانای مروقه وه یه، به لام نامه نووسین
 و اتا خوړوو تکر دنه وه له به رده م تارمايیدا، نه مه ییش نه و شته یه که
 تارمایي تامه زرویه تی و چاوه پری ده کات. ماچه نووسراوه کان به
 ئامانجه کانیا ناکه ن، چونکه له ریگه دا تارمايیه کان ده یانخونه وه.
 زوربوونی له ژماره نه هاتووی تارمایي به رنه نجامی نه م خوړاکه یه.
 مروقایه تی هه ست به م مانایه ده کات و له گه لیدا به شه پدیت. ریگه ی
 ئاسن، ماشین و فرۆکه ی داهیناوه بو نه وه ی چهن د بکریت نه م
 میکرۆبه خه یال کرده له ناو مروقه کاندا نه هیلیت و نه ته وه یه کی
 سروشتی - و اتا گیانه هاو پرازه کان - به دی به ینیت. لی ئیدی درهنگه و
 هیچی لی سه وز نابیت. ئاشکرایه که نه م هه موو که ره سانه له کاتی
 تیکشکاندا داهینراون. دۆخی به ربه ره کانیکه ره که تا راده یه ک ئارامتر و
 به توانا تره. مروقایه تی، ته لگوراف، ته له فون و رادیوگرافی دواي
 خزمه تگوزاریه کانی پوست داهینا. تارمایي له برسانا نامرن، به لام
 ئیمه له ژیر خاکدا ده نیژرین.

سه رسام که بو تا ئیستا له م باره یه وه شتیکت نه نووسیوه. نه ک
 له بهر نه وه ی به و درکاندنه شتیکت به ده ستبیتیت، یان له شتیکت
 دوور بکه ویته وه، چونکه باوی نه و سه رده مه نه ماوه، به لکو هر هیچ
 نه بیت بو تارمايیه کانی ده ربخه ییت که ده ستیان خویندووه ته وه.
 ته نیا به ریکه وت و له باریکی نا ئاساییدا ده توانریت ده ستیان
 بخوینریته وه، چونکه نه وان زور کات ریگه به نامه ده دن بی هیچ

دهستکارییهک و وهک دهستی هاوړییهک، سووک و میهره بان به دهستی یه کینک بگات، پهنگه ئه م نامه یه یش هر وا بکه ویته وه. پهنگه ئه م حاله تیش له هه مووی مه ترسیدارتر بیت. له سهر مروف پیویسته خوئی له مانه زیاتر دووره پریز بگریت، به لام ئه گه ر فیلیکی تیابیت ئه وسا ده بیته فیلیکی ته واو عه یار.

له راستیدا ئه مروړ ریکه وتیکی له م بابه ته بوو به هوئی ئه وه که من نامه بو تو بنووسم. ئه مروړ له دوستیکه وه^{۲۲} نامه م پی گه یشت که تویش دهیناسیت. ماوه یه کی زور بوو نامه مان بو یه کتر نه نووسیوو، که بیگومان ئاقلانه ترین کاره. له دواى ئه وه وه که پیشتر وتبوومان ده بیته ئه وه یش بلین که نامه هوکاریکی گه وره ی دژه خه وه. که ده گنه دهستمان تووشی چ باریکی سهیر دین! وشک، خالی، ورووژینه ر له و چرکه ساته شادیه ی که ئازاریکی زوری به دواوه یه، له کاتی خویندنه وه یاندا خو مان له بیر ده که ین. ئه و توزه خه وه ی بو مان په خساوه له چاومان ده په ریت، له په نجره کراوه که وه بو دور ده فریت و تا ماوه یه کی زور ناگه ریته وه. هر له بهر ئه مه یشه که ئیمه نامه بو یه کتری نانوسین، به لام من زور جار بیر له و دوسته ده که مه وه، ئه گه رچی په وته نییش بیت. هه موو بیرکردنه وه کانی من پروکesh و په وته نین، به لام دوینیشه و زورم بیر لی کرده وه. چند سعاتیک به رده وام بیرم لی ده کرده وه. له ناو جیگه دا، چند سعاتیکی شهوم (که به هوئی دوژمنکاری و ناته بایمانه وه بو من زور به نرخن) به وه به سه ربرد که چند راستییهک هه یه - له و چرکه ساته دا بو من له گرنگترین راستییه کانی دنیا بوون - له نامه یه کی خه یالیدا، به هه مان ئه و وشانه وه که هه میسه ده یانلیم، دیسانه وه بوئی دووباره بکه مه وه. که چی بو به یانی نامه یه کم له دهستی ئه و دوسته وه پی گه یشت به م مانایه که ئه و ماوه ی مانگیکه - یان چاکتری بلیم له مانگیک

^{۲۲} مه بهستی کافکا له و دوسته خودی میلینایه.

لهمه و به رهوه - ههستی وا بووه که ده بییت بیت و بمیینیت. زور پینم
سه یربوو که ئەمه له گهل ئەزموونه که ی مندا وهک یهک که وتنه وه.

ئەم نامە یه دنه ی دام نامە یهک بنووسم، هه نووکه که دهستم پی
کردبوو، چون دەمتوانی نامە بۆ تۆیش نه نووسم، میلینا خانم، بۆ
تۆیهک که رهنگه نامە نووسین بۆ ئەوم له نامە نووسین بۆ هر
که سیکێ تر پی خوشتر بیت (ههلبهته تا ئەو شوینه ی که یه کیک چیز
له نامە نووسین دهکات، ده بییت ئەمه ته نیا به و تارما ییانه بوتریت که
چاوچتوکانه دهوری میزه که یان داوم).

دهمیکه له بلاو کراوه کاندای نووسینی تۆم نه دیوه. جگه له وتاره کانی
مۆده، که له م دواییه دا خویندمنه وه، ناوه رۆکه کان و پوونکردنه وه
ورده کان، به تایبهتی له دوا وتارتدا له باره ی به هاره وه، به لامه وه شاد
و ئارام به خش بوو، تا ئەو کاته سی ههفته بوو تریبونام
نه خویندبووه وه (به لام ههول ئەدهم داوای بکه م) من له ئەسپیندل
موهله بووم. پاشان نامه کهت گه یشت، ئەم رۆژانه بارودۆخی من بۆ
نووسین سهیره: تۆ ده بییت له باره ی منه وه به ئارام بیت (جا که ی
به ئارام نه بوویت؟) سالانیکه هیچم بۆ کهس نه نووسیوه. من له م
پووه وه وهک یه کیکێ مردوو، هیچ جوره ئاره زوویه کم بۆ بینینی
کهس نه بووه. وهک بلی نه له م دنیا یه دا بم و نه له دنیا یه کی تر دا.
وهک ئەوه ی هه رچی یهک له م سالانه دا کردوو مه، ته نیا له سه ر
داوا کردنیکی ناچاری کرد بیتمن. له راستییدا من چاوه رپی دهنگیکم
که بانگم بکات، تا له دواییدا نه خوشی له ژوره که ی ته نیشتمه وه
بانگی کردم و منیش به هه له داوان چووم بۆ لای و پۆز به پۆز زیاتر
خۆم به دهستییه وه دا، به لام ئەو ژوره تاریکه و ناتوانیت به ته وای
لئی دنیا ییت که ئایا نه خوشیکی تیدا یه یان نا؟.

هه رچونیک بیت، بیرکردنه وه و نووسین بۆ من تا هات دژوارتر بوو.
هه ندیک جار له کاتی نووسیندا ته نیا دهستیکی خالی بوو که به سه ر
کاغه زدا هاتوچۆی ده کرد و ئیستایش هه ر وایه. له باره ی

بیرکردنه و هوه من هر باسی ناکه م (چونیه تی نووسینی بروسکه ئاسای تو زور جار منی سه رسام کردوه. چهند وشه و رسته که له که ده بن بو ئه وهی بروسکه که دروست بیت). به هر حال ده بیت تو ئارامت هه بیت. ئه م خونچه یه ورده ورده ده پشکویت، ته نیا وهک خونچه یه ک، چونکه بو یه پیی دهوتریت خونچه، له بهر ئه وهی به سه ر خویدا داخراوه.

دهستم کردوه به خویندنه وهی 'دنادیو'، به لام تا ئیستا به شیکی زور که میم خویندوه ته وه. ناتوانم به ته واوی بچمه ناویه وه، ته نانه ت ئه و به شه که مه یش که خویندوه ته وه، وهک پیویست نه یجورولاندووم. دهستخوشییان له ساده یه کهی^{۲۰۴} کردوه، به لام ساده یی تایبه تمه ندیه کی ئه لمانیا و پروسیایه. که سایه تی باپیره خوشه ویسته، به لام ئه وهنده به هیز نییه کاتیک خوینهر بیه ویت به سه ریدا تیپه ریت، ئه و نه هیلیت و بیگریت. چاکترین به شی که تا ئیستا خویندیه تمه وه که سایه تی فرانسه. ئه و له که سایه تی فیلیپ چاکتر دیته به رچاو که رهنگدانه وه یه کی لاوازی قلوبیره. بو نمونه ئه و شادییه کتوپره ی له گوشه یه کی شه قامدا (رهنگه به ریکه وت ئه و په ره گرافه ت بیته وه یاد) وه رگی پرانه که له دوو دهست ده چیت، له وه ده کات دوو که س وه ریانگی رابیت. یه کیکیان وه رگی ریکی زور باش و ئه ویتریان تا راده یه ک نازانیت چی ده لیت. هه ندیک جار وه رگی رانی یه که م ده خوینیه وه، پاشان دیسانه وه تووشی وه رگی رانی دووم ده بیته وه (وه رگی رانیکی تازه ی فولفا هه یه به م زوانه بلاوده بیته وه) به هر حال زور چیژ له خویندنه وهی ده به م. هه رچه نده من خوینهریکی سستم لی ده رچووه، به لام تا راده یه ک خوینهریکی باشم. شتیک که له م رۆمانه دا بیزارم ده کات ئه و شله ژانه یه که به رانه بهر کچۆله کان تووشم دیت. شله ژانه که م تا راده یه که برۆا ناکه م کچۆله کان له داهینانی

^{۲۰۴} مه به ست چاراس لويس فیلیپه ی نووسه ری دنادیویه .

نوسه ره که بن، چونکه باوهر ناکه م نووسه ر بتوانیت لییان نزیک
 بیته وه. ده لئی نووسه ره که بوو که له یه کی دروست کردووه و ناوی
 دنادیوی لی ناوه. مه بهستی له م ناوانه هیچ نییه جگه له وهی خوینهر
 سه رنجی بو ئه وه نه چیت که ئه مه دنادیوی راسته قینه یه و ئه م له و
 جیاوازه و له شوینیکی تره. له راستیدا لای منه وه وا دهرده که ویت که
 له سه ر بنه مای ئه و پرۆزه خوشانه ی کچینییه وه، له گه ل هه موو ئه و
 سۆز و جوانییه یدا، نه خشه یه کی وشک و دیاریکراو گه لاله کراوه.
 وهک بلئی ئه وهی لیره دا باسی کردووه ده شیت به راستی پیشتر
 پرووی نه داییت، به لکو شتیکه ته نیا له دواییدا نه خشه ی بو کراوه و
 داهینراوه. بو ئه وهی وهک پیشبینییه ک که ده بیت له گه ل ریسه ی
 موسیقادا ریک بکه ویت، له گه ل واقیعدا بگونجیت. زۆر پۆمانیش هه ن
 که تا کوتایی هه مان هه ستت لا دروست ده که ن.

ئاگاداری پۆمانی 'له شه قامی گه وره دا' نیم. چیخوفم زۆر خوش
 ده ویت، هه ندیک جار خوشه ویستییه که م تا سنووری شیتبوونه. ویل
 فون له موهله نانس م و هه روه هایش (ستیفونن)^{۲۰۵} ته نیا ئه وه ده زانم
 که له نووسه ره خوشه ویسته کانتته.

(فرانتس)^{۲۰۶} ت بو ده نیرم. لی دلنیام جگه له هه ندیک به شی که م و
 کوتاییه که ی، به دلت نابیت. ده توانم به پیی بوچوونی خۆم ئه م
 مه سه له یه وا لیک بده مه وه. نووسه ره زیندوووه کان له گه ل
 به ره مه کانیا ندا په یوه ندییه کی زیندووویان هه یه. ئه وان به بوون و
 ئاماده گی خۆیان شه ر بو سوود یان له دژی به ره مه کانیا ن ده که ن.
 ژیا نی ئازاد و راسته قینه ی به ره م له دوای مه رگی نووسه ره وه
 ده ست پی ده کات، یان باشتری بلیم ماوه یه ک له دوای مه رگی

^{۲۰۵} Will Von der Muhle پۆمانی لویس ستیفنن (۱۸۵۰ - ۱۸۹۴) و تارنوس و شاعیر و

پۆماننوسی ئیسکرتله ندی.

^{۲۰۶} Frantzi پۆمانیکی ماگس بروده.

نوسەرەو، چونکە ئەم مەرقۇپەر لە خۆشەویستی و تاسانە، دوای مەرگی خۆشیان، بۆ ماوەیەکی شەری بەرگری لە بەرھەمەکانیان دەکەن، بەلام دوای ئەو، بەرھەمەکە بە تەنیا دەمینیتەو و تەنیا دەتوانیت پشت بە لیدانی دلی خۆی ببەستیت، بۆیە ھەرۆک نمونە (میرییر) کە بۆ ھەریەکیک لە ئۆپیراکانی خۆی میراتگریکی یاسایی دەستنیشان کرد، کە رەنگە بە ئەندازەي متمانەي خۆي داینابن، دەشیت بۆ بەردەوامبوونی لیدانی دلی، لەدوای مردنی خۆی کاریکی تەواو ئاقلانەي کردیت. دەتوانین لەم بارەيەو قسەي زیاتر بکەین - ھەرچەندە قسەکان ئەوەندەیش گەرم نین - ئەگەر ئەمە بەسەر پۆمانی (فرانتس) پراکتیزە بکەین، ئەو دەگەيەنیت کە پۆمانی نووسەري زیندوو، لە راستیدا ژووریکی خەوتنە دەکەویتە کوتایی ئاپارتمانەکەي نووسەرەو، بۆ ئەو دەروستکراو، ئەگەر نووسەر شایانی ماچ بیت، دەستی ماچ بکەن و ئەگەر وایش نەبوو، ترسناکە. ئەگەر من بلیم پۆمانەکەم پێ خۆش بوو، یان ئەگەر تۆ پێچەوانەکەيت وت (کە رەنگە نەیلیت) ناکریت ئەمە بە داوەرکردن دابنریت لەسەر پۆمانەکە.

ئەمەرقۇ بەشیکي زیاترم لە (دنادیو) خۆیندەو، بەلام ناتوانم بەردەوام بم. نایشتوانم ئەمەرقۇ لەبارەيەو چ پوونکردنەوئەیک بەدم، چونکە خوشکم لە ژووری چیشخانەکەي دراوسێي مندايە و لەگەل چیشتلینەرەکەدا قسە دەکات، رەنگە بتوانم بە ھۆي ھیرشی کۆکینەو بیوەستینم، بەلام پیم خۆش نییە قسەکانیان پێ بپرم، چونکە ئەم کچە (ئەو تەنیا چەند رۆژیکە کارمان بۆ دەکات) تەمەني ۱۹ سالە و زۆر بەتوانايە، بێ ھیچ بەلگەيەک برۆاي وایە بەدبەختترین بوونەوھري سەر پووي ئەم زەویيەيە. ئەو تەواو بەدبەختە، چونکە بەدبەختە و پنیوستی بەوئەيە خوشکم (کە وەک باوکم دەلیت ھەمیشە ھەر دەرفەتیک دەقوزیتەو تە لەگەل کارەکەرەکاندا قسە بکات) دلی بداتەو. ئەوئەي پەيوەندیي بە پووي دەروھوي کتیبەکەو بیت،

هەرچییه ک بلیم دادپهروهه رانه نییه، چونکه سه رچاوهی ره خنه کان له ناوکی کتیبه که وه دهست پی دهکات (به لکو له ناوک و ناوه وهی هر شتی که وه). بیری لی بکه ره وه یه کیک دوینی که سینی کوشتووه (چون ئه و دوینییه ده کریت به پیری؟) ئه و که سه ناتوانیت ئه مرۆ ئه و چیرۆکانه بخوینیته وه که باس له تاوان دهکن. به لای ئه وه وه هه موو شتیک، له هه مان کاتدا به ئازار و بیزار که ر و دل ره نجینه. نه بوونی و یقاریکی سه نگین، بیباکییه کی گیزانه، قسه ی بیسه ره وه به ره ی ناو ئه م کتیبه - من هیچ له مانه م به دل نییه - کاتیک رافایل دنادیو هه لده فریوینیت، ئه مه بو دنادیو زور گرنگه، به لام تا ئه و کاته ی ژووره بچوو که که نه کریته هۆلی و تاربیژی کۆلیژی پزیشکی یان سایکۆلۆژی، نووسه ر و ته نانه ت له ویش که متر که که سی چواره م یان خوینه ره ده توانیت چی له ژووری قوتابیدا بکات. جگه له نائومییدی، شتیکی تر له م رۆمانه دا نییه که جیی سه رنج بیت.

من هیشتا زور جار بیر له وتاره که ت ده که مه وه، به سه رسامییه وه، بروام وایه (بو ئه وه ی گفتوگو خه یالییه که برواته ناو گفتوگو یه کی راسته قینه وه! زایونیزم! زایونیزم!) هه ندیک شتی وه ک هاوسه رگیری هه یه که سه رچاوه یان نائومییدی و ته نیایی و دووره په ریزی نییه، به لکو له وهیش زیاتر هاوسه رگیرییه کی به رز و هۆشیارانیه، من وا ده زانم فریشته کانی خودایش له بنه په تدا له گه ل ئه و هاوسه رییه دا ته بان، چونکه ئه وانیه ی له تاو نائومییدی په نا بو هاوسه رگیری ده بن، چییان لی دهست ده که ویت؟ ئه گه ر ته نیایی بخریته سه ر ته نیایی، هه رگیز به رئه نجامه که ی هه ستردن نابیت به یه کگرتوو یی، به لکو ئه م پینگه یشتنه Katorya²⁰⁷ کۆتایی دیت. ته نانه ت له تاریکترین شهوی

²⁰⁷ نه سلی وشه که ره ووسییه، ماناکه ی به سه ریردنی ماوه یه کی درێژه له زینداندا و پاشان دوورخستنه وه ی زیندانییه که یه بو جینگه یه کی دوور که له سه ده ی نۆزده دا له ولاتی ره ووسیادا نۆد باو بووه و یه کیک له وانیه ی تووشی ئه مه بوو، دۆستویاسکی گه وره نووسه ری ره ووسییه.

ئەنگۈستە چاودا ھەرىكەت ۋە تەنبايى خۇي لە ئاوينەي تەنبايى ئەويتىردا دەبىننەتە ۋە. خۇ ئەگەر كەسىك تەنبايى بە ئاسوودەيى ۋە بىسەستىتە ۋە، ئە ۋە خراپتر دەبىت (ئەگەر تەنبايى كى ناسك، ھەرزەكارانە ۋە نەزانانە نەبىت) ئەگەر بمانە ۋىت دۇخەكە بە جۇرىكى بىنەبىر ۋە پتە ۋە دەستىشان بىكەين، ئە ۋا ھاوسەرىگىرى ھەمان ئاسوودەيى بۇ خۇي.

بەلام لەم چىركەساتەدا خراپترىن شت (تەننەت چاۋەپىم نەدەكرد) ئە ۋەيە كە من ناتوانم بەردەوام بىم لەسەر نووسىنى ئەم نامانە، تەننەت ئەم نامە گرنگانەش. جادوۋگەرى بەدەفەرى نامە نووسىن لە جاران زىاتر دەيە ۋىت شە ۋە كانم كاۋل بىكات، ئەگەرچى بە ھەرحال ئەم شەوانە خۇيان خۇيان كاۋل دەكەن. دەبىت بوەستم، ئىدى تواناي نووسىنم نىيە. ئاخ بىخەۋىي تۇ، لەگەل بىخەۋىي مندا چەندە جىاۋازە. تىكات لى دەكەم، ئىتر نامە نانوسم.

كارتىكى پۇستى لە بىرىشۋىس ۋە ۲۰۸

ژمارەي پۇستى ۹۰۷۰۳۳

ناونىشان: خاتوۋ مىلىنا پولاك، قىيەننا ۷

شەقامى لىرشن قلدەر - ژامرە ۱۱۳/۵

سوپاسى زۆرم بۇ سلاۋەكانت، ئەگەر لە ھەۋالم دەپرسىت، چەند پۇژىكە دەرچووم ۋە ھاۋومەتە ئىرە، لە پىراگ دۇخەكە ھىچ باش نەبوو. ناتوانىت ناۋى سەفەر لەمە بىنىت. تەنبا بایەكى بالدانى تەۋاۋ بىسۋودە.

کارتیکی پۆستی له دبیریشوئیس هوه

ژماره‌ی پۆستی ۹/۷/۲۳

به‌پریز میلینا ئازیز.

بینگومان کارتیکی پۆستکراوی منت له دبیریشوئیس هوه پین گه‌یشتوه. من هیشتا لیتره‌م، به‌لام دوو سنی پۆژی تر ده‌گه‌ریمه‌وه بۆ ماله‌وه. کریی ئیره‌ زۆر گرانه (له باقیدانه‌وه‌دا زۆر خراپ مامه‌له‌ت له‌گه‌ل ده‌که‌ن، جاریک زۆر زۆرت ده‌ده‌نه‌وه و جاریک زۆر که‌م. سه‌رۆکی کارمه‌نده‌کان زۆر په‌له‌یه‌تی و حسابراگرتنی پاره‌یش دژواره) جگه له‌مانه‌ بیخه‌وی و شتی تریش. له‌گه‌ل ئەمانه‌یشدا جوانیه‌که‌ی باس ناکریت، به‌لام ده‌رباره‌ی سه‌فه‌ری زیاتر ده‌بیت بلیم که ئەم سه‌فه‌ره تا راده‌یه‌ک توانای سه‌فه‌رکردنی پین داوم. ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر بکریت نیو سه‌عاتیکیش له‌ پراگ دوور بکه‌ومه‌وه. من ته‌نیا له‌ دوو شت ده‌ترسم. یه‌که‌میان له‌ خه‌رجی زۆر (ئیره‌ بۆ که‌سیک که‌ دوا پۆژه‌کانی ته‌مه‌نی به‌پری ده‌کات، له‌ راده‌به‌ده‌ر گرانه. ئەو که‌سه‌ له‌دوای مردنی بیجگه‌ له‌ خۆی چ میراتییه‌ک به‌جی ناهیلیت) دووهم له‌ به‌هه‌شت و دۆزه‌خ ده‌ترسم. جگه‌ له‌مانه‌ هه‌موو دنیا له‌ پووی مندا کراوه‌ته‌وه.

له‌گه‌ل ناسکترین سلودا

کافکاگه‌ت

به‌رلین نیوه‌ی دووهمی تۆقه‌مبه‌ر ۱۹۲۳

پاش دوا دیدارمان که‌ له‌پریکدا تۆ^{۲۰۹} ون بوویت (هه‌رچه‌نده‌ ونبوونه‌که‌ت جیگه‌ی سه‌رسوورمان نییه‌) جاریکی دی نامه‌ی تۆم پین

^{۲۰۹} نیه‌مانه‌وه کافکا لیتره‌دا به‌ رانای که‌سی دووهم ناوی میلینا دینیت.

نه گه یشتووه. تا سه رهتای سیتامبر که دیسان هوالی توم پی
 گه یشت، به لام هواله که ته و او تیکی دام. له ژولایدا شتیکی گرنم
 به سه رهات (ده بیت نه و شته گرنه چی بیت!) من به هاوکاری
 خوشکی گوره سه فیری (مورتیز)م کردبوو له سه ره ریای به لتیکی.
 به هر حال له پراگ و ژووری داخراو چووبوومه ده ری. له سه ره تا دا
 حالیکی هیند باشم نه بوو، پاشان له مورتیز به شیوه یه کی
 چاوه پروانه کراو که لکه له ی سه فیری بهرلین لیدام. من پیشتر ته نانه ت
 بریاری نه و هم دابوو له مانگی ئوکتوبه ردا سه فیری فهله ستین بکه م.
 وا بزانه پیشتر پیکه وه له و باره یه وه قسه مان کردبوو. بینگومان نه وه
 نه ده کرا و جگه له خه یال چپی تر نه بوو. له و خه یالانه ی ده که ویته
 سه ری یه کیکه وه که گه یشتووه ته نه و قه ناعه ته ی هرگیز جاریکی تر
 له ناو جینگه ی نه خوشی راست نایته وه. که من نه توانم جاریکی تر
 له ناو جینگه بیمه ده ره وه، بو ناییت سه فیریکی دوور بکه م تا ده که مه
 فهله ستین؟ به لام له مورتیز توشی هوردوویه کی هاوینه بووم که
 پیکه اتبوو له کومه لیک جووله که ی دانیش تووی بهرلین، زور به یان
 جووله که ی خوره لاتی بوون. نه و کومه له یه که له ریگه توشیان
 بووبووم زور سه رنجیان پاکیشام. بیرم له سه فیره که ی بهرلین
 کرده وه که بو نه و ساته توانای نه و سه فیره م له سه فیری فهله ستین
 زیاتر نه بوو. لی پاشان نه م بیروکه یه ورده ورده له مندا به هیزتر بوو.
 بینگومان له هر لایه که وه بیگریت مه حاله من بتوانم له بهرلین بژیم.
 نه ک ته نیا له بهرلین به لکو له هر جینگه یه کی تریش. بو نه م
 کیشه یه یش له مورتیز ریگه چاره یه کی تر (که له تاییه تمه ندیبه که یدا
 چاوه پروانه کراو نه بوو)^{۲۱۰} په یدا بوو. پاشان له ناوه راستی مانگی ئابدا
 چووم بو پراگ و دوا ی نه وه یش له که ل خوشکه بچوو که که مدا
 ماوه یه کم له شلسن به سه ربرد که زیاد له مانگیک ده بوو. له وی بوو

^{۲۱۰} نامه یه به (دورانیمانت)ی هاو سه فیر و هاو پی له دوا مانگه کانی ژوانی کافکا دا.

که هر به ریکهوت له باره‌ی نامه سووتینراوه که وه چند شتیکم بیست. ئەمه تووشی شوکی کردم. بو دامرکانه وه‌ی دهردی خووم، خیرا نامه‌یه کم بو نووسییت، به لام له دواییدا نه منارد، چونکه هیچ له باره‌ی تووه نه ده زانی، پاشان پیش ئەوه‌ی بچم بو بهرلین ئەو نامه‌یه شم سووتاند. ئەو سی نامه‌یه‌ی تر که ئاماژت پی کردوون تا ئەمڕۆ هیچی لی نازانم. له باره‌ی تۆمه‌تیکی نار‌ه‌واوه که دراوته پال که سینک، په شوکام. ناتوانم به وردی بلیم په یوه‌ندی به کام ئەو سی نامه‌یه وه هه‌یه، لی بیگومان له دهست ناومیدی و په‌ریشانی (ته‌نانهت ئەگر له جوریکی تریش بیت) به هیچ جوریک رزگارم نه‌بوو، ته‌نانهت ئەگر به‌راستی له مورتیزیش نامه‌که م پی گه‌یشتییت. پاشان له کوتایی سیتامبه‌ردا رویشتم بو بهرلین. که‌میک پیش ئەوه‌ی بچم بو بهرلین کارته پۆستییه که تم له ئیتالیاوه پی گه‌یشت. بو ئەو سه‌فه‌ره‌ی له به‌رم گرتبوو تا دوا توانام به کاره‌ینا. باشتری بلیم هه‌رچی هیز و توانام بوو له دهستم دا و گه‌یشتمه لیواری گۆر.

وا ئیستا لی‌ره‌م. تا هه‌نووک کاروبار له بهرلین به و ئەندازه‌یه‌ی تو بیری لی ده‌که‌یته وه خراپ نه‌بوه. من تا راده‌یه‌ک له گوندیکدا، له فیلا و باخیکی بچوو کدا ده‌ژیم. وا ده‌زانم تا ئیستا ئاپارتمانیکی هیند جوانم نه‌بووه. بر‌وای ته‌واویشم هه‌یه که به‌م زوانه له ده‌ستی ده‌دم. جوانییه‌که‌ی له راده‌ی من زیاتره. هه‌ر به ریکه‌وتیش ئەمه دووهم ئاپارتمان‌ه که تائیتا تیا ژیا بم. تائیتا خواردنی ئیره‌م (هه‌رچه‌ند ته‌نیا خواردنی من) جیاوازییه‌کی جه‌وه‌ریی له‌گه‌ل خواردنی پراگدا نییه. ئەوه‌نده‌م به‌سه کاریگه‌ریی له‌سه‌ر ته‌ندروستیم هه‌بیت. ناویرم له‌مه زیاتر هیچ بلیم. ئەوه‌ی تا ئیستا وتوومه له خو‌ی زیاده. رۆحه خه‌یالییه‌کانیش له ریکه‌ی گه‌رووه چلیسه‌کانیا نه‌وه له نوشینی قسه‌کانمان. تویش له نامه‌کاندا ته‌نانهت ده‌رباره‌ی ئەمه که متر قسه ده‌که‌یت. ئایا به‌گشتی دۆخه‌که باشه و به‌رگه‌ی ده‌گیریت؟ من سه‌ر

لهمه دهرناکه م. بیگومان مرو له باره ی خویشییه وه سه ری لی
دهرناکات. ترس و په شوکان' ئەمه یه و هیچی تر.

ف

کارتی پۆستی بهرلین - ستیگلتیز ۲۵/۱۲/۲۳

ناوێشان: بهرپز میلینا پولاک

ئیهننا - ۷، شهقامی لرشن فیلدهر - ۱۱۳/۵

میلینای ئازین، ماوه یه کی درێژه به شیک له نامه یه ک که بو تو
نووسراوه، بهرانبهرم دانراوه. بهلام تهواوکردنی بو من ئاسان نییه،
چونکه تهنانهت لیره ییش ئازاره کونه که م تیگه راوه ته وه، په لاماری داوم
و تا راده یه ک کوتاومی به زه ویدا. له دۆخیکی وادا ههر کاریک
پتویستی به هه ولینکه. ههر قه له مگرتنیک و ههر چیه ک که دهینووسم،
به بی ئه وه ی له گه ل توانای مندا بیه وه، مه ترسیدار و گرنکه. کاتیک که
دهنووسم 'له گه ل ناسکترین سلودا' ئایا ئەم وشانه، به راستی توانای
ئوه یان هیه له شه قامه پر هه راوزه نا و ترس و په رنگ
خۆ له میشییه که ی (لرشن فیلدهر) دا بگن که من و ئه وه ی په یوه ندیی به
منه وه هیه ناتوانیت تیایدا هه ناسه بدات؟ بۆیه له کوتاییدا من ههرگیز
نامه نانووسم. چاوه پێی ئه وه م، به لکو کاتیک باشتر یان تهنانهت
خراپتر بیت. جگه له مانه من حاله باشه و تا ئه وه پێی توانای خاکی
به جوانی چاودیریم لی ده کریت. دهنگوباسی دنیا ییش ئه وه ندیه ده زانم
(ئه گه رچی له وه پێی پوونیدایه) که خه رجیه کانی ژیان بهرز
بوونه ته وه. له پراگه وه هیچ پۆژنامه یه کم به ده ست ناگات -
پۆژنامه کانی بهرلین له راده به ده ر بو من گرانن. چ ده بوو ئه گه ر
جارجاریک چند پارچه یه کم له پۆژنامه ی (ناردونی لیستی) له وانیه

که دهبنه مایه‌ی شادمانیم، بو بنیریت، هر وه‌ها له چند هفتیه‌یک
له‌مه‌وبه‌روه ناو‌نیشانی من گۆراوه به ستیگلitz، ژماره ۱۳ شه‌قامی
گرو‌نوالد به هوی به‌رینز سایفرت‌ه‌وه. وا ئیستایش له‌گه‌ل فاسکترین
سلاودا باکم نییه، ته‌گه‌ر ته‌م سلاوانه له‌به‌ر ده‌رگای باخه‌که‌وه
بکه‌ونه سه‌ر زه‌وی. له‌وانه‌یه توانات له‌وه زیاتر بیت.
کافکاگه‌ت^{۲۱۱}

---

^{۲۱۱} ته‌م نامه‌یه له ده‌قه ئه‌لمانی و ئینگلیزی‌یه که شدا درانامه‌یه.

زنجیره چاپکراوه‌کانی ناوه‌ندی غه‌زه‌لنووس

- ۱ جیهانی سؤفیا/ یۆستاین گاردەر/ و: به‌هروژ حه‌سه‌ن
- ۲ کچه‌ی په‌رته‌قال/ یۆستاین گاردەر/ و: به‌هروژ حه‌سه‌ن
- ۳ له‌ته‌مدا دیارنیم/ دلاوهر قه‌ره‌داغی
- ۴ سه‌فه‌رنامه/ هیوا قادر
- ۵ ئیستا کچنگ نیشتمانمه/ شیرکو بیکه‌س
- ۶ هزار مال له‌خه‌ون و ترس/ عه‌تیق ره‌حیمی/ نازاد به‌رزنجی
- ۷ زۆربای یۆنانی/ نیکوس کازانتزاکیس/ و: په‌ووف بیگرد
- ۸ ده‌روازه‌یه‌ک بز جوگرافیای سیاسی/ هاوپی یاسین محهمه‌د
- ۹ پاسه‌وانیک له‌مه‌زرا/ ج.د. سالنجه‌ر/ و: ژوان جه‌لال
- ۱۰ نامیینیت چون پاییز ده‌بمه‌وه/ جه‌مال غه‌مبار
- ۱۱ جوگرافیای هه‌ریمی کوردستان/ هاوپی یاسین محهمه‌د
- ۱۲ ته‌نیاییه‌کی پر هه‌راوزه‌نا/ بوهمیل هه‌رابال/ و: دلاوهر قه‌ره‌داغی
- ۱۳ کازینۆی مندالان/ کاروان کاکه‌سوور
- ۱۴ راپۆرتی مه‌رگیکی پیشوه‌خت راگه‌یدندراو/ کارسیا مارکیز/ ونحه‌مه‌ قادر
- ۱۵ خیراکه... مردن خه‌ریکه بگات/ شیرکو بیکه‌س
- ۱۶ سوارچاکیکی نه‌بوو/ نیتالو کالفینۆ/ و: نه‌حه‌دی مه‌لا
- ۱۷ نه‌حه‌د شاملوو/ نه‌حه‌د شاملوو/ و: به‌پۆژ ئاکره‌یی
- ۱۸ نوسین به‌ئای خۆله‌میش/ شیرکو بیکه‌س
- ۱۹ تو مه‌چۆ بۆ شه‌ر/ ماردین ئیبراهیم
- ۲۰ جوگرافیای ستراتیجی رۆژه‌ه‌لاتی ناوه‌راست/ جیفری که‌مپ رۆبه‌رت هه‌رکاوی/ هاوپی یاسین محهمه‌د
- ۲۱ که‌وتن/ نه‌لبیر کامۆ/ و: سه‌یوان محهمه‌د
- ۲۲ هه‌فتاکیل/ یه‌دۆللا بوئیایی/ و: به‌پۆژ ئاکره‌یی
- ۲۳ ئیتر له‌ده‌رگا نادات پۆسته‌چی/ بوشرا که‌سته‌زانی
- ۲۴ لولیتا/ فلادیمیر نابوکوف/ و: توانا حه‌مه‌نووری
- ۲۵ جۆناسانی نه‌وره‌س/ ریه‌چارد باخ/ و: نازاد به‌رزنجی
- ۲۶ عاشق هه‌میشه‌ته‌نیایه‌/ سوهراب سه‌هه‌ری/ و: نازاد به‌رزنجی
- ۲۷ ژنیک له‌به‌رده‌م ورزیکي سارددا/ فرووخ فه‌روخزاد/ و: نازاد به‌رزنجی
- ۲۸ دیوانی له‌تیی هه‌لمه‌ت
- ۲۹ دیوانی ره‌فیق سابیر
- ۳۰ ئیمپراتۆریای لم/ ره‌فیق سابیر
- ۳۱ به‌ستاندارکردنی زمان و نه‌لفویی کوردی/ ره‌فیق سابیر
- ۳۲ نه‌فسانه‌ی سیزیف/ نه‌لبیر کامۆ/ و: نازاد به‌رزنجی
- ۳۳ کورپۆژکه بیجامه‌خه‌تخه‌ته‌که/ جۆن بوین/ و: ماردین ئیبراهیم
- ۳۴ گولی ره‌ش/ شیرزاد حه‌سه‌ن
- ۳۵ حه‌سار و سه‌گه‌کانی باوکم/ شیرزاد حه‌سه‌ن
- ۳۶ له‌چاوه‌روانی گۆدۆدا/ سامویل بیکیت/ و: سه‌رکه‌وت جه‌لیل
- ۳۷ فه‌ره‌نه‌ی ۴۵۱/ په‌ی برادبیری/ و: سه‌یوان محهمه‌د
- ۳۸ جوگرافیای خاک/ ده‌اوپی یاسین محهمه‌د

۳۹ جیوڙو له ټيکي گډرلي ټاورهه/ جيمس. ټار لي / دهلوږي پاسبين محمدلمين

- ۴۰ چه مکي ژيان و مردن له شيعري مه لوه وي و مه ولاناي ږوميدا/ د. سه بور عه بدولکه ږيم (شکار)
- ۴۱ رنگه نه وي کسيڅي و نښليني حلاج له شيعري کلاسيکي کوردي و فرانسيا/ د سه بور عه بدولکه ږيم (شکار)
- ۴۲ ټوان و سزا/ فيډور ډوسټويکسي/ و: ږه ووف بيگه رد
- ۴۳ مه سخ/ فرانس کافکا/ و: پيشه واه تاح
- ۴۴ مالي ناني/ کاروان کاکه سوور
- ۴۵ بيگانه/ ټه لير کامو/ و: د. موحسين ټه حمه د عومه ر
- ۴۶ مه نفا و مه لکه ت/ ټه لير کامو/ و: د. موحسين ټه حمه د عومه ر
- ۴۷ زماوند و هاوین/ ټه لير کامو/ و: د. موحسين ټه حمه د عومه ر
- ۴۸ هزار خوري ږه وشاوه/ خالد حوسه يني/ و: نازاد به رزنجي
- ۴۹ چياکانيش دمنگيان دايه وه/ خالد حوسه يني/ و: نازاد به رزنجي
- ۵۰ زورباي يوناني/ نيگوس کازانتزاکيس/ و: ږه ووف بيگه رد/ چاپي شه ششم
- ۵۱ چيروکي ټه پووب به گيرانه وي ته ورات/ و: حه مه قادر
- ۵۲ پارس جه ټني نه پراوه/ نيرنست هه منگوه ي/ و: ژوان جه لال
- ۵۳ به ري ږوژناوا نارامه/ نيريش ماریا ريمارک/ و: کريم په رنگ
- ۵۴ دمر وازه يک بؤ ميټافيزيکا/ نيمام عه بدولفه تاح نيمام/ و: هوشمن جه لال
- ۵۵ گتوگو له گه ل ميژوودا/ ټوريانا فالاجي/ و: عزيز گه ري
- ۵۶ کاتسيبي مه زن/ ف. سکوت فيتزجيرالد/ و: سه يوان محمه د
- ۵۷ کاک برليم و گوله کني فورنل/ نيریک ټيمټوټيل شميت/ و: سه لاهه دين بله زيدي
- ۵۸ ميرووله کان به ټير ږووناکي مانگدا ډه ږون/ به اختيار حه مه سوور
- ۵۹ به خير بين بو بياباني ږيال/ سلاڅوي ټيزه ک/ و: وه ليد عومه ر
- ۶۰ حياکيه تي چل شه وي شاري قه له نده ران/ به ږيوايه تي بوشرا که سنه زاني
- ۶۱ قاره کان خراب سه فهر ده کن/ په ري که ريمي نيا
- ۶۲ کن له سن و غير جينيا ټولف ده تر سينت/ په ري که ريمي نيا
- ۶۳ هه موو ريگانان ده چنه وه قه جار؟/ په ري که ريمي نيا
- ۶۴ ناسمان و ږيسمان/ حوسين حوسيني
- ۶۵ گيوږه يني: گوره ترين نه يني فيزيا/ ټلمير ټسل/ و: حوسين حوسيني و د ټوميد غريب
- ۶۶ عه شيقی وه رگير/ جان ډوست/ و: سه باح ټيسماعيل
- ۶۷ ميژووي ږمخنه سازي/ پ. ډ. کامل حه سن به سير
- ۶۸ ټيسلام له شه به نگی فله سه فه ي ټايينه وه/ نازاد قه زاز
- ۶۹ کومار/ ټه فلانوون/ د. محمه د که مال
- ۷۰ سؤسيو لوژياي بزوتنه وه کومه لايه ټيه کان/ عادل باخه وان
- ۷۱ ولاتيک بؤ مردن/ عه بدوللا تابع/ و: سه لاهه دين بايه زيدي
- ۷۲ ټه وږي فيزيا چاوپيکوتن و گتوگو/ وږنه ر هليز هنيگ/ و: حوسين حوسيني
- ۷۳ فهره نگی زاروه کني ټه وږ و زانسته مروڅليه ټيه کان/ د نه رزاد ټه حمه د نسوود
- ۷۴ بوږدای ناو هه وره بانه که/ جولي ټوتسوکا/ و: سه يوان محمه د
- ۷۵ سه ره لگرتن/ هيرتا موله ر/ و: عه بدولفه ني کاکر
- ۷۶ ستروکتور هکني بيرکونه وه و گشه سه نني مه عريفي منلان/ فايغ سه عيد
- ۷۷ موسيقا فهراموشي کونم/ شالو حه يبه
- ۷۸ ډه روزه که رهمکني سه ريه ستي/ شيرزاد حه سن

- ۷۹ ھۆمۈسېگسوالى و داهىنان / د.رەمىسىس عەھەز / و: شوان نەھمەد
- ۸۰ نېمان يا بين ئىماتى / ملريا مارتىنى و ئەمبەرتو ئىنگو / و: مەھموود شىرزاد
- ۸۱ مامۇستاي نەزان / ژاك پانسىيىر / مەنسور تەيفوورى
- ۸۲ گەردوون، كات و پەيدا بوونى ژيان / گوران ئىبراھىم
- ۸۳ پىنناسە يەكى زور كورت بۇ ھىچ / فرانك كلوز / و.گوران ئىبراھىم
- ۸۴ رېيەنىكى سوور و ملېچېكى رەش / كاروان عومەر كاكە سوور
- ۸۵ نەوھەكى مسيولين / فېلېپ كلۇدېل / و.سەلاھەدىن بايەزىدى
- ۸۶ گەران بۇ كاتى لەدەستچوو (بەرگى يەكەم) / مارسېل پرووست / و.سىيامەند شاسوارى
- ۸۷ دلى تارىكى / جۇزىف كوئراد / ياسىن مەھمەد
- ۸۸ قاچى چەپم / كرېستى براون / و.باھۇزى مىر داوود
- ۸۹ ديارەناسى شوين و شوناس / رېئووارسيوھىلى
- ۹۰ گېلەكانى چىلم و مېژوويان / ئىزاك بېشقىس سىنگەر / و.عەزىز گەردى
- ۹۱ دەربارەى سەمكارى / ليوشتراوس / و.فاروق رەفىق
- ۹۲ خۇشم ويست / ئانا كافالدا / و.ژوان جەلال
- ۹۳ نەخۇشى مەرگ / مارگرېت دوراس / و.كەرىم تاقانە
- ۹۴ سۇسيولوژىيە زەبروزەنگ / و.عادل باخەوان
- ۹۵ نەفسانەى سىزىف / ئەلېنر كامۇ / و: ئازاد بەرزنجى / چاپى دووھ
- ۹۶ نەشە شىرەسەكلى گوران لە رولگى دەرووتسەيەھ لىكولېنەھىكى دەرووشىكرىيە / سلمان عېزەدىن سەعدون
- ۹۷ ھەلزنين بەرەھە ھەلدېرگە / فاروق رەفىق
- ۹۸ كوندەپەپووى كويىر / سادق ھىدايەت / و.فەرشىد شەرىفى
- ۹۹ بەفر / ماكسىتس فىرمىن / و. ئازاد بەرزنجى
- ۱۰۰ كەمانچە رەشەكە / ماكسىتس فىرمىن / و. ئازاد بەرزنجى
- ۱۰۱ ھەنگەوان / ماكسىتس فىرمىن / و. ئازاد بەرزنجى
- ۱۰۲ دىزىنى مەزن / ستېفەن ھۆكىنگ / و.ھوسىن ھوسىنى و كاميار سابىر
- ۱۰۳ ئەزموون و ياد (كىتەبى سىيەم / ۱۹۸۹ _ ۲۰۰۳) / پشكو نەجمەدىن
- ۱۰۴ ناھەنگى مائاوايى / ميلان كوندىرا / و. رەھوف بىنگەرد
- ۱۰۵ دەروازەيەك بۇ جوگرافىيە سىياسى / ھاوپى ياسىن مەھمەد / چاپى دووھ
- ۱۰۶ جوگرافىيە مۇبى مەلانى مۇرف لەگەل ژىنگە / عبەللە عەتوى / و: مەھمەد عەلى و ھاوپى ياسىن مەھمەد
- ۱۰۷ جوگرافىيە دەرمەتە سىروشتىيەكان / د. ھاوپى ياسىن مەھمەد
- ۱۰۸ يادكارىيەكانى خانەى مردووان / دوستوفىسكى / و. ھەمەكەرىم عارف
- ۱۰۹ كركرنى ئەكتەر لە سەر خۇي لە مېلتەى كرىگىرى وەرگوتتا / ستېسلافسكى / و.پىشەرەھو ھسنىن / بەرگى يەكەم
- ۱۱۰ شتەكان لىك دەترازىن / چىنوا ئەچىنى / و.ياسىن مەھمەد
- ۱۱۱ سەمەل گەشتىك بە ھزر و رۇخدا / دانيال كوین / و.دىلان قادر
- ۱۱۲ گەران بۇ كاتى لەدەستچوو (بەرگى دووھ) / مارسېل پرووست / و.سىيامەند شاسوارى
- ۱۱۳ سالانى ھەورىن / عەلى ئەشرف دەرووشىيان / و.عەزىز گەردى
- ۱۱۴ ھەر تەنھا مانگ نىيە لەژىر دەرختا بېردەكاتەھ / عەبباس بەيزون / و. عەبدوللا تاھىر بەرزنجى
- ۱۱۵ پەرەسلىكەكانى كابول / ياسمىنە خەزرا / و. تارا شىخ عوسمان
- ۱۱۶ پاسەوانىك لە مەزرا / ج.د. سالنجەر / و: ژوان جەلال
- ۱۱۷ قارەمانەكان و گورەكان / ئىرنستو ساباتو / و. ھەمە قادر
- ۱۱۸ ماترىيالىزمى مېژوويى / ئالان وودس و پۇپ سىويل / و: كارزان عەزىز

- ۱۱ ماله نامندوسسيه/ ولسيني نكلكه عرهج/ و: سهبلح نيسماعيل
۱۲ دلرستكي ونووا/ رلقليل نكطيرتي/ بوره لن عهتا
۱۳ زهنگه گنكي رزوما/ جنن دوست/ سهبلح نيسماعيل
۱۴ كوردتيليريك له ميژووي كات/ ستيفن هژوكينگ و ليونارد ملوويتو/ حوسين حوسيني و د هلوپري عومر
۱۵ نامه يو ميلينا/ فواتس كالكا/ رهووف بيگورد

زنجیره‌ی کتبی نایین و ئەفسانەناسی

- ١ فلسەفە‌ی ئیسلامی / کیندی و فارابی / هاوژینی مەلا ئەمین
- ٢ نظریة الحکمة الخالدة فی الفلسفة الإسلامية دراسة نقدية / هاوژینی مەلا ئەمین
- ٣ موساو بە کتاپە‌رستی / سیگمۆند فرۆید / هاوژینی مەلا ئەمین
- ٤ رلمان لە سەرۆختە‌کانی جەنگ و مەرگ / سیگمۆند فرۆید / نارام حاجی
- ٥ ئەفسانە و نایین و زانست / ون نارام حاجی، هاوژین مەلانە‌مین، هۆشمەن جەلال
- ٦ دەروازیک بو ناشنابوون بە زانستی کەلام / هاوژینی مەلا ئەمین
- ٧ تاوانی یوخاری / زەکەریا ئوزون / نارام حاجی
- ٨ ئیمان-تۆیژینە و مێک لە بارە‌ی مانا و پالەنەر و گرتە‌کانی ئیمانە‌وه / هۆشمەن جەلال
- ٩ ئیسلام و بنە‌مالکئی فەرمان‌ڕەوایی / عەلی عیبارزق / و: هاوژینی مەلا ئەمین و نارام حاجی
- ١٠ ئایا ئیسلام چارە‌سەرە / زەکەریا ئوزون / و: نارام حاجی و خەسرەو میراودەلی
- ١١ قوربانی و جەللاد / کی کورنوو / و: سەلاح خەسەن پالەوان
- ١٢ داخستنی عەقڵی مسولمان / رۆبیرت. ر. رایلی / و: فاروق رەفیق
- ١٣ تاوانی سیبە‌ویهی / زەکەریا ئوزون / خەسرەو میراودەلی
- ١٤ تاوانی شافیعی / زەکەریا ئوزون / هۆشمەن جەلال

غزله لئوس
عنه